

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΕΤΟΙ

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΩΝ

ΝΕΟΝ ΠΟΙΚΙΛΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΟΚΤΩΗΧΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑΔΥΩΝ ΚΑΝΟΝΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μελουργηθέντας ύπὸ εἰκοσιδύω ἵερῶν καὶ θετπεσίων Μελῳδῶν ἐκ τῶν τοῦ ἀγίου Ὁρούς
αιρογράφων βιβλῶν, μετὰ σπουδῆς καὶ πόνων πολλῶν συναχθέν, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορ-
θεῖν ἔξεδόθη παρὰ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ τοῦ ΝΑΞΙΟΥ.

"Ἡδη δὲ τὸ δεύτερον μετ' ἐπιστασίας πολλῆς ἐπιδιορθωθὲν κατὰ τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα

ΥΠΟ ΔΕ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΚΡΙΘΕΝ

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΗΟ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

1849

ΤΩ^τ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΩ^τ

ΘΕΙΟΤΑΩ^τ

ΚΑΙ ΠΑΝΣΕΝΤΩ^τ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ^τ ΚΩΝΣΤΑΝ-

ΤΙΝΟΥΗΟΛΕΩΣ ΚΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ^τ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ^τ

ΚΥΡΙΩ^τ ΚΥΡΙΩ^τ

ΑΝΘΙΜΩ^τ

ΒΥΖΑΝΤΙΩ^τ

ΤΩ^τ ΑΠΟ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΗΔΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΣΟΦΩΤΑΤΑ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝΤΙ

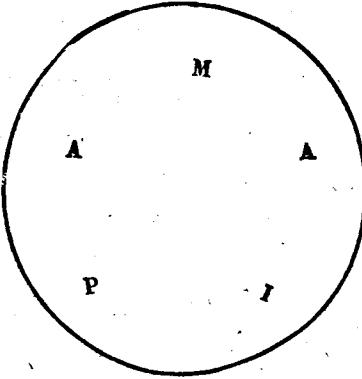
ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΠΑΝΕΥΛΑΒΙΣΤΕ ΚΑΙ ΥΠΟΚΛΙΝΕΣΤΑ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΔΟΥ τὸ παντοπόθητον ὄνομα τῆς Θεοτόκου, σχῆμα Κύκλου ἀποτελεῖ· καὶ δηλοῖ, ὃς ἐν ἀναλογίαις ἀνὴρ εἴποι,
κυρίως μὲν, διτι, μόνη αὕτη τῶν νοητῶν, καὶ αἰσθητῶν Κτισμάτων, κατά τε ψυχὴν, καὶ σῶμα ὡςιοτάτη γεγένηται·
καὶ μόνη πολυγωροτάτη ὥφθη θείων τε ἄμφι καὶ ἀνθρώπινων χαρίτων. Τοιοῦτον γάρ ὁ Κύκλος, κατὰ τὸν Πρόκλον,
ώντας ὑπάρχανταν ὅν τῶν σχημάτων ἀπάντων, καὶ πολυγωρότατον· ἐπομένως δὲ, καὶ διτι Θεὸν αὕτη ἐγέννησεν, ἵσον ἔχου-
τος γάρ καὶ ὁ Κύκλος, ἵσος ἔχει τὰ πάντα καὶ ὄμοιος· καὶ, ὅσον ἐπὶ τῷ φυινομένῳ, δοκῶν, ἀναρχος, εἶναι
καὶ ἀτελεύτητος.

M	A	P	I	A	M
A	A		A		
P		P	P	P	
I		I	I	I	
A	A		A	A	
Μ Α Ρ Ι Α Μ					

ΙΔΟΥ τὸ αὐτὸ πολυύμνητον καὶ κοσμοσωτήριον ὄνομα, σχῆμα Τετραγώνου, ναὶ μὴν, καὶ χιαστοῦ, ἢδι σταυροῖ-
δοῖς, ἀποτελεῖ· δηλοῦται δὲ διὰ τοῦ α'. κυρίως μὲν, διτι, μόνη αὕτη ἀπὸ γεννήσεως ἐν μόνῳ τῷ καλῷ βεβηκυῖα, α-
κίνητος ὅλως πρὸς τὸ κακὸν κατὰ προσίρεσιν γέγονε. Τοιοῦτον γάρ καὶ τὸ Τετράγωνον, βασιμώτατον ὃν τῶν σχη-
μάτων ἀπάντων, καὶ δισκινητάτον· διὰ δὲ τοῦ β'. διτι, μόνη αὕτη νενεκρωμένα εἶχεν ἀεὶ τὰ ἐμπανῆ κινήματα
τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς, οὔτε τοῦ καλοῦ ὑπὸ τούτων ἀφελκομένη, οὔτε πρὸς τὸ κακὸν ἐφελκομένη· νεκρώσεως γάρ
σώματος ὁ Σταυρός. Ἐπομένως δὲ, καὶ διτι Δημιουργὸν αὕτη ἐγέννησε, τὰ τέτταρα μέρη δημηουργήσαντα τοῦ παν-
τός, Καὶ διτι ἀνθρώπον ἐγέννησε, σταυρωθέντα σφεκί, καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ αἵτοι τὰς τέτταρας γωνίας τοῦ παν-
τὸς διελαβόντα, καὶ σώσαντα· (παρὰ τῷ γ'. Τόμ. Βριεννίου).

Εμρηνεύεται δὲ τὸ, Μαριάμ, Κυρίκ· παράγεται γάρ τοῦτο, κατ' ἄλλους μὲν, ἐκ τοῦ Αἰδί· ὁ δηλοῖ, καθ' Ἐβραίους,
Κύριος· κατὰ δὲ Γεωργίου τὸν Κορέσσιον, εἰδήμονα τῶν Ἐβραϊκῶν, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ιεζαφά, τοῦ τετραγραμμά-
τος, ἀκοινονθέντος πάσῃ Κτίσει, καὶ κυριωτέρου ὄντος τοῦ Θεοῦ· ὁ δὴ καὶ αὐτὸς ἡρμήνευται παρὰ τῶν Εβρα-
ικοντα, Κύριος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Ως ἀπὸ τῆς βίβλου.

Παρθενικὸς Στέφανος, μέγ' ἀμείνων γῆς βασιλήων,
Εῦπονους, ποικιλόχρους, ἀνθόπλοκος τελέθω.
Πάντοθι μαρμαίρων, μελιηδέων λάμψεσιν ὅμων,
Τὴν κεφαλὴν ἀναδῶ, Θειοτόκου Μαρίνης·
Εύσεβέων δέ με, ἐκ πολλῶν ἐπλέξατο εἰς τις,
Τῷ δοίης Θεόπαις, ὅλθια ἀμφοτέρως.

"Ἐτερον Ἰαμβικὸν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

Ω τερψίβιβλε, καὶ Θεοτόκου φίλε·
Μελῳδικῶς ψάλλειν με, μὴ βούλου μόνον,
Σαυτοῦ δὲ τὸν νοῦν, ἐμβαθύνων τοῖς λόγοις,
Ψυχῆς, νοὸς, σώματος εὑρησεις ἄκος.

"Ἐτερον.

Βίβλος κατ' ἥχον, τῇ Θεοῦ Γεννητρίᾳ,
Πρεσβευτικὰς αἴδουστα τὰς μελουργίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ, λέγει προφητικῶς, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον ἀποτίνων τὸν λόγον, δι τάτης Περιπάτωρ, καὶ δι εὐτὴν Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, (Ψαλ. μδ'. 14.) δι πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος ὡδικῶν ἐνθάτα τοις; Πλούσιοι δὲ τοῦ λαοῦ, οἵπειτατα καὶ προσφύσατα δύνανται ἃν λογοθέσιν οἱ ἐν τῷ παρόντι Θεοτοκοχρίῳ περιεχόμενοι Ἱεροὶ καὶ θεοπέσιοι μελῳδοί διότι οὗτοι εἰσιν οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ καὶ χύδην λαοῦ ἀριστίδην ἐκλεγμένοι, καὶ πλούσιοι ἀληθῶς, πλήρεις, οὐχὶ μόνον τῶν χαρισμάτων τῆς θύραθεν σοφίας καὶ γνώσεως, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τῆς ἀγιότητος, καὶ τῶν λοιπῶν θεοειδῶν καὶ ποικίλων δωρεῶν τοῦ ἄγίου Πνεύματος, οἵτινες λιτανεύονται, καὶ ὑμνολογοῦσι τὸ πρόσωπον τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας διὰ τῶν Θεοκροτήτων τούτων καὶ μελισταγῶν ἀσμάτων.

Λέγω δὴ, Ἀνδρέας ὁ Κρήτης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελῳδῶν ἀπάντων, καὶ Κύκνος τῆς Ἑκκλησίας ὁ λιγυρόφωνος Ἰωάννης ὁ Δρυμασκηνὸς, ἡ μουσικῶτάτη καὶ γλυκύφωνος τοῦ Χριστοῦ Ἄνδρών Θεοφάνης Νικαίας καὶ Γραπτός, ὁ ἡδύλαλος καὶ ὡδικώτατος Κόττυφος. Ἰωσήφ ὁ ὑμνογράφος, ἡ πολύφωνος καὶ τορόφωνος τῶν πιστῶν Χελιδών. Ἰωάννης Εὐχαῖτων, ἡ μελιφωνος καὶ θελκτήριος Σειρὴν τοῦ ἄγίου Πνεύματος. Μητροφάνης Σμύρνης, ὁ εῦλαλος τῆς Ἑκκλησίας ἀλεκτρυών. Θεόδωρος στουδίτης, ὁ μουσικὸς Τέτιξ τῶν Ὁρθοδόξων. Φάτιος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Κωτῆλος, καὶ ὡδικὸς Ὁρνις τῆς Ἑκκλησίας. Γεώργιος Νικομηδείας, ἡ εὔηχος Κιθάρα καὶ καλλικέλαδος. Θεόκτιστος στουδίτης, τὸ δεκάχορδον Φαλτήριον. Παῦλος ὁ ἀμορίου, ἡ λιγυρὰ λύρᾳ τοῦ Πνεύματος. Νικόλαος Κατασκεπηνὸς, ἡ πνευματικὴ Κιννύρα καὶ ἐνερμόνιος. Ἀθανάσιος Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἐμπνεύμενον Ὁργανον ἀπὸ τὰς αὔρας τοῦ Παρακλήτου. Ἰγνάτιος Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Ἱερὸν καὶ ἡχολογικὸν Τύμπανον. Μάρκος ὁ ἔφεσου, ἡ μεγαλόφωνος Σάλπιγξ. Θεόδωρος λάσκαρις, ὁ ἡδύφωνος Σύριγξ. Μανουὴλ ὁ ῥήτωρ, τὸ ἀλαλακτικὸν Κύμβαλον. Κλήμης, ἡ μελιφωνογός τοῦ Πνεύματος Νάζλω. Ἡλίας ἔκδικος, ἡ τερπνὴ Σαμβύκη τῆς χάριτος. Καλλίνικος Ἡρακλείας, ὁ Ποτμενικὸς αὐλός καὶ γλυκύλαλος. Νικόλαος ἔτερος, ὁ ἐχρινὸς Σπῖνος καὶ λιγυρόφωνος. Καὶ Θέκλα, ἡ γλυκυτάπη Ήχώ.

Καὶ καθὼς ἐν τῷ παλαιῷ Νόμῳ ὁ Προφητάνχες Δαβὶδ, συνδέευμενος ὑπὸ τῶν οἰων τοῦ ἀστέρος καὶ τοῦ λοιπῶν χοράρχων καὶ ψιλοφῶν, ἔψυχλε καὶ ἐμελῳδεῖ τοὺς ἔαυτοῦ ψιλούς ἐνώπιον τῆς Τυπικῆς Κιβωτοῦ· δὲ συνκαλούμενον λαὸς, λαμβάνοντες περὶ αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς, συνέψυχλον καὶ αὐτοῖς οὕτω καὶ ἐν τῇ Νέᾳ Κυρίτι τοῦ Βενγγελίου οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ, οἱ Ἱεροί, λέγω, οὗτοι ἀσματογράφοι καὶ μελῳδοί, οἱ μὲν τὸ Δώριον μελός ἄδοντες· οἱ δὲ τὸ Λύδιον ἔπειροι τὸν Φρύγιον ἀσματίζοντες ἥχον ἄλλοι· τὸν Μιξολύδιον· οἱ δὲ τοὺς τούτων πλαγίους· οἱ δὲ τὸν λόγον τοῦ ἡμιολίου φιλάττοντες· οἱ δὲ τὸν τοῦ ἐπιτρίτου, ἡ τὸν τοῦ ἐπογόδου, ἡ τὸν τοῦ διπλασίου, καὶ τὴν διεῖ διὰ πατῶν συμφωνίαν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀπανταχ τοὺς ἀρμονικοὺς λόγους ταῖς ίδιαις αὐτῶν συναρμόσαντες μελῳδίαις μουσικῶτατα, κοινῇ πάντες, νῦν μεν ἀντιφωνοῦντες, νῦν δὲ συμφωνοῦντες, οὕτως ἐκ μῆρης δικτυάρχου μουσικῆς ἐξηκονταδύω ἀσματικῶν κανόνων, ἐν μέλος παναρμόνιον συγχροτοῦσι καὶ πάνχορδον, ἐμπροσθεν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἐμψύχου Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡτοι τῆς βασιλίσσης τῶν οὐρανῶν Θεοτόκου, λιτανεύοντες καὶ ὑμνολογοῦντες τὸ Θεομητορικὸν Αὐτῆς πρόσωπον, διὰ τῶν Θεομητροπρεπεστάτων ἀσμάτων καὶ ἐγκωμίων, καὶ τὴν ἀπροσμάχητον Αὐτῆς πρεσβείαν ἐξαιτούμενοι διὰ τῶν παρακλητικωτάτων καὶ λίαν κατανυκτικῶν λόγων.

Κατὰ μάρτυσιν δὲ τῶν ἐν τῷ χορῷ Κορυφαίων, προηγομένων τε καὶ χοραυλούντων τούτων, καὶ δι λοιπὸς ἀπαξικαλούμενος τοῦ Κυρίου λαὸς, τὰ αὐτὰ ἀσματα δανειζόμενοι, συντηχοῦσι καὶ αὐτοὶ καὶ δοξολογοῦσι τὴν Θεομήτορα, τὴν προστασίαν αὐτῆς ἐπικαλούμενοι, καὶ βοηθειαν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ περιστάσει. Διὸ καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ, προφητεύσας τοὺς Ἱεροὺς τούτους χοράρχας διὰ τοῦ ἀνωτέρου ῥητοῦ, ἐπιφέρεις ἀκολούθως, διτι καὶ οἱ λοιποὶ χριστώνυμοι λαοὶ περὶ τούτων ληψονται τὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ δοξολογεῖν εἰς αἰώνας τὴν Ἀειπαρθένον, λέγων “Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος”, καὶ τοῦτο βεβαίως τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν Θεοτόκον ἀποτελεῖται, ὡς ἐρμηνεύει αὐτὸν ἐν τῷ πιώτῳ λόγῳ τῶν Εἰσοδίων ὁ μέγις τῆς Θεοσάλονίκης Γρηγόριος.

Τοὺς δὲ ἄσματικοὺς αὐτῶν κανόνας ἐν πολέμῳ διαφόροις χειρογράφοις Θεοτοκαρίοις τῶν Ἱερῶν καὶ Βασιλικῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους Μονῶν διεπαρμένους δ.ι., καὶ συλλεγέντας εἰς ἐν μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ σπουδῆς, Θεοσεβής τις καὶ φιλόχριστος ἀδελφὸς φιλοτίμως δαπάνη εἰς φῶς ἔξεδωκεν ἀπαντας, πρὸς δόξην τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ κοινὴν ἀπάντων τῶν ὄρθοδόξων καὶ εὐλαβῶν τῆς Θεοτόκου ἐφαστῶν ὥφελειαν.

Καὶ ὡς ἐξ ἑνὸς λειμῶνος ἀνθεμόντος ὥραιός τις καὶ ποικίλος στέφχνος ἐκ τῶν ἔκεισε μυριπνών πλεκόμενος καὶ τερπνῶν ἀνθέων προσφέρεται τῷ ἐπιγείῳ Βασιλεῖ, ὃς δῆρόν τι εὐχάριστον οὕτω δὴ κάνταῦθα ἐξ ἀπάντων τῶν ἄσματικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρῃ, τοῦ ἀληγορικοῦ τῆς Ἀειπαρθένου παραδείσου, ὁ παρὸν ποικιλόχρονος, ἀρωματόπονους, καὶ πολυανθής συνελέγη ΣΤΕΦΑΝΟΣ, καὶ μετὰ πολλοῦ πόθου καὶ εὐλαβείας τῇ Παντοβασιλίσσῃ ταύτῃ τῶν οὐρανῶν Θεοτόκῳ προσφέρεται, δῶρον αὐτῇ ποθεινότερον καὶ τοῦ γρυποταχλάντου καὶ βρυτίμου στεράνου τοῦ Μολχῆμ, ὃν ἔφερεν ὁ Βασιλεὺς Δαχῖδ ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ τοῦ δωδεκαστέρου στεράνου τῆς Ἀποκολύψεως, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντων τῶν λιθομχραροχρύσων ἐπὶ γῆς Βασιλικῶν στεφάνων.

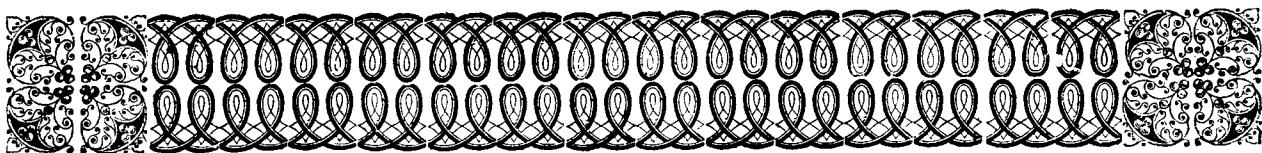
Δέξαθε οὖν ἀδελφοί τὸ νέον τοῦτο καὶ περικαλλέστατον Θεοτοκάριον. Δέξαθε ἀπαξάπαντες, Ἱερωμένοι, Μοναχοί τε καὶ λαζίκοι, εὐέλπιδες δύντες, δτὶ πάντες θέλετε μένει εὐχαριστημένοι, ἀναγινώσκοντες αὐτὸς πλείσιν εὐλαβεῖά τῆς ψυχῆς, καὶ πλείσιν προμημάτικα καὶ κατανύζει καὶ χρῆ τῆς καρδίας, παρὰ τὸ παλαιόν ἐκεῖνο Θεοτοκάριον, καὶ παρὰ αὐτὸς τὸ χειρόγραφον πλείσι μὲν εὐλαβείᾳ, δτὶ ἐκάστῳ κανόνῃ ἐπιγράφεται ὁ ποιητὴς αὐτοῦ ὁ μελωδήσας πλείσιν δὲ προθυμίᾳ καὶ κατανύζει καὶ χρῆ, ἐνεκ τῆς ποικιλίας, δτὶ τοσοῦτοι μελωδοί, καθ' ἡμέραν διάφοροι διασκεδάζουσι τὸν κόρον καὶ τὴν ἀκηδίαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ψυχήν, κατὰ τὸν μέγαν Βασιλείου, νεαρωτέρων καὶ ἀκμάζουσκν. • ἐν μὲν τῇ διηλότητι, πολλάκις που καὶ ἀκηδιᾶ ἡ ψυχὴ, καὶ ἀπομετεωρίζεται ἐν δὲ τῇ ἐναλλαγῇ, καὶ τῷ ποικιλῷ τῆς ψυλμωδίας, νεαροποιεῖται αὐτῆς ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἀνακαίνιζεται τὸ νηφάλιον. • ("Ορ. κατὰ Πλάτ. λζ.) (α.)

Ἔστω δὲ γνωστὸν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, Ἀδελφοί, ὅτι ὅσῳ μᾶλλον διὰ τῶν ἄσματικῶν τούτων, Κανόνων ὑμνολογεῖτε τὴν Θεομήτορα, καὶ ὅσῳ πλείσιν κατανύζει, καὶ συντριβῇ τῆς καρδίας, τὰς ἐν τοῖς Κανόσι τούτοις διαφόρους ὑμῶν δεῖσεις, τῇ ταπεινῇ τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινόφρονας ἀγκαπώσῃ Κυρίᾳ προσφέρετε, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀπολαχυθάνετε καὶ τὰς πικρὰς αὐτῆς βοηθείας καὶ χάριτος ἐν μὲν τῷ παρόντι αἰῶνι, λυτρούμενοι πάσσοις ἐναντίας περιστάσεως τῶν δρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, λυτρούμενοι τῆς κολάσεως, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιούμενοι, κατὰ τὸν Θεολόγον τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριον προτοθεῖς χάριν οὗτος τὸ ἀνώτερω φῆτὸν τοῦ Δαχῖδ, τὸ διὰ τοῦτο λχοὶ ἐξομολογήσοντάι σοι εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρμηνεύων τοῦτο, λέγει· γειτονεῖς Ὅρας ἀπασχαν τὴν Κτίσιν ἐξομολογουμένην τῇ Νικτροπομφένῳ ταύτῃ; καὶ οὐκ ἐν πεπερασμένοις αἰῶσιν, ἀλλὰ εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰῶνος; συνορθῶν οὖν ἐστιν ἐντεῦθεν, ὡς οὐδὲ ἐκείνη ληῖει, διὰ τοῦ παντὸς αἰῶνος, εὐ ποιούσῃ πᾶσαν τὴν Κτίσιν. • (λόγ. α'. εἰς τὰ εἰσόδ.)

Τούτων δὲ τῶν καλῶν διὰ τῆς ἀναγινώσεως; τούτου ἀπολαμβούσες, εὐχεῖσθε καὶ ὑπὲρ τοῦ πρώτου τοῦτο εἰς φῶς ἐκδεδωκότος, καὶ ὑπὲρ τοῦ ζῆτος τὸ δεύτερον μετάτυπώσαντος, ὑπὸ τοῦ Πανδημάτορος χρόνου εἰς παντελῆ ἐλλειψίν καταντῆσαν, καὶ εἰσέτει ὑπὲρ τῶν συνεργούσαντων καὶ συνδραμόντων ἀδελφῶν. Ινα πάντες ἐπίστης διὰ τῆς μεσοτείας τῆς Ἀειπαρθένου, τῆς ποιουμένης σωτηρίας ἀξιωθῶσι, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ ἐξαύτῆς τεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὡς ἡ δόξη, καὶ τὸ Κράτος, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, Λ Μ Η Ν.

(α.) Ἐτὸς τούτου, τὸ μὲν παλαιὸν τετυπωμένον Θεοτοκάριον ὑτάχτη ἀτελῖς, καθότι δεκατέσσαρες Κανόνες ἐκ τούτου λείπονται, καὶ μόνον δέκατον τέλος τὸν Στίβατον, καὶ Πληρακευτήν, διὰ τίνης τῆς περισσοῦ τῶν δέκατον ζῶσιν, Τεῦτος δὲ τέλοιον ἐστι, ὡς περέγεν καὶ τρύπους

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΝΕΟΝ ΠΟΙΚΙΛΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΟΚΤΩΗΧΟΝ ΕΙΚΟΣΙΔΥΩ ΘΕΣΠΕΣΙΩΝ

ΚΑΙ
ΙΕΡΩΝ ΜΕΛΩΔΩΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α'. ΗΧΟΥ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὐ καὶ μέθοδος τοιαύτη

Ἐν τῷ α'. τροπαρίῳ ἔκάστης φᾶς, δέεται δὲ ἀμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἐν τῷ β', δέεται ηθοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν. Ἐν τῷ γ'. ἀποκρίνεται δὲ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Καὶ ἐν τῷ δ': ἀποκρίνεται ηθοτόκος πρὸς τὸν ἀμαρτωλόν.

· Ή δὲ ἀκροστιχίς.   “Δέσποινα γεῦσον πρὸς λιτὰς Θεοδώρου,,.

Ωδὴ, α'. Τίχος, α'. Ωδὴν ἐπινίκιον.   Οἱ ἀμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

ΔΟΧΕΙΟΝ τῆς φύσεως τῆς ἀχωρήτου, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ἵνα πυρὸς φύσηται, τοῦ ἀφεγγοῦς με ἀγνῆ, καὶ ἀναδείξῃ κοινωνὸν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ.

Η Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Εμὴν δέξαι δέησιν νιέ καὶ λόγε, καὶ φύσαι κολάσεως τὸν βοῶντα δοῦλόν σου, πρός με ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς Βασιλείας σου.

Οἱ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Σὺ Μῆτερ ἐλέους με πηγὴν γινώσκεις· καὶ γάρ τοὺς καθ' ὄραν μοι τῷ Δεσπότῃ πταίνεις, ἀμαρτωλούς ἐλεῶ· ἀλλὰ οὔτος λίσαν με αἰσχροῖς, παραπικραίνει κακοῖς.

Η Θεοτόκος πρὸς τὸν ἀμαρτωλόν.

Μολλοῖς παραπτώμασι καὶ ἀτοπίαις, αἰσχροῖς παρεπίκρανας, τὸν οὐίόν μου ὅθεν σοι, εἰς ἀγανάκτησιν νῦν, κεκίνηται καὶ εἰς ὄργὴν ἡ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ.

Ωδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ολογ μου τὸν βίον, ἀληθῶς ἐν κακοῖς ἐδαπάγησα· καὶ διὰ τοῦτο σοι κραυγάζω, τὸν οὐίόν

σου δυσώπει, ἀγνή ἵνα ὡς τὸν ἄσωτον, ἀνακαλέσῃ καὶ σώσῃ με νῦν, κείμενον τοῖς πταίσμασιν.

Ιλαθεὶς Παντάναξ, ὁ τεχθεὶς ἀποφρήτως ἐκ μήτρας μου, καὶ κατοικτείρησον σὸν δοῦλον, ὡς τὸν ἄσωτον πάλαι, υἱὸν καὶ δεῖξον πανάγαθε, τῆς δεξιᾶς παραστάτην τῆς σῆς, ἐν γέμερῷ κρίσεως.

Νουνεχῶς ὁ Μῆτερ, ἔκβοῶσοι καὶ γὼ ἐπακοῦσαι μου· ὁ ἄσωτίαις ἐμβιώσας, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, ἐλθὼν ἔκραζε τὸ γῆμαρτον· ἀλλ' οὐτος καὶ σοι βοᾷ μεταγνούς, ἐν ὑστέροις φεύδεται.

Α μοι ἔφης εἶπον, τῷ υἱῷ μου κραυγάζουσα ἵνα σε, καταξιώσῃ Βασιλείας· ἀλλ' αὐτός μοι ἀντέφη· θερμῇ πίστει οὐ προσῆλθε μοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπέμπω αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου μου.

Ωδὴ, δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Νοήσας ὁ Παρθένε τὴν δύναμιν τὴν σὴν, μετὰ δέους κράζω σοι τῇ μόνῃ ἀγαθῇ· εἰ καὶ μετάνοιαν ὅλως θερμὴν οὐκ ἔχω· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἰκεσίαις, δίδου μοι τελείαν διόρθωσιν!

Επάκουσον ὁ φύσει φιλάνθρωπος Θεὸς, τῆς Μητρός σου Δέσποτα βοώσης ἐκτενῶς, καὶ τὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι καταδίκης· εἰ δὲ καὶ πίστιν οὐ κέντηται τὴν τελείαν, ταύτην ὡς Θεὸς αὐτῷ δώρησαι.

Υπόθεσιν ὁ Μῆτερ αὐτῷ παντοδαπὴν, τοῦ σωθῆναι δέδωκα· ἀλλ' οὗτος οὐκ ἔξι τὰς ἀμαρτίας, εἰσῆλθε καὶ ἐν θανάτῳ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ δύναται σωθῆναι, ἵνας οὖς εἰς πῦρ ἀπελεύσεται.

Ζέ νῦν ἐπιγινώσκω αἰτίαν τῆς σαυτοῦ, ἀπωλείας ὡς φησιν ὁ θεῖός μου υἱός· σὺ γάρ κατακεισαι ὅλως τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ παρεδόθης τελείως τῇ ράθυμίᾳ· τίς ἔξαναστήσει σε κείμενον.

Ωδὴ, ε'. Θεὸς ὁν εἰρήνης.

Θόδους μετανοίας, Παρθένε ποθῶ, διατρίβειν αἴτια τὰς φερούσας με, ζωὴν πρὸς ἀτελεύτητον· ἀλλ' αὖθις τὰ δεινὰ, σύστηματα δαιμόνων, καθέλκουσι κρημνίσαι, εἰς βυθὸν ἀμαρτίας, καὶ ἀπωλείας δεινὸν βόρεος.

Νεκρώσας τὸν θάνατον σῶτερ τὸ πρὸν, τὸν Ἀδάμ τῶν δεσμῶν γλευθέρωσας· δὶ ὁ καὶ νῦν τὸν δοῦλόν σου, υἱόν μου δυσωπῶ, ἔξαρπασον δαιμόνων τὸν ἐπηρεαζόντων· αὐτοὶ γάρ οὐκ ἔωσι μετανοῆσαι τινα πώποτε.

Πανύμνητε Μῆτερ βοῶσοι καὶ γὼ· προσευχῇ καὶ νηστείᾳ ἔξέρχονται, τὰ πλήθη τὰ παμπόνηρα, δαιμόνων ἔξι αὐτοῦ· ἀλλ' οὗτος ἐγχρατείᾳ, δεήσει καὶ ἀγνείᾳ, μὴ καθάρας τὸ σῶμα, δαιμόνων φεῦ γέγονε σπήλαιον.

Ρημάτων τῶν πρὸν τοῦ υἱοῦ μου καλῶς, ἐνωτίζου καὶ γνῶμι τὰ δέοντα· ἵνα γάρ οὐκ ἴσχυσαν οἱ τούτου μαθηταὶ, τὸ πνεῦμα ἐκδιώξαι, ἔβοα τούτοις λέγων· προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, δαιμόνων γένος ἐκδιώκεται.

Ωδὴ, σ'. Τὸν προφήτην.

Οὐ ρήμάτων εὔπορω, ἀρετῶν τε ἀπορῶ· οὐ γάρ στέργω προσευχὴν, καὶ νηστείαν ἐκτελεῖν,

θεόνυμφες καὶ διὰ τοῦτο πρὸς σὲ κατέφυγον.

Σύνες εὔσπλαγχνες οὐέ, σῆς μητρὸς ἐκδυσωπῶ· ὁ προστρέχων ἐπ' ἔμε, χρηστῶν ἔργων ἀπορεῖ, καὶ κράζει μοι· οὐκ ἔχω πλὴν σου ἐλπίδα Δέσποινα.

Αιτανεύουσα θερμῶς, παῦσαι Μῆτερ τοῦ λαλεῖν· καὶ γὰρ οὗτος ἀφορῶν ὅτι εὔσπλαγχνός εἰμι, μολύνεται, μὴ ἐπιβλέπων εἰς τὴν ὄργὴν τὴν ἔμην.

Ικετεύω ὑπὲρ σοῦ, τὸν οὐίόν μου καὶ Θέδων, ἵνα τύχης ἴλασμοῦ· ἀλλ' αὐτός μοι ἐκβοᾶ, τοῦ παύσασθαι, καὶ μὴ πρεσβεύειν εἰς τὸ σωθῆναι σε.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου σωτέρο.

Παράδεισον ἐν γῇ, λογικόν σε φυτεύσας, Χριστὸς ὁ φυτουργὸς, Παραδείσου τοῦ πρώτου, ἐν μέσῳ σου Δέσποινα, ὡς ζωῆς ἔγγονον ἔφυσεν· ὃν ἱκέτευε, τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου, ἀξιῶσαι με, καὶ ἐφ' ὑδάτων ἐκθρέψαι, τερπνῆς ἀναπαύσεως.

Ωδὴ, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσέβεια.

Εἴην πᾶσαν μου ἐλπίδα, ἐπὶ σὲ ἀνατίθημι Δέσποινα, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς βιθὸν, ἀπωλείας με τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἀνάστρεψον τῷ σῷ βιοῦ σου πάλιν οὐδὲ· μὴ ἀπολέσῃς τὸ πλάσμα τῶν ζειρῶν σου.

Αμέτρητον ὡς ἔχων, εὔσπλαγχνίας τὸ πέλαγος Δέσποιτα· δέξαι με πάλιν δυσωπῶ, σὲ τὸν μόνον εὐδιάλλακτον, καὶ οἰκτείρησον τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, ὃ οἰκτείρησας ποτὲ τὴν Χαναναίαν.

Πλάσκομαι καὶ σφέω, τὸν ἐν πόθῳ πολλῷ προσερχόμενον· καὶ γὰρ οὐ θέλω τὸ ἔμον, ἀπωλέσθαι πλάσμα πώποτε· εἰς τὸ σῶσαι γὰρ αὐτὸ, ὅλος ἐτέχθην ἐκ σοῦ· ἀλλ' οὗτος πόρρω, τῶν ἔργων μου ὑπάρχει.

Σοφία τοῦ ὑψίστου, προϋπάρχων ὁ οὐρανὸς μου γέγονεν, ἄνθρωπος ὅλος ἐξ ἔμοι. Ἱνα σώσῃ τοὺς φυλάσσοντας, μετὰ πίστεως θερμῆς τὸ θεῖον βάπτισμα· ἀλλά σὺ τούτων ἀμέτογος ἐδείχθης.

Ωδὴ, η'. Ὁν φρίτουσιν Ἄγγελος.

Φαρρήσας προσῆλθόν σοι· Παρένε θεωρῶν, τὸν σὸν οὐὸν σώσαντα, τὴν πόρνην καὶ ληστήν· αὐτοὶ γὰρ νομίμως οὐδὲν ἔργον χρηστὸν, ἐπραξαν ἐν βίῳ, ἀλλ' ἔτυχον συγγνώμης.

Εξ ὑψους ἐπιβλεψόν εἰσάκουστον τῆς σῆς Μητρὸς δεομένης σου, καὶ βῦσαι τοῦ πυρὸς, τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ὡς τὴν πόρνην τὸ πρίν, καὶ ὡς ἐλυτρώσω, ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ σου.

Ο πάλαι κρεμάμενος ληστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν πίστει ἐκραύγαζε τὸ μνήσθητι κάιμον· ἢ πόρνη δὲ πάλιν τῶν δακρύων πηγὰς, ἔθλυζεν ἀλλ' οὗτος, αὐτοῖς οὐχ ὄμοιωθη.

Δακρύουσαν σέσωκε τὴν πόρνην ὁ Χριστός· ὡσαύτως πιστεύσαντα ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ· εἰ σὺν θέλεις ἀρτι σωτηρίας τυχεῖν, πρόσδραμε Κυρίω, σὺν δάκρυσι καὶ πίστει.

Λίνοῦμεν. Οἱ Εἰρυός.

Ων φρίτουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαι, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμεῖτε ἵερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερηψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,

Φρθη ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀμαρτωλότερος Κόρη, καὶ διὰ τοῦτο προσελθεῖν, τῷ υἱῷ σου αἰδοῦμαι· ἀλλὰ δυσώπησον αὐτὸν, καὶ ἵλεων ποίησον, τοῦ δέξασθαι, ἐν θερμῇ με τῇ πίστει, καὶ ἐν πόθῳ προσερχόμενον αὐτῷ.

Τῦσαι κολάσεως λόγε, τὸν προσελθόντασι δοῦλον, καὶ μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν, τῶν ἀυτοῦ δυσωπῶσε· εἰ γὰρ καὶ ξυμαρτεῖ Σωτήρ· ἀλλὰ μοι προσπέφευγε, καὶ δέομαι· δὶς ἐμὲ τούτον δέξαι, ὁ τοῖς πᾶσι τὰ αἰτήματα πληρῶν.

Οὐκ ἔστιν ἄξιος Μῆτερ, ὁ προσφυγῶν σοι ἐλέους· καὶ γὰρ ἀνθρώπων με οὐδεὶς, ὡς αὐτὸς παροργίζει· ἀλλὰ πρεσβείαις σου σεπταῖς, αὐτὸν τῆς κολάσεως, ἀμέτοχον, ἐν τῇ κρίσει ποιήσω, εἰ προσάξῃ μετανοίας μοι καρπούς.

Υπὸ τὸν αὐτὸν ὑπάρχων, ἀνεβιβάσθης πρὸς ὑψος, ταῖς πρὸς τὸν θεῖόν μου υἱὸν, ἵκεσίαις καὶ πρόσχεις, μὴ τοῖς προτέροις σου δεινοῖς, ἐμπέσης ἐγκλημάσιν· ἀλλ' ἀπελθε, εἰς ὅδοὺς μετανοίας, μήπως πάλιν τῇ γεέννῃ ἐμβληθῆς.

Προσόμοιον. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Χαρὰ τοῦ κόσμου ὑπάρχεις, ἀμαρτωλῶν ὁ λιμήν· χειμαζούμενων ρύστις, Θεοτόκε παρθένε· δέξαι οὖν βοῶ σοι κάμου τὴν εὔχὴν, καὶ τὴν δέησιν ἀχραντε, γὰρ καὶ πρόσαγαγε τάχει τῷ σῷ υἱῷ, ἵνα σῷσῃ με τὸν ἀσωτον.

Χαρᾶς αἰτία μοι πάσης υἱέμου φίλτατε, συγχώρησιν πταισμάτων, δώρησαι τῷ σῷ δούλῳ· ἵνα γνῶσι πάντες ὅτι πρὸς σὲ, παρρήσιαν ὡς Μήτηρ σου, μεγίστην ἔχω Χριστέ μου τοῦ δυσωπεῖν, ὑπέρ πάντας τοὺς ἀγίους σου.

Χαρᾶς δοχεῖον ὡς Μῆτερ, τῇ σῇ δεήσει καμφθεὶς, τὴν ἀφεσιν πταισμάτων, τῷ ἀγνώμονι τούτῳ, δίδωμι καὶ ἀφες τοῦ ἔκβοῶν· ἀλλ' εἰπὲ τούτῳ παύσασθαι, τοῦ ἀμαρτάνειν καὶ ἔλκειν με πρὸς ὄργην· φύσει γὰρ εὕσπλαγχνος πέφυκα.

Ιδοὺ τὴν ἀφεσιν ἔσχες τῶν ἐγκλημάτων σου, ἐμοῦ λιταῖς καὶ πρόσχεις, τὸν ὑπόλοιπον θεάρεστον τελέσαι δπως τρυφῆς, ἀπολαύσης τὴν εὔκλειαν, ἐν Παραδείσῳ σὺν πᾶσι τοῖς ἔκλεκτοῖς, τὴν οὐδὲ ὅλως λῆξιν ἔχουσαν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὅ τι ἀκροστιχίς.

“Θρήνων ἐμῶν δέχοιο, τὸν πρῶτον Κόρη. Ναί,,.

Ωδὴ, α'. ἦχος α'. Σοῦ τὴν τροπαιοῦχος.

ΘΡΗΝΩΝ ἀπαρχὰς δεῦρο ψυχὴ, τῇ Θεοτόκῳ προσοίσωμεν σήμερον· αὕτη γάρ ἐξρύσατο, τῆς τοῦ Ἀδάμ κατάρας τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὴν εὐλογίαν, καὶ χρυμονὴν ἐδωρήσατο.

Ρείθροις Ιορδάνου τὰ ἐμὰ, παρισωθέντα οὐδόλως ἵχύσουσι, δάκρυα ἔκνιψασθαι, τὸν τῶν ἐμῶν ἀμαρτημάτων βόρβορον· ἀλλὰ σὺ παρθένε, τῷ σῷ ἐλέει με κάθαρον.

Ιλιον γεννήσασα Χριστὸν δικαιοσύνης παρθένε τὸν ἀδυτον, φώτισόν μου δέομαι, τὰ τῆς ψυχῆς ἡμαυρωμένα ὅμματα, ἥδονῶν ἀχλύη, καὶ ἀμαρτίας παχύτητι.

Νόμους τοῦ Δεσπότου παραβὰς, πᾶσαν ἴδεαν κακίας ἐτέλεσα· καὶ νῦν ἐπιστρέφοντα, μήμε παρίδῃς τὸν ἀγρεῖον δοῦλόν σου, Δέσποινα Μαρία, ἀλλὰ οἰκτείρασα σῶσόν με.

Ωδὴ, γ'. Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν·

Ως πάλαι τὴν Εὔαν εὑρηκώς, ὁ ὄφις με ἡπάτησε, καὶ ἥδονῆς τῇ γεύσει ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου τῆς θείας γνώσεως· τῇ Χριστὸν κυνήσασα, τὸν Ἀδάμ τὸν δεύτερον, πρὸς ζωὴν ἐπανάγαγε Δέσποινα.

Νοσήσας τοῦ Κάιν δυστυχῶς, παρθένε τὴν ἀπόνοιαν, ὡς ἀδελφὸν τὸν νοῦν μου ἀπέκτεινα, φιληδονίας ξίφει χρησάμενος, καὶ φθονήσας κάκιστα, τούτου τὴν ἀνάβασιν, ἀλλὰ σὺ ὡς φιλάνθρωπος σῶσόν με.

Εθρήνησε πάλαι ὁ Ἀδάμ, Ἐδέμ ἀποικιζόμενος, Χερουβίμ τοῦ τὴν εἰσοδον φράττοντος πεσὼν ἐγὼ δὲ τῆς θείας γνώσεως, θρηνῶν ἵκετεύω σε, σὺν ἀγίοις πρέσβευε, Θεοῦ μήτορ παθῶν λυτρωθῆναί με.

Μελέτη θανάτου ὡ ψυχὴ, ἀθλία προηγείσθω σου, ἐν ταῖς τοῦ βίου πράξεσι πάντοτε, καὶ θρῆνον λάβε, καὶ πένθος σύστησον, ἔχουσα μεσίτριαν, τὴν ἀγνὴν καὶ ἀμωμον, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐκ ταύτης βλαστήσαντα.

Ωδὴ, δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ω τῶν σῶν θυματῶν ἀπειρόγαμε Δέσποινα! ὅτι μεσίτρια βροτῶν, ἀμαρτωλῶν πρὸς τὸν ἐκσοῦ τεχθέντα γεγένησαι· διὸ καὶ μὲν ὑπὲρ βροτούς ἀμαρτήσαντα, καταλλαγῆναι αὐτῷ ἐκδυσώπησον.

Νέκρωσον Παρθένε τῆς σαρκός μου τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς καὶ τῶν δαιμόνων τὰς βουλὰς, ἀπράκτους ἀπέργασαι, καὶ τῆς ζωῆς τρίβους βαίνειν ὁδήγησον, ἥ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων κυήσασα.

Δάκρυσι καθᾶραι μολυσμοὺς τῆς καρδίας μου, ταῖς προστασίαις τῶν σεπτῶν Ἀγγέλων ποίησον ἀγνή, ψυχῆς τε τὴν ζόφωσιν καὶ τοῦ γοὸς τὰς ἐκτροπὰς ἀνακάλεσαι, καὶ ἀπαθείας πρὸς τρίβον ὁδήγησον.

Ἐννοιαν αἰσχύστοις λογισμοῖς κατεμόλυνα, καὶ τὴν ψυχὴν ταῖς ἡδοναῖς, τοὺς ἐπὶ Νῷος ὑπερβὰς αἰσχροῖς ἀτοπῆμασι· δὶ ὁ βοῶ Θεοκυητόρ μεσίκτειρον, κατακλυσμοῦ νοητοῦ διασφέζουσα.

Ωδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψῃ.

Χαλεπῆς με ἐκ φλογὸς τῆς γεέννης ἔξαρπασον, ἥ τεκοῦσα τῆς Θεότητος πῦρ τὸ ἀπρόσιτον, καθ' ἡμᾶς γενόμενον, Θεαγδρικῇ τῇ ὑποστάσει, Θεοκυητορ πανάμωμε.

Οὐ πτοοῦμαι τὰς μέλλοντας κοιλάσεις ὁ ἄθλιος, οὐ τὸ σκότος οὐ βρυγμὸν τῶν ὁδόντων καὶ σκώληκα· οὐ τὸ πῦρ τὸ ἀσθεστον· δὶ ὁ αἰτοῦμαί σε Παρθένε, τούτων με πάντων ἐκλύτρωσαι.

Ιασαί μου τῆς ψυχῆς τὰ ἀλγήματα Πάναγγε, ἥ τεκοῦσα τὸν τὰς νόσους ἡμῶν ἰασάμενον, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τοῖς σωτηρίοις καὶ πανσέπτοις, ἵνα πιστῶς μεγαλύνωσε.

Οὐχ ὡς Λάμεχ νεανίσκον καὶ ἄνδρα ἀπέκτεινα, Θεομητορ ἀλλὰ νοῦν καὶ τὸν λόγον τοῖς πταίσμασι· μὴ οὖν ἥ ἐκδίκησις, ταμιευθήτω μου τῇ κρίσει, ἀλλὰ ἐνταῦθα με κάθαρον.

Ωδὴ, σ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ σῶμα κατεμόλυνα ταῖς πράξεσι· τὸν νοῦν ἐνθυμήσεσι· τὰς αἰσθήσεις τῇ ἀφῇ τῶν ἡδονῶν· τούτων μοι τὴν ἴασιν χορήγησον, τοῖς σταλαγμοῖς ἡμῶν δακρύων Θεοχαρίτωτε.

Ο γέροντος τῆς ζωῆς μου δεδαπάνηται ἐν ὑπνῳ καὶ ἀνέσεσι, καὶ τρυφῇ καὶ ῥεμβασμοῖς τῶν λογισμῶν· νῦν οὖν καὶ ἐν γήρᾳ με σωφρόνισον Μῆτερ Θεοῦ, καὶ πρὸς μετάνοιαν γειραγώγησον.

Νοήσας τῶν πρὸ νόμου τὴν ἀπόνοιαν, ἀφρόνως ἐπεχείρησα, ὡς πυργώματα τὰς πράξεις τὰς αἰσχρὰς, ἄλλην ἐπὶ ἄλλῃ συνάρμοσασθαι. Σὺ οὖν ἀγνὴ τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

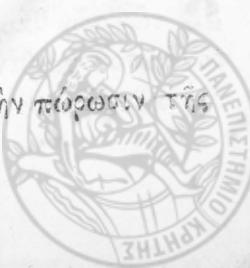
Μαγίδα μοὶ κεκρύφασι Πανύμνητε, οἱ ὄντως ὑπερήφανοι· καὶ σχοινίοις τῶν ἡμῶν ἀμαρτιῶν, βράχους τοῖς ποσί μου διετείναντο, οὓς ἀγαθὴ, ὡς ἀραγνίους μήτους διάλυσον.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἀψευδῆς καὶ βεβαία· ἐλέους χορηγὲ, καὶ πηγὴ συμπαθείας, ἥ κλεῖς ἥ διανοίγουσα, τοῦ Θεοῦ τὴν χρηστότητα· πᾶσιν ἀνοικόν, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην· πᾶσι δώρησαι, τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου, τὴν εἴσοδον Δέσποινα.

Ωδὴ, ζ'. Σὲ νοητήν.

Πρῆξον ἀγνὴ δεσμοὺς τῆς καρδίας μου, λήθην καὶ ἀγνοιαν δεινὴν, καὶ τὴν πώρωσιν τῆς

ψυχῆς, καὶ ἡλιθιότητα· διὸ ὅν συνδεσμούμενος, ὁ νοῦς μου τρέχειν οὐ δύναται, πρὸς πλα-
τυσμὸν θεωρίας, καὶ ὑψος θείας γνώσεως.

Ω τῶν ἐμῶν παθῶν καὶ κινήσεων! ὃ τῶν ἀμέτρων μου κακῶν! ποῖον αἰσχος αἰσχροποιὸν;
οὐκ ἀφρόνως πέπραγα; ποῖον οὐκ ἐτέλεσα, ἤδη παθείας ἀμάρτημα; σὺ οὖν ἀγνὴ καὶ ἐν γῇ-
ρᾳ, μετάνοιάν μοι δώρησαι.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ράθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς
Θεὸν, δέομαι δεήσεσιν, ὥχραντε ἀπέλασον, καὶ μελῳδοῦντά με οἴκτηρον· ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Οἴκανοι ψυχὴ! πῶς ἀπηναισχύντησας, ὑπὲρ τὸν Χάμ τὸν ἀναιδῆ! οὐκ ἔκαλυψας τὴν αἰδὼ,
τοῦ σοὶ πλησιάζοντος, φύσει τε καὶ χάριτι ἀλλ᾽ ἀπανθίσπως ἐφαύλισας· νῦν οὖν θερμῶς
πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον κόρην μετανόησον.

Ωδὴ, η'. ἐν καμίνῳ παῖδες.

Νεκρωθεῖσα τάλαινα ψυχὴ, δεινῶς τῇ ἀμελείᾳ· ἐγέρθητι ὡς ἐξ ὑπνου, καὶ μεσίτριαν ποιοῦ,
τὴν μόνην ἀπείρανδρον Θεοτόκον· ὅπως σε τρόποις ζωώσῃ μετανοίας, καὶ τῆς ἀπαθείας
καθυποδείξῃ τρίβους.

Μαίομισόν μου δὴ τὰς ἐμπαθεῖς ὄρεξεις, παθῶν τε τῶν ψυχοφθόρων τὰ ἴνδάλματα ἀγνή,
εἰς τέλος ἐξάλειψον Θεομῆτορ. ἵνα δοξάζω ἡσὶ καὶ εὐλογῷ σε, τὴν μόνην αἰτίαν τῆς πάν-
των σωτηρίας.

Θλοτρόπως πᾶσαν ἤδονὴν, ἐτέλεσα ἀφρόνως, καὶ πάσας μου τὰς αἰσθήσεις κατεμόλυνα
αἰσχρῶς· πρὸς σὲ τὴν ἀμόλυντον καταφεύγω, Δέσποινα πάντων ἀμαρτωλῶν προστάτις,
ρῦσαι τοῦ πυρός με, καὶ σκότους αἰωνίου.

Ραντισμῷ δακρύων μου ἀγνὴ, ἀπόπλυνον τὰ ἔλκη, καὶ τραύματα τῆς ψυχῆς μου ἡ τε-
κοῦσα τὸν Χριστὸν, τὸν λεπροὺς ἴώμενον καὶ αἰμόρροις, ὅπως ἀκούσω φωνῆς τῆς ποθουμέ-
νης· σφέζου τῇ σῇ πίστει, πορεύου εἰς εἰρήνην.

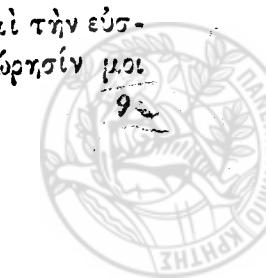
Ωδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ηδη πρὸς τῷ τέλει γέγονα, τῶν χρονικῶν μου κόρη φεῦμοι ὑπάρξεων· καὶ βαρούμενας ταῖς
ἀμαρτίαις ἀπέρχομαι, εἰς ἀπείρους αἰῶνας κολάζεσθαι· ἡ τὸν Κριτὴν τεκοῦσα, τοῦτον ἴ-
λεωσαί μοι Δέσποινα.

Πάντοις τοῦ Θεοῦ γένετησα, καὶ ἀμαρτίας νόμῳ αὐτὸν ἐδούλωσα, νόμῳ τοῦ νοὸς, οὐχ ὑ-
ποκύψας ὁ ἄλιος, ἡ τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, ἐν τῷ σεπτῷ σου τόκῳ, νόμους σαρ-
κός μου καθυπόταξον.

Αρὸν τὸ βαρὺ φορτίον μου, τῶν ἐγκλημάτων Θεοτόκε πανάμωμε· καὶ τὸν ἐλαφρὸν, ἀγνὴ
ζυγὸν καταξίωσον, τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βαστάζειν με. καὶ τρίβον διοδεύειν, τὴν πρὸς
τὴν ἄνω λῆσίν ἄγουσταν.

Ινα τὸν βυθὸν τὸν ἀπειρον, τῶν οἰκτιρμῶν ἐνδείξης τῆς σῆς χριστότητος καὶ τὴν εὔ-
πλαγχνίαν, τοῦ υἱοῦ σου Πανύμνητε, ὑπὲρ πάντας καὶ ἀμαρτήσαντα, συγγάρησίν μοι
δίδου, καὶ παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Προσόμιον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χαῖρε καθαρώτατον Θεοῦ, ἔμψυχον παλάτιον, καὶ φωτοφόρον. Πανύμνητε. Χαῖρε ἀπείρανδρε. Χαῖρε θεία σκέπη. Χαῖρε τεῖχος ςρρήκτον. Χαῖρε Θεὸν ἀρρήτως κυήσασα. Χαῖρε ἀνάρθωσις, τοῦ Ἀδὰμ καὶ Εὔας λύτρωσις. Χαῖρε πάντων πιστῶν τὸ κραταιώμα.

Χαῖρε θρόνε πύρινε Θεοῦ· Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· καὶ κρῖνον εὔεσμον. Χαῖρε Παναγία, δίκις ἐλυτρώθημεν, τῆς πρώτην ἀποφάσεως Δέσποινα. Χαῖρε πανθαύμαστε, οἰκουμένης ἀγαλλίαμα. Χαῖρε πάντων ὄρθιοδόξων καύχημα:

Χαῖρε ὁ λειμὼν ὁ εὐθαλὴς, καὶ εὐώδης ἀχραντε. Χαῖρε κυπρίζουσα ἄμπελε. Χαῖρε κατάκαρπε, ἑλαία Παρθένε. Χαῖρε ἡ μυρίπνοος, Θεοῦ φυταλιά. Χαῖρε σύνδενδρον, καὶ εὐσκιόφυλον ὄρος. Χαῖρε ἀειπάρθενε, τῶν χαρίτων ὁ κῆπος ὁ εὔχαρις.

Χαρᾶς τὴν καρδίαν μου ἀγνή, πλήρωσον ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ τῶν δακρύων ἀπάλλαξον, καρὸν ὡς τέξασα, μόνη Θεομῆτορ· καὶ δεινῶν ἐκ πάντων με, ἐξάγαγε τὸν δοῦλόν σου δέομαι· ἵνα δοξάζω σε· ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῶν δυντῶν πάντων ὑπερέχουσαν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Ωδὴ, α'. Ἡχος, α'. Χριστὸς γεννᾶται.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ καταφύγιον· πιπτόντων ἐπανόρθωσις Πάναγνε· πταιόντων τὸ ἰλαστήριον· ῥῦσαι με καταδίκης τῆς φοβερᾶς, καὶ πυρὸς ἀσθέστου, τὴν αἰώνιον ζωὴν παρεχομένη μοι.

Εν ἀπογνώσει συνέχωμαι, τὸ πλῆθος ἐνγοῶν τῶν πταισμάτων μου, καὶ τὴν τοῦ Κριτοῦ ἀπόφασιν· Δέσποινα Θεοτόκε σύ μοι γενοῦ, θεία μεσιτεία, καταλλάσσουσα αὐτὸν τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

Παρθένε μόνη πανύμνητε· Παρθένε ἡ Θεὸν σωματώσασα· Παρθένε ἡ πᾶσι πρόξενος ζωῆς τῆς αἰώνιου λάμψον μοι φῶς, τὸ τῆς μετανοίας, διαλύουσα τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων μου.

Ιδοὺ πρὸς σὲ νῦν κατέφυγον, τὴν σκέπην μου καὶ θείαν ἀντίληψιν, τὰ σπλάγχνα τῆς σῆς μοι χάριτος, δεῖξον ἀνεῳγμένα, μὴ ὅργισθης μηδὲ παραβλέψῃς, μὴ ἐάσῃς με Παρθένε ἀπολλύμενον.

Ωδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πάντες οἱ Προφῆται, σὲ Μητέρα Θεοῦ ἀνεκήρυττον διὰ συμβόλων παραδόξων, ὃν τιμεῖς τὰς ἔκβάσεις, τραγῶς ἴδοντες πιστεύομεν, καὶ ἐξαιτοῦμεν, τυχεῖν διὰ σοῦ, θείας ἰλαρότητος.

Ωφθης πλατυτέρα, ούρανῶν συλλαβοῦσα τὸν πάντων Θεὸν, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου συνέχεις, τὸν συνέχοντα πάντα, ἀγνὴ ὅθεν ἵκετεύω σε, τῶν συνεχόντων δεινῶν με παθῶν, τάχος ἐλευθέρωσον.

Σὺ τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν θλίψει πρόμαχος πέφυκας· σὺ τῶν ἐν ζάλῃ τῇ τοῦ βίου, ἀγαθὴ κυνηγῆτις· διὸ ἵκετεύων χράζω σοι, τὴν σὴν βοήθειαν Κόρη ἀγνὴ, δώρησαι τῷ δούλῳ σου.

Δέσποινα τοῦ κόσμου, σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις, τοὺς ἐκ βαθέων στεναγμούς μου, πεμπομένους καρδίας, πρὸς σὲ καὶ δάκρυα Πάναγνε, προσδεδεγμένη πταισμάτων πολλῶν, ῥῦσαί με καὶ θλίψεων.

Ωδὴ, δ'. Ράβδος ἐκ τῆς βίζης.

Μόνην σε πιστοὶ μετὰ Θεὸν, ἐλπίδα ἀκαταίσχυντον, καὶ προστασίαν Κόρη ἔχομεν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς, λύτρωσαι ἐκ παντοίων, ἔχθρῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, καὶ βλάβης καὶ πειρασμῶν· ἵνα σε ἀπαύστως δοξάζωμεν.

Υλώδους ἐμφάσεως ἀγνὴ, τὸν νοῦν μου ἐκκαθάρασα, ἔρωτος θείου δεῖξον ἔμπλεων, τὰ θεῖα λέγειν αἱὲ, φαντάζεσθαι τὰ θεῖα· τὰ θεῖα ποιεῖν ἐμμελῶς ἔργα, δῆτας ἐκφύγω φρικτὴν, καὶ διαιωνίζουσαν κόλασιν.

Οὐ κέκτημαι ἄλλην ἐπὶ γῆς, προστάτιν καὶ ὑπέρμαχον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον εἰμὴ σὲ μόνην ἀγνὴ, Θεοτόκε ἄχραντε· σὺ γάρ μοι ἐλπὶς καὶ σωτηρία, καὶ σκέπη καὶ βοήθος, καὶ παραπτώματων συγχώρησις.

Κατάβαλε θράσος πονηρὸν, ἔχθροῦ καὶ πανουργεύματα, τὰ κατ' ἐμοῦ ἐπιφερόμενα, καὶ ἔνδυσόν με τὴν σὴν, ἰσχὺν παναμώμητε, ἄτρωτον αἱὲ διατηροῦσα, ἀπήμονα ἀβλαβῆ, τὸν εἰλικρινῶς σε γεραίροντα.

Ωδὴ, ε'. Θεὸς ὧν εἰρήνης.

Ανόρθωσις πάντων, πιπτόντων σὺ εἰ· ἀσθενούντων ταχεῖα ἐπίσκεψις· διὸ τοῖς παραπτώμασι πεσόντα χαλεπῶς, καὶ τὴν ψυχὴν νοσοῦντα, θεράπευσον καὶ σῶσον, ἀνορθούσα με Κόρη, τῇ παναλκεῖ χειρίσου Δέσποινα.

Σωτήρια δπλα, ἔξ ὕψους ταγὴ, δυσωπῶ σε Παρθένε παράσχου μοι, τὴν θείαν σου ἀντίληψιν καὶ σκέπην καὶ ἰσχὺν, μεθ ὧν τοῦ ἀρχεκάκου, νικήσας πανουργίαν, σωτηρίας ἐνθέου, ἀξιωθῶ θεομακάριστε.

Παλάτιον θεῖον τοῦ λόγου ἀγνὴ, ἐμὲ τῶν πονηρῶν ἔργαστηριον, ὑπάρξαντα πνευμάτων διὰ περάξεων αἰσχρῶν, καὶ τούτων ἐκπληροῦντα, τὸ θέλημα ἀφρόνως, διὰ τῆς μετανοίας, δεῖξον Θεοῦ κατοικητήριον.

Εν ὥρᾳ ἐσχάτη τῆς ἔξόδου μου, καὶ ψυχῆς χωρισμοῦ ἐκ τοῦ σώματος, βοήθειά μοι φάνηθι καὶ πρόμαχος γενοῦ, τοὺς ἐπιτιθεμένους, ἔχθρους τοὺς ἀοράτους, ἀγνὴ ἀποσοδοῦσα, καὶ πρὸς Θεὸν χειραγωγοῦσά με.

Ωδὴ, σ'. Σπλάγχνων ἴωναν.

Πύλη θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ πέφυκας, πηγὴ τε φωτὸς ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα,

τῆς Θεότητος ἄπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πανάμωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἰγλην βραβεύεις τοῖς χρηζουσιν.

Εστη μέχρι σου, Παρθένε ὁ θάνατος· Ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἔκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰςαύτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον Παναγία αἰτησαι· λυτρώθηναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Μύρου νοητοῦ, δοχεῖον γεγένησαι, τοῦ πᾶσαν τὴν γῆν εὐωδιάσαντος, τῆς Θεότητος, τοῖς ἀτμοῖς Παναγία θεόνυμφε· δὶ ὅπερ τῇ εὐωδίᾳ τῆς πρεσβείας σου, πᾶσαν ἀηδίαν ἔλασον, ἐκ ψυχῆς τῆς ἐμῆς ἐμῆς παραπτώσεων.

Πῦρ τῶν ἡδονῶν, σφοδρῶς κατακαίει με, καὶ θλίβει ἀεὶ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ πρὸς ἄτοπον, ἔργασίαν συνωθεῖ καὶ ἀθεσμον· ἡ τὸ πῦρ τὸ θεῖκὸν ἀποκυήσασα, σθέσον τοῦτο καταμάρανον, ἡ ἐμὴ σωτηρία θεόνυμφε.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Λυχνία χρυσαυγής, τοῦ ἥλιου τῆς δόξης· λαμπάς - λευκοφαής, τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου, νεφέλη πυρσεύουσα, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τῆς καρδίας μου, ἀμβλυωπούσας τὰς κόρας, φωταγώγησον, μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, καὶ θείοις πυρσεύμασιν.

Ωδὴ, ζ. Οἱ παῖδες εὔσεβείᾳ.

Λαβῖς ἦν Ἡσαΐας, ὁ προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἀνθρακα Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ σὺ εἶ φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἀμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

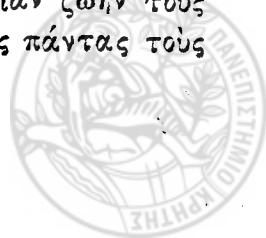
Φεόνυμφε Μαρία, ἡ ἑλπὶς καὶ χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε, τὰς τῶν πταισμάτων μου σειρὰς, διαρρήξασα πρεσβείας σου, τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ σύνδησον, τοὺς ἐναρέτους καρποὺς ἀνθηφορεῖν με.

Ανάγαγε Παρθένε, ἐκ βινδοῦ με τῶν αἰσχρῶν μου πράξειν, καὶ καταπράῦνον ἀγνὴ, τῶν παθῶν μου τὸ κλυδώνιον, καὶ καρδίας μου τὴν πώρωσιν διάλυσον, καὶ δώρησάι μοι πηγὴν τὴν τῶν δαχρύων.

Ωδὴ, π. Θεύματος ὑπερφυοῦς.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου οὐκ ἔστι Κόρη· σὺ γὰρ μόνη πανάγραντος ὥφθης, ἐξ αἰῶνος "Αγραντε Παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάζουσα τὸν κόσμον παρθενίας φωτὶ· δὶο ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στάμνον σε τὸ μέννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας, εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγκυραν πανασφαλῆ σε κεκτημένοι, σωτηρίας ἡμῶν τὰς ἐλπίδας, ἐπὶ σοὶ πιστεύομεν,
Θεοτόκε ἀλλὰ γενοῦ, τοῖς οἰκέταις σου λιμὴν καὶ τεῖχος ἄρροητον, καὶ πρὸς τὸ βοῶν ἀ-
πάυστως ἥθυνον· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς
αιῶνας.

Ακουσον τοῦ ἔκ καρδίας στεναγμοῦ μου, ἐνωτίσθητι φωνῆς κλαυθμοῦ μου, Παναγία
Δέσποινα, μὴ παρόψῃ τὸν συντριψμὸν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς ἀλλὰ παράσχου μοι, τὴν τε-
λείαν λύσιν τῶν πταισμάτων μου· καὶ χαρᾶς τῆς μελλούσης με ἀξίωσον· ἵνα σε δοξάζω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρηνός.

„ **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δρόσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέ-
„ γει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδυν νήδυν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
„ μέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ.

Ωδὴ, θ'.   Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ινα χαρισμάτων ἀσμασι, χαριστηρίοις Κόρη καταγεράίρω σε· ἵνα διὰ πάσης μου, ζωῆς
μεγαλύνω σε, ἐξελοῦ με ἐκ σπόματος λέοντος, δεινῶς ὀρυμένου, καὶ καταθρῶξαι με σφα-
δάζοντος.

Φωφῆς ἱερὸν ἀνάκτορον, καὶ καθαρὸν Παρθένε Χριστοῦ παλάτιον, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων,
ἀληθῶς βασιλεύοντος, καὶ κρατοῦντος ἀπάσης τῆς κτίσεως· διό μου τὴν καρδίαν, ἐξ ἀ-
καθάρτων παθῶν κάθαρον.

Στῆσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ προσ-
φεύγοντος, Θεογεννῆτορ τῇ σκέπη σου, καὶ ἐλπίδος κρηπίδα σὲ ἔχοντος, καὶ θείαν προ-
στασίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ηρα τὴν ψυχήν μου Δέσποινα, πρὸς σὲ καὶ πάσῃ γνώμῃ ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυν-
θεῖην, εἰς αἰῶνα ὁ δοῦλός σου· μηδὲ ἔγιθοί μου καταγελασάτωσαν, οἱ νοητοὶ ἐν ᾽ωᾳ, τῆς
ἐκδημίας συλλαβόντες με.

Προσόμοιον.   Τῶν οὐρανίων.

Χαῖρε Θεοῦ Παναγίου ναὲ Πανάγιε· Χαῖρε βασιλεύοντων, τὸ ἀνίκητον θάρσος· ἡ πάντων
προστασία τῶν γηγενῶν· Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον· ἀκατανόητον ὕψος χαῖρε γχρά, θλι-
βομένων καὶ παράκλησις.

Χαῖρε Πατρὸς προανάρχου νύμφη πανάμωμε· Χαῖρε τοῦ συνανάρχου, υἱοῦ Μήτηρ
Παρθένε· τὸ σκεῦος τῆς ἀγνείας χαῖρε Ἄδαμ, τὴν Ἐδέμ ἡ ἀνοίξασα· Χαῖρε νεφέλη ὀλόφω-
τε τοὺς πιστοὺς, περιθάλπουσα καὶ σκέπουσα.

Χαῖρε φωτὸς ἀπροσίτου θεῖον ἀνάκτορον· Χαῖρε εὔκαρπε χώρα, ἡ βλαστήσασα στάχυν·
Χαῖρε δυστυχούντων ἡ ἀσφαλής, Θεοτόκε ἀνόρθωσις· Χαῖρε ἡ γέφυρα πάντας πρὸς τὴν
ζωὴν, ἐπανάγουσα πρεσβείσις σου.

Πάθη ποικίλα χειράζει, τὴν ταπεινὴν μου ψυχήν· καὶ πρὸς βυθὸν καθίλκει, ἀπογνώσταις
ὅλον, προφθάσασά με σῶσον ὡς ἀγαθή· ἐπὶ σὲ γὰρ κατέφυγον, τὴν κραταιὰν προστασίαν
καὶ ἴσχυρὰν, μὴ ἐκπέσω τῆς αἰτήσεως.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΠΟΔΟΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ.

Ωδὴ, α'.   ἥχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

ΤΟ στόμα μου πλήρωσον ἀγνή, θείας αἰνέσεως ὅπως ὑμνήσω σου, τὴν δόξαν Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὅλην τὴν ἡμέραν, τοῦ σὲ σεπτῶς μεγαλύναντος.

Χάρισαι μοι πένθος χαρμονῆς, καὶ παρακλήσεως θείας παραίτιον, χαρὰ καὶ παράκλησις, τῶν ὄρθιοδόξων Θεοτόκε Δέσποινα, ἡ χαρὰν τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν πηγάσασα.

Ως ἔμψυχος νέος οὐρανὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλας ἥλιον, Κόρη καὶ ἐβλάστησας, ὡς λογίκος καὶ μυστικὸς παράδεισος, ξύλον ζωφόρον, ἐξ οὐ φαγόντες οὐ θνήσκομεν.

Τυπερτέρα γέγονας ἀγνή, τῶν ποιημάτων Θεὸν σωματώσασα· ὅθεν ἵκετεύω σε, ἀπὸ κοπρίας παθῶν με ἀνάστησον, καὶ πρὸς θεῖον ὑψός τῆς ἀπαθείας εἰσάγαγε.

Ωδὴ, γ'.   Ο μόνος εἰδὼς.

Η μόνη τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, θεώσασα πανάμωμε, τῷ ὑπέρ φύσιν τόκῳ σου αἴτησαι, ἀμυρτημάτων ἡμῖν συγχώρησιν, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, τὴν διαιωνίζουσαν, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Η χώρᾳ τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἀσπόρως ἡ ἐκφύσασα, καὶ ἀνηρότως ἀναβλαστήσασα, λιμῷ τακεῖσαν ἐνθέου βρώσεως, τὴν ψυχήν μου στήριξον, ἀρτῷ θείων πράξεων, ἀρετῶν ἐν ἐλαίῳ πιάνασα.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄγνος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Μαρία Πανάμωμε.

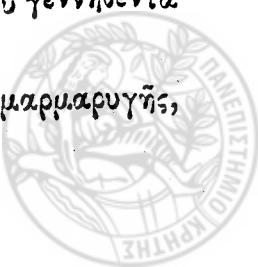
Τὸ εἶδος μορφῆς σου τῆς σεπτῆς, Ἀγγέλοις μὲν αἰδέσιμον, τοῖς δὲ βροτοῖς ὑπάρχει σωτήριον; καὶ φρικτὸν τῆς πονηρίας τοῖς πνεύμασιν, ὅπερ πίστει σέβοστες, καὶ χατασπαζόμενοι, Θεοτόκε ψυχὰς φωτίζόμεθα.

Ωδὴ, δ.   Ὁρὸς σε τῇ χάριτι.

Ορος τε προεῖδε, Δανιηὴλ ἀλατόμητον κατάσκιον ὁ Ἀββακοὺμ, τετυρωμένον ὁ Δαεΐδ· ὅρος ἀλλος ἄγιον, καὶ ἐμφανὲς καὶ πῖον ὅρος Πανύμνητε· ὡς ὁ Θεὸς κατοικῆσαι ηὔδοκησεν.

Θεῖον σε παλάτιον, τοῦ λόγου γινώσκομεν, ἐν ὃ οἰκήσας σαρκικῶς, ἐκαινοποίησεν ἡμᾶς, φθαρέντας τοῖς πάθεσιν· ὅθεν ἀγνή Θεοῦ μητέρα σε σέβομεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δοξάζομεν.

Θεῖον σε γνοῦμεν, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὡς δεξαμένην τὴν αὐτήν, τῆς θεῖκτης μαρμαρυγῆς,

καὶ ταῦτην ἀστράψασαν, σωματικῶς παντὶ τῷ χόσμῳ Πανύμνητε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ναόν σε γινώσκομεν, Θεοῦ καθαρώτατον, τοῦ ποιητοῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ πάσης κτίσεως ἄγνη. "Οθεν σοι κραυγάζομεν, ναοὺς ἡμᾶς τοῦ θείου Πνεύματος ποίησον, τοὺς τὴν θερμήν σου πρεσβείαν πλουτήσαντας.

Ωδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ιασαί μου τῆς ψυχῆς τὰ ἀλγήματα πάναγνε, ἡ τεκοῦσα τὸν τὰς νόσους ἡμῶν ἰασάμενον, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τοῖς σωτηρίοις καὶ πανσέπτοις· ἵνα πιστῶς μεγαλύνω σε.

Ρυπωθεῖσαν τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, τῷ ὑσσώπῳ τῆς ἐνθέου πρεσβείας σου κάθαρον, Θεοτόκε ἄχρνατε, παρεχομένη σωτηρίας, ταύτη φαιδρότατον ἔνδυμα.

Σὲ ἑτοίμην πρὸς τὸ σώζειν βοήθειαν κέκτημαι· διὰ τοῦτο σοι προσπίπτω, καὶ κράζω σὺν δάκρυσι, Θεοτόκε ῥῦσαί με, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως.

Σὺ ἴσχύς μου σὺ καὶ καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ φρουρός μου καὶ ἀντίληψίς καὶ καταφύγιον, καὶ πρεστάτις ἀμαχος, ὑπεραγία Θεοτόκε. διό με σῶς τὸν δοῦλον σου.

Ωδὴ, σ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Αικιμήσασα Παρθένε ταῖς πρεσβείαις σου, τῷ πτύῳ τῷ πνεύματι, Θημωνίας τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν, κάθαρον καρδίας μου τὴν ἄλωνα, μακρὰν αὐτῆς πᾶν ἀγυρῶδες ποιοῦσα νόημα.

Ιδοῦσά μοι τὴν κάκωσιν Πανάμωμε, ἦν ἡ ψυχὴ ὑφίσταται, κρατουμένη ἐν Αἰγύπτῳ τῶν παθῶν, καὶ πλινθοπλαστοῦσα τὴν πηλὸν σαρκὸς, δεῦρο ταχὺ καὶ τῆς ἀτίμου δουλείας λύτρωσαι.

Σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα καὶ συστρέφομαι, τὸν χρόνον τελεούμενον, τῆς ζωῆς μου καθορῶν καὶ ἐμαυτὸν, χείροις ἐκάστοτε προκόπτοντα, καὶ ταῖς πληγαῖς ἐπιτιθέντα πληγὰς καὶ μώλωπας.

Νῦν ἥγγικες ψυχὴ τὸ τέλος ἥγγικεν· ἀπόθου τοίνυν ἀπαντα, τὰ τοῦ σκότους καὶ νυκτὸς ἔργα δεινὰ, καὶ τὰ τοῦ φωτὸς ὅπλα ἔνδυθητε, περιπατεῖν ὡς ἐν ἡμέρᾳ πράττουσα εὖσγημα.

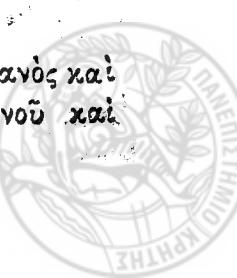
Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ημέρα μυστικὴ, ἀνεδείχθης Παρθένε, τὸν ἥλιον Χριστὸν, καταυγάζουσα πᾶσι, τοῖς ζόρῳ ἀπογνώσεως, καθημένοις θεόνυμφε. "Οθεν ἀπαντες, οἱ διὰ σοῦ φωτισθέντες, μακαρίζομεν, χρεωστικῶς ὡς αἴτιαν, βροτῶν ἀναπλάσεως.

Ωδὴ, ζ'. Σὲ νοητήν.

Ο φωτεινὸς τοῦ Δεσπότου θάλαμος, Χαῖρε πανθαύμαστε ἀγνῆ· Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν· Χαῖρε κλίμαξ ἀγουσα, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, τοὺς μελώδοῦντας τῷ τόκῳ σου· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ον οὐ χωρεῖ, οὐρανὸς ἔχωρησας, ὡς πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεοτόκε ὁ λογικός, οὐρανὸς καὶ ἔμψυχος, τοῦ κατασκευάσαντος, τοὺς οὐρανοὺς τῷ βουλήματι, μόνου Θεοῦ οὐρανοῦ καὶ

τῆς γῆς τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ινα Θεὸς γένηται ὁ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σεσάκωται Θεὸς· ὃν ἵκετευε ἐκτενῶς, ἀχραντε πανάμωμε, σωζεοθαί τοὺς δούλους σου, ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ χαλεπῆς ἐκ γεέννης σλογὸς καὶ πάσης θλίψεως.

Τὴν ἐν ἑμοὶ ῥᾳθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεὸν, δέομαι δεήσεσιν, ἀχραντε ἀπέλασον, καὶ μελῳδοῦντα με οἰκτειρον· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ, η'. Ἐν καρίνῳ παιδες. -

Ἄς ἐκ ρίζης τῆς τοῦ Ἰεσσαὶ, βλαστήσασα προφέρεις, τὸ ἄνθος Θεοκυῆτορ, τὸ ἀμάραντον Χριστόν. "Οθεν ἵκετεύω σε, τῶν παθῶν μου πάσας προρρίζους, ἀνάσπασον ἀκάνθας, καὶ τὸν θεῖον φόβον, ἐμφύτευσόν μοι Κόρη.

Ως ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὡς ἀμωμόν σε Κόρην, ὡς νύμφην ἐκλελεγμένην, ὡς νεᾶνιν καθαράν· Παρθένον ὡς ἀσπιλον καὶ ἀγίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν εὐλογημένην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγὴν, καὶ κλίμακα πρὸς ὄψος, μετάγουσαν τὸ ἄνθρωπινον Παρθένε Μαριάμ, εἰδότες κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Η ἀγία γῆ καὶ ἐκλεκτὴ, ἐν ᾗ κεκαλυμμένοι, καλύμματι ἀπιστίας, ἀμφιβόλων λογισμῶν, πόδες οὐκ ἐπάτησαν τῶν γηῖνων· δεῖξον φροντίδων ἀνώτερον τὸν νοῦν μοι, καὶ τῆς τῶν πραξῶν γῆς καταξίωσόν με.

Ο Εἱρμός.

Εν καρίνῳ παιδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐτεέείας, καθαρώτερον γρυσοῦ, ἀπέστιλθον λέγοντες, εὐλογεῖτε.

Ωδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγγῆς.

Ορος τοῦ Θεοῦ πανάγιον. ὁ δεξιὰ Κυρίου προκατειργάσατο, ἀπωλείας με, περιπλανώμενον ὅρεσι, καὶ κρημνοῖς καὶ βαράθροις ὠθούμενον, ζητήσασα πρὸς ὄρος, τῆς ἀρετῆς με γειραγώγησον.

Ηδη ὁ νυμφὼν ηύτρεπισται, καὶ ἡ παστάς τοῦ γάμου ἐγκεκαλλώπισται· καὶ εἰσέρχονται, μετὰ χαρᾶς οἱ τηρήσαντες, τὴν ἀγνείαν αὐτῶν ἀδιάφορον· ἐγὼ δὲ Θεοτόκε, μόνος εἰς σκότος ἀπελεύσομαι.

Νόμους τοῦ Θεοῦ ἥθετησα, καὶ ἐμαυτὸν τῷ νόμῷ ἀμαρτίας ἐδούλωσα, νόμῳ τοῦ νόος, οὐχ ὑποκύψας ὁ ἄθλιος· ἡ τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, ἐν τῷ σεπτῷ σου τόκῳ, νόμους σαρκός μου καθυπόταξον.

Ινα τὸν βυθὸν τὸν ἀπειρον, τῶν οἰκτιρμῶν ἐνδείξῃς τῆς σῆς Χρηστότητος, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν, τοῦ νίσου σου Πανύμνητε, ὑπέρ πάντας κάμοι ἀμαρτήσαντι, συγχώρησιν παράσχου, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Προσόμοιον. Πανεύφημοι.

Χαῖροις πόλις ἐμψύχε Θεοῦ, Χαῖρε Μητροπάρθενε· Χαῖρε θεόνυμφε Δέσποινα· Χαῖρε

Παράδεισε, τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον ἐκβλαστήσασα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ Κύριον· ὃν καθικέτευε, μητρικαῖς σου νῦν δεήσεσι, τοῦ ρυσθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου,

Χαῖρε τὸ κατάσκιον Θεοῦ, ὅρος ἀπειρόγαμε, ὁ Ἀββακούμ ἐθεάσατο· Χαῖρε πολύευκτον, κάλλος Θεοτόκε· Χαῖρε θεία τράπεζα, τὸν ἄρτον τὸν οὐράνιον φέρουσα, Χριστὸν τὸν Κύριον· ὃν ἱκέτευε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ρυσθῆναι κακώσεως.

Χαῖρε τὸ παλάτιον Θεοῦ, λόγου παναμώμητε, ἐνῷ οἰκήσας ἔκαίνωσε, φθαρέντας ἀπαντας· Χαῖρε ἡ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς βλαστήσασα, ἀσπόρως Θεοτόκε Πανύμητε· ὃν νῦν δυσώπησον, διαθρέψαι ἄρτῳ πράξεων, ἐναρέτων τὴν ψυχήν μου δέομαι.

Πολλῶν με χειμάζουσι δεινῶν, προσθολαὶ Θεόνυμφε, θλίψεις παικίλαι καὶ μάστιγες, κινδύνων πέλαγος, νῦν κατακαλύπτει, τὸν δοῦλόν σου ἄγραντε. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ἄθλιος; πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον· τῷ ἐλέει σου οὖν Δέσποινα, οἰκτειρόν με καὶ σῶσον πρεσβείας σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

“ Πρώτη δέησις τῇ πανάγνῃ Παρθένῳ Φωτίου.

οδὴ, α'. ἥχος α'. Σοῦ ἡ φροναιοῦχος δεξιά.

ΠΥΛΗ τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, τῆς μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον· καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τὸ ζοφερὸν σκότος ἀποδιώκουσα, τὸ τῆς ἀμάρτιας, καὶ τῶν παθῶν Παναμώμητε.

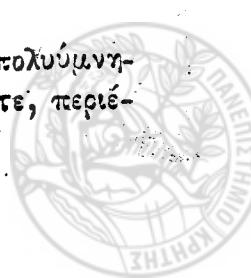
Ρύσαι τὴν ψυχήν μου ἀγαθὴ, τῆς δυναστείας τοῦ δολίου δράχοντος, τοῦ τοῖς δελεάσμασι, τῶν ἥδονῶν ταύτην συγκαταφέροντος, πονηρᾶ ἀπάτη, τῆς ἀπωλείας πρὸς βάραθρα.

Εἰς τῶν ἀγαθῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀναδειχθεῖσα τοῖς ἀνθρώποις πρόξενδς, Δέσποινα πανάγραντε· οὕτω καίμοι τῆς σωτηρίας πρόξενος, τῆς αἰωνίζουσης, καὶ εὐφροσύνης γενήθητι.

Τὸν πάντα βουλήματι αὐτοῦ, δημιουργήσαντα κράτει Θεότητος, λόγον τὸν ἀτίδιον· τοῦτον ἀγνήν εν μήτρᾳ σου ἔχωρησας, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν γηγενῶν σωματούμενον.

οδὴ, γ'. Ο μόνος εἰδὼς.

Η σκέπη καὶ λύτρωσες ἡμῶν, τὸ τεῖχος καὶ κραταίωμα, τῶν εὐφημούντων σε πολυύμνητε· ἀπὸ παντοίων ρῦσαι με θλίψεων, καὶ τῶν περιστάσεων, τῶν τοῦ βίου πάντοτε, περιέ-

πουσα ὅπως δοξάζω σε.

Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τοῦ μόνου φιλοικτίρμονος, τοῦ εὐσπλαγχνίας ἔχοντος πέλαγος, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῶν πανάγνων σου, αἰμάτων δεήθητι, τοῦ κατοικτειρῆσαί με, τὸν ἀμέτροις κακοῖς συνεχόμενον.

Εχουσα συμπάθειαν πολλὴν, καὶ σπλάγχνα φιλοικτίρμονα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαθότητας ἐπ' ἐμὲ ταῦτα δεῖξον Πανάχραντε, τὸν εἰς σὲ προστρέχοντα, καὶ τῶν παραπτώσεων, τῶν ἀπείρων τὴν ἄφεσιν δίδου μοι..

Η μήτρα σου ὡφθη ἀληθῶς Μαρία ἀειπάρθενε, τοῦ οὐρανοῦ πλατυτέρα χωρῆσασα, τὸν βασιλέα καὶ ποιητὴν τοῦ παντός, τὸν πάση ἀχώρητον, τῇ κτίσει ὑπάρχοντα, τῇ δυνάμει αὐτοῦ τῆς Θεότητος.

Ωδὴ, Δύ. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Σῶσόν με Παρθένε, ἀπειρόγαμε σῶσόν με· μή με παρίδῃς ἀγαθὴ, καταπονούμενον δεινοῖς, ἡδοναῖς καὶ πάθεσι, καὶ λογισμοῖς βεβήλοις καὶ πονηρίας μεστοῖς, καὶ τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεσιν.

Ικέτης προσέρχομαι τῇ σκέπῃ σου ἀχραντε· καὶ ἔκβοῶ ἀπὸ θερμῆς, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς· ἐλέησον ῥῦσαι με, ἐκ τοῦ πυρὸς τῆς αἰωνίου κολάσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς ἀχράντοις δεήσεσιν.

Σαρκός μου τὴν ἔκλυσιν, ψυχῆς τε τὴν πάρεσιν, τῇ ῥωστικῇ τῆς σῆς ῥοπῆς, ἵσχυτε Δέσποινα σεμνὴ, ἀνάκτησον πρόσφορον, ταύταις σαφῶς, τὴν θεραπείαν παρέχουσα, πρὸς ἐργασίαν τοῦ Θείου θελήματος.

Τὸ μέγα καὶ πάνσεπτον, καὶ θεῖον μυστήριον. τῆς ἀποκρύφου τοῦ Θεοῦ, βουλῆς ἐν σοὶ παναληθῶς, ἀγνὴ πεφανέρωται, ὅτι αὐτὸς ὁ κατ' οὐσίαν ἀχώρητος, τῇ κτίσει πάση ἐν σῇ γαστρὶ κεχώρηται.

Ωδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Η λυχνία ἡ χρυσῆ, ἡ τὸ θεῖον λαμπάδιον, κατέχουσα τῶν παθῶν μου τὸν γνόφον σκεδάσασα, τὸν τοῦ Θείου ἔρωτος, πυρσὸν ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ Θεογεννητορ διάναψον.

Η ολυπλόκους μηχανὰς, καὶ ἐνέδρας τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Θεοτόκε Παρθένε διάλυσον, ἀς κατὰ τοῦ δούλου σου, ἐπινοεῖται πανουργία, τοῦ συλλαβεῖν με πειρώμενος.

Απορήσας ἐξ ἀπάσης βοηθείας ἀχραντε, ἀνθρωπίνης πρὸς τὴν σὴν ὀξυτάτην ἀντίληψιν, εὐλαβῶς προσέδραμον σύ με τῆς σῆς καὶ προμηθείας, καὶ εύμενείας ἀξίωσον.

Νομικοί σε καὶ σκιώδεις προέφαινον ἐσεσθαι, τύποι πάλαι Θεοτόκον ἀγνὴν παναμώμητον· ἡμεῖς δὲ κατέχοντες, ἔργῳ νῦν τούτων τὰς ἔκβάσεις, ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμέν σε.

Ωδὴ, σ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ανάκτορον Θεοῦ παναγιώτατον, πρεσβείας σου καθάρισον, τὴν ψυχήν μου καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ἐκ βεβήλων ἔργων, καὶ αἰσχρῶν ἐννοιῶν, καὶ τοῦ ἐκ σοῦ ἀποτεγμένος ναόν με ποίησον.

Γαλήνη νοητῇ σύ με προσόρμισον, τὴν ζάλην καὶ τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου κατευνάζουσα σεμνὴ, καὶ τὴν τρικυμίαν ἐκδιώκουσα. τῶν ἡδονῶν, ἢ τὴν γαλήνην τὴν θείαν τέξασα.

Ναμάτων μυστικῶν τῶν σῶν δεῆσεων, τὴν τῶν πταισμάτων καύσωνι, ἐκτακεῖσάν μου καρδίαν ἀγαθή, ἔμπλησον καὶ δεῖξον καρποφόρον αὐτήν, θεοφιλῶν καὶ θεαρέστων λόγων καὶ πράξεων.

Ως οὖσα καθαρὰ καὶ πανάκηρατος, τὸν λόγον τὸν ἀκήρατον, ὑπεδέξω ἐν υἱοῦ σου σεμνὴ καὶ τοῦτον ἐγέννησας εἰς λύτρωσιν, τῶν γηγενῶν τῶν Προπατόρων τῆς ἀποφάσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ασπόρως τὸν Χριστὸν, ἀπεκύησας μόνη τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ! διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γάρ ἔτεκες, τὸν βασιλέα τῆς δόξης, ὃν δυσώπησον, τοῦ είρηγενσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ωδὴ, ζ'. Σὲ νοητήν.

Ηίστει πολλῆ, καὶ πόθῳ προσέρχομαι, τῇ θείᾳ σκέπη σου σεμνή· σὺ γενοῦ μοι καταφύγη· σύ μου ἰλαστήριον· σύ με ἀπολύτρωσαι, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν Θεοτόκε, καὶ νόσων καὶ κακώσεων.

Ανατολὴ τοῦ ἥλιου Δέσποινα, τοῦ νοητοῦ ὡς συμπαθῆς, σὺ τῇ αἴγλῃ τῇ παμφαεῖ, τῆς θείας πρεσβείας σου, φαῦσον μετανοίας μοι, ἀνατολὴν ἐκδιώκουσα, τὴν ζοφερὰν τῶν παθῶν μου, ὄμιχλην καὶ πταισμάτων μόνον.

Ρυσσαι ἡμᾶς τοὺς ἀνεφημοῦντάς σε, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐγχθροῦ, τοῦ ζητοῦντος μανιωδῶς, τὴν ἡμῶν ἀπώλειαν, καὶ τούτου ματαίωσον, τὴν πονηρίαν Πανάμωμε, καὶ μηχανὴν αὐτοῦ πᾶσαν, δυνάμει σου ἀμβλύνουσα.

Θρόνον Θεοῦ καὶ παστάδα ἔμψυχον, Θεογεννῆτορ οἱ πιστοὶ, ἐπιγνόντες σε ἀληθῶς, πίστει ἐκθιώμεν σοι· σῶζε τοὺς οἰκέτας σου ἀπὸ πασῶν περιστάσεων· ὅπως δεῖ εὐλογῶμεν, ἀγνὴ καὶ προσκυνῶμεν σε.

Ωδὴ, ι'. Εὖ καμίνῳ παῖδες.

Ἐπὶ πέτραν στῆσον ἀσφαλῆ, τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγάπης, τὰς βάσεις τὰς τῆς ψυχῆς μου, καὶ παθῶν ταῖς προσβολαῖς, φύλαξον ἀκλόνητον Θεοτόκε· ἵνα ἐδραίᾳ καρδίᾳ ἀναμέλπω, καὶ δοξολογῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύρωσόν μου Δέσποινα ἀγνὴ, τὸν τόνον τῆς καρδίας, ἴσχύν με κατὰ παθῶν, περιζωνύουσα τὴν σὴν, καὶ τηροῦσα ἀτρωτὸν ἐκ τῆς τούτων, ἐπικρατείας καὶ φαιδρᾶς τυραννίδος· ἵνα σε δοξάζω δεῖ ἐν εὐθυμίᾳ.

Ω Παρθένε Δέσποινα σεμνὴ, γραφικῶς ἡ ψυχή μου, ὅπίσω σου ἐκολλήθη· διὸ ἔκτεινον τὴν σὴν, δεξιάν τὴν ἀχραντὸν καὶ ἐν πᾶσιν, ἀντιλαβοῦ μου σκέπουσα καὶ φρόντοσα, καὶ τῆς αἰωνίου χαρᾶς καταξιοῦσα.

Φωτοφόρον σκήνωμα Θεοῦ, ἐδείχθης Θεοτόκε, καὶ ἔμψυχον καὶ ἀγνότατον παλάτιον σεμνὴ, καὶ θρόνος πυρίμορφος, τῆς ἀστέκτου θείας οὐσίας· διό σε ἀνυπογούμεν, καὶ δοξολα-

γοῦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

Εν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὃς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλθον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα.

Ωδὴ, θ'. Τύποι τὴν ἀγνῆς.

Ωφθης αἴγλη καθαρότητος, πᾶσαν τὴν κτίσιν ὑπεραίρουσα Πάναγνε· ἀλλὰ δέξαι με, τὸν μολυσμοῖς καταχράναντα, ἡδονῶν ὑπέρ ἀπαντα ἄνθρωπον, ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα, καὶ σαῖς πρεσβείαις ἀποκάθαρον.

Τρίβοις θείαις ἔκβιβάζουσα, τῆς μετανοίας τὴν ψυχὴν μου ἐπίστρεψον, ἐξ ὁδοῦ ἀγνὴ, τῆς ἀπαγούσης εἰς θάνατον, καὶ πρὸς ὅλεθρον ὅντως αἰώνιον, Μαρία Θεοτόκε, ἀμαρτωλῶν τὸ ἰλαστήριον.

Ινα τί με ἐγκατέλιπες, φῶς τῶν ἐμῶν ὀμμάτων καὶ ἀγαλλίαμα, τῆς καρδίας μου; καὶ πειρασμοί με ἐκύκλωσαν; ἀλλ' οἰκτείρησον Κόρη καὶ σῶσόν με, ἐκ πάντων τῶν λυπούντων τῶν θλιβομένων ἢ παράκλησις.

Ορος τοῦ Θεοῦ πανάγιον, ὃ δεξιὰ Κυρίου προκατειργάσατο ἀπωλείας με ποριπλανώμενον ὅρεσι, καὶ κρημνοῖς καὶ βαράθροις ὀθούμενον, ζητήσασα πρὸς ὄρος, τῆς ἀρετῆς με χειραγώγησον.

Τυμνον εὐλαβῶς προσφέρομεν, τῷ σῷ ἀσπόρῳ τόκῳ, διὰ σοῦ Δέσποινα, πανυπέραγνε, καὶ σὲ ἀπαύστως δοξάζομεν, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει σέβοντας.

Προσόμοιον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χαῖρε πιότατον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων, περιβόήτον θαῦμα· τὸ σήνος τῶν Μαρτύρων· Χαῖρε σεμνὴ, Ἱερέων ἀγλαΐσμα· καὶ πενομένων ἀσύλητε θησαυρέ· Χαῖρε κλέος τῶν τιμώντων σε.

Χαῖρε βασίλειον κράτος καὶ πύργε ἀσειστε· Χαῖρε πιστῶν ἡ δόξα, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνόρθωσις πιπτόντων χαῖρε ἀγνὴ, καὶ διαβόλου κατάπτωσις, καὶ ἀπογνώσεως πάσης ὅτι Χριστὸν, τὴν ἐλπίδα πάντων ἔτεκες.

Χαῖρε πλειάς τὸ τοῦ Πόλου ἀστρον λαμπρότατον, ἡ συνδεσμοῦσα πάντα, ὡς ἀστέρας σὰ τέκνα, κοινῶς τοὺς ὄρθιοδόξους Χριστιανούς, καὶ ὡς μῆτηρ φιλόστοργος, σκέπουσα θάλπουσα τούτους καὶ οὐρανῶν, ἀξιοῦσα κατοικήσεως.

Τίς διηγήσεται Κόρη τὰ σὰ θυμάσια; ὃν γὰρ οὐ σθένει βλέπειν, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ἔβαστασας ὡς θρόνος χερουβικὸς· τοῦτον αἰτησαι Πάναγνε, ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ῥύσασθαι κολάσεως.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΤΑΝΤΚΤΙΚΟΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ωδὴ, α'. ἦχος α'. οὐδὴν ἐπινίκιον.

ΩΔΗΝ παρακλήσεως τῇ Θεοτόκῳ, πιστοὶ προσενέγκωμεν, ἵλασμὸν αἰτούμενοι, τῶν ἔγκλημάτων ἡμῶν, καὶ τοῦ ἔχθροῦ ἀποφυγὴν, καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ελέους τὴν ἄβυσσον τὴν τετοκυῖα, ἐλέησον οἰκτειρον, τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν θεοχαρίτωτε, καὶ χειραγώγησον πρὸς φῶς τῆς κατανύξεως.

Υψώθην ὁ ἀθλιος τῇ ἀπονοίᾳ, ἀρθεὶς τῷ φρονήματι, καὶ εἰς βόθρον πέπτωκα τῶν παραπτώσεων· τῇ μετανοίᾳ με ἀγνή, πάλιν ἀνόρθωσον.

Μυρίοις ἔγκλημασιν ἀμαρτημάτων, βαρούμενος ἄχραντε, σοὶ προσπίπτω δέξαι με, μετανοοῦντα θερμῶς, καὶ ἵλεών μοι τὸν χριτὴν, ποίησον Δέσποινα.

Ωδὴ, γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ο πλημμελήσας ὑπὲρ ἀπαντας, τοὺς ἀνθρώπους μόνος ἐγώ είμι· καὶ διὰ τοῦτο σοι βοῶ, Παναμώμητε Δέσποινα, βοηθῆσαι τῷ οἰκέτῃ σου, λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Βεβαρημένον τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς τρικυμίαις ποντούμενον, ὁ δολιόφρων ἀγαθή, φεροπίζει ἀρπᾶσαι με· ἀλλὰ ῥῦσαι καὶ ἀνάγαγε, πρὸς φῶς μετανοίας με.

Εγὼ ὑπάρχω κόρη Πάναγνε, δένδρον τὸ σαπρὸν, φεῦ, καὶ ἀκαρπὸν· ὅπερ ποιῆσαι με καρπὸν, καλὸν θεῖον παράσχου μοι, καὶ ἐμπλῆσαι με τῆς χάριτος. Χριστοῦ καὶ γλυκύτητος.

Δεῖξόν μοι τρίθον τὴν σωτήριον, δι᾽ οὓς βασιλείαν οὐρανῶν, κληρονομήσω ἀγαθή, ὁ ἀνέξιος δοῦλός σου, καὶ ἀκούσω τὴν τρισάγιον ὠδὴν ἀγαλλόμενος.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύρε.

Νοητοὶ ὡσπερ γίγαντες, τρεῖς τῶν παθῶν με κατατροποῦνται· ἀκηδία λήθη ἀγνοια· ἀλλὰ σὺ Θεόνυμφε, η βοηθός μου, τούτους κατάβαλε.

Παυριῶντι φρονήματι, καὶ ἐπηρμένῃ τῇ διανοίᾳ, ἐκτετέλεκα τὸν βίον μου· ἀλλὰ σὺ ταπείνωσιν, Θεοκυῆτορ δίδου καὶ σῶσόν με.

Ρυπωθεὶς κατεμόλυνα, ταῖς ἀσωτείαις τὴν ψυχήν μου, τῶν δαιμόνων καταγώγιον, γεγονὼς ὁ δεῖλαιος, πάναγνε Μαρία καθάρισον.

Παναγία Θεόνυμφε, παραμυθία τῶν θλιβομένων· Τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι.

οδὴ, ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Τραχείαν δὶ ασκήσεως ὁδὸν ἀρετῆς, βαίνειν με Παρθένε ρᾶσιν εὔόδωσον, ὅπως τὰ πάθη κατευνάσαιμι, καὶ ἀπαθείας ἴδω, τὸν γαληνὸν λιμένα.

Σὲ μόνην καταφύγιον πλουτοῦμεν ἀγνὴ, πάντες οἱ Θεὸν κακῶς παροργίσαντες, καὶ ἀμαρτίαις βαρυνόμενοι, ὅπως ταῖς πρεσβείαις, αὐτῷ ἵλεωθῶμεν.

Νυστείαις καὶ δεήσεσι ποτὲ Νινευῖ, Ἰλεων αὐτῇ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τῇ μετανοίᾳ ἀπειργάσατο· ἐγὼ δὲ Θεομῆτορ, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγω.

Φθείρας τὴν θείαν στολὴν τοῦ βαπτίσματος, ἄλλως οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ὁ παμβέβηλος. διὸ βιῶ σοι μὴ παρίδης με, ἄλλὰ σῶσον Κόρη, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

οδὴ, σ'. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Τὰς αἵτίας τῶν παθῶν, οὐκ ἐκκόπτω παντελῶς· καὶ ἀπάθειαν ζητῶ, ἐν εὐχαῖς διηνεκῶς, Πανύμυνητε, τὴν πώρωσίν μου λῦσον καὶ σῶσόν με.

Υπερέβην ἀληθῶς, Σοδομίτας αἰσχρουργῶν, καὶ πτοοῦμαι μὴ τὸ πῦρ, δαπανήσημες ἐκεῖ, Θεόνυμφε· τῆς τούτου πείρας, ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στένω τρέμω καὶ βιῶ, μὴ παρίδης με ἀγνὴ, τὸν εἰς πάθη ὀλικῶς, ἐμπεσόντα χαλεπά· ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πρὸς μετάνοιαν χειραγώγησον.

Ζῶντα φρούρει με αἵει, λυτρουμένη πειρασμῶν. Ἐχωριοῦντα δὲ τῆς γῆς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός.

Παράσχου μοι ἀγνὴ, κατανύξεως ρεῖθρα, δακρύων προχοὴν, δαψιλῆ καὶ πλουσίαν· ή βλύσασα ἀβύσσον, οίκτιρμῶν καὶ χρηστότητος· ἀναστέλλουσαν τὴν τῶν κακῶν μου πλημμύραν, ἀποστάζουσαν τὴν φοινικὴν τῶν παθῶν μου ρόην καὶ ἀνάβλεψιν.

οδὴ, ζ'. Ή κάμινος Σωτὴρ ἐδρασίζετο.

Νεφέλην γινώσκω Θεόνυμφε, τὸν ἥλιον τῆς δόξης κυήσασαν, φωταγωγοῦντα πάντα, τὰ νυκτώδη μου ἐγκλήματα.

Ξηράνασσα φυτὰ Θεονύμφευτε, τῶν λογισμῶν καὶ ἀτόπων μου πράξεων· αἵει με ἐκέλαστάνειν, ἐγαρέτους καρποὺς ποίησον.

Γυμνός εἴμι· δρετῶν ἐνδύματος, καὶ βάλλομαι τοῦ νυμφῶνος πόρρωθεν· ή τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, ἀφθαρσίᾳ με ἀμφίασον.

Μαστίζειν συνεχῶς με οὐ παύεται, παρθένε ή συνείδησις ἐνδοθεν· ἀλλὰ ἀπάλλαξόν με, τῇ ταχείᾳ ἀντιληφει σου.

οδὴ, η'. Ον φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Ιἴως κάθη ἀμέριμνος ταλαίπωρε ψυχῇ; πῶς λήθη παρέδωκας· τὰς πράξεις τὰς αἰσχρὰς; ἀνάπτυξον ταύτας τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ἵνα μεσιτεύσῃ τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντι.

Ιαρόμοιος γέγονα τῷ πάλαι Ἰσθανὴλ, κατατρέχων ἐμαυτοῦ, ὡς ἄλλου Ἰσαὰκ· διὸ τῆς αἰκίας ἔκδιώκομαι, τῆς Ἀβραμιαίας, τῆς ἀνω κληρουχίας.

Εγώσας τῆς ἄνωθεν πατρίδος ἐμαυτὸν, εἰς ξένους κατήντησα πολίτας καὶ ληστάς, σιτούμενος ξένην ἐδωδὴν συφορβῶν· σὺ οὖν Θεοτόκε, ώς τὸν ἀσωτὸν σῶσον.

Αγγείας διέρρηξα σφραγίδας ἀναιδῶς, ἀγνείας ἢ τέξασα Χριστὸν τὸν φυτουργόν· ἀγνῶς βιωτεύειν τὸν ἐπίλοιπον, χρόνον τῆς ζωῆς μου, ποίησον Θεομῆτορ.

Ωδὴ, θ. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Θεὸν ἴδεῖν ηὔιώθη, ὁ Ἀθραὰμ ὡς ἦν θέμις φιλοξενίαν ησάκηκώς ἐγὼ δὲ φειδωλίαν, μισο-
ξενίαν ἐσχηκώς, εἰκότως ἀπέρριψμαι εἰς γέενναν· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε ἔξελοῦ με, τῆς κολά-
σεως ἔχει.

Ρείθροις δακρύων ἡ πόρνη Χριστοῦ τὰ ἀχραντα ἵχνη, ἐκμαξαμένη γοερῶς, τῶν πται-
σμάτων τὴν λύσιν, εὑρατο τάχιον ἀγνή· ἐγὼ δὲ προσπίπτων σοι ἐξ ὅλης, τῆς καρδίας μου
στενάζω, καὶ αἰτοῦμαι λυτρωθῆναι τῶν παθῶν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὰς λοιπάς μου αἰσθήσεις, σοὶ ἀνατίθημι ἀγνή· δια-
φύλαξον σῶα, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, καὶ δός μοι κατάνυξιν τοῦ κλαύσασθαι, τὰ συμ-
βάντα μοι πάθη, ῥαθυμοῦντι, καὶ βιοῦντι ἀμελῶς.

Εξ ἀμελείας εἰς λήθην, εἰς ἀφοβίαν ἐκ λήθης, ἐξ ἀφοβίας εἰς βυθόν, ἐμπεισών ἀμαρτίας,
σοὶ Θεομῆτορ ἐκβιῷ, τὴν χειρά μοι ἔκτεινον καὶ σῶσον με, ὡσπερ ἔσωσε Πέτρον ὁ οὐρανός
σου, ἐκ θαλάσσης τῆς πικρᾶς.

Προσόμοια. Πανεύφημοι πάρτυρες.

Χαῖρε θεῖον δχνια Θεοῦ· Χαῖρε πάντων ἄνασσα· Χαῖρε Κυρία τῆς κτίσεως· Χαῖρε ἡ
ἄμπελος, βότρυν ἡ τεκοῦσα, οἶνον ἀποστάζοντα, εύφραίνοντα τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε,
καὶ μεγαλύνοντας, καὶ τιμῶντάς σε πανύμνητε, ὡς μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Χαῖρε θεῖον σκήνωμα Χριστοῦ· Χαῖρε πανευλόγητε· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα·
Χαῖρε τὸν ἀμώμον, μόσχον ἡ τεκοῦσα, δάμαλις ἀνύμφευτε, Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ
Κύριον· ὃν γῦν ἱκέτευε, μητρικαῖς σου παρακλήσεσι, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων τοὺς δού-
λους σου.

Χαῖρε βίβλε ἐμψυχε Θεοῦ, λόγον τὸν πανάγιον, ἐγγεγραμμένον ἡ φέρουσα· Χαῖρε ἡ ἀρ-
λεκτος, βάτος Χαῖρε Κόρη, νεφέλη ὄλόφωτε, Χριστὸν τὸν νοητὸν ὄντως ἥλιον, ἡ ἀνατέ-
λασσα, τοῖς ἀνθρώποις Χαῖρε ἀχραντε, δυστυχούντων ἐτοίμη βοήθεια.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μοι πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν
ἀκέστορα, καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον·
τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ,

ώς ὄραται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ, α'. ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

ΧΑΡΑΣ αἰτία χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου καὶ φωτί σου κατάλαμψον, ψυχὴν ἀγνὴν καὶ διάνοιαν ὅπως σοι ἔχθροντα χαρμονικῶς, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, χαριστήριον ὡδὴν Θεοχαρίτωτε.

Τὴν θείαν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἔνδοθεν τὸ Μάννα κατέχουσαν, φαιδρῶς πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν· Χαῖροις αὐτῇ βιοῶντες, Μῆτερ ἀγνὴ· Χαῖρε τῶν περάτων, η ἐλπίς καὶ σωτηρία τῶν ὑμνούντων σε.

Νεφέλη χαῖρε ὄλόφωτε, πιστοὺς ἐπισκιάζουσα πάντοτε, λυχνία χαῖρε ἐπτάφωτε, καθὼς Προφήτης πάλαι προεἶδε σε, Πνεύματος ἀγίου, ἐνεργείας ἐν ψυχῇ φέρουσαν Πάναγνε.

Ισχὺς Παρθένε καὶ στήριγμα, καὶ καύχημα γενοῦ μοι τῷ δούλῳ σου, πλήθει τῶν ποικίλων θλίψεων, νῦν περιπεπτωκότι καὶ πειρασμῶν, κόπασον τὸν σάλον, η ἐλπίς μου καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Ωδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τὸν αἰώνων.

Χαῖροις ὑπερτέρα, τῶν ἀσύλων ἀπασῶν Δυνάμεων· Χαῖρε ἀνύμφευτε Παρθένε, η τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ω̄ ψάλλομεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἄγιος εἰ Κύριε.

Χαῖρε βασιλέων, εὐσεβούντων διάδημα τίμιον· Χαῖρε Μαρτύρων θείον σθένος, καὶ πυρίμορφε θρόνε, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ω̄ ψάλλομεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἄγιος εἰ Κύριε.

Ιππλῆθός με πταισμάτων, καὶ κινδύνων βυθίζει τὸν ἄθλιον· ἀλλ' εἰς λιμένα θυμηδίας, καὶ εὐφρόσυνον ὅρμον, τῆς σῆς πανσθενεστάτης χάριτος, σὺν ἐγκαθόρμησον· ὅπως αἱ, ὑμῶν σε Πανύμνητε.

Ω τῶν ὑπέρ νοῦν σου, καὶ ἀρρήτων θαυμάτων Θεόνυμφε! πῶς καὶ τεκοῦσα παρθενεύεις, τὸν συνάναρχον λόγον, Πατρὶ καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι! ω̄ μελῳδοῦμεν ἀπαύστως πιστοί· ἄγιος εἰ Κύριε.

Ωδὴ, δ'. Ράβδος ἐκ τῆς βίζης,

Χαῖρε Ἱερέων εὐλαβῶν, στολὴ Θεοχαρίτωτε, καὶ τῶν Θσίων ἐγκαλλώπισμα. Δικαίων χαῖρε χαρὰ, καὶ Μαρτύρων καύχημα· Χαῖρε Γηραιῶν η βακτηρία, καὶ τῶν βιώντων ισχύς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χαῖρε λογικὴ περιστερά, κατάπαυσιν η φέρουσα, τῆς ἀπιστίας καὶ πρὸς πίστιν Θεοῦ, ἐλκύσασα μυστικῶς, τοὺς ἐν σκότει Παρθένε, τῷ τῆς ἀγνωσίας κρατουμένους, καὶ νῦν

βοῶντας πιστῶς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Τῇ ράβδῳ τῆς θείας σου ῥοπῆς, τὴν ἀνικρυντὸν καρδίαν μου, ἀναστομώσασα δακρύων πηγὰς, ἐκβλύζειν καὶ ποταμούς, Θεοτόκε ποίησον· δί τοι μολυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, ἀποπλυθεῖσα φαιδρὰ, τῷ νιῷ τῷ σῷ ἐποφθήσεται.

Ανάνηψον τάλαινα φυγὴ, καὶ κράξον ἔχ βαθέων σου, τῶν ὀδυνῶν τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν· ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ· ἀλλ' οἰκτείρας σῶσόν με, ταῖς τῆς σὲ τεκούσης ἀπειράνδρου, προσέσειας ὡς ἀγαθὸς, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς συναριθμησον.

Ωδὴ, ε'. Θεὸς ὧν εἰρήνης.

Ιδού σοι τὸ χαῖρε βοῶμεν πιστοὶ, χαῖρε θρόνε νύψιστου πυρίμορφε, καὶ πύλη σωτηρίας ἡμῶν τῶν γηγενῶν· Χαῖρε τῆς οἰκουμένης, ἐντρύφημα Πάρθενε, καὶ χαράκωμα θεῖον, καὶ ἀσφαλὲς φυγαδευτήριον.

Η κλίμαξ ἦν εἶδε ποτε Ἰακώβ, τοὺς βροτοὺς ἀπὸ γῆς ἢ ἀνάγουσα, εἰς δόξαν τὴν οὐράνιον σὺ εἰ ὡς ἀληθῶς, Παντάνασσα Μαρία· διό σοι καὶ τὸ χαῖρε, εὐχαρίστως βοῶμεν, οἱ σεσωσμένοι τῇ κυήσει σου.

Η σκέπη τοῦ Κόσμου καὶ πάντων χαρὰ, ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς Θεόνυμφε ἀγνὴ, τοὺς σὲ προσκαλουμένους, ἃεὶ ἐν περιστάσει προστασίαν γὰρ ἄλλην, μετὰ Θεὸν ἡμεῖς εὐκ ἔχομεν.

Ναὸς ὡς ὑπάρχουσα φωτειδής, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων καὶ σκήνωμα, ναόν με χρηματίσαντα καὶ σπήλαιον ληστῶν, καθάρισόν με ὅλον, καὶ λάμπρυνον Παρθένε, καὶ νυμφῶν πρὸς θεῖον, ἔνδον εἰσάγαγε Πανάμωμε.

Ωδὴ σ'. Σπλάγχνων ἴωνāν.

Χαίροις διαυγῆς, πηγὴ καὶ ἀκένωτε, ἔξης τὸ φαιδρὸν καὶ καθαρώτατον, καὶ αἰείζων, ὕδωρ βλῦσαν ποτίζει διψῶντα λαὸν, καὶ δροσίζει τοὺς φλογμῷ τῶν παραπτώσεων, πάλαι κρατουμένους Δέσποινα, καὶ εἰσάγει εἰς θείαν ἀνάψυξιν.

Χαίροις ποταμέ, Θεοῦ ἀνεξάντλητε, ὑδάτων πολλῶν ὄντως ἀνάπλεως· δί οὖ ἄπασα, καταρδεύεται κτίσις ὑμνοῦσά σε· καὶ εὐφραίνοντα καρδίαι Θεονύμφευτε, πάσαι αἱ φλογμῷ κρατούμεναι, καὶ διψῶσαι νεκρέγερτα νάματα.

Φῶς μοι φωτεινὸν, Δεσπότου παλάτιον, γενοῦ τῷ πολλοῖς περιπεσόντι δεινοῖς, καὶ καθεύδοντι, ἀπογνώσεως ὅλως πρὸς βάραθρον, καὶ τὴν σὴν ἐπίζητοῦντι θείαν σύναρσιν πλὴν σου ἄλλην γὰρ οὐ κέχτημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Νέος οὐρανὸς, ἐδείχθης λαμπρότατος· ἀνέτειλας γὰρ τὸν μέγαν ἥλιον, καὶ ἀνέσπερον, ὑπέρ λόγον καὶ ἐννοιαν πάναγνε, ἀθείας τε τὴν νύκτα διαλύσασα. "Οθεν πᾶσα κτίσις συναγάλλεται, καὶ τὸ χαῖρε ἀπαύστως κραυγάζει σοι·

Κάθισμα, Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε· Παρθένος ἀληθῶς, ἐν τόκῳ τῷ Παρθένε· Παρθένος ἀειπάσθενος, μετὰ τόκου διέμεινας, καὶ Παρθένον σε, ὄμολογοῦμεν Παρθένε, καὶ ἐλπίζομεν ἐν σοὶ Παρθένε σώθηναι, παρθένων τὸ καύγημα.

Ωδὴ, ζ'. Οἱ παῖδες εὔσεβείᾳ.

Χαῖρε Θεοκυῆτορ, δυστυχούντων ἀσφαλῆς ἀνόρθωσις· Χαῖρε προπύργιον στερρὸν, βασιλέων καὶ κραταίωμα, καὶ βεβαίᾳ προστασίᾳ τοῖς χραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Χαῖρε Θεογεννῆτορ, ἡ φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι λάμψασα, τὴν οἰκουμένην σκοτινοῖς, ἐμπεσοῦσαν παραπτώμασι, καὶ φαιδρύνούσα τοὺς πίστει ἀναμέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων.

Ως ὅμβρες ἐπὶ πόκον, καταβὰς ἐν σοὶ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός· ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἔξαριθμούμενος· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Η μόνη τὸν Σωτῆρα ὑπέρ νοῦν σωματωθέντα τέξασα, κυριευθέντα με δεινοῖς, πειρασμοῖς καὶ κινδυνεύοντα, ἐλευθέρωσον ἄγνη καὶ σῷσον φάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ωδὴ, η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Χαῖροις ὑπερέχουσα τῶν ἄνω μόνη, στρατευμάτων Πανάμωμε Κόρη, χαῖροις ὑπερθαύμαστε· Χαῖρε σκέπη τῶν γηγενῶν· Χαῖρε γέφυρα ζωὴν πρὸς τὴν ἀθάνατον, βροτούς ἐπαγάγουσα τοὺς μέλποντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτῳ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπροσίτου, θεῖον ἐνδιαίτημα Παρθενομῆτορ· Χαῖρε χώρα εὔχαρπε, στάχυν θεῖον ὡς ἀληθῶς, ἐκβλαστήσασα τὸν τρέφοντα τὰ σύμπαντα· ω̄ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἴδού τὸ πέρας, παρθενεύουσα τίκτει Παρθένος, γεγονότα ἄνθρωπον, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργὸν, τὸν συνάναρχον Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι· ω̄ πάντες χραυγάζομεν γηθόμενοι· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα.

Σῶσαι βουληθεὶς ὡς εὐεργέτης φύσιν, τῶν βροτῶν ὃ πάντα κτίσας λόγω, ὅλον με ἐφόρεσεν, ὅλος ὅλῳ μοι ἐνωθεὶς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, ω̄ πάντες σκιρτῶντες ἀνακράξομεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Αἴνουμεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. Οἱ Ερίμοις.

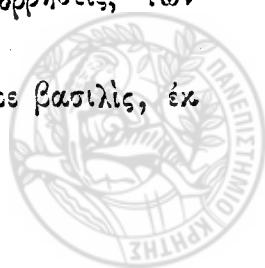
” **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξεικόνισε λάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέ-, „ γει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἥν ὑπέδυνηδίο ἀνυμνοῦντες ἀνα-„ μέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· καὶ ὑπερυψούτῳ.

Ωδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἄγνης.

Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, Χαῖρε χαρᾶς τοῦ Κόσμου αἰτίᾳ Πάναγνε· Χαῖρε δάμαλις, ἡ γραφικὴ μόσχον φέρουσα, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, Χαῖρε φωτὸς δοχεῖον· Χαῖρε πταιόντων ἰλαστήριον.

Χαῖρε πάντων ἐγκαλλώπισμα· Χαῖρε λαβῖς τὸν θεῖον ἄνθρακα φέρουσα· Χαῖρε πορφυρίς, βασιλικὴ ἀγλαόχρυσε, χαῖρε νόμων Θεοῦ φυλακτήριον· Χαῖρε ἡ τὰς προφήτεις, τῶν Προφητῶν σαφῶς περάνασσα.

Χαίροις οὐρανὸς κατάστερε, πεποικιλμένη ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι· Χαῖρε βασιλίς, ἐκ

δεξιῶν τοῦ Δεσπόπου σου, ίσταμένη τὸ ἔνδυμα ἔχουσα, σεπτῶς κεκοσμημένην, ώς ὁ Δα-
βίδ σαι ἀνεβόησε.

Χαῖρε λογικὲ Παράδεισε, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ Χριστὸν βλαστήσασα, τοῦ προτέρου ξύλου
καθελόντα τὸ ἔμπικρον, καὶ τοὺς πάλαι τῇ βρύσει τεθνήξαντας, γλυκάναντα καὶ θείας,
ζωῆς μετόχους ἀναδείξαντα.

Προσόμοιον. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χαῖρε φωτὸς ἡ νεφέλη, καὶ στύλε πύρινε, τὸν νοητὸν εἰσάγων, Ἰσραὴλ πρὸς ἀξίαν, κα-
τάπαυσιν Παρθένε Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνόρθωσις· καὶ τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἀ-
παλλαγῆ· Χαῖρε κόσμου ἡ βοήθεια.

Χαῖρε λαβῖς ἡ τὸν θεῖον ἀνθρακα φέρουσα· Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀπόρθητον τεῦχος·
πιστῶν Χαῖρε τὸ κράτος· Χαῖρε βροτῶν, πρὸς Θεὸν ἰλαστήριον· Χαῖρε μετάγουσα γέφυρα
πρὸς ζωὴν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Χαῖρε Παντάνακτος Μήτηρ· Χαῖρε βασίλισσα, τῶν βασιλίδων Κόσμου, Θεοτόκε Μα-
ρία· Χαῖρε τῶν ἀσθενούντων ἡ ταχινὴ, ιατρεία καὶ λύτρωσις· Χαῖρε τρυφὴ Παραδείσου
τοῦ ἐν Ἐδὲμ, ἀσυγκρίτως ὑπερέχουσα.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις τοῦ θείου Πνεύματος, καταυγασθῆναι δίδου, τὴν ζοφώδη ψυ-
χὴν μου· καὶ σκότους ἔξωτέρου ρῦσαι ἀγνὴ, καὶ αὐλίζεσθαι πάντοτε, ταῖς τῶν ἀγίων
λαμπρότησιν ἐν χαρᾶ, Θεοτόκε καταξίωσον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ·

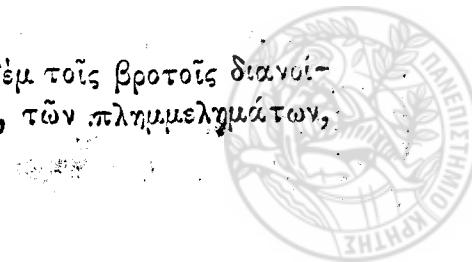
Οὐτινός εἰσι καὶ τὰ ἐν τῇ ὄχτωήχῳ Τριαδικὰ· φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.

“ Μητροφάνης μέλπω σε Δέσποινα Θεοτόκε,, .

Ωδὴ, α'. ἤχος β'. ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε·

ΜΟΡΦΩΘΕΙΣ ἐκ σοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς, ἥλιος ἀνέσπερος, σὲ λογικὸν οὐρανὸν φαεινότατον,
προφανῶς ἀνέδειξε· διὸ ρῦσαι με, τῶν παθῶν τῆς ζοφώσεως, ὅπως ἀνυμνήσω, πόθῳ σε τὴν
μόνην Μητροπάρθεγον.

Η πηγὴ ἐλέους τὸν Χριστὸν, Πάναγνε κυήσασα, καὶ τὴν Ἐδὲμ τοῖς βροτοῖς διανυ-
ξασα, πύλας μοι διάγοιξον, τοῦ ἐλέους σου, Θεοτόκε καὶ δώρησαι, τῶν πλημμελημάτων,

Δέσποινα τοῦ Κόσμου τὴν συγχώρησιν.

Τὴν λαβίδα τὴν τὸν νοητὸν, ἀνθρακα βαστάσασαν, καὶ τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ἐκκαθάρασαν, δυσωπῶ σε Δέσποινα, τὸν μολυσμὸν τῶν πταισμάτων μου ἀφελε, καὶ τῶν συνθολούντων, ῥῦσαί με παθῶν ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ρῆξόν μου πταισμάτων τὰς σειρὰς, πάντων καταφύγιον, τὸν σὸν οἰόν καὶ Θεὸν ἰκετεύουσά, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, ἀειπάρθενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεράίρω, πάντοτε Πανύμνητε σωζόμενος.

Ιδὴ, γ.. ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως·

Ομίχλην τῶν παθῶν μου καὶ σκοτομήνην, ἀπέλασον ταῖς αἴγλαις τῶν πρεσβειῶν σου, καὶ φώτισόν με Πάναγνε ή τεκοῦσα, τὸν ἀνατείλαντα, πρὸ ἑωσφόρου Χριστὸν, ἐξ θλίου θλιον ἀδυτον Δέσποινα.

Φλογίζουσα ρομφαία τὰς ἀμαρτίας, καὶ πάθη τῆς ψυχῆς μου γενοῦ Παρθένε· καὶ δεῖξόν με Παράδεισον ὥσπερ ἄλλον, ἀνεπιθύλευτον, καὶ φυλαττόμενον, ὑπὸ σοῦ καὶ φέροντα ἀνθη τοῦ Πνεύματος.

Ανέστησας Πανάχραντε τῷ σῷ τόκῳ, σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν καὶ συντριβεῖσαν, Δαβὶδ τοῦ σοῦ προπάτορος Θεοτόκε· διὸ ἀνάστησον, καὶ μὲ τὸν δοῦλόν σου, συντριβέντα πάθεσι καὶ παραπτώμασιν.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου Θεοκυῆτορ, δαιμόνων ἐπηρείαις καὶ ἡθυμίᾳ, θεράπευσον καὶ δάκρυα μετανοίας, δὸς τῇ καρδίᾳ μου, καὶ τοῦ Δεσπότου μου, ἐν αὐτῇ ἐμφύτευσον φόβον Πάναγνε.

Ιδὴ, δ.. ἐμνῶ εε ἀκοῇ.

Η ζύμη τῆς βροτείας φύσεως, ἡ ἀμόλυντος καὶ ἀγία· ἐξ θεοῦ λαβὼν φύραμα, ἀνέπλασεν αὐτὴν ὁ Κτίστης καὶ μοῦ τῶν παθῶν τὸν ῥύπον ἔκπλυνον, καὶ μολυσμοῦ πταισμάτων με καθάρισον.

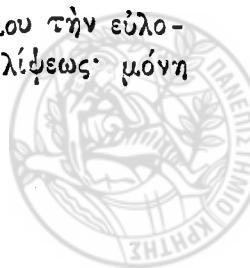
Σειρὰς μου τῶν παθῶν διάλυσον, καὶ τοὺς βρόχους τῶν ἐγκλημάτων, διάρρηξον Δέσποινα, τῶν πρεσβειῶν σου τῇ μαχαίρᾳ, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα τὸν τὴν λύτρωσιν, τοῖς ἐν δισμοῖς τοῦ· Αδου παρεχόμενον.

Μοτώσει πρεσβειῶν σου Δέσποινα, καὶ μαλάγματι καὶ ἐλαίῳ, ψυχῆς ἐμῆς μώλωπας, καὶ τὰς πληγὰς τῆς ἀμαρτίας ἀγνή, νῦν θεράπευσον ὡς τέξασα, θεαρχικὸν βοήθημα τῆς ἐύσεως.

Εκ πάντων τῶν καλῶν γεγύμνωμαι, καὶ ὑπέρκειμαι τῇ κακίᾳ, ὑπερβαλὼν ἀπαντας, τοὺς πάλαι τε καὶ νῦν πεσόντας· διὸ τοῖς προτέροις με καλλώπισον, καὶ τῶν δευτέρων λύτρωσαι Θεόνυμφε.

Ιδὴ, ε.. Ὁ φωτισμός.

Εκ τῆς ἀρᾶς, τῆς ἀρχαίας τὸν Κόσμον ὡς ἐλυτρώσω, Δέσποινα τοῦ Κόσμου τὴν εὔλογίαν Χριστὸν τεκοῦσα, λογισμῶν τῶν ἀτόπων λύτρωσαί με, καὶ πάσης θλίψεως· μόνη γάρ ὑπάρχεις πιστῶν ἀγαλλίασις.

Λαίλαψ δεινή, συστροφῆς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας, τὴν ἐμὴν διάνοιαν ἔκταράττει, πρόφθασον θᾶττον καὶ γαλλήνισον ταύτην, ἡ τεκοῦσα τὸν πάσης Κτίσεως, μόνον κυβερνήτην Χριστὸν Παντοδύναμον.

Λάμψον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἀπωλείας, τῷ κατωκισμένῳ Θεογεννῆτορ· δίδου μοι χεῖρα βοηθίας κειμένῳ, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις με ἔγειρον, πράττειν τοῦ Θεοῦ, τὰ σεπτὰ δικαιώματα.

Ιηοιορκεῖ τῆς ψυχῆς μου τὴν πόλιν δαιμόνων στῆφος, καὶ καταπορθῆσαι σφοδρῶς πειρᾶται· δεδοξασμένη τοῦ Παντάνακτος Πόλις, τείχησόν με ταῖς πυργοβάρεσι, Δέσποινα τῶν σῶν πρεσβειῶν καὶ διάσωσον.

Ιδὴ, ζ'. Ἐν ἀδίστη πταισμάτων.

Ως ζωὴν τὴν αἰώνιον τέξασα, τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξεγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου θάνατον, σαῖς πρεσβείαις Πανάχραντε νέκρωσον.

Σκολιὰς τροχιὰς πορευόμενον, πρὸς εὐθυτάτην με τρίθον ὁδήγησον, ἡ τὴν ὁδὸν κυήσασα, τῆς ζωῆς τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Εγεδρεύει πειράζων με Δέσποινα, δράκων ὁ μισάνθρωπος· ἀλλ' ὡς γεννήσασα, τὸν κεφαλὰς συντρίψαντα, τῶν δρακόντων καὶ τοῦτον κατάργησον.

Αιαπλέων τοῦ βίου τὸ πέλαγος, περιπίπτω κύμασιν ἀπείρων θλίψεων· ἡ κυβερνήτην τέξασα, τοῦ Παντὸς Παναγία βοήθει μοι.

Κάθισμα. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εἰς σὲ τὴν ἀγνὴν, πιστῶς ἐπιβοώμενοι, κινδύνων πολλῶν, καὶ πταισμάτων λυτρωθείημεν· καὶ γὰρ ἄλλην ἄχραντε, ταχινὴν οὐχ ἔχομεν παράκλησιν, συμπαθῆ φιλάγαθον εὔσπλαγχνον, βραχεύουσαν πᾶσι σωτηρίαν ψυχῶν.

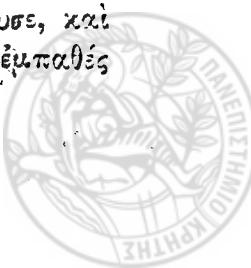
Ιδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σὲ πύλην εἰδὼς, νοητῆς ἀνατολῆς τῆς οὐρανόθεν, ἐπιφανείσης εἰσελεύσεοθαί, εἰς οὐρανὸὺς ὁ οἰκέτης σου, διὰ σοῦ λιτάζω Παρθένε· διὸ δέξαι με Δέσποινα, καὶ φωταγώγησον ἐν σοὶ καὶ καθοδήγησον.

Πηγὴ φωτισμοῦ, Παραδίσου λογικοῦ ἔξωρμημένη, τῆς γῆς ποτίζει πᾶν τὸ πρόσωπον, τρυφῆς χειμάρρους ὁ ἄϋλος, Πνεύματος ἀγίου ἡ χάρις, ἐκ σοῦ Πάναγνε Δέσποινα· ἡς καταξίωσον καὶ μεταλαβεῖν δαψιλῶς.

Ο πόκος ποτὲ, προεδήλου Γεδεών τὴν σὴν γαστέρα, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῷ δίψει τῆς ἀμαρτίας Πάνυμνητε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ικρίω Χριστὸς, ὁ υἱός σου προσπαγεὶς ἔθελουσίως, ἀρχὰς τοῦ σκότους ἔθριαμβευσε, καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσε, τὴν φθοροποιὸν δυναστείαν. Διὸ Δέσποινα Πάναγνε, τῷ ἐμπαθέσι μου τῆς σαρκὸς φρόνημα νέκρωσον.

Ωδὴ, η'. Ἰνδάλματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, τὴν τακεῖσάν μου καρδίαν τῆς ἀμαρτίας, φλογμῷ Παρθένε σὺ κατάρδευσον Θεοτόκε, ἐν κατανοίξει πάντοτε διατηροῦσά με, πίστει μελῳδοῦντα· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερψύουτω.

Αμόλυντε ἀμνὰς, ἀπειρόγαμε ἀμίαντε μόνη Κόρη, ἡ ἀπειρόζυγος καὶ ἀφθορος Θεοῦ νύμφη· ἡ ἀλοχεύτως μόσχον σιτευτὸν κυήσασα, δάμαλις ὥραιά· ἐλάφρυνον ἄρον ἐκ τῆς ψυγῆς μου, τὸν βαρὺν κλοιὸν, καὶ ζυγὸν τῆς ἀμαρτίας.

Θεότευκτος σκηνὴ, χρηματίζουσα τὸν ἄγιον τῶν ἀγίων, τὸν ὑποδείξαντα τῆς πάλαι σκηνῆς τὸν τύπον, ἀρχιερέα μέγαν ἔνδον ἔχουσα, τὴν ἐμὴν καρδίαν Παρθένε, ἀνάδειξον τοῦ ὑψίστου, καὶ παμβασιλέως Χριστοῦ σκηνὴν ἀγίαν.

Επιγίθη ἐκ τῆς σῆς, μήτρας Δέσποινα ὁ ἔντιμος ὡς ἐξ ὅρους, λίθος πανάσπιλε, καὶ στήλην ἀπάσης πλάνης ὡς Παντοκράτωρ, μόνος πανσθενῆς συνέτριψε· δὶς οὖν νῦν εἰκόνας παθῶν ἔξαφάνισον τῆς ψυχῆς μου, τὰς τῶν νοητῶν δυσμενῶν συνθλῶσα μύλας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. Ὁ Βίρμος.

Ινδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες τρισόλβιον νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον, ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον.

Ωδὴ, θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἥλιον.

Ο τὰς ἀσωμάτους οὐσίας, ὡς Θεὸς ὑποστησάμενος, ἐκ σθῦ ἀγία Κόρη σεσωμάτωται· διὸ ῥῦσαι σωματικῶν παθῶν ἐπαναστάσεως, καὶ σαρκικοῦ φρονήματος, τὸν σὸν ἱκέτην σαῖς δεήσετεν.

Τῆς δικαιοσύνης Παρθένε, τὸν ἥλιον Χριστὸν ἀνέτειλας, καὶ οὐρανὸς ἐδείχθης φωτεινότατος· διὸ νύκτα τὴν τῶν παθῶν, σαῖς αἴγλαις διασκέδασον, καὶ τὴν ψυχὴν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καταλάμπρυνον.

Οπου τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, ἐγκατοικεῖν με τότε τὸν ἀνάξιον, καταξίωσον τῶν κακῶν, τὸ πλῆθος παρορῶσά μου, ἡ τὸν τοῦ κόρμου αἴροντα, τὴν ἀμαρτίαν γαλουχήσασα.

Κρῖνον Θεοτόκε Μαρία, καὶ δίκασον δεινὸν ἀντίδικον, καὶ τῆς αὐτοῦ με δίκης ἀπολύτρωσαι· τὸν Κριτὴν γὰρ τὸν ἀγαθὸν, καὶ δίκαιον γεγέννηκας, τὸν ἐν ζυγοῖς Θεότητος, καταδικάσαντα τὸν θάνατον.

Ελυσας τῆς Εὔας τὴν λύπην, τὸν Ἀδὰμ τὸν νέον τέξασα, τοῦ πρὶν Ἀδὰμ τὴν φύσιν ἀναπλάσαντα· διὸ λῦσον καὶ τῶν ἐμῶν, πταισμάτων τὸ γειρόγραφον, καὶ πειρασμοῦ καὶ θλίψεων, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Προσόμοιον. ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε ὑψιμέδοντος Θεοῦ, Μήτρο καὶ Παρθένε καὶ σκέπη, τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε πάντων "Ανασσα τῶν Ἀρχαγγέλων ἀγνή· οὐρανῶν Χαῖρε Δέσποινα, καὶ τῶν ἐπιγείων, μόνη κυριεύουσα ὡς βασιλίς ἀληθῶς· Χαῖρε βασιλέων τὸ κέρας· πάντων τῶν πιστῶν Χαῖρε δόξα· τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Χαῖρε μυστηρίου τοῦ φρικτοῦ, καὶ ἀκαταγνώστου Παρθένε, θεία φανέρωσις· Χαῖρε στάμνη πάγχρυσε· Χαῖρε Παράδεισε· τοῦ Ἀδάμ Χαῖρε θύγατερ, καὶ τοῦ Πλαστούργοῦ μου, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη σεμνή· Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καύγημα καὶ ἄρρηκτον τεῖχος· Χαῖρε θλιβομένων ἢ παράκλησις.

Χαῖρε λίθις τίμιε Θεοῦ, τῶν τιμίων λίθων ἀπάντων ἢ ὑπερέχουσα· Χαῖρε ὁ λαμπρότατος τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, μαργαρίτης καὶ ἔμψυχον, κειμήλιον Χαῖρε, λιθομαργαρόχρυσον, Θεοκυνῆτορ ἀγνή· Χαῖρε τὸ βαρύτιμον σκεῦος, Πνεύματος ἀγίου Παρθένε, τῶν πολυτελῶν ἢ πολυτέλεια.

Δεῦρο ὡς ταλαίπωρες ψυχὴ· πρόσπεσον Μητρὶ τοῦ Χριστοῦ σου, δακρυρρόοῦσα θερμῶς, λύσιν τῶν σφαλμάτων σου, καὶ δυσχερῶν συνοχῆς, αἴτουμένη καὶ κράζουσα, Πανάμωμε Κόρη, πρόφθασον καὶ ῥῦσαι με πάσης κολάσεως· πάσης ἀπειλῆς ψυχοφθόρου· πάσης τριχυμίας καὶ νόσου, καὶ ἐγθρῶν τῶν μάτην πολεμούντων με.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ωδὴ, α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

ΥΠΕΡ πᾶσαν φύσιν λογικὴν, τὸν ἔξαμαρτήσαντα, ἢ ὑπερβάσα· Αγγέλων τάγματά, ἐν ἀγιοσύνῃ τε καὶ σεμνότητι· καὶ νοὸς καθαρότητι, σῷσόν με Παρθένε, ἵνα σε γεραίρω τὴν Πανύμνητον.

Ηδονῶν ὁ κλύδων ὁ σφοδρὸς, αὗραις κυμαίνομενος, τῶν τῆς κακίας πνευμάτων χειμάζει με, Κόρη ἀπειρόγαμε, μετανοίας με πηδαλίω θύνασα, πρὸς τοὺς ἀπαθείας, ὅρμους τοὺς γαληνιῶντας ὅρμισον.

Δεπρωθέντα νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, κάθαρόν με Δέσποινα, ὡς τὸν λεπρὸν ὁ νίος σου ἐκάθηρε· θέλω καθαρίσθητι, ἐπειπούσα μοι· καὶ γὰρ πάντα τῷ λόγῳ σου, πείθεται τεκούσης, λόγον τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Υλοτόμος Δέσποινα γενοῦ, τὴν ὑλομανοῦσάν μου, καὶ χερσωθεῖσαν καρδίαν καθαίρουσα, καὶ προρρήζουσ τίλλουσα καὶ ἐκτέμνουσα, καὶ πυρὶ θείῳ καίουσα, τὰς ἀκανθηζόρους, καὶ θανατηφόρους ἀμαρτίας μου.

Ωδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ανθρώπων σωτηρίας ἡ ζῶσα πύλη, ὑπάνοιξόν μοι πύλας δικαιοσύνης, καὶ θύραν μετανοίας ὡς ἀνένταται, ἐξομολόγησιν καὶ ἔξαγόρευσιν, εἰσελθὼν προσάξαιμι τῷ Κυρίῳ μου.

Σφραγίδι με σημείωσον καὶ τῷ τύπῳ, τῆς σκέπης σου ψυχῆς μου ἐν τῷ μετώπῳ, ὡς ἀν-

ἀπὸ προσώπου φύγοιμι τόξου, τοῦ ὄλοθρεύοντος, μὴ ὡς ἀσήμαντον, Θεοτόκε προβάτον διασπάσῃ με.

Εἰκόνα τοῦ νίοῦ σου τὴν κεχωσμένην, δραχμὴν βασιλικὴν τὴν ἀπολωλυῖαν, ζητήσασα Παρθένε καὶ ἐφευροῦσα, τὸν ἐπικείμενον χοῦν ἐν αὐτῇ τῶν παθῶν, καὶ τὴν κόνιν τίναξον καὶ ἀπόσμηξον.

Ρομφαίᾳ με τὸν τρόσαντα ἀμαρτίας, ἀντίτρωσον ἐκχέασα τὴν ῥομφαίαν, πλευρὰν τὴν διατρήσασαν τοῦ νίοῦ σου, Θεογεννήτρια, καὶ καταδίωξον, καὶ εἰς τέλος σύντριψον καὶ κατάσφαξον.

Ιδὴ, δ'. Εἰληλυθας ἐκ Παρθένου.

Εν θλίψει σὲ πλουτοῦμεν Παρθένε παράχλησιν ἐν λύπαις ἀνάψυξιν ἐν πειρασμοῖς παραμύθιον, πρόμαχον καὶ σύμμαχον, καὶ σωτηρίαν ἐτοίμην καὶ ἀντίληψιν.

Η τέξασα θελητὴν τοῦ ἑλέους μὴ θέλοντα, ἀμαρτωλῶν θάνατον, τῇ μετανοίᾳ δὲ μάλιστα, τούτου ήδυνόμενον, πρὸς μετανοίας ὄδούς με χειραγώγησον.

Ιώμενος τῆς προμήταρος Εὔας τὸ σύντριμμα, ἐκ τῆς Θεομήτορος Κόρης ἡμῶν ἐπεδήμησας, Δέσποτα φιλάνθρωπε· δὶς ἡς κάμε συντριβέντα λόγῳ ἵσαι.

Στενάζοντα ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐκάστοτε, καὶ θρύνοις κοπτόμενον, καὶ ῥαντιζόμενον δάκρυσιν, οἴκτειρόν με Δέσποινα, καὶ ἀοράτῳ ῥοπῇ σου παρακάλεσον.

Ιδὴ, ε'. Ο φωτισμός.

Ο ποταμὸς, τῶν Θεοῦ χαρισμάτων τοὺς ὁφθαλμοὺς μου, ἔμπλησον δακρύουν καὶ τῆς ψυχῆς μου, Θεοκυῆτορ τὰς ἀνύδρους ἀρούρας, καὶ αὐχμώσας μέθυσον αὖλακας, ἵνα πληθυνθῶσιν αὐτῆς τὰ γεννήματα.

Εν ταῖς χερσὶ, σοῦ Παρθένε οἱ κλῆροι οἱ τῆς ψυχῆς μου· ρῦσαι ἐκ χειρός με νῦν τῶν ἔγθων μου· ἐπίφανόν τε σοῦ τὸ πρόσωπον Κόρη, Παναγία ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με τῷ θείῳ ἑλέει σου Δέσποινα.

Ανατολῆς, τῆς ἔξ οὗ σου φανείσης ἐδείχθη πύλη· θρόνος ἐπηρμένος τοῦ βασιλέως· οὐρανούκης καὶ μετάρσιος κλίμαξ· δὶς ἡς ἐπέβη Χριστὸς πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ο ὑψηλὸς, καὶ περίβλεπτος θρόνος τοῦ βασιλέως, τῶν βασιλευόντων ἡ θεία κλίνη ἡ θεόδοχος· ὁ πανάγιος οἶκος, τὸ ἀβέβηλον ἱλαστήριον· ἡ Θεογεννήτωρ Μαρία ὑμνείσθω μοι.

Ιδὴ, σ'. Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΑΙΓαλμικῶς εὐφημοῦντες βιωμενσοι· Χαῖρε τὸ πιώτατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ κατοικεῖν ηὔδοκησε, δὶς ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Χαῖρε πύλη Θεοῦ ἀδιόδευτε· Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σθέσασα· Χαῖρε δὶς μοι δέδωκεν, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὴν εἰσόδον.

Ομβριοφόρε νεφέλη θεόδροσε, τὴν κατεψυγμένην ψυχήν μου τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας δρόσισον, καὶ χειμάρρῳ τρυφῆς αὐτὴν πότισον.

Ρυπαροὶ λογισμοί με μολύνουσι· φαῦλαι καὶ αἰσχραὶ ἐνθυμήσεις μιαίνουσι, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Παναγία Παρθένε βοήθει μοι.

Καθισμα. Τὰ ἀνα ζητῶν.

Τῷ θείῳ φωτὶ τὸ σκότος τῆς καρδίας μου, μακρὰν ἀγαθὴ ἀπέλασον διδοῦσά μοι, ὁχετοὺς εἰς ἔκπλυνσιν τῶν κακῶν μου· δὶ ών ἐλύπησα τὸν ὑπεράγαθον Κύριον· ἐν σοὶ γάρ μοι μόνη ἡ παράκλησις.

οδὴ, ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸν βίον ψυχὴν, ὡς πανήγυριν σαφῶς ἐπισταμένη, καλῶς ἐντεῦθεν πραγματεύθητι, ὡς ἂν κερδήσῃς τὰ μέγιστα, τὴν τῶν οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ τὴν δόξαν τὴν ἀρρητον, εἰ γάρ παρέλθῃ πρὸς μικρὸν, ἄλλον οὐχ ἔξεις καὶρόν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν σύ με ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὔθεῖαν τὴν ἀπάγουσαν εἰς Παραδείσου σκηνώματα, καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπάυσεις, τὴν ὁδὸν κατευθύνουσα, καὶ τῆς ψυχῆς μου ἀγαθὴ τὰ διαβήματα.

Ιὸς τὴν ἴσχυν, ἀμαρτίας χαλεπῆς ἐκδαπανᾶ μου· ἀλλ' ἐπινεύσει φιλευσπλάγχνῳ σου, τῇ σῇ παλάμῃ τῆς χάριτος, πρόφθασον ἀπάντλησον τοῦτον, ὡς τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, τὰς ἀμαρτίας ἐπὶ γῆς μόνη κυήσασα.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν υἱὸν ἀνθρώπου, γεγεννημένον γε γεννήσασα, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας με, τὸν γυκτός τε καὶ σκότους, ὑπεράμωμε ποίησον, καὶ οὐρανίου Πατρὸς ἀξίου δεῖξον υἱόν.

οδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Χαλδαικὴν πυρκαϊὰν, καὶ πυρφόρον μοι παθῶν ἀσπετον φλόγα, ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ νοητὸς καὶ δεινὸν, ἀνῆψε παφλάζουσαν κάμινον· ἦν τὸν πρεσβειῶν σου, δρόσῳ σθέσσον Παρθένε.

Νοῦν κεχτημένος, ἐμπαθῆ, καὶ ἀτόποις λογισμοῖς κεκοινωμένον, ἐπὶ σὲ καταφεύγω τὸ καθαρὸν τοῦ Θεοῦ, εὐῶδες παλάτιον Δέσποινα, κάθαρόν με πάσης, γηίνης δυσωδίας.

Χριστοῦ σε βίβλον ιερὰν, ἐν τῷ Πνύματι Θεοῦ ἐσφραγισμένην, ἐπιστάμενος Κόρη παρακαλῶν δυσωπῶ, τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐγγράψαι με, καὶ τῆς ἀνολέθρου ζωῆς καταξιῶσαι.

Η προστασία τῶν πιστῶν, ἡ ἐλπὶς καὶ χαρὰ τῶν θλιβούμενων, εἰς χαρὰν ἐμὴν στρέψον τὸν κοπετόν μου ἀγνῆ· καὶ δός μοι ἀνθῶν νῦν οὐ βλέπωσε, τῷ αἰῶνι τούτῳ, βλέπειν σε ἐν ἔκείνῳ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμέν. Ο Βίρμος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν· ὑμνεῖτε.

οδὴ, θ'. Τὸν ἐν Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Αγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουσίμῳ ὑπερτέρα, πυρίνων ἀνωτέρα, Σεραφίμ, καὶ νοερᾶς πάσης τάξεως, ὥφθης τιμιωτέρα, καὶ δόξῃ ἀσυγκρίτῳ καὶ τιμῇ, ὑπερεγδοξοτέρα, Μαρία Κόρη

Δέσποινα.

Νύμφη Θεοῦ Παναγία, θησαυρὲ σωτηρίας, λιμὴν τῶν ἐν πελάγει συμφορῶν, σκέπη ψυχῶν καὶ ἀγτίληψις, σωτηρία γενοῦμαι, καὶ πλοῦτος καὶ πανεύδιος λιμὴν, τὴν ψυχήν μου ῥιγῶσαν, σκεπάζουσα καὶ θάλπουσα.

Η ἀγεώργητος χώρα, γεωργὸν ἡ τεκοῦσα, ἡ ἄρουρα τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡ ἀνηρώτως βλαστήσασα, τῶν καλῶν ἀφθονίαν, καὶ πάντων εὐθηνίαν ἀγαθῶν, τῷ λιμῷ τετηκότα, διάθρεψόν με Δέσποινα.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ τὸν πάντων, ποιητὴν καὶ σωτῆρα, ὁ πένης καὶ πτωχὸς καὶ ἐνδεῆς, τί προσαγάγω ἐπάξιον; ὁ, τιοῦν μὲν οὐκ ἄλλο, διάπυρον δέπιστιν καὶ στοργὴν, καὶ ἀγάπην γνησίαν, ἐν αἷς με σῶσον Δέσποινα.

Προσόμοιον. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖροις ὁ πανάγιος ναός· Χαῖρε Βασιλέως καθέδρα· Χαῖρε πυρίμορφε, θρόνε τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε Ἀγγέλων χαρά· Τοῦ Ἀδάμ χαῖρε ἔγερσις, τοῦ παραπεσόντος· Χαῖρε τὸ κατάκριμα τῆς Εὗας λύσασα· Χαῖρε ὁρθοδόξων τὸ κλέος· τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ προστάτις· καὶ ἀδικουμένων ἡ βοήθεια.

Χαῖρε ἡ λαβῖς ἡ μυστικὴ, ἦν περ Ἡσαΐας προεῖδεν, ἀνθρακα φέρουσα, ῥύπου ἐκκαθαίροντα τὴν κτίσιν ἀπασαν· Χαῖρε βάτε πυρίφλεκτε, καὶ μὴ καιομένη· Χαῖρε στύλε πύρινε δὶ οὖ εἰσήχθημεν, πάντες εἰς κατάπαυσιν θείαν· Χαῖρε τοῦ ἐλέους ἡ θύρα, καὶ ἀμαρτανόντων ἡ συγχώρησις.

Χαῖρε ἡ πολύαστρος ἀγνὴ, σφαιρὰ οὐρανοῦ ἡ ἀστέρας, πλάνητας ἀπαντας, καὶ ἀπλανεῖς φέρουσα καὶ ὑπερλάμπουσα· Χαῖρε κύκλε λαμπρότατε, δώδεκα ζωδίων, δὶ οὖ μέσου ἀδευσε Χριστὸς ὁ ἥλιος, καὶ οἰκονομίας ἐνσάρκου, ὑπέρ σωτηρίας ἀνθρώπων, πᾶσαν τὴν περίοδον ἐπλήρωσεν.

Μόνη τὸν ἀγώρηρον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυρφόρησας, ἀνθρωπὸν γενόμενον δὶ ἀγαθότητα, Παναγία θεόνυμφε· Διὸ δυσωπῶ σε. τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίσιον διεδεύσας εἰς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ Μακαριότητος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὁ οὐρανοστιχίς.

, Θρηνῶδες ἄσμα δεύτερον τῇ Παρθένῳ Φωτίου.

Ωδὴ, α'. ἔχος β'. Δεῦτε λαοί.

ΘΡΗΝΟΥ καιρὸς, πάρεστιν ὡς παναθλία ψυχὴ, τὸ τῆς παρούσης στάδιαν ζωῆς ὁ τρέχος· μεν καὶ καθεύδομεν οἴμοι! λοιπὸν διεγερθῶμεν νῦν καὶ θρηνήσωμεν.

Ροῦς ποταμοῦ, σκιὰ καπνὸς καὶ ἐνύπνιον, καὶ ἄνθος γόρτου πέφυκε τὸ μαραινόμενον, ἡ παροῦσα τερπνότης· λοιπὸν τῇ Θεοτόκῳ ψυχὴ προσπέσωμεν.

Η τὴν ζωὴν, μόνη τεκοῦσα Θεόνυμφε, νεκρόν με χρηματίσαντα καὶ κατακείμενον, ἀμαρτίας τῷ βέλει, ἀνάστησον φαρμάκῳ τῷ τοῦ ἐλέους σου.

Νοῦν καὶ ψυχὴν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐμόλυνα, ἐπιτελῶν τὰ ἀτοπα Θεοχαρίτωτε· ἀλλὰ σοῦ τῷ πελάγει, προσπίπτω τοῦ ἐλέους καὶ μὴ ἀπώση με.

Ωδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ως ἄλλον με λησταὶ τοῦ βίου στάδιον, ὁδίτην ὁδεύοντα συλλαβόντες, τὴν ψυχὴν κατετραυμάτισαν· ἀλλὰ σὺ Θεομῆτος ἀνακάλεσαι.

Δουλώσας τῆς ψυχῆς τὸ αὔτεξούσιον, ἐτρώθην τοῖς πάθεσι μὴ ζηλώσας, Ἰωσὴφ ὅλλα ἐλευθέρωσον, Θεομῆτορ τῆς τούτων δεσποτείας με.

Εν σοὶ τῶν ἡδονῶν θαρρῶν Δέσποινα, τὸ μέγα καὶ ἀρέτητον χαλκοῦν τεῖχος, ὑπερβαίην καὶ ῥυσθείην τε, ἀπὸ πειρατηρίου δεινοῦ δαίμονος,

Σταγόνες μου δακρύων ἔξηράνθησαν, Παρθένε τῷ ὑπνῷ βεβαρημένου· ἀλλ᾽ ἐγρήγορσίν μοι δώρησαι, καὶ δακρύων πηγὴν καὶ στάσιν πάννυχον.

Ωδὴ, δ'. Τίμιον σε. ἀκοήν γάρ Κύριε.

Απάσης ἀμαρτίας αἵτιον, φιλαυτία φιλαργυρία· ἂς ἐκ ψυχῆς πάναγνε ἐπόθησα, καὶ πᾶσαν πράξιν αἰσχρὰν, αὐθαιρέτως ἔξετέλεσαι· ἀλλ᾽ οὖν ἐν γήρᾳ, σῷσόν με τὸν ἄθλιον.

Στολήν με τοῦ σεπτοῦ βαπτίσματος, ἀπεξέδυσεν ὁ βελίαρ, καὶ τὸ τραχὺ Πάναγνε καὶ δυσαγθὲς, τῆς ἀμαρτίας αὐτὸς περιέθετο τριβώνιον· ὁ δυσωπῶσε, Κόρη με ἀπόδυσον.

Μαρία Θεοτόκε Δέσποινα, εὐρροσύνη μου καὶ σωτηρία, ἐν κλίνῃ κειμένου φείποτε τῆς ἀμελείας, τῷ θείῳ φωτὶ σου διασκέδασον, τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου τὴν σκοτόμαιναν.

Αἰγύπτου Μωϋσῆς ἔξηγαγε, τῆς δουλείας Ἰσραηλίτας· ἐμὲ δὲ τίς Πάναγνε, ἔξαξει τῆς

πικρᾶς δουλείας παθῶν; εἰ μὴ σὺ πρὸς τὸν Δεσπότην μου, καὶ σὸν οὐδὲν πρεσβεύσῃς ἢ φιλεύσπλαγχνος.

Ωδὴ, ε'. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Αἰανηστείας ποτέ, προκαθαρθεὶς ὁ Μωυσῆς ἡκουσε, θείας φωνῆς, καὶ σοῦ Θεομῆτορ κατεῖδε τὸν τύπον. Ἐγὼ δὲ ἀσωτεύων, πῶς ἴδω φῶς τῆς γνώσεως;

Εν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, Μάννα Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἔθρεξε· σὺ δὲ ψυχὴ εἰ βούλει, τοῦ Μάννα πυχεῖν τοῦ νοητοῦ, πρόσελθε τῇ τούτου Μητρὶ καὶ ἐκθρέψει σε.

Ψυχοροία δεινῆ, ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀθειρῶν κέχρημαι, κατὰ Θεοῦ οὐ κατὰ Μωσέως, καὶ πίπτω ὑπὸ γῆν· σὺ δὲ με Θεομῆτορ ἀνάστησον δέομαι.

Τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, πράγμαν κύματα αἰσχρὰ Δέσποινα, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὁδύνας, ἢ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

Ωδὴ, σ'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Εκχειον τῆς εὐσπλαγχνίας, τῆς σῆς τὸν ἔλεον Κόρη, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ ἵλεως ἵλεως γενήθητι, τοῖς σοῖς δούλοις Παρθένε.

Ρέουσιν εὑεργεσίας, τῆς σῆς ἀένναα ρεῖθρα, καὶ τὰς ἔηρανθείσας ἐκ παθῶν, ψυχὰς καταρθεύουσι· μεθ' ὅν ἄγνη ἀρδευσόν με.

Οσιον οὐδὲν ἐν βίῳ, διεποαξάμην ὁ τάλας, μᾶλλον δὲ πληθὺν ἀμαρτιῶν ἀλλ' ἔκτεινον Δέσποινα τὴν χεῖρά σου, καὶ γεέννης με ρῦσαι.

Πύμφη Θεοῦ Παναγία, ἡ σκέπη μου καὶ ἡ δόξα· σύ μοι ἐν ἔξοδου τῷ καιρῷ παράστηθε, σφέζουσα καὶ ἄγουσα, πρὸς μονὰς αἰωνίους.

Κάθισμα. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μετάνοιαν δὸς, γνησίαν μοι Πανάμωμε, τῶν ἐκ βρεφικῆς, πταισμάτων ἡλικίας μου, καὶ πάντων συγχώρησιν, τελείαν τούτων παράσχου μοι, καὶ τῆς ἐνθέου πολιτείας ἄγνη, ἐπιλαβέσθαι προθύμως ἀξίωσον.

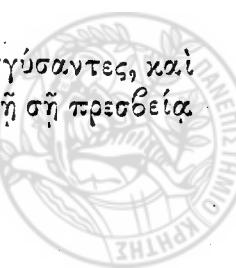
Ωδὴ. ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τραχεῖαν ὁδὸν, καὶ στενὴν τῆς ἀρετῆς Θεοκυῆτορ, αἱ τῶν ἀγίων ἐκδιδάσκουσι, βίβλοι· καὶ πᾶς λόγος ἐνθεος· ἦν με διαγένειν προθύμως, τῇ δυνάμει σου ἵσχυσον, τὰς ἐφ' ἔκάτερα τροπὰς φένει ἐκκλίνοντα.

Ησύχω τῷ νῷ, καὶ γαλήνη λογισμῶν τοῦ Παρακλήτου, ἡ θεία χάρις ἐπεισέρχεται, ἐν τῇ καρδίᾳ Θεόνυμφε· ἦν μοι καταπέμψαι δυσώπει, τὸν οὐρανὸν καὶ Κύριον, τῷ τῆς καρδίας συντριψμῷ καὶ ταπεινώσει ψυχῆς.

Πολλῶν πειρασμῶν, φλογοφόρων καὶ πικρῶν λῦσον τὸ νέφος, τῶν συνεχόντων καὶ θλιβόντων με, καὶ ἀκρατῶς μαστιζόντων με, μόνη προστασία τοῦ κόσμου, καὶ συνέτισον φάλλοντα· εὐλογητὸς εἴ δὲ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγρίοις θηρσὶ, παρεδόθην τῶν παθῶν τοῖς ἐπιστάταις, ὡς ἐν ἐρήμῳ οἱ γογγύσαντες, καὶ ἀφαγῶς ἐκκεντοῦσί με, ὥσπερ καὶ ἐκείνους οἱ ὄφεις· ἀλλὰ Κόρη Θεόνυμφε, τῇ σῇ πρεσβείᾳ

δυσωπῶ, δός μοι τὴν ἵασιν.

Ωδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Παδιουργίαις ὁ ἔχθρός, ἐνεδρεύων ἀφανῆς ἔξαπατῷ με, λογισμοῖς ὑποσύρων, εἰς ἥδονῆς τοὺς κρημνοὺς ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε φρούρει με, μόνη προστασία τῶν καταπονουμένων.

Θέλων ὑπείκω τῷ ἔχθρῷ, προσβολαῖς τῶν λογισμῶν ἐπιθεμένῳ, ἀλλ' ἀνίσχυρον τούτου τὴν μηχανὴν ἀγαθὴ, δεῖξον καὶ μάτην φρουρτόμενον, περιποιευμένη, ἐμὲ τὸν σὸν οἰκέτην.

Ενώπιόν σου ἔκχεῶ, ἐν κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ τὴν δέησίν μου, τῆς ψυχῆς μου τὴν θλίψιν ἀπαγγελῶ σοι ἀγνή· ἴδού γὰρ σηπεδόνι θλίψεων, καταδαπανῶμαι, μὴ βλέπων σε τὸ φῶς μου.

Νηστείαν ἄσκησον ψυχὴ, ἀγρυπνίαν καὶ κλαυθμὸν καὶ ψαλμωδίαν, καὶ τὴν ἄϋλον στάσιν ἐν ὄλονύκτοις εὐχαῖς· κἀντεῦθεν Θεός σοι ιλάσεται, ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις εὔπροσδέκτοις.

Ο Εἰρημός.

Ἔὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψύχοντες εἰς πάντας

Ωδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ θεὸν λόγον.

Ως συμπαθὴς οὖσα Κόρη, συμπαθέστατον λόγον, ἐκύησας ἡμῖν μετὰ σαρκὸς· τοῦτον φέντε ἔκδυσώπησον, τοῦ βυθῆναι κινδύνων, καὶ θλίψεων καὶ ἀλλων πειρασμῶν, τοὺς ἀγνῆς Θεοτόκον, ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Τοῦ Ἀαρὼν πρὶν ἡ ἁρδὸς, καὶ ἡ στάμνος τοῦ Μάννα, λυχνία καὶ ἡ χρυσῆ κιβωτὸς, σὲ προετύπουν Θεόνυμφε· ὃν ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις, ἀρτίως καθορῶντες τηλαυγῶς, Θεοτόκον κυρίως, ἐν πίστει σε δοξάζομεν.

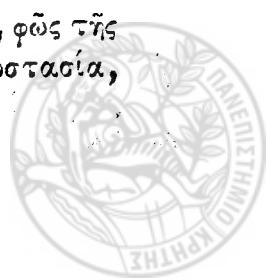
Κρήνην προχέουσαν νᾶμα, τοῖς πιστοῖς σωτηρίας, Πανάχροντες καλοῦμέν σε ἀγνή· οἱ γὰρ τακέντες τῷ καύσωνι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων, εὑρῆκαμεν πολλὴν ἀναψυχὴν, τοῦ υἱοῦ σου τὸ αἷμα· δί τοι ὅμοιος ἀνέπλασεν.

Τῆς γεηρᾶς μὲν οὐσίας, τοῦ Ἀδὰμ ἀνεφύης, ὡς κλάδος Θεομῆτορ Μαριάμ· ἀνθος μέμονη τὸν Κύριον, ἔξκνέτειλας ἀγενούς, χειρὸς καὶ γεωργίου γηγενοῦς· διὰ τοῦτο σε πάντες, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Προσόμωιον. Οὗτος ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε πλατυτέρα οὐρανῶν· Χαῖρε ὑπερτέρα τῶν ἄνω Κόρη Δυνάμεων· Χαῖρε πάσης Δέσποινα, τῆς οἰκουμένης ἀγνή· Χαῖρε ἄγιον τέμενος, Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Χαῖρε θεία γέρουρα θυητοὺς μετάγουσα, μὸνη πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω· Χαῖρε τὸ διάσωσμα Κόσμου· Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀπάντων καύχημα.

Χαῖρε ἡ παγκόσμιος γαρά· Χαῖρε χελιδῶν γλυκυτάτη ἔαρ εὐφρόσυνον, πᾶσιν ἀνατείλασσα, τοῖς ἐν χειμῶνι κακῶν, λαμπάς χαῖρε ἡ ἀσθεστος, τοῖς πλάνης ἐν σκότῳ, φῶς τῆς θείας γηώσεως ἡ ἀπαστράψασα· Χαῖρε βατιλέων τὸ κράτος· Χαῖρε κραταιά προστασία, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Χαιρε η μεγάλη και λαμπρά, ἀρκτος η ἐπτάστερος Κόρη, τοῦ νοητοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἐπτά χαρίσμασιν, η ἔξαστράπτουσα· ἀκινήτῳ πρεσβείᾳ σου, ὥσπερ ἄλλῳ Πόλῳ, τοὺς ἐν νυκτὶ πλέοντας, τὴν βίου θάλασσαν, θεῖον ὁδηγοῦσα πρὸς ὅρμον, τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, και γλυκεῖ φωτί σου καταλάμπουσα.

Δέξαι τὴν ικέσιον ωδὴν· δέξαι μου τὸν θρῆνον Παρθένε· δέξαι τὴν δέησιν· δέξαι μου τὰ δάκρυα, και στεναγμὸν τῆς ψυχῆς, και τὸν θρῆνον ἀφάνισον· τὰ δάκρυα παῦσον· πάντα μεταρρύθμησον τὰ λυπηρὰ εἰς χαράν· δίδου τῷ τὴν σὴν ἐκζητοῦντι, θείαν προστασίαν και σκέπην, ὀλοψύχῳ νεύσει Θεονύμῳευτε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΚΛΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ.

Ως ὁρᾶται ἐν τῇ ὄγδοῃ και ἐνάτῃ ωδῇ.

Ωδὴ, α'. ἦχος β'. Τῷ Τὴν ἀβατον.

ΕΓΚΩΜΙΩΝ σοι, αἰειθαλές διάδημα, νῦν ἔξυφαίνει Πάναγνε, η Ἐκκλησία Πνεύματι, και προσάγει εὐλαβῶς, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ σοι, νυμφαγωγῷ Γαβρὶήλ, τὸ χαῖρε ἄδουσα, και σὲ σεπτῶς γεραίρουσα.

Γεωργήσασα, τὴν ζωηφόρον ἀμπελον, Μῆτερ Θεοῦ Πανύμνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, γῇ ἀγίᾳ τοῦ Πατρὸς, ὥφθης ὑπὲρ ἔννοιαν· Θεοχαρίτωτε, και πόμα θείας ζωῆς, κόσμον ἀγνή ἐπότισας.

Κυρατούμενον δεινῶς τοῖς παραπτώμασι, πάντα τὸν κόσμον ἀχραντε, και κινδυνεύοντα, σὺ κυνήσασα Χριστὸν, τὸν κυβερνήτην και σωτῆρα Κύριον, λιμὴν ὡς εὔδιος, ζάλης πικρᾶς διέσωσας.

Καταφύγιον, Και Σωτῆρίου πόλιν σε, πάντες πιστοὶ γινώσκοντες, Μαρία Μῆτερ Χριστοῦ, σοῦ δεόμεθα θερμῶς, δέξαι δεήσεις, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, και λύσον ἀπαντας, πταισμάτων κατακρίσεως·

Ωδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Αρχὴ ἀποστροφῆς Θεοῦ ἐγένετο, τῆς Εὔας η πλάνη ἀπὸ ἀνθρώπων· η ἀγία Θεοτόκος δὲ, πάλιν τὸν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς ἐπεσπάσατο.

Ζωῆς σε θησαυρὸν γεννᾷ Πανύμνητε, τῷ κόσμῳ και χαίρει τῇ εὐπαιδείᾳ, ὁ πατήρ σου ἐν σοὶ Πάναγνε, ἐξ αὐτοῦ προελθούσῃ χαρᾶ ἀπασιν.

Εξ "Αννης ἡ χαρὰ τοῦ γένους ἥνθησας, καὶ τίκτεις Παρθένε τὸν βασιλέα, καὶ συγχαίρουσι τῷ τόκῳ σου, αἱ γυναικεῖς ἀρᾶς τῆς πρὶν λυόμεναι.

Η βάτος ἐν Σινᾶ προδιετύπου σου, Παρθένε παράδοξον τὸ του τόκου· σὺ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, δεξαμένη τὴν μήτραν σου οὐκ ἔφλεξας.

Ωδὴ, δ'. εἰσακήκοο Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ιακώβ σε ως κλίμακα θεοπρεπῶς προέβλεπε Παρθένε· ἡς ἐπὶ τὸ ἄκρον, Θεὸς ἐπεστήρικτο.

Τῶν Ἀγγέλων ἡ κάθιδος, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ λόγου παρουσίαν, διὰ σοῦ Πανύμνητε προύπεφαίνεν.

Η γαστήρ σου ἡ ἄχραντος, καὶ οἱ μαστοὶ μακάριοι Παρθένε· δὶ αὐτῶν γὰρ ζωὴν πάντες εὑράμεθα.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Μῆτερ Θεοῦ φωναῖς ὁρθοδοξίᾳς· ἦν τῇ Ἐκκλησίᾳ συντήρει πρεσβείας σου.

Ωδὴ, ε'. Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου.

Νόμου σε τιμιωτέραν, τῆς κιβωτοῦ ἀνυμνοῦμεν· τὸν γὰρ πάντων Κτίστην καὶ Θεὸν, οὐ πλάκας ἐβάστασας, Πανύμνητε Θεοτόκε Μαρία.

Θρόνον σε Θεοῦ τοῦ λόγου, κηρύττομεν Θεοτόκε; ἐν ω̄ώς βροτὸς ὁ Θεὸς, καθήμενος ἀπταῖ μοι, δεικνύων σε Χερουβίμ ὑπερτέραιν.

Ελυσας πικρᾶς δουλείας, τὸ γένος ἀπαν Παρθένε, καὶ ἐλευθερία Χριστοῦ, τὴν φύσιν τοῦ θήλεος ἐπίμησας, ἐν τῷ θείῳ σου τόκῳ.

Ετεκεν υἱὸν Παρθένος, καὶ εὐτολμοῦσι γυναικεῖς, κατὰ τοῦ ἔχθροῦ ἐμφανῶς· καὶ ταύτη ἀκολουθοῦσι νεάνιδες, παρθενίαν ἀσκοῦσσαι.

Ωδὴ σ'. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Η τοῦ κόσμου χαρὰ ἀειπάρθενε, χαῖρέ σοι κραυγάζοντας σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πιστῶς, τῆς σῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ τὴν λύπην ἡμῶν διασκέδασον.

Ούρανὸς οὐρανῶν ὑψηλότερος, ὄφθης Θεονύμφευτε τῇ θείᾳ δόξῃ σου, ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὀλικῶς ἐποχούμενος ὥφθη μοι.

Τῆς χαρᾶς τῆς ἀλήκτου χωρίον σε, Μῆτερ ἀειπάρθενε σαφῶς γινώσκοντες, τὸ χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· σοὶ γὰρ πρέπει τὸ χαίρειν μόνη Πάναγνε.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται· χαρὰ δὲ ἥνθησεν, ὅτι Μαρία ἔτεκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κάθισμα. Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ροθυμίαν ψυχῆς μου τὴν χαλέπην, καὶ καρδίας μου πώρωσιν Μῆτερ Θεοῦ, ἐπινεύσασα ταῖς πρεσβείαις σοι, καὶ σωζομένων μερίδος καταξίωσον, λυτρουμένη παντοίας με κολάσεως, ἡ μόνη ἐλπίς μου καὶ παράκλησις.

Ωδὴ, ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ο πόκος ποτέ, Γεδεών τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Θεοῦ λόγου, προεῖωγράφει θείσην κάθιδον· ὥσπερ γὰρ δρόσον τὴν σύλληψιν, ἀφθορεὶ Παρθένε, ἐδέξω· διὸ πάντες σοὶ χράζομεν· εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Καινὰ καὶ δρικτὰ, καὶ πιστὰ καὶ ἀληθῆ τὰ σὰ μυστήρια. Μαρία μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡ- μῶν, ὅτι ἐν σοὶ κατηλλάγημεν, πάντες τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ Ἀγγέλοις συμψάλλο- μεν· εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Ο πρὸν Γεδεών, προμηνύων σου σαφῶς τὸν θεῖον τόκον, λεκάνην φέρει πλήρη ὕδατος, τὴν ἑρίου ἐκπίεσιν· ὅλη γὰρ ἐν σοὶ ἡ Θεότης, κατεσκήνωσεν ἀχροντε· εὐλογημένος ὁ καρ- πός τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Τεκοῦσα Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς γέγονας Κάρη, τῶν πεπτοκότων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτολῶν ἀγακαίνισις· τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· εὐλογη- μένος ὁ καρπός τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Ωδὴ, η.. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἀνεδείχθης Παναγία Θεοτόκε, οὐ θανάτου τὸ ξύλον, ἀλλὰ ζωῆς τὸ φυτόν, ἀσπόρως βλαστήσασα Κύριον· οὐ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς τρυφῶμεν πάντες.

Ούδεις ἀπώλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὄρθιοδόξων, Μα- ρία μῆτερ Θεοῦ· μόνοι δὲ οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τῆς μορφῆς τὸν χαρα- κτῆρα.

Θέλγεται πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία Θεοτόκε τῷ σῷ τόκῳ, ὅτι σωζονται· πάντες ἀ- μαρτωλοὶ καὶ πτωχοὶ, οἱ πόθῳ ἐν σοὶ καταφεύγοντες· ἦλθε γὰρ Θεὸς, διὰ σοῦ ἀνθρώπους σῶσαι.

Ελευθεροῦται διὰ σοῦ ἡ προμήτωρ Θεοτόκε καταδίκης· καὶ ἴδού νῦν γυναικεῖς, οἱ ὑπερα- θλοῦσι Χριστοῦ, καὶ χαίρει ἡ φύσις τοῦ θήλεος· ὡς βεβαιοῖ ἔργῳ, ἡ προτομάρτυς Θέκλα.

Ο Βίρμός.

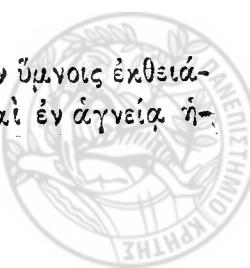
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ.. Ή τὸν πρὸ τὴλου φωστῆρα.

Κλινόν μοι τὸ οὖς σου Παρθένε, ἀνυμνούσῃ ὑπερύμνητε, δὶ ἐγκωμίων λόγων τὸν τόκον σου, καὶ ὡς δῶρα χηριακὰ, τοὺς ὑμνους τῶν χειλέων μου, προσδεξαμένη αἴτησαι, ἀμαρ- τιῶν μοι τὴν συγχώρησιν.

Δάμπει σου τὸ θεῖον κάλλος· ἀστράπτει τῆς ἀγνείας ἡ λαμπρότης· καὶ ὑπερστίλθει, τούτων σου ἡ γέννησις. Θεὸς γὰρ ὁ καὶ ποιητὴς, ἥλιος καὶ τῆς κτίσεως, οὗτος ἐκ σοῦ, γεγέννηται, διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ημεῖς ὡς ἀνθος ἀγνείας, καὶ ράβδον Παρθενίας σε, καὶ μῆτερ Θεοῦ, ἐν ὑμνοῖς ἐκθειά- ζουσαι, Θεοτόκε μετὰ φωνῆς, αἰνέσεως δεόμεθα, ἐν παρθενίᾳ στήριξο, καὶ ἐν ἀγνείᾳ ἡ- ζουσαι,

μᾶς φύλαξον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου Παρθένε, διατηρούσης ἀμόλυντον, ὁ βασιλεὺς Χριστὸς ἡράσθη τοῦ κάλλους σου, καὶ Μαρία τῆς ἑαυτοῦ, σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, οἰκονομῶν τὴν σωτηρίαν μου.

Προσόμοιον. Οἶκος τοῦ Εὐφρατᾶ.

Χαῖρε θρόνε Θεοῦ, Παντάνασσα Μαρίᾳ χριστιανῶν ἡ δόξα· καύχημα τῶν παρθένων· νύμφη ἡλιοστάλαχτε.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, πηγάσασα τῷ κόσμῳ ὑπεραγία Κόρη, βροτῶν τε καὶ Ἀγγέλων, τὸ ἔζοχον ἀγλαῖσμα.

Χαῖρε σκευος ἀγνή, τοῦ οὐρανίου μύρου, ἄνθισ τῆς ἀφθαρσίας· Χαῖρε ρόδον καὶ κρῖνον, εὐωδιάζων ἀπαντας.

Παντάναξ Ἰησοῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείας τῆς Μητρός σου, Παρθένου Παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Ως ὅραται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ. α'. Ἱχος β'. Δεῦτε λαοί.

ΔΟΞΑ τῇ σῇ, κυνοφορίᾳ Πανάμωμε· τοῖς ἐξ Ἀδάμ γὰρ λύτρωσιν εὐηγγελίσατο, καὶ νεκροῖς αἰωνίοις, τὴν τῆς ἀθανασίας ὁδὸν ἐκάινισεν.

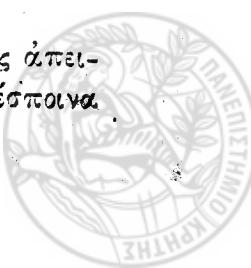
Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον Δέσποινα, ἐν ὅπερ τὸ χειρόγραφον τὸ τοῦ Προπάτορος, κατεκάθη τῷ θείῳ, πυρὶ προσομιλῆσαν τοῦ ἐν σοὶ ἀνθρακος.

Χαῖρε χρυσῆ, στάμνε τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε πηγὴ ἀκένωτε τοῦ ζῶντος ὑδατος, Θεοτόκε Παρθένε, ζωοῦσα καὶ δροσίζουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Γνῶσιν Θεοῦ, ἀπαντες κατεπλουτίσθημεν, οἱ ἐπιγνόντες Δέσποινα σὲ Θεομήτορα καὶ Κυρίαν ἀπάντων, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ωδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκου, Μαρίαν τῶν ἀγίων ἀγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον· δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοὶ κραυγάζοντες· Χαῖρε Κόσμου Δέσποινα.

Θεοχαρίτωτε.

Σέ βάτος ἀκατάφλεκτος προετύπου, τὴν ἔμψυχον καὶ ἔμπνουν καὶ ζῶσαν βάτον· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος συλλαβοῦσα, ἀφλεκτος ἐμεινας, Θεογενήτρια, διὸ τοῦ ἀσθέστου με πυρὸς ἐξάρπασον.

Δαβὶδ ὁ σὸς προπάτωρ καὶ Θεοπάτωρ, καλεῖ σε Ριγατέρα καὶ βασιλίδα, ἡμεῖς δὲ σὲ Παρθένον καὶ Θεοτόκον· τὸ ξένον ἄκουσμα τῆς οἰκουμένης ἀγνή, καὶ τὸ μέγα καύχημα τῶν τιμώντων σε.

Εύρων σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέραν σου τὴν ἀγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὕδη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Υμνολογοῦντες ἀχραντες, τὸν ἐν γαστρὶ τῇ σῇ σωματωθέντα, σὲ δοξολογοῦμεν ὡς θεομῆτορα.

Λελυτρωμένοι πάναγνε, τῶν ζοφερῶν τοῦ ἀδου κενεώνων, τῷ θείῳ σου τόκῳ σέμακαρίζομεν.

Ρῦσαι πάστης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα πάναγνον.

Ως λιμένα σε ἔχοντες, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ Κόσμου σωτηρίαν, Θεοτόκε ἅπαντες σοὶ προστρέχομεν.

Ωδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Τὴν ὄφειλὴν, τῆς προμῆτορος Εὕας σὺ Θεομῆτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Μαρία Πανάμωμε.

Υπέρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομῆτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν, καὶ κινδύνων, ψυχοσύθιόνων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης ὄλογὸς καὶ κολάσεως.

Αἰγλη τῇ σῇ, Θεομῆτορ τὸν νοῦν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ὀμαρτίᾳ, νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνείας τὸν ζόφον καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· ἄλλην γὰρ ἐκτὸς σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

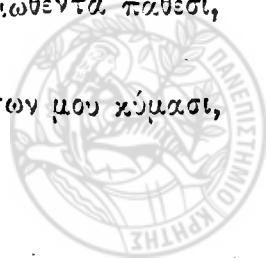
Ράθδω τῆς σῆς, ἀντιληψεως ῥήξασα τὴν πώρωσίν μου, δάκρυα πηγάζειν ἀξίωσόν με, τὴν φοινικὴν δὲ τῶν παθῶν μου πλημμύραν, ὥσπερ ἄλλην θάλασσαν, τεμοῦσα ἐρυθρὰν πρὸς γῆν ἀπαθείας, τὸν νοῦν μου ὁδήγησον.

Ωδὴ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωματοῦται ὁ λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δὶ εὐσπλαγχνίαν γνωρίζεται ἄνθρωπος· ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσηται Κόρη Πανάμωμε.

Αἱ ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πάθεσι, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε.

Καλυφθεῖσαν δειγῶς τὴν καρδίαν μου, τοῖς τῶν ἀπορρήτων πταισμάτων μου κύμασι,

τῇ πανοθενεῖ πρεσβείᾳ σου, Παναγία Παρθένε διάσωσον.

Γηγενεῖς τὸν σὸν τόκον γεραιόρουσι, καὶ δοξολογοῦσιν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ σὲ Θεογενήτριαν, „Αειπάρθενον Κόρη δοξάζουσιν.

Κάθισμα   Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ πόθου ψυχῆς, προστρέχω νῦν τῇ σκέπῃ σου, αἰτούμενος ἀγνὴ τὴν λύσιν τῶν πτωσμάτων μου· μὴ ἀπώσῃ ἀχραντε, ἀλλ’ εὐσπλάγχνως πράσδεξαί με κράζοντα. Ή Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου θεράπευσον.

Ωδὴ ζ'.   Εἰκόνος χρυσῆς.

Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον καὶ ἀσπιλον Παρθένε, ναόν με ποίησον τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου γενόμενον, σπίλαιον ληστῶν ἀκαθάρτων· ἵνα πόθῳ χραυγάζω σοι· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνὴ.

Τλάδη εὑρὼν, τὴν καρδίαν ὁ ἔχθρος ἐνέκρωσέ μου· ἀλλά με σθένος θεῖον ἔνδυσσον, καὶ ἐκνικῆσαι ἀξίωσον, τοῦτον „Αειπάρθενη Κόρη· ἵνα πίστει χραυγάζω σοι· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ο πάλαι τοὺς τρεῖς, νεανίας ἐκ καμίνου καιομένης, Χριστέ μου λόγε λυτρωσάμενος· αἴτος κάμε ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀπειρογάμου Μητρός σου, τῆς φλογὸς ἦς ἐξέκαυσα, τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Ιδού σε ἀγνὴ, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως ἀχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν.

Ωδὴ, η'.   Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὴν παναγίαν κιβωτὸν, τὴν ὑπέρτιμον σκηνὴν τὴν θείαν στάμνον· τὴν λυχνίαν τὴν πλάκα, τὸν φωτοφόρον ναὸν, τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ τὸν ἔνδοξον, τὴν ἀγνὴν Παρθένην· ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Ιδού γεγένηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ἐμφανῶς ἀγνὴ ἐβόα· ὁ οἰός τοῦ ὑψίστου, καὶ σὸς ὄραται οἱός. Παρθένε οἰόντος ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Μὴ διαλίπης ἐκτενῶς, τὸν οἰόν σου καὶ Θεὸν καθικετεύειν, ὑπέρ τῶν προσκυνούντων καὶ ἀνυμνούντων πιστῶς, τὴν χάριν τὴν σὴν Θεονύμφευτε, μόνη Παναγία ὑπερευλογημένη.

Ολος ἐσκότισμαι τὸν νοῦν· ὅλος δαίμοσιν αἰσχροῖς κατεδουλώθην, ἀλλὰ σοῦ καταφεύγω τῇ σκέπῃ τῇ κραταιᾷ, Παρθένε καὶ βοῶσοι σῶσόν με, τῇ σῇ μεσιτείᾳ τῇ κεχαριτωμένῃ.

Αἰνοθμεν   Ο Βίρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπεριψοῦτε.

Ωδὴ, θ'.   Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Σὲ εὐλογοῦσαν ἄνω, τάξεις τῶν ἀσωμάτων, καὶ ἀγνυμνοῦσιν ἀπαντά Πανύμνητε, ἀν-

θρώπων πλήθη κάτω, γῆ καὶ οὐρανὸς καὶ θάλασσα κοινῇ χορείᾳ, παναρμονίᾳ μέλει, παγκόσμιον φέδην, Χαῖρε σοι χαρμοσύνως βοῶντα Θεογενήτρια.

Χαῖρε ἔμψυχε βάτε, καὶ πανάγιον ὅρος· Χαῖρε πάγχρυσε στάμνε καὶ θεία τράπεζα, Παντάνασσα Μαρία· Χαῖρε μυστικὴ νεφέλη καὶ πύρινε στύλε· Χαῖρε γέφυρα Κόσμου καὶ κλίμαξ οὐρανοῦ· Χαῖρε καταφυγὴ καὶ προστάτις τῶν μελωδούντων σε.

Πᾶσαν ὑπερεκπλήττει, ἀκοὴν καὶ νοῦν ὅλως, τὸ ὑπέρ φύσιν ἄχραντε μυστήριον, τοῦ τόκου σου πᾶς Μήτηρ, ἄμα καὶ Παρθένος γέγονας, καὶ μετὰ τόκου πάλιν Παρθένος μένεις ἀπειρανδος ἀγνή! "Οθεν σε Θεοτόκον, κυρίως πάντες δοξάζομεν.

Τυμον ἔνθεον Κόρη, τὸν παρόντα προσδέχου, ἀντιδοῦσα χάριν τοῖς εἰς σὲ, πεποιθόσι καὶ εἰρήνην, αἴτησαι ταῖς Ἐκκλησίαις ἀεὶ παρασχεθῆναι· τοῖς βασιλεῦσι νίκας καὶ τρόπαια πιστοῖς· ἵνα Χριστιανῶν πᾶσα γλῶσσα σὲ μεγαλύνωμεν.

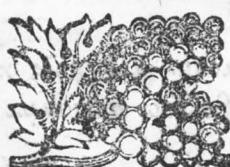
Προσόμοιον.   ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρό.

Χαῖρε πᾶσα Κτίσις σοι βοᾷ· Χαῖρε Παναγία Παρθένε· Χαῖρε, τὸ σκῆπτρον Δαβὶδ· Χαῖρε ἡ βλαστήσασα βότρυν τὸν πέπειρον· Χαῖρε πύλη οὐράνιε· καὶ ἀφλεκτε βάτε· Χαῖρε φῶς παγκόσμιον· Χαῖρε Ἀγγέλοιν χαρὰ· Χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κλέος· Χαῖρε τῶν Μαρτύρων ἀνδρεία· καὶ τῶν ἀσκητῶν θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε ὅρος ὄντως ὑψηλὸν· ὅρος ἀλατόμητον χαῖρε· ὅρος κατάσκιον χαῖρε τὸ πιότατον ὅρος ὡς ψάλλει Δαβὶδ· Χαῖρε ὅλης τῆς κτίσεως, Κυρία Παρθένε· Χαῖρε ὅπλον ἀμαχον κατὰ βαρβάρων ἔχθρῶν· Χαῖρε ἀμυντήριον θείον, πάστης ἐπηρείας δαιμόνων· Χαῖρε καταφύγιον τῶν δούλων σου.

Χαῖρε τῆς ἀγάπης τῆς διπλῆς, πλάτος ἀδιόριστον Κόρη, καὶ βάθος ἀπειρον, τῆς θείας σαρκώσεως θεολογίας τε, ὑψος ἀπερινόητον, προορισμοῦ θείου, μῆκος προαιώνιον ὑπεραγία σεμνή· Χαῖρε ἀκρωτήριον ὄντως, τῆς καλῆς ἐλπίδος Παρθένε, τοῖς ὥκεανὸν τοῦ βίου πλέουσιν.

Στῆσον πεπτωκότα με δεινῶς· καὶ κατερράγμένον εἰς χάος καὶ βυθιζόμενον· πρόσθασον καὶ ρύσαι με τῆς νῦν κακώσεως, Παναγία πανύμνητε, καὶ μὴ καταισχύνης, μηδὲ ἀποφρίψης με ἀπὸ προσώπου τοῦ σου. Ποῦ γὰρ ἐφευρήσω ὁ τάλας, ἄλλην προστασίαν ἔκτος σου; Δέσποινα τοῦ Κόσμου μὴ παρίδῃς με.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ωδὴ. α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

ΕΝ φωναῖς ἀσμάτων Ἱερὸν, αἶνον χαριστήριον, χρεωστικῶς τῇ Θεοτόκῳ ἄδω σοι, ἀνθ' ὃν περισώζεις με, ὑπὸ πάντων ὃν ἔσχον σε βοήθειαν· σὺ μετὰ Θεὸν γὰρ, Δέσποινα ὑπάρχεις μοι προσφύγιον.

Εν παντὶ ἔξαιρψης θροϊσμῷ, μόνον σου τὸ ὄνομα, ὅτι φωνῶ καὶ δέους ἀπαλλάττομα· τοιαύτη ἡ χάρις σου, καὶ τηλικαύτη ἡ ἀμετρος βοήθεια· γῆ πᾶς ὁ προστρέχων, Δέσποινα ἐξ ἀναγκῶν λελύτρωται.

Εμπεσὼν εἰς σάλον πειρασμῶν, πότε σε ἔζήτησα, καὶ οὐ ταχὺ ἐρράΐσας τὸν κλύδωνα; τὸν νοῦν μου εἰρήνευσας; ἀπὸ παντοίας ἐπηρείας ἔξηρπασας; ὅθεν εὐλογῶ σε, Δέσποινα, καὶ ἀνυμνῶ τὸ κράτος σου.

Απογονὸς τῷ πληθεῖ τῶν δεινῶν, ἔκλαυσα καὶ εὔρόν σε, προασπιμὸν τῶν ἀναγκῶν ἐξαίρουσαν· πάντοτε προφθάνεις με· ἀδιαλείπτως προστασίᾳ ὑπάρχεις μοι· ὅθεν εὐλογῶ σε, Δέσποινα, καὶ ἀνυμνῶ τὸ κράτος σου.

Ωδὴ. γ'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Τίς αἰνεῖν σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἴκανοι, παρθενομῆτορ; σὺ γὰρ ἐν γυναιξὶ, μόνη ὥρθης ἐκλεκτὴ καὶ Παμμακάριστος.

Ούρανός σε ἀνυμνεῖ· καὶ ἡ γῆ σε εὐφημεῖ· μεθ' ὃν κάγω σοι, ὁφειλάς ἀποδιδούς, ἀνθ' ὃν ὅφθης μοι σωτὴρ Θεογεννήτρια.

Πεποιθήσει τῇ εἰς σὲ, λυτρώθεις ἐκ πειρασμῶν, σοὶ ἀνακράζω ἐκ βαθέων ψυχῆς· σύ μου σκέπη κραταιὰ Θεογαρίτωτε.

Συσχεθέντα ἐν δεινοῖς, ἀπογγόντα καὶ τοῦ ζῆν, γλέησάς με ἡ ἐλπὶς τῶν βροτῶν, ἔξελοῦσα τῶν κακῶν ὁπαῖς σου Δέσποινα.

Ωδὴ. δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.

Τὴν φοβεράν σου ἐπίκλησιν, ὅπηνίκα ἀκούσῃ, ἡ δαιμόνιος πληθὺς, ἀποδιδράσκει ὡς ἔχ πυρὸς δειματουμένη· ὅθεν μου φωνοῦντος, Θεοτόκε βοήθει· ἐπακούειν μὴ παρίδης ἀγαθή·

Τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, ἐν εἰκόνι σε βλέπω, τὴν Κυρίαν τοῦ παντός· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ θαύματουργεῖς βρύουσα χάριν, καὶ τὸν ἐν πεποιθήσει προσιόντα σοι δοῦλον, ἔξαιροῦσα Θεοτόκε, τῶν δεινῶν.

Χέύχαριστήριον αἶνόν σοι, κατὰ χρέος ἐπάδω, ὑπερύμνητε ἀγνή· ὅτι προφθάνεις ἐν οἴκτιρῷ μοῖς τὸν σὸν οἴκετην· ὅτι με ἐμπαρέντα παγίσιν, ἀφύκτοις τῶν ακαούντων, ἐλυτρώσω

θαυμαστῶς.

Σωματικοῖς κατερρύπωσα, πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, ὁ πανάθλιος ἐγώ· ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὴν ἀ-
μώμητον Κόρη πίστει προστρέχω· ὅθεν μή με παρίδης· ἀκουσον τοῦ κλαυθμοῦ μου, καὶ
πρόσδεξαι τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

Ωδὴ, ε. Οὐτὶ νῦν τῶν παθῶν περὶ ἐμέ.

Οτι σὺ εἶ ἴσχὺς τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου, εἰκότως ἀνυπνῶ ἄγνη καὶ φθέγγομαι. Τὶ
κραταιά σου ἡ ῥοπὴ, τῆς δυνάμεως ἐν προστασίαις!

Οτι σοῦ ἡ εἰκὼν θαυματουργεῖν ἐγνώρισται, ῥωνύμενος ἐν αὐτῇ ἄγνη προσφέγγομαι.
Τὶ ὑπαιώθη ἡ μορφὴ, τοῦ προσώπου σου Θεογεννῆτορ!

Οτι σοὶ ἐμαυτὸν προσαναθεῖς ἐπήλπισα, βοήθεια κατ' ἔχθρῶν γενοῦ μοι Δέσποινα· σοῦ
ἡ πρεσβεία γὰρ σεπτὴ, καὶ ἡ δύναμις ὀμαχωτάτη.

Οτι σὲ ἐν δεινοῖς ἐπικουρεῖν ἐζήτησα, εὐήκοος ἰλασμὸς ἔσσο μοι Δέσποινα· σὺ σωτηρίας
γὰρ ἐλπὶς, τοῦ οἰκέτου σου Θεογεννῆτορ.

Ωδὴ, σ. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ἀβυσσος τῆς ἀμάρτιας, καταποντίζει· τελείως, τὴν ἀθλιωτάτην μου ψυχὴν πάναγνε
Δέσποινα· φὺς γειρά μοι βοηθείας παράσχου.

Ἀβυσσος τῆς εὔσχλαγχνίας, ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν ἐν τῇ Ἰλύῃ τῶν παθῶν, δεινῶς ἐμ-
παρεῖντα με, ἀνάγαγε ἀπαθείας πρὸς ὑψος.

Χαῖρέ σοι ἀναβοῶμεν, αἰσίως τὸ τοῦ Ἀγγέλου, τῇ ὑπεραμώμῳ Παρθένῳ· χαῖρε χα-
ράκωμα τῶν δούλων σου, καὶ ἀνέδευτον ἔρκος.

Χαῖρέ σοι τῇ πανυμνήτῳ, καὶ ἀπειράνδρῳ Παρθένῳ, νῦν προσάγῳ Κόρη χαρμονικῶς,
χαῖρε ἀντίληψις καὶ καύχημα τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων.

Κάθισμα· πρεσβεία θερμή.

Ἔ μόνη Θεὸν ἀσπόρως ἀποτέξασα, καὶ πάλιν ἄγνη, μετὰ τὸν τόχον μείνασσα· σοὶ προσ-
πίπτομεν Δέσποινα, μετὰ φόβου καὶ πόθου κραυγάζοντες, ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν,
καὶ θλίψεων πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

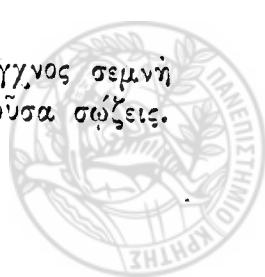
Ωδὴ ζ. Μν τῇ φλογοφέρῳ καμίνῳ.

Ἐν παρθενικῇ σου νηδύῃ, ὡς ἐν οὐρανῷ ἐπτακύκλῳ, βαστάζεις Θεόπαις τὸν πάντων
Κτίστην, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν πάναγνος, διαμεμένηκας ἄγνη· φοβερὸν τὸ θαῦμα!

Ἐν πολυστενάκτῳ ὁδύνῃ, ὡς ἐν πυριφλέκτῳ καμίνῳ, ὑπῆρχον ὁ παῖς σου Θεογεννῆτος,
καὶ ἐρρύσθην ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς συνεχούσης με ποιεῖται, ὡς φλογὸς οἱ παῖδες.

Ἐύχαριστηρίους ὡδάς σοι, ὡς κυριακὴν εὐπορίαν, προσφέρω ὁ παῖς σου Θεογεννῆτος· ἀ-
νυπνῶ σου τὴν ἀντίληψιν, καὶ προστασίαν φοβερὰν, αἷς ἀεί με σκέπαις.

Σὺ τῇ περιλύπῳ ψυχῆ μου, φάρμακον ἡδύνον ταύτην, ὑπάρχεις ὡς εὔσπλαγχνος σεμνή
Μαρία, ἐμποιοῦσα φῶς ἐγκάρδιον, τοῖς σκοτεινοῖς μου λογισμοῖς· καὶ φρόνδουσα σώζεις.

Ωδὴ, η'. Παιδεῖς ἄγιοι καμίνῳ.

Θείοις ἀσμασὶ ποικίλλω σοι τὸν ὅμονον ἀγνὴν, ὑπὲρ τῆς εἰς ἐμὲ εὐχταίας σκέπης σου· σὲ γὰρ ἐν πειρασμοῖς ἔξεῦρον δρόσον ζωῆς, τοὺς πόνους ἀναψύχουσαν, καὶ παρορμῶσαν ψάλλειν με· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σύ μου Δέσποινα ἐλπὶς καὶ προσφυγὴ κραταιά, ἐν περιστατικοῖς ἀγῶσι φθάσαντος· ἐν σοὶ γὰρ πεποιθὼς, ἐπιθουλὰς δυσμενῶν δυναμωθεὶς ἐκτρέπομαι, καὶ εὔχαριστας φθέγγομαι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πόρρω βέβλησθο δαιμόνιος πληθὺς πονηρά· ὅτι μοὶ συμμαχεῖ μεγάλῃ δύναμις· αὕτη Μήτηρ Θεοῦ, κλῶσα πάγας τὰς σὰς, κάμεθιαφυλάττουσα ὡς ἐκ παγίδος ὄρνεον, εἰς τὸ βοῶν ἀνελλιπῶς, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μόνη ἄχραντε διηλεγχας θεσμοὺς φυσικοὺς· ὅτι ἀνευ σπορᾶς υἱὸν γεγέννηκας, ἔχουσα ἐνταυτῷ παρθενικὴν ἀστραπὴν, καὶ μητρικὴν συγγένειαν· καὶ σοῦ τὸ θαῦμα ἀδεται, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε Μαρία Πανύμνητε.

Ο Εἰρμός.

Παιδεῖς ἄγροι καμίνῳ ἐμβληθέντες ποτὲ, καὶ τὴν φλόγα δροσοβολοῦσαν θεώμενοι, Ἄγγελοι ὡραίου ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, συμφώνως οἱ τρεῖς ἐμελπον, δοξολογοῦντες καὶ κράζοντες· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ, θ'. Τῶν γηγενῶν τὶς ἥκουσε.

Τῶν γηγενῶν τίς αἰνόν σοι οὐ πλέξει; ή τίς ἐγκώμια οὐ φῆ; ὅτι πρέσβυς ὑπάρχεις εἰς Θεὸν ἀπασι· μεθ' ὃν καθύοῦ ἐπὶ πᾶσι τοῦ σοῦ οἰκέτου, ἀνθ' ὃν καὶ ἀγαμέλπω, καὶ ἐν ὧδαις Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνω σε.

Εν συμφοραῖς λαμπρότερον ἡλίου, ἐναπαστράπτει σου τὸ φῶς, τῆς κραταιᾶς προστασίας, διατκεδάζουσα τῆς ἀθυμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου· διὸ καὶ ἀγαμέλπω, καὶ ἐν ὧδαις Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνω σε.

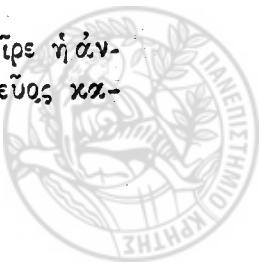
Εν γυναιξὶ σὺ μόνη ἐχληρώσω, θαῦμα πανθαύμαστον ἀγνὴν, τεκοῦσα καὶ μὴ φθαρεῖσχ τὴν παρθενίαν σου· ὁ ὑπὲρ φύσιν γὰρ τὴν φύσιν καινοτομῶν, αὐτὸς Θεὸς ἀπάντων ὁ κυηθεὶς· διό σε πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Πάντες ὁμοῦ τὸ χαῖρε σοι βοῶμέν, ὡς γεννησάσῃ τὴν χαρὰν, καὶ βραβευθείσῃ πρεσβεία πᾶσι τοῖς πέρασιν, ὡς καὶ ἐμοῦ προστασίᾳ τοῦ σοῦ οἰκέτου. Τοιαύτη σου ἡ χάρις· διό σε ἐν ὧδαις Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Προσόμοιον. Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖραις ἦν ἐώρασκε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην προφήτης, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος· Χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα· παράδοξον θαῦμα· Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε τὸ μάννα φέρουσα· Χαῖρε θησαυρὲ πενομένων· Χαῖρε ἀσθενούντων ἡ βῶσις· Χαῖρε δυστυχούντων ἡ ἀνόρθωσις.

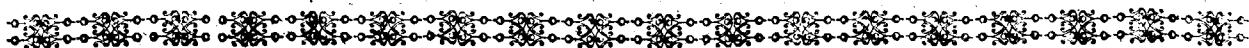
Χαῖρε ἡ ὀδένναος πηγὴ, τοῦ χρυσαυγεστάτου Παρθένε, καὶ θείου νάματος· Χαῖρε ἡ ἀντίληψις καὶ προστασία βροτῶν· Χαῖρε ἄγιον οἰκημα, τοῦ πάντων Δεσπότου, σκεῦος κα-

θαρώτατον, μῦρον πολύτιμον· Χαῖρε ὁ Θεόδροσος πόκος, πάλαι Γεδεὼν ὃν προεῖδε, Πνεύματι τῷ θείῳ ἐλλαμπόμενος.

Χαῖροις τοῦ ἑλέους ποταμέ· Χαῖρε μυστηρίων διόπτρα καὶ θύρα Πάναγνε· Χαῖρε ἀνέξαντλητε γλυκεῖα θάλασσα, γαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· Χαῖρε ἄιδίων, στεφάνων τῆς πρόξενος, θεοπρεπῶν τε γερῶν· Χαῖρε τὸ ἔγκαμιον Κόσμου, παντὸς ἔγκαμίου καὶ λόγου, ἀσυγχρίτῳ μέσῳ ὑπερέχουσα.

Αρόν σου τὰς χεῖρας ἀγαθή, πρὸς τὸν σὸν υἱὸν καὶ μαστούς σου, οὓς περ ἐθήλασε, δεῖξον, καὶ σπαργάνων τε, τοῦτον ὑπόμνησον· τὰ ἐκείνου ἀνάμιξον, τοῖς σοῖς Θεοτόκε, τὸν σταυρὸν, τοὺς ἥλους τε, τὴν λόγχην αἷματα, τραύματα καὶ ἄπαντα πάθη· καὶ οὕτως ἰλέωσον τοῦτον, ἐφ' ἡμῖν καὶ ῥῦσαι τῆς κολάσεως.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ.

Κατ' ἀλφάβητον· ὡς ὄραται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ, α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

ΑΜΒΡΟΣΙΑΣ κόσμῳ τὴν τρυφὴν, χαῖρε ἡ πηγάσσα, Θεογεννήτρια χαῖρε Παράδεισε, τῆς ζωῆς βλαστήσασα, ξύλον Δέσποινα ὁ καὶ βλέψαι ἀξίωσον, καὶ κατατρυφῆσαι, πάντας τοὺς πιστῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

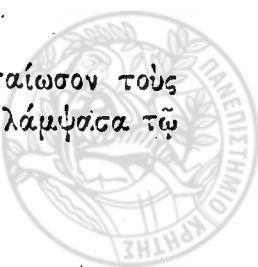
Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, ἡ πιστοῖς παρέξασα, Θεογεννήτρια χαῖρε τῷ τόκῳ σου, τῷ ἀρρήτῳ Πάναγνε, χαρμονῆς ἡμᾶς αἰώνιου ἀξίωσον, χαῖρε τοῦ βοῶν σοι, κεχαριτωμένη μεσιτείαις σου.

Γηθοσύνως χαῖρε σοι σεμνὴ, βάτε ἀκατάφλεκτε. Θεογεννήτρια πόθῳ τοῖς κράζουσι, βοηθὸς γενήθητι, μεσιτείαις σου, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, πουηρευομένων, ἀπὸ συστροφῆς τῆς παντευλόγητος.

Αναξίων πρόσχεις οίκετῶν, ταῖς οίκτραις δεήσεσι, διηγεκῶς ἐκθεώντων σοι Πάναγνε· χαῖρε θεία τράπεζα, ὅρτον φέρουσα τῆς ζωῆς Θεονύμφευτε, οὐ ἐπαπολαῦσαι, πάρεξον ἡμῖν ταῖς ικεσίαις σου.

Ωδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Δοχεῖον χαῖρε μύρον τοῦ οὐρανίου· ὁ τόκος ὁ θεόδροσος χαῖρε Κόρη· κραταίωσον τοὺς δούλους σου χαῖρε ψάλλειν, ἡ φῶς ἀπρόσιτον Θεογεννήτρια, τοῖς ἐν σκότει λάμψασα τῷ

θείψ τόκω σου.

Εκλύτρου τῶν διψώντων αἰσχύνης πλῆσαι, ψυχὴν μου ἵνα χαῖρε ἀπηλπισμένων, ἐλπὶς ἀναβοῶ σοι χαῖρε λυχνία, καὶ ὅρος ἄγιον Θεοχαρίτωτε· Χαῖρε τὸ διάσωσμα τῶν τιμώντων σε.

Ζωὴν ἡ τὴν ἀνώλεθρον χαῖρε κόσμῳ, ἔκβλύσασα τῷ τόκῳ σου χαῖρε πύλην, διάρασσα ἀνθρώποις τὴν οὐρανίαν· βοῶντας χαῖρε σοι Θεογεννήτρια, αἰωνίου ἐμπλησσον χαριμονῆς ἡμᾶς.

Θεόδυμητον παλάτιον χαῖρε Κόρη, ἀγλαῖσμα τοῦ γένους καὶ προστασία· Κυρία χαῖρε Κόσμου καὶ θεία σκέπη· τὸ χαῖρε ὅπως σε, ἀπαύστως μέλπωμεν, ἀναγκῶν καὶ θλίψεων ἔξελοῦ ἡμᾶς.

Ωδὴ, δ'. Εὐλητοῦ.

Η ἐμψυχος κιβωτὸς χαῖρε πλάκας τῆς χάριτος, θεοτεύκτους φέρουσα, Θεοχαρίτωτε χαῖρε σοι, πόθῳ τοὺς χραυγάζοντας, δεινῶν παντοίων, ρύσθηναι καθικέτευς.

Φεόμορφον καὶ θειότατον χαῖρε ἀνάκτορον, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ νοσημάτων ἐκλύτρωσαι, χαῖρε τοὺς βοῶντάς σοι, τετυρωμένον καὶ πῖον ὄρος Πάναγνε.

Ιάσεων χαῖρε Κόσμῳ πηγὴν ἡ ἔκβλύσασα· χαῖρε λύπην λύσασα τῶν Προπατόρων τῷ τόκῳ σου· ἀλλ' ὡς προστασία μου, μανίας ρῦσαι καὶ βλάβης ἐχθραινόντων μοι.

Ακράδαντον χαῖρε τεῖχος, πιστῶν ἀβυσσον, τοῦ ἔλεους τέξασα, Θεογεννήτρια ἐπιδε, πάντας δεομένους σου, καὶ τριχυμίας τοῦ βίου ἀπολύτρωσαι.

Ωδὴ, ε'. Ο φωτισμός.

Κατὰ παθῶν, ἔξανάστησον Κόρη τῶν ὄλεθρίων, πόθῳ τοὺς τὸ χαῖρε σοι ἔκβοῶντας, αὐγὴ ἡμέρας, μυστικῆς χαῖρε ὄρος, Θεογεννήτορ ἀλλατόμητον· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔκης ἡ λύτρωσις.

Δύσις ἀρᾶς, παντευλόγητε χαῖρε ἀμαρτανόντων, χαῖρε ἰλαστήριον χαῖρε βάθος, τοῦ θείου ὑψους δυσανάβατον, χαῖρε ἀσθενούντων Θεοχαρίτωτε, ἵασις ἡμᾶς νοσημάτων ἀπάλλαξον.

Μετὰ Θεὸν, τοῖς βοῶσί σοι χαῖρε ἡ ἐλπὶς καὶ σκέπη· χαῖρε ἐνδιαίτημα θείας δόξης· παραμυθία τῶν ἐν θλίψεσι χαῖρε· πάσης βλάβης ἀγνὴ καὶ θλίψεως, λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Νέκταρ πιστοὺς, ἡ ποτίσασσα χαῖρε, παλινζωίας· Χαῖρε τοῦ ἀδύτου φωτὸς νεφέλη· λυγνία χαῖρε, φωτισμὸν τοῖς ἐν σκότει, παρασχοῦσα Θεογεννήτρια· σκότους ἔξωτέρου ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ωδὴ, σ'. Ήχου ρημάτων δείσεως.

Νεῦσον αἰτήσει τῶν χαῖρέσ σοι, ἐπιβοῶτων γέφυρα δὶ ής, περαιοῦται Κόρη πανσεβάσμιε, τῶν σωζομένων πληθὺς θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ξύλον ζωῆς χαῖρε Δέσποινα, ἡ ἔξανθήσασα τὸ νοητὸν, ἐξ οὐ φαγόντες ὄντως οὐ θυήσκο-

μεν, καὶ ἀρᾶς προπατορικῆς, ἄχραντε ἐρρύσθημεν.

Ορεξον χεῖρα τοῖς χαῖρέ σοι, ἐπιβοῶσι πάναγνε ἀεὶ, καὶ παντοίας βλάβης καὶ κακώσεως, ῥῦσαι· Παρθένες ἡμᾶς, καὶ φρικτῆς κολάσεως.

Αδοντας χαῖρε τῷ κράτει σου, ἀπὸ παντοίας ῥῦσαι συμφορᾶς, καὶ εἰρήνης Κόρη πολυμνητε, τὸν τῆς εἰρήνης Θεὸν, ὃς τεκοῦσα ἔμπλησον.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τίς εἶδε; τίς ἡκουσε Μητέρα, τίκτουσαν τὸν ἑαυτῆς Δημιουργὸν, τὸν διδόντα τροφὴν πάσῃ σαρκὶ; ὁ τοῦ θεάματος! Θρόνος Χερουβικός ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου Θεοτόκε, κεγαριτωμένη πρέσβευε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωδὴ, ζ. Εικόνος χρυσῆς.

Ηυρὶ πειρασμῶν, φλεγομένους ἡ πηγὴ τῶν τεραστίων, σῇ μεσιτείᾳ καταδρόσιστον Θεοχαρίτωτε ἀδοντας χαῖρε ἡ δύμηρήσασα Κόσμῳ σωτηρίας τὰ νάματα· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε πιστῶν προσφυγή.

Ρημάτων σεμνὴ, τῶν τὸ χαῖρε σοι ψυχῆς ἐν εὔρεσσύνῃ, ψαλλόντων Κόρη Παναμώμητε, Θεογγεννήτρια ἀκούσον, πάσης πρόσθολῆς ἐναντίας, ῥυμένη τῷ κράτει σου, καὶ ἐξ ἑγθῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν εἰσαεί.

Σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε δόξαν ἡ βροτοῖς διηγουμένη· λυχνία χαῖρε Παρθένε τῆς χάριτος, πλάκας ἡ κατέχουσα Κόρη, τῆς ζωῆς χαῖρε τράπεζα, ἄρτον οὐράνιον ἡμῖν, παρεχομένη ἀεὶ.

Σκοτίας κρημνοῦ, τῶν αἱρέσεων ἡμᾶς Παρθένε ῥῦσαι, βοῶντας χαῖρε στύλε πύρινε, Θεογγεννήτρια λήξεως, δεῖξον δέ ἀεὶ κληρονόμους, οὐρανίου τοῦ φάλλειν σοι· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ωδὴ, η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τράνωσον γλώσσας τὰς ἡμῶν, χαῖρε Πάναγνε βοῶν ἐλπὶς τοῦ Κόσμου, τὸ ἀπόρθητον τεῖχος τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀγνὴ, ποικίλλων συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἔξελοῦ καὶ τρίβους, ὅποδειξον ἐνθέους.

Υψιστον χαῖρε τοῖς βροτοῖς, σωματώσασα Θεὸν ἀφράστῳ τρόπῳ· τῶν πιστῶν χαῖρε σκέπη· τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἀεὶ, Παρθένε κληρονόμους ἔργασαι, τῆς ἐπουρανίου τρυφῆς καὶ βασιλείας.

Φρύαγμα σθέσον καθ' ἡμῶν, ἐπεμβαίνειν ἀφειδῶς ὄπλιζομένων· ἵνα χαῖρε βοῶμεν, σοὶ Θεομῆτορ ἀεὶ, τῇ μόνῃ ὑπερτέρᾳ Κτίσεως, πάσης ἀօράτου, καὶ ὄρωμένης Κόρη.

Ινα φωναῖς περιχαρῶς, ἀναγγέλωμεν τὰ σὰ πηγὴ ἐλέους, μεγαλεῖα ἐκ νόσου, Παρθενομῆτορ τῇ σῇ, πρεσβείᾳ ἔξελοῦ τὸ χαῖρε σοι, ἐπιβοωμένους ὑπερευλογημένη.

Αἰνοῦμεν. Ο Βίρμος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν ὄλύγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ωδὴ, θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χριστοῦ χαῖρε ἔμψυχος, τὸ βίβλος τοὺς ἐκ πόθου σοι, ἐκβοῶντας τὸ χαῖρε Θεοχαρίτωτε· χαῖρε τὸ κατάσκιον ὅρος, ὡς ἐπὶ σοὶ θεμένους ἐλπίδα, ἡμᾶς παντευλόγητε, δυσχερείας πάντης λύτρωσαι.

Φυγῆς φωτισμὸν ἡμῖν, καὶ τῶν σωμάτων ἵασιν, τοῖς τὸ χαῖρε βοῶσί σοι. Παναμώμητε, πάρεξον ταχέως λυχνία ἡ θεαυγῆς, καὶ στάσιν λιταῖς σου, ἐν ὧρᾳ τῆς κρίσεως, δεξιὰν ἡμῖν ἔξαίτησον.

Ωσθεὶς κατενήνεγμαι, πρὸς ἀδην ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ χεῖρα πρὸ τέλους Θεογεννήτρεα, δίδου μοι βοῶντί σοι χαῖρε ἡ φωτεινή, νεφέλη καὶ πάσης, μανίας ἔξαρπτασον, τῶν μισούντων με Θεόνυμφε.

Ούδεις ἐν σοὶ πέποιθε, καὶ κατησχύνθη πώποτε, Ἄειπάρθενε Κόρη Θεοχαρίτωτε. Ὁθεν τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῷ σῷ ναῷ, καὶ πόθῳ βοῶντας, Ἄγγέλου τὸ χαῖρε σοι, μὴ ἐλλίπης περιέπουσα.

Προσόμοιον. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις ὁ ἀείρρους ποταμὸς, χαίροις ἀνεξάντλητε κρήνη, πλήρης ὑδάτων πολλῶν· δὶς ἄν καταρδεύεται ἡ κτίσις ἀπασα' καὶ καρδίαι εὐφραίνονται, τηκόμεναι δίψει, καὶ φλογμῷ κρατούμεναι τῶν παραπτώσεων· Χαίροις φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου, καὶ τρεπνὸν παλάτιον Κόρη· Χαίροις τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Χαῖρε παναγία ἀπαργή, ἀνθρωπίνου γένους Παρθένε, ἐξ ἣς ἀνέπλασε, φύσιν βροτῶν ἀπασαν, Χριστὸς ὁ Κύριος· Χαῖρε γῆ ἀγεώργητε, καὶ ἀρουρα θεία, ἡ καρποφορήσασα ζωῆς τὸν ἀσταχυν· Χαῖρε Προφητῶν ἡ διόπτρα, Χαῖρε Ἀποστόλων ἡ δόξα· Χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κραταίωμα.

Χαῖρε τῆς ἀκτίστου καὶ κτιστῆς, φύσεως μεθόριον μόνη ἀγνὴ ὑπάρχουσα· Χαῖρε πολυσύνθετον χαρίτων Πάναγνε· Χαῖρε ἔμψυχος Δέσποινα, καλῶν ἀγαθῶν τε, ἀνακεφαλαίωσις· Χαῖρε ἐστία κοινὴ, θείων ἀνθρωπίνων τε ἄμα, καὶ Ἀγγελικῶν Θεοτόκε, δωρεῶν καὶ μέγα οἰκητήριον.

Πλησσον εὐφροσύνης τὴν ἐμήν, νῦν Θεοκυῆτορ Παρθένε, καρδίαιν δέομαι· ἥλθοσαν γὰρ ὕδατα, ἔως αὐτῆς ἀληθῶς, εἰς ἵλυν ἐνεπάγην δὲ βυθοῦ ἀπωλείας, ἥδη καὶ εἰς πέταυρον ἀδου προσήγγισα· σὺ οὖν ὡς τῷ Πέτρῳ μοι χεῖρα, ὅρεξον ἀνύμφευτε Μῆτερ, τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ σῶσόν με.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ο ὅ τὸ κροστιγίς.

Τῇ Παρθένῳ μέλισμα ἔξαδω τρίτον. Μανουῆλ.

Ωδὴ, α'. ἦχος γ'. Ο τὰ διδατα πάλαι.

ΤΟΝ βυθὸν ὡς τεκοῦσα, τῆς ὀμετρήτου σοφίας, εὐλογημένη Μαρία, φωτισμὸν δίδου μοι, καὶ λόγον ἐμπνευσον γῦν, δπως ἀνυμνήσω σου τὰ παμφαῖ μεγαλεῖα· ἄπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

ΙΙανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἴταμότητα ἄδου, καταβαλοῦσα τελείως, τοκετῷ πάναγνε, ὑπεραγίᾳ τῷ σῷ, καὶ ἡμᾶς ζωώσασα· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἄπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

ΙΙαμφαιεστάτη πύλη, ἔξῃς πυρσὸς ἀναλάμψας, μέγας προσῆλθεν ἀρρήτως, καὶ πιστοὺς γῆγασε, καὶ τῶν δαιμόνων βωμοὺς, πάντας κατενέπρησε· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἄπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Ανεζώσας Εῦχν. καὶ Ἀδάμ τεθνηκότας, τῇ δεινῇ παραβάσει, τῆς ζωῆς τὴν πηγὴν ἀποτεκοῦσα Χριστὸν, τὸν ὄντως Θεὸν ἡμῶν· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἄπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Ωδὴ, γ'. Ο ἐκ μὴ ὄντων.

Ρύου κινδύνων παντοίων καὶ συμφορῶν, τοὺς ὑμνοῦντας Δέσποινα, τὸν πανάγιον τόκον σου· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Θαυμάστωσόν σου τὰ πλούσια ἐπ' ἐμὲ, ἐλέη καὶ χεῖσά μοι βοηθείας χορήγησον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Επλήγωσάν με τὰ βέλη τοῦ δυσμενοῦς· ἀλλὰ θείᾳ νεύσει σου, ἐν ὑγείᾳ βελτίωσον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Ινοῦν ὑποτάξας κινήσει τῆς σαρκὸς, ἀχλύος ἐμπέπλησμα· σὺ δὲ κάθαρον, λάμπρυνον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Ωδὴ, δ'. Εἴθου πρὸς ἡμᾶς.

Μέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ βροτῶν ἐγένου πανύμνητε, καὶ τοῦ πλάστου ἔξαποικισθέν, τὸ πλάσμα ὑπερρυῶς κατήλλαξας· οὗτον ἐκθεῶμεν σοι· γαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν

πυρσεύουσα.

Ενθες χαρμονὴν, τῇ πολυοδύνῳ καρδίᾳ μου, καταχρατηθείση λυπηροῖς, τοῦ εἰς τὸν κόσμον τὸν φθόνον σπείραντος· ὅπως Κόρη μέλπωσοι· χαῖρε σοὶ δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Αύτρωσαι δεινῶν, τῶν περικυκλούντων με Πάναγνε, καὶ μηδὲ ἐώντων μου τὸν νοῦν, ὑμνους ὑφαίνειν τῇ θείᾳ δόξῃ σου· ἵνα πόθῳ κράζω σοι· χαῖρε σοὶ δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Πλεων ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἀπέργασαι, Κόρη τὸν υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἵνα ῥυσθῶμεν ὄργῆς καὶ θλίψεως, καὶ σοὶ αὖτε κράζωμεν· χαῖρε σοὶ δούλοις πᾶσι σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Ωδὴ, ε'. Πρὸς σὲ ὄρθριζω.

Σταιχείων κράσιν, πρὸς ὑγιαῖς δούλου τοῦ σοῦ, Κόρη κατάστασιν εὐχαῖς σου ποίησον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν ἀΐδιον, τῷ κόσμῳ ἔξανέτειλας.

Μή μετελθέτω, λοιμώδης νόσος Παρθένες σὸν λαόν· ἀλλ' ὡς φιλεύσπλαγχνος ἀτρωτον φύλαξον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν ἀΐδιον, τῷ κόσμῳ ἔξανέτειλας.

Αχραντε Κόρη, νόσων παντοίων με ἀπάλλαξον δοῦλον τὸν σὸν, καὶ περιφρούρησον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν ἀΐδιον, τῷ κόσμῳ ἔξανέτειλας.

Εν κλίνῃ νόσου, κατ' ἀμφῷ κείμενον ἀγνή, θᾶττόν με ἔγειρον τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν ἀΐδιον, τῷ κόσμῳ ἔξανέτειλας.

Ωδὴ, ζ'. Ἀβυσσος ἐσχάτη ἀμφτιῶν.

Εύλον καὶ φυτόν σε φέιθαλές, ἔγνωμεν Κόρη, τὴν ζωὴν ἔξανθήσασαν, χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ποταμὸν τοῦ ἐλέους· ὅθεν Θεοτόκον σε κυρίως σέβομεν.

Αφλεκτον τὴν βάτον ἐν τῷ Σινᾶ, τῆς σῆς λοχείας ἀγνή τύπος ἐφύλαξε· καὶ ἡμᾶς τῇ σκέπῃ σου, ἐκ πάσης βύσου διδύνης· καὶ γὰρ Θεοτόκον σε κυρίως σέβομεν.

Δάκρυσι προπίπτω σοὶ ἀγαθή· καὶ ἐκβοῶ σοι· ἐλέησόν με Δέσποινα, τὸν πολλαῖς ὑπεύθυνον, ἀμαρτίαις καὶ πάθειν· ἵνα ὡς Θεοτόκον σε κυρίως σέβωμαι.

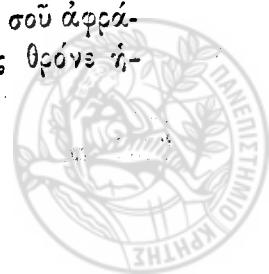
Σκηνε χαρίτων ἐν σοὶ πηγή· διὸ χάριτας νέμεις τοῖς σὲ γεραίρουσι· καὶ ἐμοῦ χαρίτωσον, δαψιλῶς Κόρη τὴν καρδίαν· καὶ γὰρ Θεοτόκον σε κυρίως σέβομαι.

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ παράδεισος διηνθισμένος, ἀνεδείγθης Θεοτόκε πανύμνητε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἀπαντεῖς, Θεοῦ ἀληθῆς μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Ωδὴ, ζ'. οἱ πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Τὸ μέγα χριστιανῶν, σὺ εἰ ἰλαστήριον, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν, τὸν ἐκ σοῦ ἀφράστως τεχθέντα ἀγαθή, καὶ μεσίτις ἀπαύστως· ὅθεν σοι χαῖρε κράζομεν, δοξῆς θρόνες ἡλιόμορφε.

Πάρδος Μωσέως ποτέ, σὲ προανετύπωσεν, ἐκ τῆς δειγῆς καὶ εἰδωλικῆς, πλάνης πρὸς τὴν θείαν ἀλγήθειαν ἀγνὴ, ἡμᾶς ὁδηγήσασα, διό σαι γαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ήλιομορφε.

Ιλέωσον μητρικαῖς, λιταῖς σου πανάμωμε, τὸν σὸν νίὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ οἰκέταις σου ἡμῖν· καὶ νόσων ἀπάλλαξον· φέντε γάρ γαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ήλιομορφε.

Τύποι τὸ πρὶν Χερουβίμ, κιβωτὸν ἐσκέαζον· σοὶ δὲ ἀγνὴ ἡ πανθενουργὸς, ὑψίστου ἰσχὺς ἐπεσκίασε σαφῶς, ὡς ναῷ θεότητος· διό σοι γαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ήλιομορφε.

Ωδὴ, η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ.

Ο θεῖος Δαβὶδ σὸς προπάτωρ, φάσκει ἐλαλήθη περὶ σοῦ δεδοξασμένα, τοῦ Θεοῦ ἡ ἔμψυχος πόλις, δόξαν ἦν ἐπλούτισας προαγγέλλων· γαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, διὸ ἡς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Νοσοῦντα ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐξ ἀπροσεξίας Θεομῆτορ, τῷ ἐλέει σου με νῦν, ἔγειρον τῆς αλίνης· ὅπως πίστει πάντοτε ἔκβοῶ σοι· γαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, διὸ ἡς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Μόνη ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, τῆς ἐμῆς ἀνέθηκα Παρθένε σωτηρίας· καὶ ἐν σοὶ ῥυσθῆγας προσδοκῶ, λύπης καὶ κακώσεως ὅπως μέλπω· γαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, διὸ ἡς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ανάστειλον Πάναγνε Κόρη, τὰς κακὰς ἔχθρῶν ἐφόδους τῇ σῇ δυνάμει, εἰς αἵματα μοι διενοχλούντων, φθόνῳ δολιόφρονι ἵνα μέλπω· γαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, διὸ ἡς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ο Ειρμός.

Αστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες, βεῖον ὑμνον ἔμελπον, εὐλογεῖτε.

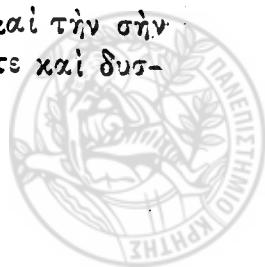
Ωδὴ, θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ναμάτων θείων γνώσεως τῆς σῆς, τὴν αἵματα μου ἔμπλησον Κόρη ψυχὴν, πρὸς πόθον ιθύνουσα ἀγνὴ τοῦ νιοῦ σου, καὶ λυτρουμένη ταύτην ἐπηρείας ἔχθρῶν, ὄρατῶν ὄμοι καὶ ἀοράτων· νεύσει γάρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβής συντηρηθήσομαι!.

Ο πάντων Κτίστις καὶ δημιουργὸς, κατασκηνώσας ἐν σοὶ ἀρρήτως Κόρη, ἀγνὴ οἰσίαν τὴν βρέστιον, ἐκάθηρε πᾶσαν, τῆς προπατορικῆς τε καὶ ἀρχαίας ἀρᾶς· διὸ καὶ μέρα δύνων· νεύσει γάρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβής συντηρηθήσομαι..

Υπερθεν πάντας σώζεις τῶν δειγῶν, καὶ κακώσεως τῇ κραταιᾷ σου Κόρη χειρὶ, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σου τὴν θείαν λοχείαν, καὶ ἦν ἐκτήσω δόξαν ἐκ τοῦ πάντων Θεοῦ· καὶ μὲν νῦν φυλάττοις σε ὑμνοῦντα· νεύσει γάρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβής συντηρηθήσομαι.

Ααὸς καὶ κλῆρος προσπίπτει ἀγνὴ ὁ Χριστώνυμος, οἰκετικῶς ἐλέει τῷ σῷ, καὶ τὴν σὴν βοήθειαν νῦν ἐπικαλεῖται, λαμπόδους νόσου, θάττον λυτρωθῆναι δεινῆς, λψοῦ τε καὶ δυστενῶν ἐφόδου· νεύσει γάρ μόνῃ τῇ σῇ, ἀβλαβής συντηρηθήσεται..

Προσόμοια. Μεγάλη του Σταυροῦ σου.

Χαῖρε σοι πάντες ἀνακράζομεν Μαρία Θεοτόκε· Χαῖρε ναὶ Κυρίου· Χαῖρε Δέσποινα ἡ κεχαριτωμένη· Χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως ἀστράψασα, τὸ φωτίσαν τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης.

Χαῖρε τῶν ἀθλητῶν λαμπρότατον στεφάνωμα, ἀγνὴ Παρθενοῦμῆτορ· Χαῖρε Κυρίου θρόνε· Χαῖρε πάντιμε ὑπερδεδοξασμένη· Χαῖρε σκιὰν τοῦ νόμου ἡ παύσασα, ὡς τέξασα τὸν τοῦ νόμου δοτῆρα.

Χαῖρε ἀγνὴ τὸν ἥλιον εἰσάξασα, τοῖς ἐν σκότει κειμένοις· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ καρδίας· Χαῖρε παρθένων τὸ ἔνθεον ἀγλαῖσμα· καὶ ὁρθοδόξων ἀπάντων προστασία.

Κινδύνων τῷ πελάγει νῦν κλυδωνιζόμενον, τὸν δουλόν σου παρθένε, καὶ συμφορῶν τῷ πλήθει, ριπιζόμενον, οίκτείρησον καὶ σῶσον, τῶν οἰκτιρμῶν τέξασα, τὸ πέλαγος τὸ ἀμέτρητον Κόρη.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Οὐ η ἀκροστιχίς.

Θρηνεῖν τὸ κέρδος τοῦ βίου καθ' ἡμέραν.

Ωδὴ, α'. ἥχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

ΘΛΙΨΕΣΙ προσπαλαίειν ἐν βίῳ κάλλιστον, εἰς ὡφέλειαν ψυχῆς· διὰ τοῦτο Θεοτόκε, οἱ ἐν θλίψεσιν ὅντες, σὲ εἰς βοηθὸν καλοῦμεν, ἀκαταπαύστως κοράζοντες· Δέσποινα μὴ παρίδης, τὴν δέησιν τῶν δούλων σου.

Ριζα κακῶν ἀπάντων, ἐν βίῳ πέφυκεν, ἡ φιλάργυρος σπουδὴ· ἡς τὸ κέρδος ἀπεδείχθη, τοῦ Ιούδα ἀγχόνη· διὸ οἱ τῷ Χριστῷ δουλεύειν, εἰλικρινῶς βουλόμενοι, ρίψωμεν ταύτην πόρρω, διὰ τῆς Θεομήτορος.

Ηλιος ὡς ἐν πόλῳ ἄλλος δέδεικται, ἡ ἀκτήμων βιωτὴ, ἀρετῶν κατακοσμοῦσα τὸν πολύμορφον κύκλον· διὸ οἱ τῶν παθῶν τῷ σκότει, σὲ εἰς συμποδιζόμενοι, ταύτης τῇ φωταυγίᾳ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν.

Νῦν με ψυχοφθόρων ζάλη κατέλαβε, καὶ ἀτόπων λογισμῶν, καὶ πρὸς βόραθρον καθέλκει, καὶ βυθὸν ἀπωλείας· σὺ οὖν γενοῦ μοι κυνηγήτις, καὶ πρὸς λιμένα θύμον, θεῖον με Παναγία, καὶ μακαρίαν εὔκλειαν.

Ωδὴ, γ'. Τὸ στερέωμα.

Ελιπάνθημεν, ταῖς ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου, πανύμνητε πάθεσιν οἱ παχυνθέντες, καὶ Θεοῦ τὰς ἐντολὰς κατελίπομεν.

Iσχυρώτατον, τῆς βασκανίας τὸ πάθος, ἀπτόμενον ἄχραντε καὶ τῶν ἀρίστων, οὐ ρυσθῆναι δυσωπῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Nηπιόφρονες, οἱ διὰ δόξαν ματαίαν, τὴν ἀσκησιν ἄχραντε πεποιημένοι· ὃν μερίδος διὰ σοῦ λυτρωθείημεν.

Tὸν ἐλπίζοντα, καὶ καταφεύγοντα πίστει, πρὸς σὲ θεονύμφευτε μὴ ὑπερίδης· ἀλλὰ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι.

Ωδὴ, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Oράσει με ὁ Σατᾶν, ἐν Παραδείσῳ ποτέ, θεογεννῆτορ εἶλεν ὡς αἰχμάλωτον Παρθένε. Καὶ νῦν δὲ τῇ ὄρασει πειρᾶται ἄχραντε, συλλησαι τὸ θεῖον τῆς ἀγνείας ἔνδυμα, καὶ ἐπενδύσαι χιτῶνα, τὸν τῆς ἀμαρτίας με.

Kατέπηξεν ὁ ἔχθρος, ἐν πάσῃ τῇ αἰσθήσει μου, τὰς μαγγανείας ἐαυτοῦ Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δὶ αὐτῶν καθέλκει με Κόρη εἰς θάνατον· ἢ μόνη τετοκυῖα τὸν λόγον, τὸ μέγα κῆτος χειρωσάμενον, ἐκ τῶν αὐτοῦ πολυπλόκων δικτύων ρῦσαί με.

Eγκάθηται ἐφ' ὄδοι, σαρκὸς ἐν τοῖς κινήμασιν, ὅφις ὁ δόλιος ἔχθρος, καὶ ἐπιβάτη νῷ προσεπιτίθεται, κεντῶν ἀπροσδοκήτως Παρθένε, τῷ κέντρῳ τῶν παθῶν, καὶ θάνατον τὸν ψυχικόν μοι προσάγει· διὸ βοήθει μοι.

Pρομφαίᾳ με ἡδονῆς, καταβαλεῖν φθονερῶς, ἐπιζητοῦσιν οἱ ἔχθροι· ἔτειναν γάρ μοι τόξον, ψυχοφθόρον αὐτῶν, καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασαν σκεύη θανάτου· ἐν σιδηρᾷ ράβδῳ σου, οὓς κεραμέως ὡς σκεύη, σύντριψον Δέσποινα.

Ωδὴ, ε'. Ως εἰδεν Ήσαίας.

Aλοίως με τῷ λείψῳ τῆς ἡδονῆς, ὁ δόλιος ἡγκίστρευσε καὶ ἴχθυν, ὡς ἄφωνον ἐσαγήνευσεν· ἀλλ' ἔχων φρουρόν σε ἀγνή, τῶν ἀρκύων καὶ δικτύων τῶν αὐτοῦ, ἐν τάχει ρυσθῆναι, ὁ οἰκέτης σου δέομαι.

O μέγας ἐν ισχύῃ Θεὸς, καὶ ἐν ἐλέει πλούσιος ἀγνή, ὁ δὶ οἰκτον σάρκα προσλαβόμενος, κράζει μετανοεῖτε, ὑμεῖς καὶ κληροῦσθε τὴν οὐράνιον ζωήν· ἐγὼ δὲ τοῦ βίου, ταῖς ἡδοναῖς συμφύρομαι.

Sυνήφθη τοῖς· Αγγέλοις ἀγαθή, ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις ἐν σοί· ὅθεν πολιτείαν ζηλοῦσιν ἀθρωποί, Αγγέλων ἐν παρθενίᾳ, καὶ ἀγνότητι βιοῦντες ἐπὶ γῆς· ὃν περ τῆς μερίδος, ἀξιώσον με Δέσποινα.

Tὸ ἀτονον ἐπίστασαι τῆς σαρκὸς, ψυχῆς τε τὴν ὀδύνην ἀγνή· καὶ τὸ τοῦ νοός μου σαθρὸν καὶ ἀστατον, Παρθένε ἐλέους διὸ, καταξίωσον καὶ χάριτος τῆς σῆς, ἵνα σὲ δοξάζω, σωζόμενος τῇ σκέπῃ σου

Ωδὴ, σ'. Εἴσοδέ σοι.

Oυδόλως φρίττω, οὐδόλως τρέμω, τὴν μυστηρίων μετάληψιν· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσθενῶ συ-

νεχῶς ἀμαρτάνων.

Γιγρὸν τὸν βίον, ὑλώδη τρόπον, Θεοκυῆτορ μετέρχομαι· διὰ τοῦτο ξένος, τῶν Χριστοῦ εἰμι χαρισμάτων.

Βιοὺν οὐ θέλω, ἐστενωμένως, τῶν μοναχῶν νόμοις Δέσποινα, καὶ πλατεῖαν τρέχων, εἰς ὁδὸν εἰμι ἀπωλείας.

Ισχύς μου πᾶσα, καὶ ἡ ἐλπίς μου, φῶς καὶ ζωὴ καὶ παράκλησις, σὺ ὑπάρχεις Κόρη· διὰ τοῦτο εἰς σὲ προσφεύγω.

Κάθισμα.   Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ θερμῆς σοι πίστεως, ἀναβοῶ Θεοτόκε, ἀναξίω στόματι, καὶ ἔνπαρῷ τῇ καρδίᾳ· σῶσόν με βεβηθισμένον ταῖς ἀμαρτίαις· οἴκτειρον τῇ ἀπογνώσει θανατωθέντα· ἵνα κράζω σε· σωσμένος χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ωδὴ, ζ,   Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Οταν ἐννοήσω πάναγνε, τὸ βῆμα τὸ ἀδέκαστον, καὶ λογίσωμαι τὰς πράξεις τὰς ἀτόπους μου, ἐμαυτὸν ἀπελπίζω· ἀλλὰ σύ μου τὸν γνόφον καὶ ἀθυμίας τὴν ἀχλὺν, μακρὰν ἀπόρριψον.

Υπνου ράθυμίας ἄχραντε, καὶ ἀκηδίας ἐκλύσεως, ἐκ βρωμάτων ἀκρασίας συμβαίνοντων μοι, τὴν διόρθωσιν δίδου καὶ ψυχῆς ἐγρηγόρσει, καὶ κατανύξεως φωτί με καταλάμπρυνον.

Κλαίω καὶ φρηνῶ καὶ δέδοικα, τῶν πειρασμῶν τὴν κάμινον, ὑψουμένην κατ' ἐμοῦ ὅρῶν ὁ ἄγλιος· ἀλλ' ἀπόσβεσον ταύτην. Παναγία Παρθένε, τοῦ ἐλέους δροσισμῷ, τῆς εὐσπλαγχνίας ὡς πηγῆ·

Απειρος πταισμάτων ζάλημε, κατέλαβε τὸν δείλαιον, καὶ πρὸς χάος ἀπωλείας ἔλκει πάναγνε, κυνέρνήτην τεχοῦσα, Θεομῆτορ Παρθένε, πρὸς ἀπαθείας τὸν λιμένα με καθόρμισον.

Ωδὴ, η.   Αστέκτῳ πυρὶ.

Θρηνῶν ὁ Δασίδ Θεομῆτορ, φόνον καὶ μοιχείαν, ἐμελώδει ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου· ἔγὼ δὲ μυρίας ὑπεύθυνος ἀμαρτίαις, πῶς εὗρω συγχώρησιν; εἴ μη σαῖς πρεσβείαις, αὐτῷ ἰλεωθείην.

Ημέραν δεὶς ἐξ ἡμέρας, τρέφομαι ματαίαις Θεοτόκε ταῖς ἐλπίσιν, ἐκζητῶν τοῦ μετανοῆσαι· πάλιν συνηθείᾳ δὲ κεχρημένος, τρέχω ὥσπερ κύων εἰς ἐξέραμα, πρὸς τὴν δυσωδίαν, πχθῶν τῶν ἀκαθάρτων.

Νητάνοια βίου δευτέρου, τίθησι συνθήκας ἐν Κυρίῳ Θεομῆτορ, καὶ ἀνίστησι τοὺς πεσόντας· τὸ πένθος καθίστει, καὶ παριστάνει τούτους φωτεινοὺς τῷ πλάσαντι· μεθ' ὧν καὶ ταττοίμην, ἔγὼ ὁ σὸς οἰκέτης.

Επλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου· ἦγγισε τῷ ἀδητῷ ζωῆ μού ἐλογίσθην, ὡσεὶ ἀνθρωπος τοῖς ἔχθροις μου, μόνος ἀβοήθητος· ἀλλὰ δεῖξον κόσμου κραταιὰ ἀντίληψίς, ὡς ἀβοηθήτων βοήθεια ὑπάρχεις.

Ο Ειρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοτεῖείας προεστῶτες γεανίαι, τῇ φλογῇ δὲ μὴ λωζηθέντες, θεῖον ὑμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα.

Ωδὴ, 6'.   Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Ροήν μοι δακρύων δώρησαι, Παρθενομῆτορ τῷ ἐμπαθεῖ, καὶ λύπην τῆς καρδίας, καὶ στεναγμὸν καὶ πένθος ψυχικὸν· ὅπως πενθήσω τὸν νοῦν μου, τὸν γεκρωθέντα κακῶς, καὶ σπλαγχνισθείς ὁ υἱός σου, ἐγείρῃ τοῦτον ὡς Λάζαρον.

Αγνὴ παναγία Δέσποινα, ἡ τέξασα Χριστὸν ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν ταῖς Τριάδος, τὸν γυμνὸν ἀπάστησάρετης, τῶν ἀρετῶν τῇ Τριάδι, ταύτῃ με πλούτισον, φόβῳ Θεοῦ κατανύξει, ταπεινώσει τε φρουρούσῃ με.

Νεκρῶσαι σαϊκός τὸ φρόνημα, πᾶς λόγος θεηγόρος φησιν· ἐν τούτῳ γὰρ ζωοῦται ἡ ψυχὴ, καὶ τρέχει πρὸς Θεὸν, καὶ τῶν σκηνῶν ἐπιβαίνει τῶν οὐρανίων μονῶν· ὃν με τυχεῖν ἔκδυσώπει, τὸν υἱόν σου Θεογύμφευτε.

Νυκτὶ τῶν παθῶν σκοτούμενον, καταύγασόν με Δέσποινα, ἥμέρᾳ ἀπαθείας· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει γὰρ πρὸς σὲ, ἐν συντριβῇ τῆς καρδίας ἀγνὴ τὸ πνεῦμά μου· διότι φῦσ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔξανέτειλας τὸν Κύριον.

Προσόμοια.   Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε τῶν Προφητῶν, τῶν θείων ἀγνὴ καύχημα· Χαῖρε παστὰς Κυρίου· Χαῖρε νεφέλη κούφη· Χαῖρε ἄχραντε Μῆτερ εὐλογημένη· Χαῖρε χαρὰ κόσμου καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε νῖκος ὁρθοδόξων Ἀνάκτων.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, Κόρη τὸ κραταίωμα· Χαῖρε γρυσῆ λυχνία, καὶ μαναδόχε στάμνες· Χαῖρε ἀνθος τὸ τῆς πίστεως Παρθένε· Χαῖρε τὸ φῶς ἀρόγητως κυήσασα· Χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ ὑψίστου.

Χαῖρε σκηνὴ ἀγία· Χαῖρε τράπεζα, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ· Χαῖρε ὄρος Κυρίου, ἀλατόμητον Παρθένε· Χαῖρε στέλεχος ἱερώτατον καὶ ἀρθαρτον· Χαῖρε Μήτηρ Κυρίου.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλῆσον χαροπάρογε, καὶ θείας εὐφροσύνης· ὅπως αἱὲ δοξάζω, τὴν σὴν Δέσποινα βεβαίαν προστασίαν, ὅτι οὐκ ἔχω ἄχραντε ὁ δοῦλός σου, πλὴν σου ἀληγη ἐλπίδα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οὐ ν ἀκροστιχίς.

Τρίτη δέησις τῇ πανευκλεεῖ Κόρη Φωτίου.

Ωδὴ, α. ἡχος γ'. Ο τὰ ὅδετα πάλαι.

ΤΟΝ ἐν σοὶ ἀπορέρητως, Παρθενομῆτορ σκηνώσαντα, Θεὸν λόγον δυσώπει, τῶν παθῶν ῥύσασθαι τῆς ἀτιμίας με, καὶ δοῦναι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῆμου καρδίᾳ, καὶ τῶν ὄφλημάτων μου τὸν ἴλασμὸν παρασχεῖν.

Ρυπωθεῖσαν ἔξ ἔργων, ἀτοπωτάτων πανάγραντε, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, ῥυπτικοῖς νάμασι τῆς εὔσπλαγχνίας σου, τάντην ἀποκάθαρον, ναὸν αὐτὴν τοῦ ἀγίου, καὶ πανσέπτου Πλεύματος ἀποτελοῦσα φαιδρόν.

Ιλαστήριον θεῖον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν αὐτῇ ἀπαντες πιστῶς προστρέχομεν, καὶ λύσιν εὑρίσκομεν τῶν χαλεπῶν ἐγκλημάτων, καὶ διασωζόμεθα ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Τὴν Παρθένον Μαρίαν, ὡ ψυχή μου τὴν ἔχουσαν, οἰκτιρμοὺς ἀμετρήτους, καὶ βροτοὺς σώζουσαν ἀπὸ ποικίλων κακῶν, εὐροῦσα προστάτιν σου, πρόσπεσον ταύτη βοῶσα, Δέσποινα πανάγραντε σπεῦσον βοήθει μοι.

Ωδὴ, γ'. Ο ἐκ μὴ ὄντων.

Η ἀνωτέρα τῶν οὐρανίων νοῶν, ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων ἀχραντε, σὺ γενοῦ προστάτις μου, ἐν ὕδα δίκης φρικτῆς Θεογεννῆτορ.

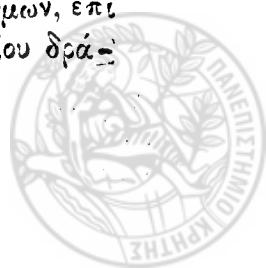
Διὰ παντός σοι ἐκ βάθους μου τῆς ψυχῆς, κραυγάζω θεόνυμφε καὶ ἐπικαλοῦμαί σε· μὴ οὖν ἀπορέρψης με, ἀπὸ προσώπου τοῦ συῦ κατηγυμένον.

Ελέησόν με ἐλέησόν με ἀγνή, βοῶ σοι σὺν δάκρυσιν φειδεῖ καὶ προσπίπτω σοι τῶν παραπτωμάτων μου, λαβεῖν τὴν ἀφεσίν, δυσώπει πρὸ τοῦ τέλους.

Η θεία πύλη τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, δί ἡς διηλθε, καὶ κόσμῳ πεφανέρωται· πύλας μὲν διάνοιξον, τῆς κατανύξεως ἀγνή καὶ μετανοίας.

Ωδὴ, δ'. Εἴθου πρὸς ἡμᾶς.

Στήριξον ἡμᾶς, κλονουμένους αὔραις τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν, ἐπὶ τῇ πετρᾷ τῆς σωτηρίας ἀγνή, πᾶσαν ἀποτρέπουσα, καθ' ἡμῶν βλάβην, τοῦ δολίου δράζοντος.

Ιλεων ἡμῖν τὸν σωτῆρα πάντων καὶ Κύριον, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, καὶ εὔμενῆ τοῖς δούλοις σου ποίησον, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, καὶ ίκεσίαις καὶ θερμαῖς δεήσεσιν.

Σύμμαχος ἡμῖν, καὶ προστάτις φάνηθι Δέσποινα, θραύσουσα πολέμους πονηρούς, τῶν νοητῶν ἔχθρῶν καὶ φυλάττουσα, ἀτρώτους καὶ σκέπουσα, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης καὶ κακώσεως.

Τάχυνον ἀγνὴ, εἰς τὸ βοηθῆσαι· καὶ ῥύσασθαι, πάντας τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, ἀποφιμοῦσα γλώσσας δολίων ἀνδρῶν, καὶ ἡμῖν παρέχουσα, τῆς σωτηρίας τῆς σῆς τὴν ἀσφάλειαν.

Ωδὴ, ε'. Πρὸς σὲ ὄρθρος.

Παῦσον τὸν πόνον, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, καὶ τὰς ὁδύνας τοῦ σώματός μου πάσας, ἡ τὸν ψυχῶν ιατρὸν τεκοῦσα, σωμάτων τε πανάμωμε.

Αμαρτημάτων, νύξ με συνέχει ἀγαθὴ, καὶ ἡδονῶν ὄμιχλη με καλύπτει· τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς πρεσβείας, Παρθένε καταλάμπρυνον.

Νάμασι θείοις, τῶν πρεσβειῶν σου Μαριάμ, τὴν ἐκτακεῖσαν τῷ καύσωνι ψυχήν μου, τῶν χαλεπῶν καὶ δεινῶν πταισμάτων, ἐπόμβρησον καὶ σῶσόν με.

Εν σοὶ προστρέχω· μή με ἀπώσῃ ἀγαθὴ, μὴ δὲ παρίδης, μηδὲ ἔξουδενώσῃς· ἀλλ' εὔμενῶς τῆς σῆς βοηθείας, τὴν χάριν μοι κατάπεμψον.

Ωδὴ, σ'. Λύσσας ἐσχάτη.

Υπνος με κατέλαβεν ὁ δεινὸς, τῆς ἀμελείας καὶ συνωθεῖ πρὸς θάνατον, ἀπωλείας Δέσποινα· αὐτῇ με διανάστησον πρὸς μετάνοιαν, καὶ σωτηρίαν δώρησαι.

Κύματα τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, διηνεκῶς με συνταράττουσιν ἄχραντε, πονηρῶν πνευμάτων τε, καταιγίδες βυθίζουσιν· ἀλλὰ στήριξον ἀπαθείας ἐν πέτρᾳ με.

Λάμπρυνον τῷ φέγγει σου ἀγαθὴ, τὰ σκοτισθέντα τῆς καρδίας μου ὅμιματα, λογισμῶν συγγύνεσοι· καὶ φωτὸς υἱὸν ποίησον· καὶ ἐν τόπῳ με φωτεινῷ κατασκήνωσον.

Εγουσα συμπάθειαν δαψιλῆ, καὶ εὐσπλαγχνίαν Θεοτόκε ἀμέτρητον, ταύτην εἰς τὸν δοῦλόν σου, τὸν σὲ ἐπικαλούμενον νῦν ἐπίχεε, πλουσίαν καὶ σῶσέν με.

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ιλαστήριον, ἀμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρθενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἴσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας, οἵτινα κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ίκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ωδὴ, ζ'. Ως πάλαι τοὺς εὔσεβες.

Εβλάστησας ἐν γαστρὶ, τὸν στάχυν τὸν ἔνθεον, παναληθῶς Δέσποινα ἀγνὴ, καὶ τοῦτον ἔκύησας, πάντων εἰς βροτῶν σωτηρίαν ἀπασαν, ψυχὴν τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἐμπιπλῶντα καὶ σώζοντα.

Ιλύος τῆς τῶν παθῶν, καὶ βυθοῦ τῶν θλίψεων, καὶ πειρασμῶν τῶν βιωτικῶν, ἔλκυσον ἡμᾶς πρὸς ἀπάθειαν ἀγνὴ, καὶ χαράν εὐφρόσυνον, εὐλογημένος κράζοντας, ὁ καρπὸς τῆς

κοιλίας σου.

Κοιλάδων τῶν κοσμικῶν, ὡς κρῖνον ἐν μέσῳ σε, καὶ ἀκανθῶν τῶν βιωτικῶν, ὡς κοκκο-
βαξὲς, ρόδον εὔσημον ἀνθοῦν, ὁ Θεὸς εὐράμενος, ἐν σοὶ σαφῶς ἐσκήνωσε, καὶ ἡμᾶς ἀγνὴ-
εύωδίασεν.

Ο πύλην σε μυστικὴν, οἰκείαν προθέμενος, καὶ ἐπιστὰς ξένως τοῖς ἐν γῇ, διὰ σοῦ ἀγνὴ-
θύραν δέδωκε βροτοῖς, πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν, τὴν αἰώνιαν ἀπαντας, ὡς οἰκτίρμων καὶ
τῶν ὅλων Θεός.

Ωδὴ, η. Τὸν συμβολικῶς.

Ρῦσαι με Πανύμνητε πρεσβείας ταῖς σαῖς, ἐκ πάσης κακώσεως, καὶ δύσχερείας βιωτι-
κῆς, καὶ τὴν σήν μοι παράσχου σκέπην τὴν σωτήριον.

Η φωταγωγὸς τῶν ἐν σκότει Μαρία σεμνὴ, τὰ ὄμματα φώτισον, τὰ τῆς ψυχῆς μου
δέομαι, τῶν παθῶν μου τὸν ζόφον, φωτί σου σκεδάζουσα.

Φύλαξον ἡμᾶς ἐπηρείας ἔχθρῶν ἀσινεῖς, τοὺς πίστει τὸ ὄνομα, τὸ σὸν προσκαλουμένους
σεμνὴ, γλωσσαλγίας τὰς τούτων φιμοῦσα καὶ τὰ στόματα.

Ως τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων· τεκοῦσα σαρκὶ, ἴσχύεις καὶ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανά-
γραντε· διὸ μελλούσης ἡμᾶς βῆσαι κατακρίσεως.

Ο διάρμός.

Τὸν συμβολικῶς ἐν εἴδει Ἀγγέλου, καταβάντα Θεὸν, καὶ τὴν φλόγα τινάξαντα ἐκ μέ-
σου τῆς καμίνου, εύλογεῖτε τὰ ἔργα, ὡς Κτίστιν καὶ Κύριον.

Ωδὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Τοὺς νόμους τοὺς σοὺς ηθέτησα, καὶ τὰς σωτηρίους ἐντολὰς παρέβην σου οἰκτίρμον· καὶ
πτοοῦμαί σου τὸ φοβερὸν βῆμα, ἐν ὥπερ καθίσας κρινεῖς τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ δωρεάν
με σῶσον Λόγε, σῆς Μητρὸς δεήσεσιν.

Ισχύς μου ἐλπίς καὶ ὑμνησις, κράτος καὶ σωτηρία μου Θεόνυμφε Μαρία, ὄρατῶν με λύ-
τρωσαι ἔχθρῶν, καὶ δυσμενῶν ἀοράτων, ἐπιζητούντων με θηριωδῶς διασπᾶσαι, καὶ εἰς
τέλος ἀπολέσαι με.

Ο βίος μου ὅλος ἄχραντε, ραθύμως ἐκτετέλεσται καὶ ἥγγισα τῷ ἀδη, νῦν τῆς ἀπογνώ-
σεως ἀγνὴ· ἀλλὰ διόρθωσιν δίδου, καὶ μὴ ἔάσης με ἐν τῇ τοιαύτῃ κακώσει, τὸν προσ-
θεύγοντα τῇ σκέπῃ σου.

Τίὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, καὶ πάντων οὖσα Δέσποινα, Παρθένε Παναγία, τὴν ἐμὴν ἐ-
λέησον ψυχὴν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καταδίκης βῆσαι με, καὶ μὴ ἔάσης βασάνοις, τῆς
γεέννης ὑπαχθῆναι με.

Προσόμοια. Ο τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε η λύσις τῆς ἀρᾶς, καὶ χαρᾶς η ἀνάβλυσις· Χαῖρε δί ης Ἀγγέλαις συνήξθημεν·
Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· Χαῖρε τῶν πιστῶν, η Θερμὴ καὶ βεβαία ἀντίληψίς.

Χαῖρε καύχημα λαμπρὸν, καὶ τῆς πίστεως ἔγερσις· Χαῖρε δί ης δεσμῶν ἀπελύθημεν.

οι πάλι: κρατούμενοι, ζόφω ἀγνωσίας ἀγνή, καὶ βυθῷ παραπτώσεων.

Χαῖρε ὁ πόκος Γεδεόν. Χαῖρε Θεοῦ τὸ ἀνάκτορον. Χαῖρε βότερυ νοητὸν ἡ βλαστήσασα. Χαῖρε κόσμου Δέσποινα. Χαῖρε ὄρθιοδόξων, τὸ στήριγμα καὶ καύχημα.

Οτι πλήθει συμφορῶν, καὶ πταισμάτων συνέχομαι, ὑπὸ τὴν σὴν προσπίπτω ὁ δύστηνος, Δέσποινα ἀντίληψιν, μή με τοῦ λοιποῦ, τὴν πλουσίαν σου στερήσῃς βοήθειαν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ. ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ωδὴ, α'. ἦχος γ'. Χέρσον ἀβύσσοτόκον.

ΤΥΨΟΥΣ ἀπολισθήσας βίου κρείττονος, καὶ ἀμείνονος ζωῆς, εἰς κατώτατον τοῦ ἀδου, κατηγένθην χωρίον ἀρχῆς δὲ πάσης καὶ ἔξουσίας, διὰ σοῦ πάλιν γέγονα, Δέσποινα ὑπεράνω, τεκούσης τὸν Σωτῆρά μου.

Ενοικταὶ ἡ κλεισθεῖσα πύλη Δέσποινα, Παραδείσου τῆς Ἐδέμ, διὰ σοῦ τῆς θείας πύλης τῆς ἐμψύχου καὶ ζώστης ἦν μόνος ὁ Θεὸς διητήθε, καὶ κεκλεισμένην ἔλιπεν· δθεν ἐκδυσωπῶ σε, πύλην ζωῆς μοι ἀνοιξον.

Πνεύματος παναγίου σκεῦος ἀγιον, καὶ δοχείον ιερόν· Θεοτόκε τὴν ψυχήν μου, πονηρῶν γεγονοῖαν, πνευμάτων κατοικητήριον, ἀγία καθαγίασον, Πνεῦμά μου τοῖς ἐγκάτοις, εὐθεῖς νῦν ἐγκατινίζουσα.

Ορθρῷ τῆς μετανοίας σκότος λύσασα, καὶ τὴν νύκτα τῶν παθῶν, τὴν ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνοίας, κοιμωμένην ψυχήν μου, ὄρθρίσαι καὶ φωταγωγηθῆναι, φωτὶ τῆς θείας γνώσεως, ἔγειρον Θεοτόκε, τῇ φωταυγῇ πρεσβείᾳ σου.

Ωδὴ, γ'. Τὸ στερέωμα.

Γένος γῆινον, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας, οὐράνιον γέγονε Θεογεννῆτορ· διὸ γῆς με, καὶ τῶν γηῖνων λύτρωσαι.

Επληθύνθησαν, ὑπὲρ τὰς τῆς κεφαλῆς μου, πανάγραντε Δέσποινα τρίχας τὰ πλήθη, τῶν κακῶν μου, ἀλλὰ σύ με διάσωσον.

Εκ νεότητος καταφρονήσας τῶν θείων, τοῦ τόκου σου Δέσποινα παραγγελμάτων, ἀτιμίας εἰς τὰ πάθη ὠλίσθησα.

Νῦν εἰσάκουσον, τοῦ στεναγμοῦ τῆς φωνῆς μου, καὶ δώρησαι· Πνεῦμά μοι συντετριμένον, καὶ καρδίαν ταπεινὴν ἀπειρόγαμε.

Ωδὴ, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ταῦτα ἔμψυχα καὶ ζῶσα λογικὴ κιβωτὸς, εὐλογημένη Μαριὰμ τὸν νομοδότην λόγον, ὥσπερ Νῷς χωρεῖς, κατακλυσμοῦ λυτρούμενον πλάνης τὸν κόσμον, καὶ ἀρχηγὸν δεικνύμενον, ἐτέρου κόσμου δευτέρου καὶ βίου κρέττονος.

Τιμῶμεν σε τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον ἐν αὐτῷ, ὁ λόγος τοῦ Πατρὸς ἀνάψας, παναγίαν σάρκα, τὴν οἰκουμένην ἐπλησσε, θείας εὐώδους ὄσμῆς καὶ καθηγίασε, τὸν μολυνθέντα ἀέρα, κνίσσῃ σπονδῶν ἐναγῶν Θεομακάριστε.

Πάσεως πᾶσι δρόσον ἀποστάζεις ἀγνὴ· τὸν ἴαμάτων ὡς πηγὴ καὶ σωτηρίου κρήνη, καὶ Θεοῦ ποταμὸς πεπληρωμένος ὑδάτων θείων, ἀστλῶν ψυχοτρόφων καὶ ζωοποιῶν· ὅθεν καὶ μέδυσαπῶ σε νοσοῦντα ἵασαι.

Η πάναγνος ἀληθῶς καὶ πάντων Δέσποινα, ἡ τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς ἀνερμηνεύτῳ λόγῳ, συλλαβοῦσα Χριστὸν, τῆς δεσποτείας τοῦ τυραννοῦντος, δραπέτου δεσπότου κοσμοκράτορος, λυτρωσαμένη με δεῖξον, δοῦλόν σου γνήσιον.

Ωδὴ, ε'. Ως εἶδεν Ήσαίας.

Τὴν θείαν μυροθήκην τοῦ ἀθανάτου Μύρου· τὴν ἀγίαν πηγὴν, τοῦ ζωοποιοῦντος καὶ ζῶντος ὕδατος· τὴν πύλην τῆς σωτηρίας· τὸν Παράδεισον Θεοῦ τὸν λογικὸν, τὴν ἔμψυχον Πόλιν, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ὑμνῶ.

Νοὶ κεκαθαριμένῳ διαπαντὸς, ὁρᾶν καὶ ἐνοπτοίζεσθαι, σὲ τὸ ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου, Παρθένε ισχύν μοι δίδου, καὶ τῷ σῷ περισσαγάζεσθαι φωτὶ, καὶ τῆς εὐώδιας, τῆς σῆς ἀντιλαμβάνεσθαι.

Τηνησίας μετανοίας· ἐνδιαθέτου πένθους καὶ κατανύξεως, μεριμνημένην χάριν παράσχου μοι· ἵδου γὰρ ἀπεγνωσμένος, ὑπὸ πλήθους τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν, ἀγία Παρθένε προστρέχω τῷ ἐλέεισου.

Η δάμακλις, ἡ θεία ἡ τετοκυῖα, μόσχον σιτευτὸν ἐκλεκτὸν· ἡ ἀμνὰς τὸν ἄρνα Χριστὸν ἡ τέξασα, προσβάτοις τοῖς δεῖξοις με συναρθίμησον, καὶ μάνδρας οὐρανῶν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τῆς χλόης με ἀξίωσον.

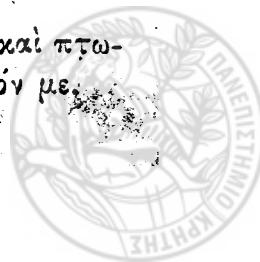
Ωδὴ, σ'. Τοὺς εἰς τὰ τέλη.

Ναὸς καὶ πύλη καὶ λυχνία, κιβωτὸς καὶ καταπέτασμα· στάμνος καὶ ράβδος καὶ σκηνὴ γῆ ἀγία θεία τράπεζα, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ· θρόνος παστᾶς παλάτιον, τοῦ Θεοῦ ὁζῆς Κόρη.

Ακαλήν σε Κόρην καὶ ὥραιαν, ὁ ὥραιος κάλλει Κύριος, ὑπὲρ οἰοὺς τῶν γηγενῶν, εὐρηκεῖς ἄγνη ἀνέτειλεν, ὡς ἥλιος ὥραιος, ὡς ἐν παστοῦ νυμφίος, τῆς σῆς ἀφθόρου ηδύος.

Ο θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἀγίοις, ἔθαυμαστωσέ σε Δέσποινα, τὸ θαυμαστὸν ὡς ἀληθῶς, οὐρανοῦ καὶ γῆς μυστήριον· διό σου τὰ ἐλέη, νῦν ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, δεομένῳ ἐλέους.

Η ταπεινὴν βιοτείαν φύσιν, ἀνυψώσασα καὶ πένητας, ἡ ἀνιστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πτωχοὺς ἐξεγείρουσα, παθῶν ἀπὸ κοπρίας, ἐκ τοῦ χοὸς πανάμωμε, τῶν κακῶν σγειρόν με;

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Τεῖχος ἀρρηκτον· στερέὸν κρηπίδα· ὅρμον ἀκλυστον, γαληνῶντα, κεκτημένοι σε Πα-
νύμυνητε Δέσποινα, οἱ ἐν πελάγει παθῶν χειμαζόμενοι, εἰς εὔδιον λιμένα τὴν σὴν ἀντί-
ληψιν, προσφέγοντες πιστῶς γαλήνης τύχοιμεν.

Ωδὴ, ζ. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Αετρον διὰ σοῦ ἀνέτειλεν, ἀγνὴ ἐξ Ιακώβ ὁ Χριστὸς, ὁ ποιήσας τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥ-
λιον, εἰς ἀρχὰς καὶ εἰς φαῦσιν, τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὃν ἔκδυσώπει τὴν ἐμὴν καταξω-
τίσαι ψυχὴν.

Ορος Δανιὴλ προεῖδε σε Παρθένε ἀλατόμητον, ἐξ οὐ λίθος Χριστὸς, ἃνευ χειρῶν τέτμηται·
ἀλλὰ δέουμαι ὄρον, τὸν βαρύτατον λίθον, τὸν τῆς πωρώσεως ταχὺν ἐκ τῆς καρδίας μου·

Ριζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, στέλεχος ἱερώτατον, ἀφθαρσίαν τοῖς πιστοῖς ἐκαρποφόρησας,
καὶ ζωῆς θείας ἄνθος, εὐλογίαν ἀνθῆσαν, ἀποξηράναν σαφῶς τὸ τῆς κατάξας φυτόν.

Ηνεγκας ἀγνὴ ὡς ἀμπελος, βότρυν ζωῆς περικάζοντα, τὸν τὴν μέθην τῆς ἀπάτης ἀνα-
στείλαντα, καὶ πηγάσαντα κόσμῳ ἐπιγνώσεως οἶνον· ὃν περὶ οἱ πίνοντες πιστοὶ σω-
ρῷον ζόμεθα.

Ωδὴ, η. Αστέκτῳ πυρὶ.

Ηαεροβάμων νεφέλην, ἡς ὁ ἐποχούμενος νεφέλαις Θεὸς λόγος, ἐπιβάς ὡς ἐπὶ νεφέλης
κούφης καθεζόμενος, τῆς Αἰγύπτου πάλαι· κατέβαλε ξόανα· σύντριψον Παρθένε τὰς στή-
λας τῶν παθῶν μου.

Ηεία λαβίες, ἡ τὸν θεῖον ἀνθρακα ἀρρήτως δεξαμένη, Θεοτόκε τῶν παθῶν μου πεπυ-
ριψένους ἀνθρακας κατάσθεσον, Παναγία δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων· ίνα σε δεξάζω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυμφῶνος τερπνοῦ τῶν ἀγίων, καὶ οὐρανοπλόκου με ἀξίωσον παστάδος, ὁ νυμφῶν ὁ τῆς
θείας δόξης, ἐνδυμα λαμπρόν με τῆς ἀπαθείας, Ήτερ τοῦ Θεοῦ ἐνδύσασα, καὶ τῆς ἀφ-
θαρσίας στολὴν περιβαλοῦσα.

Νύξ με ἀφεγγής περιέχει· ἔργαις γὰρ τοῦ σκότους ἐδουλῶθην· ἀλλ' αὐτή με τῷ φωτὶ σου
αὔγασον Κόρη, καὶ φώτισον ψάλλοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο Εἰρμός.

Αστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λαβούθεντες,
θεῖονύμονον ἔμελπον· εὐλογεῖτε

Ωδὴ, θ. ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Ιδοὺν ἡ ἐμὴ ἀντίληψις· ἴδοὺν ἡ σωτηρία μου· ἴδοὺν ἡ προστασία τῆς ψυχῆς μου καὶ ἀγαλ-
γίασις· ἴδοὺν ἡ καταφυγή μου· ἴδοὺν ἡ σκέπη μου σαφῶς, καὶ ἡ βεβαία μου ἐλπίς. ἡ Παρθέ-
νος τε καὶ Δέσποινα.

Ωραίαν ψυχὴ καὶ σώματι, ὥραίαν Κόρη καὶ τῷ νοῦ εύρων σε ὁ ὥραῖος· ἐκ λαγόνων σου
παρθενικῶν ἐσωματώθη ὡς οἶδε, τὴν ἀμορφίαν μου ἀγνὴ καθωραΐζων ὡς Θεὸς, ὃν ἵκετευε
σωθῆναι με.

Νέον βρέφος Κόρη φέρουσα, ἀγκάλαιξου τὸν ἄναρχον, ὡς οὖσα πλατυτέρα οὐρανῶν· καὶ πάντων τῶν κτιστῶν ἀγιωτέρα Παρθένε· τοῦτον ἱκέτευε τοῦ λυτρωθῆναι με σεμνὴ, τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Σύ μου τὴν ζωὴν κυβέρνησον, καὶ τὴν καρδίαν πλήρωσον χαρᾶς· σὺ λῦσον τὰς ὁδύνας, τῶν ἀμέτρων Κόρη στέναγμῶν, καὶ τὴν πικρίαν μου πᾶσαν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀγαθὴ, εἰς εὔροσύνην ἀληθῆ, Παναγίᾳ μεταρρύθμισον.

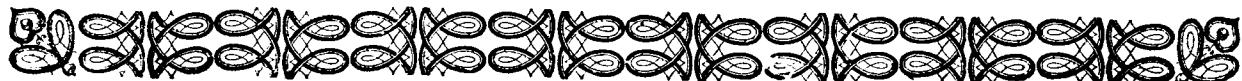
Προσόμοιο. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖροις ὑπεραγία Λόγον ἀγιον, ὑψίστου δέξαμένη, ἐν τῇ γαστρί σου Κόρη· χαῖρε κῦδος τίμιον τῶν ὅρθιοδόξων· Χαῖρε ἀυτῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια· Χαῖρε Θεόνυμφε, τὸ προσόγιον πάντων.

Χαῖρε κάλλος πάγγυρουσον καὶ πολυέραστον, τῆς οἰκουμένης πάσης, Μαρία Θεοτόκε· Χαῖρε θείκ παράκλησις τῶν θιλίοιμένων· Χαῖρε τῶν ἀσθειούντων ἀγνὴ ἐπίσκεψις· Χαῖρε πυρίμαρφε, τοῦ Κυρίου καθέδρα.

Χαῖρε στύλε παρθενίας ἀκλινέστατε· Χαῖρε παντευεργέτις, τῶν σὲ ὑμνολογούντων· Χαῖρε παλάτιον χρυσαυγὲς βασιλέως· Χαῖρε ὁ μέγας ἐν μικρῷ Κόσμῳ πάναγνε· Χαῖρε κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Σὺ μόνη προστασία πέλεις ἀκαταίσχυντος, καὶ καύχημα Παρθένε, χριστιανῶν καὶ δόξα· σύ μου στέρησον τοὺς πόνους καὶ τὰ νέφη, τῶν συμφορῶν ἀχραντε, μετάστρεψον θυμηδίας εἰς φέγγος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ,

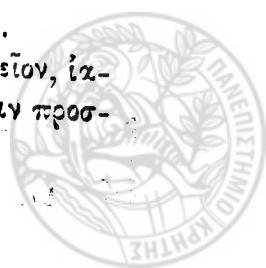
Οὐ τὴν ἀκροστιχίαν.

Τρίτος Πάναγνε, ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ωδὴ, α'. ἦχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόνου.

ΤΟΝ ὄντως ὑπέρθεον Κόρη πάναγνε, τὸν βροτοὺς τοὺς λογικοὺς, μεταθέντα ἀλογίας, ἐπὶ λόγου τὴν χάριν, ἡ μόνη μητρικῶς τεκοῦσα Λόγον, λόγον δοῦληναί μοι, αἴτησε Θεομήτορ, τοῦ μέλπειν καὶ δοξάζειν σε.

Ρωσθέντες οἱ ρώσεως ψυχῶν ἀμοιροὶ τῇ εὑρώστῳ σου σεμνὴ, δυναστείᾳ ὡς πρὸς θεῖον, ίατρὸν προσφευγότες, τὸ σὸν ἐπιζητοῦμεν σθένος, τοῦ τὸ σαθρὸν τῆς φύσεως, δύναμιν προσ-

λαβέσθαι ήμνεῖν καὶ μακαρίζειν σε.

Ιὸν τὸν πανάλεθρον ὃν πρὶν ήμεσεν, ἐπὶ φύσιν τὴν ήμῶν, ὁ εἰσδὺς ἐν παραδείσῳ, κακὸς σύμβουλος ὅφις, ἐν γλυκασμῷ σου θείῳ, Μήτηρ Θεοῦ καθάρος, δοξάζειν σε καὶ χαίρειν, ήμᾶς νῦν ἐνδυνάμωσον.

Τοῦ φύσει φυτοῦ ζωαποιοῦ Δέσποινα, θεωρίᾳ νοερᾷ παραδόξως νῦν τρυφῶντες σοῦ θερμῇ μεσιτείᾳ, οἱ πρὸς γῆν ἐκνενευκότες πάλαι, καὶ ξύλου βρώσει θυγήξαντες, σὲ κατὰ γρέος πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ωδὴ, γ'. Τὸ στερέωμα.

Ονπερ ἄσυλον, ὡς θησαυρὸν Θεοτόκον, ἐν μῆτρᾳ σου δέδεξαι Χριστὸν δυσώπει, τοῦ πλουτίσαι τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντάς σε.

Σὺ στερέωμα, ὥφθης τὸ μέσον ὑδάτων, τὸν ηλιον φέρουσα δικαιοσύνης, ὃν δυσώπει, ζωτισθῆναι τοὺς δούλους σου.

Πάντων Δέσποινα, ἡ τὸν γλυκύτατον βότρυν, βλαστήσασα ἀμπελος παντὶ τῷ κόσμῳ, εὐφροσύνῃ σου φαιδρῷ πάντας εὔφρανον.

Αρον πάναγνε, τὸν ἐκ κακίας ζυγόν μου, καὶ κούφισον πάνδεινον κλοιόν πταισμάτων· ὅπως εὕθυμος ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ωδὴ, δ'. Έκάλυψεν οὐρανούς.

Νενίκηκας ἀρεταῖς, σεμνὴ τὰ σύμπαντα, τὸν οὐρανὸν μὲν καθαρῷ, τὴν γῆν δὲ πᾶσαν, τῷ φρεικτῷ ἀγνισμῷ· ὑπερβαίνεις καὶ θαλάσσας ἐν πλάτει· μὴ οὖν ἐλλίπης Δέσποινα, ὑπὲρ τῶν πάντων πρεσβεύειν, ἀγνὴ μητρόθεε.

Ανέθαλεν ἀληθῶς, ῥάβδος τὸ πρὶν Ἄαρὼν, συνανέθαλε ταύτῃ δὲ, καὶ Ἱεσσαὶ ἡ ῥάβδος, σὲ προτυποῦσαι ἀγνή· η μὲν γὰρ ἐξ ιερέων σε, η δέ σε εἶναι, ἐκ βασιλέων ἔδειξεν· η οὖν ἐξ ἀμφορ φυεῖσα σῶζε τοὺς ἀπαγτας.

Γινώσκοντες πάγκαρπον ἄχραντε ἄρσουραν, ἐν ἀσπερμάντῳ τῇ σπορᾷ, στάχυν βλαστήσασάν σε, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα, καὶ φύσεως ἀπάσης τὸν πλάστην, Χριστὸν ἀρτοποιοῦσαν ἐν σπλάγχνοις, σὲ δυσωποῦμεν λιμοῦ νοητοῦ ημᾶς λύτρωσαι.

Νενόησαι τῆς Τριάδος πόλις ἔμψυχος· τοῦ ποταμοῦ γὰρ ἀγαθή, σὲ κατευφραίνει. Πνεύματος ὄρμήματα· πατήρ δέ σε ὡς σκηνός ἀγνίζει· καὶ μένει σου ὁ υἱὸς ἐν μέσῳ· ὅθεν ἡμᾶς ἀσαλεύτους, φρούρει τῇ σκέπῃ σου·

Ωδὴ, ε'. Ω, εἰδεν Ήσαῖας.

Εν φύσει τῇ ἀστέκτῳ ὁ ἐκ Πατρὸς, ἀκτίστως γεννηθεὶς υἱὸς, διὰ σοῦ ἀτρέπτως κτίζεται πάναγνε· ὡθαῦμα! πῶς ἐν σῇ μῆτρᾳ ἡ σοφία, οἷον πλάττει ἑαυτῇ, ημᾶς δὲ συμπλάττει, καὶ εἰρήνην χαρίζεται.

Ἄιστος μου τὴν ἀγρείαν τὴν ἐν νοός, ὁδοῦσιν ὅμφακος βρώσει, ἀμαρτίας ἀγαν αἴμοδιάσσασαν, σαῖς περιβείσαις Μήτηρ Θεοῦ, πρὸς γλυκύτητα μετάγουσα ζωῆς, ἄρτῳ οὐρανίῳ, καὶ σῆς χάριτος ἔμλησον.

Α πρὶν ἐπειθύμουν Ἀγγελοι ἴδεῖν, ὅπως ἡ σεωτηρία τῆς Κτίστης αὐτῶν, ἐλθὼν ἐπελάβετο· αὐτὴν νῦν ἴδουσα Παρθένε, καὶ σωματωσίσα Θεὸν, Ἀγγέλων πρωτεύεις, καὶ ἡμῶν δόξα δέδειξαι.

Αμπρύνεται τὰ πλήθη ἀμαρτωλῶν· ἐλπίδι σῇ ρώμην μεν καὶ γὰρ, ἐν πᾶσι πέλεις ὡς ῥώξ ἐν βότρυϊ· διὸ ὅπερ μηδόλως ἔχθρῳ λυμανθείημεν, ὡς ἐπήγγελται Θεός, ἐν τοῖς δὲ Παρθένε, τὴν εὐλογίαν εὑροιμεν.

Ωδὴ, 5'. Εὔσοεις σοι.

Μαρία Μήτηρ, Χριστοῦ τοῦ Κτίστου· βίβλος Θεοῦ ἡ πανσφράγιστος, Οὐρανῶν ἐν βίβλοις, σαις λιταῖς ἀγνὴ κάμψη χράψον.

Οἱ πίστει θείᾳ, λυχνίαν ἄλλην, λαμπαδηφόρον φρονοῦντές σε, ἐν φωτὶ ἀυλῷ, ἀγαθὴ τῷ σῷ φαιδρυνθῶμεν.

Σεόσον ὡς αὔραν, ἐπιθυμίεν· θραῦσον θυμὸν κακοὺς θῆράς μου· καὶ ψυχῆς τὸν λόγον, τριμερῶς Παρθένε συντήρει.

Εν τῇ εἰκόνι, τὸ κατ' εἶκόνα, Θεοῦ πλουτῆσαι παράσχου μοι, ἐν τῇ ὁμοιώσει, καθ' ὁμοίωσιν ἀγνὴ φρούρει.

Κάθισμα. Ή Παρθένος σήμερον.

Εκ θερμῆς σοι πίστεως, ἀναβοῶ Θεοτόκε, ἀναξίω στόματι, καὶ ρύπαρῷ τῇ καρδίᾳ· σῶσόν με, βεβυθισμένον ταῖς ἀμαρτίαις· οἴκτειρον, τὸν ἀπογνώσει θανατωθέντα· ἵνα κράζω σεσωσμένος· χαῖρε Παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ωδὴ, 6'. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ξένως ἔκτυποι πανάμωμε, τόκον τὸν σὸν ἡ κάμινος· καὶ γὰρ ὁ νεανίας τρεῖς φλέγων τύραννος, σὺν τετάρτῳ ὑμνοῦντας, καθορῶν ἀνακράζει· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αραι ὁ ποιμὴν τὸ πράσατον, θέλων ἐν τοῖς τοῦτο εῦρατο, καὶ πεμφέμενος ἐξ ἀχράντων αἷμάτων σου, ἐπὶ ὄμων βαστάζει· ὅθεν πίστει βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

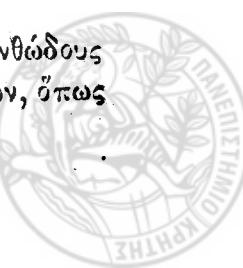
Πύπος ὁ παθῶν αἰείποτε, σκοτοῖ ψυχὴν μου Δέσποινα· ὡς καλάμην δὲ ξηρὰν καὶ πάντη ἀκαρπὸν, ἐμπιπρᾶ ἀμαρτία· διὸ κράζων βοῶ σοι· Θεομακάριστε ἀγνὴ, ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Πειθρῷ ρύπτικῷ σου κάθαρον, ἀγνὴ Θεογεννήτρια, τὴν ψυχὴν μου ρυπωθεῖσαν ἀμαρτήμασι, τοῖς ἀτάποις Παρθένε· ἵνα πίτσει σοι μέλπω· εὐλογημένη τῇ Θεόν σαρκὶ κυήσασα.

Ωδὴ, 7'. Άστεκτῷ πυρὶ.

Στάμνον σε χρυσῆν καὶ λυχνίαν, τράπεζαν καὶ ῥάθδον, θεῖον ὅρος καὶ νεφέλην, παλάτιον του βασιλέως, καὶ θρόνον πυρίμορφον Θεοτόκε, πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Σὲ κρῖνον ἀγνὴ κατοπτεύσας, ὁ τὰ τοῦ ἀγροῦ κατακοσμήσας κρῖνα λόγος, ἀκανθώδους φύσεως ἔξαιρει, καὶ στολὴν ἐκ σοῦ ἐνδύεται· ὅθεν κράζω· ὅλον με γυμνὸν ἐπένδυσον, ὅπως

ἀνυμνῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκ σοῦ γεννηθεὶς ὁ τὰ πάντα, φέρων ἐν τῷ ρήματι τῷ αὐτοῦ Θεὸς λόγος, διὰ σοῦ τὸν καθαρὸν τῶν πταισμάτων δίδωσιν· ὅθεν σοι κρίζω σῶσον ἐν κρίσει με Δέσποιν· ὅπως ἀνυμνῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοός μου τῷ νόμῳ προσθάλλων, ὁ ἀντιστρατευόμενος νόμος, τῆς σαρκὸς καταπείθει, μὴ τὰς εὐθείας ὁδοὺς τῶν θείων θελημάτων, βηματίζειν οὐνού σου, διὸ δέομαι· τῇ σῇ μεσιτείᾳ διόρθωσόν με Κόρη.

Ο Εἱρμός.

Αστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λαβῃ θέντες, θεῖον ὑμνον ἔμελπον, εὔλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Ιλέως τῷ σῷ προσθλέποντες, ὅματι φάλλομεν ἐκ ψυχῆς· ἔλεησον τοὺς πάντας, διὰ σπλάγχνα σου Μήτηρ Θεοῦ· δεῖξον τὴν θείαν σου χάριν, τοῖς τιμῶσί σε πιστῶς· ὅπως σε πάντες ἐν ὑμνοῖς, μελωδοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ορῶσα ἀγνὴ τὸν δοῦλόν σου, πιθοῦντά σε εἰλικρινῶς, ἐν θλίψει βοήθει· ἐν ἀνάγκαις φύλαττε θερμῶς· ἐν περιστάσεσι ρύου· καὶ ἐν κινδύνοις σῶζέ με· σὺ γὰρ τοῦ κόσμου ἡ σκέπη· καὶ τοῦ γένους ἡ βοήθεια.

Υπέρφωτον φῶς ἀγέννητον, Πατὴρ ὁ θεῖος καὶ προθολεὺς· οὐέ Πατρὸς καὶ Λόγε, ὁ γεννηθεὶς ὡς φῶς ἐκ φωτὸς· καὶ Πνεῦμα ἄκτιστον θεῖον, τὸ λάμψαν ἐκπορευτῶς· Τριάς μονὰς ὁ Θεός μου, πάντας φρούρει τῇ δυνάμει σου.

Υψόθεν τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἀγνὴ κατάπεμψον καὶ ἡμῖν· τὴν δραστικὴν πρεσβείαν, τὴν σὴν ὅρεξον πᾶσι· δὸς τὴν τῶν ιάσεων χάριν· καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν· ἵνα πάντες σε τιμῶμεν, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Προσόμοια. Ο τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· Χαῖρε ὀειμακάριστε, Ἀγγέλων θεωρία πανόλειος, καὶ βροτῶν τὸ καύχημα· Χαῖρε ἡ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα Δέσποινα.

Χαῖρε κροτάφων τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἀνάπαυσις· καὶ ἀξιωμάτων παναμώμητε, τῶν αὐτῆς ἡ ὑπόληψις· Χαῖρε νοητὴ πύλη ἡν διηλθεν ὁ ὑψίστος.

Χαῖρε καλλονὴ Ἰακώδ, ἦν ὁ Δεσπότης ἡγάπης· Χαῖρε αὐγὴ ἡ τὸν ἥλιον φέρουσα, φωτίζοντα τὰ σύμπαντα· Χαῖρε ἡ φθορᾶς τοὺς βροτούς ῥυσαμένη τῷ τόκῳ σου.

Απὸ πάσης προσθολῆς, ἐναντίας καὶ θλίψεως, καὶ ἐξ ἔχθρῶν δυσμενῶν Παναμώμητε, τοὺς δούλους σου λύτρωσαι· σὲ γὰρ κραταιὰν προστασίαν κεκτήμεθα.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ο ὅ ν ἀκροστιχίς.

Ἄδω τρίτον σοι δάκρυνων γέμον μέλος.

Ωδὴ, α'. ἡχος γ'. Ο τὰ δύντα πάλαι.

ΑΡΔΕΥΘΗΝΑΙ πλουσίως δάκρυσι δίδου, τὰς αὐλακας τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ καρποὺς φέρειν με ἐκατοστεύοντας, Δέσποινα ἀξίωσον, καὶ τὴν καρδίαν μου πάσης, εὐφροσύνης πλήρωσον ἵνα δοξάζω σε.

Διὰ σπλάγχνα ἑλέους Δέσποινα πάντων, ἑλέησον τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πυρὸς λύτρωσαι τοῦ αἰωνίου σεμνή καὶ τῆς τῶν δαιμόνων με ἐπιδρομῆς Θεοτόκε, τὸν ὑπὲ τὴν σκέπτην σου νῦν καταφεύγοντα.

Φις ἀμόλυντος οἶκος τοῦ βασιλέως, τὴν πάθει μολυνθεῖσαν ἀτόποις, ἐμὴν δέομαι καρδίαν Κόρη ἀγνή, κάθαρον πρεσβείασου. καὶ καθαρᾶς πολιτείας, ἔργοις καταπλούτισον· ἵνα δοξάζω σε.

Τί ραθύμως τὸν βίον ψυχὴ ἀθλία παρέρχῃ; καὶ οὐ φοβῇ τὴν ἡμέραν τῆς φρικτῆς κολάσεως; ἀλλὰ ἀνάστα λοιπὸν ἐκ τῶν καταπτώσεων, καὶ ἀμελείας προθύμως, Θεοτόκε κράζουσα σῶσόν με Πάναγνε.

Ωδὴ, γ'. Ο ἐκ μὴ ὄντων.

Ρῦσαι γεέννης καὶ πάστης ἄλλης ποινῆς, ἐν ὅπᾳ τῆς κρίσεως, σὸν οἰκέτην Πανάμωμε, καὶ μέτοχον ποίησον, τῆς τοῦ υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Βασιλείας.

Ιάτρευσόν μου· τὰ τραύματα τῆς σαρκός· καὶ τὸ πολυτάραχον τῶν λογισμῶν κλυδώνιον, Δέσποινα κατεύνασον, καὶ εἰρηναίαν κατάστασίν μοι δίδου.

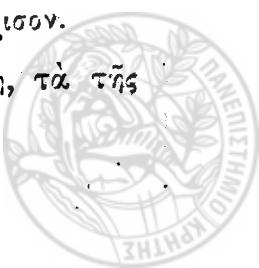
Ταλαιπωρήσας νῦν κατεκάμψθην δεινῶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ ψυχῇ μου Πανάμωμε· ἀλλὰ μὴ εἰς τέλος με, ἔγκαταλίπης τὸν δοῦλόν σου Παρθένε.

Τὸ πρόσωπόν σου τὸ θεῖόν τε καὶ σεπτόν, ἐπίστανον δέομαι σεμνὴ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ ποιεῖν με δίδαξον, τὰ δικαιώματα Κόρη τοῦ υἱοῦ σου.

Ωδὴ, δ'. Εθοу πρὸς ἡμᾶς.

Ολη ἀγαθὴ, σὺ ἀπάρχεις ὅλη καὶ εὔσπλαγχνος· ὅλη συμπαθής καὶ βοηθός, ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ περιστάσεσι, Μαριάμ πανάχραντε· διό με δόλον φρούρησον καὶ τείχισον.

Νύξ με ἀφεγγής, τῶν παθῶν συνέχει τὸν δείλαξιν· ἀλλὰ τῷ φωτίσου ἀγαθὴ, τὰ τῆς

ψυχῆς μου νέφη διάλυσον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε.

Σάλω πειρασμῶν, καὶ ταῖς τριχυμίαις ποντούμενος, τῶν πονηροτάτων λογισμῶν, καὶ εἰς βυθὸν ἀεὶ καθελκόμενος, τὸν τῆς ἀπογνώσεως σῶσον βοῶ σοι Δέσποινα τὸν δοῦλόν σου.

Οταν τῆς σαρκὸς, ἡ ψυχὴ μου μέλλῃ χωρίζεσθαι, τότε παραστᾶσα συμπαθῶς, ἐπιδρομῆς δαιμόνων με ἄρπασον, τῶν ἐπιζητούντων μου ἀδιαλείπτως Κόρη τὴν ἀπώλειαν.

Ωδὴ, ε'. Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἄρρατος.

Ιδε ἀγνὴ τὴν ἀαθένειαν ἵδε, τῆς ταπεινῆς καὶ ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τῆς τούτων βλάβης ῥῦσαι με.

Δαιμονικαῖς ἐπηρείαις τὸν νοῦν μου, διηγεκῶς εἰς ἀτόπους ἐννοίας, ὑπεξελκόμενον μὴ ἔασης Δέσποινα· ἀλλὰ στῆσον ἀπερίτρεπτον.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ἐφάνη, ὁ σὸς υἱὸς διὰ σπλάγχνος ἐλέους· δὲν μιμουμένη ἀγνὴ, νῦν ἐμὲ οἴκτείρησον, ὑπέρ πάντας ἀμαρτήσαντα.

Κύνες πολλοὶ περιέσχον με ὅντως συναγωγὴ πονηρῶν με πνευμάτων, περιεκύλωσαν· ἀλλὰ τούτων ἄχραντε, τὰς ἐνέδρας διασκέδασον.

Ωδὴ, ζ'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Κύμασι βυθίζομαι τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἕδονῶν ὁ δοῦλός σου· Θεοτόκε πρόφθισον, καὶ κυβερνήσει θεία σου, πρὸς λιμένα με, μετανοίας ὁδήγησον.

Ρεῖθρά μοι δακρύων Πνευματικῶν, παράσχου Κόρη, ἵνα πλύνω τὸν βόρβορον, τῶν πλημμελημάτων μου, καὶ πρὸς τὸ ὅδωρ ἴθυνον, τῆς ἀνέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Υπνωσα εἰς θάνατον ψυχικὸν, καὶ ἐν τῷ τάφῳ κεῖμαι τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλὰ δίδου χειρά μοι, καὶ ἀνάστησον δέομαι, πρὸς μετάνοιαν καὶ ζωὴν ὁδηγοῦσά με.

Υπερθεν ἀνήλθοσαν ἀληθῶς, τῆς κεφαλῆς μου αἱ πολλαὶ ἀνομίαι μου· ὡς βαρὺ φορτίον δὲ, ἐπ' ἐμὲ ἐβαρύνθησαν· ἀλλ' ἐλάφρυνον, τὸν κλοιόν μου Πανύμηντε.

Κάθισμα. Τὴν ὁραιότητα.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥᾳθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πάναγνε καὶ νῦν προσήγισαι, τῷ τῆς ἔξοδου μου καιρῷ, καὶ δέδαικα τοὺς ἔχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι τὴν ψυχήν μου Πανάμωδου με, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαι με τῆς τούτων κακώσεως.

Ωδὴ, ζ'. Τὸ πρὸν εἰκόνι.

Ως συμπαθής Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τοὺς δούλους σου Δέσποινα συμπαθείας ἀξίωσον, τοὺς ἐν πίστει τῷ σῷ υἱῷ βοῶντας· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Νομὴν ἀνάστειλον ἀγνὴ, τῶν ἡμαρτημένων, καὶ τῶν βεβήλων πράξεων· ἵνα πόθῳ τῷ σῷ υἱῷ κραυγάζω· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τένος βροτῶν σε δυσωπεῖ, Θεοτόκε Δέσποινα, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐν πίστει τῷ

εῷ νῖστροι βοῶντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Επὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος ἄχραντε, φάνηδι μοι,
ἐκ πάσης βασάνου ρύουμένη, τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Ωδὴ, η'. Αστέκτῳ πυρὶ.

Μή παύσῃ ἀγνὴ δυσταποῦσα, τοὺς ἐν κατανύξει σε τιμῶντας λυτρωθῆναι, τῶν παγίδων
τοῦ διαβόλου, τὸν οὐρανὸν σου Δέσποινα εὐλογοῦντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ χεῖρας καὶ σύμπατα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν,
ἀνατείνω πρὸς σὲ Παρθένε· ὅλον με καταύγασον τῷ φωτί σου· ὅλον ἀπόπλυνον δάκρυσιν·
ὅλον κατανύξει θερμῇ ἀπόλουσόν με.

Νὺξ ἀμαρτιῶν με καλύπτει, καὶ περιταράττει με πταισμάτων ζάλης πάσης ἐπίμονος
τρικυμίας· φρίττωσύν καὶ δέδοικα τὰς κολάσεις· ὃν με Παναγία λύτρωσαι, τῶν ἀπηλπισ-
μένων ἐλπίς καὶ σωτηρία.

Πένει με δεινὴ καταδίκη, μέλλω κατακρίνεσθαι ἐνώπιον Ἀγγέλων, καὶ θεάτρου μυριαν-
θρώπου μεγάλης ἀνάγκης με ρῦσαι· τότε, μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος, ἔχεις γὰρ τεκοῦσα
τὸν μέγαν Βασιλέα.

Ο Εἱρμός.

Αστέκτῳ πυρὶ ἐνυθέντες, οἱ θεοσεβείας Προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωρηθέν-
τες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾷ.

Εγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος· ἐπὶ θύραις τὸ κριτήριον· ἀπόστηθι τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, καὶ
ἐπιλαβοῦ τῆς ἀγαθῆς πολιτείας· ἔχεις γὰρ σύμμαχον τὴν Θεοτόκον, ἐκ πάσης ρύουμένην σε
κακώσεως.

Αηταῖς νοητοῖς Πανάμωμε, περιπεσῶν ὁ δεῖλαιος, ταῖς τούτων μεθοδείαις, τὸν χιτῶ-
νά μου τῆς ἀρετῆς, φρενοβλαχῆῶς ἐξεδύθην· καὶ ψυχοφθίζων πληγῶν, πεπληρωμένος βοῶ σοι·
Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ο βίος μου ὅλος ἄχραντε, ράθυμως ἐκτετέλεσται, καὶ ἥγγισα τῷ ἀδηνῦν τῆς ἀπογνώ-
σεως ἀγνή· ἀλλὰ διόρθωσιν δίδου, καὶ μὴ ἔάσῃς με ἐν τῇ ταιαύτῃ κακώσει, τὸν προσ-
φεύγοντα τῇ σκέψῃ σου.

Σαρκὸς τῆς ἐμῆς ἀσθένειαν, καὶ τῆς ψυχῆς τὸ ἄτονον καρδίας τὴν ὁδύνην, καὶ τὰς τοῦ
νοός μου ἐκτροπὰς, σοὶ ἀναθέμενος κράζω· ἐκάστῳ τούτων ἀγνὴ, δίδου τὴν ἵασιν ὅπως,
ἐν αἰνέσει μεγαλύνω σε.

Προσόμοια. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε ἡ προστασία πάντων Μητροπάρθενε, τὸ κλέος τῶν ἐν πίστει, θερμῇ σε δοξαζόν-
των· Χαῖρε πάγκαλλον ὡραῖσμα τοῦ Κόσμου· Χαῖρε καύχημα καὶ στήριγμα καὶ ἀ-
νέδρευτον ἔρχος.

Χαῖρε ἡ τεκοῦσα μόσχον τὸν ἄμωμον, δάμαλις χαῖρε μόνη ὑπερευλογημένη· Χαῖρε δεδοξα-

μένη· Χαῖρε τίμιον ἀγλλάσμα Ἀγγέλων· Χαῖρε ζωῆς πρόξενε, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Χαῖρε λαμπάς τοῦ Κόσμου ἀγνή ἡ ἀκοίμητος· Χαῖρε πάγκαλλε νύμφη· Χαῖρε χρυσοῦν καὶ θεῖον, παλάτιον τοῦ Λόγου χαῖρε Κόρη, ἀπάντων μόνον καταφύγιον, τῶν βοῶντων σοι χαῖρε.

Λεόντων φυχοφθόρων ρῦσαι με πρεσβείας σου, ἐλπὶς καὶ προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁδηγησόν με εἰς τὴν ἄνω βασιλείαν, καὶ καθορᾶν τὸ κάλλος ὁξίωσον, τοῦ νιοῦ σου Παρθένε.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ (1)

Ωδὴ, α'. ἦχος γ'.   Ο τὰ οὐδατα πάλαι.

ΧΑΙΡΕ θεόνε Κυρίου· Χαῖρε Παρθένε, ἡ λύσασα τὴν ἀχλὺν τῆς ἀπάτης, καὶ πρὸς φῶς ἄδυτον πάντας ἐλκύσασα· Χαῖρε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε Θεόγραφε τόμε· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα χαῖρε πανύμητε.

Χαῖρε στάμνε, τὸ μάννα φέρουσα ἔνδον, τὸν πάντας καταγλυκαίνουσα πίστει, ἀληθῆ Δέσποιναν ὁμολογοῦντάς σε· γαῖρε πάσης κτίσεως, τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα· χαῖρε φῶς αὐγάσσασα τῷ Κόσμῳ πάναγνε.

Πολυέραστον κάλλος, πάνσεμνε χαῖρε, ἡ πάντας τῷ ὑπέρ φύσιν σου τόκῳ, ἐκ βυθοῦ σώσασα τῆς ἀπιστίας ἀγνή, καὶ πρὸς πίστιν ἔνθεον χειραγωγήσασα μόνη· χαῖρε παντευλόγητε χαῖρε Θεόνυμφε.

Φωτοδόχε Παρθένε, χαῖρε ἡ μόνη τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ἡ ἐλπὶς ἀπασας τῶν δυστυχούντων ἀγνή· χαῖρε ζωοπάροχε· γαῖρε σεμνὴ Παναγία· χαῖρε τὸ σείζων ρεῖθρον πηγάσασα.

(1) Σημείωσαι ὅτι τὸ Θεοτοκάριον τὸ χειρόγραφον, τὸ ἐν πολλοῖς Μοναστηρίοις καθ' ἐκάστην ψαλλόμενον, καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ ἡσὶ περιέχον τὸ ὄνομα, Ιωάννης· ἐν δὲ τῷ ἀκροτελευτίῳ, ἡσὶ φέρον τὸ Θ. στοιχεῖον, οἱ μὲν λέγοντες, ὅτι, ἔστιν Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καθὼς καὶ ἐπιγράφεται· καὶ τὸ ἀκροτελεύτιον Θ. θέλουσι νὰ δολοι, Θύσιαν· οἱ δὲ φχοιν ὅτι, ἔστιν Ιωάννου Θηκαρᾶ· θέλουσι γάρ νὰ δηλοῦ, Θηκαρᾶς τὸ Θ. τὸ τελευταῖον· συμφωνῶ δὲ τοις οἷς τὸν θεόν θέλουσι· τοῦτο μὲν, συμπεραίνων, ἀπὸ τῆς ἐνηλλαγμένον τῆς φράσεως τῶν κανόνων τούτων, πρὸς καὶ ἔγώ μὲ τοὺς δευτέρους· τοῦτο μὲν, συμπεραίνων, ἀπὸ τῆς ἐνηλλαγμένον τῆς φράσεως τῶν κανόνων τούτων, πρὸς καὶ ἔγώ μὲ τοὺς δευτέρους· τοῦτο δὲ, διατὶ ἐντινει τροπαρίῳ τοῦ δ'. ἦχου ἀναφέρεται, νὰ φυλάττῃ ἡ Θεοτόκος τὴν τοῦ θεοῦ Δαμασκηνοῦ· τοῦτο δὲ, διατὶ ἐντινει τροπαρίῳ τοῦ δ'. ἦχου ἀναφέρεται, νὰ φυλάττῃ ἡ Θεοτόκος τὴν τὴν εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένην Πόλιν· ἦτις σαφῶς ἔστιν ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ πατρὸς τοῦ Θηκαρᾶ, ὡς λέταυτην τὴν εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένην Πόλιν· ἦτις σαφῶς ἔστιν ἡ Δαμασκός, ἡ πατρὸς τοῦ θεοῦ Δαμασκηνοῦ· γει ὁ Θεόδολος, σχολιάζων τοὺς τοῦ Θηκαρᾶ ὕμνους· καὶ οὐγὶ ἡ Δαμασκός, ἡ πατρὸς τοῦ θεοῦ Δαμασκηνοῦ· ἐκ τοῦ Θεοτοκάριου δὲ τούτου, ἡρανίσθη καὶ ὁ παχὺν Καχών, ὃ ἐν τῇ σ'. τοῦ πλ. α'. ἦχου. ὃ ἐν τῇ σ'. τοῦ πλ. β'. καὶ τοῦ βαρέος.

Ωδὴ, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὅντων.

Η θεία κλίμαξ ἡν εἶδεν ὁ Ἰακώβος, θυητοὺς· ἡ ἀνάγουσα πρὸς οὐράνιον εἰσόδον· χαῖρε παναγίατε· καὶ δυστυχούντων ἐλπὶς χαρὰ καὶ σκέπη.

Η φλογοφόρος λαβῖς ἡ τὸν νοητὸν, ἀνθρακα κατέχουσα χαῖρε Μῆτερ ἀνύμφευτε, πυρὶ τὸν καθαίροντα, τὴν ἀμαρτίαν ἀγνή παντὸς τοῦ κόσμου.

Η ράθδος χαῖρε τὸ ἄνθος τὸ ζωηρὸν, παρθένε καὶ ἄφθορον παραδόξως βλαστήσασα· χαῖρε παναμύμητε· χαῖρε φαιδρὸν ἐνδιαιτημα Κυρίου.

Στάμνον τοῦ μάννα, τοῦ νοητοῦ σε ἀγνή, γινώσκοντες κράζομεν, ἀσιγήτως τὸ χαῖρε σοι, Παναγία Δέσποινα· χαῖρε πιστῶν ἀσφαλῆς φρουρὰ καὶ σκέπη.

Ωδὴ, δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Χαῖρε νοητὴ, χειλιδῶν ὅντως ἡδύλαλος, παύσασα χειμῶνα νοητὸν, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ μεταξύμισσα, πάντας τοὺς ἐν πίστει σὲ, καθαρωτάτη Κόρη μεγαλύνοντας.

Χαῖρε μυστικὴ, ζωοτρόφε τράπεζα Δέσποινα, ἄρτον τὸν οὐράνιον Χριστὸν ἐν μέσῳ ταύτης φέρουσα ἀμώμε· ἐξ οὗ οἱ μετέχοντες, ζωῆς ἀρρήτου καὶ χαρᾶς πληρούμεθα.

Χαῖρε θησαυρὲ, Παθενίας ὅντως καὶ καύχημα· χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν τῷ γκοτρί σου μόνη χωρήσασα· χαίροις ὑπερθύμαστε· χαῖρε πεσόντων ἀσφαλῆς ἀνόρθωσις.

Χαῖρε πιστῶν, ἀκλινές καὶ θεῖον ὄχυρωμα· χαῖρε τῶν ἀπίστων δυσμενῶν, καὶ πονηρῶν ἐγκρῶν ἀμυντήριον· χαίροις ὑπερθύμαστε, εὐλογημένη χαῖρε πάντων Δέσποινα.

Χαῖρε φωτὸς ἀνεσπέρου χωρίον· χαῖρε ἀγνή νοσούντων θεραπεία, καὶ ἀκος ἀϋλον· χαῖρε θεῖον τέμενος, τοῦ Δεσπότου πανσεβάσμιε.

Χαῖρε σκηνὴ πλατυτέρα νεφέλης· τὸ χρυσαυγὲς δοχεῖον τοῦ ὑψίστου· χαῖρε πανύμνητε· χαῖρε μῆρον τίμιον, καὶ θυμίαμα πανεύοσμον.

Χαῖρε πιστῶν ἀκλινέστατον τεῖχος· ἡ κραταιὰ τοῦ κόσμου προστασία· χαῖρε πανάσπηλε· χαῖρε πάντων στήριγμα, τῶν ὑμνούντων σε Θεόνυμφε.

Τὸ σωτεινὸν τοῦ Δεσπότου δογεῖον· χαῖρε σεμνὴ Ἀδὰμ τοῦ πεπτωκότος, μόνη ἀνόρθωσις, καὶ τῆς Εὔας λύτρωσις, τῶν δακρύων χαῖρε πάνσεμνε.

Ωδὴ, ε'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Χαῖρε σοι προθύμως τοῦ Γαβριὴλ, πᾶς ὁ λαός σου γεγηθότες κραυγάζομεν· Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε ἀγνὴ πολύφωτε, ἡ τὸν ἥλιον τοῖς πιστοῖς ἀνατείλασσα.

Χαῖρε σοι βοῶμεν περιχαρῶς, τῇ παναμώμῳ καὶ Μῆτρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, καὶ χώρα ἀγεώργητε, τὸν οὐράνιον ἡ βλαστήσασα ἀσταχυν.

Χαῖρε σοι τῇ βασιλίδι πιστοὶ, ὁμονοοῦντες ἀσυγχύτως κραυγάζομεν· χαῖρε κλίμαξ ἐμψυχε, τὸν βριτοὺς ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνιον καὶ ἀκήρατον εὔκλειαν.

Απαντες τὸ χαῖρε χαρμόνικῶς, σοὶ τῇ τεκούσῃ τὴν ἀείζων δύναμιν, ἐκβοῶμεν ἄχραντε· χαῖρε παστᾶς ὀλόφωτε· χαῖρε κράτιστον οἰκουμένης ὄχυρωμα·

Κάθισμα. Τὴν ὥραιότητα.

Χαῖρε εὐρύχωρον, Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πολύφωτον Χριστοῦ ἀνάκτορον· χαῖρε χρυσόπλοκε παστᾶς, καὶ κλίνη πορφυρόστρωτε· θάλαμε πυρίμορφε· οὐρανὲ ὑψηλότατε· ἔμψυχε Παράδεισε· λογικὸν ἐνδιαίτημα· περίδοξε τοῦ Δεσπότου θρόνε, χαῖρε Μαρία Θεοτόκε.

Ωδὴ, ζ. . . Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Χαῖρε φωτοφόρον οἰκημα, Μαρία πανακήρατε· χαῖρε σκήνωμα τοῦ Κτίστου καθαρώτατον· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Χαῖρε σωτηρίας πρόξενε, βροτῶν καὶ καταφύγιον· ὥραιότης Ἐκκλησιῶν καὶ εὐπρέπεια· χαῖρε νῖκος Ἀνάκτων, μελῳδούντων καὶ θάρσος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Χαῖρε τῶν Παρθένων καύγημα· μητέρων ἐγκαλλώπισμα· χαῖρε πλοῦτε πενομένων ἀνέξοντλητε· χαῖρε κράτος καὶ δόξα τῶν πιστῶς ἐκθρόνιτων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε, βροτῶν τὸ καταφύγιον· χαῖρε τόπε ἀγιάσματος, καὶ σκήνωμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ωδὴ, η. . . Αστέκτῳ πυρὶ.

Ινα σοὶ πιστοὶ εὐχαρίστως, χαῖρε ἐκβοήσωμεν Παρθένε, βῆσαι πάστης, ἀμαρτίας ἡμᾶς καὶ ζάλης, πάστης περιστάσεως καὶ ἀνάγκης· πάστης συμφορᾶς καὶ θλίψεως, καὶ τῆς τῶν βαρβάρων δεινῆς ἐπικρατείας.

Πει τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ τῶν Χεζουσίμι ἐνδοξοτέραν Θεοτόκε, γνόντες τε πάντες σοὶ προσφωνοῦμεν· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε πάντων βροτῶν ἡ ἀνάκλησις, καὶ πανωλεθρία καὶ κατάπτωσις δαιμόνων.

Απείρων με θλίψεων βῆσαι, τῶν ἐπερχομένων συνεγῶς μοι τῷ ἀθλίῳ, συμφορῶν τε καὶ πάστης βλάβης, πάστης κατακρίσεως, πάστης νόσου, πάστης ἀπειλῆς καὶ μάστιγος· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν τὸν τοῦ σώματος οἶμαι! ἔχρανα ὁ ἄθλιος ἀρρόνως, τῷ βαρβόρῳ ἐπιμένων τῆς ἀμαρτίας· κάθαρόν με δέομαι, βύπτικῷ σου βείθρῳ, πανάμιμε Δέσποινα, καὶ χαρὰν πρὸς θείαν εἰσάγαγε καὶ δόξαν.

Ο Βίρμός.

Αστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες· θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε.

Ωδὴ, θ. . . Καινὸν τὸ θεῦμα.

Ναὸν φρονοῦντες, σὲ χωρητικὸν, καὶ γινώσκοντες, τοῦ τῶν ἀπάντων Κτίστου καὶ Θεοῦ παναγία Δέσποινα, τὸ χαῖρε σοὶ πόθῳ, ἀναβοῶμεν πάντες οἱ δοῦλοί σου· σοφίας Θεοῦ χαῖρε δοχεῖον· χαῖρε πιστῶν πρὸς Θεὸν, σωτηρία ἀκαταίσχυντε.

Η θεία σκέπη, χαῖρε τῶν βροτῶν· τῶν ταγμάτων τε τῶν οὐρανίων χαῖρε· χαρὰ· Αποστόλων καύγημα· μαρτύρων ἡ δόξα· τῶν ἀθλοφόρων χαῖρε θάρσος ἀρρήκτον, ἀπάντων ὁ

σίων καὶ δικαίων, χαῖρε φαιδρόν τε καὶ περιβόητον ἑγκαλλώπισμα.

Σύ μου τὴν φλόγα σθέσσον τῶν δεινῶν· σὺ κατεύνασσον τὸν σάλον ἀγνῆ, καὶ τὴν λύπην πράσσον· τὰ δάκρυα παῦσον· τὰς σύμφορὰς ἀπέλασσον μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· χαρὰν δέ μοι δίδου τῷ σῷ δούλῳ· ὅπως ἀπαύστως ὡς εὐεργέτην μου μεγαλύνω σε..

Θεοκυῆτορ, πάντων τῶν εἰς σὲ, προστρεχόντων σκέπη καὶ ἀντίληψις χραταιά· τὰς αἰτήσεις πρόσδεξαι, νυνὶ τῶν σῶν δούλων, καὶ μιαράκεν ἀντρωσαι χειρῶν ἀγαλή, ὡς ἄμαργον ἔχουσα τὸ κράτος· ὅπως ἀπαύστως, ἐν ὑμνῷδίαις σε μεγαλύγωμεν..

Προσόμαια. Ο τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε ὅγημα λαμπρὸν, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως· Χαῖρε θερμὸν βροτῶν οἰλαστήριον· Χαῖρε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐνώσασα ἀχραντε.

Χαῖρε ζένου καὶ φρικτοῦ, μυστηρίου φανέρωσις· Χαῖρε διῆς ἡνοίχυν Παράδεισος· Χαῖρε θεία τράπεζα· Χαῖρε τὸ φθαρτὸν παφαδόξως ἀγνὴ ἀφθαρτίσασα.

Χαῖρε Κόσμου θησαυρέ· καὶ πενήτων προμήθεια· Χαῖρε τῶν δυστυχούντων τὸ στέρεγμα· Χαῖρε ἀνόρθωσις, πεπτωκότων· Χαῖρε ἀσθενούντων ἀκέστωρ καὶ ἴαμα.

Τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, ἐγνοῶν μου τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὴν σὴν ἀγραντε βούθεαν, προστρέγω ὁ δύστηνος σῶσόν με ἀγνὴ καὶ τῶν χαλεπῶν βῆσαι κολάσεων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ'. ΙΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΦΩΤΩΝΥΜΙΚΟΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΟΥ.

Ο ὃ ή ἀκροστιχίς.

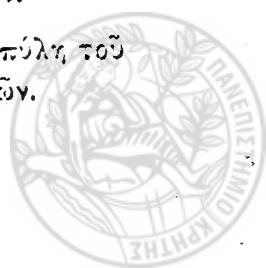
Φωτὸς δοχεῖον, φώτισόν με φωτί σου. Ἀμήν.

Ωδὴ, ἀ. τίχος δι. Θαλάσσης τὸ ἔρυθρον.

ΦΩΤΙ με τῶν πρεσβειῶν σου φώτισον, Θεογεννήτρια, η γενομένη Μήτηρ τοῦ φωτὸς, τοῦ ἀδύτου πανάχραντε· καὶ φωτισμόν με γνώσεως, παρασχεθῆναι καθικέτευσον.

Φές οὖσα φωτοειδῆς πανάχραντε, Θεογεννήτρια, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου ἀγνὴ, σκοτισθέντα με φώτισον, καὶ τοῦ φωτὸς βαδίζειν με, τὰς θείας τρίβους καταξίωσον.

Τὴν νύκτα τῶν λογισμῶν μου σώτισον, φωτί σου Πάναγνε, καὶ τὴν ψυχήν μου πύλη τοῦ φωτὸς, φωτοφόρον ἀπέργασαι· ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι, τοῦ φωτοδότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ομίχλην μου τῶν παθῶν ἀπέλασον, τὸ φῶς ἡ τέξασα, Θεογεννῆτορ Κόρη ἡ φωτὸς, προφανῶς ὑπερλάμπουσα, ἡλιακοῦ πανάχραντε, φωτοκυῆτορ παντευλόγητε.

Ωδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συγχώρησιν ἔξαιτῶ, φωτιστικῶν σου πρεσβειῶν ἄχραντε, ἦν συμπαθῶς δίδου μοι, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἡ κυήσασα,

Διάνοιαν σκοτεινὴν, τῇ φωτοφόρῳ σου αὔγῃ φώτισον· σὺ γὰρ φρικτῶς τέτοκας, τοῦ Πατρὸς ἀγνὴ τὸ ἀπαύγασμα.

Ούκ εστιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀμαρτωλότερος ἐμοῦ Πάναγνε· ὅθεν βοῶ φώτισον, πύλη τοῦ φωτὸς τὴν καρδίαν μου.

Χωρίον φωτοειδὲς, τῆς ὑπερφώτου ἀληθῶς φύσεως, φῶς θεῖκὸν ἄχραντε, καὶ φωτὸς ἀκτῖνα παράσχου μοι.

Ωδὴ, δ'. Επαρθέντας ἰδοῦσα.

Εκ νεότητός μου Πάναγνε φωτοτόκε, ταῖς γέδοναις ῥερύπωμαι τῆς δικαιοσύνης, ἡλιον τεκοῦσα Χριστὸν, φωτί σου νῦν φώτισον, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν καρδίαν μου.

Ιατρεῖον σὺ Πανύμνητε φωτοτόκε, φωτιστικὸν ὑπάρχουσα φώτισον τὸν νοῦν μου, λόγου φωτοφόρε σκηνὴ, καὶ ῥῦσαι τοῦ σκότους με, ἐν φωτὶ ἀστλῷ σκηνοῦσά με.

Ολοτρόπως τῇ κακίᾳ κατεδουλώθην, ἀλλ᾽ ἐπὶ σοὶ προσφεύγω νῦν ὁ ἐσκοτισμένος, φώτισόν με πύλη φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γεέννης με, καὶ φωτὸς ἀυλοῦ με ἔμπλησον.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα καὶ φωτοδότην, τὴν χαλεπὴν ἀπέλασον, σκοτίαν νοός μου, σοῦ τῶν πρεσβειῶν τῷ φωτὶ, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, τὸν μεμολυσμένον ἀμόλυντε.

Ωδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς σὺ τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, φῶς δίδου μοι ἐπιστρέψειν, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τὸν πίστει ἀνυμνοῦντά σε.

Φῶς οὖσα Χερουβίμ, Σεραφίμ ὑπερτέρα τε, πανάχραντε Θεοτόκε; τὴν ψυχήν μου φωτίσου, φωτοκυῆτορ φώτισον.

Τίς δύναται νοεῖν, τοῦ φωτός σου τὸ ἀρρήτον, ὑπέρφωτε Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τὸν ἔνα, φρικτῶς γὰρ σὺ γεγέννηκας.

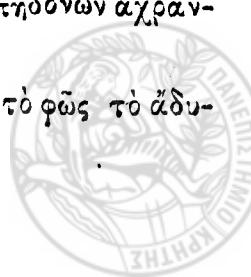
Ισότιμον Πατρὶ, τὸν οἰὸν καὶ τῷ Πνεύματι, πανάχραντε φωτοδότην, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, φωτί με τούτου φώτισον.

Ωδὴ, ζ'. Θύσω σοι.

Στρέψον μου, εἰς χαρμονὴν τὸ πένθος Πανύμνητε, καὶ τὴν τῶν νόσων ὄμιχλην, καὶ πάθων ἀπάντων τὴν τριχυμίαν, εἰς γαλήνην, καὶ τελείαν ὑγείαν μετάβαλε.

Οἴκτειρον, ὡς συμπαθής ἐμὲ τὸν ἀκάθαρτον, καθαρωτέρα ὡς οὖσα, λαμπιδόνων ἄχραντε τοῦ ἡλίου, καὶ φωτός μου, τὴν καρδίαν ἐνθέου σου πλήρωσον.

Νεύσεσι, φωτιστικαῖς Παρθένες ὁδήγησον, τὸν σκοτισθέντα ἀθλίως, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυ-

τον τοῦ οὐρανού καὶ τὸν λύχνον, τῆς ψυχῆς μου σθεσθέντα ὑπάναψον.

Μόνην σε, τιμιωτέραν ἔγνωμεν Πάναγνε, τῶν Χερουδίμων ὡς τεκοῦσαν, τοῦ φωτὸς τὸν πρύτανιν Θεοτόκε· ὃν δυσώπει, πρὸς τὸ φῶς με σκηνῶσαι τὸ ἄδυτον.

Κάθισμα.   Οὐ ψωθεῖς.

Τῆς ἀρετῆς καὶ μετανοίας τὴν τρίβον, τὴν τεθλιμμένην καὶ στενήν καὶ τραχεῖαν, χαρμονικῶς ὁδεύειν με ἐνίσχυσον, ἀγνὴ πλάτυνον ἐν θλίψει, τὴν στενήν μου καρδίαν πλούτισον ἐν πράξεσιν, ἀγαθαῖς τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ παθῶν στενώσεως αὐτὴν, εἰς πλατυμὸν ἀπαθείας ἔξαγαγε.

Ωδὴ ζ.   Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εγὼ Παρθένε, ταῖς ἀνομίαις ὑπερβέβηκα, πάντας τοὺς πρὸ νόμου Πάναγνε ἀληθῶς, καὶ ἐν νόμῳ ἡ κυήσασα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῶν πταισμάτων μου σκότος ἀφάνισον.

Φθαρέντα κόσμον, ἀνακαινίζεις Μητροπάρθενε, Κόρη ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον· διὸ νῦν φώτισον, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὅμματα δέομαι.

Ωραιοτάτην, Κυριοτόκη καὶ ὀλόφωτον, νῦν μου τὴν ψυχὴν ἀπέργασαι, ἡ φρικτῶς τοῦ Πατρὸς ἀποκυήσασα, σὺ τὸ ἀπαύγασμα, καὶ φωτὸς αἰδίου με ἔμπλησον.

Τὴν συντριβὴν μου, τὴν ψυχικὴν θεράπευσον Μαριάμ, ὅχημα φωτὸς, καὶ δίδου μοι πρὸς τὸ φῶς, τοῦ οὐρανοῦ σου τὰς πορείας μην, ποιεῖσθι πάντοτε· ἵνα βλέψω τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ωδὴ, η'.   Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ιδωσου τὸ φῶς τῶν πρεσβειῶν, ἡ φῶς κυήσασα, βροτοῖς τὸ ἄρροντον, καὶ τὰς αἰσθήσεις μου ἀχραντε, τῆς ψυχῆς καταφωτίζουσαν· καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ δεινὸν, σκότος ἔξαίρουσαν ἵνα κράζω· φωτοκυῆτορ χαῖρε Πανάμωμε.

Σκότος τῶν παθῶν μου φωτεινὴ, νεφέλη ἔμψυχε, Μαρία Πάναγνε, τῇ φωτοῷόρῳ σου φώτισον, ἵκεσία μητροπάρθενε· καὶ καταλάμπρυνον τὸν νοῦν· ἵνα σωζόμενος ἀνακράζω· φωτοκυῆτορ χαῖρε πανάσπιλε.

Ολβίος καὶ πλήρης φωτισμοῦ, ἡ σὴ πανάχραντε, πρεσβεία πέφυκε, τοῦ Κόσμου πάντα τὰ πέρατα, φωταυγίζουσα πανύμνημε, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνουσα τῶν βιώντων· Φωτογεννῆτορ χαῖρε ἀμόλυντε.

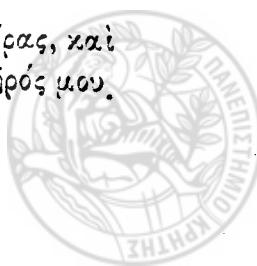
Υμνος σοι ἐπάξιος οὐδεὶς, προσενεγκήσεται Κόρη ὀλόφωτε· σὺ γάρ πανάχραντε τέτοκας, φωτοδότην ὑπὲρ ἔννοιαν, καταφωτίζοντα ψυχὰς, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῶν βιώντων· φωτοκυῆτορ χαῖρε Παντάνασσα.

Οὐ Βίρμος.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔθραξ· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβεσταν, ἀρτὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὔσεβείας ἐρασταὶ Παιδεῖς κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα.

Ωδὴ, θ'.   Δίθος ἀχειρότητος.

Αχραντε φωτώνυμε Κόρη, τῇ φωτοφόρῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον νοός μου τὰς κόσας, καὶ τὰς αἰσθήσεις πόσας τοῦ σώματος· ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι, τοῦ φωτοδότου καὶ Σωτῆρός μου.

Μόνος ὑπερέθην. Παρθένε, τῶν φυγενῶν τὴν γῆσαν φύσιν, ἐν ταῖς ἀσωτίαις καὶ ὥφθην, κατηγῶν ἀλόγων ἀνοητότερος· ἀλλὰ φωτὶ με δέουμαι, τῶν πρεσβειῶν σου φωταγώγησον.

Ημαρτον ὁ τάλας Παρθένε, ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ σύμε, φώτισον καὶ φῦσαι τοῦ σκότους, τοῦ αἰωνίου καὶ καθοδήγησον, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ὄρρευστον, καὶ τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν.

Νύμφη πανάμωμητε, χαῖρε χαῖρε ἀνύμφευτε. Παρθένε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ δέξα καὶ Ἀποστόλων χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε μαρτύρων στέφανε· καὶ τῶν ὁσίων ἀγαλλίαμα.

Προσόμοια.

‘Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα· Χαῖρε Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις· καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις· Χαῖρε κλίμαξ νοητή, τοὺς θυητοὺς ἡ ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν χαῖρε κράτος, ὄρθοδόξων βασιλέων, καὶ ἀρραγές φυλακτήριον.

Χαῖρε Κόρη Πανάμωμε, Ιερέων ἀγλαΐσμα· καὶ βασιλευόντων χαῖρε διάδημα· Χαῖρε τοῦ ἄδου ἡ νέκρωσις· Χαῖρε ἱλαστήριον· Χαῖρε βάθος λογισμοῖς, ἀνθρωπίνοις ἀμέτρητον· ὅπερ εἶδερητον· ἡ χαρὰ τῶν πενθύνυτων· Χαῖρε σκέπη, τῶν πιστῶν σοι προστρεχόντων, καὶ δεομένων σου· ἄχραντε.

Χαῖρε πάσης τῆς κτίσεως, θαυμαστὸν δημιούργημα· τῆς Θεολογίας χαῖρε ὑπόθεσις· δογματικῆς χαῖρε ἔσχατον, ἀτομον τῆς φύσεως· Χαῖρε ἡ ἀκροστιχίς, τῶν Γραφῶν καὶ προφήτεων, θείων Πάναγνε, χρησμοδότις, καὶ ἔκβασις τελεία· Χαῖρε δὶ ης προσκυνοῦμεν, μίαν Τριάδος Θεότητα.

Καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ διάνοιαν Πάναγνε, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι· τοῦ δὲ τὰ σκυρτήματα, ἀπονέκρωσον τὴν δέ, φωτὶ θείῳ σου λάμπευνον, ἵνα εῦθυμος, ἐνοπτρίζωμαι δόξαν τῆς Τριάδος, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνω, σὲ τὴν ὄλορθωτον Δέσποιναν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ,

Ωδὴ, α'. ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

ΥΠΕΡΦΩΤΕ λαμπάς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σθεννύμενον αἱτί, ῥαβυμίᾳ ὑπάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγίᾳ ἐπάρδουσα· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ραντίσσασα σεμνὴ, μετανοίας ὑπσώπω, τὴν ῥυπωσάν μοσ ψυχὴν, καθάρισσν ταχύ, καὶ

τοῖς δάκρυσι πλύνασσα, λεύκανον ὑπέρ χιόνα, νοητὴν εὐφροσύνην μοι, ἀκουτίσασα καὶ ἀγαλλίασιν.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ· τὸ τοῦ παμβασιλέως, Θεοδόχον εὔχρεῖς κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε Πανάμωμε, φρούρησον σὴν αληρουχίαν, τὴν δὲ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Μακάριος ἐστιν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἱ μακάριζων σε, ἄχραντε καθὼς πρεεῖπας, ἵερῶς προφητεύουσα, ὁπηγίκα Χριστὸν ἐνδον ἔφερες.

Ωδὴ, γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εύραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἰμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύνησιν ἀφθορὸν ἐδειξεν.

Σὲ ἐν ἡμέρᾳ, τῆς φρικτῆς ἐξετάσεως εὗροιμι, προστασίαν ἀψευδῆ, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, ὁξεῖαν ἀντίληψιν Θεογεννήτρια.

Σὲ προστασίαν, Παναγία παρθένε κεκτήμεθα· μεταποίησον τὸν ἥμῶν, εἰς γαμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι γεννώσῃς θάνατον.

Σὲ Παναγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἥμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε τὴν παρμακάριστον.

Ωδὴ, δ. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στακτὴ θεία καὶ κασσία, ἀπὸ τῶν ἴματίων σου, Παναγία Κόρη· χάριτες ἀγνείας ἥδυ-πνοι, εὐωδιάζουσαι κόλποις τοῦ Γεννήτορος, τὸν καθήμενον, ἐπὶ τοὺς σοὺς κόλπους ἥγαγον.

Η Βασίλισσα παρθένος, η Θεὸν σωματώσασα· η χρυσῆ λυχνία, λάμψον μετανοίας ἀκτινά μοι· η τοῦ ἡλίου νεφέλη φωταγώγησον, τῆς καζδίας μου; τὰ νοητὰ αἰσθητήρια.

Η ἀγίκ Θεοτόκος, ην οἰκησαι εὐδόκησεν, ως εὐώδη οἶκον, Λόγος τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος, οἰκόν με δεῖξον Παρθένε θεῖον Πνεύματος, τὸν κεαυγάζοντα· Δόξα ἀγνὴ τῇ κυήσει σου.

Απειράγμε Μαρία, τὸ γλυκύτατον ὄνομα· καὶ ὑπέρ χρυσίον, λίθον τε πολὺ τιμιώτερον· ὁ πολυτίμητος πλοῦτος καὶ ὑπέρτιμον, χρῆμα σῶσόν με, τὸν ἐπὶ σὲ καταφεύγοντα.

Ωδὴ, ε. Ασεβεῖς οὐκ ὅψονται.

Ρυσμένη φάνηθι ἐμὲ τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φίοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ ολίγων καὶ περιστάσεων, τὸν πιστῶς ὑμνοῦντά σε, Θεοτόκε φίτπάρθενε.

Η τὸν θεῖον ἀνθρακα κυήσασα σαρκὶ, τῶν παθῶν μου ἥδονῶν, τοὺς φλογώδεις ἀνθρακας δρόσῳ κατάσθεσον, τοῦ ἐλέους Δέσποινα, τῆς ἀφάτου εύσπλαγχνίας σου.

Τὴν ψυχὴν μου φύλαξον ὡς Κόρην ὀρθαλμοῦ, ἐν τῇ σκέπῃ σου ἀγαθὴ τῶν πτερύγων ἀγραντε, καὶ τῶν πνευμάτων με πονηρίας λύτρωσαι, τιμωρίας καὶ κολάσεως.

Εν ὅλῃ καζδίᾳ μου Θεοτόκε ἀγαθή, ἔξομολογεῖσθαι· τῷ λυτρωτῇ, τὴν ἐμὴν ἀγάθυνον ψυχὴν ταλαίπωρον, ἔξωθεῦσα πάρωσιν, τῆς καζδίας μου Πανάμωμε.

Ωδὴ ζ^ο. Ἐβόησε προτυπῶν.

Εμφύτευσον, τῇ ψυχῇ μου ὡς ξύλον πολύφορον, θεῖον φόβον, καὶ καρπὸν ἐνεγκεῖν καταξίωσον, ἀξετῶν ὁ ἔσω, ἐξ ὧν τρέφεται ἄνθρωπος Δέσποινα.

Ανάτειλον, μετανοίας ἀκτῖνά μοι Δέσποινα· καὶ τὰ νέφη πονηρῶν λογισμῶν διασκέδασον, τὴν νεφέλην, τοῦ τῆς δικαιοσύνης πανάμωμε.

Κατεύνασον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, καὶ τὴν ζάλην, πονηρῶν ἐννοιῶν ἐξαράνισον, ἡ βεβαία πάντων, προστασία καὶ σκέπη Πανύπηντε.

Επλήθυναν, ὑπερ ἅμμον θαλάσσης τὰ πταίσματα, τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὡς φόρτος βαρὺς κατατρύχει με· ἀλλὰ σὺ Παρθένε, πρὸ τοῦ τέλους οίκτείρασσα σῶσόν με.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγνὴ ἀπειρόγαμε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς· πτωχῶν ἀντιλήπτρια, τῶν θλιβομένων χαρά· πενθούντων παράκλησις· βῦσαι με συγχεθέντα, πειρασμοῖς ἀδοκήτοις· ίασαι με νοσοῦντα, κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον μόνη πανάχραντε.

Ωδὴ, ζ'. Ο διασώσας ἐν πυρὶ.

Αγιωσύνης ιερόν· ἐλεημοσύνης χωρίον· δικαιοσύνης ἀληθοῦς, ἐνδισίτημα Δέσποινα δέομαι, δικαιώσασσα σῶσόν με, δωρεάν τὸν δικαιοῦντα Χριστὸν τεκοῦσα.

Εχεις τὸ δύνασθαι ἀγνὴ, πάντως ὡς τεκοῦσα Δεσπότην· τῆς Δεσποτείας με διὸ, τίδονῶν καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω τῷ τόκῳ σου· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὔσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὄμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Ρῆξον πταισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ Μητρικῇ παρρήσιᾳ, τῶν εὔτερῶν τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου πάναγνε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

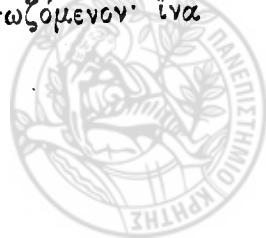
Ωδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ράβδος ἐκ τῆς βίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος πέφηνας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάσαντα, καὶ τὴν ὁσμὴν τὴν ἑαυτοῦ πᾶσι παρέχοντα τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ, βροτῶν τὸ φύραμα ἀγνὴ τῶν βιωντῶν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρῆξον τὸν χλοιόν μου τὸν βαρὺν, τῶν παραπτώσεων, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν καρδίαν μου σύντριψον· τὴν ψυχήν μου καταλάμπρυνον· καὶ τοῦ νοός μου τὸ σαθρὸν στῆσον καὶ ἀστατον· ἵνα μέλπω, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοσοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν θεράπευσον, καὶ τὸν ἐνόντα μοι, παθῶν ἀπόπλυνον βόρβορον, καὶ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ Πάντοκράτορος Θεοῦ ὅλον σωζόμενον· ἵνα μέλπω· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Βιρμός.

Χειρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφεαξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἔφασται παιδεῖς κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότυπος.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὑφροσύνη τοῦ κόσμου· καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρθενε.

Τυκνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἰ πηγὴ τῆς σοφίας· ἐξ ἣς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἀχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ωρθης Χερουβίμ ἀνωτέρα· καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἀχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον τέξασα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον τῷ Πνεύματι.

Δέσποινα ἀγία Παρθένε, σὺ δωρεὰν οἰκτείροσόν με· οὐ γὰρ ἔχω ἄλλην ἐλπίδα. τῆς σωτηρίας δὲ ἣς σωθήσομαι, εἰμὴ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν βοήθειαν καὶ σκέπην σου,

Προσόμοια. Οἱ εξ ὑψίστου.

Χαῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον· Χαῖρε στύλε πύρινε τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ, ἐνδον εἰς θείαν κατάπαυσιν, εἰσάγων μόνη· Χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν ἥλιον, κόσμῳ διαυγάσασα καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, φῶς τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταβιβάσασα Θεονύμφευτε· Χαῖρε Παρθένε· Χαῖρε Πάνσεμνε· Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε φαιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίου· Χαῖρε θρόνε πάγχρυσε· Χαῖρε λυχνία χρυσῆ· Χαῖρε κορυγγύλη ἡ βάψασα, ἐκ σῶν αἰμάτων, τῷ βασιλεῖ πορφύρων θεότευκτον· χαίροις πόλις ἔμψυχε· τίμιε στέφανε· καὶ κραταιὸν περιτείχισμα, βασιλευόντων, ἐν εὐσεβείᾳ χαῖρε ἀνίκητον, στρατευομένων θάρσος Πάναγνε· Χαῖρε πύλη Κυρίου Πανύμνητε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ναὲ πανυπέρτιμε Κυρίου· χαῖρε θεία τράπεζα ἄρτον βαστάσασα· Χαῖρε ἀπότιστος ἀμπελε, τὸν γλυκὺν βότρυν, ἡ ἐκβλαστήσασα χαῖρε ἥδιστον, ἀσμα καὶ ἐντρύρημα τῶν οὐρανίων νοῶν· Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, Παρθενομῆτορ, τὸ ὠραιότατον καὶ πανεύοσμον· Χαῖρε τὸ κρῖνον, τὸ κροκόλευκον, καὶ ἥδυπνον χαῖρε Παράδεισε, τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου· Χαῖρε κόσμος πολυέραστε.

Εἶχαροςένω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, τῶν βίβλων πάντως φανερωθήσονται· ὅμιματα ἐρρύπωσα βλέπων τὰ ἀτοπα· χειρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις· σῶμα ἡχρείωσα ὁ ταλαιπωρος, καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα, ἀμαρτίαις, ἐλέησον οἰκτείρον· καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Ο οὐ γένεται χροστιχίς.

Κανὼν τέταρτος Παρθένῳ Μητροφάνους.

Ωδὴ, α'. ἡγος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

ΚΥΡΙΩΣ καὶ ἀληθῶς γεγέννηκας, Θεὸν καὶ Κύριον· καὶ Θεοτόκος μόνη ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐκλήθης ἀγνή· διὸ πιστῶς γεραιόμεν, καὶ κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ἀστήρ ὁ τοῦ Ιακώβ ἀνέτειλεν, ἐκ σου πανάχροντε, ὁ ἀριθμὸν τὰ πλήθη ὡς Θεός, τῶν ἀστέρων διὸ ταῖς αὐτοῦ, μαρμαρυγαῖς ἀπέλασον, τῆς ἀμαρτίας μου τὴν ζόφωσιν.

Νυμφῶνα τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἀγνὴ πανάχροντον, καὶ λογικὸν γινώσκων σε σαρῶς, ἱκετεύω ῥυσθῆναι με, παθῶν σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ως κλίμαξ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀφίξεως, τοῦ παντοκράτορος· δὶς θεός κατῆλθεν ἐπὶ γῆς, ἐκ γῆτῶν παθῶν τῆς σαρκὸς, πρὸς οὐρανὸν ἀνύψωσον, καὶ πρὸς Θεόν με χειραγώγησον.

Ωδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νάουσα κρήνη, θλιβομένοις παράκλησιν πέφηνας· διὸ Δέσποινα καίγοι, πρεσβευτικῶν σου ναμάτων ῥοὴν, βλῦσον καὶ κατάσθεσον παθῶν τὴν κάμινον.

Τραυματισθέντα, λογισμῶν ἐξ ἀτόπων θεράπευσον, ή τῆς φύσεως ἡμῶν, ιασαμένην πληγὴν χαλεπήν· τὸν ταύτης γὰρ τέτοκας πλάστην καὶ Κύριον.

Ἐν τῷ πελάγει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων πανάμωμε, καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, κλυδωνιζόμενον τάχει πολλῷ, λιμένι καθόρμισον σῆς ἀντιλήψεως.

Τὸν ὡς ἐν πόκῳ, ὑετὸν θεῖκὸν ἐν τῇ μήτρᾳ σου, δεξαμένην τὴν ἐμὴν φλογίζουμένην πυρὶ τῶν παθῶν, καρδίαν ἐπόμβρησον ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ωδὴ, δ'. Επαρθέντα σε.

Απὸ μύρων τοῦ οἰοῦ σου τῶν ἐκβλυζόντων, ὅσμὴν ζωῆς τοῖς ἀπασι, μῆρον ἀπαθείας, βλῦσον τῇ ψυχῆμου ἀγνή, καὶ πάντα τὸν βόρεορον τῶν παθῶν αὐτῆς ἐξαφάνισον.

Ρυπωθέντα με τοῖς σπίλοις τῆς ἀμαρτίας, τῶν πρεσβειῶν σου ῥάντισον ὑσσώπῳ καὶ πλύνον, καὶ τοῦ μολυσμοῦ τῶν παθῶν, καθάρισον Δέσποινα, καὶ δεῖξον Χριστοῦ οἰκητήριον.

Τὴν γραφεῖσάν σε δακτύλῳ τῷ θείῳ βίβλον, ἐσφραγισμένην Πάναγνε λιτάζω δακτύλοις, γράψον μοι· τῶν σῶν πρεσβειῶν, πταισμάτων τὴν ἀφεσιν, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτωσιν.

Ο ἐπ' ἀκρων τῶν ὄρέων ἀγίων πάντων, οἶκος Θεοῦ γενόμενος, ὃς πρὶν ὁ Προφήτης, ἔφη-
σε Χριστοῦ καθαρὸν, ἀνάδειξον οἶκόν με, Δέσποινα ταῖς σαῖς ἀντιληψεσιν.

Ωδὴ, ε'. Σὲ Κύριε μου φῶς.

Σὲ δρόσον Ἀερμών, ἐν Σιών καταβαίνουσαν, γινώσκων Θεοκυῆτορ, δυσωπῶ κατασθέσαι,
τὴν τῶν παθῶν μου χάμινον.

Παράδεισος ζωῆς, Θεοτόκε ὑπάρχουσα, θανάτου τῆς ἀμαρτίας, καὶ παθῶν πολυτρόπων,
ἐν λύτρωσαι με τάχιον.

Αλάβαστρον ἀγνή, νοητὸν σὺ ὑπάρχουσα, τοῦ μύρου τοῦ κενωθέντος, ἐπὶ γῆς οὐρανόθεν,
καὶ μὲν εὖωδίασον.

Ρεύσαντα πρὸς φθορὰν, ἀνεκτήσω τὸν ἀνθρώπον, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, καὶ τῆς πρὶν
ἀφθαρτίας, Παρθένε κατηξίωσας.

Ωδὴ, ι'. Θύσια σοι.

Οάλαμος, δεδοξασμένος ἐνδοξεῖ Δέσποινα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γεγονὼς ἐδόξασας τοὺς
ἀνθρώπους· διὸ δόξης, ἀκηράτου καὶ μὲν καταξίωσον.

Εστησας, τὴν φθορὰν νεμομένην τῆς φύσεως, δὶ ἀκραιφνοῦς ἀφθορίας· ἀλλὰ στῆσον ἄχ-
ραντε καὶ παθῶν μου, τοὺς χειμάρρους, καὶ σαρκικοῦ φρονήματος ῥύακας.

Νέκρωσον, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις τοῦ σώματος, καὶ τὴν σκιρτῶσάν μου σάρκα, τῷ νοὶ^{τοῦ}
ὑπόταξον ὡσπερ πῶλον, χαλινοῦσα, τοῖς ἴμᾶσιν ἀγνὴ σῶν δεήσεων.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀ-
μαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην σίκτεῖσαι καὶ σῶσαι με.

Κέθισμα. Οὐ ψωθείς.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοὺς τεταμένη, ἀϋλος κλίμαξ μυστικῆς προετύπου, τὴν λογικὴν
καὶ ἐμψυχόν σε κλίμακα· σὺ γὰρ τὸ μεσότειγον, τοῦ φραγμοῦ καθελοῦσα, ἡγωσας πανύ-
μητε, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, τὸν οὐρανὸν συνάψασα τῇ γῇ, καὶ τοὺς βροτοὺς τοῖς Ἀγ-
γέλοις συμμίξασα.

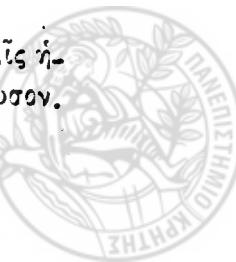
Ωδὴ, ζ'. Εὐ τῇ καμίνῳ.

Ως πυριφόρος, καὶ θεοδόχος οὖσα βάτος ἀγνὴ, φλέξον λογισμῶν ἀκάνθας τῶν πονηρῶν,
τὴν ψυχὴν μου δὲ καταύγασον, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀβύσσον ἔκρανον.

Μεγαλωσύνην, ἐκ τοῦ αἰῶνος μόνη καὶ θεῖκὴν, δόξαν σὺ προδήλως εὔρεις ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐρανὸς φανεῖσα δεύτερος· σὺ οὖν κατάργησον, τοὺς μεγαλαύγους ἔχθρούς μου δαίμονας.

Η θεία κρήνη, τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγαθότητος, βλῦσον δαψιλῶς μοι πλοῦτον σων οἰκ-
τηρῶν, καὶ τὸν ῥύπον τῶν πταισμάτων μου, ἐναποκλύνασα, τὴν τῆς σαρκὸς κατάσθε-
σον πύρωσιν.

Τὸν ἐκ Θεοῦ μοι, χρηγηθέντα πλοῦτον Πνευματικὸν, πρώην **τῶν ἀσώτως πάντα ταῖς ή-
δοναῖς**, κατηγάλωσα τοῦ σώματος· ἀλλ' ὡς τὸν ἄστωτον, ταῖς σαῖς λιταῖς Παρθένε δικαίωσον.

Ωδὴ, ή. Χεῖρας ἐκπετάσις.

Πηξον τῶν πταισμάτων μου σειράς, καὶ τὰς τοῦ δώματος, ὅρμας ἀνάστειλον· τῆς πονηρίας δὲ σύραφον, ἐνθυμήσεις καὶ καθάρισον, ἐκ τῶν κρυφῶν λογισμῶν, τάχει τὸν δούλον σου Θεοτόκε, πάντων πρυτάτις πιστῶν καὶ ἀντίληψίς.

Ορος του Θεοῦ τὸ ἐμφανές, καὶ ἀλατόμητον, καὶ πῖον ἄγραντε, δασὺ καὶ σύσκιον σκέπασον, πυκασμῷ με σῶν δεήσεων καὶ ἐκ παγίδας θηρευτῶν, ρῦσαι καὶ φύλαξον ἀπὸ βέλους, δαιμογιώδους αἰσχρῶν ἐνθυμήσεων.

Φόβον με τὸν θεῖον συλλαβεῖν, καὶ Πνεῦμα Δέσποινα, τῆς κατανῆσεως, ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου ποίησον, καὶ τεκτῖν βίον ἐνάρετον, καὶ φοβερὸν τοῖς πονηροῖς, δαιμοσιν ἄγραντε καὶ τῆς θείας, δεῖξον Ἀγγέλων χορείας συνόμιλον.

Ανοιξόν μοι πύλη τῆς ζωῆς, τὰς θύρας τάχιον τὰς τῆς ἐλπίδας μου, καὶ καθοδῆγησον ἄγραντε, πρὸς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δεῖξον τὸν δούλον σου κληρονόμον, θείας τε δόξης ἀγίων συμμέτοχον.

Ο Εἰρήνης.

Χεῖρας ἐκπετάτας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκω ἔρραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεστας, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασται παιδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα

Ωδὴ, θ'. Εὕκ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν ἀγνὴ τοῦ δούλου σου, καὶ συντόμως προκατάλαβε, καὶ τῶν λυπούντων καὶ κακούντων, ἐγθεῶν τῶν ἀσοάτων με λύτρωσαι, καὶ σῶσον ἐξ ἀναγκῶν καὶ τῶν θλίψεων, καὶ πολυτρόπων περιστάσεων.

Ολὸν με πληγαῖς ὀμαρτιῶν ὑπάρχοντα, τραυματίαν καὶ κατόδυνον, ἵσαι πάναγνε Παρθένε καὶ ρῦσαι πονηρῶν ἐνθυμήσεων, ἡ Λόγον τὸν παντοδύναμον τέξασα, τὸν ἀγαθὸν τε καὶ φιλάνθρωπον.

Υπέρ τοῦ πεσόντος πρὶν Ἀδὰμ εἰς θάνατον, τῷ θανάτῳ προσωμίλησεν, ὁ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, δεσπόζων σὸς υἱὸς ὑπεράγαθε· διό με τῆς τῶν παθῶν παραπτώσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἔξανάστησον.

Σῶσον Θεοτόκε τὸν εἰς σὲ προστρέχοντα, ἐκ κινδύνων καὶ συμπτώσεως, τῆς ὀμαρτίας καὶ τῆς ζάλης, τῶν σαρκικῶν παθῶν καὶ τοῦ κλύδωνος καὶ βίον τῶν δυσχερῶν καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῆς μελλούσης κατακρίσεως.

Προσόμοικ- Ἐδωκκας σημείωσιν.

Χαῖρε καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον· Χαῖρε νύμερη ἀκήρατε· Χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· Χαῖρε θεία σκέπη πάντων προστασία· Χαῖρε ἀμόλυντε σκηνὴ· Χαῖρε Κυρία πάστη τῆς κτίσεως· γρυσοῦν θυμιατήσιον· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε θείε παράδεισε, ζωῆς ἔγλον βλαστήσασα.

Χαῖρε τιμιώτατον· καὶ χρυσαυγὲς ἐνδιαίτημα· τοῦ ὑψίστου πανύμνητε, καὶ μήτηρ ἀνύψευτε· Χαῖρε θεῖον τεῖχος, ἀπείρανδρε Κόρη· Χαῖρε λυγγία φωτεινή· παντὸς τοῦ Κόσμου γαῖρε ἐξίλασμα· τὸ ἄνθος τὸ τῆς πίστεως· Χαῖρε τυράννων θρασύτητα, τῇ ἀμάχῳ

δυνάμει σου, εύσθενῶς καταράσσουσα.

Χαῖρε ἡ πανάμωμος, ὁ μέντος Χριστοῦ ἀρχιπόλιμενος· Χαῖρε κρήνη ἀέννας, ἀμέροσίας ἥ-
ουσα, νεκταρῶδες κράμα· Χαῖρε μυροθήκη, τοῦ νοητοῦ μύρου χρυσῆ, τὴν δυσωδίαν εὐω-
δίαζουσα, παθῶν χαῖρε ἀπέιρανδρε, Ἀγγέλων τίμιον ἄγαλμα· καὶ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα,
τῶν πιστῶς δοξαζόντων σε.

Πᾶσαν τὸν ἑλπίδα μου, ὁ δυστυχῆς καὶ πανάθλιος, ἐπὶ σὲ ἀνατίθημι, πανάγραντε Δέσ-
ποινα ὀλοψύχῳ νεύσει· μὴ με ἀπορρίψῃς, ἀπὸ προσώπου σου ἀγνή, μηδὲ βδελύξῃ με τὸν ἀ-
νάξιον· μὴ σπλάγχνα σου σιλάνθρωπα, κλείσης μοι Μήτηρ φιλάγαθε· ὅτι ἄλλτν οὐ κέκ-
τημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΟΥ.

"Ἐχων ἀκροστιχίδα ταύτην.

Αἶνων ἀπαρχὰς εἰσάγωσαι Κυρία. Θεοφάνης.

Ωδὴ, α'. ἦχος δ'. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ· Δέσποινα, διπλῆν πεντάδα συνέτισον· δεκάχορδον ὅργανον δεῖξον σῇ
χάριτι, τὴν ὑπέρχρονον, σοφίαν ἡ τεκοῦσσα· ἀρμόνιον ὅπως σοι ἀσω μελοδημα.

Ισχὺι Πανάμωμε, θουλῆς μεγάλης ὁ "Ἀγγελος" ὁ πάντα στησάμενος, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸ
πρὸν, ἐπεδήμησεν, ἐκ σοῦ δὲ εὐσπλαγχνίαν, καὶ σχίσας τὸν κώδικα λύσιν δεδώρηται.

Νεφέλην σε ἔμψυχον, τοῦ Πατρικοῦ ἀπανγάσματος, γινώσκομεν Δέσποινα, ἀνατολὴν τοῦ
φωτὸς, τοῦ φωτίσαντος, ἡμῶν τὴν ἀκοσμίαν, καὶ πάντας ἐλκύσαντος πρὸς τὰ οὐράνια.

Ωράβιν ἀσύγκριτος, κάσμος τῶν ἀνω δυνάμεων, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, Θεογεννῆτος
ἄγνη· ἡ θεώσασα, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ σῖδην νεκρώσασα μόνη τῷ τόκῳ σου.

Ωδὴ, γ. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Νενίκηνται φύσεως οἱ ὅροι, καὶ λέλυνται γόμοι φυσικοὶ, τῇ ὑπέρ νοῦν λογεία σου, Παρ-
θενομῆτορ ἀγραντε· ἐκ σοῦ γάρ ὁ ἀνείδεος, σαρκὸς τὸ εἶναι προσείληφεν.

Αμίαντον κλίνην Σολομών σε, κατεῖδεν ἔξηκοντα σοφοῖς, πυργυρουμένην Δέσποινα, ἐν
ἐγ τῇ Θεὸς τὸ πρόσλημμα, ἀνακλιθεὶς προσέλαβε, καὶ τοῖς βροτοῖς προσωμίλησεν.

Πορφύραν ἀγνῶν σου ἔξι αἷμάτων, ὁ λόγος φορέσας τοῦ Θεοῦ, δίχα τροπῆς καὶ φύρσεως,

καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, καλύψας περιέβαλε, τὴν θεῖαν ὥραιοτητα.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, καὶ πόλις ἡ ἐμψυχος Θεοῦ, σὺ ὀφθῆς Παναμώμητε, ἐν ᾧ μεγάλα εἴργασται, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως, ἃ ἔξ αἰῶνος οὐκ ἤκουσται.

Ωδὴ, δ'. Ο καθήμενος.

Ρεῖθρον ζῶν ἀθανασίας, οία κρήνη πηγάσσασα, τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας, νέκταρ τὸ γλυκύν καὶ χρυσόρρεοθρόν, τοὺς φλεγομένους ἐν δίψῃ ἡ δροσίζουσα· ὁ Παράδεισος, ὅντως ὁ πάντερπνος Δέσποινα.

Χρυσαυγίζουσαν λυχνίαν, ἐπταφώτοις χαρίσμασι, σὲ ἐκ παντὸς γένους, ἥλιος Χριστὸς ἔξελέξατο, καὶ κατελθὼν τῶν ἀδύτων ἐνυμφεύσασο, ἀπειράνδρως τὴν σάρκα βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Συνοχέα ἀποτίκτεις, τοῦ παντὸς τὸν συνάψυχτα, εἰς ταυτὸ τὰ ἄκρα, καὶ τὰ διεστῶτα ἐνώσαντα· δὶς τὰ ἄγω τοῖς κάτω συγχορεύουσι, καὶ δοξάζουσι πάντα ὡς πρόξενον Δέσποινα.

Εργαστήριον τῶν δύω, τῆς ἐνώσεως φύσεων, σὺ ὑπῆρξας Κόρη, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον καὶ ἐννοιαν, ἐξ τῆς ὁ πάντων Δεσπότης ἔξυφάνατο, οὐ τροπῇ ἀλλ' ἐνώσει φορέσας τὴν σάρκωσιν.

Ωδὴ, ε'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις, ὑπάρχεις Παναμώμητε· ἔρεισμα στερρὸν τῆς ἀληθείας· τῆς εὐκληρίας ἡ ἐπανάκλησις· ἐν τῇ ἀνατίθημι σεμνή, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, καὶ ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Σεμνὴ χαριτόπλοκος, σὺ εἰ φύσιν τὴν ἀστεκτον, κρύψασα Θεότητος ἐν μήτρᾳ, ἀναλλοιώτως ἐν ὑποστάσει μιᾶ· δὶς τῆς σαρκοφόρος ὁ Θεὸς, πᾶσιν ἀναδέεικται, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Γλυκεῖα σὺ θάλασσα, ἀλλ' ὅμως ἀδιάβατος, ἀρδην ἡ βυθίσασα τριστάτας, καὶ ἀναβάτας σὺν νοητῷ Φαραὼ· καὶ σώσασα νέον Ἰσραὴλ, πόλιν εἰς οὐράνιον, καὶ λιμένα γαλήνιον.

Ωραίως ὑπέρκεισαι, καὶ θαυμαστῶς ἐν κάλλεσι, νύμφη ἀσματίζουσα σοι κράζει· δὶς φοιτήσας, ὁ ἔραστὴς τῶν καλῶν, εὐγένισε Δέσποινα βροτῶν, φύσιν καὶ διέσωσεν, ἐκ χερὸς τοῦ ἀλάστορος.

Ωδὴ, ζ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Σοφίαν λόγον κηρύττομεν, υἱὸν τὸν τοῦ Πατρὸς προαιώνιον, ἐπισκηνώσαντα, οὐσιωδῶς ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ τῇ ἀριστῇ πλάσει ἡμᾶς θεώσαντα.

Ο στήσας ὅρη τῷ νεύματι, σὲ ὅρος νοητὸν καθυπέδειξε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς ἀρεταῖς ὃν κατάσκιον· ἐξ οὐ αὐτὸς τὴν σάρκα κατελαξεύσατο.

Ιψῷ δηχθεῖσα τοῦ ὄφεως, τὸ γένος ἡ Προμήτωρ διώλεσεν, ἐκ σῆς δὲ Πάναγνε, ἀνερμηγεύτου κυνήσεως, θεοῦται πᾶσα φύσις τρόπῳ βελτίονι.

Κηρύττω βλέπων τὰ θαύματα, τὰ πέρα νοῦ καὶ γνώσεως Πάναγνε· πῶς ὁ ἀγώρητος, ἐψοὶ ἀρρένεστος κεχώρηται! πῶς γενηματίζει κτίσμα ὁ κτίστις Δέσποινα.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέβησαν, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῇ· Μαρία Παντάνασσα, ὅλεσσον αὐτοχείρως, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἴσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ θείῳ σου νεύματι πάντας ἀφάνισον.

Ωδὴ, ζ. Οὐκ ἐλάττευσαν.

Υπερίπταται, τὸ ξένον τῆς λοχείας σου, πᾶσαν διάνοιαν· σωματικῶς γὰρ γραφεὶς, ὁ φύ- σει ἀπρόσιτος καὶ ἀπερίγραπτος, καθυπέγραψε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, Παναγία Θεοτόκε.

Ρητορεύσεις, προφητόφθεγκτοι πεπλήρωνται, ἐν σοὶ Θεόνυμφε· τὸν γὰρ κοσμήτορα σὺ, τοῦ Κόσμου γεννήσασα, πάντας ἑκόσμησας, καὶ ἐφώτισας, εὐλογημένη Πάναγνη, τῶν βρο- τῶν ἡ σωτηρία.

Ισοδύναμον, Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι λόγον ἔκύησας, τὸν ἐν δυσὶν ἀγαθὴν, οὔσιας ὑ- πάρξεντα μίαν ὑπόστασιν· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Αθεώρητον, βυθὸν κατανοοῦμέν σε, καὶ ὑψός ἀρρήτον, Παρθενομῆτορ βροτῶν, τὴν φύσιν ὑψώσασα τῷ θείῳ τόκῳ σου· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα, τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ωδὴ, η'. Παιδίας.

Θεῖος θησαυρὸς πάσης ἀγνείας· καὶ σκήνωμα παρθενίας θεοχάρακτον, ὥφθης Θεονύμφευ- τε· κρῖνον εὐώδεστατον, τοῦ φυτουργοῦ τῆς Κτίσεως καὶ θεῖον τέμενος· διό σε τὴν Παρ- θένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εφερες τὸ πῦρ ὥσπερ ἡ βάτος, ἐν μήτρᾳ ἀφλέκτως τῆς Θεότητος, λύουσα Πανάμωμε, Εὔχας τὴν ἀπότισιν, καὶ ὄφειλὴν Πανύμνητε τῷ θείῳ τόκῳ σου· διό σε τὴν Παρθένον ὑ- μνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολον με ἀνείληφεν ἀρρένεστως, ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως καθ' ὑπόστασιν, λόγος ὁ παν- τέλειος, ὅλον με ἔθεωσε, τῇ συναφείᾳ Δέσποινα ὅλως τῇ κρείττονι· διό σε τὴν Παρθένον ὑ- μνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φύσεως φοιτήσας ὁ τεγνίτης, ἐξ ὅρους τῆς ἀνυμφεύτου Θεομήτορος, βρέφος ὑπομάζιον, γερσὶ καθορᾶται νῦν, ταῖς μητρικαῖς φερόμενον, καὶ πάντας ἡγειρε, Μητέρα τὴν αὐτοῦ ἀνυμνῆσαι, καὶ δοξολογῆσαι ὡς μόνην Θεοτόκον.

Ο βίρμός.

Παιδεῖς εὐαγγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ωδὴ, θ'. Απας γηγενής.

Αρμα φωτεινὸν, τοῦ λόγου ὑπάρχουσα· ἀρμα πυρίμορφον· ἀρμα πολυώνυμον, ἀρλῶν ὥρονων ἀρμα ἀσύγκριτον, τοῦ θείου στηρίγματος ἀρμα χρυσόπλοκον, τοῦ υἱοῦ σου, ἀρμα με ἀνάδειξον, ἀπαθεία νοὸς Θεονύμφευτε.

Νέον οὐρανὸν, ὁ πάντων ἐπέκεινα σὲ κατεσκεύασεν, οὐρανῶν ἀνώτερον, καὶ πάσας πό- λους δυνάμεις ἔλαθε, καὶ κατελθὼν ἐνώκτισεν ὅλος ἐν μήτρᾳ σου, ἀπορρήτως μὴ ἐκστάς Θεόνυμφε, τῆς πατρώκες μονῆς ἡ τῆς φύσεως.

Ηλιος φαιδρός, ἐφίλησε Δέσποινα σοῦ τὸ ἀμόλυντον, καὶ κατενυψεύσατο, ἀξέρτω λόγῳ εἰς ἀναζώσιν, τῆς πεθνηκύιας φύσεως: θήευ ἐκ πόθου σε, εὐφρημοῦμεν πίστει καὶ γεραιόρμεν, θεῖκης ὡς αἰτίαν μεθέξεως.

Στῆσον τῶν παθῶν, τὸν σάλον Πανάρωμε ἐκ τῆς καρδίας μου· πᾶνσον τὰ σκιρτήματα, τὰ τῆς σαρκός μου· τὸν νοῦν ἑδείανσον, πρὸς θεωρίαν ἄλλον, καὶ λογισμὸν τὰς ὁρμὰς, τὰς ἀτάκτους τρέψον πρὸς ἀπάθειαν, καὶ μελλούσης ζωῆς καταξίωσον.

Προσόμοια, εψεύσεις γενναῖον ἐν.

Χαῖρε θείων δυνάμεων, ἀγαλλίαμα Δέσποινα· Χαῖρε· Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα· Χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα· ὅσιων τὸ καύχημα, Ἀσκητῶν Ιεραρχῶν, Προφητῶν περιήγημα· ἀνωτέρα τε, ποιημάτων ἀπάντων Θεοτόκε· καὶ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τὸ περιέστον ἄκουσμα.

Χαῖρε σκήνωμα ἄγιον, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως· Χαῖρε Θεοτόκε· Χαῖρε πανάσπιλε· Χαῖρε λυγνία ὀλόφωτε· Χαῖρε πόλις ἔμψυχε· Χαῖρε γέφυρα θνητῶν, πρὸς ζωὴν ἡμετάγουσα· Χαῖρε ἀμώμε, Παναγία Παρθένε· Χαῖρε μόνη τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῇ σῇ κυρίῃ ἐνώσασα.

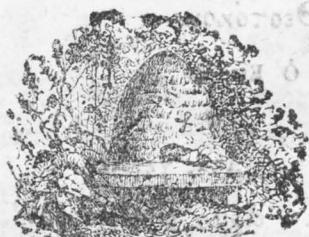
Χαῖρε πύλη χρυσῆλατε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε· Χαῖρε ἀγλαύρουσε θεία τράπεζε· Χαῖρε χρυσόπλοκε θάλαμε· χλαμὺς ἀλουργόχροε· Χαῖρε ἄρμα φωτεινὸν· Χαῖρε σκήνωμα ἐνδοξόν· Χαῖρε πέμπενος, αστραπόμορφον χαῖρε τῆς ψυχῆς μου, ἢ εὐπρέπεια καὶ πάλλος· Παρθενομῆτορ θείνυμφε· οὐαὶ μη τοι τοιούτοι μητέρας.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν ἐμῶν ποιησασθαι, παραπτώσεων· ἀλλ' οὐκ ἔχει με· η φάύλη μου, τῶν κακῶν συνήθειαν διὰ τοῦτο σοι φῶν, καὶ προσπίπωσύν δάκρυσι, καὶ σὸν δέσμαι· ἐξελοῦμε τοιαύτης τυραννίδος, ἤδη γοῦσκη πρὸς τὰ κρίτω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν κακῶν σοι φῶν, καὶ προσπίπωσύν δάκρυσι, καὶ σὸν δέσμαι· ἐξελοῦμε τοιαύτης τυραννίδος, ἤδη γοῦσκη πρὸς τὰ κρίτω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν κακῶν σοι φῶν, καὶ προσπίπωσύν δάκρυσι, καὶ σὸν δέσμαι· ἐξελοῦμε τοιαύτης τυραννίδος, ἤδη γοῦσκη πρὸς τὰ κρίτω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

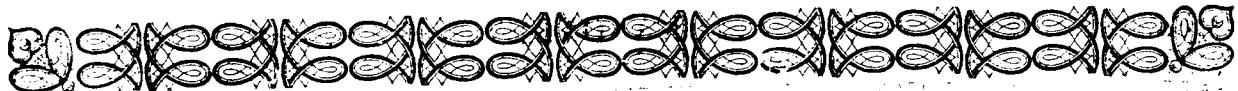
Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν κακῶν σοι φῶν, καὶ προσπίπωσύν δάκρυσι, καὶ σὸν δέσμαι· ἐξελοῦμε τοιαύτης τυραννίδος, ἤδη γοῦσκη πρὸς τὰ κρίτω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν κακῶν σοι φῶν, καὶ προσπίπωσύν δάκρυσι, καὶ σὸν δέσμαι· ἐξελοῦμε τοιαύτης τυραννίδος, ἤδη γοῦσκη πρὸς τὰ κρίτω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν κακῶν σοι φῶν, καὶ προσπίπωσύν δάκρυσι, καὶ σὸν δέσμαι· ἐξελοῦμε τοιαύτης τυραννίδος, ἤδη γοῦσκη πρὸς τὰ κρίτω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΗΑΙΟΥ ΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΕΚΔΙΚΟΥ.

Ἐχων ἀκροστιγίδα,

Ἄλιον παράλησις τῇ Θεοτόκῳ.

Χωρὶς τὸν ὑστέρων Τροπαρίων.

Ωδὴ, α'. ἔχος δ'. Θραύσσους τὸ ἐξυθρεῖον.

Η ΜΟΝΗ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν, ὑπερασπίζουσα, τῶν ὑπὸ σκέπην πάναγνε τὴν σὴν, προσφευγόντων θερμότατα, δέχου ὡς ὑπεράγαθος, τὴν ἐκ καρδίας μου παράλησιν.

Αιμένα ἐφευρηκώς σε ἀκλυστὸν, ὁ ἀσυνείδητος, τὰς τῶν κινδύνων τε καὶ ἀναγκῶν, προσβολὰς ἀποκρούομαι, καὶ εὐχαρίστως ἀδωσοι, τὴν ὑμνωδίαν ἀπαράθενε.

Ιλέω καὶ εὔμενεῖ σου ὅματι, Θεογεννήτρια, ἐν περιστάσει καὶ ἐν συμφόρᾳ, συσχεθέντα ὄζωσά με, τάχιον ἐλευθέρωσον· σὲ γὰρ αἰτοῦμαι βοηθῆσαι μοι.

Εἴα τῆς καταδίκης σέσωσται, καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ σου· μεθ' ὅν καὶ γὼ, προσπίπτω σοι ὄγην· τὰ τῆς λύπης μου δάκρυα, νῦν εἰς χαρὰν μετάβαλε, καὶ τῶν κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ωδὴ, γ'. Τόξον δυνατῶν.

Οπλον ἀρραγὲς καὶ τεῖχος σε, κεκτημένος τρέπω τῶν ἐναντίων τὰς φάλαγγας· καὶ ὑμῶν σου τὰ μεγαλεῖα Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Υληγός σκεδαννύεις θλίψεων, καὶ κατασθεννύεις τῆς ἀπογνώτεως ἔκκλαυσι· τίς γὰρ ἄλλος ὡς σὺ Παρθένε, πλὴν Κυρίου παντοδύναμος;

Περόσχες τῇ κραυγῇ τοῦ δούλου σου, τῆς σῆς δευτέρου ἐπικουρίας Μητρόθεε· ή ἐλπίς μου εἰσάκουσόν μου, καὶ κατάσπευσον τοῦ σῶσσά με.

Νεῦσον ἀγαθὴ σωθῆναι με· τὸν γὰρ θεῖον νεύματι τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεῖον Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ωδὴ, δ'. Επαρθέντα σε.

Αναιροῦσα τοὺς ἔγχραίνοντάς μοι ματαίως, ὡς τὴν ψυχήν μου σπεύδοντας δεινῶς συλλαβέσῃς, φύλαξόν με Δέσποινα, ἐν σοὶ ἀνεπίθουλον· ἵνα γῆθοςύνως δοξάζω σε.

Ρυσμένη με ἐκ γλώσσης δολιολάλου, ἡ ἀγαθὴ προστάτις μου ἀπρόσκοπον δεῖξον, ταῖς τοῦ βίου πράξεσι· πολλὰ γὰρ καὶ δύνασαι, ὡς τοῦ κτίστου μήτρη ὑπάρχουσα.

Ακατόληγον γιγάντων σε ἴατροῖον, ὁ ἀσθεγής τῷ πνεύματι καὶ σώματι καὶ κρίζω· ἵταν με

Δέσποινα· ἐλέγησον σῶσόν με, σοὶ τὸν προσφυγόντα οἰκέτην σου.

Ως ἔγκλημά τοι ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων, σὲ ἀνυμνοῦμεν ἀπαγτεῖς Παρθένε Μαρία, καὶ πιστῶς δεόμεθα· οὐέτεις Δέσποινα, ὅπως συμφορᾶς λυτρωθείημεν.

Ωδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Κατεύθυνον ἀγνή, τὴν εὐχὴν τοῦ οἰκέτου σου, πρὸς Κύριον τὸν θίσταν σου· ἵνα εὔρω τὴν λύσιν, τῶν πολλῶν παραπτώσεων.

Λύτρωσάι με παθῶν, καὶ κινδύνων θεόνυμφε· σὲ ἔθετο ὁ Θεὸς γὰρ, πρὸς αὐτὸν μεστείαν, τῆς ἐμῆς ταπεινώσεως.

Η σκέπη μου σὺ εἶ, ἡ γαρὰ καὶ ἡ καύχησις, ὃ Δέσποινα Θεοτόκε· παρορᾶς γὰρ οὐδόλως, τοὺς εἰς σὲ καταξεύγοντας.

Νῦν αἴτησαι γῆμιν, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ λύτρωσαι τῶν κινδύνων, καὶ παθῶν ἀκαθάρτων, πρεσβείας σου πανύμηντε.

Ωδὴ, σ'. Θύσω σοι.

Σθένος μοι, αὐτὴν ὑπάρχεις ἄγραντε Δέσποινα, ἐν ταῖς εὐρούσαις με σφόδρα, ἀδοκήτοις θλίψεις καὶ βοῶ σοι· ως μεγάλη, ἡ παναλκήσ σου σκέπη τῷ δούλῳ σου.

Ιασαι, τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα ἄγραντε· ἀντιλαβοῦ μου Παρθένε, καὶ ἐκλύτρωσαι με συκοφαντίας, ἐπηρείας, συστροφῆς τε ἀδίκου τὸν δοῦλόν σου.

Σύντριψον, τοὺς κατ' ἐμοῦ ἀεὶ τοῦ οἰκέτου σου, βευλευομένους ἀδίκως, καὶ μὴ καταλίπησμε ἀπωλέσθαι· ὅτι πάντα, δυνατά σοι ως Θεομήτορι.

Κοίμισον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον χλύδωνα· ὅτι μοι πλῆθος πταισμάτων, πειρασμῶν καὶ θλίψεων τῷ σῷ δούλῳ, ἐπανέστη· ἀλλ' αὐτή με διάσωσον Δέσποινα.

Καθίσμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Υμνοῦμέν σε Θεόνυμφε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντες τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον· δί οὐ ἐλυτρώθημεν, πλάνης τοῦ διαβόλου, καὶ παντοίων κινδύνων, Δέσποινα Θεοτόκε καὶ πιστῶς ἐκθοῶμεν· ἐλέγησον τὴν Ποίμνη σου Κόρη Πανύμητε.

Ωδὴ, ζ'. Θ διασύνες.

Τοὺς ἐκ τῆς Ἀγαρ δυσμενεῖς, τάχιον ὀλλάσσουσα ξίφει, τῶν προσευχῶν σου Μαριάμ, τὸν ὥλαὸν καὶ τὴν ποίμνην σου οὐλαττε, τῷ οὐδῷ σου κραυγάζοντα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η κιβωτὸς ἡ νοητὴ, δέξαι με πρὸς σὲ πεφευγότα· μὴ καταλάβῃ με ἔχθρὸς, ἀνελεῖν ἐκδιώκων με φάλλοντα, τῷ οὐδῷ σου μητρόθεε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοκυῆτορ Μαριάμ, πρόφθασον τὸν δοῦλόν σου τάχος, ἐν τρικυμίαις πειρασμῶν, κινδυνεύοντα καὶ ἀπορούμενον, βοηθείας κράζοντα· ἡ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων ἐλέγησόν με.

Τοὺς ἀνθρωπίνους πειρασμοὺς, ως ἀμαρτημάτων αἰτίους, νῦν Θεοτόκε ἀγαθή, διασκέδασον θείας πρεσβείας σου, καὶ τοὺς δούλους σου λύτρωσαι, ἐνοχῆς τῆς τῶν πταισμάτων καὶ πάσης βλάβης.

Επανέστη γέμιν ἔθνος ἄνομον, ἐγκαυχάραενον θραῦσαί τοὺς λάτιρας σου· ὁ διελοῦσα ἀγραντεῖ, τοὺς ἀκραυγάζοντας σκέπει· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ωτι σύ μου ἴσχυς καὶ βοήθεια, οὐ πτοοῦμαι ἐγθρῶν πρόσοχθίσματα· ἀλλ' ἀνυμνῶ σε Δέσποινα, καὶ βοῶ τῷ οὐδὲ σου· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Τηδεσειράσου νῦν παρακληθῆτε, καὶ χαράν ἀντὶ λύπης μοι· δώρησαι· ἵνα ὑμνᾶσε Δέσποινα, καὶ βοῶ τῷ οὐδὲ σου· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ωἱ πολλοὶ σου ἡμᾶς διασώζονται, οἰκτιοὶ Παναγία Μητρόθεε· ἀμαρτημάτων κρίσεως, καὶ ποικίλων κινδύνων, σὺ γάρ τεκοῦσα, τὸν Θεόν ἐλέεῖς κασσίμον ἀπαντα.

Ο Βίβλος.

Αυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὔτεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσιστας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ, 6. Εὕκ μὲν τῷ

Οπλαχ ἡδὲ γάμιν ἔξακονδν. Θουλεύεται, ὁ ἀλαστωρ ἀσαψ ἀνομα· σὺ δέ Πάρθενε Θεοτόκε, τῷ κράτει τοῦ Σταυροῦ καὶ πρεσβείασ σου, ὅπλιζεις κατ' αὐτοῦ τὸν οἰκέτας σου· ὁθὲν αηρύπττομεν τὴν δόξαν σου.

Κράτος μὲν μοι σὺ τὸ κατ' ἐγθρῶν δεδώρησαι, καὶ λυτροῦσαι τῶν κινδύνων με· τί δέ ἐγώ δοι· πρόσθενγκα; ὅντως ἐπαπορῶ· ὅμως Δέσποινα, ὁ ἔγω· εὐχαριστίαν προσφέρω σοι· πρόσθεξαι· τούτην οὖν καὶ σῶσσόν με.

ΩΜῆτερ· τὸν τάχινων ποιητοῦ ὄλόρωτε, λυπουμένων παραμύθιον· κινδυνευόντων προστασία· καὶ κοιτάτονομένων ἀντίληψίς· ταχεῖα τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψίς· μέχρι ζωῆς μοι τέλους σύλαττε.

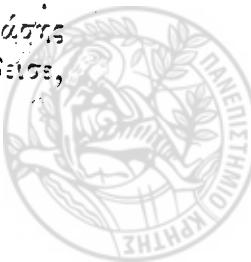
Στενούμενον πταίσμασι πολλοῖς Πανύμνητε, καὶ κινδύνοις μὴ παρίδης με· νῦν σοι αἰνέσεως θυσίαν, προσάγω ἐκτενῶς ἀνακράζων σοι· ἀγία Θεοτόκε βοήθει μοι· σέ γάρ δοξάζων τὴν ωδὴν ἐκπληρῶ.

Πρόσθμοια. Εδωκάς σημείωσιν.

Χαῖρε τὸ ήδύπνοον, ρόδον ἡ μόνη βλαστήσασα· Χαῖρε κάλλος πολύευκτον· Χαῖρε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε σκένος θεῖον, πολυτίμου μύρου· γάιψ δί τῆς πρὸς οὐρανὸν, οἱ πρὶν τεθνήσαντες ἀνηνέχθημεν, εἰς χάος ὀλισθήσαντες; τῇ κακουργίᾳ τοῦ ὅφεως· τῷν πιστῶν συλατήριον, ἀρρραγές χαῖρε ἀμώμε.

Χαῖρε τὸ ἀκένωτον, ρεῖθρον ζωῆς ἡ πηγάσασα· Χαῖρε ράβδος βλαστήσασα, ἀνθος τὸ ἀκάραντον σεμνὴ Παναγία· Χαῖρε Θεοτόκε· Χαῖρε παγκόσμιος χαρά· Χαῖρε δί τῆς Εδέα ἀπελάθομεν· Χαῖρε ἡ μόνη σέσασα, τῆς ἀθετας τὴν κάμινον· τοῦ Αδάμ χαῖρε ἐγερσίς, τοῦ πεσόντος Πανύμνητε,

Χαῖρε τιμαλφέστατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον· Χαῖρε νύμφη ἀκήρατε· Χαῖρε βάτε ἀφλεκτεῖ· Χαῖρε θεῖα κλίνη· Χαῖρε προστασία, τῶν πεπαιθότων ἐπὶ σοὶ· Χαῖρε Κυρία πάστης τῆς κτίσεως· Χρυσοῦν θυμιατήριον· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε θεῖε Πατέραδεισε, ζωῆς ἔύλον βλαστήσασα.

Κλαίω καὶ θύραμαί, τῶν πειρασμῶν νῦν τὴν κάμινον, κατ' ἐμοῦ ἀγριαίνουσαν, δρῶν διπανάθλιος· ἀλλὰ σοὶ Παρθένε, προσπίπτω ὁ τάλας, μή με παρίδης ἀγαθή· μηδὲ ἀπορρίψῃς με τὸν ἀνάξιον· χαρᾶς δὲ τὴν καρδίαν μου, πλῆσον γαρὰν ἡ κυήσασα· μὴ βιθός με τῶν θλίψεων, καταπίη τὸν δεῖλαιον.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ωδὴ, α. ἦχος δ'. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΟΝ νοῦν μου ὁδήγησον, τῇ φωταυγῇ μεσιτείᾳ σου, πρὸς Κύριον ἄχραντε, ὃν ἔσωμάτωσας· ἵνα πίστει σου, ὑμνῶ τὰ μεγάλεια· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Παλάτιον ἔμψυχον, τοῦ Παντοκράτορος ἄχραντε, Θεοῦ ὡς ὑπάρχουσα, ναοὺς ἀπέργασαι, τοῦ Κυρίου σου, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Πηγὴ ὡς ὑπάρχουσα, θείων γαρίτων Πανάμωμε, κάμοι νῦν ἐπόμβρησον, σταγόνα γάριτος, κατακλύζουσαν, παθῶν μου τὰς ἀβύσσους· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Θεὸν προαιώνιον, ὑπερφυῶς ὡς γεννήσασα, σαρκὶ Μητροπάρθενε· τοῦτον ἰκέτευε, παραβλέψαι μου, πταισμάτων τὰς ἀβύσσους, βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Ωδὴ, γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τὸ δόξος τὸ ἄγιον Παρθένε, σὺ εἰ καὶ κατάσκιον ἀγνή· τοῦ γὰρ Πατρὸς οὐδύναμις, σὲ οὐρανὸν κατάστερον, τοῦ νῦν δὲ στερεόματος, ὅντως ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Αυτῶν Ἀγγέλων αἱ χορεῖαι, παρίστανται σοὶ δουλοπρεπῶς, καὶ μετὰ δέους ἄγραντε, ὑπενεῖν σε οὐκ ἴσχύουσαι· Ἀγγέλων γὰρ ἀξίωμα, τὸ σὸν ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Αφλέκτως η βάτος ἐν Σιναίῳ, τὸ πρὶν ὄμιλήσασα πυρὶ, τόκον τὸν σὸν ἐδήλωσε, συμβολίκῶς Θεόνυμφε· ὡς τις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξεν.

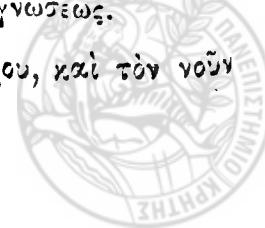
Νεφέλη ὑπάρχεις λευκοτάτη, σταγόνας πιστοῖς ἐξ οὐρανοῦ, ὄμβροῦσα καὶ ἀνίσχουσα, δικαιοσύνης ἥλιον· ὅστις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Ωδὴ, δ'. Ο καθήμενος.

Ιερεῖς σε ἐν συμβόλοις, οἱ σεπτοὶ προεκήσυσαν, καὶ θεῖοι Προσῆται, ἔσεσθαι δοχεῖον Θεόνυμφε· σὲ τοῦ Θεοῦ διὰ σοῦ γὰρ ἐθεάσαντο, οἱ ἐν σκότει τὸ φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Σὲ τὴν ἀσπιλὸν Παρθένον, ἐκ τῆς φύσεως εἶληφε, τῶν ἀνθρώπων ὄσπερ, ἀπαρχὴν ἀγίαν ὁ Κύριος, καὶ τὸ ἡμέτερον ὅλον καθηγίασε, καὶ ἀνέτειλε φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς σε, αἰτουμένων Παγύμηντε, εὔμενῶς προσδέχου, καὶ τὸν νοῦν

ἥμῶν φωταγώγησον, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν νόμον πάντας δίδαξον, καὶ καταύγασσον φῶς θεῖκῆς ἐπιγνώσεως.

Η Βοήθεια ἀπάντων, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε, τῶν εἰς σὲ θαξόοντων, καὶ ὑμνολογούντων τὴν θείαν σου, λογείαν πίστει καὶ πόθῳ, δὶς ἡς ἔλαμψε, τὸ οὐράνιον φῶς θεῖκῆς ἐπιγνώσεως.

Ωδὴ, ε'. Εἶέστη τὰ σύμπαντα.

Ως κλίμαξ οὐράνιος, ἐφάνης τῷ προπάτορι, πάλαι· Ιακώβ δὶς ἡς οἱ νόες, πρὸς θεωρίαν Θεοῦ ἀνέρχονται, καὶ πάλιν κατέρχονται πρὸς γῆν, πόθῳ προσκυνοῦντές σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Η ράβδος ἐδηλώσει, ἀνθήσασάν σε Πάναγνε, ἀνθος τὸ εὐῶδες καὶ ὄρατον· σὺ γὰρ ἀρρήτως Θεὸν ἐγέννησας· ἐξ οὐ ἀρθατίζονται πιστοί, πάθῳ προσκυνοῦντές σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Εώρακε πάλαι σε, ὡς θεῖον τόμον ἄχραντε, ἐνθεος Προφήτης ἐν φῶ λόγος, ἐγράφη ἐνδον Πατρὸς εἰς κόσμου γεράν, καὶ ἔσωσε πάντας ὡς Θεὸς, πίστει προσκυνοῦντάς σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Ισχύει οὐδέποτε, ή βρότειος ὑμνησαί σε, γλῶσσα ἐπαξίως Θεοτόκε· διό μοι δίδου τῇ προσάρτεσι σεμνὴ, δύναμιν ἴσορρόπον ὡς ἂν, πόθῳ ἀνυμνήσω σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Ωδὴ, σ'. Τὴν θείαν ταύταν.

Νοός μου πᾶσαν σκοτόμαιναν, ἀπέλασσον καὶ δώρησαι ἄχραντε, τῇ παναθλίᾳ μου, ψυχῆς ἀκτῖνα σῆς γάριτος· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Επλήγην ἄχραντε Δέσποινα, ῥομφαίᾳ τῇ δεινῇ τοῦ ἀλάσταρος, καὶ καταπέπτωκα, πτῶμα δεινὸν· ἀλλὰ ζώωσον· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Ενίζει πᾶσαν διάνοιαν, θαυμάσια τὰ σὰ Θεονύμφευτε, ὥσπερ ἐξέχεις, πλουσίως πᾶσι· τοῖς δούλοις σου· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Λαόν σου ἄχραντε Δέσποινα, ἀνόρθωσον πεσόντα εἰς βάραθρον, καταδουλώσεως, ἐγέρων ἀπίστων, ἀλλ' οἴκτειον· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Κάθισμα. Ό ωψωθείς.

Χριστιανῶν ἡ ἀψευδής σωτηρία· ἀμαρτωλῶν ἡ ἀρραγής προστασία, ἡ κραταιὰ βοήθεια ἡμῶν καὶ προσφυγή· σῶσόν με προσφεύγοντα, σὸν Πανάμωμε Κόρη· σκέπασόν με πτέρυξι, τῆς ἀγίας σου σκέπης· καὶ τῆς ψυχῆς μου πρόστηθι ἐκεῖ· καὶ ἐκδημούσῃ τῶν τῇ δε παράστηθι.

Ωδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρήμασί σου, τοῖς ἐνθέοις νῦν ἐπόμενοι, σὲ μακαρίζομεν· χαῖρε βοῶντες ἀγνή· τὰ σὰ μεγαλεῖα γὰρ ξένα καὶ ἄπειρα· διὸ Δέσποινα, τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ὑπάρχουσα, ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος, φωτοειδέστατος, τὰς δωρεὰς γορηγεῖς, τοῖς πίστει προστρέχουσιν εἰς σὲ Πανάμωμε· τὴν διάνοιαν, διὸ καὶ οὖν καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν

σε εἰς αἰώνας, καὶ τοῦτον ὁμοίως τὸν τόπον προσεῖλθεν οὐκ εἰδούσας μάλιστα τοῦτον πάντας.

Τὸν προστρέχοντα, εἰς οἰκτιρμοὺς ἀπείρους σου, μὴ ὑπερίδης με· ἀλλ᾽ ὡς Θεον ἐν σαρκὶ, ἔλεους τὴν ἄδυσσον, πέξασαται οἰκτειρον, καὶ μάνοθωσον, καταπεσόντα πάθεσον, τοῦ ἡμεῖν σε εἰς αἰώνας. οὐδέτερό οὐδὲ τοῦτον πάθεσον, τοῦτον πάθεσον, τοῦτον πάθεσον, τοῦτον πάθεσον,

Τὰ κινήματα, νοός μου ὡς ὑπάρχουσα, ἐλπὶς Πανάμωμε, καὶ σωτηρία πιστῶν, κατεύθυνον ἄπαντα πρὸς σὲ δί εἵλεος, ἀγαθότητος, τῆς σῆς ὅπις γεράρω σε, καὶ δοξάζω εἰς αἰώνας. οὐδεις θέση τούτην θέσην ἔχει τούτην θέσην, καὶ δέ τοῦτο πρότερον τούτην θέσην, οὐδέ τοῦτο πρότερον τούτην θέσην,

Θεία ὡς ὑπάρχουσα λυχνία, πυρφόρος τῶν χαρισμάτων ἔξαπόστειλον, πᾶσι τὰς λαμπρότητας, πίστει τοῖς κραυγάζουσι, τὴν τοῦ Ἀγγέλου Πάναγγε φωνήν χαρμόσυνας τὸ γαῖαν στοιχεῖο, δί τοῦτο οὐδὲν κατηγάσθη, καὶ ἀνεκαίνισθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· οὐδὲν νέον οὐδὲν πάντας οὐδὲν νέον πάντας.

Αἴγλης τῆς σεπτῆς καὶ τρισηλίου, λαμπρότατον σκήνωμα ὑπάρχουσα, θείαν καὶ σωτήριον, πᾶσιν ἀνατέταλκας, τὴν φωταυγίαν ἀχραντεῖ τοῖς πίστει κράζουσι, οὐδὲν κατηγάσθησοι· δί τοῦτο οὐδὲν κατηγάσθη, καὶ ἀνεκαίνισθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· οὐδὲν συμβόλον εἰς ἀρχήν.

Σάλπιγς μυστικῶς προδιετύπου, ἡ πάλαι προφητική σε Μητροπάρθενε, πυλήν ἀδιόδευτον· ὅρος καὶ παλάτιον· ἡ τούτη βοῶντας χαῖρε στοιχαίους δεικυνούσα, τοῦ Πνεύματος δί τοῦτο οὐδὲν κατηγάσθη, καὶ ἀνεκαίνισθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· οὐδὲν τούτην θείαν πάντας.

Pρήξον τοὺς χειμάρρους τῶν παθῶν μου, καρδίαν τὴν ταπεινήν μου κατακλύζοντας· θείον πρὸς λιμένα με, ὅρμισον. Πανάμωμε· ἵνα ὑμνῷ σε πάντοτε τὴν ὑπερύμηντον καὶ χαῖρε σοι κραυγάζω ἐν πίστει· δί τοῦτο οὐδὲν κατηγάσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ο Εἰρήνης.

Παιδας εὐχαρίστης εν τῇ Καμίνῳ,

οὐδὲν, θ', Ἀπας γηγενής.

Nάμα ζωρὸν, πλουσίως μοι δώρησαι τὸ τοῦ ἔλεον σου· σοὶ γάρ νῦν προσέρχομεν καὶ κακωμένος ἐξ ἀμελείας μου· καὶ οὐκετένω ὅρεξον τὴν ἀγαλλίασιν· ἵνα κράζω, χαῖροις ἡ βοήθεια, τῶν βροτῶν καὶ αἱ αἷμα μεγαλύνω σε.

Ολος πληγωθεὶς, κεῖμαι ὁ πανάθλιος, πτῶμα ἐξαίσιον, ἐπηρείαις ἀγραντε, ἔχθρου δολίου· ἀλλ' ἡ κυήσασα, ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τάχος μὲν ἔγειρον· ἵνα κράζω, χαῖροις ἡ βοήθεια, τῶν βροτῶν καὶ αἱ αἷμα μεγαλύνω σε.

Hλιθεν ἐφ τῆμας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως διὰ τοῦ τόκου σου, καὶ πάντας ἐνέπλησε, σορίας θείας καὶ κατοπτεύομεν, τὰ νοητὰ μυστήρια τοῦ σου υἱοῦ καὶ Θεοῦ, ἀριδῆλως ὅθεν καὶ γὰρ Δέσποινα, μετὰ πάντων ὑμνῶν μεγαλύνω σε.

Aμάψον μοι χαρᾶς, τὸ φέγγος διὰ ἄφατον τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ἔλεος καὶ δίωξον, τὰ γένη πάντα, τῆς κατηφείας μου· καὶ ἀληθῆ ἀπόδοσις μοι τὴν ἀγαλλίασιν, ἵνα πίστει, τὴν θείαν λογείαν σου, ἀνυμνῶ καὶ αἱ αἷμα μεγαλύνω σε.

Προσόμοια. οὐς γενναῖον ἐν.

Xαῖρε θεόνε πυρίμαρφε, τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος· Χαῖρε θεία στάμνετὸ μάνα φέρουσα·

Χαῖρε πηγὴ ἀνεξάντλητε, τὰ νάματα βρύουσα, τοῖς πιστῶς ὑπὸ τὴν σήν, καταφέγγουσι σύναρσιν, καὶ παρέχουσα, ἵαμάτων τὴν χάριν τοῖς νοσοῦσι· καὶ κινδύνων πολυπλόκων, λύσιν βραβεύουσαν ἀχραντε.

Χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν κοιλίᾳ σου ἄμωμε, ἀστενοχωρήτωσι. Κόρη βαστάσαται· χαῖρε ἡ εὐκαρπος ἀμπελος, βότρυν ἡ βλαστήσασα, τὸν ἔκβλυζοντα πιστοῖς, πᾶσι γλεῦκος σωτήριον, καὶ πηγάζοντα, γλυκασμὸν ἀφθαρσίας τοῖς ἐν πλάνης, τῷ βυθῷ κεκαρωμένοις, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως.

Χαῖρε ὅρος κατάσκιον, ἀρεταῖς Θεονύμφευτε· χαῖρε φλογοφόρε λαβῖς ἡ φέρουσα, ἄνθρακα θεῖον τὸν αἰρόντα, παντὸς κόσμου πταίσματα· χαῖρε πρόξενε βροτῶν, σωτῆρίας, προπύργιον χαῖρε ἀστειστον, τῆς Χριστοῦ Ἔκκλησίας χαῖρε θρόνε, ἥλιόμορφες Κυρίου· χαῖρε πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ζοφεροῖς ἔξελκομενος, λογισμοῖς Παναμώμητε, καὶ δελεαζόμενος ἀπειμάκουνα, τοῦ σου σιοῦ Θεονύμφευτε, ὡς πρώτην ὁ ἀστωτος, γυμνωθεὶς τῶν ἀρετῶν, ὃν περ εἶχαν ἐκ φύσεως· διὸ δέομαι, ἐπιστρέψασά θεία μετανοίᾳ, καταξίωσον τὸν πλοῦτον, ἀπολαθεῖν ὃν ἀπώλεσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

Ἄγοδέω τὸ στόμα μου.

ΧΑΡΑΝ τὴν κύνασσα, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· ὀρᾶς ἀλλοτρίωσις, χαῖρε πανάμωμε· χαῖρε Δέσποινα, τοῦ Κόσμου προστασία· χαῖρε καταφύγιον τῶν προστρεγόντων.

Χαρᾶς οὐσα πρόξενος, χαῖρε Θεόνυμφε Δέσποινα· ἀςὰν ἡ μειώσασα χαῖρε ἀπειρανδρε· χαῖρε πάναγνε, ψυχῆς ἐμῆς ἡ σκέπη· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Πανύμητε.

Χαῖρε θεία πράπεζα· χαῖρε λυγνία ὄλόφωτε· χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε νάε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ὅχημα τοῦ πάντων βασιλέως· χαῖρε πόλις ἔμψυχε τοῦ παντοκράτορος.

Χαῖρε ὅρος ἄγιον· χαῖρε θύρανιος γέθρυρα· χαῖρε κλίνη ἔμψυχε· χαῖρε νεφεληγχυστή· χαῖρε ἄγραντε, πιστῶν ἡ σωτηρία· χαῖρε πανακήρατε χαῖρε πανύμητε.

Ωδὴ γραπτὴ Τόξον δυνατῶν.

Χαῖρε παρθενίας καύχημα· χαῖρε τικτουσῶν, χαζμονὴ ἡ ἀπέρσαντος· χαῖρε μόνη τῆς πρώτης Ευας, ἡ σωτῆρις ἀνάκλησις.

Χαῖρε κόσμου ἴλαστήριον· χαῖρε τῶν ἄγίων Αγγέλων, θαῖμα παράδοξα· χαῖρε Μήτρα εὐλογημένη, τοῦ Δεσπότου πάτης κτίσεως.

Χαῖρε κρίνον τὸ ὄδύπνοον· χαῖρε μυροθήκη, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος· χαῖρε Κόρη φωτὸς νεφέλῃ· καὶ λυχνία ἡ ἐπτάφωτος.

Χαῖρε ρόδον τὸ ἀμάραντον· χαῖρε παρθενίας, τὸ θεῖον ὄντως κειμῆλιον· χαῖρε γένους τῶν ὄρθεδόξων, τὸ σωτήριον ἔξιλασμα.
Ωδὴ, δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Χαῖρε ἡ σωτήριος πάντων ἐλπίς· χαῖρε ἡ κατάκαρπος ἀμπελος· χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ ἡ μυστική· χαῖρε ἡλίου ὅχημα· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε τὸ κατάσκιον ὄρος Θεοῦ· χαῖρε τὸ πανάγιον τέμενος· χαῖρε ἡ κλίμαξ, ἡν προεῖδεν· Ιακώβ· χαῖρε παρθένε πάναγνε· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖροις εὐώδεστατον μῆρον Θεοῦ· χαῖροις δυσθεώρητον ὄραμα, ὅπερ προεῖδεν ὁ προφήτης Ἀββακούμ· χαῖρε πιστῶν διάσωσμα· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε δωδεκάτειχε πόλις Θεοῦ· χαῖρε θείας δόξης παλάτιον· χαῖρε καθέδρα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ· χαῖρε τοῦ Λόγου τρέπεζα· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ωδὴ, ε'. Εἴξεστη τὰ σύμπαντα.

Χαῖρε ἡ βλαστήσασα, τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν τροφέα, παντὸς τοῦ κόσμου· χαῖρε ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἡ τὸν συνοχέα τοῦ παντὸς, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, διὰ ἔλεος φύσασα.

Χαῖρε τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ σκέπη τῶν τιμώντων σε· χαῖρε γηγενῶν ἡ προστασία, καὶ παρρησία· χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς· πάντων ἀγαλλίαμα τερπνὸν, τῶν μακαριζόντων σε, παμμακάριστε Δέσποινα.

Χαῖροις ἀκατάληπτον· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ὄραμα· χαῖροις ἀνερμήνευτον καὶ ξένον, ἄρρητον θαῦμα· χαῖρε θυγάτηρ Δαβὶδ, μήτηρ τε τοῦ πάντων ποιητοῦ· καὶ ἀπάσης Δέσποινα καὶ Κυρία τῆς κτίσεως.

Χαῖρε ἄρμα πύρινον, τοῦ πάντων βασιλεύοντος· χαῖρε πορφυρίς ἡ νοουμένη, τοῦ Θεοῦ λόγου· χαῖρε λαβῖς μυστικὴ· καὶ θυμιατήριον χρυσοῦν, πύλη ἀδιόδευτε, παμμακάριστε Δέσποινα.

Ωδὴ, σ'. Τὴν θείαν ταῖτην.

Χαῖρε ἀνήροτος ἄρουρα· χαῖρε ἡ ἀγεώργητος ἀμπελος· χαῖρε παράδεισε· χαῖρε πηγὴ ἡ ἀκένωτος· χαῖρε τοῦ μάνα στάμνε· χαῖρε θεόγνυμφε.

Χαῖρε λιμὴν ἀκλυδώνιστε· χαῖρε πολεμουμένων προπύργιον· χαῖρε ὄγκυρωμα· χαῖρε πιπτόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε ὑψίστου μήτηρ· χαῖρε πανάμωμε,

Χαῖροις ἑλαία κατάκαρπε· χαῖροις περιστερὰ κοσμοπόθητε· χαῖρε μητρόθεε· χαῖρε Μαρία πανάσπιλε· χαῖρε ἀγία Κόρη· χαῖρε πανύμνητε.

Χαῖρε λαβῖς θείου ἀνθρακος· χαῖρε θυμιατήριον πάγγρυσον· χαῖρε ὀσφράδιον· χαῖρε δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε παστάς τοῦ λόγου· χαῖρε φιλάγαθε.

Κάθισμα. Ἐπεφάνης σήμερον.

Χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ βασιλέως, καὶ λυχνία πάγχρυσε, φωτὸς τοῦ θείου τὰς ψυχὰς, καὶ δικαιάς λαμπρύνουσα, τῶν ἀνυμνούντων σε Κόρη πανύμνητε.

Ωδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε ἢν ὥδευσε, μόνος ὁ ὑψίστος ἐσφραγισμένη πηγὴ· χαῖρε θείον τέμενος, νόμου τῆς χάριτος, χαῖρε γέφυρα, πιστοὺς πάντας μετάγουσα, πρὸς τὴν ἅνω κληρουχίαν.

Χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον ἀλάξευτον, ὁ προέώραχεν, ὁ Δανιὴλ μυστικῶς· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, ἢν ἔθεάσασθο, ὁ βραδύγλωσσος, Μωσῆς γαῖρε τὸ καύχημα, Προὸς πτῶν καὶ Ἀπιστόλων.

Χαῖρε ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ ὑπὲρ ἐννοιαν, ἀναβλαστήσασα, τὸν φυτουργὸν τῆς ζωῆς· χαῖρε πλήρωμα, καὶ προφητῶν ἡ σφραγὶς· χαῖρε Δέσποινα· χαῖρε Παρθένε πάνσεμνε, Πλαναγία Θεοτόκε.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε τοῦ Κτίστου σου, Θεοχαρίτωτε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπὶς· χαῖρε ἡ πηγάσασα ὅδωρ ἀλλόμενον· χαῖρε καύχημα, καὶ θείον ἀγαλλίσμα, τῶν πιστῶν σε γεραιρόντων.

Ωδὴ, η'. Παιδας εὐχεῖς.

Χαῖροις οὐρανῶν ὑψηλοτέρα· πασῶν τε τιμιωτέρα θείων τάξεων· χαῖρε βάθος ἀπειρον· ὕψος ἀκατάληπτον· χαῖρε τὸ ἰλαστήριον τῆς ἄνω κλήσεως, τῆς τῶν βροτῶν φθαρείστης οὐσίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ τὸ θείον ὄρος, καὶ πῖον τετυρωμένον ἀλατόμητον· χαῖρε χωνευτήριον, τῆς φθαρείσης φύσεως· χαῖρε παστάς ἐνύσεως, τῶν δύο φύσεων· ἐν σοὶ γὰρ τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, ἀληθεῖς ὄρῶνται Παρθένε εἰς αἰώνας.

Χαῖρε ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου· καὶ πλάκες τῆς διαθήκης θεολάξευτοι· χαῖρε τὸ κεφάλαιον, νόμου καὶ τῆς χάριτος· χαῖρε κρηπὶς τῶν Προφητῶν ἀγία Δέσποινα· Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ κλέος· χαῖρε τῶν Ὁσίων Παρθένε θυμηδία.

Χαῖρε θησαυρὲ θείων γαρίτων· καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία Πάνχρυνε· χαῖροις ἐγκαλλώπισμα, πάντων τῶν ὑμνούντων σε· χαῖρε λιμὴν ἀγείμαστε καὶ ὀφιητήριον, πλεόντων τῷ τοῦ βίου πελάγει· χαῖρε θιλιθομένων παράκλησις Παρθένε.

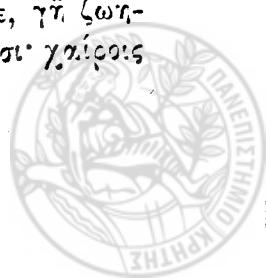
Ο Βιρμός.

Παιδας εὐχεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ωδὴ, θ'. Ἄπας γηγενής.

Χαῖροις παρ' ἡμῶν, Μαρία θεόνυμφε, κόσμου ἀντίληψις· χαῖρε ἀστρον ἀδυτον· φωτὸς δοχείον, Τριάδος τέμενος· χαῖρε τοῦ λόγου σκήνωμα, καὶ πάντων στήριγμα, τῶν βοῶντων, χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ· Αειπάρθενε.

Χαῖρε ἡ γρυσῆ, λυχνία καὶ τράπεζα, πιστοὺς ἐκτρέφουσα, χαῖρε ἀγεώργητε, γῆ ζωῆς τῶν στάγιων βλαστήσασα· χαῖρε πηγὴ βλυστάνουσα ὅδωρ φυτίζων, τοῖς βοῶσι· χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ· Αειπάρθενε.

Χαῖρε ἡ παστάς, ἐν ἥ ἐνυπεύσατο: Θεὸς τὴν εύσιν ἡμῶν γαῖην κατάκαρπος, ἐλαῖα πάντας καθιλαρύνουσα: γαῖας λουτήρ ἀκένωτε, θείας καθάρισεως, τῶν βοῶντων: Χαῖρε Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή! Αειπάρθενε.

Χαῖροις νοητὴ, κογχύλη ἡ βάθασα, τὴν ἀλουργίδα Θεοῦ· γαῖρε τὸ πολύτιμον, καὶ θεῖον μῆρον εὐωδιάζον πιστοὺς: γαῖρε τεῖχος ἀπόρθητον καὶ καταφύγιον, τῶν βοῶντων: γαῖροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή! Αειπάρθενε.

Προσόμοικ. Εἶδωκας σκηνίσαν.

Χαῖρε καταιστάταν, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα: ισταμένων βεβαίωσις: πεπτωκότεν
ἔγερσις: γαῖρε Θεοτόκε, πλοῦτε πτωχευόντων: καὶ πενομένων θηραυρὲ: τροφὴ τειγώντων:
Χαῖρε πανάστιλε: θιλεομένων παράκλησις: καὶ ἀσθενούντων ἐπίσκεψις: Χαῖρε μόνη βοήθεισ: τῶν πιστῶν δεσμένων σου.

Χαῖρε φαεινότατε, ὅρθε πιστοῖς ἀνατείλασα, τὸν ἀνέσπερον ἥλιον: Χαῖρε βάθος ἀμετορον: ἀπόρρητον ὑψος, φοικτοῦ μυστηρίου: Χαῖρε Ἀγγέλων χαρομονή: Χαῖρε φλογῶν ἀπάτης ἢ σβέσασα: τοῦ ἀδου γαῖρε νέκρωσις: Χαῖρε νεφέλη ὀλόσωτε: τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνόρθωσις: Χαῖρε πάντιμε Δέσποινα.

Χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, παρθενευόντων καὶ καύχημα, οἰκουμένης Θεόνυμφε: Χαῖρε τοῦ ἀδάμαντος, λίθε ὃν προεῖδεν, Ἀμὼς ὁ προσηγῆτης, ὃν οὐ παρέργεται Θεὸς, ταῖς σαὶς δεήσεσιν ἐπικλώμενος: Χαῖρε κόσμου ἐξίλασμα: Χαῖρε ναὲ τῆς Θεότητος: Χαῖρε γλυκὺν ἐντρύφημα, τῆς πιστῶν γλώσσης ἄχραντε:

Ηλιον κυήσασα, δικαιοσύνης Πανάρωμε, τὸ ζοωῶδες διάλυσον, πάθον τῶν θιλεόντων με, καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὴν φυχὴν μου ὅριν, καὶ καταθέλγοντα φεὶ, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόρρωθεν ἀποδίωξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν χαλκίῃ φυλάττουσα, σπαθίειας τὸν δοῦλόν σου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ. Α. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

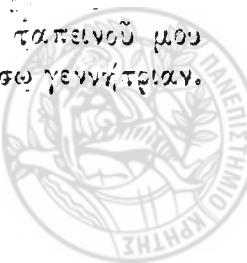
ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ Η ΜΩΝ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οὗ ἡ ἀκροστιχία.

Πέμπτη δέησις τῆς Παναγίας Κόσης Ἰγνατίου:

Ωδὴ α'. Ἡχος, Λ. α'. Ιππον καὶ ἀναβάτην.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ τοῦ ἀγίου, ἐλκῦσαι γάριν αἰτῶ, ἐν ἀνοίξει: Παρθένε τοῦ ταπεινοῦ μου στόματος, καὶ παραπγεθῆναι μοι, λόγου δῆρον ἴνασε, τὸν τοῦ λόγου ἀγυμνήσω γεννήτριαν.

Εδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅπος πῖαν καὶ θείαν νεφέλη δρόσον στάζουσα, τὴν μνήμην σου Δέσποινα, θυμηδίας, καὶ εὐφροσύνης αἱ̄ει πληροῦσάν με.

Μέθη τῶν ἡδονῶν με αἱ̄ει σκοτούμενου, καὶ παράφρονα ὄντα, σωφρόνισον ποτίσατα, οἵνον κατανύξεως, Θεοτόκε πέπειρον, ἀφθαρτίας βότρυν γάρ γήθησας.

Παύσασα τὰς ὁδύγας θεοχαρίτωτε, τὰς τοῦ ἀδειαντοκοῦτα, ὡδίνων Κόρη ἀγευθεν, τὸν ἀπερινόητον, ὃν δυσώπει πάσης με, πανωδύνου κακίας ρύσασθαι..

Ωδὴ, γ'. Ο πάξας ἐπ' οὐδενός,

Τεκοῦσα τὸν ποιητὴν Παρθένε καὶ Κύριον, πάντων ὑπερτέρα κτισμάτων γέγονας, καὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ, ἀγνὴ τιμιωτέρα: διὸ φέρει σε μακαρίζομεν, πᾶσαι γενεαὶ ὡς προέφησας.

Η σκέπη χριστιανῶν, ἐλπὶς καὶ ἀντίληψις, τὸν εἰς σὲ θαρροῦντα καὶ καταφεύγοντα, ῥῦσαί με πταισμάτων κοὶ παθῶν, καὶ θλίψεων Παρθένε, καὶ ἐξ ἔχθρῶν τῶν πολεμούντων με· ὅπως εὐχαρίστως δοξάζωσε.

Μακρύνω μοι ὄχετούς, παράσχου Θεόνυμφε, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πταισμάτων μου, καὶ πλημμελημάτων ἴλασμὸν· ἵνα σε μεγαλύνω, περισωζόμενος τῇ σκέπῃ σου, καὶ διαπαντὸς φυλαττόμενος.

Εμόλυνα τῆς ψυχῆς, ἀγνὴ τὴν εὐγένειαν, καὶ τὸ τῆς εἰκόνος θεῖον ἀξιωμα· οἷμοι τί γενήσωμαι λοιπὸν; πρόσθασον Θεοτόκε, πρὸ τέλους δίδου σωτηρίας μοι, τρόπους καὶ ἀξιῶν μετάνοιαν.

Ωδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Η μήτορα σου παλάτιον ἄγιον, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἀνεργηνέτως γεγένηται· ἐν φιλίᾳ σας Παρθένε, ναοὺς αὐτοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο.

Συνέχει καὶ χειράζει μὲ κλεῦδων παθῶν, τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ ἡδονῶν αἰσθήσηνοισι, καταποντίζουσι Κόρη· ἀλλ' ἔκτεινον σὴν χειρα καὶ σῶσόν με.

Ισχύς μου σὺ καὶ ὑμησις Δέσποινα· ἐγένου γάρ μοι προφανῶς εἰς σωτηρίαν γεννήσασα, τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν καὶ σωτῆρά μου.

Σαρκός μου καὶ ψυχῆς τὰ νοσήματα, ἵσται δέομαι ἀγνὴ, τὸν ἰατρὸν ἡ κυνήσασα, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, καὶ σῶσόν με ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ωδὴ, ε'. Ο ἀναβαλλόμενος,

Τετραυματισμένον μὲ καὶ κατακέμενον, βυθῷ πταισμάτων καὶ ἀπογνῶστι, πάσῃ συνέχόμενον, Σῶτεροῖς τετερόν με, τῆς σῆς μητρὸς δεήσεσιν.

Η τὸν προαἰώνιον ἐν χρόνῳ τέξασσα, ἐν περιγραπτῇ σαρκὶ, τὸν ὄντα φύσει ὀπερίγραπτον· τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπέρ ἔμοῦ τοῦ δούλου σου.

Πύλη ἡ οὐράνιος πύλας μοι ἀνοίξον, τῆς μετάνοίας Θεογεννῆτορ, πύλας ἡ ἀναίξασα, τὰς τοῦ Παραδείσου, καὶ ἀδου· πυλῶν ρύσαι με.

Αδουσι τὸν τόχον σου Ἀγγέλων τάγματα, Θεογεννῆτορ δί· οὖν ἡ πλάνη, τῶν εἰδώλων πέ-

παυται, και τῆς ἀληθείας τὸ φέγγος ὑπερέλαμψεν.

Ωδὴ, 5'. Μανούμενην.

Νεκρωθέντας πάθεσιν, ἀμαρτίας Δέσποινα ἡμᾶς, ἀνιστῶσα ζώσον πρεσβεῖας σου, ἵτης
φθορᾶς τὸν καθαιρέτην κυήσασα.

Αἰτησαι τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀγνή, καὶ παθῶν τὴν λύτρωσιν τοῖς
δούλοις σου, τοῖς ἐκ ψυχῆς ἀνεῦθημοιούσι σε πάντοτε.

Τυμῶν προστατο, ἐν ὁδίναις πάντοτε ἀγνή, καὶ τὰ δυσχερῆ ἔξευμαρίζουσα, σὺν λα-
τρευταῖς ἀπήμονας διατήρησον.

Ιλασμὸν τοῖς πταίουσι, καὶ νοσοῦσιν ἴαμα σερνή, γαρὰν θλιβούμενοῖς τε παρέσχετο, σὲ ὁ
Χριστὸς καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε καύχημα.

Καθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Τὴν ἀνείκαστον χάριν τῆς εὔσπλαγχνίας σου· καὶ τὸ ἔνθεον κράτος τῆς δύναστείας σου,
Παρθενομῆτορ Μαριάμ ἐπιστάμενος, ἀναβοῶν σοι ἐκτενῶς, ἐκ πάσης θλίψεως ἐμὲ, ἐξάρ-
πασον τὸν σὸν δοῦλον, καὶ ἔμπλησον θυμοῦδίας ὅπως δύνημῷ σε Πανύμνητε.

Ωδὴ, 5'. Οὐ περιψούμενος.

Καύχημα παγκόσμιον, καὶ τὸ ἰλαστήριον, πταισμάτων μοι ἄφεσιν, παρασχεῖν ἱκέτευ-
σον, τὸν εὔσπλαγχνον υἱόν σου καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιαν.

Ογετούς δακρύων μοι, δώρησαι Πανύμνητε, ὡς ἀν τὴν αἰώνιον, φρικτὴν σθέσω κόλασιν·
καὶ ψάλω τῷ υἱῷ σου· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ρήμασι χειλέων μου, καὶ δακρύων νάμασιν, ἀγνή ἐπινεύσασα, τὰς θλίψεις μετάβαλε, ψυ-
γῆς μου πρὸς τὴν ὄντως εὐφροσύνην τοῦ υἱοῦ σου.

Η τὸν ἀγαθόδωρον, Θεὸν ἡμῖν τέξασα· αὐτὸν ἔξιλέωσαι, μητρῷας ἐντεύξειν, ἀγνή κα-
τοικτειρῆσαι, τοὺς ἐν σοὶ ἐγκαυχωμένους.

Ωδὴ, 6'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ιδε ἀγαθὴ τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου, τὴν κάκωσιν Πάναγνε καὶ τὴν κατύφειαν, καὶ τῆς
ὁδύνης ἀπάλλαξον ἐν τάχει· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ὡς γηγενῆς πορεύσῃ, οὐκ ἔτι ἀκούσομαι· πρὸς οὐρανὸν γὰρ ἐκ γῆς, σὺ
με ἀνήγαγες ὡς ἄχραντε τεκοῦσα, τὸν ἐκ γῆς τοῦ γένους πλάσαντα τοὺς γενάργας.

Νέας με τῶν παθῶν καὶ λυπηρῶν κατέσχε, καὶ τοῦ νοῦ συνέχεε τὸ φαιδρὸν ἄχραντε· ἀλλ’
ἡ τεκοῦσα τὸν ήλιον τῆς δόξης, φαιδρυνον χαρᾶς με καὶ ἀπαθείας φέγγει.

Αγιον εὑρών ὁ ὑπεράγιος σε, Πανάμωμε σκήνωμα ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, σάρκα ἀσπόρως ἀνα-
λαβὼν βροτείαν, καὶ μετὰ τὸν τόκον Παρθένον σε τηρήσας.

Οὐ βέρμος.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορεύντες ἔμελπον· πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ωδὴ, 6'. Ήσαίᾳ χόρευε.

Τὸν Θεὸν ὃν ἔτεκες, ἀποδέρητως Δέσποινα ἄγνη, ἵνετεύε ἐκτενῶς, ρύσασθαι τίμας, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης δίκης φοβερᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, ἀξιῶσαι τῶν ἄγίων αὐτοῦ.

Ιαμάτων ἀξιοστον, καὶ χαρίτων πέλαγος ἄγνη, ἐπέγνωμέν σε τίμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ διό σου δεόμεθα τῶν δυσχερῶν πάντων ἐξελοῦ, τοὺς μεγαλύνοντας, καὶ τιμῶντάς σε Πανύμνητε.

Ολοφυρομένην μονετὴν καρδίαν πλήθει ὅδυνῶν, παράκλησις ἐμὴ καὶ καταφυγὴ, ταχὺ παρακάλεσον, ἵνα καὶ γὰρ εὔχρανχν βοῶ, αἱ παρακλήσεις σου, τὴν ψυχήν μου πολυύμνητε.

Υπηκόλος καὶ ῥάθυμος, ἀνειμένος Δέσποινα τελῶν, ἐν ἕργοις τοῖς σκοτεινοῖς πᾶσαν τὴν ζωὴν, ἀνήλωσα φθάσας δὲ βίου δυσμᾶς τὴν ἀνατολὴν, σὲ τὴν ὄλόφωτον, ἵνετεύω καταγύσαι με.

Προσόμοια. Χαῖροις ασκητικῶν.

Χαῖροις ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀπεριγράπτως ἐν κοιλίᾳ βαστάσασα, ἀνθρώπους τῆς πρὸιν δουλείας, λύσαντα μόνη ἄγνη· ἡ χαρὰν τῷ κόσμῳ ἀνατείλασσα· παστάς φωτοφόρες, τῆς ἀποδέρητου νυμφεύσεως· Χαῖρε τὰ πάντα, μυστικῶς ἀμφρύσσουσα, καὶ φωτίζουσα, ὡς τὸ εἶδος ἀπαστράψασα, Πάναγνε τὸ ἀποστοτόν, ἀνύμφευτε Δέσποινα, χαῖρε Ἄγια Ἅγιων· Χαῖρε παγκόσμιον καύγημα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαῖρε ἡ πανσθεγής τῶν βροτῶν, ἐλπὶς καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ἔρεισμα· καὶ τεῖχος καὶ σωτηρία, καὶ ἀδέσχητης προσφυγὴ· ἡ Θεὸν ἀνθρώποις καταλλάξασα, ἄγνη τῇ ἀσπόρῳ, καὶ παραδέξῃ κυήσει σου· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, ἀνθος τίμιον, τὸν προφέτη τῆς κτίσεως· Χαῖρε κράτος ἀνίκητον, ἀνάκτων Θεόνυμφε· Χαῖρε Μαρτύρων τὸ σφένος· Χαῖρε φωτὸς οἰκητήσιον· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαῖρε τοῦ ἀγωράτου Θεοῦ, γέρα καὶ γῆ, ἦν Ιωὴλ προεώρακεν ἀγία ἐν γῇ ἐπέσθη, ὁ τοῦ παντὸς σύνοχεύς· χεῖρε θείον τεῖχος· Χαῖρε ἀμαρτί· ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, καὶ βεβαία ἀντίληψίς, τῶν δοξαζόντων καὶ ὑμνούντων· Πανύμνητε, καὶ ζητούντων σε, ὄλοψύγως Θεόνυμφε· Χαῖρε ψυτουργὸν τέξασα, ἀγνείας Πανάγιαντε· Χαῖρε Θεόγραφε τόμε· Χαῖρε πηγὴ ἀγιάσματος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληρωσον εὐέργεσύνης ἄγνη, τοὺς εὐέργημούντας σε καὶ πόθῳ δοξάζοντας· καὶ σπεῦσον ἐλευθερῶσαι, τῶν συνεχόντων δεινῶν, συμφορῶν καὶ θρήνων καὶ κακώσεων· ἔγθειν ἀλαζόνων, καὶ μακριῶν Πανάμυμε, ἀπαγωγῆς τε, φυλακῆς καὶ στρεβλώσεως, συνοχῆς πικρᾶς, καὶ δεινῆς κατακέισεως· Δέσποινα καταικτείρησον, τίμας κινδυνεύοντας· καὶ μὴ ἐστῆς εἰς τέλος ἀλλὰ συγγίνω· ἐλέγησον δὲ Παρθένε, τοὺς τίμας ἐκπολεμοῦντας, συντόμως ὄλεσον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ωδὴ, α'. Φίλος Δὲ α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΨΑΛΛΕΙΝ ἀδιαλείπτως, σοὶ χρεωστοῦμεν ἄγνη, καὶ τὴν σὴν προστασίαν, ἐπικαλεῖ-
σθαι πάντοτε· ἡν πέμψαι σπλαγχνίσθητι, σοῖς οἰκέταις ὅπως, ἀπαλλαγῶμεν τοῦ πολε-
μῆτορος.

Τύδωρ τῇ κεφαλῇ μου, τίς δώσει Πάναγνε; εἰ μὴ σὺ τῶν βλεφάρων, ἀποκενώσῃς δάκρυα,
καὶ δώῃς μοι κλαύσασθαι, τὴν ψυχήν μου ἡνπερ, ἔξειργασάμην νεκρὰν τοῖς πταίσμασιν.

Λόγῳ τῶν ζώων πάντων, μόνος ἐγὼ τιμηθεὶς, τῇ προνοίᾳ τοῦ Κτίστου, ἀλόγως καθυ-
πέκυψα, Πανύμνητε πάθεσι, ψυχοφθόροις ὅθεν, ἔξωμοιώθην ἀλόγοις κτήνεσιν.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, τῶν ἀρετῶν ἡ ὁδὸς, ἀναφέρουσα λόγῳ, ψυχὰς πρὸς τὰ οὐράνια· ἡς
βαίνειν με ποίησον, τὰς βαθύιδας πράξει, καὶ θεωρία Θεογαρίτωτε.

Ωδὴ γ'. Ο πῆτας ἐπ' οὐδενός.

Σοφίας ἐνυποστάτου Μήτηρ γεγένησαι, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου Μαρία ἄγισαντε· ὃν περ ἔκ-
δυσώπησον ἄγνη, ῥανίδα θείου φόρου, ἐναποστάξαι τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐμπλησθῶ θείας
γνώσεως.

Φεκάδες τοῦ ὑετοῦ, τὴν γῆν ἐκπιαίνουσι, καὶ καρπὸν βλαστάνειν ἄγνη παρέχουσιν·
ὅμηροι δὲ δακρύων τὴν ψυχὴν, ἀρδεύουσιν ἐγὼ δὲ, σκληρὸν καρδίαν καὶ ἀνάλγητον, ἔ-
χων οὐδαμῶς κατανύσσομαι..

Αυτὸς τοῖς νοεροῖς ὁ νοῦς συγγιγόμενος· ὡς λιθάδας ἔλκει δακρύων χεύματα· ἐμοῦ Θεο-
μῆτορ δὲ ὁ νοῦς, τῇ γῇ προσηλωμένος, πολυσχιδεῖς ἐννοίας κέντηται· καὶ ὡς τὸ εἰκός ἀ-
παυξέλύνεται.

Τὸ μῆρον τῆς ἀρετῆς, ἐν εἰδεσι τέσσαρσι, Θεομῆτορ ἀριστα συσκευάζεται, φρονήσει ἀν-
δρίᾳ ψυχικῇ, δικαιοσύνη θεία, καὶ σωφροσύνης καθαρότητι· τούτων δὲ ἐγὼ ἀπεστέρημαι.

Ωδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ραδίως πρὸς τὰ πάθη καθέλκομαι, σῆς βοηθείας γυμνωθεὶς, Παρθενομῆτος Θεόνυμφε· διὸ
σπλαγχνίσθητι βῆσαι, τοῦ βόθρου τῆς κακῆς συνηθείας με.

Ξηρᾶναι τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, τῷ λογισμῷ με πρακτικῶς, Θεοκυῆτορ ἀξίωσον, καὶ
τοῦ νοὸς τῇ κινήσει, τοῖς ἄνω διατρίβειν εὐόδωσον.

Υἱοί Θεοῦ μεθέξει γεγόναμεν, ὅσοι ἐλάσσομεν Χρεστὸν· ἐγὼ δὲ πάλιν ἀντέστραμμαι, διὰ
κακίαν Παρθένε, οὐὸς τῆς ἀμαρτίας γενόμενος.

Ωδὸν τῆς σωτηρίας οὐκ εὑρήκα, τῇ ἀγνοσίᾳ τῆς ψυχῆς· ὁδὸν ζωῆς ή κυήσασα, Θεοκυῆτορ

Μαρία, ὁδές μοι σωτηρίας γενήθητι.

Ωδὴ, ε'. Ο ἀναβαλλόμενος.

Μόνην σε ἐπίσταμαι Θεογεννήτρια, ἀμαρτανόντων τὴν προστασίαν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον· μή με ἀπορρίψῃς, τὸν ὑπέρ πάντας πταισάντα.

Iνα τὸ ἀνείκαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐν ἐμοὶ δείξης Παρθενομῆτρος, ἔγειρόν με κείμενον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὰς τρίθους καθιυτόδειξον.

Tῶν παθῶν τὰ κύματα συνταρασσόμενα, ὑπὸ δαιμόνων σφοδρῶν πνευμάτων, ἀγνὴ συγκαλύπτουσι, τῆς ἐμῆς ἀθλίας, ψυχῆς τὸ ἐφολκάδιον.

Iλαρῶς μοι φάνηθι Θεογεννήτρια, ἐν τῇ ἔξοδῳ τίνικα μέλλῃ, ή ψυχὴ γωρίζεσθαι, τοῦ ἀθλίου σκήνους, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Ωδὴ, ζ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Hειρασμῶν νιφάδες μοι, ἐπελθοῦσαι Κόρη γαλεπαῖ, τῆς ψυχῆς κατέπτωσαν τὸ οἰκημα· διὸ θρηνῶν τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προσέρχομαι.

Aλογισμὸν ματαίων με, ψυχοφθόρων λύτρωσαι ἀγνὴ λογισμοὺς λαβεῖν δὲ τοὺς τῆς κρίσεως, καὶ τῆς ἔκει ἀξίωσον καταστάσεως.

Oειςκῆς ἔξέπεσον, εὐφροσύνης Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ θρηνεῖν ἀπάρχομαι ὁ ἄθλιος, εἴπως ἔκει τῆς θρηνωδίας ρύσθησμαί.

Iαμάτων κρήνην σε, κεκτημένοι Δέσποινα ἀγνὴ, οἱ νοσοῦντες δίψει παραπτώσεων, προστρέχομεν, καὶ σωτηρίαν λαμβάνομεν.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Hολυτρόπως Παρθένε Χριστὸν παρώργισα, διανσίᾳ καὶ λόγῳ ἔργοις καὶ πράξεσι, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἔκει φρικτὸν κριτήριον· ἀλλὰ προφθάσασα ταχὺ, ἐκλύτρωσαίμε τῶν δειγῶν, τῇ Μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ πρὸς Θεὸν παρέρησίᾳ, τὸν σὸν οἰκέτην Θεογεννήτρια.

Ωδὴ, ζ'. Ο ὑπερυψούμενός.

Tίς ἀλλος ἔξημαρτεν, ὡς ἐγὼ Πανύμνητε; τὸν νοῦν κατηγρείωσα· τὴν σάρκα ἐμόλυνα· καὶ πάσας τὰς αἰσθήσεις, ἀπημαύρωσα ὃ τάλας.

Eις τὸν πανάσωτον· ἐμὲ τὸν πανάθλιον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ δός μοι συγγάρησιν, τῶν πρώην ἐγκλημάτων, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Oνείρων φαντάσμασιν, ἔχθρος Θεονύμφευτε, πλανᾶν με ἐπείγεται, πρὸς πτῶσιν οἰκήσεως· αὐτοῦ τῆς πανουργίας, Θεοτόκε λύτρωσαι με.

Pάθδω συμπαθείας σου· βακτηρία σκέπης σου, καὶ μὲ παρακάλεσον, ἀγνὴ καὶ ἐλαίω σου, τῆς θείας εὐσπλαγχνίας, λίπανον τὴν κεφαλήν μου.

Ωδὴ, η'. Σοὶ τῷ παντούργῳ.

Xάριν εἰληφὼς νιοθεσίας θείας, τῷ θείῳ βαπτίσματι ταύτην ἀπώλεσα, πράξας ἀθέσμους, ἐν βίῳ ἀμαρτίας ὅθεν δυσωπῶ σε, Παρθένε οἰκτείρόν με.

Επίζης ἀναιδοῦς τῆς φιλαυτίας κλάδοι, Παρθένε πεφύκασι χόρος καὶ ἔνεσις· δίθεν ἐκρύει, ἐσμὸς παθῶν ποικίλων· σὲ οὖν δυσωποῦμεν, τὴν βίζαν ἔηρανθῆναι.

Αἰσω τὴν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ σοι κράζων· οἶνον κατανύξεως, ἀγνή με πότισον, ἄρτου δακρύων, ἐνταῦθα ἐμπλησόν με· ἵνα μὴ ἔκειται παινάσω καὶ διψήσω.

Μόνος ἀποστὰς τῆς θείας θεωρίας, κτηνώδης γεγένημαι καὶ τεθηρίωμαι· μόνη τὸν Κτίστιν, ἀφράστως τετοχυῖα, λύτρωσαί με Κάρη τῆς ἐν φλογὶ γεένυης.

Ο Βίρμος.

Ζοὶ τῷ παντούργῳ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες γορείαν ἐμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

οδὴ, θ'. Ήταίτα χόρευε.

Νοερὰν τὴν αἰσθησιν, τῇ φυγῇ μου δώρησαι ἀγνή, νεκρῶσαι τὰς ἀπρεπεῖς πρώτην ἡδονὰς, ἃς τίκτειν εἰώθασιν, αἱ αἰσθησεις αἱ σωματικαὶ· ὅπως γενήσωμαι οἰκητήριον τοῦ Πνεύματος.

Φυδαμῶς ἐνέδιπον, Θεομῆτορ πράττων τὰ αἰσχρὰ, ἐκ βρέφους ἀναδειχθεὶς οῖκος τῶν παθῶν· καὶ νῦν ἐν τῷ γήρᾳ μου, μεταγνῶναι δός μοι λογισμὸν, ἵστως ἐκφύγοιμι, τὰς κολάσεις τὰς μενούσας με.

Κληρικὸν παραπτώσεων, ὀλισθήσας πέπτωκα δεινῶς, ἐξ ὕψους τῶν ἀρετῶν Δέσποινα ἀγνή· οὐδὲ οὖν ἡ ἀντίληψις τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, γεῖρά μαι πάρασχε, βοηθίας τῷ οἰκέτῃ σου.

Φοβεῖ με καὶ τήριον, Θεομῆτορ τὸ Δεσποτικὸν· καὶ δέδοικα ὡς πολλῶν ἔμπλεως κακῶν· πλὴν εἰς σὲ κατέργυγον, καταρργή τῶν ἀμαρτωλῶν· καὶ μὴ ἀπώσημε· ἀλλὰ σῶσον τῷ ἐλέει σου.

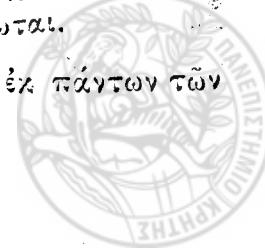
Προσόμωια. Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Χαῖροις ἡ φιλαυτῆς ἀνθρᾶς, ἡ τὸν λειμῶνα τῆς ζωῆς περιθέουσα, καὶ στέφος ἐκλεξαμένη, τῆς Παρθενίας λαμπρὸν· τὸ φαιδρὸν τοῦ Κτίστου καταγάγοιν· σκηνὴ ἡ χωρίσασσα, τὸν ἀγώρητον Κύριον· Χαῖρε Παρθένε, δί τοι ἀδης νενέκρωται, καὶ ὁ θάνατος, κατηργήθη καὶ σέσωσται, πτώματος ὁ Πρωτόπλαστος, δεινοῦ ἔξαισίου τε· Χαῖρε σεμνὴ Παναγία· Χαῖρε προπύργιον ἄστιστον· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ πάρεγχούτος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

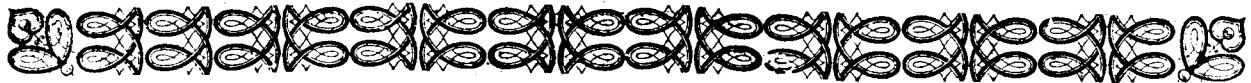
Χαῖροις ὥρχιοτάτη τρυγῶν, κεγρυστωμένη σωρροσύνη τὰς πτέρυγας· τὸ ἄνθος τῆς ἀσθετίας· ἡ νοητὴ πορφυρὶς· Χαῖρε θεία κλίμαξ· Χαῖρε γέφυρα, ζωὴν πρὸς οὐρανὸν, τοὺς θυητοὺς ἡ μετάγουσα· Χαῖρε ἀνάκτων, πιστοτάτων κραταίωμα, καὶ ὄγκωμα, καὶ διάδημα τίμιον· Χαῖροις ἡ Παρθενίαν τε, λοχείᾳ συζεύξασα· τῶν ἀσθενούντων τὸ ἄκος· ἐλλειπομένων τὸ πλήρωμα· Θεοῦ γχαῖρε Μήτηρ, τοῦ πάρεγχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαῖροις μετὰ Θεὸν ἡ Θεὸς· τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἡ ἔχουσα· ἀμέσως ἡ δεχομένη, τῶν ἐκ Θεοῦ διορεῶν, τὸ πλήρωμα ὅλον καὶ εἰς ἀπαντας, Ἀγγέλους ἀνθρώπους τε, τοῦτο διαπορθμεύσουσα· τοῦ ἐμπυρίου, οὐρανοῦ τὸ τεράστιον· τὴλεσκόπιον, βουλῶν θείων θαυμάσιον· τέλος τὸ σκοπιμώτατον, καὶ ὑστατὸν Πάναγνε, Δημιουργίας ἀπάστης, δι τὸν Κόσμος ἐγένετο· καὶ σοῦ τῇ γεννήσει, ἡ αἰώνιος τοῦ Κτίστου βουλὴ πεπλήρωται.

Μόνη τῶν θλιβούμενῶν γαρὰ, πρόσθιστον ῥῦσαι, καὶ ἐμὲ τὸν οἰκέτην σου, ἐκ πάντων τῶν

συνεχόντων, πολυειδῶν πειραμῶν: φλαγοφάρων νόσων καὶ κακώσεων· ἔχθρῶν ἐκζητούντων, καταπιεῖν με τὸν δεῖλαιον· λύπης ἀπάσης, καὶ δαιμόνων σκαιότητος· ἀθυμίας τε, καὶ δεινῆς κατακρίσεως· μὴ δὴ οὖν παραδώῃς με, μέχρι τέλους ταῖς θλιψίεσι· μὴ με βιβήσῃς τῆς κακίας, κατακαλύψῃ τὸν ὄφλιον· εἰς σὲ γάρ μου πάσας, τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην Θεογαρίτωτε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ

Ωδὴ, α' ὥρχος πλατανίδης. Πίπτον καὶ ἀναβάτην.

ΓΟΝΥ ΣΟΙ κάμπτω Δέσποινα ὁ ταλαίπωρος, καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι θείαν ἀντίληψίν· λῦσον τὴν ὁδύνην τῆς ψυχῆς, σκέδασον μου τὰ νέρη, τῆς ἀθυμίας ταῖς πρεσβείαις σου, τὴν θλιβομένων παράκλησις.

Ρύπων τῶν ἐκ παθῶν μου τὸ διαυγέστητης ψυχῆς, Θεοτόκε Παρθένε τηροῦσα ἀνεπίμικτον, καθαρῶς με ποίησον, φωτὶ θείῳ ἀχραντε, ἀτενίζειν τὸν σὲ δοξάζοντα.

Σὺ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς καθ' ἡμῶν τῶν ἔχθρῶν, κραταιῷ σου δυνάμει, τροπωσαμένη Δέσποινα, βαθεῖαν τῇ ποίημη σου, τὴν εἰρήνην δώρησαι, ὡς τῆς θείας εἰρήνης πρόξενος.

Ο πλάσας κατὰ μόνας Θεὸς καρδίας βροτῶν, τὰς ὁδύνας γιγάσκων, καὶ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, κατάλληλον δέδωκεν, ἵατρεῖον ἀχραντε, σὲ ἐν νόσοις ἡμῖν καὶ θλίψειν.

Ωδὴ, γ'. Ο πάξας ἐπ' οὐδενός.

Ο πόκος τοῦ ὑετοῦ, τοῦ θείου πανάχραντε, τὴν ἐξηραμμένην ψυχήν μου πάθεσι, καὶ τῇ ἐκπυρώσει τῶν κακῶν, ἀρδευσον Θεοτόκε, τῇ ἐπισκέψει σου ὡς βλύσασα, τῆς ζωῆς τὸ ὅμορφο Χριστὸν τὸν Κύριον.

Επράθη μετὰ σαρκὸς, ὁ πρὶν ἀθεώρητος, διὰ σου Παρθένε Λόγος καὶ Κύριος· ἵνα πρὸς ἀόρατον ἡμᾶς, καὶ θείαν μεταστήσῃ, δόξαν καὶ λῆξιν τὴν αἰώνιον, τοὺς ὡς Θεοτόκουν ὑμοῦντάςσε.

Ιλύος φθοροποιῶν, παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, ταῖς πρὸς τὸν οὐίον σου ἀγνὴ δεήσεσι· δίδου βηματίζειν καθαρῶς, τῆς μετανοίας τρίθους, τὰς εἰσαγούσας Θεονύμφευτε, πρὸς τὴν αἰώνιαν κατάπαυσιν.

Σαρκοῦται· ἐκ τῶν σεπτῶν, Παρθένε αἰμάτων σου, ὁ δὲ εὐσπλαγχνίαν βροτὸς γενόμενος· τοῦτον ἐκδυσώπει· ὡς οἰὸν, τῆς ἀνω βασιλείας, καταξιώσα· με πανάμωμε, τὸν εἰλικρινῶν σε δοξάζοντα.

Ωδὴ, δ..

Τὸν θείαν, ἐννοήσας θεῖ.

Ως κόρην ὁφθαλμοῦ με τῇ σκέπη σου, φύλαξον δέομαι ἀγνή, καὶ τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου, περίθαλψόν με καὶ ῥῦσαι, δαιμόνων πονηρίας καὶ σώδου με.

Πόμα με κατανύξεως πότισον, Θεογεννῆτορ Μαριάμ, καὶ δάκρυά με ἀξίωσον, ἀπὸ καρδίας προσφέρειν, σθεστήρια φλογὸς τῆς μενούσης με.

Ο φόβος τυραννεῖ με τῆς κρίσεως, καὶ ἡ ἀπόφασις Θεοῦ πρόφθασον σύ μοι παράστημι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ λύτρωσαι Μαρία Θεόνυμφε.

Ως πάντων ποιημάτων κυήσασα, Δημιουργὸν Μῆτερ Θεοῦ, ισχύεις πάντα καὶ δύνασαι· διὸ κολάσεως ῥῦσαι, καὶ πάσης ἐπηρείας τοὺς δούλους σου.

Ωδὴ, ε'. Ο ἀναβαλλόμενος.

Ρυπωθεῖσαν πάθει ψυχήν μου Πάναγνε, καὶ τὴν καρδίαν τῇ ῥυπτικῇ σου, εὔσπλαγχνίᾳ κάθαρον, καὶ ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος ἀποτέλεσον.

Γέγονεν δὲ τόκος σου Θεοχαρίτωτε, τοῖς καταδίκοις δικαιεσύνη· τοῖς θυσοῦσιν ἴαμα· καὶ τοῖς θλιβομένοις, γαρὰ καὶ ὀγαλλίσις.

Φῶν αὐτοκατάκριτον καὶ ἀδιόρθωτον, Χριστέ μου σῶσον ταῖς τῆς Μητρός σου^τ ἵνεσίαις ἵνα σου, τὴν πολλὴν δοξάζω, καὶ ἀμετρον συμπάθειαν.

Νέφη διασκέδασον ἀγνή τῶν θλίψεων, ἐκ τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς χαρᾶς με, ταῖς ἀκτῖς φοιδρυνον, ή τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ ἀνέσπερον.

Ωδὴ, τ'. Μικρομένη κλύδωνι.

Εκ χοὸς ἡ πλάσας με, κατ' εἰκόνα Δέσποτα τὴν σὴν, καὶ νισθεῖσας σὸν φιλάνθρωπε, ἀξίωσας, συντήρησόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τοῖς ἀμέτροις πταίσμασι, καταλλήλως βέβλημαι ἀγνή, τῷν κακούντων θλίψεσσι διὸ παράσχου μοι, τὸν ἰλασμὸν, καὶ λυπηρῶν ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς πρεσβείαις πλήρωσον, τοὺς σοὸς δούλους δόξης θεῖκῆς, καὶ φωτὸς ἀρέτου κατεξίωσον, σοὺς ὑμητάς Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταδίκης ῥῦσαι με, αἰωνίου Δέσποινα ἀγνή, καὶ χαρᾶς τῆς θείας καταδίωσον, καὶ τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου πρεσβείαις σου.

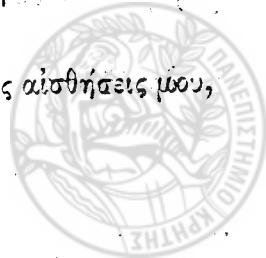
Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Χαῖρε χλίμαξ Κυρίου ή Θεοστήρικτος· χαῖρε γέφυρα θεία Θεοπάροδευτος· χαῖρε προσφύγιον πιστῶν καὶ ἰλαστήριον, ή προσάγουσα τῆμᾶς, πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ Θεόν, τοὺς πάντας τῇ σῆσκέπη, προστρέχοντας Θεοτόκε, ὡς εἰς λιμένα γαληνότατον.

Ωδὴ, ζ'. Ο ὑπερυψωμένος.

Νεῦσον παρακλήσει, νῦν τῶν προστρεχόντων σοι, καὶ ταῦτας προσάγαγε Θεῖα Πανακτίρμονι, καὶ πλήρου τὰς αἴτήσεις, πολυύμνητε Μαρία.

Υπνον ἀποτίναξον, τὸν τῆς ῥαθυμίας μου· καὶ φώτισον δέομαι, σεμνὴ τὰς αἰσθήσεις μου,

έγρηγορσιν διδοῦσα, καὶ μετάνοιαν ἀξίαν.

Ιλεων γεγένθαι μοι, σὺ τὸν εὐδιάλλακτον, Παρθένε δυσώπησον· καὶ σῶσαι με ψάλλοντα, ψυχῆς συντετριμμένη· ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Χρόνῳ σου τὸ ἔλεος, οὐ συμπεριγράφεται· φίσῃ γὰρ Πανάχραντε, οἰκτείρεις τοὺς δούλους σου, καὶ νέμεις τοῖς αἴτοῦσι, τὴν ἀνέκλειπτόν σου χάριν.

Ωδὴ, η. Σοὶ τῷ παντούργῳ.

Ιόνη θεῖκῇ ἡ λαμπρυνθεῖσα μόνη, ὡς Μήτηρ ὑπάρχουσα τοῦ σὲ δοξάσαντος, δοξῆς τῆς ἄνω τυχεῖν με θείας Κόρη, αἴτησαι τὸν μόνον ἀεὶ δεδοξασμένον.

Ολη ἔκλεκτὴ λελαμπρυσμένη πέλεις· ὅλη μόνη πάναγνος, σεμνὴ καὶ ἀσπιλος· ὅθεν βοῶ σοι φιλάγαθε Παρθένε, κάθαρόν με ύπου, παντὸς ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Αἱδου ἰλασμὸν Θεογεννῆτορ Κόρη, καὶ βίου διόσθιωπιν τοῖς αἱρεπροστρέχουσιν· ὅπως ἀπαύστως, ὑμνῶμεν σε Παρθένε, καὶ ὑπερψύχωμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπέρ φαεινὰς καὶ τηλαυγεῖς ἀκτῖνας, τοῦ ἡλίου Δέσποινα ἡ προστασία σου, πᾶσιν ἀπλούστα, ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων, λύει τὴν ὁμίγλην παθῶν καὶ νοσημάτων.

Ο Βίρμός.

Σοὶ τῷ παντούργῳ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλεῖστης χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ωδὴ, θ. Ήσαία χόρευε

Ανουμένους θλίψει, καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀνιαρῶν, ἐδραίωσον ἥμας, θεία σου ρόπη, Μαρία Θεόνυμφε, ἐν τῇ στερβᾷ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς ἐλπίδος σου, πέτρᾳ ἵνα σε δοξάζωμεν.

Υπερηρθη ἀγραντε, τὸ φορτίον τὸ τῶν λυπηρῶν, δυνάμεως τῆς ἐμῆς, καὶ πρὸς ἀγανά, τὸ τῆς ἀπογνώσεως καθέλκει με βάραθρον ἀφ' οὗ, ρῦσαι με Δέσποινα τοῦ ἀπαύστως μεγαλύνειν σε.

Φωτορόφον ὄγημα, ἀνεδείχθης τοῦ Ἑμμανουὴλ, φωτίζουσα τοὺς πιστούς, Δέσποινα ἀγνή· διό με καταύγασον, ὁρθυγίας σκότει τὴν ψυχήν, νῦν καλυπτόμενον, καὶ τοῖς πταίσμασιν ὀλλύμενον.

Σὺ προστάτις πέρυκας, τῆς ψυχῆς μου πάνσεμνε ἀγνή· ἐν σοὶ γὰρ τῶν δυσμενῶν, θραύση τὴν ἴσχὺν, καὶ σοῦ ἀπηρησα, τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὸν νοῦν· σῶσόν με σῶσόν με· ἵνα πόθῳ μεγαλύγω σε.

Προσδρομοῖς. Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Χαῖροις περιστερὰ λογική, κατακλυσμοῦ τοῦ νοητοῦ παῦλαν φέρουσα, καὶ ρῦπον τῆς ἀμαρτίας, πλύνασσα μόνη ἀγνή· τὸ θερμὸν τοῦ κάσμου ἰλαστήριον· ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν σὲ τιμώντων, καὶ ὑμνούντων ἐκ πίστεως, καὶ τὴν θείαν σου, ἐκητούντων βοήθειαν· Χαῖρε ἄνω δυνάμεων, παμπόθητον ἀκουσμά· Χαῖρε δαιμόνων ἡ πτῶσις· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἀγόρευσις· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ή φεραυγής χελιδών, ή ἐκ χειμῶνος, νοητοῦ ἔστρφέρουσα, καὶ ζάλην τῆς ἀμφεπτίας, παύσασα μόνη σεμνή· Χαῖρε θεία σκέπη· Χαῖρε τράπεζα, ἐν σοὶ τὸν οὐρανού, τῆς ζωῆς ὅρτον ἔχοντα, οὐδὲ οἱ τρυφῶντες, οὐδὲ δεδοίκασι θάνατον, οὐδὲ θνήσκουσιν· ἀλλὰ ζῶσιν ὡς ἔφησεν, ἀχραντες Παντευλόγυτε, ὁ Πλάστης τῆς φύσεως· οὐ καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, ἐμφορηθῆναι ἀξίωτον, τούχαντες Παρθένε, τῆς ἀλήκτου καὶ ἀφάρτου Μακαριότητος.

Χαίροις Παρθενομῆτορ ἀγνὴ, η ἀπλουστάτη καὶ ἀμίαντος Δάμαλις, τὸν μόσχον η τετοκυῖα, τὸν μαστικὸν τοῦ Θεοῦ· Αμνὰς καθαράτε καὶ πανάσπιλος· Δορκάς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἀρωμάτων η βάσκουσα, καὶ νεμομένη ἐν τοῖς κρίνοις αἴείποτε· Θείαις χάρισι, καὶ τρυφαῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος· Ἐλαφρες η ταχύδρομος, τοὺς ὄφεις η κτείνουσα, τοὺς νοητοὺς καὶ σῶμα δούλων, πόρρωθεν τούτους ἐλαύνουσα· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ τῶν δεινῶν, κυμαίνομένην, θεοδόξαστε θάλασσαν· ἀπάντων κραταιοτάτη, καταρυγὴ τῶν πιστῶν· καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον καθιδήγησον, ἀγνὴ τὸν ταλαιπωρῶν, καὶ πανάθλιον δοῦλόν σου, ηδη πρὸς γάστος, ἀπωλείας ἐγγίσαντα, καὶ πρὸς πέταυρον, ἀπογνώσεως φθάσαντα· Δέσποινα μὴ περίδης με, κακῶς κινδυνεύοντα, καὶ ὄλοφύγως ζητοῦντα, τὴν σὴν ταχεῖαν βοήθειαν· εἰς σὲ γάρ μου πᾶσαν, προσδοκίαν ἀνεθέμην Θεομακάριστε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΥΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΝΤΟΥ,

Ως ὑρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ, α· ἥχος Λ· α· Ιππον καὶ ἀναβάτην.

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ Μαρία Ηλάναγνε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σε, ὑπνεῦντας διάσωσον, ἐκ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ πταισμάτων ταῖς ικεσίαις σοο.

Μίστις ἡγείσθω μόνη καὶ μὴ ἀπόδεξῃς, τῶν ὑπέρ νοοῦν θυματῶν σου Θεονύμευτε· τὸν ἂκατάληπτον, ὑπέρ φύσιν τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθεώπινον.

Ωλος ἐπιθυμία, καὶ ἀχραντος γλυκασμὸς, ὃντος καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει· πακέμωμε· ὃν δισώπειτο φύσασθαι, πάσης θλήψεως τοὺς τιμῶντάς σε.

Θαύμα ἐν σοῖς τελεῖται, Παρθένε δύντως φρικτὸν, διτι ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, ἐγκύμονα ἐσχηκας, καὶ ἀφρόστως τέτοκας, Αειπάρθενος διαμείνασα.

Ωδὴ, γ· Οπήξας ἐπ' οὐδενός.

Πάλι: ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἀγ-

θρωπος γενόμενος ἀγνή ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος: οὐαὶ τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσηται.

Ιδοὺ σὺ ὑπέρ πάσας ἀγνή κεχαρίτωσαι: ὑπερέστης πάσας τῇ ἀγιότητι: πάντων ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὕφθης ὑψηλοτέρα, τῶν νοερῶν σαρῶν δυνάμεων. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χειρα-
τίσσασα.

Ικαρθένε τὸ καθαρὸν τοῦ Λόγου Παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον οἶκον τοῦ Πνεύματος: ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας ἐκτηκόμενον: ὅπως κατὰ γρέος δοξάζω σε.

Εκτός σου μετὰ Θεὸν προστάτιν οὐ κέκτημαι, ἐκ τῶν ἀνεγκῶν με ἀεὶ ἔχαιρουσαν: Δέ-
σποινα πανύμηντε σεμνή, Μαρία Θεοτόκε: μή με παρίδης ἀπολλύμενον, καὶ ταῖς ἀμαρ-
τίαις σκοτούμενον.

Ωδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Κοάνασσα ιστὸν ἐξ αἰμάτων σου, παρθενικῶν τῷ οὐρανὸν, νεφέλαις Κόρη ἐνδύοντι, κα-
ταστολὴν ἀρθαρσίας, ἀπάτῃ γυμνωθέντα με ἔνδυσον.

Ιμήτρα σου παλάτιον ἄγιον, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως γεγένηται, ἐν ᾧ
οἰκήσας Παρθένε, ναοὺς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀπειργάσατο.

Αρράστως συλλαβόῦσα Πανάμωμε, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι καὶ θύγανα
ἀπαντας: καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσίσε Δέσποινα.

Ωκτείρησον οἰκτίρμων ὑπάρχουσα, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, Θεογεννῆτορ πανάμωμε,
τὴν ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

Ωδὴ, ε'. Ο ἀναβαλλόμενος.

Συμφορῶν τῷ κλέδωνι νῦν με ποντούμενον, πρὸς τὸν λιμένα τῆς γαλήνης, Παναγία
ἴθυνον, ἡ τὸν κυβερνήτην, τῆς ἀπαθείας τέξασα.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεομῆτορ ὑμνεῖν ἀξίως: τὸν γὰρ Κτίστην τέ-
τοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον· δυνάμεσιν.

Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος ἀχραντε, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὸς ἀχρόνου, ἀχρόνως ἐκλά-
ψαντα: ὃν ὑπέρ τοῦ κόσμου, δυσώπει Θεονύμφευτε.

Φώτισον τὰ ὄμματα τῆς διανοίας μου, χρυσὴ λυχνία φωτὸς τοῦ θείου, καὶ παθῶν διά-
λυσον, τὸ ζοφῆδες Κόρη, καὶ σῶν με ἔχλαμπρυνον.

Ωδὴ, σ'. Μαινομένην.

Παναγία Δέσποινα, Θεομῆτορ ῥῦσαι με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον, ἡ
τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυνήσασα.

Υπέρ νοῦν τὸν ἄχρονον, ὑπέρ λόγον τὸν Δημιουργὸν, Παναγία πέτοκας λυτρούμενον, πά-
σης φθορᾶς τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ο Πατρὶ συνάναρχος, οὐδὲ Κόρη κόλπους Πατερικοὺς, μὴ λιπῶν ηὐλίσθη ἐν ταῖς κόλποις
σου, καὶ Ἀβραὰμ τοὺς κόλπους ἡμῖν ἡγέωδεν.

Απειράνδρως τέτοκας, Θεοτόκε τὸν Ἐμμανουὴλ, τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν σίκτείσαντα· ὅθεν
αἱ χρεωστικῶς σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θεῖον ρίζα βλαστήσασα· κιθωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνη πάγχρυσε· ἀγία
τράπεζα ζωῆς τὸν ἀρτὸν φέρουσα· ὡς μίόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτὸν, σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις καὶ πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ωδὴ, ៥. Οὐ περιψούμενος.

Ο ὑπερψούμενος σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, νίος ἐκλεξάμενος, σὲ λίαν τίγαπησεν, ἀγνὴ
πρὸς κατοικίαν, ἐαυτοῦ εὐλογημένη.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφῆτης βλέπει σε, Μαρία Πανάγραντε, ην μόνος διώδευσεν· φ
πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον Πάναγνε, κηρύττω γηθόμενος· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας·
φ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νύμφῃ Θεοῦ πέφυκας· Ἀποστόλων καύχημα· Μαρτύρων στεφάνωμα· Οσίων ἀγλαῖσμα·
γαρὰ δὲ τῶν βιώντων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωδὴ, 7. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Σοὶ τῇ τοῦ παντὸς τὸν Ποιητὴν τεκούσῃ, ὅποιον Πανύμνητε τὸν ὕμνον ἀσωμεν; σὲ γὰρ
ὕμνοισιν Ἀγγέλων στρατηγίαι· καὶ δοξολογοῦσι βροτῶν χοροστασίαι.

Κλίμαξ νοητὴ δὲ ἡς Θεὸς κατέβῃ μετάγουσα γέρουσα γητήνους ἀνωμή· θαῦμα Ἀγγέλων·
Δαιμόνων τραῦμα μέγα, ἵσμα πιστῶν τε, ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Πῶς Παρθενικῆς μὴ ἐκπεσοῦσα δόξης, μητρῶαν ἐπλούτισας τιμὴν ἀνύμφευτε; οἴδεν ὁ
ταῦτα σοφῶς τερατουργήσας· οὐ ὑπερψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η νοιξα καὶ γὰρ τετολμηκῶς ἐκ πόθου, πρὸς ὕμνον Πανύμνητε, τὸν σὸν τὸ στόμα μου· ὅθευ
πλήσθηναι, σοφίας δυσωπῶσε, καὶ ἐλεῦσαι Πνεῦμα, συνέσεως Μαρία.

Ο Εἰρήνης.

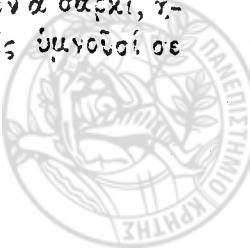
Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παιδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελπον· πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦντε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, 8. Ήσατα χόρευς.

Θεομῆτορ Πάναγνε, προστασία τῶν Χριστιανῶν· περίσωζε σὸν λαὸν πάσης ἀπειλῆς, καὶ
πάσης ἀλώσεως βαρβαρικῆς, ὄργῆς καὶ θυμοῦ· πάσης κακώσεως, καὶ ἐκ πάσης κατακρίσεως.

Εύλαβῶς σοι ἀδομεν, ἐγκωμίων ἀσματα ἀγνή, λυτρούμεναι αἱ νόσων χαλεπῶν, ταῖς
θείαις πρεσβείαις σου· διὸ καὶ νῦν, κράζομεν πιστῶς· ἵπσαι Δέσποινα τὰς ψυχὰς ἡμῶν
καὶ σώματα.

Παναγία Δέσποινα, ἐκδυσώπει τὴν τροσκυνητὴν, τριάδα τῆς ἀπαθῶς τὸν ἐν ασφάλειᾳ,
μην ἀπεγέννησας, εἰρηνεῦσαι τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς λύσιν πταισμάτων τε, τοῖς ὕμνοῖσι σε
διωρήσασθαι.

Σῶν προσφύγων Πάνχυγνε, μὴ ἀπώσῃ νῦν τὸν στεναγμὸν· ἀλλ' ἔπιδε ἡμῶν ἐν τοῖς θλι-
βεροῖς· τὸ πένθος μετάβαλε εἰς χαρμόνην καὶ τὸ κατηφές, εἰς ἀγαλλίασιν, τῶν ἐν ὕμνοις
γεσαιρόντων σε.

Προσόμοια. Χαῖροις ἀσχητικῶν.

Χαῖροις ή νοητή χιέωτος· διὰ τοὺς βροτοὶ κατακλυσμοῦ ἐλυτρώθημεν, καὶ ζάλης τῆς ἀ-
μαρτίας, Θεογεννητορ ἀγνή, τὸ λαυπρὸν τοῦ Κόσμου ἐγκαλλώπισμα· σεμνὴ καὶ τῆς πί-
στεως, τὸ στεφρότατον ἔγερμα· Χαῖρε λυχνία, φωταυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρος, η τὸ ἀστε-
κτον, ἐν κοιλίᾳ σου ἀμμωμε, φῶς τὸ πανυπερούσιον, ἀσπόρως βαστάσασα· Χαῖρε κατάρας
ἡ λύσις· καὶ εὐλογίας ἀντίδοσις· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τὸ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Χαῖροις ή μαργαρίτην Χριστὸν, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θειοτάτης κυήσασα· τοὺς σκότει τῆς
ἀγνωσίας, καὶ τοὺς ἐν βάθει δεινῶν, συσχεύεντας μόνη ὁδηγήσασα, πρὸς φῶς τὸ τῆς γνώ-
σεως, ὑπερύμνητε Δισποινα· Χαῖρε νεφέλη, φωταυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρε· Χαῖρε καύχημα·
Ἀποστόλοιν καὶ κηρυγμα· θέαμα περιβόητον· ἐξαίσιον ἄκουσμα· Χαῖρε δοχεῖον τοῦ Κτί-
στου, καὶ καθαρὸν ἐνδιαιτημα, Θεοῦ δὲ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Χαῖροις ἀνατολὴ νοητὴ, η ἐκ λαγόνων τὸν Χριστὸν ἀνατείλασα, πληροῦντα τὴν οἰ-
κουμένην, φῶτὸς ἀφέρητου ἀγνή, τὸ τῶν ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα· ἀμνὸν Θεοῦ αἰρούτα, α-
μαρτίας η τέξασα, παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν τροφέα καὶ πρύτανιν, η θηλάσασα, καὶ ἀγ-
κάλαις κρατήσασα· μόνη η ἀδιάφθορος, ἀγνὴ καὶ ἀμόλυντος· Χαῖρε ἀγία ἀγίων, τὸν ὑ-
περάγιον Κύριον, αἱρὲ δυσωποῦτα, μὴ ἐλλίπης Θεοτόκε ὑπέρ τῶν δούλων σου.

Στρέψον τὸν κοπετὸν εἰς χαράν· εἰς εὔθυμίαν δέ τὸ πένθος μετάβαλε· τὸν θρῆνον εἰς εὐφ-
ροσύνην, καὶ ἀγαλλίασιν νῦν, Θεοτόκε μόνη παντευλόγητε· καὶ γάρ ἐπληθύνθησαν, οἱ
μισοῦντες τὸν δοῦλόν σου, καὶ ἐκζητοῦσι, τὴν ψυχὴν ἀπολέσαι μου, ἀναιδεῖς ὅντες, αἷμο-
βόροι καὶ δόλοι, μάτην κατεπαιρόμενοι, δεινῶς ὠρυόμενοι· κύνες καθάπερ λυσσῶντες·
ῷ τῆς κακίας με λύτρωσαι, ζωτὸν δωρουμένη, εὔφροσύνην σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος·

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμπτος Κανών σοι Μητροφάνους Παρθένε.

Ωδὴ, α'. ἦγος Δασ. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΠΑΣΑΙ ΣΕ τῶν ἀνθρώπων γεράριουσι γενεαῖ, καθὼς πάλαι Παρθένε, προφῆτικῶς προείρηκας καὶ τοίνυν πρόσδεξαι, μελωδόν σου Δέσποινα, καὶ καταύγασον καὶ συνέτισον·

Εθραυσας τοῦ θηράτου τὸ κέντρον τὴν κοσμικὴν, ἀμαρτίαν Παρθένε τὴν ἀληθῆ γεννήσασα, ζωὴν δὲ τῆς ἀμβλυνον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, τὰ δέξιτονα βέλη τάχιον.

Μόνη πεποικιλμένη Παρθενικοῖς κροσσωτοῖς, ἐξ αἰῶνος φανεῖσα τὸ τῆς ουκῆς ἴματιον, Ἀδάμ σὺ διερήξας διὸ νῦν μέ ενδυσον, σωθροσύνης στολὴν πρεσβείασις σου.

Πλοῦτον καὶ θείαν δόξαν, ἐκτήσαντο μὲν πολλαῖ, θυγατέρες προδῆλως· ἀλλ' ἀσυγκρίτως Δέσποινα, σὺ πάσας ὑπέρκεισαι διὸ νῦν με πλούτισον, οὐρανίαις καὶ θείαις χάρισιν.

Ωδὴ, γ'. Διπάξης ἐπ' οὐδενός.

Τὸ βάθος καὶ τὸ ὄψος ἐν σοὶ διεγνώσθησαν, τῆς τοῦ Θεοῦ σορίας Μαρία Ηάναγνε, τῆς ἀκαταλήπτως ἐκ τῆς σῆς, μήτρας γεγενημένης· διῆς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου, ῥῦσαι σοφισμάτων τοῦ ὄφεως.

Ο πρώην πτερωτὰ καὶ νηκτὰ ἐκ τοῦ ὄδοιτος, οὔσιώσας λόγῳ μὴ προῦπάργοντα· σὺ ἐκ τῶν αἰμάτων τῆς ἀγνῆς, αὖθις Χριστὲ Παρθένου, τὸ τῆς Θεότητος σαρκίον σου, ἔνδυμα φρικτῶς κατεσκεύασας.

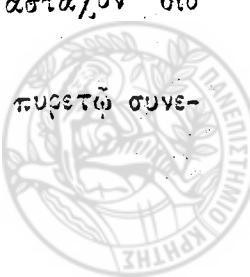
Σὲ μόνη χωνευτήριαν ὁρθῆς τῆς φύσεως, ἐν φ' πῦρ τὸ θεῖον ἀφλέκτως ἄγγαντε, ταύτην ἀνεχώνευσε σαρῶς· σὺ σύν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν παθῶν μου ὑπὸν χώνευσον· καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις με λάμπρυνον.

Κρατῆρα τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τοῦ ποτιζομένου σαφῶς εἰς ἄφεσιν, τῶν ἀμαρτημάτων τοῖς πιστοῖς, σὲ πάναγνε γέννασκαν, καθικετεύο συγγωρήσεως, νέκταρ τὴν καρδίαν μου πότισον.

Ωδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας.

Ονήροτος σὺ πέφηνας ἀρουρα, τὸν μὴ σπαρέντα Θεῖκὸν, ἀναβλαστήσασα ἀσταγον· διὸ πεινῶντά με θρέψον, ταῖς θείαις δωρεαῖς σου καὶ χάρισιν.

Νοσοῦντά με πρὸς θάγκατον Δέσποινα, τὸν τῆς ψυχῆς καὶ τῶν παθῶν, τῷ πυρετῷ συνε-

γόμενον, τῶν πρεσβειῶν σου τὸ ὄθόρ, ποτίσασά συντόμως ἀνάστησον.

Ως οὖτα τοῦ Θεοῦ πόλις ἐμψύχει, ἢν ποταμοῦ τοῦ νοητοῦ, εὐφραίνουσι τὰ ὄρματα, τῶν πρεσβειῶν σου τῷ πύργῳ, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν ὀχύρωσον.

Νεφέλην σε γινώσκων τὴν ἁνασαν, δικαιοσύνην ἀληθῆ, λιτάζω Πανάγια Δέσποινα, τῶν ἀδικούντων με πάντων, λυτρώσαθαι τὸν δοῦλον σου τάχιον.

Ωδὴ, ε'. Ο ἀγαθελλόμενος.

Σάλον καὶ τὸν κλύθωνα, Μαρία Δέσποινα, τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν παθῶν μου, παντελῶς κατένασον, ἵνα τῆς ἀποθείας ανήσαση τὸν αἴτιον.

Οιστὸς ὁν ἀναθεν, Χριστὸς ἐξύθανε, τῆς τύπεστείας στολὴν τῆς θείας, ἀρετῶν ἐνθύματι, τὴν γεγυμνωμένην, ἀγνὴν ψυχὴν μου στόλισεν.

Ιλασμὸν μοι δώρησαι, ταῖς σαῖς δεήσεσιν, δικριτημάτων ἀγνὴ Παρθένε, ἵνα τὸ ιλαστήριον, τὸ θεῖον τεκοῦσα, Χριστὸν ἡμῖν τὸ Κύριον.

Δεῖριστας καὶ τραύματα καὶ σηπεδόνας μου, τῆς ἀμαρτίας τῇ γειτουργίᾳ, πρεσβειῶν ἀράνισον, καὶ βῶσιν Παρθένε, τῷ δούλῳ σου πρυτάνευσον.

Ωδὴ, σ'. Μαινομένη.

Η τὸ φῶς ανήσασα, τῶν οωστήρων τὸ ποιητικὸν, τὴν ψυχὴν μου ἔωτισον καὶ λύτρωσαι, τῆς τῶν παθῶν, ὀλόρωτε νῦν ζοφώσεως.

Τὸν Μερόδας γλυκάναντα, Θεοτόκε ὑδατα τὸ πρὸιν, σὸν υἱὸν δυσώπησον τοῦρύσασθαι, τῆς τῶν παθῶν, δεινῆς πτερούσας με τάχιον.

Ρευματίζει γείμαξόρος, τὴν ψυχὴν μου Πάναγνη παθῶν· ἀλλὰ τοῦτον ξηραγον πρεσβεῖας σου, καὶ λογισμούς, τοὺς πονηρούς ἐξαράνισον.

Ο Χριστὸς ρύμενος, τοὺς ἀνθρώπους ἥκεν ἐκ Σιών, ἐκ γατερός σου Δέσποινα Πανάμωμε· διὸ καὶ, κινδύνων ρῦσαι καὶ θλίψεων.

Καθίσμα. Τὸν ομνάναργον.

Εν πελάγει τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, καὶ μερίμναις γῆραις περισυντλούμενος, καὶ συμπνιγόμενος τὸν νοῦν τὴν βοῆθειαν, ἐπικαλοῦμαι ἐκ ψυχῆς ἐπιταχύνουσα λαπόν, κυνέρηντον καὶ πρὸς ὅρμον, εἰσάγαγε μετανοίας· ἵνα ὑμνῶσε Παρθένε ἀγαντε.

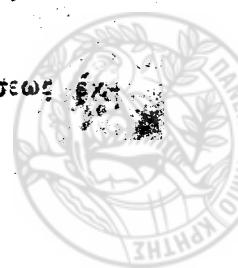
Ωδὴ, ζ'. Ο ὑπερυφούμενος.

Φροίτουσι καὶ φεύγουσι, τὴν σὴν κλῆσιν Δέσποινα, δαιμόνων αἱ φάλαγγες· ἐξῶν λυτρεύμένη με, διάσταζε καὶ φεύρει, κατ' ἀμφοῖν ἐκ πάσης βλάβης.

Αρρητος οὐ δέξασον· τὸν γὰρ δέσποιν Κύριον, Παρθένε γεγέννηκας διό με ἀξίωσον, τῆς οὐρανίου δέσποιν, τὸν πιστῶς σε ἀνυπνούντα.

Νέυσον ταῖς δεήσεσι, τοῦ σοῦ δούλου Δέσποινα, καὶ βῆσαι με τάχιον, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πάστης ἐπηρείας, δυσμενῶν τῶν ἀοράτων.

Ολαν με τοῖς πάθεσι, τῆς αἰσχύνης ἀχραντε, γανθίζοντα καὶ γρηζοντα, καθάρισεις ἔχει.

πλυνον, και λάμπρυνον Παρθένε, πρεσβειῶν σου ταῖς ῥανίσιν.

Ωδὴ, η'. Σοὶ τῷ παντούργῳ.

Τίδωρ ἀτεκνοῦν τὸ τῶν παθῶν ψυχῆς μου, τὴν μήτραν ἐστείρωσε και κατεξήραγε· φᾶνόν μοι ακύφη, νεφέλη θεῖον ὅμορον· ὅπως ἔκβλαστήσω καρποὺς τῆς μετανοίας.

Σάλον λογισμῶν τῶν ἐμπαθῶν καιζάλην, κατεύνασσον Πάναγνης ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἴθυνον δέ με, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάνηλη ιοητὴ και κεκλεισμένη θεία, ἦν μόνος διώδευσε θεὸς ὁ εὔσπλαγχνος, κλεῖσσον και φράξον τὰς θύρας τῶν πρθῶν μου, και τὰς τῆς ἐλπίδος διάνοιξόν μοι θύρας.

Αφον ἀπ' ἐμοῦ τὸν τῶν πταισμάτων φόρτον, ή μόνη τὸν αἴροντα κόσμου τοῦ σύμπαντος, Μῆτερ Παρθένε, τὴν ὅλην ἀμαρτίαν· τέξασα ἀφράστως, ἀμνὸν Θεοῦ και Λόγου.

Ο Εἱρμός.

Σοὶ τῷ παντούργῳ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑψεῖτε, και ὑπερψύουτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Ήσαΐα Χόρευε.

Ρυπωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, τὴν ψυχὴν μου πταισμασι πολλοῖς, και πάθεσι σαρκὸς, καταμολυθεῖς, λιτάζω συντόνως σε και δυσωπῶ, κάθησον ἀγνὴ, σαῖς με δεήσεσιν, ἀπὸ πάσης νῦν φαυλότητος.

Θελητὴν γεγέννηκας, τοῦ ἐλέους και τῶν οἰκτιρμῶν, φιλάνθρωπον Θεόν, μόνον ἀγαθὸν, μακρόθυμον εὐσπλαγχνον, ὃν εὑμενῆ δεῖξόν μοι ἀγνὴ, ταῖς σαῖς δεήσεσι, και πταισμάτων λύσιν βράβευσον.

Εμαυτὸν ὁδύρομαι, ἐγνῶν μου τῶν ἀμαρτιῶν, τὰ πλήθη και τῶν παθῶν, τὰς ἐπαγωγὰς· ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν· και τοῦ νοός μου τὰς ἐκτροπὰς· ἀπεγνωσμένον με, ἀγνὴ σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Εύλογῶ δοξάζω σε, μεγαλύνω Πάναγνη θερμῶς, εὐλέγησόν με οὖν, τὸν σὸν ὑμνωδὸν, και πάντων ἐκλύτρωσαι, τῶν δυσμενῶν και τῶν λυπηρῶν, και περιβύλαττε, σαῖς παλάσμαις ἀπροσμάγητον.

Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν γηγενῶν ή ἐλπίς· γῆ ἐκλεκτὴ και καθαρὰ και ἀμόλυντος· πηγὴ τε ἐσφραγίσμένη, τοῦ Παρακλήτου σεμνὴ, σὺ ὑπάρχεις μόνη ἀειπάρθενε, ἐξ ἣς οἱ ὑμνοῦντές σε, σωτῆριαν εὐρίσκομεν· γένους βροτείου, ή τελεία ἀνάκλησις· χώρα εὔκαρπε, ή τὸν στάχυν βλαστήσασα· γέρυρα ή μετάγουσσα, ζωὴν πρὸς τὴν ἐνθεόν· ή κυνερνήτις ή θεία· χειμαζομένων ή ἄγκυρα· λιμὴν σωτηρίας, τῶν ἐκ πόθου σε ζητούντων ὁ εὐδιώτατος.

Χαίροις ή διαυγῆς και λαμπρὰ, πηγὴ ἐξ ἣς τὸ καθαρὸν και ἀθόλωτον, προηλθεν ὑδωρ ποτίζον, τοὺς κρατουμένους φλογιμῷ, ἀμαρτίας Κόρη και κκιώσεως· αὐγὴ ή τὸν ἥλιον, ἐν τῷ κόσμῳ εἰσάξασα· Χαίρε τὴν πλάνην, τῆς ἀπάτης ή σέεσσα, και πρὸς ἐνθεόν, πίστιν πάντας ἐλκύσσασα· Χαίρε τὸ πολυπόθητον, τοῖς πέφασιν ὄνομα· γαῖρε πιστῶν σωτηρία· Χαίρε βροτῶν ή ἀνόρθωσις· Θεοῦ χαῖρε Μῆτηρ, τοῦ παρέγοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαῖρε σοι προσφωνοῦμεν ἀγνή, τοῦ Ἀρχαγγέλου δί φυλαι τῆς γῆς ἄπασαι, καὶ πόθῳ σε εὐφημοῦμεν, προσφέδοντές σοι θερμῶς. Χαῖρε θεία στάμνη μάννα φέρουσα· πηγὴ τὸ φείζων, καὶ γλυκύτατον βρύουσα, νᾶμα Παρθένε, ἐξ οὐ πάντες οἱ πίνοντες, ἔκκαθαίρουμεν τὴν ρύπωδην κακόνοιαν. Χαῖρε στήριγμα ἀσειστον, τοῦ κόσμου Πανύμνητε· τῆς εὔσεβειας τὸ κράτος· καὶ Ἐκκλησίας ἐδραίωμα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν· τῆς ἀμαρτίας μου τὸ πέλαγος ἔκρανον, τῷ ρείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, σεπτῶν θελημάτων ἐγκαθόρυπτον. ἔχθρούς καὶ ἐκάστην, τοὺς τὴν ψυχήν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἥδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον ἀπωλείας εἰς βάρος θρα· πλήρωσον τὴν καρδίαν μου, χαρᾶς καὶ ἡδύτητος· λῦσον τὸ νέρος βοῦν σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγγε· Χριστὸν δυσωπούσα, τὴν συγχώρησιν δοθῆναι· τῶν ἐπταισμένων μοι.

ΤΗ ΚΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ωδὴ, α· ἡχος ΑΑ'.   Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΡΗΜΑΤΑ ἐγκωμίων καὶ δέησιν προσευχῆς, ἐκ πτωχῆς διανοίας καὶ ἀναξίου στάματος, τολμήσας προσφέρω σοι· σὺ δὲ Κόρη πρόσδεξαι, ὅσπερ δύω λεπτὰ Θεόδεκτα.

Αλλον Παράδεισόν σε γινώσκουμεν νοητὸν, ἀσυγκρίτως νικῶντα, τὸν ἐν Ἐδεύ Παράδεισον, Μαρία Πανάμωμε· σὺ γάρ Θεονύμφευτε, τὴν ἀφθαρσίαν βροτοῖς ἐβλάστησας.

Ξύλον ζωῆς τρυγῆσαι ἐν Παραδείσῳ Ἄδαμ, ἐκωλύθη τοῦ δένδρου, μετειληφὼς τῆς γνώσεως· θανάτου δὲ σέσωσται, Θεοτόκε Πάναγγε, ἀθανασίαν ἐκ σεῦ δρεψάμενος.

Τέτοκας σαρκοφόρον τὸν πρὶν ἀσώματον· τὸν τροφέα μαζοῖς σου, Πανάμωμε ἐξείρεψας· αὐτὸν οὖν ικέτευε, διαθρέψας ἀρτῷ με, ἐναρέτων καὶ θείων πράξεων.

Ωδὴ, Β.   Ο πᾶντας ἐπ' οὐδενός.

Ενθέως τὸν Γαβριὴλ ταξίαρχον ἔχοντες, εὐσεβῶς τὸ χαῖρε δεῦτε πρόσταξαμεν, τῇ ἀπεργάμῳ τοῦ Θεοῦ, πάντες Μητρὶ συμφώνως· διῆς κατεύνων τε καὶ θλίψων, καὶ ἀσθενημάτων λυτρούμεθα.

Τὸ γαῖρος χαρούοντας σοι κράζομεν ἀπαντες, οἱ σωθέντες Κόρη τῷ θείῳ τόκῳ σου· γαῖρος γῆ ἀνήροτε γουσοῦν, στάχυν ἐκθρεψαμένη, τὸν διατρέφοντα τὰ πέρατα, πάλαι ἀπιστίᾳ λιμώξαντα.

Αγγέλων ἀγιωτέρα ὄφης κυήσασα, τὸν αὐτὸν Παρθένε δημιούργησαντα· οὕτως ικέτευσε

σε ἀγνή, ἀγίασσον τὸν νῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγόγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώ-
κουσσα.

Τὰ τόξα τα τὴν ἔμην καρδίαν. τίτεωσικοντα, τῶν δεινῶν δαιμόγων Δέσποινα σύντριψον,
καὶ ὁμοφαίλιαν πῆξον τὴν αὐτῶν, εἰς τὴν αὐτῶν καρδίαν, ποιοῦσα κάρισιν καὶ ἐκδικησιν,
ἐν τοῖς ἀδικοῦσιν ἀδίκως με.

οδὴ, δ'.   Τὴν θείαν ἐννοήσας.

Αιάχρυσον ἑσθῆτα θεότητος, σοὶ περιθείσι ὁ σὸς νίσ, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐστριψε, πεποικιλ-
μένης Κόρη, καὶ περιβεβλημένην ὡς Ἀγασσαν.

Τοῦ ασματος φωνάς σοι προσαδοντες, πόθῳ βοῶμέν σαι ἀγνή· μαστοί σου ὅντες ἐκαλλιώ-
θησαν· σὺς περ ἐθῆλοσε μόνος, ὁ ἀσπορος νίσσου καὶ Κύριος.

III Εὕα πεπεισμένη τῷ δράκοντι, τέτοκε λύπην γυναιξὶ· σὺ δὲ Παρθένε πιστεύσατα,
ταῖς ἐκ Θεοῦ ἀγγελίαις, παντὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησας.

Ιδού σε γενεαὶ πᾶσαι Δέσποινα, τὴν μακαρίαν ἀληθῶς, ἐν γυναιξὶ μακαρίζομεν, καθὼς
προεπικας τεκοῦσα τὸν μόνον βασιλέα καὶ Κύριον.

ΖΑΤΗ

οδὴ, ε'.   Ο ἀνθαλλόμενος.

Ολη ἡ πλησίον μου καλὴ καὶ ἄμωμος, ἀπὸ λιθάνου Παρθένε νύμφη, τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,
σὺ προεγνωρίσθης, εἰς Θεοῦ λόγου σάρκωσιν.

Σοῦ τὰ χείλη πέφυκε σπαρτίον κόκκινον· καὶ τὶ ὥραια ἡ λαλίσσου! διὰ τὴν κατεύθυνσας,
Θεὸν Παναγία, ὡς βρέφος ἐπωλένιον.

Ηημοσυνενίκηται τῇ σῇ λαμπρότητι· σὺ γὰρ Μαρία τὸν τοῖς φωστῆρσιν, οὐρανὸν κοσμή-
σαντα, χερσὶ περιέσχες, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθῆλασας.

Νύμφη Θεοῦ πάντιμε· ἡλίου ὅχημα· φωτὸς δοχεῖον· εὑωδεῖς ἀνθος· ζυτὸν εὐθαλέστατον·
κλέος τῶν παρθένων· Μαρία πολυύμνητε.

οδὴ, σ'.   Μακινούενη.

Οικαρπός σου ἀρθάρτος· καὶ ἡ μήτρα ἀφθορος ἀγνή· ὑπέρ νοῦν ἐκάτερα δεικνύμενα·
θεν πιστοὶ εἰκότως γαῖρέ σοι ψάλλομεν.

Νάρδος ἀποστάζουσα, καὶ καρίον μέλιτος ἀγνή, καὶ πηγὴν ζωκόρυτας πανύμνητε, ἡ σὴ
γαστὴρ Θεὸν τεκοῦσα ἀνέφανε.

Νοεραι δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων πᾶσαι γενεαὶ, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσα, δια-
ποτός εὐλογημένη πανάυμωμε.

III λαμπάς ἡ ἀσθεστος, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ νοητὸν, τὴν ἐσκοτσμένην μου διάνοιαν, τῷ φω-
τισμῷ καταύγασον τῆς σῆς χάριτος.

Κάθισμα.   Τὸν συνάκρον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἦν προεκτίρυξαν πάντες ἀνδρες οἱ δίκαιοι· καὶ ὁ Προ-
ορίτης Δανιήλ ὄρος ἀλάξευτον· καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσῃ καὶ τοῖς λοιποῖς, βα-
τον τοιχίαν καὶ στάμνων· ράβδον τε κλίμακα θρόνον, καὶ θίσιν κλίνην Θεογεννήτορα.

Ωδὴ Σ.

Οὐ περιψύσσενος.

Τὴν πρὸς τὸν προπάτορα, Ἀθραὰμ ὑπάρχεσιν, Θεὸς ἐξετέλεσεν, μίός τούς γενόμενος καὶ τε πέρια τούτου Ἔθη, εὐλογῶν εὐλογημένη.

Θυγατέρας πάνθεμνε, ἀπάσαις ὑπέροχειπαι· πολλάδις γὰρ ἐποίησαν, δυγάμειν γάριτας, ὁ τούς δὲ τόκος τούτων, ὑπερφέρεται τῇ δόξῃ.

Στάζουσι Πανύμνητε, σμύρναν ἀφθαρτίζουσαν, τὰ πάντεπτα γείλη σου, Θεὸν ἀσπασάμενα, ὃν ἔτεκες ὡς βρέφος, καὶ λατρεύεις ὡς Δεσπότη.

Ωφθης τὸ ἀνθρώπινον, φύσαμα θεώσασα, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Μαρία πανάμωμε· διό σε κατὰ γέρεος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Ωδὴ Η'. Σοὶ τῷ παντούρῳ.

Δεῦτε τὴν ἀγνήν καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες ἔνθεα ἄσματα· γαῖε τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία, τῶν ὑπερψύσσοντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέπλον τῷ Χριστῷ παρθενικὸν αἷματων, Μαρία ἐξύφανας, ἐρίου ἀνέν σὸνδρός· ὃν περ φορέσας, Θεὸς βροτὸς ἐδεῖχθη· ὃν ὑπερψύσσεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ὡς γηγενῆς πυρεύσῃ, οὐκέτι ἀκούσομαι· πρὸς οὐρανὸν γὰρ ἐκ γῆς, σύμε Παρθένε, ἀνήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ γῆς τοῦ γένους πλάσαντα τοὺς γενάρχας.

Αγιος καρπὸς Ἰωακεὶμ ἐκ βίζης, καὶ Ἀννης ἐβλάστησας ἐκ μήτρας Μήτηρ Θεοῦ· ἔτεν ὁ κόσμος πλουτεῖ πηγὴν ἐλέους, καὶ εἰ ἀσθεναῦτες καρποῦνται τὴν ὑγείαν.

Ο Εἰρημός.

Σοὶ τῷ παντούρῳ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἐμελπογοπάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύσσετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Θ. Ήσαΐα γόρεν.

Θυγατέρες σπεύσατε, τῆς ἀγίας Ἱερουσαλήμ, θεάσασθαι μορφὴν, νῦμφης εὐκλεοῦς, Μαρίαν τὴν ἀγραντὸν, καὶ εὐσεβῶς ἀσατε αὐτῇ· χαῖρε Πανύμνητε, Θεοτόκε γάρ καὶ γάμῳ.

Εκλεκτὴ εὐπρόσδεκτος ἀγεδεῖχθης ὅλη τῷ Θεῷ· ὡς κρῖνον ἀνθησὸν μέσον ἀκανθῶν· ἀρέτην σε ὁσφράδιον Παρθενικὸν, εὗρεν ἐαυτῷ, καὶ σὲ ἀνέδειξε, προστασίαν τῶν τιμώντων σε.

Νάρδος ἀποστάζουσα, ἀρωμάτων ἀφθορες σεμνὴ· καλὴ ἐν γυναιξίν, ὄφθης ἀληθῶς· ὡραῖα, ἡ ὄψις σου καὶ ἡ ὥσπερ πλήρης ἀγαθῶν· λύτρον γάρ ἔτεκες, τῶν πταισμάτων τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Η ψυχὴ μου Δέσποινα, ἐκολλήθη ὅλη ψαλμικῶς, ὀπίσω σου τοιγαροῦν σοῦ γέδεξιά, ἐμοῦ ἀντιλάβοιτο ἐκδυσιῶπτ, σάζουσά με νῦν, καὶ περιέπουσα, καὶ φρουροῦσα καὶ σκεπάζουσα.

Προσόμοια, Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Χαῖροις Παρθενομῆτορ ἀγνὴ, ὑψηλοτάτη καὶ εὐάδης Κυπάρισος, εἰς ὑψος τῆς θεωρίας, εὑσυποροῦσα Θεοῦ· Κέδρος ἐν λιβάνῳ ἔξανθήσασα, στερρὰ καὶ ἀκίνητος, λογισμοῖς ὅλως Πάναγνε· θεία ἐλαία, εὐθαλής καὶ κατάκαρπος, ἰλαρύνουσα, ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισιν ἀπελός ἡ κανπρίζουσα, τὸν βότρυν τὸν πέτειρον, ἀναβλαστήσασα Κόσμῳ, τὸν τὰς καρ-

δίας εύφρεσίνοντα, ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου, ὡς κυρίως Θεοτόκου μεγαλυνόντων σε.

Χαίροις Παρθενομῆτορ σεμνή, περιστέρα τρυγυρωμένη καὶ ἀχολος, ἡ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, χάρισιν ὅλαις ἀγνή, περιχρυσουμένη τὰ μετάφρενα τριγώνη ἡ φιλησυχος, καὶ Παρθένος καὶ φίλαγγας· ἡ γλυκυτάτη, χελιδὼν τὸ τῆς χάριτος, ἔαρ ἥδιστον, ἐκ χειμῶνος ἡ φέρουσα· ὅρνις ἡ κελαδήσασα, καὶ Κόσμῳ πιστώσασα, θείαν ἐνσάρχωσιν Λάγου, ὡς ἄηδῶν λιγυρόθογγος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κοσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Παρθενομῆτορ ἀγνή· πηγὴ τὸ ὄδωρ, τῆς ζωῆς ἀναβλύσασα· ἡ δρόσος ἡ οὐρανία, ἐξ Ἀεριών νοητοῦ, τῆς Σιών εἰς ὄρη καταβαίνουσα· βροχὴ ἡ ἑκούσιος, ἦν Θεός εἰς γῆν ἀπασαν, οὐληρονομίας τῆς αὐτοῦ σε ἀφώρισεν, εἰς αἰώνιον, δροσισμὸν καὶ ἀνάψυξιν· θάλασσα ἀδιάβατος, γλυκεῖα καὶ πότιμος, τοὺς ἀναβάτας τριστάτας, τοῦ Φαραώ ἡ ποντίσασα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κοσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐπανάτείνω πρὸς σέ ἀνοίγω χείλη, ρυπαρά τε πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίας γόνου, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σοῦ τῶν παναγράντων νῦν ἐφάπτομαι, ἀγνή καὶ προσπίπτω σοι· τὰς ὁδύνας μου ἵσαι, τὰ χρόνιά μου, τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητί σου, θεράπευσον τραύματα· ὁῦσαι ἐξ ὄρωμένων με, ἔχθρῶν ἀοράτων τε· κούσισον Κόρη τὸ Βάρος, τῆς ῥαθυμίας μου ὅπως σε, ὑμνῶ καὶ δοξάζω· δί τοι ἔρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

ΦΩΤΟΔΟΧΕ λαμπάς, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἐσχοτισμενην πλημμελήμασιν, ὡς ἀγαθὴ τῷ φωτίσου νῦν καταλάμπουν· ωδὴν χαριστήριον ὅπως βοήσω σοι.

Χαῖρε θρόνε Θεοῦ, δεδοξασμένη ἀγνή· χαῖρε παλάτιον εὔρυχωρον, χαῖρε σκέπη τῶν πίστει ἐκζητούντων σε, τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· χαῖρε πανθαύμαστε.

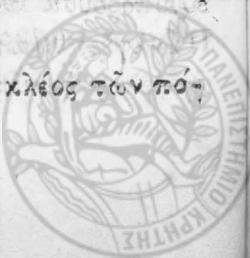
Χαῖρε στάμνη χρυσῆ, τὸ θεῖον Μάννα φρικτῶς, ἐν σῇ κοιλίᾳ ἡ χωρήσασα, τὸν φωτοδόχην Παρθένε καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν, τὸν πάντα ἐδράσαντα θείῳ βουλήματι.

Χαῖρε Μήτηρ Θεοῦ· χαῖρε Παρθένε ἀγνή· χαῖρε τὸ ἄνθος τοῦ τῆς πίστεως· χαῖρε ἀνύψωτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ φῶς ἀνατείλασα πᾶσι τοῖς πέρασι.

Ωδὴ. γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε βασιλεύοντων στερρῶν, καὶ θείον ὄντως τροπαιούχημα· χαῖρε ἀκήρατε Δέσποινα, Παναγία Μητροπάθενε.

Χαῖρε στρατευμένων στερρῶν, καὶ θείον θάρσος καὶ κραταίωμα· χαῖρε τὸ χλέος τῶν πό-

Θω, καὶ πίστει ἀδιστάκτῳ ὑμνούντων σε.

Η πάντιμος Ἀγγέλων χαρά, εὐλογημένη χαῖρε Παναγγε· χαῖρε τῆς πίστεως ἔγερσις· καὶ τῆς πλάνης ἡ καθαίρεσις.

ΙΙ πάμφωτος ὑψίστου σκηνή, Παρθένε χαῖρε ὑπερένδοξε· ἀνάκτων τὸ καύχημα· καὶ Μαρτύρων τὸ ἐνίσχυμα.

Ωδὴ, δ. Εἰσαγόρα τὴν

Χαῖρε πάγχρυσον παλάτιον, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Παναγνετόφραγις τῶν Προητῶν· χαῖρε τίμιον, πάντων Ἱερέων ἀγλαῖσμα.

Χαῖρε σκεῦος καθαρώτατον, τοῦ τῶν ἀπάντων Ποιητοῦ· χαῖρε τείχος ἀσφαλές τῶν εὐσεβῶν· χαῖρε ἀσειστον, πάντων τῶν βροτῶν περιτείχισμα.

Χαῖρε κλέιρας ἡ ἀνάγουσα, τοὺς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν· χαῖρε πάντων θλιβούμενων ἡ χαρὰ· χαῖρε κράτιστον, τῶν ἀμαρτανόντων προσφύγιον.

Χαῖρε βάτε ἀκατάφλεκτε, ἥνπερ τεθέαται Μωσῆς· χαῖρε ράβδος ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ἀνθος τίμιον, Κόρη τὸν τὴν γῆν ὠραιόσαντα.

Ωδὴ, ε'. Ορθρίζοντες βοῶμεν.

Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον Πανάχεσαντε, ἀνωλέθρου χαῖρε ἡ φωτίσασα, τῷ ποκετῷ σου τὰ σύμπαντα.

Τὸ ὄξος τὸ κατάσκιον Παναγγε, χαῖρε μόνη, ὅπερ ἐν Ηγεύματι, Προφήτης πάλαιοτε θέαται.

Αγγέλων ἀγαλλίαμα πάντιμον, χαῖρε μόνη Παναγία Δέσποινα, καὶ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Οσιων στολευμός ὠραιότατος· καὶ Μαρτύρων χράτος καὶ ἐδραίωμα· χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα.

Ωδὴ, σ'. Εἴκοντασέ με.

Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἔγερσις· καὶ Εὔας τοῦ θρήνου ἀναίρεσις, Μαρία Πανάμωμε, παγκόσμιον καύχημα· τὸ κῦδος χαῖρε, τῶν ἀληθῶς τιμώντων σε.

Χαῖρε πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ θείων Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, Μαρία Πανύμνητε, ἀγνέας κειμήλιον· ἡ πάντων χαῖρε καταφυγὴ τῶν δούλων σου.

Χαῖρε παρθένων καύχημα, Παρθένε φαιδρόν καὶ πανθαύμαστον· Μητέρων ἀγλαῖσμα, ὥραιον καὶ πάντιμον πιπτόντων χαῖρε ἐτοιμοτάτη ἔγερσις.

Χαῖρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν πίστει εἰδότων Πανάσπιλε, Θεοῦ σε λογεύτριαν πενήτων προμήθεια· καὶ δυστυχούντων ἐλπὶς ἡ ἀκαταίσχυντος.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Χαῖρε πάγχρυσε στάμνε ἔδον κατέχουσα, τὸ οὐράνιον Μάννα ἀγία τράπεζα· χαῖρε ἡ φέρουσα ζωῆς ἀρτὸν Πανάμωμε· χαῖρε λυχνία φωτεινὴ· χαῖρε παλάτιον σεπτὸν· Χαῖρε ὁ

πύρινος θρόνος, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως· χαῖρε καὶ σκέψη τῶν ψυχῶν ἡ μάνια τοῦ πατέρος
Ωδὴ, 5'. Οὐ ἐν καμίνῳ παύρος.

Χαῖρε νεφέλη φωτὸς: Χαῖρε τοῖς μέλπουσι προστάτις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Χαῖρε χρυσῆ κιβωτέ· χαῖρε τὸ κράτος τῶν βοώντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, ἀναβούντων Θεοτόκε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε βροτῶν ἡ ἑλπίς, καὶ σωτηρία τῶν βοώντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ωδὴ, 6'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων

Ιερωτάταις φωναῖς σε, οἱ πιστοὶ καταγέραιρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Παρθένε, εὐχαρίστως
ἀνακράζοντες· χαῖρε θεία σκέπη, των σὲ ὑμολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, τῆς λογείας Θεονύμφευτε; Θεὸν γὰρ τίκτεις ἀσπόρως, τὸν
κατέχοντα τὰ πάντα χειρὶ· διὰ τοῦτο πάντες βοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Απὸ πασῶν συμφορῶν με, ἔξελοῦ καὶ περιστάσεων· καὶ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐγθῶν
τῶν πολεμούντων με· ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡς βρέφος τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τὸν πρὸ πάντων Θεὸν. καταγκράσαντα ήδη, τοῖς
πόλλοῖς με ἀτοπήμασι, νεοποίησόν με, τὸν σὸν ὑπερψύουντα, τόκον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, 7'. Οἱ Ειρμοί.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα σιὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ταρ-
κωθέντα ἐκ Παρθένου, ιερεῖς ὑμεῖτε· λαὸς ὑπερψύουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, 8'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Ναὸς καθαρὸς, καὶ θρόνος ἔμψυχος Θεοῦ, σὺ ὑπάρχεις πανάσπιλε· διὸ εὐχαρίστως σοι, κα-
ριστήριον αἰνομάλαπέμπομεν.

Ηύγασας ἡμῖν, ἀγνὴ τὸ ἀνέσπερον φῶς, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι, τῆς πλάνης ἀνύμ-
φευτε· χαῖρε ὅθεν σοι πάντες ἀναμέλπομεν.

Σύ μου κοπετοὺς καὶ πόνους καὶ δάκρυα, ἐναπόσθεσον Δέσποινα· χαρᾶς δὲ μου πλή-
ρωσον, τὴν ἀθλίαν καρδίαν Θεονύμφευτε.

Θρῆνον καὶ ὀργὴν, λιμόν τέ καὶ θάνατον, καὶ φθορὰν ἔξαπόστειλον, Μαρία Παντάνασ-
σα, τοῖς βεβήλοις ἔχθροῖς μου καὶ ἀλάστορσιν.

Προσδύοια. Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Χαῖρε Παρθενομῆτορ ἀγνὴ· δικαιοτέρα, ἡ τοῦ Ἀβελ ὑπάρχουσα· τοῦ Σήθ τε, εὔσεβεστέ-
ρα· εὐελπίς μᾶλλον Ἐνώς· τοῦ Ἐνώχ δὲ πλέον ἡ εὐάρεστος· τὸ γένος ἡ σώσασα, ὑπὲρ
Νῶε τὸν δίκαιον ἡ πιστοτέρα, Αβραὰμ καὶ ὑπήκοος, μᾶλλον πέλουσα, Ἰσαὰκ καὶ εἰς

έρασιν, πλέον Θεοῦ γῆ φάσασα, Ἰεραὴλ καὶ νικήσασα, τὸν Πωτίθρ σαρκὸς μᾶλλον, τὴν πραγ-
τέρα Μωσέως τε· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Χαίροις ἀνδρειοτέρα Σαμψών· γενναιοτέρα Ἰησοῦ στρατηγήσαντος· Δαβίδ τε, βασιλὶς
μᾶλλον καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομῶν, σοφωτέρα ὅντως χρηματίζουσα· προφήτας ἢ ἄπαντας,
Θεοπτία νικήσασα· Καὶ Ἀποστόλους, ἐν τῷ θείῳ κηρύγματι· Καὶ τοὺς Μάρτυρας, ἐν τῇ
βόσσῃ τῆς πίστεως πάντων· Οσίων τάγματα, ἐν πόνοις ἀσκήσεως, ὑπερτεροῦσα ἢ πάντων,
Ιεραρχῶν μᾶλλον ἔνθεος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.**

**Χαίροις τῶν παλαιῶν γυναικῶν, δικαιοτέρα ἀσυγκρίτως ὑπάρξασα· τῆς Σάρρας ἢ πιστο-
τέρα· ὡραιοτέρα Ῥαχὴλ, τῆς Ρεβέκας μᾶλλον ἢ φιλότεκνος· τῆς Λείας τὸ γόνιμον, ἢ
νικήσασα Πάναγνη· ὡδικωτέρα, Μαριὰμ χρηματίσασα· πλέον φρόνιμος, Ἀβιγαῖλς ἢ
πελοποσα· Ιουδὴθ ὑπεράρασσα, ἀνδρία Δεβόρρχν τε, μᾶλλον φιλόθεος· Αννης, ἢ τῆς Ολδᾶς
θειοτέρα τε· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

**Πόνους τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· καὶ ἀνιάτους ἀλγηδόνας τοῦ σώματος, Παρθένε εὐλογη-
μένη, πρὸς χαρμονὴν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ῥῶσιν μεταποίησον· φωνὴν ἐκ χειλέων μου, δε-
ξαμένη Πανάμωμε, καὶ εὔμενῶς μου, ἐπιθεῖσα τοῖς τραύμασι, θεῖα φάρμακα, ταῖς ἀγ-
ρούπνοις πρεσβείαις σου· αὐγαστὸν εὐρωστίας μοι, τὸ φέγγος θεόνυμφε· σὺ γὰρ ἐλπίζουμον καὶ
σκέπη, καὶ κραταιὸν καταφύγιον· καὶ σοῦ τῆς ταχείας, ἐπισκέψεως Μαρία, ἀχραντε
δέομαι.**

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΒ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Οὐ η ἀκροστιχίς.

Τὸν ἐκ ψυχῆς στόνον μοι ἀγνὴ προσδέχου.

Ωδὴ α'. ἦχος Αβ'.

Κύματι θαλάσσης.

ΤΗΣ ἐμῆς καρδίας, τὴν πολλὴν ὁδύντην οἰδας Πανύμνητε, Μήτερ τοῦ ζῶγτος. Θεοῦ· διό
σου θείῳ ἔλεει, εὐφροσύνην με ἀμείασον· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Ολην τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, πρὸς σὲ ἀνέθηκα, Θεοκυῆτος
διό με, εὐσπλαγχνία σου εἰκτείρησον, ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Νοητὴ νεφέλη, τεῦ ἀδύτου φάσις νεῦσον πρὸς δέσσιν, ἀγνήτου δούλου σου, καὶ τὴν πολ-
λὴν ἀθυμίαν· ἢ συνέχει με διάλυσον· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Εν πολλῇ ὁδύνῃ, ἡ ζωὴ μου Κόρη δεινῶς ἔξελιπεν, ὡς ὁ Δαστίδης ἐκβοᾶ: διὸ με εὐλογήμενη, ἐπισκέψει σου διόρθωσον ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερέγδοξον.

Ωδὴ, γέ. Σὲ τὸν ἐπὶ θύμαν. Καύσων ὁ τῶν πταισμάτων, κατέκαυσε τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου· καὶ πτερασμοὶ ἐνδίκως, τὸ σῶμα κατεδαπάνησαν· διὸ ἀγνὴ πρεσβεία σου, ταῦτα ἔξαλεψον, καὶ δός βίου μοι διόρθωσιν.

Φάλλειν σοι Θεοτόκε, ἀξίωτον ἐν ἡσύχῳ καρδίᾳ, τὸν σὸν με δοῦλον Κόρη, ὅτι τὸ πλεῖον διέφθαρται, ζωῆς μου ἐν κακώσει· διὸ μοι πρόστηθι, καὶ δός βίου μοι διόρθωσιν.

Γψιστον ἡ τεκοῦσα, ἀνέλκυστον ἐκ λάκκου με πταισμάτων, καὶ στῆσον ἐπὶ πέτραν, τοῦ ἐλέους τοὺς πόδας μου, καὶ πρὸς σὴν δόξαν ἴμνον τὰ διαβήματα, καὶ δός βίου μοι διόρθωσιν.

Χεῖρας πρὸς σὲ ἐκτείνω, σὺν δάκρυσι τὸ γόνυ χλίνας Κόρη, καὶ σὴν ἐπικαλοῦμαι, θερμῶς ταχεῖαν ἀντίληψιν· κακώσεως ἀπάλλαξον, Θεοχαρίτωτε, καὶ δός βίου μοι διόρθωσιν.

Ωδὴ, δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Η φιλογοφόρος λαβῖς Πάναγνε· ἡ ἐλπὶς τῶν πιστῶν καὶ καταπονουμένων, προστάτις καὶ ὑπέρμαχος, πάρεστο καὶ νῦν, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Σάλῳ δεινῶν ἀμπλακημάτων μου, βυθιζόμενος νῦν τὴν σὴν ἐπικαλοῦμαι, βοήθειαν Πάναμωμε, φάνηθι ἐλθεῖ, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Σὺ τῇ ρομφαίᾳ τῆς πρεσβείας σου, Θεοτόκε ἀγνὴ τῶν δυσμενῶν τας κάρας, τῶν κατέμοι συγκόφαται πρόστηθί μοι νῦν, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Ωδὴ, ε'. Θεοφανεῖας σου Χριστέ,

Ο Βασιλέων Βασιλεὺς, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων Παρθένε, ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς δι ἀγαθότητα, σοὶ τὰ δευτερεῖα δεδώρηται· ὅθεν σώζεις ἐν ἔξουσίᾳ, τοὺς προστρέχοντας τῇ θείᾳ σου σκέπη, καὶ μὲ νῦν τῷ σῷ ἐλέει διαφύλαξον.

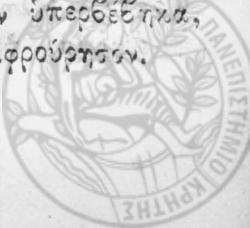
Νέφος ἀστάτων λογισμῶν, ἐπιπεσόν τῇ ἀθλίᾳ ψυχῆ μου, ἐκτράπατε καὶ δεινῶς συνέχει με, καὶ σκοτοῖ καὶ θλίβει Πανύμνητε· ἀλλ' ἡ Χριστὸν ἥλιον κυήσασα, διάλυσον τοῦτο καὶ σίκτω τῷ σῷ με Κόρη διαφύλαξον.

Ο γλυκασμὸς ψυχῆς ἐμῆς, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις Κόρη, ἀοράτως νῦν ἐπιφοιτήσασα, λύτρωσαί με πάσσης κακώσεως· ἦν τὸ πλῆθος μοι τῶν πταισμάτων προεξένησε· καὶ παντοίας βλάβης, ἀνώτερον εἰς αἷς με διαφύλαξον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ ζωηφόρῳ σου καὶ σεπτῇ προστασίᾳ, ἐξανάστησον καὶ καταλάμπρυνον, καὶ συνετός δίδαξον ψάλλειν σοι, ἡ τεκοῦσα Χριστὸν, τὴν ἐνυπόστατον σορίαν Παρθένε, καὶ θείῳ με σῷ ἐλέει διαφύλαξον.

Ωδὴ, σ'. Συνεχέθη.

Μὴ παρίδης, εἰς σὲ περευγότα, τὸν σὸν με δοῦλον ἀγαθή, ἐν πειρασμοῖς πεσόντα, διὰ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν μου· εἰ γάρ καὶ πάντας ἀνθρώπους, τοῖς πταισμάσιν ὑπερβέβηκα, ἀλλ' οὐκ ἀπέστην ἐν σοῦ, γεννήτρια τῆς ὄντως ζωῆς· ὅθεν σῇ δυνάμει περιφρούρηται.

Οικτιμένω σου, ἀνύμφευτε Κόρη, ἵδε τὴν κοίσιν τὴν ἐμήν· καὶ κρῖνον ἀναιμέσουν, τῶν ἀδίκως μοι ἐπεμβαινόντων· καὶ βοηθείας χεῖρα θάττον ἔχτεινον, καὶ παντοίου με ρῦσαι κινδύνου, ἐπιβουλῆς δόλου, φθόνου καὶ συμφορᾶς, καὶ θείᾳ σου σκέπη περιφρούρησον.

Ιδοὺ βόθρῳ, ζάλης ἀφορήτου, πέπτωκα Δέσποινα ἀγνή, πλήθει δεινῶν ὁ τάλας, χειμαζόμενος ὅθεν ἐκ βάθους, ἀναβοῶ σοι τῆς καρδίας πρόφθασον, καὶ ἀνδτερον δεῖξον Παρθένε, κακώσεως καὶ βλάβης τῆς ἐξ ἐγθρῶν, καὶ θείᾳ σου σκέπη περιφρούρησον.

Ανανεῦσαι, δίδου τὴν ψυχήν μου, καὶ τελευτῆς ἐπὶ Θεοῦ, ἀγάπησιν καὶ δέος, μεστιείαις σου εὐλογημένη, καὶ χαμαζήλων νοημάτων ἔκσπασον, ψυχοφθόρων τε ἔργων καὶ λόγων Θεογεννήτρια, πέφευγότα πρὸς σὲ καὶ θείᾳ σου σκέπη περιφρούρησον.

Καθίσμα. Εἰλτίς τοῦ Κόσμου.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, ἐμπεσὼν εἰς τὰ βάθη τῶν ἐναντίων λογισμῶν, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀνεστι· ἐπάκουσόν μου ἐν καιρῷ τῶν πειρασμῶν, καὶ δώρησάι μοι ἀναψυχὴν ὡς ἀγαθὴ· μὴ γένωμαι κατάβρωμα τοῦ πονηροῦ Κόρη εὐλογημένη.

Ωδὴ ζ. Αφραστον θαῦμα.

Απηλπισμένων, χαῖρε ἐλπίς καὶ ἀντίληψις· δεξαμένη γὰρ τὸν στεναγμὸν, ψυχῆς τῆς ἐμῆς τῶν δεινῶν με σέσωκας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ βοῶν σοι ἀσιγήτως· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα·

Γέρυρα χαῖρε, η τοὺς πιστοὺς μεταφέρουσα, ἐκ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν· χαῖρε η λαμπάς πάντας καταγάζουσα, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ βοῶν σοι ἀγενδότως· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Νεφέλη χαῖρε, ζωῆς τὸ πόμα διμορήσασα· χαῖρε δίσκε φωτὸς νοτοῦ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντος, εἰς σωτηρίαν τῶν πίστει σοι βοώντων· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα,

Ηράδος χαῖρε, η ἀπορρήτως ἀνθήσασα, ἐν τῷ κόσμῳ Χριστὸν τὸν Θεόν, ζωῆς τὸν καρπὸν, εὑφροσύνης πρόξενον· εἰς σωτηρίαν τῶν πίστει σοι βοώντων· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Ωδὴ, η. Εκτηνθεί φρίττων οὐρανέ.

Πύριγε στύλε ὄδηγέ, Χριστιανῶν φυλῆς ἐκ τοῦ σκότους πρὸς τὸ φῶς· η κλίμαξ χαῖρε η οὐράνιος· χαῖρε λυχνία χρυσῆ, προστάτις ὄρφανῶν χαῖρε Κόρη, λύτρωσις αἰχμαλώτων καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Ρόδον κυήσασα Χριστὸν, χαῖρε πανύμνητε εὐωδίας μυστικῆς, τὰ πάντα ἐπλήρωσας πάγχρυσε, στάμνη τοῦ Μάννα τῆς ζωῆς· χαρίτων χαῖρε θεῖον δοχεῖον, Κυριώνυμε Κόρη· μοναζόντων η σκέπη· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Ορος προεῖδε Δανιὴλ, σὲ πανυπέρτιμε, ἐξ οὗ λίθος τῆς ζωῆς, ἀρρήτως Χριστὸς προελήλυθε, καὶ τῶν εἰδώλων βούμοὺς κατέβαλε Θεότητος σθένει· χαῖρε γνώσεως ὑψος· χαῖρε βούλος σοφίας· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Στίρη ἀπάντων τῶν πιστῶν, δεῦτε συγέλθετε, καὶ τὴν Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν ἀρρήτως

λόγω σωματώσασαν, τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, ὑμήσωμεν κραυγάζοντες χαῖρε, τὸ προσφύγιον πάντων, καὶ ἐλπὶς σωτηρίας ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Οἱ Βίρμοι.

Εκστηθὶ φρίττων οὐρανὲ· καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θειέλια τῆς γῆς· ἴδου γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὃ ἐν ὑψίστοις οίκων, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε· ιερεῖς

οἱ, θ. Μὴ ἐποδύου μου.

Δαΐτικὸν χαῖρε ἄρμα· Ἄαρὼν χαῖρε ῥάβδος· χαῖρε Δαΐδ πανθαύμαστον τοῦ θείου Σελαῖμῶν, τὴν πρηστήριον φύσιν τῆς Θεότητος, περισχὸν ἀπορρήτως, Μητρόθες σεμνὴ· Θεοδόξαστε Κόρη σὲ μεγαλύνομεν.

Ενθεον χαῖρε παμεῖον, τῆς ζωῆς χαῖρε τόμε, ἐμπερέχων τὸν Χριστὸν, τὸν Λόγον καὶ Θεὸν· χαῖρε τοῦ Μωσέως πλάξ Θεόγραφος· χαῖρε χάρμα τοῦ κόσμου, Μητρόθες σεμνὴ· Θεοδόξαστε Κόρη σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε τὸ ἄδυτον φέγγος, ὃ Θεὸς ἐν τῷ μέσῳ, τῷ τοῦ παντὸς ἐστήριξεν αὔγαζεν νοητῶς, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· χαῖρε Δέσποινα πάντων, Μητρόθες σεμνὴ, Θεοδόξαστε Κόρη σὲ μεγαλύνομεν.

Τπερεκβλύζει ἡ χάρις, σοῦ εἰς πάντας πλουσίως, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς ἀκήρατε ἀγνῷ· διὸ πλήρωσον χάριτος τοὺς δούλους σου, ἡμᾶς ὅπως σὺν πόθῳ, Μητρόθες σεμνὴ, Θεοδόξαστε Κόρη σὲ μεγαλύνομεν.

Προσόμοια. Ολην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε ὄρος ἄγιον· Χαῖρε φωτὸς ἡ νεφέλη· Χαῖρε κλίμαξ ἐμψυχε, διὶς ἡς ἀνυψώθημεν πρὸς οὐράνιον, οἱ θυητοὶ Δέσποινα, καὶ σεπτὴν καὶ θείαν, πολιτείαν αἰειπάρθενε· Χαῖρε Παράδεισε, ζύλον τῆς ζωῆς μέσον ἔχουσα, Χριστὸν τὸν καταργήσαντα, τοῦ προτέρου ξύλου τὸ ἐμπικρον· Χαῖρε ἡ τῆς Εὔας, τὴν πάλαι ἀφανίσασα ἀρὰν· Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· Χαῖρε πανακήρατε.

Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, ἐνδον τὸ Μάννα τὸ θεῖον, κεκτημένη ἅμωμε, Χαῖρε τὸ παλάτιον τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε θεία σκέπη· Χαῖρε πῖον ὄρος· Χαῖρε τόπε ἀγιάσματος· Χαῖρε τὸ ευοσμον ῥόδον καὶ ἡδύπνον τέξασα, πιστοὺς εύωδιάζον τε· Χαῖρε Θεοτόκε πανάμωμε· Χαῖρε τῶν μητέρων, ὡραῖσμα καὶ κλέος ἀλγής· χαῖρε Παρθένων τὸ καύχημα, καὶ σεπτὸν καλλώπισμα.

Χαῖρε γλυκὺν ὄνομα, καὶ πρᾶγμα Κόρη Μαρία· γλώσσης μου ἐντρύφημα· καὶ τίδὺ μελέτημα τῆς καρδίας μου· ἡ ψυχὴ μου ἀχραντε, σοῦ ὅπίσω τρέχουσα, ἐκολλήθη ὅλη Πάναγνε· καὶ ὥσπερ ἔλαφος, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰ ῥεύματα, οὕτω πρὸς σὲ ἐπόθησεν, ὅλος μου ὁ νοῦς καὶ ἐξέλιπε· διὸ δεξιά σου, εὐσπλάγχνως ἀντιλάβοιτο ἀγνή, ἐμοῦ καὶ δόξης προσώπου σου, καταξιωσάτω με.

Πολλοῖς συνεχόμενος, νῦν πειρασμοῖς ὁ παντλήμων, πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, καταφεύγω σῶσόν με τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα· ὡς οὐδεὶς ἄλλος γάρ, ἐξισχύεις βοηθῆσαι μοι· πάντα γάρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Κόρη Πανύμνητε, ὡς Μήτηρ ὑπεράγαθος, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν· Δέσποινα τοῦ κόσμου, βεβία προστασία τῶν πιστῶν, μή με

παρίδης τὸν δοῦλόν σου, τὸν εἰς σὲ ἐλπίζοντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΑΝΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ, ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ιωδὴ, α'. ἡχος ΛΒ'. Ής ἐν τῷ πείρῳ.

ΠΑΝΙΔΟΣ δίκην ὀλίγης αἱ πονηραι, καὶ μικραὶ ἡμέραι μου, χρονικῇ περιφορᾷ, δαπα-
νώμεναι καταβραχὺ, ἐκλελοίπασιν ἴδού. Δέσποινα σῶσόν με.

Συνέγει νῦν τῇ ψυχῇ μου φόβος πολὺς· τρόμος ἀδικητος· καὶ κατώδυνός ἔστιν, ἐν τῷ
ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν, ἐκ τοῦ σώματος ἀγνή, ἣν παρακάλεσον.

Αμαρτωλῶν ἡ βεβαία καταφυγὴ, ἐπ' ἐμοὶ βεβαίωσον, τὸ σὸν ἔλεος ἀγνή· καὶ δαιμόνων
ῥῦσαι με χιτρὸς· ὡσεὶ κύνες γὰρ πολοὶ περιεκύλωσαν.

Ιδοὺ καιρὸς βοηθείας ἴδού καιρὸς, τῆς σῆς ἀντιλήψεως· ἴδοù Δέσποινα καιρὸς, περὶ οὗ ἡ-
μέρας καὶ νυκτὸς, παρεκάλουν σε θερμῶς καὶ καθικέτευον.

Ιωδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Μακρόθεν ταύτην προορῶν, Δέσποινα τὴν ἡμέραν, καὶ αὐτὴν ὡς παροῦσαν, λογιζόμενος
αἱ, ἐν δάκρυσί· σε θερμοῖς, ἐδυσώπουν· μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Σεισθέντος ἡδη παντελῶς, τοῦ ὄργανου τῶν λόγων· καὶ δεθείστης τῆς γλώττης· καὶ κλει-
σθείστης τῆς φωνῆς, καρδίας ἐν συντριβῇ, δυσωπῶ σε Δέσποινά μου σῶσόν με.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἵνα τί ἐγεννήθην; καὶ ἴδοὺ παροργίσας τὸν Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, ἀ-
πέρχομαι ἐν πυρὶ, αἰωνίῳ βασανισθησόμενος·

Μή ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου· μὴ τὰ σπλάγχνα σου κλείσῃς
τὰ φιλάνθρωπα σεμνὴ· ἀλλά μου πρόστηθι νῦν, καὶ ἐν ὥρᾳ, μνήσθητι τῆς κρίσεως.

Ιωδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Νεφέλαι ράνατε, δρόσον ὡς δάκρυα· οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὅρη περιπαθῶς, ἐπ' ἐμοὶ θρηνήσα-
τε, τῷ μακρυνθέντι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγγίσαντι τοῖς δαίμοσιν.

Η ἀκαταίσχυντος, καὶ ἀναστόχητος, πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις καταφυγὴ, Δέσποινα
Πανάμωμε, κἀμοὶ γενοῦ καταφυγὴ ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης μου.

Διαπετάσασα, τὰς παναχράντους σου, καὶ πανάγνους ὡλένας ὡς ιερὰς, περιστερᾶς πτέ-
ρυγας, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ σκιάν, αὐτῶν σκέπασόν με Δέσποινα.

Ιδού μοι Δέσποινα, φόβος συγκίνησεν, δὸν αἱ ἐφοβούμην· ἴδού ἀγὼν, μέγας με κατέλαβεν,

ἐν φῆγενοῦ μοι βοηθός, ἢ ἐλπίς τῆς σωτηρίας μου.

Ωδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου:

Οἱ κατὰ σάρκα μου σεγγενεῖς· καὶ οἱ κατὰ πνεῦμα ἀδελφοί· φίλοι συνήθεις καὶ γνώσεις, καὶ λαύσατε στενάξατε σκυθρωπάσατε· ἴδου γὰρ ἡμῶν ἄρτι διαχωρίζομαι.

Nῦν ὁ λυτρούμενος οὐδαμοῦ, καὶ ὁ βοηθῶν ὅντως οὐδεὶς· σύ μοι βοηθησόν Δέσποινα· ἵνα μὴ ὡς ἀνθρωπος ἀβοηθητος, εἰς χεῖρας τῶν ἔχθρῶν μου περικλεισθῆσωμα.

Sπῶς τὴν ὅντως ἐλεεινὴν, καὶ οὖνηρὰν ὑπομενῶ, σοῦ Θεομῆτορ διάζευξιν· καὶ τὴν τοῦ Σωτῆρός μου πίκραν ἔκπτωσιν! καὶ πάντων τῶν ἀγίων τὴν ἀλλοτρίωσιν.

Nικῆσαι πλῆθος ἀμαρτιῶν, σοῦ τὴν εὔσπλαγχνίαν τὴν πολλὴν, μὴ ἔξισχύσεις Δέσποινα· ἀλλὰ κυκλωσάτω με τὸ σὸν ἔλεος, καὶ πάσας καλυψάτω τὰς ἀνομίας μου.

Ωδὴ ζ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Tὰ χείλη σιγῶσί μου, καὶ ἡ γλῶσσα σιωπᾶ· ἀλλ' ἡ καρδία φλέγεται· πῦρ ὑποσμύχον ταύτην γὰρ συντριβῆσ, ἐντὸς ἀνακαίεται, καὶ φωναῖς ἀλαλήτοις Κόρη κράζει σε.

Tυρόθεν ἐπίβλεψον, ἐπ' ἐμὲ Μῆτερ Θεοῦ, καὶ συμπαθῶς ἐπίνευσον, νῦν εἰς ἐμὴν ἐπίσκεψίν κατελθεῖν, ὡς ἂν θεωρήσας σε, ἐκ τοῦ σκήνους ἐξέλθω ἀγαλλόμενος.

Aγίων Ἀγγέλων με, ιεραῖς καὶ καθαραῖς, χερσὶ παράθου Δέσποινα, ὡς ἂν τούτων ταῖς πτέρυξι σκεπασθείς, μὴ ἴδω τὴν ἀτμὸν, καὶ αἰσχρὰν καὶ ζοφόδη τῶν δαιμόνων μορφήν.

Nυμφῶν Θεοῦ πάντιμε, οὐρανίου νοητοῦ, νυμφῶνδος με ἀξιώσον, τὴν ἐμὴν ἐσθεσμένην καὶ ἀλαμπῆ, λαμπάδα ἀνάψασα, τῷ ἀγίῳ ἔλαιῳ σου Πανάμωμε.

Κάθισμα. πολλὰ τὰ πλήθη.

Tαῖς τῶν δαιμόνων προσβολαῖς κλονουμένην Παρθένε, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν ἐν τῇ πέτρᾳ στερέωσον, τῶν θείων προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ· μὴ καταποντισάτω με ἀγνὴ πταισμάτων καταιγίς, καὶ λογισμῶν φαύλων ἡ τριχυμία.

Ωδὴ, ζ'. Δροσοδόλον.

Nῦξ θυνάτου με κατέλαβεν ἀνέτοιμον, ζοφώδης καὶ ἀσέληνος, παράπέμπουσα ἀπαράκευον πρὸς τὴν μακρὰν, ἐκείνην ὁδὸν καὶ φοβερὰν· συνοδευσάτω με τὸ σὸν ἔλεος Δέσποινα.

Aἷς ῥέουσαν καὶ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν, ἀθάνατα κολάζεσθαι μέλλω Δέσποινα, καὶ διὰ βραγγεῖαν ἡδονὴν σαρκὸς οὖντασθαι ἐν πυρὶ· ἀλλὰ τὸ ἔλεος τὸ σὸν προκαταλάβῃ με.

Oἱ ἀπάγοντες ἐντεῦθεν κατεπείγουσι, συνέχοντές με πάντοθεν, ἡ ψυχὴ μου δὲ ἀναβάλλεται καὶ δειλιά, πολλῆς πληρουμένη παραχῆς· τὴν παραχάλεσον ἀγνὴ ἐπιστασία σου.

Sυλλυπούμενον οὐδένα τῇ καρδίᾳ μου, οὐδὲ παραχλοῦντά με, εὗρον Δέσποινα· οἱ γὰρ φίλοι μου καὶ οἱ γνωστοὶ, κοινῶς ἐγκατέλιπόν με νῦν· ἀλλ' ἡ ἐλπίς μου μηδαμῶς ἐγκαταλίπεται με.

Ωδὴ, η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὄσοις.

Tαῖς Θεοῦ φιλανθρώπου Μῆτηρ φιλάγθρωπες, εὑμεγεῖ καὶ ἡλέω πρόσχες μοι ἔνικτι, ὅτε τῆς

σαρκός ἡ ψυχή μου χωρίζεται· ἵνα σε δοξάζω ἀγία Θεοτόκε.

Μψηλόν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παλάτιον, τὴν σὴν χάριν ἐξ ὑψους ἐξαποστέλασα, πρόφθασόν με νῦν ἐν ἡμέρᾳ τῆς βίας μου· ἵνα σε δοξάζω ἀγία Θεοτόκε.

Διαδρᾶναι βαρβάρων ἀσάρκων φάλαγγας, καὶ ἀέριον ἄδυτον διανήξασθαι· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθεῖν με ἀξιώσον· ἵνα σε δοξάζω ἀγία Θεοτόκε.

Η γεννήσασα Κύριον Παντοκράτορα, τοὺς πικροὺς τελωνάργας τοῦ κοσμοκράτορος, δίωξον μακρὰν, ἐν τῷ μέλλειν ἔκλείπειν με· ἵνα σε δοξάζω ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ. Οἱρμός.

Εκ φιλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὑδατὶ ἔχλεῖας· ἀπανταγάρδιας, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερψύουμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ. Θεὸν ἀνθρώποις ιδεῖν.

Πρὸς δοῦλος αἴρει τὰ ἔξω ὅμματα, τοῦ ἔχυτοῦ Κυρίου εἰς τὰς χεῖρας Πανύμνητε· ὄρθαλμοὺς τοὺς ἔξω καὶ τοὺς ἐνδὸν καγώ, οὕτω πρὸς σὲ ἐπαίρω τὴν ἐμὴν Δέσποινα· τὴν ἐμὴν Κυρίαν, καὶ ζωὴν ὅπως οίκτείρης με.

Αγία Κόρη Θεοχαρίτωτε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν εὐσπλάγχνως ἐπίθλεψόν, τὴν οἰκτρὰν καὶ ἐσχάτην μου δέησιν, ταύτην προσδεχομένη, καὶ τοῦ κολάζοντος, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς σπεῦσόν με λύτρωσαι.

Νεκρῶν καὶ ζώντων Θεὸν γέτεῖσα, νεκροποιῶν Παρθένε νοσημάτων με λύτρωσαι· καὶ ζωὴν καὶ ύγειαν παράσχουμοι· ῥῶσόν με ἀρρώστοιντα πέριζωννύουσα, δύνομιν ἐξ ὑψους, καὶ ισχὺν ἐξασθενίσαντα.

Ναὸν Θεοῦ σε ζῶντα καὶ ἔμψυχον, καὶ λογικὸν γινώσκων ἐνδιαίτημα Πάναγνε· προσφύγων τῷ ναῷ σου ἐν πίστει θερμῇ, νῦν πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν με, ἀνες μοι δέουμαι· ἵνα ἀναψύξω, ἀνυμνῶν τὰ μεγαλεῖά σου.

Προσόμοια. Τριήμερος ἀνέστης.

Χαῖρε τὸ σεμνολάγημα, τῶν Ἀποστάλων ἀγρακτε· τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα λαμπρὸν· Χαῖρε τῆς οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε· καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Χαῖρε ὄρος ἀλάζευτον, Παρθένε Παναμώμητε· ὁ προεῖδεν, ὁ Προφήτης Δανιὴλ, ἐξ οὐέταιηθῆ λίθος, τὰ εἶδωλα σύντοίσων, Χριστὸς ὁ μόνος βασιλεὺς τοῦ παντός.

Χαῖρε παστάς ὀλόφωτε· Χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἀρτου θείου, ἐν γέ πρόκειται Χριστός· Χαῖρε τῆς εὔσεβείας, τὸ κάλλος Θεοτόκε· Χαῖρε τὸ σκέπη τῶν ψυχῶν γῆμῶν.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἔχθρῶν μιατζονούντων ὄφρον, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαράν, μετάστρεψόν Παρθένε· καὶ τὴν ισχὺν παράσχου· ὅπως σωθέντες ἀγνωμένοι σε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ·

Ο Ο ή ἀκροστιχίς.

Ἴωμεν αῦθις τοῦ καλοῦ θρήνου χάριν.

Ωδὴ, α'. ἦχος Λβ'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς.

ΙΩΗΛ ὁ θαυμαστὸς, ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Προφήτης, ἐφη χρησμῷδῶς, τὸ πενθεῖν ιερῶς, καὶ κόπτεσθαι σάκκοις ἀλλ’ ἔγῳ καταφροῦ, σὺ δὲ Παρθένε σῶσόν με.

Ως ὑπάρχουσα πηγὴ, τῆς εὐσπλαγχνίας Θεοκυῆτορ, σῶμα καὶ ψυχὴν ῥυπωθέντα αἰχρῶς, ἀπόπλυνον Κόρη, καὶ στολὴν με καθαρὰν, ἐπένδυσον τῆς χάριτος.

Μὴ παρίδῃς ἀγαθὴν, διεφθαρμένον ἐν ἀνομίαις, ὅλον ἐναγῆ, ταῖς πικραῖς ἡδοναῖς, γενόμενον ἡδη̄ ἀλλὰ ῥύπου με παντὸς, ἀπόπλυνον καὶ σῶσόν με.

Εξελθέτω τοῦ παστοῦ, νυμφίος νύμφη φησὶ προφήτης, καὶ τὸν κοπετὸν ἐργαζέσθωσαν νῦν· ἡμεῖς δὲ ψυχὴ μου, τῇ Μητρὶ τοῦ λυτρωτοῦ, θρηνοπρεπῶς προσπέσωμεν.

Ωδὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Νεώσωμεν ἄρουραν, τὴν ψυχὴν ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀρετὰς ἐγκατασπείραντες· ἵνα ζωῆς ἀσταχυν ἔκεισε θερίσωμεν.

Απείρανδρε Δέσποινα, τὸν νεκρωθέντα τῇ ἀμαρτίᾳ, συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, ζώωσόν με, ταῖς πρὸς τὸν οὐόν σου ἐντεύξεσιν.

Υπέπεσα Δέσποινα, τῇ ἀλογίᾳ τῶν πράξεών μου, καὶ εἰς βόθρον νῦν κατάκειμα!, ἀπωλεῖας· δίδου μοι μετάνοιαν ἀχραντε.

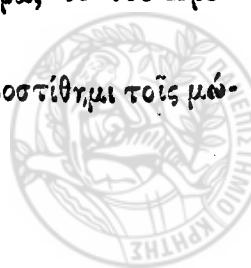
Θηρία παγχάλεπα, τὰ πάθη τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου· ὃν μὴ φέρων τὴν συνοίκησιν, καταφεύγω, πρὸς τὴν σὴν Παρθένε ἀντίληψιν.

Ωδὴ, δ'. Ἀκάκοεν δ Προφήτης,

Ισχύει σου Θεομῆτορ, τραπήτωσαν οἱ ἔχθροί μου εἰς τὰ ὄπίσω· καὶ τὰ τόξα τούτων συντριβήτωσαν, λογισμοὶ ἀκάθαρτοι καὶ βεβήλοι· καὶ δίδου μοι τῷ σῷ οἰκέτῃ, διὰ δακρύων, βαδίζειν εἰς ἀπάθειαν.

Σειραῖς τῶν ἀμαρτημάτων, σφιγγόμενος Θεομῆτορ οὐδιαλείπω· ἀλλὰ πλέκω μᾶλλον δυσδιάλυτα, πάθη προστιθεὶς ἐπὶ τοῖς πάθεσι· καὶ γίνομαι πᾶσι κατάρα, τὸ τοῦ Προφήτου οὐαὶ προσεπισπώμενος.

Τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, οὐ παύομαι ἐπιέέων φιληδονίας· καὶ προστίθημι τοῖς μά-

λακόν ἀλγήματα, μένων ἀναισθήτως ἀθεράπευτος· ἐλέησον Θεογεννῆτορ, καὶ ἵσσαι με,
καὶ σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου.

Ονείρων ἀστάτων δύχην, τὰ πράγματα τὰ τοῦ βίου Θεοκυῆτορ, βλέπων καθ' ἔχαστην
παρερχόμενα, σύδαμως λαμβάνω τούτων αἰσθησιν· ἀλλ' ἔτι προστέτηκα τούτοις, κισσὸς
καθάπερ, τῷ τῆς δρυὸς ὑψώματι.

Ιδὴ. ε'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντα.

Τψυχεῖς δὶ ἐπαρσιν Πανύμυνητε, πτῶμα κατέπεσον, ἀμαρτίας χαλεπὸν, συντρίβον τὴν
ψυχὴν μου· καὶ τίς με ἔξεγερε; εἰ μὴ σὺ Θεομῆτορ.

Καρτερίαν Δέσποινά μοι δώρησαι, πάσης στενώσεως καὶ τῶν ἔξωθεν κακῶν, ἔξαίφνης ἐμ-
πιπτόντων· μικρόψυχος γάρ εἰμι, καὶ τῶν μισθῶν στεροῦμαι.

Απὸ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος, ῥῦσαι με Δέσποινα, ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ ἔξω-
τέρου σκότους, τὸν ἐπὶ σοὶ ἀκλινῶς, θέμενον τὴν ἐλπίδα.

Λογισμοὶ πορνείας ἐκταράττουσι, Δέσποινα Πάναγνε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ πείθου-
σιν ἀφρόνως, συγκαταθέσθαι αὐτοῖς· ἐξ ὧν με ῥύου τάχος.

Ιδὴ. ζ'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ.

Ο Κύριος μοιχείαν ἐκάλεσε, πρόσωπα βλέπειν ἐμπαθῶς· ἐγὼ δὲ Παρθένε, νοσῶν τὴν ἀ-
κρασίαν, τὴν ψυχὴν μολύνω, ταῖς ἀκολάσταις θεωρίαις.

Τηνώττοντι δεινῶς ἐπιτίθενται, ὀκολασίας λογισμοὶ, καὶ προσυναθοῦσι, γαργαλισμοὺς
καὶ ῥεύσεις· ἀλλὰ φεῖσαι τούτων, πανάσπιλε τῆς βλάβης.

Θεόνυμφε Μαρία προσπίπτω σοι, καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθμοῦ, Θεοτόκε ῥῦσαι ψυχὴν μου
τὴν ἀθλίαν, κρίσεως μελλούσης, καὶ πυρὸς αἰώνιου.

Ρημάτων μὲν ἀργῶν λόγους ληψεσθαι, οἵδα μαθὼν ἐκ τῆς Γραφῆς· ἀλλ' ἐγὼ Παρθένε ἀ-
καίροις φλυαρίαις, καὶ λογομαχίαις, σχολάζων οὐ πτοοῦμαι.

Κάθισμα. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

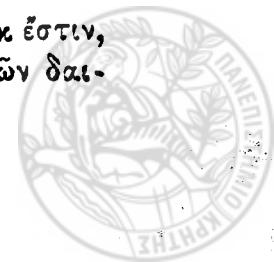
Κριτὴν τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τόν οὐόν σου Παρθένε, ἵλεων ποίησον ἐμοὶ τῷ πολλὰ ἐπται-
κότι· οὐδεὶς γάρ ὁσπερ σὺ δύναται μεσιτεῦσαι, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπό-
του· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς ἰκέτευς ὑπέρ ἐμοῦ, μόνη εὐλογημένη.

Ιδὴ. ζ'. Ἡμάρτομεν.

Ημάρτομεν ήνοικήσαμεν, ἐπικράναμεν Χριστὸν Παρθένε· πᾶσαν διετελέσαμεν πρᾶξιν
τὴν ἐφάμαρτον, κινοῦντες αὐτὸν εἰς ὄργην· ἀλλὰ σὺ τοῦτον ἵλεων ἀπέργασαι, τοῖς κα-
ταδίκοις ἡμῖν.

Νοήμασι καὶ αἰσθήσει, καὶ ταῖς πράξεσι Θεοκυῆτορ, δῆλος Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἀπέστην,
καὶ ἐδούλευσα τυράννοις παθῶν εὑρεταῖς· ἀλλὰ σὺ τούτων λύτρωσαι· καὶ δίδου μοι, τῆς
μετανοίας αὔγην.

Οτε ψυχὴ ἡ ἀθλία μου, ἐκ τοῦ σώματος καθυπομένειν, μέλλει τὸν χωρισμὸν καὶ οὐκ ἔστιν,
ὅ λυτρούμενος ἢ παραμυθούμενος· τότε Δέσποινα πρόστηθι, καὶ ῥῦσάι με τῆς τῶν δαι-

μόνων δρμῆς.

Υπάκρισιν ὁ Δεσπότης μου, μέγα κέχληκε κακὸν ἐν βίῳ· οὐ τῆς ἀπατηλῆς ἔργασίας Θεο-
νύμφευτε, ἥνυθείην ἴσχυΐ τῇ σῇ· ἵνα μὴ τῇ μαγαίρᾳ μὲ τοῦ Πνεύματος, διχοτομήσῃ
Χριστός.

Ωδὴ, η. Ον στρατιαι.

Χρεωστικῶς τὴν σὴν προσκαλούμεθα, πρεσβείαν Μῆτερ Θεοῦ, πρὸς τὸν σὸν υἱὸν, πάν-
τες οἱ ἐπτακότες, καὶ κατακεκριμένοις ἵνα τῆς γεέννης, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥυσθῶμεν.

Αμαρτωλοὺς καλέσαι ἐλήλυθε, τῇ μετανοίᾳ Χριστὸς δεῦτε κατ' ἐμὲ, ὅσοι τούτου τοὺς
λόγους, ἐσμὲν ἡθετηκότες, σὺν τῇ μετανοίᾳ, προσπέσωμεν τῇ Θεοτόκῳ.

Ρεῖθρά μοι νῦν δακρύων κατάπεμψον, καὶ σκεναγμὸν ἐκ ψυχῆς μετὰ συντριβῆς· ὅπως τὴν
φλόγα σβέσω, τὴν ἀστεκτὸν ἔκείνην, καὶ τοῦ παραδείσου τῆς δόξης ἐπιτύχω.

Ινα βροτοὺς ὁ υἱός σου Δέσποινα, θεώσῃ ὥφθη ἐκ σοῦ, τέλειος βροτὸς· τοῦτον οὖν ἔκδυ-
σώπει, τελείως καθαρίζεντα, δεῖξαι κοινωνόγο με, αὐτοῦ τῆς βασιλείας.

Ο διάδοχος.

Ον στρατιαι οὐρανῶν δοξάζουσι· καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ
καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε· καὶ

Ωδὴ, θ'. Άσπόρου συλλήψεως.

Νυκφῶν ἐτοιμάζεται, ἐν οὐρανοῖς Θεόνυμφες ὑπὸ υἱοῦ σου, χαρᾶς πάσης ἔμπλεως, τοῖς
τούτου προστάγματα, τηρήσασιν ἀμέμπτως· ἐμοὶ δέ σκότος καὶ ὀδυρμὸς, καὶ τὸ πῦρ τὸ
τῆς γεέννης ὃν ῥυσθῆναι με δυσώπησον·

Ιδρῶτες καὶ δάκρυα, καὶ πόνοι θεονύμφευτε ἐν τῷ σταδίῳ, τούτῳ καταβάλονται· ἐκεῖ δὲ οἱ
στέφανοι καὶ γέρα καὶ βραβεῖα· καὶ τίς μακάριος ἀληθῶς, δεῖτις κλαίων ἐπισπείρει, θεριεῖ
ἀγαλλιώμενος.

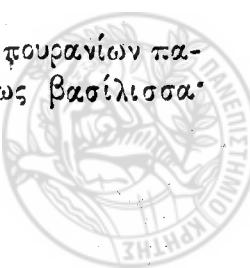
Υπόπτεροι γίνονται, τῇ μετανοίᾳ Πάναγνε, οἱ πεπτωκότες, αὗτις ὡς ιέρακες, τὴν πτῆ-
σιν ποιούμενοι, πρὸς οὐρανίους νόας· ὃν τῆς μερίδος ὁ ἀλιτρὸς, καὶ αὐτὸς ἀξιωθείην, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενος.

Ελέους τὴν ἄβυσσον, ὡς τετοκυῖαν ἄχραντε ἐλέησόν με, καὶ ῥῦσαι κολάσεις, καὶ κρί-
σεως Δέσποινα, τὸν σὸν ἄχρειον δοῦλον· καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καταξίωσον Παρ-
θένε· ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε.

Προσόμοια. Ολην ἀπεθέμενοι.

Χαῖροις Πατρὸς ἄχραντε, θυγάτηρ, Μῆτηρ δε λόγου· χαῖρε νύμφη Πνεύματος· ὑπερτέ-
ρα Θρόνων τε καὶ θερμαίνουσα, Σεραφίμ· κρείττονα· ἡ γνωστικωτέρα, Χερουβίμ· Κυριοτή-
των τε, ἡ Κυριεύουσα, ἡ δυνατωτέρα Δυνάμεων· Ἐξουσιῶν προέχουσα· Ἄρχουσα· Ἄρχῶν
Ἄρχαγγέλων τε, στρατηγικωτέρα· ἡ μᾶλλον τῶν Ἀγγέλων τοῖς πιστοῖς, διακονοῦσα τοῖς
μέλλουσι, σωτηρίας τεύχασθαι.

Χαῖρε πατῶν Ἀνασσα, τῶν Ἀνασσῶν Θεοτόκε· Χαῖρε ὑπερέχουσα, τῶν ἐπουρανίων πα-
τῶν Δυνάμεων· Χαῖρε γῆς Δέσποινα, καὶ θαλάσσης μόγη· καὶ τῆς κτίσεως βασίλισσα·

Χαῖρε τὸ κράτιστον, σκῆπτρον καὶ γενναῖον ὄχύρωμα, καὶ σθένος καὶ κρατήσιμα, τῶν βασιλεύοντων Πανύμνητε· Χαῖρε θεῖε κῆπε· τοῦ· Αδου χαῖρε νέκρωσις ἀγνὴ· γριστιανῶν καταφύγιον· Χαῖρε παντευλόγητε.

Χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ βασιλέως Κυρίου· χαῖρε θεία τράπεζα, ἀρτον τὸν οὐράνιον μέσον φέρουσα· **Χαῖρε** γῆ εὔκαρπε, τῆς ζωῆς ἀσταγυν, θρεψαμένη Παναμώμητε· ἐξ οὐδί τοις τρέγοντες, θάνατον οὐ βέπουσι δέσποινα, ζωὴν δὲ πρὸς ἀΐδιον, ἀγονται καθάπερ προέφησε, μόνος ὁ τῶν ὅλων, Δεσπότης καὶ τροφεὺς καὶ συνοχεὺς· **Χαῖρε** πιστῶν τὸ προσφύγιον· **Χαῖρε** ὑπερθαύμαστε.

Σὲ τὴν πανυπέρμαχον, ἐκδυστωποῦμεν **Παρθένε**, καὶ καθικετεύομεν, οἱ δεινῶς ταῖς θλίψεσι μαστιζόμενοι ὡς ἴσχυν ἔχουσα, Μητρικὴν πρὸς Κύριον, τοὺς ἔχθροὺς ημῶν διάφρογξον· ἵνα μὴ εἴπωσι, ποῦ ἔστι Θεὸς ὡς λατρεύουσι· καὶ γνώτωσαν οἱ ἄνθιοι, ὅτι σὲ καὶ μόνην κεκτήμεθα, σκέπην καὶ προστάτιν, μετὰ Θεὸν καὶ πύργον ἀσφαλῆ· μὴ ὑπερίδης Πανάμωμε, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ·

Ως ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ, α'. Ἡχος ΛΒ'.   Ως ἐν ἡπείρῳ.

ΤΗΝ ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος· τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ· τὴν ἀγίαν Δέσποιναν πιστοῖ, μελωδίαις ἱεραῖς δοξολογήσωμεν.

Ο κατοικῶν Θεὸς λόγος ἐν οὐρανοῖς· ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος, οὐρανὸν σε λογικὸν, ἐπὶ γῆς δειμάμενος ἀγνὴ, μὴ λιπῶν τοὺς οὐρανοὺς ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν.

Η τοῦ ἡλίου νεφέλη καὶ χρυσαυγής, λυχνία Πανάμωμε· ἡ πολύφωτος λαμπάξ, τῆς ἐψῆς ψυχῆς τὸ τριμερές, ἀμαρτίαις ζοφωθὲν λάμπρυνον δέομαι.

Εποχαρίτωτε Κόρη ἡ κραταιά, τῶν πιστῶν βοῆθεικ, καὶ ἐλπὶς τῶν ταπεινῶν· σύ γε ἐλευθέρωσον σαρκός, γδονῶν τε καὶ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ωδὴ. γ'.   Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Ούκ ἔστιν ὃς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ κἀγὼ δυσωπῶ, ἵνα τύχω τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Ως πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῆς γῆς ἀνωτέρα· ὡς ἀγία ἀγίων, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ,

ώς οὐ περτέρα σεμνή, ἀσυγκρίτως τὸν Θεὸν ἔχωρησας.

Πυρί με φόρου θεῖκοῦ, ἐκκαθάρασα Κόρη, τῶν πταισμάτων τοῦ ῥύπου, ἐπένδυσον γευσαυγῆ, χιτῶνα τῶν ἀρετῶν, καὶ χορείας τῶν ἀγίων σύνταξον.

Εξ ἕργων δλως ἐν ἐμοὶ, σωτηρία οὐκ ἔστιν ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, η ἐλπὶς η ἀψευδὴς, τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, σωτηρίαν βράβευσόν μοι δέομαι.

Ωδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ως πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον· ώς Παράδεισον θεῖον· ώς νοητὸν, τόπον ἀγιάσματος· ώς τῶν πιστῶν καταφυγὴν, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Λυχνία πάμφωτος· η θεία τράπεζα· τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον η κιβωτὸς· ῥάβδος η βλαστήσασα, ἀνθος ἐν Κόσμῳ τὸν Χριστὸν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε.

Γνωστῶς ἐν βάπτῷ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ιερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρὸς, μέλλουσταν λογεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς Θεοτόκε· Αειπάρθενε.

❶ Λόγος ἀσπιλε, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν, ἀλογίας τὸν Κόσμον τῆς τῶν παθῶν, Δέσποινα λυτρούμενος, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, ἀξιῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ωδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

III καλλονὴ η τοῦ Ἰακώβου, η ἐκλελεγμένη τῷ Θεῷ, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὰ σύμπαντα· η ἀγιωτύνην καὶ καθαρότητα, ἀσύγκριτον πλουτήσασα γαῖρε Δέσποινα.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ο τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, γορὸς Παρθένες Θεόνυμφες, θείου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ίερεῖς σε προδιεγάραξεν.

Τπεραγία η τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ως ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον αἱ τοκετούτας, ἀγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Φωτί σου θείω ως ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίσιον ὁδήγησον, η μόνη τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ωδὴ, σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὴν μόνην Πανύμνητον· τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ· τὴν τοῦ Θεοῦ λογεύτριαν· Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρραγές, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Σκηνὴ Θεογόρητε· ὅρος ἀγίου Θεοῦ· χρυσοῦν θυμιατήριον· πύρινε θρόνε πάγγευσε κιβωτὸς λυγγία πολύφωτε· ἀδιάδευτε πύλη γαῖρε Δέσποινα.

Ξένη σου η σύλληψις· ξένη Κόρη καὶ φρικτὴ, η ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις· τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώτην ἀπονέμουσα.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταισμασι· καὶ τὸν δοτῆρα τάνταν τῶν ἀγαθῶν, Χριστὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἀνωτερᾶς με.

Καθισμα. Πολλὰ τὰ πλήθη.

Τῆς ἀσθενούστερης μου ψυχῆς, τὰς πολλὰς ἀρρωστίας, καὶ τὰ τοῦ σώματος ἀγνῆ, γαλεπώτατα πάθη, ἐπίσκεψαι, καὶ θεραπείας ταχινῆς ἀξιώσον, καὶ τὰς ἀγίας ἐντολὰς, ποιεῖν

με κατευόδωσον, Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ὅπως σε μεγαλύνω.

Ωδὴ, ζ. Δροσοβόλον μέν.

Υπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἔκειναι, οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς· χαριστηρίοις σε φωναῖς ὅθεν δοξάζουμεν.

Θείου ἄνθρακος σεπτὸν θυμιατήριον, Κόσμον εὐωδίασσα, δυσωδίας ἀκαθάρτων ῥῆσαί με παθῶν, Παρθένε καὶ δίδου μελῶδειν· εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Συντριβέντα με ἀμέτροις πάραβάσεσι, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σού, κοινοποίησον, ιατρεύουσα μου τὴν ψυχὴν, καὶ λόγον παρέχουσα βοῶν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σερκὶ χυήσασα.

Ναοὺς ποίησον ήμᾶς τοῦ θείου Πνεύματος, ναὲ Θεοῦ πανάγιε, τοὺς γεραίροντας, ἐν τῷ θείῳ τούτῳ σου ναῷ, καὶ μέλποντας Κόρη εὐλαβῶς· εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ωδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Θεοῖς.

Σελασφόρον λαμπάδα καὶ χρυσαυγίζουσαν· φωτοφόρον παστάδα καὶ πορφυρίζουσαν· στάμνον γλυκασμοῦ, καὶ ζωῆς ἀρτου τράπεζαν, ἔγνωμέν σε Κόρη ὑπερευλογημένη.

Σὲ τὸ πάντεπτον ὄρος καὶ ὑψηλότατον, οἱ εἰς βάθη πεσόντες τῶν παραπτώσεων, Δέσποινα ἀγνὴ δυσωποῦμεν ἀνύψωσον, πρὸς ἐνθέους πράξεις τῶν ἀρετῶν ὑψώσεις.

Αυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, Παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γα. Βριττ., φωνήν σοι ἀναμέλπομεν· χαῖρε ἡ αἰτία τῆς πάντων σωτηρίας.

Η τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, καρποφόρον με δεῖξον ἀγαθῶν πράξεων, καὶ τῆς οὐρανῶν, θαυματείας ἀξίωσον, ἵνα σε δοξάζω ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἶνομεν. Ο Εἰρυμός.

Εκ όλογὸς τοῖς Οσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερψύοῦμεν εἰς

Ωδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεοῦ παλάτιον καθαρώτατον, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐλέη τὰ πολλά σου θαυμάστωσον, Θεοτόκε Μαρία Πανάχραντε· ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ μακαρίζω σε, τὴν ὑψηλοτέραν, οὐρανῶν καὶ πάσης Κτίσεως.

Χαριστηρίοις φωναῖς ὑμνοῦμέν σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως· καὶ βοῶ μέν σοι, χαῖρε Πανύμνητε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε πυρίμορφε, Θρόνε τοῦ Παντάναιτος Μαρία χαῖρε Δέσποινα.

Τυνεῖν δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε, δίδου ἡμῖν ἀξίως τοῖς τιμῶσί σε Πάναγνε, καὶ τὸν τόκον τὸν σὸν μεγαλύνουσι, μόνη εὐλογημένη· οὐ γὰρ τὸ καύχημα, τῶν Χριστιανῶν, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβοις εὐπρόσδεκτος.

Σταγῶν καθάπερ ὁ ἐπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέητε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ρέυματα, ὅμηρησεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀγθώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Προσόμιοια. Τριήμερος ἀνέστης.

Χαῖρε βασιλευόντων ἀγνή, τὸ θάρσος τὸ ἀνίκητον· Χαῖρε κλέος, τῶν πιστῶν σου τὴν σεπτὴν, Εἴκονα προσκυνούντων· Χαῖρε δαιμόνων πτῶσις· καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀγόρθωσις.

Χαῖρε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, ἀρχὴ καὶ ρίζα Ήλαγγε· Χαῖρε μέσον, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν, κεκτημένη λυχνία· Χαῖρε γῆς ὑπερτέρα, καὶ οὐρανοῦ Μαρία Δέσποινα.

Χαῖρε τιμιωτέρα σεμνὴ, Κτίσεως πάσης ἄχραντε, ὁρατῆς ὡς ὑπέρ νοῦν, ἀμφοτέρων τεκοῦσα, Δεσπότην Θεοτόκε· Χαῖρε ψυχῆς μου ἀγαλλίαμα.

Ηλανύμνητε διάσωστον, δεινῶν τῶν συνεχόντων με, τὸν σὸν δοῦλον, καὶ χαρᾶς τὴν ταπεινὴν, ψυχήν μου Παναγία, καὶ θυμηδίας πλῆσον· ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΠΗΝΟΥ

Ως ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις..

Ωδὴ, α. ἦχος Λ. Βοηθός καὶ σκεπαστής.

ΒΟΗΘΟΣ καὶ σκεπαστής, καὶ λυτρωτής μου καὶ ἀντιλήπτωρ, Δέσποινα γενοῦ, χαλεπῶν συμφορῶν, πικρῶν ἀλγηδόνων· δριμυτάτων ὁδυνῶν, καὶ πόνων ῥύμομένη με.

Παναγία η ἐλπίς, τῶν σὲ ἔχ πόθου παρακαλούντων, φάνηθι κάμοι, ὑπακούοντα νῦν, καὶ πρόσδεξαι ὑμνον, ἐκ γειλέων ῥυπαρῶν, τοῦ ταπεινοῦ οἰκέτου σου.

Ρυσμένη συμπαθῶς, ἐπίφανόν μοι τὸ πρόσωπόν σου· σκότος γὰρ δεινῆς, ἀπογνώσεως νῦν, καλύπτει με ὅλον· ἀλλὰ λάμψον μοι αὐγὴν, τῆς καθαρᾶς πρεσβείας σου.

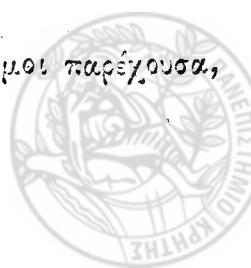
Ναυαγίῳ χαλεπῷ, κατεποντίσθην τῆς ἀμαρτίας· δίδου δεξιὰν, ὡς τῷ Πέτρῳ κάμοι, κατσῶσόν με λόγε, ταῖς λειταῖς τῆς ὑπέρ νοῦν, ἀφθόρως κυησάστησε.

Ωδὴ, γ. Στεφάνωσον Κύριε.

Ηροσπίπτοντα δέξαι με, τοῖς οικτιρμοῖς σου Μῆτερ τοῦ Λόγου· αἰτουμένῳ τε συγχάρησον, τῶν πταισμάτων, πάρασγε θερμαῖς ἴκεσίαις σου.

Η κάλυπτον σθέσασα, βαθύλωνίαν σε ζωγραφοῦσαν, τῶν ἐμῶν παθῶν τὴν κάμινον, καὶ τῶν νόσων, τὴν πυρκαϊὰν σθέσον Δέσποινα.

Ανάστειλον Δέσποινα, τῶν ἡδονῶν μου τὴν πικρὰν μέθην, νῆψιν θείαν μοι παρέγουσα, μετανοίας, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον.

Ιλέω σου ὅμματι, πρόσχεσμοι Δέσποινα θλιβομένω, καὶ ἐλέησον καὶ σῶσόν με, σωτηρίᾳ, κόσμου καὶ ἀνθρώπων βοήθεια.

Ωδὴ, δ'. Ακήκοεν ὁ Προφήτης.

Ηγάπησα τὰ παρόντα, τὴν σάρκα τε καὶ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἡδονὰς καὶ δόξαν καὶ τὰ χρήματα, τῶν μελλόντων δὲ οὐδόλως ἐφρόντισα· διὸ καὶ τῆς δόξης τῆς ἄνω, καὶ τῆς ἀγάπης, Θεοῦ ἐκπέπτωκα ὁ ἔθλιος.

Ηπύλη τῆς θείας δόξης, τὰς πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας· καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με ἀδυτον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ Κτίστου σου Πανύμνητε, παθῶν με ἔξαίρουσα ζόφου, καὶ βαθύμιας ὁμίχλην διαλύουσα.

Ανύστακτον τὴν λαμπάδα, ψυχῆς μου διατήρησον εὐλογημένη· μὴ ἀποσθεσθῇ ὕσπερ ἀνέλαιος, καὶ κλεισθῇ ἡ θύρα τοῦ νυμφῶνός μοι· ἀλλ' ἀνοιξον θύραν ἐλέους, καὶ πρόστηθί μοι, ἐν ᾧ φέρε τῆς ἐξόδου μου.

Κατάβαλε τοὺς ἔχθρούς μου· πολέμησον τοὺς ἀδίκως με πολεμοῦντας· ἵνα γνῶσι τίνος διοῦλος πέφυκα· τίνα προστασίαν ἐπιγράφουμαι· πανύμνητε εὐλογημένη Θεοκυῆτορ· καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντά σε.

Ωδὴ, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὥρθιζοντα.

Ζῶσόν με τὸν ἀσωτον Πανάγιαντε, πρόστηθί ρῦσαι με ἐξ ἔχθρῶν μου ὄρατῶν, καὶ ἀσφάτων, πάντων, τῶν συνθλιβόντων αἱ τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Ιλεων τὸν σὸν οἰὸν ἀπέργασαι, ὅταν τὰ ἔργα μου, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερὰ, εἴποι μέλλη ἐτάξειν μή με ἐκπέμψῃ εἰς πῦρ τὸν κατακεκριμένον.

Εἰς τὴν σὴν ἀμέτρητον χρηστότητα, Δέσποτα Κύριε ὁ ταλαιπωρος ἐγὼ, θαρρῶν καὶ τῆς Μητρός σου, τὰς ἴκεσίας Σωτῆρ, οὐκ ἀπογνώσω ὅλως.

Ολος ἐκ νεότητος Πανάμυμε, γέγονα ἀγρηστος, γένερωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τεθάνατωμένος, ὁ τάλας κεῖμαι δεινῶς· ἀλλὰ ἀνάστησόν με.

Ωδὴ ζ'. Εἴδοκος ἐν ὅλῃ.

Προσπίπτωσοι Μαρία Πανάγιαντε, καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθμοῦ· Θεοτόκε ρῦσαι, ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, κρίσεως μελλούσης, καὶ πυρὸς αἰωνίου.

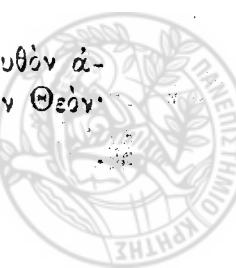
Κατάρδευσον πρεσβειῶν σου νάμασι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, τῶν παθῶν φλεγθεῖσαν, τῷ καύσωνι καὶ δεῖξον, καρποφόρον ταύτην, ὑπέραγνη Μαρία.

Αγίασόν με ὅλον καὶ λάμπρυνον, τὸ ἱλαστήριον πιστῶν, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀνάδειξόν με Κόρη, οίκον τῆς ἀγίας, Τριάδος δυτωπῶ σε.

Αιμένα σε γινώσκω γαλήνιον, Θεοκυῆτορ Μαριάμ· καὶ βοῶ ἐκ βάθους, καρδίας μὴ ἔασης, βυθισθῆναι Κόρη, ἐγέρου ταῖς τρικυμίας.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πλήθη.

Τῶν ἐναντίων λογισμῶν ἐκταξάσσει με κλύδων, καὶ τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖ· εἰς βυθὸν ἀπωλείας, κατάγουσι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν· ἀλλ' οἴκτειρόν με ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν·

καὶ βῆσαι με τὸν δοῦλόν σου, μελλούσας ἀπειλῆς μόνη εὐλογημένη.

Ωδὴ, ζ. Ήμάρτομεν.

Ιητρώγιστα παρεπίκρανα, τὸν μακρόθυμον καὶ πλαστούργόν μου, ὅστις ἔπλασε πάλαις ἐκ γῆς με, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν· ἀλλ' ἔξιλέωσαί μοις τοῦτον Παρθένε, ταῖς μυτρικαῖς σου λιταῖς.

Ω Δέσποινα ἡ ἀνοίξασα, τὰς σεπτὰς πύλας τοῦ Παραδείσου· ταύτας κάπιοι κλεισθεῖσας Παρθένε, διὰ πρᾶξεων ἀτόπων ὡν ἐπραξα, ὑπανοίξασα σῶσόν με, καὶ δεῖξον οἰκητόρα αὐτοῦ.

Ιλέωσον τὸν νίόν σου καὶ Κύριον, καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ εὐεργέτην, Δέσποινα Παναγία Παρθένε, ταῦς βυθῆναι με κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν ἀγίων, καὶ δόξης αἰωνίου τυχεῖν.

Αγίασον φωταγώγησον, τὴν καρδίαν μου Θεογεννῆτορ· ἔγρανον ὄχετούς τῶν παθῶν μου, ἃνον ὕδατι τῆς θείας πρεσβείας σου, καὶ ἀξίωσον φέρειν σοι ὑπονομούσον εὐπρόσδεκτον ψυχῆς καθαρᾶς.

Ωδὴ, η. Ον φρίττουσι.

Χρεωστικῶς τὴν σὴν προσκαλούμεθα, πρεσβείαν Μῆτερ Θεοῦ πρὸς τὸν σὸν νίόν, πάντες οἱ ἐπταικότες, καὶ κατακεκριμένοι· ἵνα τῆς γεέννης, τῇ μεσιτείᾳ σου βυθῶμεν.

Εγγυητής γενοῦ μοι Πανάμωμε, πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, ὅταν ἐπὶ γῆς, ἐλθῃ τοῦ κρίναι πάντας, καὶ δεῖξόν με μερίδος, τῆς τῶν σωζομένων, τὸν ἀθλιον ἐκδυσασῶ σε.

Σβέσον τὸ πῦρ τῶν παθῶν καὶ νέκρωσον, τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, φώτισον τὸν νοῦν, κάθαρον τὴν καρδίαν, καὶ θρέψον τὴν ψυχὴν μου, ἀρτῷ οὐρανίῳ, καὶ σῶσόν με Θεογεννῆτορ.

Οδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ Δέσποινα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ τὸν ἀμαρτωλὸν, κλῖνόν μοι τὴν καρδίαν, εἰς ὄδὸν σωτηρίας· σὲ γὰρ ἔχω μόνην, ἀντίληψιν καὶ προστασίαν.

Ο Εἰρήμος.

Ον στρατιᾷ οὐρανῶν δοξάζουσι· καὶ φρίττει τὰ Χεροβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις· ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερψύσσετε.

Ωδὴ, θ. Άσπόρου συλλήψεως.

Εγὼ ὁ κατάκριτος, καὶ δλως ἀδιόρθωτος ἐγὼ ὁ τάλας· ὁ πάντων ὑπεύθυνος, ἐτέρους κατέκρινα ὄντας ἀκατακρίτους· οὐαὶ μοι τότε ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς κρίσεως Παρθένε· ὅτι μέλλω κατακρίνεσθαι.

Αἰγμάλωτον εἶλέ με, καὶ σπεύδει ἀπολέσαι με ὁ πάντας θέλων, ὀλέσαι διάβολος· ἀλλ' ὁ Κόρη εὐσπλαγχνε, μὴ με ἐγκαταλίπης· μὴ παραδώῃς με ἔχθροῖς· μὴ ἔάσῃς ἀπωλέσθαι, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου.

Ελπὶς ἀκαταίσχυντε, βοήθεια καὶ σκέπη μου καταφυγὴ μου, θερμή τε ἀντίληψις, βοήθησόν μοι τότε, ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, καὶ βῆσαι πάσης με ἀπειλῆς, καὶ νίον τῆς Βασιλείας, τοῦ νίοῦ σου δεῖξον ἀχραντε.

Υμῶν Πανύμηντε, τὴν δόξαν τὴν λαμπρότητα τὴν δυναστείαν, τὸ ἄρατον ἔλεος, τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας σου καὶ τῆς φιλανθρωπίας· καὶ ίκετεύω σε ἀγαθή· μὴ ἐκπέσω τῆς ἐλπίδος· ἀλλὰ τύχαιμι τῆς δόξης σου.

Προσόμοια. Ολην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε θεῖον σκήνωμα, Θεοῦ τοῦ πάντων Δεσπότου· χαῖρε τὸ ἐνίσχυμα, καὶ Μαρτύρων στέφανος ἀμαράντινος· τὸν πιστῶν στήριγμα· καὶ Ὀσίων δόξα· χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε· Χαῖρε τὸ καυχημα, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· τῶν Προφητῶν ὑπόθεσις· καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα· Χαῖρε τῆς ἀπάτης, τὴν πλάνην ἡ πατήσασα ἀγνή· ἀμαρτιῶν ἴλαστήριον· Χαῖρε Μητροπάθετε.

Χαῖρε σικητήριον, φωτὸς σεμνὴ Παναγία· χαῖρε στύλε πύρινε, δί οὖ ὀδηγήθημεν πρὸς οὐράνιον, οἱ φθορᾶς μέτοχοι, μακαρίαν δόξαν, καὶ ἀνώλεθρον κατάπαυσιν· χαῖρε ἡ ἀμπελος, βότρυν τῆς ζωῆς ἡ βλαστήσασα, γλεῦκος ἐναποστάζοντα, καὶ μέθην κακίας ἔξαίροντα, καὶ τῆς εὐφροσύνης, ποτίζοντα τὸν οἶνον τοὺς πιστοὺς, Θεοῦ λοχεύτριαν Δέσποινα καθημολογοῦντάς σε.

Χαῖρε τὸ λαμπρότατον, τοῦ βασιλέως Κυρίου, καὶ φαιδρὸν παλάτιον, χαῖροις πόλις ἔμψυχε τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε μόνη ἀρρένητος, καὶ βεβαία σκέπη, τῶν ἐν πίστει δεομένων σου· Χαῖρε διάσωσμα, κόσμου καὶ θερμὸν ἴλαστήριον· Χαῖρε ἡ θείως σθέτασα, τῆς πολυμετίας τὴν κάμινον· Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων, ἡ θεία γαρμονή καὶ τῶν βροτῶν, ἡ κραταιά καὶ ἀνώλεθρος Δέσποινα βοῆθεια.

Δέξαι μου τὴν δέσποιν, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον· ὡς οὐδεὶς ἄλλος γάρ, ἐπὶ γῆς Πάναγνε, ἐν ἀνθρώποις ἐπλημμέλησα· διὸ τὴν θείαν σου, χάριν ἐξαιτῶ ὁ πανάθλιος· προφθάσασά με στέκτειρον, νῦν ὁδυνηῶς συνεχόμενον· καὶ μὴ με εἰς τέλος, ἔσσης κινδυνεύειν τὸν εἰς σὲ, μόνην ἐλπίσαντα Δέσποινα, πάντων τὸ διάσωσμα.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΟΡΙΟΥ

Ο ὅν ἡ ἀκροστιχίς.

Δός μοι Παρθένε, δάκρυα μετανοίας.

Ωδὴ, α'. ἦχος Λξ'. Ως ἐν ἡπείρῳ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ θρῆνον προσδέγου ἐκ ρύπαρᾶς, καρδίας Πανάμωμε, καὶ γειλέων ἐναγῶν· καὶ ἐκ ρύπου πλύνόν με παθῶν, καὶ πταισμάτων χαλεπῶν· ἵνα δοξάζω σε.

Ομέρους δακρύων μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς, Παναγία Δέσποινα, ὅπως κλαύσωμαι θερμῶς, ἀπέρ ἐπλημμέλητα ἐν γῇ, καὶ ρυσθῶ ἀναμενούσῃς με κολάσεως.

Στέναξον κλαύσον ψυχή μου καὶ σεαυτὴν, ἀπεντεῦθεν πένθησον, ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ, σῆς Μητρὸς οἰκτίρμον ταῖς λιταῖς, τὸν ὑπεύθυνον φρικτῆς ῥῦσαι γεέννης με.

Μή μου τὸν θρῆνον ἀπώσῃ ἡ τὴν πηγὴν, τοῦ ἐλέους τέξασα· ἀλλ’ εὐσπλάγχνως ἀγαθή, σῷ ἵλεῳ ὅμιματι ψυχῆς, Θεοτόκε τῆς ἐμῆς πάθη θεράπευσον.

Ωδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἐν βροτοῖς, ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας, καὶ ἀτώτως βιώσας, ὥσπερ ἐγὼ ἀγαθή, ἐν ἀσελγείαις δεινῶς τὸ γάρ θεῖον, βάπτισμα ἐμόλυνα.

Ιδοὺς ἐπῆλθον ἐπ' ἐμὲ, ὥσπερ μάστιγες πᾶσαι, τοῦ ἔχθροῦ αἱ κακίαι· βαρυνθεῖσαι γάρ σῷοδρῶς, προσώζεσαν καὶ ψυχῆς, ἀπειλοῦσι, παντελῇ κατάπτωσιν.

Ιμολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων, διὰ τοῦτο σοὶ πίσται, προσπίπτω ἀναβοῶν, ἐν ὕρᾳ τῇ φοβερᾷ, ἵλεωσαι, ὅνπερ ἐσωμάτωσας.

Αγία Δέσποινα ἐμὲ, τὸν ὑπεύθυνον πάσης, ἐξελοῦ καταδίκης, παξόησίαν πρὸς Θεὸν, ὡς ἔχουσα Μητρικὴν, καὶ νυμφῶνι, τούτου με κατάταξον.

Ωδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ροήν μοι δώρησαι, δακρύων Δέσποινα, ὅπως πλύνω τὸν ρύπον τὸν τῆς ψυχῆς, καὶ εὗρω ὁ ἀθλιός, ὅπερ ἀπώλεσα κάλλος, συμβουλίᾳ τῇ τοῦ ὄφεως.

Θεέ μου εὐσπλάγχνε, Χριστὲ φιλάνθρωπε, θελητὰ τοῦ ἐλέους νῦν ἐπ' ἐμοὶ, βάνον σου τὸ ἐλεος· ἐκδυσωπεῖσε ἡ ἐλπίς, καὶ προστάτις μου καὶ Μήτηρ σου.

Εμὲ τὸν ἀσωτὸν, τὸν παροργίσαντα, ὑπέρ πάντας ἀνθρώπους τὸν σὸν υἱὸν, αἰωνίων λύτρωσαι, βασάνων μόνη ἡ ἐλπίς, τῶν πιστῶν Θεογεννήτρια.

Νομήν κατέπαυσας, θανάτου τέξασα, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· ὅθεν καὶ μέ, νεκρωθέντα ζώωσον, ταῖς ἀμαρτίαις καὶ ζωῆς, αἰωνίου καταξίωσον.

Ωδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Εγθρός με πράττοντα καθορῶν, πᾶσαν ἀνομίαν ἀναιδῶς, ἐπιγελᾶ μου τοῖς πταισμασι· ρῦσαι με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας ἀγνή, καὶ τρέψον εἰς αἰσχύνην αὐτοῦ τὸν γέλωτα.

Διάσωσόν με ἀπὸ παθῶν, θλίψεως καὶ βλάβης πονηρῶν, τῶν ἐνσυντίων καὶ λύτρωσαι, τούτων τῆς ἐνέδρας τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν· μὴ εἴποιεν πρὸς τοῦτον ἀγνὴ ἴσχύσαμεν.

Αδίκων λύτρωσαί με χειρῶν, γλώσσης τε δολίας καὶ δεινῶν, χειλέων Κόρη Θεόνυμφε· πᾶσαν γάρ ἐθέμην τὴν προσδοκίαν μου, ἐν σοὶ μὴ αἰσχυνθείην καθικετεύω σε.

Καρδίας δίδου μοι συντριβὴν, καὶ δακρύων Κόρη ὄχετούς, πτωχείαν τε τὴν τοῦ Πνεύματος· ὅπως μου θρηνήσω Θεοχαρίτωτε, κακῶς μοι τὰ πραχθέντα ὡς θρήνων ἀξία.

Ωδὴ, ζ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Εσήν τῶν δακρύων μου, τὴν μικρὰν καὶ πενιχρὰν, προσδεξαμένη Δέσποινα, ὡς ἐκλεκτὸν

εὐάδες καὶ καθαρὸν, μῦρον καὶ θυμίαμα, τῆς δυσώδους με ῥῦσαι παθῶν σχέσεως.

Υπέκυψα πάθεσι, μακρυνθεὶς ἀπὸ Θεοῦ, ἀσώτως ὁ πανάθλιος· ὃν δυσώπησον σῶσαι με ἐγαθὴ· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον· καὶ στολαῖς με ταῖς πρώτην καταλάμπρυνον.

Αγίων Ἀγγέλων σε, τὴν εὐπρέπειαν ὑμνῶ, καὶ δυσωπὸν Πανάμωμε, τὰ ἀπρεπῆ ἀπέλασον ἀπὸ ἔμοῦ, δαιμόνων φαντάσματα, ἐν γαλήνῃ τηροῦσα τὴν καρδίαν μου.

Μὴ κῦμα καλύψη με· μὴ ποντίσῃ καταιγίς· μὴ ἀφανίσῃ πέλαγος· μὴ καταδύῃ θάλασσα καὶ βυθὸς, πικρᾶς ἀπογνώσεως, ἀλιμυρᾶς ἀπωλείας Κόρη Πάναγνε.

Κάθισμα.   Εἶλπις τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Απὸ καρδίας στεναγμοὺς, καὶ ἐκ σπλάγχνων σοι φέρω, τὴν σὴν Πανάμωμε αἴτῶν, εὔμενη προστασίαν· ἐλέησον τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν· ἵλεωσον τὸν πολυέλεον Θεὸν, ῥυσθῆναι με τῆς κοίσεως, καὶ λίμνης τοῦ πυρὸς μόνη εὐλογημένη.

Ωδὴ, ζ'.   Δροσοβόλον μέν.

Επὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ ἄθλιος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπὸ ἔμοῦ, τὸ πρόσωπον τὸ σὸν· μὴ σπλάγχνα φιλάνθρωπα τὰ σὰ, κλείσῃς μοι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ βοηθεῖ μοι.

Τῶν πταισμάτων βυθιζόμενον τῷ κλύδῳ, ἀνάγαγε Θεόνυμφε, καὶ πρὸς θεῖόν με ἀπαθίας ἦθυνον ἀγνή, λιμένα βοῶντα εὐλαβῶς· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ανομίας ἐργαστήριον γεγένημα, καὶ πάσης ἐργασίας αἰσχρᾶς, καταγώγιον καὶ δογχῖον φαύλων ἔνοιῶν· ἀλλ' ὡς πολυύμνητε ἀγνή, δοχεῖον ἀγίον Θεοῦ σύ με ἀγίασον.

Νοερᾶς ὡς βαθυλῶνος τῆς συγχύσεως, δυνάστης ὁ Ἀσσύριος νοῦς, ἐπταπλασίως, λογισμῶν ἔμπτύρων ἐν ἔμοι, ἐξέκαυσε κάμινον ἀγνή· ἐν γῇ με ἀφλεκτον τῇ σῇ δρόσῳ συντήρησον.

Ωδὴ, η'.   Ήχ φλογὸς τοῖς θείοις.

Ορατῶς τῇ εἰκόνι σου παριστάμενος, ἀοράτως δοκῶ σοι ζώσῃ παρίστασθαι, Μῆτερ τῆς ζωῆς, μετὰ δέους δεόμενος, ἔχθρῶν ἀοράτων, καὶ δραπτὸν με ῥῦσαι.

Ικεσίαν Παρθένε Θεῷ προσάγαγε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Θεοχαρίτωτε, καὶ τῆς τῶν παθῶν ἐνοχῆς ἡμᾶς ῥύσασθαι· καὶ τῆς τῶν δαιμόνων κακίστης ἐπηρείας.

Αμαρτίας τὸν σάκκον τὸν σκοτεινὸν καὶ τραχὺν, διαρρήξασα ἐνδυσον σωτηρίαν με, καὶ τὴν ἀληθῆ εὐφροσύνην περιζωσον· ἵνα σε δοξάζω ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας ἡ ἄβυσσος ἡ ἀπέραντος· εὐτπλαγχνίας ἡ θάλασσα ἡ ἀμέτρητος· τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ ἑτοίμη βοήθεια, σῶσόν με Παρθένε τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Αἰνοῦμεν   Ο Εἰρήνης.

Εκ φλογὸς τοῖς ὄσιοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπαντα γάρ δρᾶς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν.

Ωδὴ, θ'.   Θεὸν ἀνθρώποις ιδεῖν.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ ἡδογῶν βυθίζει με εἰς χάος Πανάμωμε· κυρίερνή-

την Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη σωτηρία, τῶν πιστῶν καὶ ἀπολύτρωσις.

Αεὶ τὴν σκέπην σου καὶ ἀντίληψιν, χειραγωγὸν αἰτοῦμαι συμπαρεῖναί μοι Δέσποινα· ἐξαιρέτως ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ ἐν τῇ τῆς ἑζόδου, ὅτε ζοφώδης μοι, φάλαγξ τῶν δαιμόνων, πονηρὰ ἐπισυστήσεται.

Τλάδους σχέσεώς με ἀπάλλαξον, καὶ καθαρῶς ἀυτῷ τῷ νοὶ ἐνοπτρίζεσθαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ παράσχου μοι, σὲ τὴν ἐμὴν ἐλπίδα Θεογεννήτρια, τὸ φῶς τὴν ζωὴν, τὸν γλυκασμὸν καὶ ἀγαλλίαμα.

Λαβὼν τὸν πλοῦτον ἐκ σοῦ τῆς χάριτος, τῆς σῆς Χριστὲ ἀσώτως μὲν αὐτὸν διεσκόρπισα· κολληθεὶς δὲ πολίταις ἐπτώχευσα, φαύλαις φιληδονίαις, λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλὰ ταῖς λιταῖς, τῆς σῆς Μητρὸς οἰκτίρμον σῶσόν με.

Προσόμοια.   Τριήμερος ἀνέστης.

Χαῖρε ὁ θησαυρὸς τῆς ζωῆς· Χαῖρε λυχνία πάγχρυσε· Χαῖρε στάμνε, μάννα φέρουσα Χριστὸν, τὸν πάντων βασιλέα· Χαῖρε ἀγνὴ Παρθένε· Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας σεμνὴ, ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος· Χαῖρε μόνη προστασία τῶν πιστῶν· Χαῖρε τοῦ κόσμου δόξα, ὑπερευλογημένη· Χαῖρε βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Χαῖρε ἡ ἀγλαόκαρπος, μηλέα ἐξ ἡς ἔφυσε, μῆλον θεῖον, καὶ πανεύοσμον ἀγνὴ· Χαῖρε ροιὰ γλυκεῖα, κοκκοθαφῆς Παρθένε· Χαῖρε ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κινδύνοις συνεχόμενον, καὶ θλίψεις τὸν δοῦλόν σου, Θεοτόκε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ· ἀλλ’ οἰκτείρον καὶ σῶσον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, καὶ τῶν δεινῶν με ἐλευθέρωσον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

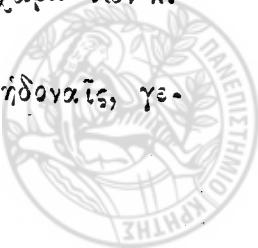
Ωδὴ, α'. ἦχος Λβ'.   Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

ΧΑΡΙΤΟΣ ΣΟΥ ἀγαθὴ, τὸν ταπεινὴν μου πλῆσον καρδίαν· ὅπως σοι χαρᾶς, ἐκβοήσω φωνὴν, ἀνύμφευτε Κόρη, χαῖρε Μήτυρ τῆς ζωῆς· χαῖρε ἡγγέλων καύχημα.

Χαῖρε πύλη νοητὴ· χαῖρε ἡ στήλη τῆς Παρθενίας· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀποξέρντως ἡμῖν, πηγάσσασα Κόρη, τοῖς εἰδόσι σε Θεοῦ παναληθῆ λοχεύτριαν.

Χαῖρε γέφυρα θητούς, ζωὴν πρὸς θείαν μεταγαγοῦσα· γαῖρε ἡ ἐλπὶς καὶ χαρὰ τῶν πιστῶν, Πλανύμνητε Κόρη· χαῖρε θεόνε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Μαρτύρων στέφανε.

Μὴ παρίδης ἀγαθὴ, διεφθαρμένον ἐν ἀγορίαις, ὅλον ἐναγῆ ταῖς πικραῖς ἥδεναῖς, γε-

νόμενον Κόρη· ἀλλά ῥύπου με παντὸς, ἀπόπλυνον καὶ σῶσόν με.

Ωδὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Χαῖρε ζωῆς ἄσυλον, ταμεῖον μόνη εὐλογημένη· χαῖρε τίμιον διάδημα, βασιλέων, χαῖρος εἰκουμένης τὸ καύχημα.

Χαῖρε χαρᾶς ἀχραντον, δοχεῖον μόνη Θεοκυῆτορ· γαῖρε καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων, χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Χαῖρε χρυσοῦ οἰκημα, Θεοῦ τοῦ Λόγου δεδοξασμένη· χαῖρε καύχημα παγκόσμιον· πιστῶν χαῖρε, ἀκουσμα καὶ λάλημα τίμιον.

Εκύησας ἀχραντε, τὸν κτίστην πάντων καὶ εὐεργέτην· ὃν ἵλιωσαι Πανάμωμε, τοῦ τυγχεῖν με, δόξης τῆς ἔκει καὶ λαμπρότητος.

Ωδὴ, δ'. Ακτίκοεν ὁ Προφήτης.

Χαῖρε πιότατον ὄρος, ἐνῷ περ κατεσκήνωσεν ὁ πάντων κτίστης· χαῖρε φῶς τὸ ἐκ φωτὸς κυνῆσασα, τὸ φωτίσαν οἰκουμένην ἀπασαν· ἀκήρατε χαῖρε Παρθένε, τῆς βασιλείας, τὸ τεῖχος τὸ ἀπόρθητον.

Χαρᾶς ἀφράστου δοχεῖον, χαῖρε ἀγνὴ ὀλόφωτε εὐλογημένη· τὸ τοῦ κόσμου χαῖρε καταφύγιον· τῶν πταισμάτων χαῖρε ἱλαστήριον· Παντάνασσα χαῖρε Μαρία, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος.

Επτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας φέρουσαν Κόρη, ὁ προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας· διὸ Βοῶ σοι· φώτισόν με τὸν δοῦλόν σου.

Τὴν ποίμνην σου Θεοτόκε, νῦν κινδυνεύουσαν Παρθένε σῶσον· ἔχεις γὰρ τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι, ὡς τὸν πάντων Ἀνακτα κυνῆσασα· καὶ ῥῦσαι φθορέων ἀνθρώπων, καὶ κακοτρόπων, ὡς ἀγαθὴ τοὺς δούλους σου.

Ωδὴ, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Χαῖρε πάσης Ἀνασσα τῆς κτίσεως· χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπὶς, τῶν εἰς αὲ προστρεχόντων· χαῖρε πηγὴ καθαρὰ τοῦ ἀκενώτου ῥείθρου.

Χαῖρε φωτεινότατον Παλάτιον, ἀχραντε Δέσποινα, τοῦ τὰ πάντα τῇ χειρὶ, κατέχοντος ἀρρήτως· χαῖρε ὁσίων στολὴ, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος.

Χαῖρε στύλε πύρινε μετάγουσα, Κόρη Πλανύμνητε, Ιερανὴ τὸν νοητὸν, εἰς θείας καταπάνσεις· χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη Θεομῆτορ.

Σῶσόν με τὸν δεῖλαιον Πανάμωμε, γαλεπαῖς μάστιξι καὶ ποικίλαις συμφοραῖς, κρατούμενον διόλου· καὶ μὴ ἔστης ἀγνὴ εἰς τέλος κινδυνεύειν.

Ωδὴ, ζ'. Εἴσοδος ἐν ὅλῃ.

Χαῖρε πηγὴ ὀλιζόου νάματος· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ· χαῖρε θεία σκέπη τῶν πίστει σε τιμώντων· χαῖρε τίμιον ἀσμα τῶν Ἀσωμάτων.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε ἡ τεκοῦσα Θεὸν

σεταρχωμένον· χαῖρε πρόξενε τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἔξιλασμα· χαῖρε βροτῶν πρὸς Θεὸν, παρόρησία μόνη, Παρθένες Θεοτόκε· χαῖρε πάγχρυσον, δοχεῖον τοῦ ὑψίστου.

Εν πειρασμοῖς γινώσκω προστάτιν σε· καὶ ἐν ταῖς νόσοις Ἰατρὸν· ἐν ταῖς τρικυμίαις γαλήνιον λιμένα· καὶ ἐν θλίψεσι χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Κάθισμα. Λύτόμελον.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἦκουσε γὰρ τὸ χάρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμὸν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ· ἀλλ’ οὕτως ἔλεγεν· ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι· κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Ωδὴ, ζ'. Άμαξτομεν ἵνομίσαμεν.

Χαῖρε Ναὲ Θεοκόσμητε· χαῖρε ἐμψύχον τοῦ βασιλέως τέμενος, Θεοδόξαστε Κόρη· χαῖρε ἄγκυρα τῆς πίστεως ἄχραντε· χαῖρε κάλλος πολύευκτον πανύμηντε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Χαῖρε πιστῶν ἐγκαλλώπισμα, παντευλόγητε Θεοκυῆτορ· χαῖρε τὸ περιβόητον θαῦμα, καὶ περίδοξον Ἀγγέλων καὶ στήριγμα, τῶν βροτῶν κραταιότατον ἀνύμφευτε· χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Χαῖρε αὔγὴ ἡ τὸν ἥλιον, ἀνατεῖλασα παντὶ τῷ κόσμῳ· χαῖρε τῆς ἀγωρῆτου οὐσίας, καταγώγιον φαιδρὸν καὶ παράδοξον· χαῖρε ἐμψύχε τράπεζα βαστάζουσα Πάναγνε ἀρτον ζωῆς.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, τῷ οἰκέτῃ σου Θεογεννῆτορ· τῇ σκέπη με σκέπασον τῆς θείας πρεσβείας σου, καὶ φύλαξον ὡς κόρην ὁφθαλμοῦ· καὶ διάσωσον ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ, τὸν πεποιθότα εἰς σέ.

Ωδὴ, η'. Ον στρατιά.

Ιερωτάταις φωναῖς σε ἄχραντε, γεραίσομεν οἱ πιστοὶ σὺν τῷ Γαβριὴλ, κράζοντες ἀστιγήτως· χαῖρε Κυρίου Μήτηρ· χαῖρε προστασία τῶν καταπονουμένων.

Ω; ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάντων κτισμάτων σεμνὴ, ὡς τὸν Ποιητὴν, τούτων ἀποτεκοῦσα· διὸ γεγγότες, κράζομεν ἀπαύστως, τὸ χαῖρέ σοι εὐλογημένη.

Α πὲ πασῶν συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, νόσου καὶ ὀργῆς, λύτρωσαι τὸν τὴν θείαν, θερμῶς ἐπιζητοῦντα, σκέπτην σου Παρθένες· ὅπως ὑμῶν σε εὐχαρίστως.

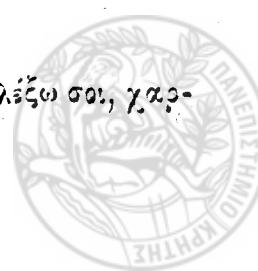
Νέφος πολλῶν ἐκύκλωσεν ἀσπίλε, σφαλμάτων μου τὴν ψυχήν· ἀλλ’ ὡς ἀγαθή, σῶσόν με γι τεκοῦσα, Θεόν τε καὶ Σωτῆρα, καὶ τῆς αἰώνιου, κολάσεώς με βῆσαι.

Ο Βίρμός.

Ον στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶτα πνοή καὶ κτίσις, ὑψεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε.

Ωδὴ, θ'. Ασπόρου συλλήψεως.

Νέον με ἀπέργασαι, τοῖς πταίσμασι· γηράσαντα Θεοκυῆτας· φωνὴν ὅπως λίξω σοι, χα-

μόσυνον Δέσποινα, μετά τοῦ Ἀρχαγγέλου· χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε πάντων προστασία, τῶν τιμώντων σε Πανύμνητε.

Η θίως πατήσασα· τὴν τῆς ἀπάτης κάμινον χαῖρε Παρθένε· δὶς ἡς τὰ εὐράνια, τῇ γῇ ευναγάλλονται· χαῖρε ἡ κεκλεισμένη, ἡμῖν ἀνοίξασα τὴν Ἐδέμ· χαῖρε πάσης οἰκουμένης, ἀγαλλίαμα καὶ καύχημα.

Σύμου καταστόρεσον, τῶν πειρασμῶν τὸν κλύδωνα· σὺ τῶν πταισμάτων, τὸν ἄβυσσον ἔγρανον, τῶν νῦν συνεχόντων με, καὶ πρὸς βυθὸν ἐλκόντων, τῆς ἀπωλείας ἀγαθὴ· πλένου ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχω, προστασίαν ὁ Πανάθλιος.

Θεόνυμφε Δέσποινα· Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα· ἀγίων δόξα· σὺν τούτοις ἵκέτευε, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ λύσιν ὄφλημάτων, καὶ ἐνισχύσαι πάντας καλῶς, τῆς ζωῆς ἡμῶν τὸν δρόμον, ἑκτελέσαι· θεῖα πράττοντας.

Προσδόκιμοι.   Ολην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε Παντοκράτορος, Θεοῦ δοχεῖον Παρθένε· Χαῖρε ἀστρον ἀδυτον· Χαῖρε πολυώνυμε· Χαῖρε πάνσεμνε, ἡ τὸ φῶς τέξασα, τῆς ἐν γῇ ἀμωμε, καὶ τὰ πάντα καταυγάσασα· Χαῖρε παλάτιον, ἐμψυχον τοῦ πάντων δεσπόζοντος· Χαῖρε τῆς Εὐας λύτρωσις· καὶ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνόρθωσις· Χαῖρε Θεοτόκε, κρατοίωμα καὶ σκέπη τῶν πιστῶν· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἀνάκλησις· Χαῖρε ἀπειρόγαμε.

Χαῖρε ἀειπάρθενε, Παμφαεστάτη σελήνη· ἡ τὸ φῶς λαμβάνουσα, ἐξ ἡλίου Πάναγνε τοῦ φωτίζοντος, νοητῶς ἀπασαν, διὰ σοῦ τὴν κτίσιν, καὶ τὸ σκότος ἐκδιώκοντος· Χαῖρε ἡ καυσωνος, καὶ δικαιοσύνης ἀκρότητα, ζυγοῦτε καὶ τοῦ λέοντος, ὥσπερ τῆς Παρθένου τὸ ζώδιον, τῇ σῇ μεσιτείᾳ, κεράσασα Πανύμνητε ἡμῖν, καὶ τὴν ὄργην ἐκμειλίσσουσα, Θεοῦ Παντοκράτορος.

Χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, παντὸς ὑπέρτερον κάλλους· Χαῖρε σεμνὸν δώρημα, τιμῆς πάσης ἀχραντες ὑψηλότερον· ἀστέκτου Θεότητος, ὅλης τὸ δοχεῖον· Σωτηρία μου Πανύμνητε, παρηγορία μου, ζωὴ φῶς ἐλπὶς θυμηδία μου· πνοή μου προστασία μου, μεσίτις γαλήνη καὶ καύχημα· ὕμνος καὶ χαρά μου, τρισφή μου βοηθός καὶ φωτισμός, ἀγιασμὸς καὶ λαμπρότητος μου, δόξα καὶ ἐπίσκεψις.

Στῆσόν μου Πανάχραντε, τὰς τῶν παθῶν διεκχύσεις· καὶ ῥόξας ἀνάστειλον, τὰς τῆς ἀμαρτίας μου καὶ χειμάρρους μου, τῶν παθῶν ἔγρανον· ἵκετεύω γάρ σε, καὶ προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι· σύντριψον Δέσποινα, τὴν πεπωρωμένην καρδίαν μου, πηγάς μοι κατανύξεως, καὶ δακρύων ὅμβρους παρέχουσα· ἵνα τὰς τε γεῖρας, καὶ ὅλον μου τὸ σῶμα ῥυπαθέν, τούτοις ἐκπλύνας τὸ ἔλεος, Θεοῦ ἐπισπάσωμαι..

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ωδὴ, α. ἡχος, βαρύν. Νεύσει σου πρός.

ΜΩΜΟΣ ἐν τοῖς οὐκ ἔστι, τῇ Παναμώμῳ Παρθένῳ καλὴ γὰρ καὶ ἀμωμος, ὑπάρχεις ὅλῃ Δέσποινα, πάλαι καθὼς ἀσματίζων, ἔφη Σολομῶν, καὶ πλησίον τοῦ Κτίστου σου.

Εὔστιμον οία ρόδον, καὶ καθαρώτατον κρῖνον, ἐν μέσῳ κοιλάδων σε, τῶν κοσμικῶν εὑράμεν οι, Λόγος ὁ δημιουργός, κόσμον ἐπὶ σοὶ, Θεοτόκε ἐσκήνωσεν.

Βέβαπται ἐκ πορφύρας, τῶν σῶν ἀχράντων αἰμάτων, στολὴ Θεοῦ φαντος, καὶ πορφυρὶς βασίλειος, λόγῳ τῷ πάντων Δεσπότη, σὰρξ ἐμψυχωμένη, Μαρία Πανύμνητε.

Σὺ τὸν Δημιουργόν σου, ἐν σῇ γαστρὶ δεξαμένη, φθερᾶς ἀνευ τέτοκας, βρέφος Θεὸν γενόμενον· ξένον τὸ θαῦμα ἢ δούλη, Μήτηρ χρηματίζεις, Δεσπότου ἀνύμφευτε.

Ωδὴ, γ'. Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ο θεηγόρος σε ποτὲ, προεθεάσατο τόμον· ἐν φ' λόγος γέγραπται ἀγνή, δακτύλῳ Πατρὸς· διὸ ικετεύω σε, βίβλῳ γραφῆναι με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀνομιῶν μου διαέργεσα.

Σὲ Δανιὴλ ὁ θαυμαστὸς, προεθεάσατο ὅρος, ἐξ οὐ λίθος τέτυπται Χριστὸς, συντρίψας ἀγνή δαιμόνων ξόανα· σθεν ὡς πάντων σε καλῶν, ὑμνολογοῦμεν αἰτίαν, οἱ λελυτρωμένοι τῇ κυήσει σου.

Τὴν πορφυρίδα τῆς σαρκὸς, ἐκ σῶν ἀχράντων αἰμάτων, ἐξυράνας ὁ παμβασιλεὺς, καὶ ταύτην φθορᾶς φορέσας ἀνευθεν, φύσει Θεός τε καὶ βροτὸς, ἐκ σοῦ προῆλθε Παρθένε, ἔχων βασιλείαν ἀδιάδοχον.

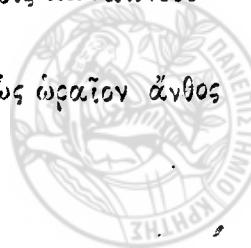
Η ἀνωδίνως τὸν Θεὸν, καὶ ἀπαθῶς τετοκυῖα, τὰς ὁδύνας τῆς πολυπαθοῦς, καρδίας μου δέομαι ἐπίσκεψαι, τῇ θείᾳ σου ἐπισκοπῇ· σὺ γὰρ ἐπίσκεψις κόσμου, Δέσποινα καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις.

Ωδὴ. δ'. Ο πατρικὸς κόλπους.

Νοεροῖς κόλοις τοῦ Πατρὸς, ἡγαπημένος ὡς οὐδὲς καθήμενος, ἐν τοῖς κόλποις σου καθεῖται, ὡς οὐδὲς σου Πάναγνε, ὁ μονογενῆς καὶ πρωτότοκος.

Πολυανθής πέφηνας λειμών· κῆπος εύώδης, εύθαλής Παράδεισος, ἡδυπνόοις καταπνέουσα ὁδμαῖς τῶν γαρίτων σου, τὸ δυσῶδες κόσμου Πανύμνητε.

Κασιλικῆς ρίζης καὶ φυλῆς, καὶ συγγενείας βασιλίδος τῆς τοῦ Δαβὶδ, ὡς ὥραιον ἄνθος

Δέσποινα, φυεῖσα ἔζήνθησας, ἡ βασίλισσα τὸν Βασιλέα Χριστὸν.

Λαβιτικὸν ἀσμά σοι σεμνή, περιχαρῶς ἀναβοῶμεν κράζοντες· χαῖρε ὁρὸς πῖον ἄγιον· κι-
θωτὲ κατάχρυσε, νοητοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος.

Ωδὴ, ε'. Κύριε δ Θεός μου.

Νόμον ἐγγεγραμμένον, πατρικῷ δακτύλῳ Θεοῦ ἀνάρχου, Θεὸν Λόγον ἀναρχὸν, φέροντα
τεθέαται, σὲ δ Ἡσαΐας Παρθένε, βίβλῳ τῆς ζωῆς ἡμᾶς ἐγγράφοντα.

Ανθος τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ἡ ῥάβδος ἡ ἀποτίστως, βλαστήσασα Πάναγνε, σα-
πρὰς ἐκβλαστάνουσαν, καὶ φθοροποιοὺς ἐνθυμήσεις, τὴν ἐμὴν καρδίαν καθάρισον.

Πιύλην τῆς μετανοίας, τὴν στενὴν καὶ τρίβον τὴν τεθλημένην, ἡ πύλη, ἡ ἔμψυχος, ἢν
Θεὸς διώδευσε, μετὰ πλατυσμοῦ τῆς καρδίας, χαρμοσύνως δός μοι διέρχεσθαι.

Εγειρον ἐν τῇ κλίνῃ, τὸν κοιμώμενόν με τῆς ἀμαρτίας· καὶ κοίμισον Δέσποινα, τὰς ἐμ-
παθεῖς κινήσεις μου, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, καὶ βαρέος ὑπνου ἐξύπνισον.

Ωδὴ, σ'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Πητορεῦσιν στόμα, λόγοις ἐρυηνεύειν οὐ σθένει, τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου Θεοτόκε, τὸν
γὰρ ταῖς ἀνω δυνάμεσιν ἀληπτὸν, μόνη ἀπορρήτως συλλαβοῦσα, τένοκας ἐκ Πνεύμα-
τος ἀγίου Πάναγνε.

Φιλικὰ καλήν σε μόνην, ἐν ταῖς γυναιξὶ καὶ ὡραίαν, ὡς ὅλην ἀμόλυντον καὶ ἀγίαν· ὡς ἰε-
ρὰν ὡς τιμίαν καὶ ἀσπιλὸν, ὡς καθαρωτέραν εύρηκώς σε, πάσης κτίσεως ὁ Κτίστης σοὶ
ἐνόρκησε.

Ιχμάτων ρεῖθρα, βλύζεις Θεοτόκε Παρθένε, καὶ παύεις νοσήματα, καὶ παρέχεις τὴν εὐ-
φροσύνην τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε· διὸ τὴν νοσοῦσαν ἀμαρτίαις, ἵασαι ψυχήν μου, ἀγαθὴ
καὶ σῶσόν με.

Εἰς τὸ πλῆθος βλέπων, τῆς σῆς εὔσπλαγχνίας Παρθένε, προσπίπτω σὺν δάκρυσι καὶ κραυ-
γάζω, τὴν ἐμὴν πᾶσαν ζωὴν διιθύνουσκο, ἐν τῇ ἀπολύσει μου τοῦ σκήνους, γενοῦ μοι ἀ-
νάπαυσις καὶ ἀπολύτρωσις.

Κάθισμα. Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν.

Δέσποινα ὡργίσθη ὁ οἰός σου ἀμαρτωλοῖς οἰκέταις· τὸν γὰρ οἴκτον εἰς ὀργὴν ἐτρέψαμεν
ἡμεῖς· ἀλλ' εἰς ἔλαιον αὐτὸν, σὺ μετοχέτευσον ἀγνὴ· σπλαγχνίσθητι μητρόθεε, ἱλέωσαι
τὸν εὔσπλαγχνον, πρεσβείαις αὐτοκινήτοις, τοὺς αἰχμαλώτους ἀνάρριψαι.

Ωδὴ, ζ'. Κάμινον παῖδες.

Ω μυστηρίου φρικῶδους καὶ ξένου! ὁ καινοτάτου ἀκούσματος! ὅτι Θεὸς γυναικὸς οἰός
γέγονε, πράγματι οὐ σχήματι· ἵνα θέσει οἰόν Θεοῦ ποιήσῃ με.

Τίς ποτε εἶδεν; ἡ ηκουσεν ὅλως, Κόρην Παρθένον ἐγκύμονα, ἀνει ἀνδρὸς συλλαβοῦσαν
καὶ τέξχαν; ἐν σοὶ μόνη Δέσποινα, τὰ ἀνήκουστα ηκουσται καὶ πέπρακται.

Ὕψος καὶ βάθος, καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ὄρατῆς ὅλης κτίσεως, τὸ μεγαλεῖον τοῦ
τόκου σου Δέσποινα, ὑπερβαίνει ταύτης γὰρ, ὑπὲρ λόγου τὸν κτίστην ἐσωμάτωσας.

Ορος τὸ μέγα ὄρεων ἀγίων, ὑπεραρθέν ἀγιότητι, τῶν οὐρανίων ἀυλῶν δυνάμεων, εἰς ὅρη πλανώμενον, ἀπωλείας ἀγνὴ ζῆτησον σῶσόν με.

Νέος οὐρανὸς ἀνεδείχθεις Θεοτόκε· καὶ λογικὸς Παράδεισος· ἐμψυχὸν τέμενος· σεπτὸν ἵερὸν· παλάτιον καθαρὸν τοῦ βασιλέως Ἰησοῦ, ναὸς περίδοξος· τοῦτον γαστρί σου, χωρήσασα, ἀστενοχωρήτως, εὑρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν Παρθένε.

Ιδατε λαοὶ καὶ θαυμάσατε δικαίως, καὶ θαυμαστὰ βοήσατε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀληθῶς· Παρθένου γὰρ ἐν χερσὶν, ὃν οὐ χωρεῖ ὁ οὐρανὸς, βρέφος συνέχεται, ἔργον ἴδιας χειρὸς, ἀφαρπᾶσαι βροτοὺς θέλων, χειρὸς τυραννούστης, χειρὶ παναλκεστάτη.

Ωρθης καθαρὰ, κιβωτὸς καὶ μυροθήκη, τὸ νοητὸν ἀγίασμα· καὶ ἐκλεκτὸν καὶ πολύτιμον· καὶ μῆρον τὸ σκευασθὲν οὐκ ἀνθρωπίνη μηχανῇ καὶ τέχνῃ Πάναγνε, μόνη Πατρὸς δὲ βουλήσει, καὶ Πνεύματος ἀγίου, τῇ ἐπιφοιτήσει χωρήσασα ἀξίως.

Αφλεκτος τὸ πῦρ τεκοῦσα διεψυλάχθης, Κόρη σεμνὴ πανύμνητε· διὸ ἱκέτευε ὅντες, σὺν ἀσωμάτων χοροῖς καὶ τοῖς ἀγίοις, τοὺς πιστοὺς σωθῆναι φάλλοντας· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύοῦτε.

Ο Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆ, καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑινωδὸν ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύοῦτε.

Ωδὴ, θ'. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Νῦν ἐπ' ἐμοὶ τὰ ἐλέη, τὰ σὰ θαυμάστωσον, Θεοκυῆτορ ἡ σώζουσα τοὺς ἐλπίζοντας, εἰς σὲ καὶ φύλαξον, ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ με, ἐκ τῶν ἀνθισταμένων δαιμόνων καὶ παθῶν μου, τῶν πτερύγων σου σκέπουσα.

Νεύματι φέροντα πάντα λόγον γεννήσασα, Θεογεννήτρια νεῦσον αὐτοῦ τοῖς νεύμασιν, εἶκεν με πάντοτε τὸν κάτω νενευχότα, καὶ νεύοντα πρὸς πάθη, σαρκὸς καὶ τοῖς δολίοις, τοῦ δολίου εἶκοντα νεύμασιν.

Οὐδεὶς προστρέχων τῇ σκέπῃ σου Θεοδόξαστε, κατηγυμένος ἀπῆλθε καὶ λύπης μέτογος, διὸ προστρέχοντα καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ἐλέησον Παρθένε, ἡ ἐμὴ προσδοκία· ἵνα πόθῳ ἀεὶ δοξάζω σε.

Τὸ πὸ ἐλέους ἀπείρου κατακαμπτόμενος, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους ἡμᾶς οὐ παρέθλεψεν, εἰς ὅδου βάραθρον, κατώτατον πεσόντας· ἐκ σοῦ δὲ φιλανθρώπων, ἀγνὴ ἐνανθρωπησας, ἀπωμένους ἀνεκαλέσατο.

Προσόμοια· Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Χαῖρε ἡ θεία κλίμαξ, δι τῆς κατέβη ὑπέρθεος, καὶ ἐρρύσατο τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ πάλαι πτώματος.

Χαῖρε τρυφῆς Παράδεισε, ἡ τὸ ξύλον μέσον ἄχραντε, τῆς ζωῆς ἀρράσως ἀγνὴ θλαστήσασα.

Χαῖρε φιλανθρώπου Μήτηρ Θεοῦ, ἐπ' ἐμοὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου Κόρη κατάπεμψον.

Τὸ πολλῶν ὁ δοῦλός σου ὀλεθρίων, ταρατόμενός σοι προσπίπτω, Θεοκυῆτορ πρόφθα-
σον καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Οὐ οὐ κροστιχίς.

Τὸν ἔθδομον θρῆνον δὲ πῶς παραδράμω;

Ωδὴ, α'. ἦχος βιρύς. Νεύσει σοι.

ΤΡΕΜΩ τὴν καταδίκην, τῆς ἀποφάσεως Κόρη· πρὸ δίκης τὰ ἔργα γὰρ, πικρῶς κα-
τηγοροῦσί μου· ὅθεν πρὶν λάβω τὴν πεῖραν, τῆς ἀποκειμένης ἔξετάσεως σῶσόν με.

Ολην ἀποκενώσας ὁ δυσμενὴς τὴν φαρέτραν, αὐτοῦ τῆς κακίας με, τοῖς βέλεσι κατέ-
τῷσεν· ὅθεν μὴ στέγων τοὺς πόνους, σοὶ τῇ σωτηρίᾳ, προσφεύγω Θεόνυμφε.

Νέον βρέφος ὡράθη, ὁ τῶν Ἀδάμ πλαστουργήσας, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, παλαιωθεῖσαν
πταίσμασι, πᾶσαν τὴν φύσιν καινίσαι, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν καταστῆσαι λαμπρότητα.

Εγειρόν με πεσόντα, τῶν συμφορῶν ἐν τῷ βάθει, Μαρία Πανάχραντε, καὶ νόσῳ κατα-
κείμενον, ταχέως ἀνάστησον μόνη, καταπονουμένων ἐτοίμη βοήθεια.

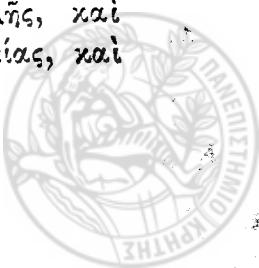
Ωδὴ, γ'. Ο κατ' ἀρχάς.

Βεβαρυμένος τῷ δεινῷ, τῆς ἀμαρτίας φορτίῳ, ὡς η πρὶν συγκύπτουσα χαμαὶ· καὶ γὼ σοι
προσπίπτω Παναμώμητε· ὡς οὖν ἐκείνην ὁ οἰός, ὁ σὸς δεσμῶν τῶν χρονίων, οὗτος σύ με
λῦσον τῶν πταισμάτων μου.

Δάκρυα τῆς στεναγμὸς, τῆς μετανοίας τὰ ἄνθη, ἐν ἐμοὶ καρπὸν αἰειθαλῆ, οὐδόλως Παρ-
θένες ἐπεδείξαντο· ἀλλ' ἀπογνώσεως ποθὲν, λαίλαψ σφοδρὰ ἐμπεσοῦσα, ταῦτα κατεμά-
ρανε Θεόνυμφε.

Ο Ιωσήφ κεκρατηκὼς, τῆς ἀκολάστου Δεσποίνης, τῶν ἀθέσμων πάλαι ήδενῶν, λαμπρὸς
βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν· ἐγὼ δὲ σώματος πολλοῖς, πάθεσιν εἴξας ἀφρόνως, ὑπὸ ἀμαρ-
τίας βασιλεύομαι.

Μὴ διαλίπης ἀγαθὴ, ὑπέρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύειν, τοῦ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ
τῆς ἐνεστώσης γῦν κακώσεως, καὶ συνοχῆς βαρβαρικῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας, καὶ
δεινῶν πεντοίων τοὺς τιμῶντάς σε.

Ωδὴ, δ'. Ο πατρικούς κόλπους.

Ομοιωθείς ἄνθρωπος ἡμῖν, Παρθενομῆτορ ὁ Πατρὸς ἀχώριστος, τὴν εὔτέλειαν τὴν γάπησεν· ὃν ἡμᾶς μιμήσασθαι, δυσωπεῖν μὴ παύση Πανύμνητε.

Νόμους διδοὺς νέους ἐπὶ γῆς, ὁ Ποιητὴς μακαρισμῶν ἀπήρξατο· οἱ πτωχοὶ λέγων μαχάριοι· οἱ πενθοῦντες ἄχραντε· οὓς ἡμᾶς πληροῦν καθικέτευε.

Θεὸν βροτοῖς τέξασα ἀγνή, σεσαρκωμένον ἔξ ἀγνῶν αἰμάτων σου· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τῶν παθῶν ρυσθῆναι με, καὶ πταισμάτων καὶ πάσης θλίψεως.

Ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀπειλῆς, Θεογεννῆτορ καὶ δεινῆς κολάσεως, καὶ πυρὸς αἰωνίζοντος· ὃ τοῖς παραβαίνουσι, τοὺς Χριστοῦ νόμους ἥτοιμασται.

Ωδὴ, ε'. Κύρις ὁ Θεός μου.

Ηκουσα τοῦ Προφήτου, καθ' ἑκάστην λέγοντος νύκτα λούσω, τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ ἑξέστην Πάναγνε· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζω· δίδου μοι δακρύων ὄχετούς τοῦ σώζεσθαι.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, νεκρωθέντα Κόρη τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνάστησον δέομαι· τὸν νοῦν εἰς μετάνοιαν· εἰς ἀξίους κόπους τὸ σῶμα, ἵνα εὐφρανθεὶς μεγαλύνω σε.

Ομβρησόν μοι ῥανίδα, συμπαθείας Κόρη Θεοκυττορ, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἔξαλεψόν, τῶν πληγῶν οὐλάς τε καὶ τύπους, εἰς τέλος αὐτῶν ἀφσνίσασα.

Νάουσιν ἀκαθάρτων, λογισμῶν οἱ χείμαρροι Θεομῆτορ, ἐκ τῆς παναθλίας μου, καρδίας καὶ πέμπουσι, τῷ νοητικῷ δυσωδίαν· ἀλλὰ τούτους ἕγρανον δέομαι.

Ωδὴ, ζ'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Δοῦλος ἀμαρτίας, ἔξ αὐτεξουσίου μου γνώμης, ἀθλίως γεγένημαι Θεοτόκε· ἀλλὰ πρὸς σὲ τὴν κυρίως Κυρίαν μου, αἴρων νοητῶς ψυχῆς τὰς κόρας, ρῦσαι τῆς δουλείας τῶν παθῶν με δέομαι.

Εσθεσα τὸν λύχνον, καὶ τὴν τῆς ἀγνείας λαμπάδα, τοῖς ἔργοις τοῦ σκότους καὶ ἀσελγείας· ἀλλ' ὑποστρέψας πρὸς σὲ τὴν ὑπέραγνον, δέομαι τοῖς δάκρυσί μου πάλιν, καὶ τοῖς στεναγμοῖς αὐτὴν ὑπάναψον.

Πισταμὸς χαρίτων, καὶ φωτὸς ἀυλοῦ δοχεῖον, ὑπάρχουσα Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς τοῦ νοούς μου κινήσεις χαρίτωσον· καὶ τῆς ζιφερᾶς ἰλύος κόσμου, ἐκλυτρωσαμένη, φώτισον καὶ λάμπεινον.

Σε τοῦ ἔχοντος τρόπου! πῶς διὰ σαρκὸς ἀχρειοῦται, τὸ θεῖον εἰκόνισμα τοῦ Δεσπότου! καὶ διὰ ταύτης σὺν πόνῳ λαμπρύνεται! τοῦτο τὸ μυστήριον Παρθένε, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, δωρεὰ γεγένηται..

Κάθισμα. Ο δι εμὲ ἀνασχόμενος.

Τὸν πανοικτίρμονα Κύριον, ὑπέρ ἡμῶν ἐκδυσάπησον, ρύσασθαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης παγίδος τοῦ ὄρεως.

Ωδὴ, ζ. Κάμινον παῖδες.

Σῶσαι τὸν κόσμον, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, δὶς οἰκτίρμὸν παραγέγονε· Θεοκυῆτορ, δὶὸς ίκετεύουσα, μὴ ἐλλίπης πάντοτε, ὑπέρ πάντων ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πράξις ἀρίστη ἐνάρετος πέλει, η̄ κεκρυμμένη καὶ ἀγνωστος· ἦν καὶ Θεὸς ἀοράτως προσθέχεται, ταύτης με ἀξίωσον, κοινωνὸν χρηματίσαι. Παντευλόγητε.

Αμαρτιῶν μου τὸ βάρος Παρθένε, καὶ τὸ φορτίον ἐλάφρυνον ὡς ἀγαθὴ τῷ οὐρανῷ σου κραυγάζοντα· ὁ ὑπεριψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ρώγυται πᾶσα ψυχὴ τῇ νηστείᾳ, καὶ τῷ ἐλαίῳ πιαίνεται· καὶ τοῖς δακρύοις ἀγνὴ καταρδεύεται· δὶὸς ίκετεύωσε, δὶς αὐτῶν τὴν ψυχήν μου καταφαίδρυνον.

Ωδὴ, η'. Αφλεκτος πυρί.

Αμεμπτος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων Θεοτόκε, καὶν ἄρα τούτου πέφυκεν, ἡμέρα μία ἐν τῷ βίῳ ζωὴ· ἔγὼ δὲ γεγηρακώς, ἐν ἀμαρτίαις οὐδαμῶς, μεμίσηκα πᾶσαν κακίαν· δὶὸς οἰκτείρησόν με, καὶ τῇ μετανοίᾳ, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Δάκρυά μοι δός, κατανύξεως Παρθένε, ὥσπερ χρυσοῦν ἡλάριον, ἐν τῇ ἀθλίᾳ μου βαλοῦσα ψυχῆ· ἦν ἔχω διηνεκῶς, μνήμην καὶ πόνον τῶν κακῶν· λόγων καὶ πράξεων· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, λιμὴν χειμαζομένων, καὶ ἀπηλπισμένων, ἐλπὶς καὶ προστασία.

Ρῦσαι ἐξ ἔχθρῶν, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον, καὶ πανάθλιον οἰκέτην σου ἀγνὴ, κινδύνων καὶ συμφορῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ νόσων ψάλλοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ

Αβυσσον παθῶν, τῶν ἐμῶν Θεοκυῆτορ, πῶς ξηρανεῖ μετάνοια; εἰ μὴ βληθῆ μοι καὶ τὸ πῦρ νοερῶς, ὁ βαλλεῖν οἵδε Χριστὸς, ὁ σὸς οὐίὸς ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντοτε, τοῦτον δυσώπει, μερίδος ἀξιῶσαι, τῆς τῶν σωζομένων τὴν ταπεινήν ψυχήν μου.

Ο Βίρμός.

Αφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆ· καὶ παιδίας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδιξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ

Ωδὴ, θ'. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Μὴ τῆς εἰκόνος φυλάξας ἀδιαλόγητον, ὁ φιλανθρώπως ἀνέλαβον ἐκ τοῦ κτίστου μου, πάσης ἀνάπλεως γεγέννημαι κακίας· η̄ μόνη διὰ λόγου, τὸν Κτίστην δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα ἀφθόρως σῶσόν με.

Ω συμβουλίας ἔχθιστης! ὡς παραινέσεως, τοῦ δυσμενοῦς ἦν ὑπέστην Θεογεννήτεια! ὡς τῶν ἀμέτρων μου κακῶν! δὶς ὡν ἐπείσθην, ἀφρόνως καὶ ὑπῆγθην, σαρκὸς φιληδονίας, καὶ κατήντησα εἰς ἀπώλειαν.

Ω ποῖος φόβος καὶ τρόμος ἀγνὴ γενήσεται, ὅταν ὁ Κτίστης καθίσῃ κρῖναι τὰ σύμπαντα! ὡς πῶς κατίδωμου, τὰς πράξεις τὰς ἀτόπους, πικρῶς κατηγορούσας, ἀθλίως τῆς ψυχῆς μου! πρὶν οὖν φθάσῃ τὸ τέλος σῶσόν με.

Ωσπερ ἐξ ὑπνου καὶ μέθης πολλῆς, ἀνάνκψον, τῆς ἀμελείας ψυχή μου καὶ ἔαθυμίας σου

καὶ τὴν νωθρότητα, ἀποσκευασμένη, καὶ πάντα βαρὺν ὅχνον, ἀποτιναξαμένη, καὶ ὁψὲ γοῦν σαυτὴν βελτίωσον.

Προσδοκία. Σήμερον γρηγορεῖ.

Χαῖρε οὐρανὲ περικοσμίου, χώρου ἀγνὴ τιμιώτερε, φαιδραῖς λαμπτηδόσιν, ἀρετῶν Παρθένε, καὶ θείων χαρίτων, κατάστερος πέλων· ἐξ οὐ δικαιοσύνης· ημῖν ἀγέτειλεν ἥλιος, καὶ τιμέρων ἄδυτον, φωτὶ ἀπειργάσατο, εἰς σωτηρίαν πάντων, τῶν ἀνθρώπων Θεοχαρίτωτε.

Χαῖρε Μῆτρε ἄνανδρε σὺ μόνη, ἡ ἐν μητράσιν ἀγνεύουσα, καὶ τὰ τῶν μητέρων, κατὰ τὰς παρθένους, ἔχουσα καὶ φύσιν· τὸ θαυμάτων πάντων, καινότατον θαῦμα· Χαῖρε Παρθένε μόνη ἀφθορε, ἡ ἐν παρθένοις τοκεύουσα, καὶ τὰ παρθένων φέρουσα, κατὰ μητέρας, τὸ τεράτων πάντων, φρικωδέστατον λάλημα.

Χαῖρε στακτὴ ἡ εὐωδεστάτη· Χαῖρε καὶ ιννάμωμον τίμιον· θυμίαμα χαῖρε, τὸ ἐκ Παραδείσου, νοητοῦ Παρθένε, ἀεὶ ἀποστάζον· Χαῖρε θεία νάρδος, ἡ ἐκ βαλσαμουργίας σου, μυριπνόου τέξασα, μύρον μυριότιμον, Χριστὸν ἀφ' οὐ κέχρισται, τὸ βασίλειον Ἱεράτευμα.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὓς σου, δεομένω Πανάμωμε· καὶ μὴ ἀπορρίψῃς, τοῦ σου με προσώπου, μηδὲ πόρρω πέμψῃς, τῆς σῆς βοηθείας· δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος σπουδάζει ἀπολέσαι με, παραλόγοις πάθεσι, κινῶν τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με συντήρησον ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ.

Ως ὄραται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ, α. ἥχος βαρὺς. Τῷ ἐκτινάξαντι θεῷ.

ΥΠΟΠΕΣΟΝΤΑ τῇ φθορᾷ, παρακοῇ τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, ἀνεκαίνισας Θεὸν, ἄχραντε κυνοφορήσασα.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ σαρκωθείσης ἀληθῶς, ἄχραντε Μῆτερ ἀνάστησον.

Θεὶς εὔλογοῦντές σε πιστῶς, παρὰ Θεοῦ εὔλογοῦνται προφανῶς· εὔλογίας γὰρ τὸν καρπὸν, τέτοκας μόνη Θεόνυμφε.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὓς σου, δεομένω σου Πανύμνητε, καὶ παράσχου πειρασμῶν, καὶ συμφορῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωδὴ, γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὲ τὴν Παρθένον ἐν τύπῳ, σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τῷ νομοθέτῃ ἐν ὅρει Θεὸς προεδήλων· σκηνῶμα γὰρ γέγονας, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος.

Εθεωρήθη πορεία, Θεοῦ τοῦ ἀօράτου, ἐν σοὶ Παρθένε ἀφράστως, ἀγνή σεσαρκωμένου· θρόνος γὰρ σὺν πέφυκας, τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

Γῆν καθαρὰν καὶ ἀγίαν, γινώσκομέν σε Κόρη, ἡμῖν ἀσπόρως ὥραιον, βλαστήσασαν στάχυν, τρέφοντα τοὺς πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Λύσιν ἡμῖν ὄφλημάτων, ἀγνὴ Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν κόσμον κατακείσεως, λυτρωσάμενον Θεὸν Λόγον κυήσασσα.

Ωδὴ, δ'. Ἀκήκοε τὴν ἀκενήν.

Ακήκοεν ὁ Ἄβακούμ σε ἄγραντε, ὅρος Πνεύματος σκιαῖς περιλαμπόμενον· ἐκ σοῦ Θεὸς γὰρ ὥρθη σωματούμενος.

Ωραίαν σε τὴν εὐγλαῖσμένην κάλλεσιν, ὁ νυμφίος εὐρηκὼς, ἐν σοὶ κατώκησε, καὶ Θεοτόκον πάνσεπτον εἰργάσατο.

Ηδύνεται τῶν ὄρθιοδόξων δῆμός σὲ, τὴν Πανάγραντον ὑμνῶν ὡς Θεομῆτορα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ κράζοντες τὸ χαῖρέ σοι.

Μετήγαγες εἰς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδὰμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν, πρὸς ὃν βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρε.

Ωδὴ, ε'. Πρὸς σὲ ὄφθρίζω.

Ναὸς ἔδειχθης, ἡγιασμένος τοῦ Παντοκράτορος· τὴν σὴν γαστέρα γὰρ καθαρωτέραν οὐρανῶν, εὐρηκὼς ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ γένησθη Θεομῆτορ ἀγνή.

Τῆς εὐπρεπείας, τῆς σῆς Κυρία καὶ ὡραιότητος, καὶ τῆς ἡδυτάτης καὶ γλυκείας καλλονῆς, ἐρασθεὶς ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ Παρθένε κατεσκήνωσεν.

Οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε Μητροπάθενε, τῆς ἀδιαδόχου βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ σοῦ Παναγία, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθήτωσαν.

Εύλογημένη δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπείρανδρε, τὴν νεκρωμένην ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ωδὴ, ε'. Οἶωνται ἐκ κοιλίας.

Η καλλονὴ τῶν σεπτῶν ἀγίων Ἀγγέλων· ἡ χαρμονὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, σὺ εἰ ἄγραντε Κόρη, ὡς γεννήσασα Θεὸν προαιώνιον.

Η Κιβωτὸς δεξαμένη νόμου τὰς πλάκας, προέγραψε Θεοτόκον σε, λόγον Θεοῦ ὡς δεξαμένην, ἐν γαστρὶ σου διήμας σωματούμενον.

Εμμανουὴλ Θεοτόκε διπλοῦν κατ' οὐσίαν, σὺ τέτοκας τὸν προτέλειον λόγον, Θεὸν σεσαρκωμένον, ἀπολύτρωσιν ἡμῖν χαριζόμενον.

Νάμασι πγενιματικοῖς ἀρδεύεις πάντας, ἡ βρύουσα ὡς πτηγὴν, εὔσπλαγχνίαν, φειπάρθενε

Κόρη. διὸ οἰκτειρον καὶ καὶ ἐλέησον.

Κάθισμα. Ἰπερέβης τὰς δυνάμεις.

Προστασία σὺ ὑπάρχεις χριστιανῶν· καὶ πειρασμῶν λυτροῦσαι τοὺς ἐν σοὶ, καταφεύγοντας Θεοτόκε· διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν· μὴ παρίδης τοὺς ὑμνοῦνσας σε.

Ωδὴ, ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ὁ σὸς τόκος σώζει μὲν πάλαι· τανῦν ἡμᾶς δὲ Πανάμωμε, τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ τῇ ὑπὲρ λόγον· εὐλογητὸς εἰς κράζοντας ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, καὶ θανάτῳ κατασχεθέντα, Ἀδάμ ὁ δεύτερος Πάναγνε, διὸ σοῦ ἐλέήσας ἀνακαλεῖται· εὐλογητὸς εἰς κράζοντα, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαΐδ, τὴν σὴν δόξαν γράφει Παρθένε, καὶ σὲ κτισμάτων βασίλισσαν, ἐμφανῶς προφητεύει παρισταμένην, ἐκ δεξιῶν Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου Παρθένε δοξολογοῦμεν· διὸ οὐ θανάτου ἐξῆγεσθημεν, διὰ τοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν· εὐλογητὸς εἰς κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ, η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Παθῶν με κάμινος καταφλέγει Παρθένε, καὶ τῷ πυρὶ τῶν ἡδονῶν ἀναλίσκει, προφθάσασα, συμπαθείας σου δρόσῳ, κατάσθεσον αὐτὴν, διδοῦσα τῇ ψυχῇ μου ἀναψυχὴν βεβαίαν.

Κατακοσμούμενον ἀρεταῖς σε ποικίλαις, καὶ φαιδρυνόμενον ναὸν τοῦ ὑψίστου, γινώσκομεν Παναγία Παρθένε, ὑμνοῦντες εὔσεβῶς, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν δύῳ φύσει τῆς τριάδος τὸν ἔνα, Θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς Θεομῆτορ, ἐγέννησας τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου· διόσε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Ο ἀπερίληπτος καὶ Διεσπότης τῶν ὅλων, ὃν οὐ χωροῦσιν οὐρανοὶ Θεομῆτορ, γινεῖται σου ἐν κοιλίᾳ Παρθένε· διό σε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας

Ο Εἰρόδες.

Τὸν μόνον ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίτους τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ιερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτες εἰς πάντας.

Ωδὴ, θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Ο τόκος σου ὁ ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, καταπλήττει Ἀγγέλους, ἐξιστᾷ δὲ ἀνθρώπους· πᾶσι γάρ ἀνέκφραστός ἐστι καὶ ἀκατάληπτος· ὃν ὑμνοῦντες εὔσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ηλέηται νῦν διὰ σοῦ ἡ ἀνθρωπότης, καθ' ὑπόστασιν ὄντως τῷ λόγῳ ἐνωθεῖσα· καὶ τῇ ἀντιδόσει Θεὸς Παρθένε γενομένη· διὸ πάντες σὲ ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Νεκρώσεως καὶ τῆς φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σὲ ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Σὺ γέγονας ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, οἰκητήριον ὄντως τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ χρυσοειδῆς κιβωτὸς τοῦ νόμου, νομοθέτην ἔνδον ἔχουσα, Θεὸν σωματούμενον.

Προσδοκία. Ούκ ετι κελυόμεθα.

Χαῖρε τὸν μέγαν ἥλιον ἐν τῷ κόσμῳ, αὔγη φέρουσα, τὸν φωτίσαντα τοὺς ἐν σκότῃ ἀγνῇ καθεύδοντας.

Χαῖρε τὸν μόσχον ἡ δάμαλις ἡ τεκοῦσα τὸν ἀμώμητον, καὶ συνάψασα τοῖς γηίνοις τὰ ἐπουράνια.

Χαῖρε ναὲ Θεοχόσμητε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ἄγκυρα τῆς πίστεως· Χαῖρε κάλλος πολύευκτον.

Πλὴθη πολλῶν χειμάζονται τὴν ψυχήν μου περιστάσεων, καὶ ἐκ πασῶν με Θεοτόκε δεῖξον ἐλεύθερον.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ·

Ο ὁ ἡ αρροστιχίς·

Τὴν Παντάνασσαν εὐλογῶ νῦν ἐπτάχις.

Ωδὴ, α'. ἦχος βαρὺς. Νεύσει σου.

ΤΑΓΜΑΤΑ τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἀληθῶς καὶ χυρίας, Μητέρα σε Πάναγνε, Θεοῦ τῶν ὅλων σέβουσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν τὸν πηλίνων, δέξαι μου χειλέων, ωδὴν τὴν ἱκέσιον.

Ηλιον ἐξ ἥλιου, τὸν ἀκατάληπτον Λόγον, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, ἐν χρόνῳ ἀνατέταλκας· οὗ ταῖς ἀκτῖσι Παρθένε, φώτισον τίμῶν τὰς ψυχὰς καὶ συνέτισον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὴν ἔτι ζῶσαν κακίαν, ζωὴν ἡ γεννήσασα τὴν ἀληθῆ Πανάγραντε, καὶ τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων, βράβευσον ἀγνὴ τῷ σῷ δούλῳ τὴν λύτρωσιν.

Πρέπει σοι Θεοτόκε, τῶν ἐγκωμίων ὁ λόγος, ἀεὶ ἐνεργούμενος· ἀλλ' ἡμεῖς δυσωποῦμέν σε, εἴσοντας ἐκ πάσης τοῦ βίου, θλίψεως ἀγνὴ τοὺς ἐν σοὶ καταφεύγοντας.

Ωδὴ, γ'. Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς.

Αποδιδοὺς τὰς ὄφειλὰς, δουλοπρεπῶς εὐγνωμόνως, τῶν χαρίτων Δέσποινα τῶν σῶν, θερμῶς ἀνυμνῶ σε Μητέρα ἀγράντε, Λόγου τοῦ πάντων λυτρωτοῦ· ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξελοῦ με, τῶν κατὰ τὸν βίον περιστάσεων.

Νενεκρωμένον τὸν Ἀδάμ, ἐκ παραβάσεως πάλαι, τῆς βελτίω Πάναγνε ζωῆς, τὸν ζωχικὸν τεκοῦσα Δέσποινα, Λόγου κτίσασας σοφῶς· ἀλλὰ καὶ νῦν με θανάτου, τοῦ τῆς ἀ-

μαρτίας ἐλευθέρωσον.

Τραχηλιάσας τῆς σαρκὸς, ὁ ἐμπαθέστατος νόμος, νῦν συνθίβει τὸν Πνευματικὸν, καὶ πρὸς χαλεπὰς τὸν νοῦν μου Πάναγνε ἐπιθυμίας συνωθεῖ· ἀλλ' ἀπαθείας εἰρήνην, βράδευσόν μοι θᾶττον σαῖς ἐντεύξεσιν.

Ανερμηνεύτως ἐν γαστρὶ, τὸν συνοχέα τῶν ὅλων, συλλαβοῦσα Πάναγνε Χριστὸν, τὴν τῶν γηγενῶν οὐσίαν ἔλυσας, ἐκ τῆς ἀδου χατοχῆς· ἀλλά καὶ νῦν πολυπλόκους, ἄρκυς τῶν φθονούντων με διάφρηζον.

Ωδὴ, δ'.   Ο Πατρικοὺς κόλπους.

Νυκτομαχῶ ζόφῳ τῶν δεινῶν, ἀμαυρωθεὶς τὸν λογισμὸν ὡς πύλη φωτὸς, ταῖς σαῖς αἴγλαις με καταύγασον, καὶ τῆς χαλεπότητος ἔξελοῦ συντόμως τῶν θλίψεων.

Αμαρτιῶν πλήθει συσχεθεὶς, καὶ ταῖς σειραῖς τῶν πειρασμῶν σφόδρῶς πεδηθεὶς, τὴν σὴν Δέσποινα βοηθείαν, νῦν ἐπικαλούμενος, λυτρωθείην πάσης κακώσεως.

Συναγωγὰς φαύλων καὶ δεινῶν, καὶ πονηρῶν καὶ φθονερῶν ἀνθρώπων βουλάς, διασκέδασον Πανύμνητε, καὶ πάσης με λύτρωσαι, συμφορᾶς τοῦ βίου καὶ θλίψεως.

Στραγγαλιὰς λόγων τῶν ψευδῶν, καὶ συσκευάς τὰς κατ' ἐμοῦ τῷ ξίφει τῶν σῶν, πρεσβεῖῶν σύγκοψον Δέσποινα, καὶ θᾶττον διάλυσον, καὶ παντοίας ῥῦσαι με θλίψεως.

Ωδὴ ε'.   Νῦν ἀφεγγάζει.

Ακαταμάχητον τεῖχος ὑπάρχουσα πιστῶν, σκέπη γενοῦ τῷ δούλῳ σου, καὶ ἀπὸ πάσης σφοδρᾶς Παρθένε, ῥῦσαι με λύπης καὶ κακώσεως.

Νοσηλευόμενος σφόδρα, καὶ κατ' ἀμφοῖν χαλεπῶς, κεκακωμένος Πάναγνε, ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐκ σοῦ δεξαίμην, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καὶ τοῦ σώματος.

Εν τῷ πελάγει Παρθένε, τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ νῦν, προσπεφευγὼς ὁ δούλος σου, τῆς συνεχούσης βουλῆς ἀδίκου, ἐκλυτρωθείην καὶ κακώσεως.

Υπερφερές σου τὸ κλέος, τῶν πρεσβεῖῶν πανταχοῦ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε· δί ὡν καὶ νῦν με παντοίας, ῥῦσαι τῆς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεως.

Ωδὴ, σ'.   Ναυτιῶντα σάλφι.

Δαλισὶ καὶ λόγοι, πάντων σε πιστῶν εὐφημοῦσιν, ὡς ὅλον τὸ ὄφλημα τῶν ἀνθρώπων, τὸ τοκετῷ σου σαφῶς ἀποτίσασαν· ἀλλὰ καὶ τανῦν τὸν ὑμνῳδόν σου, πρόσδεξαι καὶ ῥῦσαι, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Οδυνώμενόν με, καὶ ταῖς τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων, ἀκάνθαις κεντούμενον, καὶ ζητοῦντα τὴν παρὰ σοῦ θεραπείαν Πανάγραντε, πάσης ἀλγηθόνος τε καὶ λύπης, λύτρωσαι καὶ ῥῦσαι, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Γηγενῶν τὴν φύσιν, εἰς τὸν οὐρανὸν Θεοτόκε, προδῆλως ἀνήγαγες, γεγονοῦσα τοῦ βασιλέως τῆς δόξης παλάτιον· διό με βυθοῦ πολλῶν πταισμάτων, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν παθῶν ἀνάγαγε.

Σαρκωθέντα λόγον, ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον Παρθένε, ἀγνὴ ἀπεκύνσας διὰ λόγου, τῆς ἀ-

λογίας ήμᾶς λυτρωσάμενον· δήθεν λόγοις θείοις σε ἀπαύστως, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Κάθισμα. Αύτόμελον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν υἱόν σου δυσώπει σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων, ἐμοὶ πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαί, τῷ πιστῶς σε δοξάζοντε.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Ωραῖσμένη κροσσωτοῖς, τῆς ἀγνείας ἄχραντε Κόρη, ψυχῆς ἐμῆς νῦν μετάθαλε, τῆς γα-
κίας τὸ αἰσχος, πρὸς θεῖον κάλλος εὐλογημένη Δέσποινα, προστασία τοῦ γένους ήμῶν.

Νεανιεύονται καὶ νῦν, ἔριννύες δαιμονες ἄγαν, καὶ πῦρ παθῶν μοι προσάπτουσιν· ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς αἴγλαξις τούτους εἰς τέλος, τῶν οἰκτίρμῶν σου σύμφλεξον, προστασία τοῦ γένους ήμῶν.

Ψπέρ τίμων τὸν σὸν υἱὸν, ἵκετεύειν ἄχραντε Μήτηρ, Θεοῦ μὴ παύσῃ τὸ σύνολον, διὰ τῶν πρεσβειῶν σου τῶν ἀνθρωπίνων, ἔξαιρουμένη θλίψεων, καὶ δεινῶν τοὺς οἰκέτας σου.

Απὸ παθῶν ήμᾶς ἀγνὴ, τυραννίδος λύτρωσαι πάντας, ὡς ἀν σωζόμενοι φάλλωμεν; τῷ σὶ καὶ Θεῷ σου Παρθενομῆτος· εὐλογητός εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ωδὴ. η'. Τὸν ὄντως ὄντα.

Νομάδες ὄντως παθῶν, καὶ πολυτρόπων κυκλοῦσι Δέσποινα δεινῶν τὸν σὸν οἰκέτην· ἀλλὰ λύτρωσαί με παντοίας ἐπηρείας.

Ελθέτω νῦν ἐφ' ήμᾶς, η κραταιά σου παλάμη Δέσποινα καὶ τῆς προσδοκωμένης ἀνθρω-
πίνης λύπης, ήμᾶς ἐκλυτρωσάτω.

Πλαγίδας τῶν πονηρῶν, καὶ κακοδούλων ἀνθρώπων, σύντριψον ἀγνὴ Θεοκυτορ, καὶ τὸν σὸν οἰκέτην δεινῶν παντοίων ὃνσαι.

Τὴν μόνην οὔσαν πιστῶν, λιμένα θεῖον Μαρία Πάναγνε, λιτάζω σε ρύσθηναι, τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου πικρᾶς. ζάλης.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἴτιον, Χριστὸν ὑπερύψοῦμεν, καὶ δοξο-
λογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Τὴν ὑπέρ φύσιν Μητέρα.

Αποσκιρτήσας ὡς πῶλος, τῶν ἐντολῶν τοῦ Δεσπότου, κηρυκῷ σου τῶν πρεσβειῶν ἀνθελ-
κυσθείην, Πάναγνε πρὸς ὁδοὺς, τῆς σπουδαίας καταστάσεως.

Κατολοφύρομαι σφόδρα, κατολισθαίνων ἀβούλως, πρὸς πράξεις τὰς πονηρὰς τῆς ἀμαρ-
τίας, λύτρωσαι τῆς τροπῆς, Θεοτόκε με τῆς χείρονος.

Ιαμα πρωὴν δειχθεῖσα, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας, ἵασω τὴν συντριβὴν Ἀδὰμ καὶ Εὔας· ἵα-
σαι δὲ κάμε, Θεοτόκε σαῖς ἐντεύξεσιν.

Σώφρονα νοῦν μοι παράσχου, καὶ καθαρὰν καρδίαν καὶ γνώμην προσεκτικὴν· ἵνα εὑ-
λάττω Δέσποινα, τὰς σεπτὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

επιτοιμάζει καθημερινά προσόμοια. Ούντας ικαλυόμεθα, ονομαστασταί τον επιχειρούμενόν μας Προσόμοια. Χαῖρε Θεὸν, ἀφράστως ἀποτεκοῦσα, τὸν θεώσαντα, τῇ αὐτοῦ καταβάσει Κόρη τὸν ἄνθρωπον.

Χαῖρε παντόστοι κόσμου, δεδοξασμένη καταφύγιον, καὶ τὰ γγέλων καὶ ἀνθρώπων τόπον ἀκουσμα.

Χαῖρε τὸ φῶς τοῦ κόσμου, Παρθενομῆτορ, ὑπέρ ἔννοιαν καὶ ἀρρήτως, εὐλογημένη σαρκὶ κυήσασα.

Οτι Βοήθειαν ἀλλην, πλήν σου οὐκ ἔχω ὁ οἰκέτης σου, οἵτοι προσπίπτω Θεοκυνῆτορ, δωρεάν σῶσόν με.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΤ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ωδὴ, α'. Ἡχος βαρύς. Νεύσαι σου πέρα ακρότητας εις ιστωμοτύλον

ΠΡΩΤΟΝ παθῶν νοσήσας, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὁ δαίμων, τὴν κακίστην οὔποιν, ὑπερηφάνως πέπτωκε· σὺ οὖν Πανύμυνητε Κόρη, ταύτης ἡμᾶς ρῦσαι ταπεινώσαι φρουρήσασα.

Ἄργοι τῆς βλασφημίας, καὶ ἔννοιῶν ἀκαθάρτων, πηγάζουσι Πάναγνε ἐκ μόνης τῆς οἰκεως· σὺ οὖν δρόσῳ τοῦ ἑλέους, ψυχὸν τῶν κακῶν μου, ἀγαθὴ τὰ ρέματα.

Μέγας τῆς ἀκτησίας, ὁ ἀναφαίρετος πλοῦτος· Χριστοῦ γὰρ πτωχεύσαντος καὶ ξένου γρηματίσαντος· οὕτω τὸν βίον ιθύνειν, Κόρη καὶ ἡμεῖς πάραυτον διδασκόμεθα.

Ρείθοις τοῦ Ἰορδάνου, ἀνακαινίσας τὴν φύσιν, Χριστὸς Θεονύμφευτε, ἡμῖν δέδωκε βάπτισμα· ὅπερ μολύνοντες οἴμοι! διὰ τοῦ δακρύων βαπτισμοῦ καθαιρόμεθα.

Ωδὴ, γ'. Θ κατ' ἀρχὰς τούς.

Τῇ μετανοίᾳ πᾶν κακὸν, καὶ πᾶν ἀμάρτημα εἶκει, Θεοτόκε πάντων ἡ ἐλπίς· αὐτῆς ταῖς ὁδοῖς ἡμᾶς κατεύθυνον· διποτὲ τοὺς σχόντας διὰ αὐτῆς, ἀμάρτημάτων τὴν λύσιγ, τύχωμεν μετρίως μιμησάμενοι.

Ἐν μετανοίᾳ ὁ ληστὴς· ἐν στεναγμοῖς ὁ τελώνης· ἐν δακρύοις πόρην τὸν Θεόν, κακῶς Θεοτόκε ἐξιλάσαντο· ἐγὼ δὲ μόνην τὴν εἰς σὲ, ἐπικαλοῦμαι ἐλπίδα· διὰ τῆς βασάνου λυτρωθήσομαι.

Ιλίμαξ ἦν εἶδεν Ἰακώβ, αὐτὴν ὑπάρχεις Παρθένε· προετύπου δὲ τῶν ἀφετῶν, τὴν τάξιν, τὴν πράξιν καὶ ἐπίθασιν· ήσε ἐπιβιβίνειν καὶ ἡμᾶς, διὰ τῆς πέμπτης βαθύταξ, δίδου τὰς αἰσθήσεις ἐνκαθίσαντας.

Ιεροῖστορῶν ὁ Γεδεών, τὸ σὸν μυστήριον Κόρη, ἐπὶ πόκον εἴλκυσέ ποτε, οὐράνιον δρόσον· ἀλλὰ σὺ κάμοι, δρόσον δακρύων ἐκ Θεοῦ, καταπεμφθῆναι δυσώπει· ὅπως πλήσω πόκον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Οὐδὲτος ἡ αγέ οὐτονομεῖται τοῦ πνεύματος. Πλατύτερον δὲ τὸν πνεύματον οὐδὲ θεοῦ φέρει τοῦ πνεύματος. Πατρικοὺς κόλπους.

Η παμφαῆς καὶ χαροποιὸς, καὶ ἔνπτικὴ τῶν μολυσμάτων ἄχραντε, ή τοῦ πένθους κλῆσιν ἔχουσα, ἑργάτις εὐθρόσυνος, γένοιτο ἐμοὶ φυλακτήριον.

Νεανικῶς πᾶσαν τοῦ θυμοῦ, ὁργῆς πικρίαν ἐκδιώκει Πάναγκε, καταγύζεως τὸ δάκρυον· ὅπερ ὡς ἴματιον, καμέ εἶνδυνται δυσώπησον.

Λόγοι σοοῶν λέγουσι τραχῶς· ὡς οὐδεὶς τῶν πάντων ἀλλῷ χαίρει Θεὸς, ὡς ἀνθρώπου ἀμαρτησαντος, διορθώσει Πάναγκε· διὰ τοῦτο σύ με διόρθωσον.

Υποπεσῶν πταισμασι πολλοῖς, ἔξαπορῷ ποῖον θρηνήσω πρότερον· ἀλλὰ πάντων ἐκλαθόμενος, πρὸς σὲ Θεογύμφευτε, τὴν θερμὴν προσφεύγω ἀντίληψίν.

Ωδὴ, ε. Κύριε ο Θεός μου.

Εφη τὸ θεῖον στόμα, ή αὐτοαλήθεια ὅτε ψεύστης, μόνος ὁ διάβολος· τὸ ψεῦδος οὖν φύγαμεν, ἵνα ταῖς λιταῖς τῆς Πανάγην, ἀληθείας τέκνα γενώμεθα.

Εφη Χριστὸς τῷ Πέτρῳ, ἔθδομηκοντάκις ἐπτὰ διδόναι, συγχώρησιν πταίσασιν· ἐμοὶ Θεονύμφευτε, πρέσβεις λαικὸν συγχωρῆσαι, δταν ὡς Κρητῆ παραστήσωμαι.

Ιδιον τοῦ Δεσπότου, ἀγαθότης ἔλεος εὔσπλαγχνία· οἰκτείρει ὡς εὔσπλαγχνος· συγχωρεῖ τὰ πταισματα· καὶ ὡς ἀγαθὸς προνοεῖται, τοῦ σωθῆναι πάντας Θεόνυμφε.

Δέσποινα Θεοτόκε, ή σεσαρκωμένον τὸν Ποιητὴν μου, καὶ πλάστην γεννήσασα, μη ἐγκαταλίπης με· καὶ τῆς σῆς μή με ἀποπέμψης, πόρρω ἀντιλήψεως δέομαι.

Ωδὴ, ε. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Η πληθὺς Ἄγγέλων, καὶ τῶν Χερουβίμ καὶ τῶν Θρόνων, καὶ πᾶς νοερός σε διάκοσμος Θεουτόρ, ὡς ὑπερτέραν αὐτῶν μεγαλύνουσιν· ημεῖς δὲ οἱ γῆινοι καὶ κάτω, ἀφεσιν πταισμάτων, παρὰ σοῦ αἴτούμεθα.

Ούρανῶν ὑπάρχεις, καὶ πάσης τῆς γῆς πλατυτέρα· καὶ πάντων κτισμάτων ἀγιωτέρα· καὶ τίς ισχύσῃ ἀξίως ὑμνῆσαι σε; ὅμως τὴν προάρεσίν μου δέχου, καὶ πταισμάτων δίδου μοι ἀγνὴ συγχώρησιν.

Ομμα κεχυμένον, καὶ τοῖς ὄφατοῖς λελυμένον, τὸν νῦν οὐκ ἀφίσαι τοῦ προθαίνειν, εἰς ὑψηλὰ θεωρίας κινήματα· μᾶλλον κατασπᾶ Θεοκυτόρ, πρὸς τὰ τῆς σαρκὸς πολυσχεδῆ παθήματα.

Σολομὼν προγράφει, ἐν τῇ τῶν ἀσμάτων πυκτίδι, νυμφίου καὶ νύμφης δραματουργίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ψυχῆς δηλῶν ἐνωσιν· οὕτω συναφθῆναι με δυσώπει, τῷ ἐκ σοῦ ἀσπόρῳ, προελθόντι Πάναγνε.

Καθίσμα. Ο καρπὸς τῆς κοιλίας.

Ούδαιμῶς ἀλλαχόθεν ἐλπίζομεν, τὴν ήμῶν σωτηρίαν εὑρίσκειν Παναυμήτε, εἰ μὴ ἐκ σοῦ

τῆς βοηθείας τάχος ἐπιτύχωμεν· διό σε μεγαλύνομεν· οὐδὴ ζῶ· Κάμινον πατέεις.

Στόμα πρὸς ὑμνον, κινῶν ὁ Προφήτης, εἶλκυσε Πνεῦμα ὡς γέγραπται· ἐγὼ δὲ τοῦτο ἀνοίγων ἔρευγμαί, φλυαρίας Πάναγνε· ἀλλὰ σύ με σωφρόνισον τῷ πόθῳ σου.

Nέες με βαθεῖα, συνέχει πταισμάτων, καὶ ἀτενίσαι οὐ δύναμαι, πρὸς μετανοίας τὸ φέγγος θεόνυμφε· ἀλλὰ σὺ διέγειρον, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς κατάνυξιν.

Aκαρπος ὄφθην, συκῆ Θεομῆτορ, καὶ δειλῶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἔκκοπῆς· ἀλλὰ σὺ μοι μεσίτευσον, καὶ τὴν νῦν περίοδον· ὅπως βάλω κοπρίας χάιν δάκρυα.

Pτῶς ὑποίσω τὸ πῦρ τῆς γεέννης! ὃ πῶς ἐνέγκω τὸν σκώληκα! καὶ τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων Πανύμνητε! ἀλλὰ σύ με λύτρωσαι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς τὸν ὑψίστον.

Ωδὴ, η'. Ἀφλεκτος πυρί.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ἐκ μέσης τῆς καρδίας, οἰκτρὰν φωνὴν ἀνάπεμψον, καὶ γοεῖται τῇ τοῦ Θεοῦ σου Μητρὶ· ἐλέησόν με ἀγνὴ, τὸν ὑπέρ πάντας τοὺς βροτοὺς ἔξαμαρτήσαντα· ρῦσαι γεέννης καὶ σκότους αἰωνίου· καὶ τῆς δεξιᾶς με ποίησον παραστάτην.

Nήφουσάν μοι δὸς τὴν καρδίαν καὶ τὸ ὅμα, τῆς διανοίας γρήγορον, ἐπαγρυπνούν καὶ ἐκδεγόμενον, ἐν ὧρᾳ τῇ οὐ δοκῶ ἐν ἀωρίᾳ τε νυκτὸς, τὸν Θεὸν ἤκοντα, θείας πατάδος ἀγνὴ, ἀξιῶσαι καιομένην, τοὺς τῶν ἀρετῶν τὴν λαμπάδα κεκτημένους.

Tίνου βοηθὸς Παναγία, τῷ ἐπὶ σοὶ προστρέχοντι, καὶ ἐκβοῶντι μετὰ πίστεως· ἐλέησον ἀγαθὴ, καὶ πρὸ τοῦ τέλους ἴλασμὸν πταισμάτων δίδου μοι· καὶ ἐν τῇ ὧρᾳ τοῦ τέλους παράσχου σωτηρίαν· καὶ μετὰ τὸ τέλος ἀνάπαυσιν τελείαν.

Kράτος τῆς μιᾶς Θεαρχίας ἐν ὑπάρχει, ἀδιαιρέτως διαιρούμενον· καὶ ἀσυγχύτως συνενούμενον· Πατὴρ αἰτία πηγὴ, τῶν προελθόντων ἐξ αὐτοῦ οὐσία καὶ Πνεύματος· ταύτην συμφώνως, πιστοὶ ὑμνολογοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρήνης.

Aφλεκτος πυρί, ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώσει, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆ· καὶ παιδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἐδειξε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ

Ωδὴ, θ'. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Pρήματα θείων Πατέρων ἀγνὴ διδάσκουσι, τὴν ἀπογὴν τῆς κακίας εἴναι μετάνοιαν· εἴτα καὶ κάκωσιν, νηστείαν ἀγρυπνίαν, καὶ συντριμμὸν καρδίας, πένθος τε ἡγνισμένον· ἀ μοι δώρηται Μητρόπαθενε.

H τὸ φοίβερὰ τοῦ Δεσπότου ἡμέρα ἡγγικε· καὶ σὺ καθεύδεις ψυχὴ μου· ὃ τῆς ἀνοίας σου! σπεῦσον ἐγέρθητι, καὶ δάκρυσον ἐμπόνως, καὶ κράξον τῇ Παρθένῳ· ἡ τὸν Χριστὸν τεκεύσα, Θεοτόκε μου σύ με σικτειρον.

Tοῦ βίου ἄρτι ψυχὴ μου τῇ νὺξ προσέκοψεν, τῇ δὲ φρικώδῃς ἡμέρᾳ τῆς ἐξετάσεως, τῶν πεπραγμένων σοι, ἐγγίζει πληγούσῃ· φοβήθητι τὸ βῆμα φεύγεις παραστῆναι· διὸ καάζον σπλαντόν με Δέσποινα.

Σύ μου προστάτις ὑπάρχεις καὶ καταφύγειον· σὺ ἀγαλλίαμα Κόρη καὶ θεῖον καύχημα· σὺ τοίκυν ρῦσαι με ἐκ πάσης ἀμαρτίας, ὄργης θανατηφόρου, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ μελλούσης φρικτῆς κολάσεως.

Προσόμοια. Σήμερον γρηγορεῖ.

Χαῖρε ρόδωνιά ἡ ἡδύπνους, ἡ ἐκ καλύκων βλαστήσασα, Παρθενίας ῥόδον, ἐρυθρὸν εὐώδες· γαῖρε κρῖνον θεῖον, ἐξ οὗ ὁ τὰ κρῖνα, τοῦ ἀγροῦ ποικίλας, στολὴν τὴν ἀνήθευτον, σαρκὸς περιεβάλετο, πορφύραν ἀποκρύπτουσαν Σολομονικὴν· χαῖρε ἄνθος, πάσης χροιᾶς ποικιλλότερον.

Χαῖρε βασιλίς τῶν βασιλίδων, ἡ βασιλέα γεννήσασα, τῶν βασιλεύοντων· οὗ ἡ βασιλεία, βασιλεία πέλει, πάντων τῶν αἰώνων· χαῖρε τοῦ θανάτου, βασίλειον νικήσασα, καὶ ζωῆς ἀνοίξασα, βασιλείαν πρόσενον· βασιλεῖς ἦν σέδονται, χαῖρε Μαριάμ Παντοβασίλισσα.

Χαῖρε καυφοτάτη νεφέλη, ἡ τὸ γεῦδες τοῦ σκήνους σου, καὶ βρίθον ἐξ ἀκρας, ἀγνείας πλουτοῦσα, ἀερῶδες καῦφον, λεπτότατον Κόρη· ἐν ἡ Χριστὸς καθίσας, Ήσαΐας ὡς ἔφησε, κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ ταῦτης χειροπάίητα, εἰδωλα συνέτριψε, καὶ εἰς θείαν γνῶσιν μετερρύθμισε.

Πλάκρωσον τὴν καρδίαν μου Κόρη, κατανύξεως δέομαι· δός καὶ τῇ ψυχῇ μου σωτήριον πένθος· τὸν θυμόν μου τρέψον, κατὰ τῶν δαιμόνων πᾶσάν μου τὴν ἔφεσιν μετάθεσις πρὸς τὸν Κύριον· προσευχαῖς σχολάζειν με ἐνίσχυσον πάντοτε· ὅπως διὰ σοῦ ζωῆς τύχω, καὶ τῆς θείας λαμπρότητος.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ωδὴ, ἀ. Ἡγος, βαρύς. Νεύσει σου πρός.

ΚΛΙΝΗ με ράθυμίας, ἀνακείμενον Κόρη, ἀμαρτιῶν πολυτρόπων, αὐτὴ ἐξανάστησον, ρῶσιν θείαν βραβεύουσα· ὅπως Πάναγγε δοξάζω, μεγάλεια τὰ σὰ ὡς ὄντως ὑπερένδοξε.

Ιασαι τῆς ψυχῆς μου, τὴν συντριβὴν Θεοτόκε, ἐγθρὸς ἦν ἐσπάραξε, τῆς ἡδονῆς τῷ δελέατι, θείοις φαρμάκοις χαωμένη, τῆς εὐσπλαγχνίας ἀγνή καὶ δυνάμεως.

Στῆτον τὰς καταιγίδας, τῶν ἡδονῶν καὶ παθῶν μου, τῇ αὔξᾳ τῆς θείας σου, πρεσβείας Παναμώπητε· ὅπως ἐν γάληνη καρδίας, σοῦ δοξολογῷ τὴν ἀνέκαστον δύναμιν.

Δόξα τῆς οἰκουμένης, δεδοξασμένη Παρθένε, Θεὸν ὑπερένδοξον ἐγδόξως ἡ γεννήσασα, δόξης ἀξένωτον θείας, τοὺς ὡς Θεοτόκους ἀεί σε δοξάζοντας.

Ωδὴ, γ'. Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς Θύραιούς.

Ο' Ιωσήφ οὐκέτηκώς, τῆς ἀκολάστου Δεσποίνης, τῶν ἀθέσιων πάλαι ἡδονῶν,, λαμπρός Βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν· ἐγὼ δὲ σώματος πολλοῖς, πάθεσίν εἶχας ἀφρόνως, οὐ πᾶν αρτίας βασιλεύομαι.

Θεογεννῆτορ Μαριάμ, τῆς νοητῆς με Αἴγυπτου, καὶ δουλείας τῆς τοῦ πονηροῦ, ἐξάρπαστον σὺ θαλάσσας τέμνουσα, τῶν πανηρῶν μου ἐννοιῶν, καὶ ὅρει τῆς φετανοίας, ἐνδιαβάζουσα καὶ σώζουσα.

Ἀραπέτης θείων ἐντολῶν, ἀφρονι νῷ ἐγενόμην, καὶ οὐ πῆρεξ δοῦλος ἡδονῶν· διὸ τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος ἔσθεσα, καὶ γημαυρώθη ἀγαθὴ μεσίτης δέ μοι φανεῖσα, αὐτὸν δούλον σου.

Μεμολυσμένος ἡδονᾶς, σὲ τὴν ἀμόλυντον Κόρην, ἀκτένῳ βύσας με παντος, σαρκὸς μολυσμοῦ καὶ καθαρτήριον, πένθος μοι δός διηνεκές, καὶ τῆς φλογὸς τῆς γεέννης, δάκρυον σθετήριον παράσχου μοι.

Ωδὴ, δ'. Ο σατρικούς κόλπους.

Τὴν ἔκλεκτὴν μόνην ἐκ πασῶν, τῶν γενεῶν πρὸ πάσης κτίσεως Θεῷ· τὸ τῆς φύσεως καλλώπισμα· τὸ ἄνθος τὸ τίμιον τὴν Παρθένον Κόρην ψυμήσωμεν.

Οφωτισμὸς καὶ ὁ γλυκασμὸς, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοὶ Πανύμηντε, χαρμονῆς τὴν πολυάδυνον καρδίαν μου πλήρωσον, τελειώσασα αὐτῆς τὰ αἰτήματα.

Τὴν σὴν ῥοπὴν δεῖξον ἀγαθὴ, ἐπὶ τὸν δοῦλον σου ἀγνὴ Πανάμωμε, τὸν ἐλπίζοντα εἰς σὲ ἐκ ψυχῆς καὶ σὲ προσκαλούμενον, τὴν ἐλπίδα πάντων καὶ καύχημα.

Νύμφη Θεοῦ πρόσδεξαι ἐμοῦ, τὰς ἱκεσίας καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἐπηρείας καὶ κακώσεως, καὶ κινδύνων λύτρωσαι, τὸν ὑμνοῦντα πόθῳ τὸν τόκον σου.

Ωδὴ, ε'. Κύριε ο Θεός μου.

Νοῦν τὸν ἐσκορπισμένον, τὸν ἐμὸν συνάγαγε Θεοτόκε, καὶ βλέπειν με ποίησον τὰ οἰκεῖα τραύματα, καὶ θρηνεῖν καὶ στέγειν ἐν τούτοις, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

Ομβροσόν μοι ράνιδα, συμπαθείας Κόρη Θεοκυῆτορ, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου τὰς πολλὰς ἐξάλειψον, καὶ τῶν πληγῶν οὐλάς τε καὶ τύπους, ιατρὸν τεκοῦσα ἀφάνισον.

Ηλιον ἡ τεκοῦσα, τῆς δικαιοσύνης κούφη νεφέλη, τὰ νέφη διάλυσον τὰ τῆς ραβυμίας μου, καὶ πρὸς μετανοίας αἴθριαν, διὰ προθυμίας με θύμον.

Ανω τῆς διανοίας, ἐπὶ τὸ ὅμμα ἥρα καὶ κράζω· ἐλέκτον Δέσποινα, ψυχὴν πρὸς σὲ βλέπουσαν, καὶ εἰς τὸ μέγα σου ἔλεος ἐλπίζουσαν.

Ωδὴ, ζ'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ναυαγίῳ μέσον, περιπεπτωκώς τοῦ πελάγους, τοῦ βίου κατέδυσα τὴν ὄλκάδα, τὴν ψυχὴν ἀγνὴ καὶ προσαπώλεσα, πᾶσαν τῶν καλῶν τὴν ἐμπορίαν· ἀλλ' ἐξ ἀπωλείας με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Νοητοῦ θηρός με, κήτους ψυχοφθόρου Παρθένε, ἐξάγαγε δέομαι, ἐκ κοιλίας ᾗδου κραυ-

γῆς μου, ἀκούσατα Δέσποινα, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου· ὅσα τε ηὔξαμην ἄγαθη ἀπόδος μοι.

Εμβολαῖς πταισμάτων, ναὶ ταῖς προσθολαῖς τῶν κυμάτων, τοῦ βίου χειμάζει με καὶ στροβεῖ με, ἀλλέπαλλήλων ἀνέμων ἀντίπνοιας ῥῦσαι κυβερνήτου Θεοῦ Μῆτερ, ἐν θανάτῳ τηφόρου τὴν ψυχήν μου κλύδωνος.

Σκοτεινὴν τοῦ ἀδευτῆρος γῆν καὶ γνοφερὰν καὶ ζοφώδην γῆν σκότους ὡς γέγραπται αἰώνιον, καὶ ἀφεγγῆ, ἐν ἡ φέγγος οὐκέτιν δρᾶν, καὶ ζωὴν βροτῶν ἔκει ἰδέσθαι, Δέσποινα ἐλπίζων ἐπὶ σέ μή ἴδοιμι.

Κάθισμα. Αὐτόμελον. Καρδιάνα τοιχοῖσιν φοιτητῶν πολλὰ μέρη.

Ασπόρως συνέλαβες ἐν μῆτρας θεοῦ Παρθένε Θεοτόκε, τὸν μίστην καὶ λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωδὴ, ζ. Κάρδιον παῖδες. Κάρδιον παῖδες.

Ομέροις δακρύων κατάρδευσον Κόρη, τὴν χερσωθεῖσαν καρδίαν μου, καὶ τῆς ψυχῆς μου τὰς αὐλακας μέθυσον, ιδιὰ κατανύξεως, ἀρετῶν τὰ γεννήματα πληθύνουσα.

Νύκτα καθάπερ, παρῆλθον τὸν βίον, ἔργα νυκτὸς ἐργαζόμενος, ὁ σκοτεινὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ φώτισον φωτί με πρεσβειῶν σου, ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον φῶς Πανύμνητε.

Ομψαῖς ἀσχέτοις, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, ὑποσυρόμενος πάντοτε, καθάπερ δοῦλος ἐκτελῶ τὸ πρόσταγμα, τῆς σαρκὸς Πανάγραντε, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ταύτης ῥῦσαι με.

Ποικιλοτρόπως, ὁ δόλιος ὅρις, ἀεὶ ἐμοὶ ἐπιτίθεται, ἐν ἥδοναῖς τε καὶ λύπαις ταράσσον με· ἀλλὰ σὺ στερέωσον, ἐπὶ πέτραν ἀγνη τῆς ἀπαθείας με.

Ωδὴ, η.. Αἴφλεκτος πυρί.

Σε τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ φωτοφόρον, τοῦ Ἰησοῦ παλάτιον, καὶ λογικὸν τοῦ Λογοῦ σκήνωμα· τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν πλατυτέραν σύρανον, καὶ ἀνωτέραν τῆς γῆς πάντιμε Κόρη, ὑπέραγνη Μαρία, ἵκετεύω σῶσον τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Δῶρον παρ' ἡμῶν ἡ δοθεῖσα τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀπαρχὴ τῆς φύσεως, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν Πάναγνε, προσδέχου δῶρα τερπνὰ, ἀντιπαρέχουσα ἡμῖν τὴν βοήθειαν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶμεν, σὲ καὶ τὸν μίστην σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ τῆς αἵτου ὁ μίστης σου Θεοτόκε, ὡς ἀγαθὸς καμπτόμενος, φιλανθρωπίας σὲ παρέσγετο, βοήθειαν κατ' ἔγχθρῶν, καὶ ιατρεῖον τῶν παθῶν, τοῖς πίστει κράζουσι· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμεῖτε, καὶ ὑπερψύχουτε.

Φάνηθί μοι γῦν ἐν κινδύνοις προστασία· ἐν συμφοραῖς ἀνάψυξις· ἐν περιστάσεσι βοήθεια· ἐν νόσοις παντοδαπαῖς ιαματόθρυτος πηγὴ, καὶ θεραπεία παθῶν, πᾶσαν διώκουσα Βλάσην, ἐξ ἐμοῦ Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας.

Ο Εἰρηνός.

Αἱλεκτος πυρί ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ θραυγγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωτῇ· καὶ παῖδες ζῆτος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλότους· τῷ πυρὶ ὑγιαδόνες ἔδιξε· πάντα τὰ

ἔργα τὸν Κύριον.

Ωδὴ, 9'. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Μή συληφθεῖσα τὸν πλοῦτον τῆς Παρθενίας σου, Μήτηρ σάρκι ἀνέδειχθης τοῦ Παντοκράτορος: νύμφη ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐκτρέφουσα ὡς βρέφος, τὸν τρέφοντα ὡς πλάστην, πάντα κόσμον καὶ ἀγιάζοντα.

Η τοῦ ἀδύτου ἡλίου τῆς δόξης πάμφωτε, ἀνατολὴ ἐξ τῆς πάντες ὑπερήνγασθημεν, φέγγει τῆς γνώσεως τῆς θείας ἀληθείας, Κυριώνυμε Κόρη, φῶς τῶν ἔμπορων ὄμμάτων, μὴ πάρειδης με τὸν οἰκέτην σου.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων τρέμω καὶ δέδοικα, μήπως ἔξαιφνης τὸ τέλος τοῦ βίου φθάσῃ με, ἄχραντε Δέσποινα, ή πάντων προστατία, τῶν καταπονουμένων, τρόποις με μετανοίας, βελτιώσαι νῦν παρακλήθητι.

Αμαρτιῶν με τῷ κρύει καταπηγνύμενον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου θέρμη Δέσποινα θέρμανον, καὶ πρὸς ἀγάπησιν, θερμὴν τὴν τοῦ υἱοῦ σου, διέγειρον ὡς ἀντεθέματα θέρμη τῇ διαθέσει, μεγαλύνω θερμῶς ὁ δοῦλός σου.

Προσόμοιά. Οὐκ ἔτι κωλύμεθα.

Χαῖρε ή θεία σκέπη καὶ προστασία τῶν τιμώντων σε, ὡς ὑψίστου Θεοῦ Μητέρα: Χαῖρε πανάσπιλε.

Χαῖρε διὰ τοῦ ἀδηνοῦ ἀπενεκρώθη καὶ ὁ θάνατος ἡρανίσθη Θεογενῆτος καὶ ὁ Ἀδάμ σεσωστα!

Χαῖρε πιστῶν τὸ καύχημα Παναγία: Χαῖρε Δέσποινα ή Θεὸν σωματωθέντα σαρκὶ κυρισσα.

Στενάζοντά με δέξαι ὡς ἐλεήμων, καὶ ἐλέησον ὡς τὸν τελώνην ταῖς τῆς Μητρός σου λιταῖς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Ωδὴ, αἱ. ἦχος βαρύς. Τῷ συνεργόσαντι Θεῷ.

ΘΕΙΩ φωτὶ σου ἀγαθὴ, αὔγασόν μου τὰς φρένας· ὅπως βοήσω σοι πιστῶς, ωδὴν χαριστήριον Μαρία πολυύμνητε.

Η οὐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη ούσιαν· χαῖρε πανάσπιλε ἀγνή, Κυρία καὶ Δέσποινα

τοῦ Κόσμου χαῖρε ἀμώμε.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἄχραντε Μῆτερ· χαῖρε νεφέλη φωτεινή, βροτῶν καταφύγιον, Παρθένε χαῖρε Πάνσεμνε.

Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ἔύλον φέρουσα μέσον, οὐ οἱ μετέχοντες βροτοί, πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, σαφῶς διαβιβάζονται.

Ωδὴ γ'. Εστερεώθη πᾶν πίστει.

Χαῖρε ἀστὴρ ἐν τῷ κόσμῳ. τὸν ἥλιον ἐμφαίνων, χαῖρε ἀπόρθητον τεῖχος, τοῖς πίστει βοῶσιν· ἅγιος εἰς Χριστὲ, καὶ σὲ ὑμεῖς τὸ πνεῦμά μου.

Χαῖρε παστὰς φωτοφόρε, τοῦ μόνου βασιλέως· χαῖρε ἡ σκέπη τοῖς πόθῳ βοῶσι Παρθένε, ἅγιος εἰς Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σεβέσον παθῶν μου τὸ σκότος, ἀγνὴ Θεοκυῆτορ, καὶ φώτισόν με φωτίσου, πιστῶς μελῳδοῦντι· χαῖρε κόσμου γέφυρα, καὶ μέγα ἵλαστηριον.

Εστερεώθην τὸν θεῖον, τόκον ἐπιγνούς σου, καὶ προστασίαν Παρθένε πλουτῶ σε κραυγάζων· γαῖρε πολυύμνητε Μαρία πάντων Δέσποινα.

Ωδὴ δ'. Άκτιον τὴν ἀκοήν.

Τὸ ἔνδοξον τοῦ φωτοδότου σκήνωμα, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, χαριστηρίοις ὄδαις· χαῖρε τοῦ κόσμου, δόξα καὶ διάσωσμα.

Τὸ πάμφωτον τοῦ Ἰησοῦ παλάτιον, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἀνακράζοντες τρανῶς· χαῖρε Παρθένε πάντων ἐγκαλλώπισμα.

Ο ἐμψυχοςτοῦ βασιλέως θάλαμος, χαῖρε καύχημα πιστῶν, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· τὸ τῶν Ἀγγέλων χαῖρε ἀγαλλίαμα.

Ηδύνεται τῶν ὄρθοδόξων δῆμός σε, τὴν Πανάχραντον ὑμῶν ὡς Θεομήτορα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε κραυγάζων σοι·

Ωδὴ ε'. Οἱ ὄρθριζοντες λόγε.

Χαῖρε πάγκαλλε νύμφη, Πατρὸς τοῦ προανάρχου· χαῖρε ἀφθορε Μῆτηρ, νίοῦ τοῦ συνανάρχου· χαῖρε σκεῦος ἀγνὸν τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

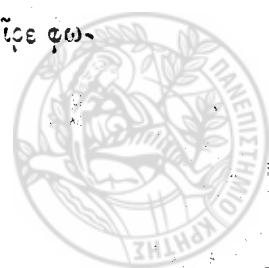
Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης· χαῖρε πύρινε στύλε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε στάμνε χρυσῆ, τὸ μάννα χωρήσασα.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων, τὸ ἀνίκητον θάρσος· χαῖρε τῶν Ἀσκητῶν θεῖον ἀγαλλίαμα.

Χειμαζόμενον σάλω, κυμάτων τῶν τοῦ βίου, χαρᾶς με πρὸς λιμένα, ὁδήγησον Παρθένε, ἡ κόσμῳ τὴν χαρὰν τέξασα τὴν ἀληκτον.

Ωδὴ, σ'. Οἱ Ἰωνᾶς ἐχ κοιλίας.

Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς καὶ θείας ἡμέρας, Πανύμνητε χαῖρε κόσμου τερπνότης· χαῖρε φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε τεῖχος τῶν πιστῶν καὶ ὅπλον ἀρέσγες.

Χαῖρε σεμνὴ, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων· η̄ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου καθέδρα· τὸ τῶν Ἀνάκτων κράτος· χαῖρε πύργε στερεὲ καὶ κόσμου βοηθέ.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία, πρὸς ὅρμον με ἀλγθοῦς μετανοίας, κυβέρνησον Παρθένε, ἐν γαλήνῃ συντηροῦσα τὴν καρδίαν μου.

Τὸ τῶν πιστῶν Θεοτόκε ὑψώσον κέρας, καὶ τῶν ἔχθρῶν τὴν ὁφρῦν καὶ τὸ θράσος, κατάβαλε ὡς μόνη, προστασία ὑπάρχουσα πιστῶν.

Κάθισμα. Οὐ δι εἰς ἀνασχόμενος.

Τὸν πανοικτίρμονα Κύριον, ὑπὲρ ήμῶν ἐκδυσώπησον, βύσασθαι τὰς ψυχὰς ήμῶν, ἐκ πάσης παγίδος τοῦ ὄφεως.

Ωδὴ, ζ. Κάμινον καιομένην.

Χαῖρε τοῦ βασιλέως παλάτιον τερπνὸν· χαῖρε βοηθεία τῶν μελῳδούντων ἄχραντε· εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

Χαῖρε τῆς εὐσεβείας ὁ πύργος ὁ στερρός· χαῖρε ἡ ἀνόρθωσις τοῖς πίστει ἀνακράζουσιν· εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

Χαῖρε φωτεινοτάτου φωτὸς ἡ ἀστραπὴ· καὶ τοῖς πόθῳ μέλπουσι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

Εγειρόν με πεσόντα εἰς χάος συμφορῶν· δίδου χεῖρα Δέσποινα βοῶντι τῷ οἰκέτῃ σου· εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ωδὴ, η. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ιερωτέαν σε οὐρανίων ταγμάτων, ἐπιγινώσκοντες οἱ πιστοί σοι βοῶμεν· Πανύμνητε γαῖα σκέπη τοῦ κόσμου· Παλάτιον χρυσοῦν τοῦ πάντων βασιλέως, χαῖρε εὐλογημένη.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα καὶ ἀπόρρητα πάντα, καὶ ξένα λίαν καὶ βροτοῖς καὶ Ἀγγέλοις, Πανύμνητε Θεοτόκε Μαρία, ὑπάρχει τὰ τῆς σῆς φρικτῆς κυριοφορίας, ἀκήρατε Παρθένε.

Αλλὴν οὐ κέντημαι βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐτοιμότατον ρύστην, Πανάγραντε καὶ βεβαίαν προστάτιν· ἐν νόσοις ἰατρὸν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, ἐν θλίψει ποικίλας.

Νεύρωσον ἄχραντε τῆς ψυχῆς μου τὸν τόκον, νενεκρωμένον ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις· καὶ φύτευσον μετανοίας τῷ φέγγει, ταῖς θείαις σου λιταῖς· ὅπως δοξολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

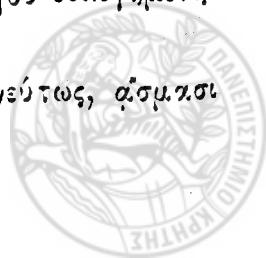
Ο Ειρμός.

Τὸν μόνον ἄναρχον, βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φίτουσι· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· ὑμνεῖτε Ιερεῖς· λαὸς ὑπερψύχουτε εἰς πάντας τοὺς

Ωδὴ θ'. Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, καὶ καθαρώτατος θρόνος, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ εὐλογημένη· διό σε οἱ πιστοί, κατὰ χρέος δοξάζομεν.

Η ἀγεώργητος χώρα, ἡ τὸν οὐράνιον στάχυν, ἀνθήσασα ἐπὶ γῆς ἀνερμηνεύτως, ἀσματι-

μυστικοῖς ἐπαξίως δοξάζεται.

Σέβεσον παθῶν μου τὴν φλόγα, καὶ συμφορῶν τὰς ἐφόδους, διάλυσον μητρικαῖς σου ἵκε-
σίαις ὅπως χαρμονικῶς μεγαλύνω σε ἄχραντε.

Θεοχαρίτωτε Κόρη, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, κατάβαλε πολεμίων τὰς ἐπάρσεις, σώ-
ζουσα λαὸν, καὶ τὴν ποίμνην σου ἀτρωτον.

Προσδόμοια. Σήμερον γρηγορεῖ ὁ ιούδας.

Χαῖρε ἡ θύσσος ἡ λευκοτάτη, καὶ κεκλωσμένη Πανάμωμε, βάθος νοημάτων, ἐν τῇ διανοίᾳ,
κλώσασα Παρθένε, Πνεύματος ἀγίου· ἐξ ἡς ἔξυφάνθη ἡ πορφυροχρυσόμικτος, ἐπωμίς σαρ-
κώσεως, τῶν ἀνω δυνάμεων, τῷ ιεραρχοῦντι καὶ τελεταρχοῦντι, Χριστῷ ὑπέρ ἔννοιαν.

Χαῖρε ἀγνὴ κεχαριτωμένη, τὸ χαριέστατον ὄνομα, καὶ πρᾶγμα Θεοτόκε· χαρᾶς αἰώ-
νιου, χάριεν χωρίον, τῆς τῶν προπατόρων, ἀναίρεσις· ὡς τῆς χαρᾶς τὸν αἴτιον, Παρθένε
γεννήσασα, καὶ χαρὰν βραβεύουσα, παντὶ τῷ σὲ ὑμνοῦντι, δὶς ἡς οὐρανὸς καὶ γῆ χαίρουσιν.

Χαῖρε ἀπαρακλήτου ψυχῆς μου, θυμηδεστάτη παράκλησις· Χαῖρε ἡ γλυκεῖα, καὶ πρωΐ-
νὴ δρόσος· τῷ εὔκρατον γαῖρε, καὶ γαληνὸν πνεῦμα· ζεφείριος αὔρα· πνοή τε ἀναψύχουσα·
λεπτόν τε Πανάγραντε, καὶ ἥδυ ψιθύρισμα, καὶ διασυρίζον, τοὺς φλεγομένους πυρὶ τῶν
θλίψεων.

Πνομα εὐλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω· καὶ
ἀλαζονίας γέλως καθορῶμαι· θηρίοις γάρ δεσιν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέδομαι ἐξ ἀπροσε-
ξίας μου· διὸ τούτων ῥῦσαι με, σὺ γάρ ἀγαλλίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΛΔ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

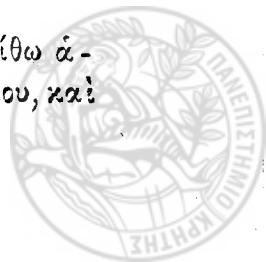
ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΠΗΝΟΥ.

Ως ὄρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

ιδὴ, αἱ. ἦχος ΛΔ'. Αρματηλάτην.

ΘΕΙΑ προνοίᾳ γεγονὼς εἰς ὑπαρξίαν, καὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, τὸ νοερὸν οἶμοι! τῆς ψυχῆς
ἔμολυνα, ταῖς πρὸς τὸ χεῖρον νεύσεσιν· ἀλλὰ σὺ τῆς γεέννης, ῥῦσαι Παρθένε καὶ σῶσόν με·
ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Μεμολυτμένην μυσταροῖς ἐν πάθεσι, φέρω συνείδησιν· καὶ ὡς σαπρὸν δένδρον, βρίθω ἀ-
μαρτήματι· δέσποινα δὸς γενέσθαι με, ξύλον πεφυτευμένον, ἐν διεξόδοις δακρύων μου, καὶ

καρποφορῆσαι μετάνοιαν.

Καλῶν ίδεας τὴν ψυχήν μου κάλλυνον, ἢ καλλονὴ Ιακώβ. ἦν ὁ Θεός Λόγος, ὡς καλὴν καὶ ἀμωμὸν, ἥγαπηκὼς ἐσκήνωσε, καὶ παθῶν εἰδεχθείας, τὸ δυσειδές με χιτώνιον, διὰ ἀ-παθείας ἀπόδυσον.

Ναόν με δεῖξον τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἢ καθαρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀληθῆς Μήτηρ, ἢ πανυ-περθαύμαστος· σὲ γὰρ προστάτιν κέκτημαι, καὶ ὑπέρμαχον πάσαις, βιωτικαῖς περιστά-σεσι· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πρέσβυν ἄγρυπνον.

Ωδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἄρχας.

Η ὑπέρ φύσιν ἐν γαστρὶ, ἔνευ σπορᾶς συλλαβοῦσα· καὶ τὸν Λόγον ὑπέρ λόγον τεκοῦσα, παρὰ φύσιν ἐν πολλοῖς, ἡμαρτηκότα δέξαι με· καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, ὁμοιωθέντα ἐ-λέγησον.

Υπερνικᾶς μόνη ἀγνὴ, τοὺς γηγενεῖς ἐν ἀγνείᾳ· κατέγω ἐν ἀσωτίᾳ τὴν φύσιν· τῶν Ἀγ-γέλων ὅθεν σὲ, τιμιωτέρα πέφυκας· καὶ γὰρ δαιμόνων χείρων· ἀλλά με σῶσον τὸν ἀσωτον.

Εἰ καὶ κατήντησα σεμνὴ, εἰς λάκκον ταλαιπωρίας, καὶ εἰς βόθρον ἀπογνώσεως ὅλος· ἀλλ' εἰδώς σου τὴν πολλὴν, καὶ ἀμετρον συμπάθειαν, χεῖράς σοι ἀνατείνω· καὶ γοῦν οἰ-κτείρασα σῶσόν με.

Ινα δοξάζω εὐλαβῶς, καὶ εὔσεβῶς προσκυνῶ σε, ἐξελοῦ με τὸν ἀχρεῖόν σου δοῦλον, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ νοσημάτων Κόρη, καὶ τῆς μελλού-σης κολάσεως.

Ωδὴ, δ'. Σύμου ἴσχύς·

Σὺ τῆς ἐμῆς, καρδίας τὸ ἀγαλλίαμα· Θεοτόκε σύ μου τὸ κραταίωμα· σύ μου τὸ καύ-γημα καὶ τὸ φῶς· σύ μου θυμηδία· σύ δόξα καὶ ἐγκαλλώπισμα· ζωὴ πνοὴ γλυκύτης, η-δονὴ εὐφροσύνη καὶ χαρὰ καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Εκ ρυπαρῶν, δέχου χειλέων ἐγκώμια, ἡ ἀγία Κόρη καὶ Πανύμνητος· καὶ καταφύγιον ἀψευδές, τῷ κατεγνωσμένῳ, γενοῦ μοι καὶ ἵλαστρίσιον· καὶ ρῦσαι με τοῦ ἀδου, τῆς πικρᾶς καταδίκης, ταῖς πρεσβείαις σου Θεοχαρίτωτε.

Η τῶν πιστῶν μόνη ἑτοίμη βοήθεια, βοηθείας γεῖρα ἡμῖν ἔκτεινον, καὶ ὑπερμάχησον τῆς ἡμῶν, Κόρη εὐτελείας, καιρῷ πολέμου δεόμεθα· φωναῖς χαριστηρίοις, ὅπως ἀδιαλείπ-τως, τὴν θερμήν σου ὑμνῶμεν ἀντίληψιν.

Καταπειθής, τῷ πράττειν φαῦλα γενόμενος, ἐκ τοῦ πράττειν, ἥλθον εἰς συνήθειαν· ἐκ συνήθειας δὲ εἰς ψιλὴν, διάθεσιν εἰτα, ἐκ διαθέσεως ἔσθασα, εἰς ἔξιν ἡ δὲ ἔξις, οἷα φύσις δευτέρα, ἐγκειμένη τὸ ἔθος ὡς γρέος ζητεῖ.

Ωδὴ, ε'. Ίνα τί με ἀπώσω.

Ραθυμίας τῷ ὅπνῳ, καὶ τῆς ἀμελείας τῷ κάρῳ βαρούμενος, ἀναισθήτως ἔχω, καὶ ἐν ζό-ζῷ παθῶν περιφέρομαι· ἀλλὰ φώτισόν μου, τοὺς ὄφθαλμοὺς φωτὸς ἡ πύλη· ίνα μὴ ἀφυπνώ-σω εἰς θάνατον.

Σοὶ προσπίπτω καὶ κράζω, νέκρωσον Πανάμωμε τὴν βασιλεύουσαν, ἐνέμοι καὶ ζῶσαν, ἀ-

μαρτίαν νοὸς ἀρέωστηματι· καὶ ζωῆς με θείας, ἐν μετοχῇ ποίησον Κόρη, νεκρωθέντα σαρκὸς τῷ φρονήματι.

Νεανίας ἀφλέκτους, τρεῖς ἐν φλογοτρόφῳ χωρίῳ χρεύοντας, καὶ καταπατοῦντας, ἕδονῶν τὴν παφλάζουσαν κάμινον, τῆς ψυχῆς μου δεῖξον, τὸ τριμερὲς ἡ τῆς Τριάδος, τῆς ἀγίας τὸν ἔνα γεννήσασα.

Ομβροτόκον νεφέλην, ὅδωρ ἐπιρράινουσαν τῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τοὺς ἔκτακέντας, ἀγνωσίας φλογμῷ καὶ ἐκλείποντας, ἀναψυγοῦσάν τε, καὶ δροσερῶς ἀνακτωμένην, σὲ γινώσκομέν Κόρη Πανύμνητε.

Ωδὴ, σ'.   Ιλάσθητί μοι.

Αθέων Ἀγαρηνῶν, τὰ βέλη σύντριψον Δέσποινα, καὶ πᾶσαν ἐπιβουλὴν, δαιμόνων ματίωσον, λαὸν χριστεπώνυμον, σκέπων καὶ φυλάττων· ἵνα πόθῳ σε διξάζωμεν.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαιτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρότερον, παράσχου μοι δάκρυον, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως Πανάμωμε.

Παλάτιον νοητὸν, τοῦ βασιλέως γεγένησαι· διό σε ἔκδυσωπῷ, ἀνάνειξον οἰκόν με· τῆς Τριάδος Δέσποινα, τὰ ζοφώδη πάθη, τῆς ψυχῆς μου ἀπελαύνουσα.

Αμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάτουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Κάθισμα.   Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Τὸ οὔρανιον σέβασμα τῶν δυνάμεων· καὶ ἐγκόσμιον ὑψωμα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Μητροπάροικον Κόρην εὐφρημήσωμεν πιστοὶ χαῖρε ἡ τὸν Ἀγγέλων Ποιητὴν ἐν μήτρᾳ βαστάσασα· χαῖρε ἡ τῶν πταιόντων ἱλασμὸν, Θεὸν Λόγον σαρκώσασα· χαῖρε νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Ωδὴ, ζ.   Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώσε, καρπῷ θανατωθέντας· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

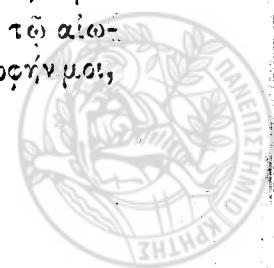
Υπέρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐχαρίστας, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει.

Νηπιόρονα γνώμην· καὶ ἀβέβαιον φρένα, καὶ λογισμὸν ἀτελῆ, Παρθένε κεκτημένος, τοῦ γείρονος τὸ κρείτον, οὐ προκρίνω ὡς νήπιος· αὐτή μοι δός ἀνδρικῶς, φρονῆσαι τὸ συμφέρον.

Αειπάρθενε Κόρη, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυήσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις τὴν ψυχήν μου διάσωστον, εὐλογημένη ἀγνή· ἵνα σε μακαρίζω.

Ωδὴ, η'.   Ἐπταπλασίως κάμινον.

Πόνυ ποτε μὴ κλίναντες, παρχνόμεροι σεβάσματι, παῖδες εἰς πυράν, τὴν ἐπηρημένην βέβληνται, καὶ μένουσιν ἀφλεκτοί· ταῖς ἕδονάις ἐγὼ δὲ πεισθεὶς, μέλλω τῷ πυρὶ, τῷ αἰώνιῳ βληθῆγω· καὶ κόπτεοθεὶ· καὶ κλαίειν· ὅλλας φεισά μου Κόρη, διδούς ἐπιστροφήν μοι,

ταῖς θείαις σου πρεσβείαις.

Αἱ ήδοναι τοῦ σώματος, καὶ κινήσεις αἱ ἀτακτοὶ, καὶ παραλλαγαὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως, ἀθλίως τελούμεναι, τῷ ἀκαμήτῳ σκόληκι, πέμπουσι τοὺς ταύταις, ἐπιμένοντας πάντῃ, καὶ μὴ μετανοοῦντας· τὶ ποιήσω ὁ τάλας! πρὸς σὲ οὖν καταφεύγω· οἰκτείρησόν με Κόρη.

Η δεξαμένη ἄχρεντε, πῦρ τὸ θεῖον ἐν σπλάγχνοις σου, φλέζον τῶν παθῶν μου, πᾶσαν ὑλην δέομαι· τὸν νοῦν μου καταύγασον· καὶ τὴν καρδίαν λάμπρυνον· καὶ ἀναβοῶντα, πάσης λύτρωσαι βλάβης· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ιερεῖς ἀνυψεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτρα σου, ἄλλον οὐρανόν σε, ἐπὶ γῆς ἀνέδειξ, Μαρία Πανύμνητε· ὅθεν πιστῶς κραυγάζω σοι, πάντων τῶν τῆς γῆς με, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, διάσωσον καὶ πάσης, προσθολῆς τῶν δαιμόνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, ἀγία Θεοτόκε.

Ο Εἰρμός.

Επιταπλασίας κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἔξεχανε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβά· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ιερεῖς ἀνυψεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ωδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εν πάσῃ τῇ ζωῇ μου Κόρη ἀγνὴ, ἀντιλαμβανομένη περίθαλπε, τὴν ταπεινὴν, καὶ πολυαμάρτητὸν μου ψυχὴν· ἐν τῷ καιρῷ δε μάλιστα, τῷ τῆς διαζεύξεως καὶ τουτῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ δυστήνου, σαρκίου τοῦ ῥώδους, καὶ λυομένου δίκην κόνεως.

Επίφανόν μοι τότε Μῆτερ Θεοῦ, τὸ τῆς σῆς ἀντιληψεως πρόσωπον, καὶ τῶν ἔχθρῶν, πρόσωπα ζοφώδη καὶ εἰ δεχθῆ, τῶν συλλαβεῖν θελόντων με, καὶ διασπαράξαι θηριώδῶς, πλήρωσον ἀτιμίας, ὁδῷ τῶν σωζομένων, ἡ ὁδηγός μου ὁδηγοῦσά με.

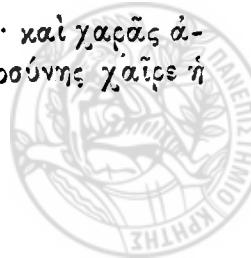
Τενοῦ μοι προστασία ἐν πειρασμοῖς, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἀπρόσμαχητος, πύργος ἀγνὴ· ἐν ἐπιθουλῇ μόνη βοηθός, ἐν συμφοραῖς ἀντίληψις, ἔχουσα τὸ δύνασθαι ἀγαθὴ, ὡς Μήτηρ τοῦ ὑψίστου, ἰσχύεις ἀκωλύτως, ὅσα γὰρ θέλεις Θεονύμφευτε.

Τψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς γένεθλη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θείας, οὐθεσίας ἔτυχε· τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ γὰρ Θεός, ὥραμη σαρκοφόρος, ἐκ σαῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἀτρεπτὸς μείνας τῇ Θεότητι.

Προσόμοια. Ο τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πανάγιον τέμενος, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ· Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον· Χαῖρε ὕψος ἀρρήτον, καὶ Ἄγγελοις ἀγνώριστον· τῶν βασιλέων χαῖρε διάδημα· καὶ ἱερέων, καύγημα τίμιον· Χαῖρε ὄλσφωτε· Χαῖρε πανακήρατε· Χαῖρε πιστῶν, ἀπόρθητον ἔρεισμα, καὶ πύργος ἀσειστε.

Χαῖρε πυλύευκτον ὄνομα· Χαῖρε χρυσῆ κιβωτέ· Χαῖρε πένθους ἀναίρεσις· καὶ γαρῆς ἀνέγερσις, Θεοτόκε Πανύμνητε· τὸ τῶν δακρύων χαῖρε λυτήριον· τῆς εὐφροσύνης χαῖρε η

εἰτοδος· Χαῖρε ἀπείρανδρε· Χαῖρε Μήτηρ ἄνυμφε καταφυγὴ, πάντων καὶ ἀντίληψις, τῶν προστρεχόντων σοι.

Χαῖρε παγκόσμιον καύχημα· Χαῖρε λυχνία χρυσῆ, φωταυγῆς καὶ ὑπέρλαμπρε· Χαῖρε θεία γέφυρα, πρὸς ζωὴν ἡ μετάγουσα, τοὺς νεκρωθέντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ πρὸς τὰ πάθη κατολισθίσαντας· Χαῖρε ἀμίαντε· Χαῖρε τὸ ἀκένωτον ρέθιμρον ζωῆς, πηγὴ ἡ πηγάσασα· Χαῖρε παγκαύμαστε.

Σάρκα λαβὼν ἔξ αἰμάτων σου, ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, σὲ προστάτιν ἀνέδειξε, τῶν ἀνθρώπων ἄχραντε· διὸ ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, καὶ τῶν παγίδων τοῦ πολεμήτορος· καὶ τῆς ἐλλάμψεως, μετασχεῖν ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν, πάντας τοὺς δοξάζοντας καὶ προσκυνοῦντας σέ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ.

'Ως ὅρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ωδὴ α· ἦχος Λδ'. Αρματηλάτιν Φραχώ.

ΑΠΟ γειλέων ῥυπαρῶν ἐφύμνιον, δέχου Πανάμωμε, ὡς πρὶν ὁ οὐρανός σου, Θεός μου καὶ Κύριος, τῆς χήρας κατεδέξατο, τὰ λεπτὰ καὶ τὴν λύσιν, τῶν ὄφλημάτων παράσχου μοι· ὅπως κατὰ χρέος γεραίρω σε.

Λόγον Θεοῦ σωματιθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεψόμενον, ὑπερφυῶς Πανάμωμε Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

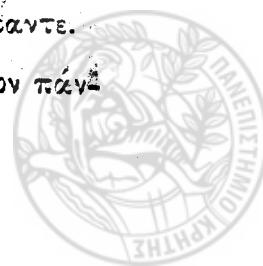
Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως· ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γάρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως τέτοκας, τὸν ἐπέκεινα φύσει, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Θεοκυῆτορ Μαρίαμ, θεώσεως, τετύχηκε διὰ σοῦ, ἡ ταπεινὴ φύσις, τῶν βροτῶν καὶ ρέουσα· ἐν σοὶ γάρ νυκτευσάμενος, ὁ Θεός μου τὴν σάρκα, ἐνυποστάτως ἐλάμπεινε, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν.

Ωδὴ, γ'. Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Πίστη ἐδείχθης νοητή, ἀνατολῆς τῆς ἔξ οὐρών, ἐν τῇ γῇ φανερωθείσῃ Παρθένε· διὰ σοῦ γάρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ λέγος εἰσεληλυθεν, ἐπὶ τῷ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας Πανάγαντε.

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄγθος τῆς ἀφθαρτίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντας

τεσι, σὲ γινώσκομεν ἀγνή, θείας οὐσίας ψέρουσσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἀνθρακα. Θεοχαρίτωτε.

Συντηρούμενος δι ήμας, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺν Μητροπάραθεν πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γάρ ημῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερβέου Θεότητος.

Επὶ τὴν ἀχραντον υηδὺν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, σοῦ κατέβη ὁ Θεός μου Παρθένε, καὶ ἐδράσισεν ημᾶς τοὺς ἔκταχέντας καύσων, τῆς ἀμαρτίας δρόσῳ, φίλανθρωπίας καὶ χάριτας.

Ωδὴ, δ.

Σύμμου ἴσχυς.

Σὺ ἀληθῆς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομῆτορ μόνη ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἰμάτων σάρκα δανείσασα· δι ής αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Νεοθαλῆς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὥραιος ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, χυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀπόσταζον ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Δαβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας τὸν παυβασιλεύοντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, λόγον ἀποξήρητως, καὶ ὑπέρ νοῦν ἀναλάμψαντα· ἐγέννησας Παρθένε· Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ο Πλαστουργὸς, ἐκ τοῦ αἰώνος σε εὔρατο, ἐν κοιλάδι, κρῖνον καθαρώτατον, ταῖς ἀρεταῖς λάμπουσαν σεμνὴ βάθει τῆς ἀγνείας, εύρυτητι τῆς σεμνότητος, καὶ ὕψωσεν ἐν γένει, τῶν ἀνθρώπων διό σε, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου δοξάζομεν.

Ωδὴ, ε'. Ινα τίμες ἀπόσω.

Στρατηγίαι τῶν ἀνω, Πάναγγε Δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γάρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναρθέντες ὑψοῦμεν τὸν τόκον σου.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θυητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα, καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρχους Ἀγγέλους παρήλασεν· ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν βασιλέα τῶν Ἀγγέλων· ὃ προσβλέπειν ἔκείνοις ἀδύνατον.

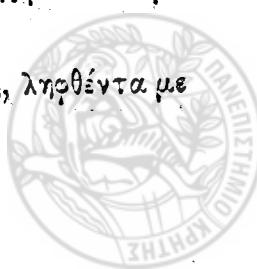
Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε· ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτηρίος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Πάναγγε.

Φωτεινὴ σε νεφέλην, φέρουσα τὸν ἀδυτὸν ἥλιον Δέσποινα, οἱ βροτοὶ εἰδότες, ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ γεραίρομεν· τὴν γάρ ἀμορφίαν, τὴν ἐν Ἀδάμ ἀμαυρωθεῖσαν, ἀνεμόρφωσας θείας λαμπρότησιν.

Ωδὴ, σ'. Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ο θράνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβίμ ὁ ὑπέρτερος· νεφέλη ἡ τοῦ φωτὸς, ψυχῆς μου τὰ ὅμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Η μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ· καὶ τῶν κτισμάτων βασίλισσα, αἰγυμαλωσίᾳ δεινῇ, ληφθέντα με

λύτρωσαι, Μαρία Πανάμωμε καὶ τῆς βασιλείας, τοῦ μίοῦ σου καταξίωσον.

Η κλησίς σου ἀληθῶς, ψυχῶν ὑπάρχει καθάρσιον καὶ ρύπαρῶν λογισμῶν, ἐστιν ἔλατήριον, καὶ φυγαδευτήριον, πονηρῶν πνευμάτων, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ασμάτων ἀσμα σὺ εἶ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· Ἀγγέλων ἡ καλλονή βροτῶν ἡ ἀνάπλασις· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, τὸν τὰς φύσεις μεταλλάττοντα.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Λεῦτε πάντά τὰ ἔθνη Θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουροῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρίᾳ, ἀπάστης τῆς Κτίσεως· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς ἀγίας Τριάδος· Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Θεοδόξαστε· πρέσβεις τῷ σῷ σιῇ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σοὶ προστρέχουσι πίστει, καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὲς τοῦ Θείου διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, διὶ τῆς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὥμιλησε, καταρρωτίζουν τοὺς πίστεις κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνέλαβες ἄγραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εύδοκησαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμτοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαλάτιον ἐμψυχον, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ Πανύμνητε· χαῖρε στάμνε τὸ Μάννα, ἐν τῇ γαστρὶ σου θείως βαστάσασα, τὸ διατρέφον τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

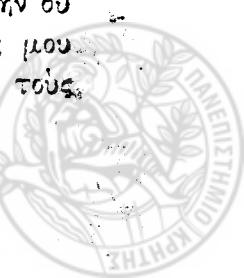
Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον θείας σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ θεόνον, ὁρθὰ φρονοῦντες σὲ ὄνομάζομεν· καὶ γεγηθότες τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ωδὴ. η'. Επιταπλασίως.

Φιλογενῆτος Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα· ταῖς πρὸς τὸν μίον σου, μητρικαῖς δεήσεσιν, αὐτὸν μοι ἱλέωσον, τὸν ἀληθῆς εὐτίχατον· καὶ ἀμαρτιῶν μου, τὸ γειρόγραφον ῥῆξον· καὶ δεῖξον Παναγία, σωζομένων με ολήρου· ἵνα σε μεγαλύνω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐν ἀνάγκαις σόζουσα, καὶ θερμῶς προστατεύουσα, πάντων τῶν ἐν θλίψει· Παναγία Δέσποινα, σπλαγγχίσθητι σῶσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, χεῖρα βοηθείας, πρὸ τοῦ τέλους διδοῦσα· μή νῦν με τοῦ θανάτου, καταλάβῃ ὑπνοῦντα, ἵνα σε κατὰ γρέος δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Αλλην ἐκτός σου Δέσποινα, βοηθὸν οὐκ ἐπίσταμαι· πλὴν σου πρὸς Θεὸν, καταλλαγὴν οὐ κέκτημαι· ἐλέητον ἄγραντε, ἐμὲ τὸν ἀπολλύμενον, διὰ τὰς ἐκ βρέφους, ἀθεμίτους μου πράξεις· καὶ σῶσόν με βοῶντα γαῖς· εὐλογημένη χαῖρε δεδοξασμένη· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ούρανοιμήκη κλίμακα, νοητήν σε γινώσκομεν· δι τῆς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ ὑψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων κηρύττομέν σε Κόρη.

Ο Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἔξεκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισσωτάτας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς

Ωδὴ, θ'.   Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὸν θρόνον τοῦ Δεσπότου τὸν ὑψηλὸν· τὴν καθέδραν Χριστοῦ τὴν περίδοξον· τὸν εὐαγγῆ, θάλαμον τὸ πάγχρυσον Ἱερὸν, τὸ Θεοδόχον τέμενος, τὴν παντοθάσιλισσαν Μαριὰμ· τὴν δόξαν τῶν Ἀγγέλων· βροτῶν τὴν σωτηρίαν, πάντες πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἴδού, οἵα περ βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ πρόσταται· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσάι με, ἐν ὥρᾳ τῇ τῆς δίκης· καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Αὕλων ἐκ λειμώνων τῶν τῆς ψυχῆς, τῶν ἀσμάτων τὰ ἄνθη δρεψάμενος, καὶ τῇ ῥοῇ, μίξας τῶν δακρύνων μου ἐν πυρὶ, τῷ τῆς καρδίας ἔψησα, Δέσποινα καὶ μῆρον ἐσκευακόν, τὸν ὕμνον ὡς ἡ πόρνη, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας, ἐν τούτῳ βρέχω κράζω σῶσόν με.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος ἀγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὥχλον καὶ κινδύνων ἀποσθῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρχω ἀπελαύνων· καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων γαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Προσόμοια.   Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πηγὴ ή ζωήρότος· χαῖρε λαβῖς νοητὴ, η τὸν θεῖον καὶ ἀσθεστον, ἐν κοιλίᾳ φέρουσα, Ἡσαΐας ὃν ἔβλεψε, Θεογεννῆτορ ἀνθρακα ρύπτοντα, παντὸς τοῦ κόσμου τὰ ἀμαρτήματα· Χαῖρε περίδοξον, ἄκουσμα καὶ λάλημα, χαῖρε σεμνὴ· Χαῖρε θεῖον αἰκημα, καὶ ὅρος ἄγιον.

Χαῖρε Παρθένε Πανάμωμε· Χαῖρε ζωῆς θηταυρέ· Χαῖρε ὅρος κατάσκιον· Χαῖρε στύλε πύρινε, καὶ νεφέλην ὑπέρφωτε· παντὸς ρυπώδους χαῖρε καθαίρεσις· χαῖρε τοῦ κόσμου η ἀνακαίνισις· Χαῖρε ἀνύμφευτε· Χαῖρε Μήτηρ ἀγρεαντε· Χαῖρε φλογμὸν, σθέσασα τῷ τόκῳ σου· Χαῖρε η πάντων ἐλπίς.

Χαῖρε ἀγνείας θησαύρισμα· Χαῖρε φωτὸς καθαρὸν, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαιτημα· Χαῖρε στάμνη πάγχρυσε· καὶ παλάτιον ἐμψυχὸν, τοῦ Βασιλέως θρόνε πυρίμορφο· εὐλογημένη χαῖρε ἀπείρανθρε· Χαῖρε πανάσπιλε· Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε ἀγνὴ· Χαῖρε Θεοδόξαστε· χαῖρε η πάντων γαρά.

Σῶμα ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα μου, πάσαις δειναῖς ὁ δεινὸς, ἐργασίαις ἐμόλυνα, τὸ μὲν σῶμα πάθεσι, παραδοὺς τῆς αἰσχρότητος· ψυχὴν δὲ πᾶπιν ἐπιτηδεύμασι, πονηροτάτοις οἷς περ συνέζηστα· αὗτις τὸ πνεῦμα δὲ, ἐπηρμένοις ἦθεσι καὶ σκολιοῖς, Δέσποινα φρονήμασιν· ἐξ ὧν με λύτρωσαι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὁ ἀκροστιχίς.

Θρῆνος βροτοῖς πέφυκεν ἐκ Θεοῦ χάρις.

Ωδὴ, α'. ἦχος Ἀδ', Τίγραν διοδεύσις.

ΘΡΗΝΩΔΗ τὸν βίον Μῆτερ Θεοῦ, στενὸν καὶ πικρόν τε, καὶ δακρύων πλήρη μοι δός· ὅπως ἀποπλύνω μου τὸν ῥύπον, καὶ καθαρὸς τῷ Κριτῇ παραστήσωμαι.

Ρευστῆς καὶ γεώδους καὶ ῥυπαρᾶς, τυχῶν συζυγίας, οὐκ ηδέσθην τὸ τῆς ψυχῆς, λαμπρότατον κάλλος Θεομῆτορ, ἀλλ' ἡδοναῖς τίχρειώθην τοῦ σώματος.

Η πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ συλῶν, τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Νηστείᾳ καὶ δάκρυσι καὶ κλαυθμῷ, Θεὸς ἱλεοῦται, Θεομῆτορ τοῖς κατ' ἐμὲ, ἀφρόνως αὐτὸν λελυπηκόσιν, ὃν μοι πρὸ τέλους ἱλέωσαι Δέσποινα.

Ωδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων Ἀγγέλων, λειτουργικὰ πνεύματα, ἐπὶ τῇ ἐμῇ καταπτώσει πικρῶς ἔθορήνησαν· καὶ ἐπεγέλασαν, τῶν ἀερίων δαιμόνων, τὰ ζοφώδη πνεύματα Θεογεννήτρια.

Συμμετρίᾳ τῶν πόνων τοῖς ταπεινοῖς ἄχραντε, τὸ τῆς ἀρετῆς γεωργεῖται μέλι πάνθανομαστον· διὸ ἐνίσχυσον, τὴν παναθλίαν ψυχήν μου, ταπεινῷ φρονήματι ἐμπολιτεύεσθαι.

Βασιλέως θυγάτηρ καὶ ἀληθῆς Δέσποινα, καὶ παμβασιλέως Δεσπότου Μῆτηρ ὑπάρχουσα, τὴν βασιλεύουσαν, νῦν ἐπ' ἐμοὶ ἀμαρτίαν, οἷς δούλην ἀτιμον μακρὰν ἔξορισον.

Ρρηγτισμῷ τῶν δακρύων τὸ δυσειδές Δέσποινα, τῶν ἀμαρτιῶν μου καθάρισον καὶ ἀπόπλυνον, τὰ σεσηπότα μου, καὶ ἀποζέσαντα ἔλκη, καὶ ὑγείαν δέομαι δός μοι τῷ δούλῳ σου.

Ωδὴ, δ. Εισακήκοος Κύριε.

Οἱ πεσόντες ἀνάστητε· ὁ Χριστὸς κελεύει μὴ ἀντιτείνωμεν· ἀλλὰ μᾶλλον προσληψόμεθα, τὴν αὐτοῦ Μητέρα πρὸς συμπάθειαν.

Τίς τὸν Πέτρον διέσωσε; πάντως ἡ μετάνοια Θεονύμφευτε, καὶ ληστὴν πόρνην καὶ ἀσωτον· οὓς με μιμηθῆναι καταξίωσον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγγε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύῃ σου, διατάξων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἀμαρτήμασιν.

Ικετεύω σε Δέσποινα, μὴ ἐγκαταλίπητε με ὥστα θλύψεως, ἀλλὰ ἵλεώς μοι φάνηθι, καὶ τῆς

τῶν δαιμόνων ῥύου τρώσεως.

Ωδὴ ε'. Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Στολὴν τὴν τοῦ βαπτίσματος ἀχρειώσαντι, πολλῶν τῶν δακρύων μοι, χρεία τοῦ ταύτην καθάρισθαι.

Πλανώμενον τὸν νοῦν μου τοῦ κόσμου τῇ φαντασίᾳ, σὺ τοῦτον ἐπίστρεψον, φόρῳ κολάσεως Δέσποινα.

Επιβλεψον εἰσάκουσσον δέομαι, τῆς φωνῆς μου καὶ πάσας ἐξάλειψον, τὰς ἀμαρτίας μου Πάναγνε.

Φωτὶ τοῦ σοῦ προσώπου με λάμπρυνον, τὸν σὸν δοῦλον νύμφη ήλιόμαρφε, ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσιν.

Ωδὴ ζ'. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Τυμεῖν ἀδιαλείπτως τὸν Θεόν, Παρθένε ὄφείλομεν, καρδία καὶ στόματι ἀλλ' ἡμεῖς τῇ ῥαθυμίᾳ χρατούμεθα.

Κινδύνων πολυπλόκων καὶ δεινῶν, ἀγνή περιστάσεων, νῦν τῶν λυπούντων με, ἔξελοῦ τὸν ἀθλιώτατον δοῦλόν σου.

Εν ὕρᾳ τοῦ θανάτου μου σεμνή, βοήθεια φάνηθι· καὶ ῥῦσαι δαιμόνων με πενηφῶν τῶν ἔκγητουντων ἀρπάσαι με.

Νηστεύσωμεν ὡς ἔχομεν καιρὸν· κλαύσωμεν πενθήσωμεν· ἵνα τρυφήσωμεν, καὶ χορεύσωμεν ἐκεῖσε αἰώνια.

Κάθισμα. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν τῷ γόσμῳ κατῆλθε· καὶ Ἀγγελος φυτὸς, τῇ Παρθένῳ ἐβόα· χαῖρε εὐλογημένη, ἡ πάρθενίαν μόνη φυλάξασα· χαῖρε ἡ συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν καὶ Κύριον· ἵνα τῆς πλάνης σώσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Εκ γειμῶνος τὸ ἔαρ· καὶ ἐκ ζάλης γαλήνη ἀγνή προέρχεται· ἐκ ζόφου δὲ πταισμάτων, τὸ φῶς τῆς ἀπαθείας, μετανοίᾳ εἰσέρχεται· οἱ ἐμπαθεῖς τοιχαροῦν θαρρῶμεν μεταγνόντες.

Κυριώνυμες Κόρη, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυήσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχήν μου διάσωσον, εὐλογημένη ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

Θρόνος πύρινος ὥφθης· καὶ παλάτιον θεῖον τοῦ παντοκράτορος· τοῦ Κόσμου σωτηρία· καὶ σκέπη τοῖς βοῶσι, τῷ υἱῷ σου Πανάμωμε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εξ ἴδρωτων καὶ κόπων, στεναγμῶν τε καρδίας Θεογεννήτρια, συναίσθησις γεννᾶται· ἀπάθεια δὲ ἐκ ταύτης· ἦς καὶ φθᾶσαι τοὺς πρόποδας, ἀξιωθείτην ἐγὼ, ὁ πταίσας ὑπὲρ πάντας.

Ωδὴ, η'. Τὸν βασιλέα.

Ο βασιλεὺς, μὲν τῶν οὐρανῶν θέλει πάντας, τὴν αὔτοῦ πληρῶσαι βασιλείαν· ἦρεῖς δὲ Παρθένε τὴν γέενναν ποθοῦμεν.

Χιριστοῦ παθόντος, ὑπὲρ ἡμῶν χρεωστοῦμεν, καὶ ἡμεῖς παθεῖν ὑπὲρ ἔκείνου, καὶ πάθη νεκρῶσαι, πισσὸι τὰ ψυχοφθόρα.

Αγνὴ Παρθένε, χριστικῶν ἡ προστάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάστης ἀνάγκης· ἵνα σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρηνός.

Τὸν βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε,

Ωδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκου.

Ρανίδα μοι ἐλέους, στάζον Θεομῆτορ, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον ἀπέλασον· σὺ γὰρ ἐχύητας μόνη βροτῶν τὴν λύτρωσιν.

Ιλόι τῶν παθῶν με, συγκεκαλυμμένον, καὶ ἥδονῶν τῷ βορβόρῳ οπιλούμενον, ὡς ἀγαθή μου προστάτις κάθαρον Δέσποινα.

Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ, κράτυνον τὴν πίστιν, τῷ γειλοχρίστων Ἀνάκτων φιλάνθρωπε, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείας ὡς πολυέλεος.

Σεισμοῦ λιμοῦ πυρός τε, καὶ αἰχμαλωσίας, καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἐκλύτρωσαι, τὴν σὲ γεράίσουσαν ποίμνην Θεογαρίτωτε.

Προσδόμοις. Τὶ ἡμᾶς καλέσωμεν.

Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα, η̄ τὸν φῦσει ἀγαθὸν ἐκμιμουμένη ἀγαθὴ, καὶ προσέντων τῶν αὐτοῦ, πρῶτον καὶ ἔξοχον ἀγνὴ, πλουτοῦσσα, Μητρικῶς τὴν ἀγαθότητα· διὸ καὶ ἀγαθύνεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ὡς συμπαθής καὶ φιλάγαθος· καὶ ὁδηγεῖς πρὸς ἀπόλαυσιν, Πανάγραντε, ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων αὐτούς.

Χαῖρε Θεοῦ σκήνωμα ὅλβιον· βασιλέως ὑψηλὸν, λαμπρὸν ἀνάκτορον ἀγνὴ, ἀγειρόπλοκος νυμφὸν· χρυσοπορρύθρωτος παστάς· ὁ θάλαμος, ὁ εὔσημος καὶ πάντιμος· τὸ ἔμπνουν, λιθομάργαρον Παλάτιον· χαῖρε ὁ θρόνος ὁ πάγχρυσος, ἀνθρακοφόρος πυράγρος τε, καὶ ἐμψύχος, τοῦ ἀυλοῦ συρός ἄχραντε.

Χαῖρε Μαριάμ Κυριώνυμε· η̄ Κυρία παντὸς Κόσμου, χρυματίσασα Σεμνὴ, ὡς τὸν Κύριον Κυρίων ἀποτέξχεσα Χριστὸν· κυρίως, σύσα ἀειπάρθενος, ἀγνείας, παγκτησίαν ὑπερτέλειον, κεκυρωμένως πλουτίσασα, νοὸς ψυχῆς τε καὶ σώματος· η̄ σύμπαντα, ὡς Κυρία δοῦλα γέγονεν.

Δός μοι διανύειν τὸν βίον μού, διὰ πάντων τῶν σεπτῶν, τοῦ σοῦ νίοῦ μακάρισμον, τοῦ πτωχεύειν τῷ νοῖ, πενθεῖν προαυγεσθαι πεινῆν, διψῆν τὲ μετ' ἐφέσεως τὸ δίκαιον· ὑπάρχειν, καθαρὸν καὶ ἐλεγμονα· ποιεῖν εἰρήνην διώκεσθαι, ὑπὲρ Θεοῦ Παναμώμητε· καὶ γρειν με, ἐπὶ τούτοις ἀγαλλόμενον.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ· ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Οὐ γάρ οστιχίς.

Νῦν ὁκτάκις μέλπω σε σὸς Μητροφάνης.

Ωδὴ, α'. ἦχος Δῆδ'. Τγράν διαδεύσας.

ΝΑΜΑΤΩΝ πηγήν σε πρεσβευτικῶν, γινώσκοντες πάντες, ἀναβλύζουσαν τοῖς πιστοῖς, τῶν ψυχῶν τὴν ῥῶσιν καὶ σωμάτων, Θεοκυῆτορ ἀπαύστως δοξάζομεν.

Υπέρ φύσιν λόγον Θεαρχικὸν, τέτοκας Παρθένε, καὶ τὴν φύσιν ἐκ τῆς φθορᾶς, ἐρρύσω διό με τῶν ἀλόγων, καὶ παρὰ φύσιν παθῶν ἐλευθέρωσον.

Νομάδες παθῶν με τῶν σαρκικῶν, νῦν περικυκλοῦσι, καὶ συσφίγγουσι χαλεπῶς ἐπίσκεψαι τάχει τὸν σὸν δοῦλον, καὶ τῶν κακούντων Παρθένε διάσωσον.

Ο πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡνιοχῶν, καὶ φέρων καὶ σώζων, ἐν ἀγκάλαις ἀγνὴ ταῖς σαῖς, περιγεγραμμένος ἀπειράνθη, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἀνέπλασε.

Ωδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κοίμισον τὸν τάραχον, τῆς συνεχούσης με Δέσποινα, νῦν χαλεπῆς, νόσου καὶ πταισμάτων, καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον.

Τάχυνον ἐπίσφεψαι, νοσηλευόμενον ἄχραντε, καὶ τῆς δεινῆς, ἀλγηδόνος ῥῦσαι, καὶ παντοίας με θλίψεως.

Αφατον τὸ πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν τῶν σῶν ἄχραντε, δίδην καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν νόσων ἔξαγαγε.

Κράτυνον τὸ ἔλεος, καὶ τὴν ἀντίληψιν ἄχραντε, σῶν πρεσβειῶν, ἐπ' ἐμοὶ καὶ ῥῦσαι, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακτίκοα.

Ιλαστήριον πάντοτε, τὴν ἐμὴν καρδίαν δεῖξον Πανάχραντε, τῶν ἀγίων ἐνθυμήσεων, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον.

Σωτηρίαν παράσχου μοι, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Πανάμωμε καὶ νοσοῦντι δὸς τὴν ἴασιν, καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μεθοδείας κατάργησον, τῶν πονηροτάτων δαιμόνων ἄχραντε, καὶ παθῶν τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι ῥῶσιν δώρησαι.

Εκ τῆς μήτρας σου Πλάναγνε, τῆς δικαιοσύνης ἥλιος ἐλαμψε, καὶ τὸν κόσμον κατελάμβανε· οὐ ταῖς θείαις, αἴγλαις καὶ μὲ φώτισον.

Ωδὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Λέλυνται τῷ σῷ τόκῳ, τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ ἀπελήλαται, τῆς φθορᾶς τὸ κράτος, Παναγία Παρθένε Πανύμνητε· διὸ λῦσον τάχει, καὶ τῶν ἐμῷν ἀμαρτημάτων, τὰς σειρὰς καὶ τὰ βάρη τῶν θλίψεων.

Πονηρίας δαιμόνων, καὶ κακίας ἀνθρώπων ῥῦσαι με Δέσποινα· καὶ ψυχῆς τὴν νόσον, καὶ τοῦ σώματος θάττον θεράπευσον, ἡ τεκόνσα μόνη, πάσης σαρκὸς καὶ τῶν πνευμάτων, Ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ως λαβίδα τοῦ θείου, ἀνθρακος Πανάχραντε καθικετεύω σε, καταφλέξαι πᾶσαν, ἐμπαθῆ τοῦ σοῦ δούλου διάθεσιν, καὶ τὰς ἀσθενείας, τὰς γαλεπὰς καὶ δυσφορήτους, καὶ ἔηραντι χειμάρρους τῶν θλίψεων.

Σωτηρίαν σε πᾶσιν, ὁ νιός σου παρέσχε πάναγνε Δέσποινα, τοῖς πεπιστευκάσιν, εἰς αὐτὸν καὶ Θεὸν καταγγέλλουσι, σεσωματωμένον, ἐκ σοῦ σαφῶς διό με σῶσον, ἐκ ποικίλων κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ωδὴ, σ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρο.

Επίθλεψον ἐπ' ἐμὲ, ἵλεω ὅμιλτι Δέσποινα, καὶ νοσημάτων δεινῶν, ἐλλύτρωσαι τάχιον, καὶ πάσης κακώσεως, νῦν προσδοκωμένης, καὶ παγίδος καὶ συμπτώσεως.

Σκαιότητος γνωμικῆς, καὶ φυσικῆς ἐμπαθείας με· καὶ φθόνου τῶν δυσμενῶν, καὶ πάσης φυκλότητος, Παναγία Δέσποινα, καὶ κακίας ῥῦσαι, τῆς τοῦ βίου σαῖς δεήσεσιν.

Ο διαπλάσας ἡμᾶς, ἐν σοὶ Παρθένε διέπλασται, τὴν φύσιν ἐκ τῆς φθορᾶς, τῶν βροτῶν ῥύσμενος· καὶ μὲ τοίνυν λύτρωσαι, τῶν περιτυχόντων, πειρασμῶν ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ο φλογερὸς οὐρανὸς· καὶ θρόνος ὄντως πυρίμορφος· ὁ ἐμψυχος τοῦ Χριστοῦ, Παράδεισος ἀγανάκτει· ἡ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τῆς ζωῆς τὸ μάννα· ζωῆς θείας με ἀξίωσον.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν.

Τὸ ἀλατόμητον πιστοὶ καὶ θεῖον ὅρος· τὸ καθαρώτατον παλάτιον τοῦ Λόγου· τὸν πυρίμορφον θρόνον τοῦ πανθανείλεως· τὴν τράπεζαν, καὶ λυχνίαν τὴν γρυσσαγῆ· τὴν γέρουραν τὴν μετάγρυσσαν πρὸς ζωὴν, τὴν οὐράνιον κλίμακα· τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ωδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ιουδαίας.

Στάμνος ἀψυχος πάλαι, σὲ τὴν ἐμψυχὸν στάμνον ἐδήλου Δέσποινα· ζωῆς γάρ μάννα φέρεις, Χριστόν τὸν τοῦ θανάτου, τὴν πικρίαν ἀμβλύναντα, τὸν ἀληθῆ γλυκασμὸν καὶ φωτισμὸν τοῦ κόσμου.

Μὴ ἀρπάσῃ ὡς λέων, ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ὁ θηριότροπος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, καὶ σώζοντος Παρθένε· λυτρωτὴν γάρ σε κέκτημαι, τὴν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καὶ λυτρωτὴν τελοῦσαν.

Μακαρί Παρθένε, καταφύγιον πάντων τῶν θλιβούμενων πιστῶν, παντοίας ἐπηρέσις, καὶ λύπης καὶ κακίας, τῶν φιλονούντων με λύτρωσαι, καὶ τῶν πταισμάτων πολλῶν, καὶ τῶν ποικίλων νόσων.

Η τὸν βότρυν τεκοῦσα, τῆς ζωῆς Θεοτόκη τὸν ἀγεώργητον, ἀξίωσον καρπούς με, προσφέρειν μετανοίας, τῷ νίῳ σου κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ. η. Επιταπλασίως.

Τὰ μεγαλεῖα Πάναγνε, τῶν ποικίλων θαυμάτων σου, πάντες ἔκθοῶμεν, οἱ πιστῶς προστρέχοντες, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεις· ἀλλὰ καὶ νῦν με νόσου δεινῆς, καὶ τῶν ψυχικῶν, καὶ σαρκικῶν ἀλγημάτων, ἀπάλλαξον καὶ δεῖξον ἐρήθωμένον κατ' ἄμφω, δοξάζειν τὸν οὐρανὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραγδαιοτάτως ἐπινευσαν, τῶν φίονούντων οἱ ἄνεμοι· καὶ τῶν δυσχερῶν οἱ ποταμοὶ σροσέ-κρουσαν, σφοδρῶς τῇ οἰκίᾳ μου, τῇ νοητῇ Παρθένε ἀγνή· ἀλλ' ὥσπερ ἀφρόν, κυματινομένης θαλάσσης, διάλυσον τὴν ῥύμην τῶν λυπούντων ἀπάντων· καὶ δός μοι σαῖς πρεσβείας, γαλήνην εἰς αἰῶνας.

Ο διαπλάσας πήλινον, ἀνδριάντα τὸν ἀνθρωπὸν, εἶτα καὶ ψυχὴν, αὐτῷ ἐνθεὶς ἀθάνατον, ἐν σοὶ διαπλάττεαι, καὶ ἀναπλάττει πάλιν αὐτὸν· ὅν μοι εὔμενη, καὶ εὐδιάλλακτον δεῖξον, Παρθένε σαῖς πρεσβείας, καὶ τὴν ῥῶσιν παράσχου, καὶ πάντων τῶν θλιβόντων τὴν λύτρωσιν συντόμως.

Φωτοζόλεῖς ἐκάστοτε, τοῖς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἀνατεταλκέναι ἐκ τῆς σῆς Πανάγραντε, νηδύος δοξάζουσι, καὶ ἀπὸ φόροῦ νυκτερινοῦ, καὶ δαιμονικῆς, καὶ σκοτεινῆς ἀπαλλάττεις, ἐνέδρας τοὺς σοὺς δούλους· ἐξ ἓν ῥῦσαι καὶ σῶσον, κάμε τῶν συνεγρόντων δεινῶν ταῖς σαῖς πρεσβείας.

Ο Εἰρημός.

Επιταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ἢ τύραννος, τοῖς θεοτείσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυτε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνέβοι, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαός ὑπερψύοῦτε.

Ωδὴ, θ', Κυρίως Θεοτόκον.

Ανύψωσον τὸ κέρας, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς πιστοῖς κατ' ἔθνῶν δὲ παράσγου ἵσχυν· καὶ βασιλέων τὰ σκῆπτρα ἀγνὴ κραταίωσον.

Ιωθεῖς καὶ παρειμένας, καὶ νενικημένας, παρεμβόλις ἀλλοιούλων Παρθένε ἀγνή, τὰς τοὺς πολέμους θελούσας θᾶττον ἀπόφηνον.

Η μόνη συμμαχία, τῶν σὲ γεραιρόντων, χριστιανῶν ὄρθιοδόξων πρεσβείας ταῖς σαῖς, Ἀγαρηνοὺς ὀπλοφόρους τάχει καταίσχυνον.

Συνέτισεν Παρθένε, τῶν πιστῶν χορείας, καὶ κατ' ἔγθρῶν ἀσράτων καὶ τῶν ὄρατῶν, κατευδώσασα σῶσον ἐκ πάσης θλίψεως.

Προσόμοια. Ω τοῦ παραδόξου.

Χαιρε πυρίμορφον ὄχυμα· Χαιρε αὐγὴ μυστικὴ, ἐν τῷ κόσμῳ ή τέξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἀδυτὸν, καὶ ἀνέσπερον νῆλιον· Χαιρε κογγύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἰμάτων τῷ βασιλεῖ τοῦ παντὸς· Χαιρε Πανάγραντε· Χαιρε φυλακτήριον πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Χαῖρε πειράντων ἀνόρθωσις· Χαῖρε πεινώντων τροφὴ· Χαῖρε πλοῦτες ἀσύλητε, καὶ πεντάγραφοι, θησαυρὸς ὁ ἀκένωτος· τῶν ἀσθεναύντων χαῖρε ἐπίσκεψις· τῶν θλιβομένων, χαῖρε παράκλησις· Χαῖρε βοήθεια, τοῖς προσκαλουμένοις σε καὶ ἀρραγὲς, ὅπλον καὶ ὀχύρωμα, καὶ τεῖχος ἄρροντον.

Χαῖρε μυστικὲς Παράδεισε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ σου φέρουσα, καὶ τεκοῦσα ἄφθορε, εἰς ἡμᾶν ἀναβίωσιν, τῶν νεκρωθέντων, γεύσει τοῦ ξύλου ποτὲ, καὶ τῷ θανάτῳ ὑποκυψάντων κακῶς· χαῖρε παυπόθητε, καὶ παντομημόνευτε χαῖρε βροτοῖς, θείαν ἀγαλλίασιν παρεχομένη ἀεί.

Σῶσόν με πάγαγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως γεννήσασα· σὲ γὰρ μάνην κέκτημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου, τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκόληκος καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ.

Οὐ οὐκ ἀκροστιχίς.

Τῇ ὑπεράγνῳ, προστρέχῳ καὶ Παρθένῳ.

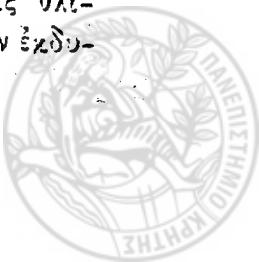
Ωδὴ, α'. ἦγος Λλδ', Αρματηλάτην Φαραώ.

ΤΗΝ σηπεδόνα τῆς ψυχῆς μού ἔγραψαν, καὶ τῶν τραυμάτων οὐλάς, δραστικῷ φαρμάκῳ, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε· εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι πᾶσαν, καὶ σὲ μεσίτιν προσάλλομάτ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ημελημένως καὶ βαθύμως Δέσποινα, ὅλον τὸν βίον ἔγώ, καταδαπανήσας, τὸν ἐμὸν ὁ ἀσωτος, εἰς ἐμαυτὸν γενόμενος, τῇ σῇ σκέπῃ προστρέχω, καὶ μετὰ πίστεως κράζω σοι, σῶσόν με πρεσβείασι σου Πάναγνε.

Τοῦτον τὴν ψάμμον ἀληθῶς ἡρίθμηνται, αἱ ἀνομίαι μού, καὶ αἱ ἀμαρτίαι, ἃς ἀναίδην ἔπραξα, καὶ ἐμαυτὸν ἐμόλυνα, καθυδρίσας ὁ τάλας, τὸ κατ' εἰκόνα Πανάμωμε, ἀλλ' ὡς πολυεύσπλαγχνος σῶσόν με.

Προσπεφευγότα νῦν εἰς σὲ σὺν δάκρυσι, καὶ ἐν πολλῷ στεναγμῷ, καὶ καρδίας θλίψει, μὴ παρίδης δέομαι· ἀλλὰ τῇ μεσιτείᾳ σου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπησαν, ὅπως λυτρωθῶ τῆς κολάσεως.

οδὴ, γ.: οἱ στερέωσας καὶ ἀρχάς.

Εμῶν δακρύων σταλαγμούς, καὶ στεναγμούς τῆς καρδίας, καὶ χειρῶν ἐκτεταμένων ἐπάρσεις, καθορῶσα συμπαθῶς, οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν σου· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα ἄλλην βοηθείαν.

Ροώδη φύσιν τὴν ἐμὴν, γινώσκουσα Θεοτόκε, καθ' ἐκάστην ὅλισθαίνουσαν οἷμα! πρὸς τὰ γείρων ἀκρατῶς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσόν με· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα ἄλλην βοηθείαν.

Ανερευνήσας ἐμαυτὸν, εὑρίσκω πάντας ἀνθρώπους, ὑπερβάντα ταῖς κακίαις Παρθένες, καὶ ποῦ φύγω ὁ δεινὸς εἰ μὴ πρὸς σὲ τὴν εὔσλπαγγον· ὅτι οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα ἄλλην βοηθείαν.

Γυμνὸς καὶ ἕρημός είμι, καὶ πάντων ἐστερημένος, τῶν καλῶν ὃν ἐσυλήθην ὁ τάλας, τῇ κακίστῃ συμβούλῃ· ὅθεν πρὸς σὲ κατέφυγον· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα ἄλλην βοηθείαν.

οδὴ, δ· σύ μου ισχύς

Νινευῖτῶν, τοὺς στεναγμούς καὶ τὰ δάκρυα, ὁ Γιός σου πάλαι προσδεξάμενος, τὴν ὄφελήν τῶν ἀμρτίῶν, πᾶσαν τὴν ἐκείνων, ἀφῆκεν ὡς πολυέλεος· διό σε ἵκετεύω, ἐξιλέωσαι τούτον, παραβλέψαι κάμον τὰ ἐγκλήματα.

Ω τῆς ἐμῆς, φρενοβλαβείας Πανύμηντε· ὅτι θέλων τοῖς κακοῖς συμπέφυρμαι, ἀναισθητῶν ὅλως ἀμελῶν, καὶ ἐμματαιάζων, ταῖς ἀνυπάρκτοις ὥρεῖσι· διὸ ὁδήγησόν με, πρὸς ὅδὸν μετανοίας, ἐπιστρέφουσα καὶ συνετίζουσα.

Πανευλαβῶς, πρὸ τῆς εἰκόνος παρίσταμαι; τῆς Ἀχράντου τῆς σῆς Παναμώμητε, ἐκλιπαρῶν καὶ παρακαλῶν, μή με ἀπορρίψῃς, τοῦ σοῦ προσώπου τὸν ἀθλιὸν· ἀλλ' οἰκτείρον καὶ σῶσον, ἐκ παντοίας με βλάβης, καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Ρῶσιν ψυχῆς, ρῶσίν μοι σώματος δώρησαι· ἵνα πράττω καὶ ποιῶ τὸ θέλημα, τοῦ σοῦ Γιοῦ φόρῳ καὶ χαρᾷ· καὶ γὰρ ἔξισχύεις, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ πράττεις ὅσα θέλεις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῷ ναῷ σου Παρθένε προστρέχουσιν.

οδὴ, ε· ἵνα τί μι ρήσῃς.

Ολος γέγονα φεῦ μοι! ταῖς ἀθέσμοις πρᾶξεσι καὶ ἀνομήμασι, βορβορώδης Κόρη, καὶ αἰσχρῶν ἀληθῶς καταγώγιον· καὶ μεμισημένος, ὑπὸ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· ἀλλ' οἰκείοις ἀπόπλυνον δάκρυσι.

Συνεχόμενον πλείστοις, πειρασμοῖς Πανάγραντε καὶ περιστάτεσι, πανταχόθεν οἶμα! καὶ κλονούμενον ξάλαις καὶ θλίψει, περιφεύρησόν με, ὑπὸ τὴν σκέπτην σου τὴν θείαν, λυτρουμένη καὶ σώζουσα πάντοτε.

Τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, τῇ πρὸς τὸν Γιόν σου κεχρημένῃ Πάναγνε, ὑπέρ τοῦ ἀχρείου, καὶ πολλὰ ἐπταιχότος οἰκέτου σου· ὅπως εὗρω λύσιν, ἀμαρτιῶν μου τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον πρὸ τῆς ἐτάσεως.

Ρυσμένη μὴ παύσῃ, ἔξομολογούμενον τὰς ἀμρτίας μου, καὶ τὰς ἀνομίας, ἀσότα-

λας ἐν γνώσει ἡνόμησα: διὰ τοῦτο κράζω, ἐν στεναγμοῖς καθικετεύων, μὴ ἀπώσῃ τὸν δοῦλόν σου Δέσποινα..

Ωδὴ, 5'. Ιλασθητί μοι Σωτήρ.

Εγένοντο φαλαικῶς, αἱ ἀνομίαι μου Δέσποινα, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ, ἐπ' ἐμὲ βαρούμεναι· καὶ ψυχῆς αἱ μώλωπες, διὰ ἀφροσύνην, προσώζεσσαν καὶ ἐσάπησαν.

Χρεωστικῶς τῷ ναῷ, τῷ Ἱερῷ σου προσέδραμον· καὶ ὡς ἵκετης οἰκτρὸς, παρίσταμαι! Δέσποινα· τὰ δάκρυα δέξαι μου, ὡς τῆς χήρας τότε, τὰ λεπτὰ Χριστὸς ὁ Κύριος.

Ωπᾶς βαστάζει ἡ γῆ, ἐμὲ τὸν αὐτοκατάκριτον, τὸν παρὰ πάντας βροτοὺς, ἀσώτως βιώσαντα, καὶ οὐ καταπίνει με! ἀπορῶ καὶ φρίττω· ἀλλὰ σὺ ἡ διασώζουσα.

Κατάσβεστον ἀγαθὴ, τῷ δροσισμῷ τοῦ ἑλέους σου, τὰ βέλη τὰ κατ' ἐμοῦ, δολίως κινοῦμενα, νυκτὸς καὶ ἡμέρας τε, τὰ πεπυρωμένα, τοῦ ἔχθροῦ τοῦ πολεμοῦντός μου. με.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ πολύφωτον ὄχημα τοῦ Θεοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφακῆς, ἀσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμψε Δέσποινα· τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλῶττουσαν πάθεστι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ροαῖς κατανύξεως, μετάνοτας· καὶ δάκρυσιν· ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι, πρέσβεις τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γάρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ωδὴ, 6'. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Ανατείνω τὸ ὅμιλα, τῆς ἐμῆς παναθλίας καὶ ταλαιπώρου ψυχῆς, πρὸς σὲ καὶ ἀνακάζω, ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου, τῷ Σωτῆρι καὶ πλάστῃ μου, ταῖς τῆς Μητρός σου Χριστέ, πρέσβειας οἰκτειρόν με.

Ιαμάτων πελάγη, κεκτημένη Παρθένε ὡς τετοκυῖα Χριστὸν, ἐπάγχες ἀφθόνως, καὶ μοὶ τῷ σῷ οἰκέτῃ, ἀσθενοῦντι ράνιδα σου, τῷ πανταχόθεν δεινῶς ἐκτετραυματισμένῳ.

Παναγία Παρθένε, κατανύξεως πλῆσον τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, τὸν θεῖον ὄπως βρέχω, ναὸν σου Θεοτόκε, ταῖς ροαῖς τῶν δακρύων μου, καὶ ἀποπλύνω ἄγνη τὸν ρύπον τῶν παθῶν μου.

Απειρόγαμε νύμφη, περιφρούρησον πάντας, τὸν πεφευγότας εἰς σὲ· καὶ γάρ εἰ μὴ φρουρήσῃς, τοὺς δούλους σου Παρθένε, ἀπολώλαμεν ἀπαντες, καὶ ἐγενήθημεν ἀν κατάβρωμα δαιμόνων.

Ωδὴ, 7'. Τὸν ἐν ὅρει ἀγίφ.

Ρῦσαι τότε, Μαρία Θεοτόκε τοὺς σοὺς δούλους, ἡνίκα ὁ Υἱός σου, τοῦ κρῖναι! ἔλθῃ γένος τὸ ἀνθρώπινον, καὶ διαχωρίσαι, ἀπ' ἀλλήλων οἵμοι! δικαίους καὶ ἀδίκους.

Φαῦμα μέγα, πῶς γαλουχεῖς Παρθένε! καὶ Παρθένος ἐδείχθης μετὰ τόκον! ὄντως τὰ μαστήρια παράδοξα· διὸ προσκυνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν τὸν ἀφραστόν σου πόκον!

Εμακρύνθην, ἐκ σοῦ καὶ ἔβδελύχθην, τοῖς κακοῖς μου· διὸ καὶ ἐγενήθην, μυκτηρίσμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ μου· ἀλλὰ μὴ παρίδης, δέομαι! Παρθένε εἰς τέλος τὸν σὸν δοῦλον.

Νεκρωθέντα, τοῖς δήγμασι τοῦ πλάνου, ζώωσόν με ἡ τὴν ζωὴν πάντων τεκοῦσα, καὶ μὴ ἔάσης ἔτι τοῦτον κατ' ἐμοῦ, καταδυναστεῦσαι, ἐξηπορημένου, καὶ τεταπεινωμένου.

Αἶνοῦμεν.   Οἱ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὅρει ἀγίῳ δοξασθέντα· καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωυσῆ· μυῆ στήριον γνωρίσαντα· Κύριον ὑμεῖτε· καὶ ὑπερψύουτε

οὐδὲ, θ.   Ἐφριές πᾶσα ἀκοή.

Ηγέρθη κέρας εὐσεβῶν, ὑψωθέντος ἐπὶ ξύλου Πανάμωμε, τοῦ σοῦ υἱοῦ· καὶ Θεοῦ, ἐν ὁ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· καὶ κατηργήθη ὁ ἔχθρος εἰς τέλος καὶ πέπτωκε· διό σε ἄχραντε, ὡς αἰτίαν τούτων πάντων δοξάζομεν.

Ροήν δακρύων τῶν ἐμῶν, καθορῶσα συμπαθῶς εὐσπλαγχνίσθητι, ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τῷ σῷ ἐλέει τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καθιλαρύνουσα αἰσὶ, φυλάττουσα σκέπεωνσα καθαγιάζουσα, καὶ δαιμόνων ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζουσα.

Κράτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, Προφητῶν καὶ ἀποστόλων τὸ καύχημα· Ιεραρχῶν καλλονή· Μαρτύρων Κόρη τὸ ἐγκαλλώπισμα· καὶ τῶν Ὁσίων χαρμονή· Δικαίων ἐντρύφημα· καὶ θλιβομένων χαρχ· μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Ασοὶ καὶ γλῶσσαι καὶ φυλαὶ, νεανίσκοι σὺν παρθένοις προσέλθωμεν, ἐν καθαρῷ τῷ νοΐ· ὁρθοδοξίας πάντες οἱ τρόφιμοι, καὶ τῇ Παρθένῳ καὶ ἀγνῇ, Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θερμῶς βοήσωμεν· Παναγία σῶσον πάντας πρεσβείας σου.

Προσόμοια.   Ω τοῦ παραδόξου θεύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· Χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπὶς· Χαῖρε κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· Χαῖρε ἀντίληψίς, τῶν προτκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιάτημα καὶ ὄρος ἄγιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε· Χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς· Χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· Χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· εὐλογημένη χαῖρε Πανάμωμε· διδοξασμένη χαῖρε ἀμόλυντε· Χαῖρε Πανύμνητε· Χαῖρε θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε σεμνή· Χαῖρε Μητροπάρθενε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα· Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, τῶν βρετῶν καὶ ἀντίληψίς· Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε λυχνία φωτὸς· ἡγλαῦσμένον γαῖρε παλάτιον· τὸ φωτοφόρον γαῖρε λαυπάδιον· Χαῖρε ἀμόλυντον, παρθενίας καύχημα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα ιάματα τοῖς προσίσυσι σε.

Δέξαι μου ταύτην τὴν δέησιν, καὶ μὴ παρίδῃς ἀγνή, τὸν κλαυθμὸν καὶ τὰ δάκρυα, μηδὲ ἀπορρίψῃς με, τοῖς δεινοῖς κινδυνεύοντα· εἰς οἱ γὰρ πᾶσαν τὴν προσδοκίαν μου, ἐθέμην μόνην Θεογαρίτωτε· δεῖξον ἐλεύθερον, πάντων τῶν λυπούντων με δεῖξον ἀγνή· καὶ γαράν με δώρησαι· ὡς γαροπάρογος.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΟΡΙΟΥ.

Ο ὁ ἀκροστιχίον.

Τέλος με σῶσον τὸν ἀνάξιον Κόρην Παῦλον.

Ωδὴ, α'. ἔχος λὲ δ'. Ἀρματιλάτην Φαραώ.

ΤΗΣ πρὸς ἐμέ σου συμπαθείας ἄχραντε, τὴν ὑπερβάλλουσαν, πῶς δυνηθῶ γάριν, ἀνυμνῆσαι Δέσποινα; ή πῶς σου τὸ ἔξαρετον, τῆς προσοῖσας δοξάσω, ὅτι θανάτου διέσωσας, τὸν πολλάχις τούτου με ἀξίον;

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ὁ ἄθλιος, ὅλος γεγένημαι, ἀμαρτιῶν πλήρης, μὴ εἰδὼς τι ἔτερον· μόνος γάρ ἐγώ γέγονα, σκευός ἀχρηστὸν πάντῃ, τῷ φιλανθρώπῳ με τελάσσαντι· Δέσποινα τοῦ κόσμου βοήθει μοι.

Ἄνσον παθῶν μου τὴν ὄμιχλην Πάναγνε, φωτὶ τοῦ τόκου σου, τὰ ζοφερὰ νέοη, τῶν ἐμῶν προληψίων, πόρρω που ἀπελαύνουσα, τῆς ἐμῆς δικνοίας, καὶ καθαρὸν ἀπάθείας μοι, φεγγός τῷ σῷ δούλῳ ἀνάτειλον.

Οἶμος τῷ φρύλῃ συνηθείᾳ Δέσποινα, συνεχομένῳ δεινῷ! οἵμοι βροτῶν μόνω, τῷ κατολισθήσαντι, εἰς ἀπωλείας βάραθρα, καὶ παθῶν δυσωδίας, ἀντιχομένῳ καὶ μένοντι, τὴν ἔκ τοῦ πυρὸς τούτων ἔκτισιν!

Ωδὴ, γ'. Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σύνδρομον ἔχω ἀληθῶς, τῇ τῆς σαρκός μου γεννήσει, τὸ τοῖς πάθεσιν αὐτοῖς ὑπαγθῆναι, καὶ ἀλόγως τοῖς αὐτῶν, ὑπηρετῆσαι πράγματι· οὐεῦ μοι τῷ ταλαιπώρῳ! Δέσποινα πάντων βοήθει μοι.

Μίαν ἡμέραν τῷ Θεῷ, μετανοῶ τὰς δὲ πάσας, παροργίζω τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀνκισθητος ἐγώ, καὶ τὴν ψυχὴν ἀμείλικτος· ἀλλὰ μακροσθυμεῖν μοι, τοῦτον δυσώπει Πανάγας καντε.

Εταλαιπώρησα δεινῶς, καὶ κατεκάμφθην εἰς τέλος, βαρυτάτοις τῶν κακῶν μαυροτίοις, οἷς ὑπέκυψα ἔκὼν, ἐκ παιδῶν ὁ ἀνόητος· ἀλλὰ μή με παρίδης, τούτοις ἀγνήστοις μετολλύμενον.

Σῶμα καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν, μεμολυσμένος ὑπάρχων, περιέχουμαι σπιλῶν τὸν ἀέρα· καὶ τοῖς ἔργοις μου τὴν γῆν, μιαίνων ὁ ταλαιπωρος· ἀλλά μεταβολῆς με, τρόποις Παρθένε βελτίωσον.

Ωδὴ, δ'. Σύμοιροι.

Φές ἐν νυκτὶ, μένος ἐκ πάντων πορεύειαι, ἔργα πράττων, τὰ τῶν διατόνου ἄγκει, καὶ τοὺς

βροτῶν λήσειν ὀφθαλμοὺς, ὅλως ἡπειρυμένος, Θεὸν λαθεῖν οὐ δεδύνημαι· παρ' οὐ δικαία κρίσει, ἔχδοθήσομαι σκότει· ἀλλ' ἐντεῦθεν ἀγνῆ με οἰκτείρησον.

Στένω πικρῶς, ἐκ βάθους νῦν τῆς καρδίας μου, ἐννοῶν μου, τὴν ἀπερινόητον, πληθὺν κακῶν τὴν ὡς ἀληθῶς, ψάμμον τῆς θαλάσσης, τῷ ἄστιμῳ ὑπερβαίνουσαν· διό με Θεοτόκε, πρὸ τοῦ τέλους εὔχαριστου, ἐπισπρέψασα σῶσον τὸν δοῦλόν σου.

Οὐκ εὔτονεῖ, γένος βροτῶν προσευχόμενον, ἵλεωσαι Θεὸν οὓς ἐξήμαρτον, ἐπὶ τῆς γῆς μόνος τὴν ψυχὴν, τῆς δυπωδεστάτης, παθῶν ἐμπλήσας αἰσχρότητος· εἰ μὴ σὺ Θεοτόκε, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐξιλάσῃ καὶ σώσῃ τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν ἐπ' ἐμὲ, στένει τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τὴν τοῦ Κτίστου ἄγαν ἐκπληττόμενα, μακροθυμίαν καὶ ἀνοχὴν, ἐπὶ τοῖς πολλοῖς μου, καὶ ὀλεθρίοις συμπτώμασι καὶ γὰρ τὴν Κτίσιν Κόρη, συνεκίνητα πᾶσαν, τὰ δεινὰ θαυμαζούμενην μου πταίσματα.

Ωδὴ, ε'. Ινα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀψύχων τὴν φύσιν, Κόρη ἐν οἷς μόνοις οὐκ ἔδει ἐκμυησάμενος, ἐν οἷς ἔδει ταῦτα, οὐκ ἐπείσθην ζηλῶσαι ὁ ἄθλιος, παραβάτης τοὺς νόμους, τοὺς φυσικοὺς καὶ παρὰ φύσιν, βιωτεύσας διό με ἐλέησον.

Οἱ τοῦ σκότους προστάται, ἔργων τῶν αὐτῶν ἐν μακρεῖ με ἔθεντο· καὶ ἐτέρων αὐθίς, διαυτῶν ἀσεβῆ με διδάσκαλον· οἵμοι τὶ ποιήσω! ὁ τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς κακοῖς μου, παγιδεύσας Πανάχεαντε σῶσόν με.

Ινεργοθῆναι τῷ κόσμῳ, πᾶσι νομισθείσι τοῖς εἰδόσι με Πάναγνε, ἐγαντίαν Κόρη, τῆς αὐτῶν ὑπολήψεως ἔρχομαι, διοδεύσας τρίθον, ὁ δυστυχῆς ἀλλ' ὄντως φεῦ μοι! εἰμὴ τάχος αὐτῆς ἀπαγάγης με.

Αιμαρτίας ἐπαύξω, ἄλλας ἀμαρτίας ὁ τλήμων ἐκάστοτε, καὶ ἐπισυνάγω, τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἀνύποιστον, ἐν τῇ παναθλίᾳ, ἐμοῦ ψυχῆ ἀφ' οὐ με ῥῦσαι, πρὸ τῆς πείρας ἐκείνης Πανάμωμε.

Ωδὴ, σ'. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νεκρὸς ἐκ πάντων καλῶν, ὑπάρχων πάντη καὶ ἀγοροτος, ἐν μόνοις φθοροποιοῖς, ἔργοις οὐκ αἰσχύνομαι, ζῶν καὶ ἀγαλλόμενος· ὃ πᾶς οὐκ αἴδουμαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα!

Απάστης μὲν ἔντολῆς, ἔξεχλινα ὁ ταλαιπωρος, κατέκλυθην δὲ ἐν σπονδῇ, πρὸς τὰ ἀπευκτότατα, τῆς κακίας βάραθρα, διὰ ῥαθυμίας· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με Δέσποινα.

Ἐηρὰ καὶ ἀκαρπὸς γῆ, καρπῶν τοῦ Πνεύματος γέγονα, χερσομανοῦσα δεινῶς, καὶ ὕλην φλογώσεως τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, βλαστάνουσα Κόρη· ἀλλὰ σύ με μετασκεύασον.

Ιδού με πᾶσα κακῶν, περιεκύκλωτε θάλασσα, καὶ ποταμοὶ τῶν παθῶν, ἐπῆραν φωνὰς αὐτῶν, ἐπ' ἐμὲ Πανάχεαντε, ὃν τῆς καταιγίδος, καὶ ἀτάκτου φορᾶς ῥῦσαι με.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Φωτεινήν σε νεφέλην καὶ λογικὴν, θεῖκὴν ὄντως δρόσον καὶ μυστικὴν, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ σωτηρίας ὅμερον, ὅμηρόσασαν Δέσποινα, ἐπεγνωκὼς αἰτοῦντος οἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ σωτηρίας ὅμερον, ὅμηρόσασαν Δέσποινα, ἐπεγνωκὼς αἰτοῦντος οἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ σωτηρίας ὅμερον, ὅμηρόσασαν Δέσποινα, πηγήν τε βλαστάνουσα αὖται, τὴν σὴν ἀγαθότητα· δρός τῇ κεφαλῇ μου, κατανύξεως ὕδωρ, πηγήν τε βλαστάνουσα αὖται,

ώσπερ νάματα δάκρυα, ἵνα ἄνωθεν πλύνη με, ἐκ τοῦ βύπου πταισμάτων μου· καὶ χιόνος δεῖξῃ με λευκότερον· ἐπὶ σὲ χάρε ἐλπίζω, ὁ ἀγρεῖος οἰκέτης σου.

Ωδὴ, ζ. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Οὐκ ἔχω κατάνυξιν, οὐδὲ ταπείνωσιν ἐν καρδίᾳ μου, οὔτε μὴν ἀγρύπνιαν, οὐ προσευχήν τε οὐδὲ ἐγκράτειαν· οὐ τινος ἀλλού ἀγαθοῦ ἐνέργειαν· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Νοὸς ἀμαυρότητι, οὐκ ἐκτησάριν ὅλως μετάνοιαν· οὐ μελέτην θανάτου· οὐ σωφροσύνην ὄντως οὐ φρόνησιν· ἀλλ' οὐδὲ ἀνδρίαν οὐ δικαιοσύνην· τε· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Κομῶν ἐν τοῖς πάθεσι· καὶ θάλλων πᾶσιν εν αμαρτημασι, προσοχῆς θείου φόβου, καὶ προτερδαίας Θεῷ τριμέλησα· ἀγάπης πάσης, ἐλπίδος· καὶ πίστεως· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Οὐκ ἔστιν ὃς ήμαρτεν, ἐν γῇ τις πλέον ἐμοῦ Πανάγραντε· οὐδὲ ἔστιν ὃς οὕτω, παρώργισε τὸν ποιήσαντα, ζήτας ἀσώτως ὡς ἔγῳ ὁ ἀθλίος· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Ωδὴ, η'. Επταπλασίως κάμινον.

Πρῦσαι κακῶν ἀπάσης με, συνηθείας Πανάγραντε· δόσμοι καθαράν, ἐπιστροφὴν πρὸς Κύριον, ἀγνείας οἰκείωσιν, τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι· σώφρονα Παρθένε, ποίησόν μου τὸν βίον· καὶ πᾶσαν ἀγαθῶν μοι, μετουσίαν παράσχου· δπως δοξολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η φῶς Θεοῦ τὸ ἀφροστον, τοῖς βροτοῖς ἀνατείλασσα, φώτισον ψυχῆς μου, τὰς αἰσθήσεις δέομαι, τὸ σκότος διώκουσα τῆς δεινῆς ἀμελείας μου· ἄναψόν μοι πῦρ, ἐν τῇ καρδίᾳ Παρθένε, τοῦ πόθου τοῦ οἰοῦ σου, καὶ τῆς τούτου γλυκείας, πληγόν με εὐθροούντης εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επάσαις καλῶν ἰδέαις με, κατακόσμησον Δέσποινα· πλήρωσον χαρᾶς, πνευματικῆς τὸν δοῦλόν σου· τῷ κύκλῳ στεφάνωσον, τῶν ἀρετῶν Πανάμωμε· ἔμπλησον παντοίας, δωρεῶν μετουσίας, καὶ μέτοχόν με δεῖξον, οὐρανῶν βασιλείας· καν μου ὑπὲρ ἀξίαν, τὸ αἰτηθὲν ὑπάρχει..

Ανεπιστρόφω νεύματι, ἀκλινεῖ τε ὄρμίματι, τὴν πρὸς ἀρετὴν ἀνεμποδίστως στέλλεσθαι, πορείαν εὐόδωσον, καὶ τοῖς πρόσω ἐκτείνεσθαι, τῶν ὄπισθεν ἀπάντων, ἐπιλαθόμενόν με· καὶ θέρμην μετανοίας, καὶ εὐχῶν μοι παράσχου, Παρθένε ἵνα πόθῳ, ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

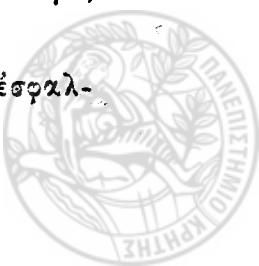
Ο Εἰρυός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοτερέσιν, ἐμμανῶς ἔζέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνέβοι, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ιερεῖς ἀνύμνεῖτε· λαὸς ὑπερψύοντε.

Ωδὴ, θ'. Μέέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τυμῆται πᾶς ἴσχύσω τὴν καθαρὰν, ὁ ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀκάθαρτος, πᾶς τὴν ἀγνήν λόγοις εὐρημήσω ὁ ἐναγής; πᾶς ἦν ὁρῶν συστέλλονται, τάξεις τῶν Ἀγγέλων βλέπειν ἔγῳ, τολμήσω ἐν εἰκόνι, οὕτω κακῶς ὡς ἔγῳ; διό μοι Δέσποινα οἰκτείησον.

Λαβοῦσα δεξιᾶς με Κόρη γειόδε, βασιλεῖ ἀθανάτῳ οἰκείωσον, τῷ σῷ οἴστῃ, τὴν τῶν ἐσφαλ-

μένων μοι παρασχεῖν, αἰτοῦσα. θείαν ἀφεσιν, καὶ οἵου διόρθωσιν παντελῆ καὶ γάρ τε προστασίαν, ἐπίδια τε καὶ σκέπην, καὶ ζῶν καὶ θυήσκων ἐπιγράφουμαι.

❶ λόγος ὃν ἔλαλησα νῦν πρὸς σὲ, οὐτὸς πᾶν τῶν κακῶν μου ἡρίθμησεν· οὐ τὰ κρυφά, αἰσγή ἀπεκάλυψεν ἀλλ' αἴδοι, τῆς τῶν ἀνθρώπων γνώσεως, ἔκρυψε τὰ πλείονα συσταλεῖς; οὐ δέ μου δεχομένη, τὴν προθεστὴν Παρθένε, δός μοι τελείαν τούτων ἀφεσιν.

■ Νυμφῶνος ἀθηνάτου ἐπιτυχεῖν, καὶ τρυφῆς Παραδείσου ἀξίωσον, τὸν ἐπὶ γῆς, μόνην τε ἐλπίδα μετὰ Θεὸν· μόνην πρεσβείαν ἔχοντα· μόνην προστασίαν μόνην ἴσχυν· διὸ ἐνδιάθέτως, τολμῶντα ταῦτα λέγειν, Δέσποινα σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Προσόμοια. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Χαῖρε ηλευκοφαῖρι μαργαρίτην, καὶ διαυγῆ καὶ πελύτιμον, ἐκ κοκκοθαφῶν σου αἰμάτων, συμπεπηγμένον γεννήσασα, τὸν ταῖς γλυκείαις αὐτοῦ, καὶ φωτοθόλοις λάμψει, παντὸς τοῦ κόσμου τὸ ζοφῶδες, καταυγάζοντα Πανύμνητε.

Χαῖρε ηρῷεφοροπρεπῶς ἐν ἀγχάλαις, ταῖς σαῖς Παρθένε βαστάσασα, τὸν ἐφ ὑψηλοῦ θρόνου δόξης, Θεοπρεπῶς καθεζόμενον· καὶ ἐν τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς, ὑπνώσαντα κρατήσασα, τὸν ἀνύστακτον καὶ πάντα, ἐφορῶν ὅμμα ἔχοντα.

Χαῖρε η ὑπέρ μέλι γλυκάζον, τὸν αἰσθητὸν Κόρη φάρυγγά· καὶ ὑπέρ κηρίον ἥδυνον, γλῶσσαν ἀπάντων καὶ λάρυγγα· καὶ ἀμέροσίας αὐτῆς, μᾶλλον καταγλυκαίνουσα, ἐν τῷ γλυκεῖ ὄντος σου, τὰς καρδιας τῶν ὑμούντων σε.

Εκδυσόν με τὸν πενθήρη χιτῶνα, καὶ σωτηρίου με ἐνδυσον, καὶ ἀγαλλιάσεως θείας, καὶ εὐφροσύνης ἱμάτιον· ὅπως μὴ ἐκβληθῶ, γάμου μὴ ἔγων ἐνδυμα, ἐκ τοῦ νυμφῶνος τοῦ σιού σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

ΤΗ Η ΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΦΩΤΙΟΥ.

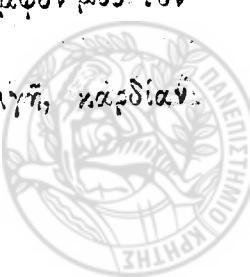
Οὐ η ἀκροστιχίς.

Ταύτη καὶ η δέσησις ὄγδοη πρέπει· Φωτίου.

Ωδὴ α'. Ἅγιος Λ. δ'. Γύραν διοδεύσας.

Το στόμα μοι πλήρωσον γλυκασμοῦ, τοῦ θείου σου Κόρη, καὶ κατάλαμψόν μοι τὸν γοῦν, ὅπως ἀνυμνῶ καὶ μεγαλύνω, τῶν οἰκτερῶν σου τὸ ἀπειρον πέλαγος.

Ασθενοῦσαν πάθεσι γκλεποῖς, τὴν πολυπαθῆ μοι καὶ οἰκτράν καὶ βαρυαλγῆ, καρδίαν

ιά τρευσσον Παρθένε, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ γεννήσασα.

Χπέρτερον δεῖξόν μετ' ἥδονῶν, παθῶν σαρκικῶν τε, καὶ μερίμνων βιωτικῶν, τῶν ἄνω ταγμάτων ὑπερτέρα, καὶ λαμπροτέρα ἡλίου Θεόνυμφε.

Τὴν εὐλογημένην γυναιξὶ, καὶ δεδοξασμένην, ἵκετεύω σε τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ἐπακοῦσαι, τοῦ σοῦ μίοῦ, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ με τυχεῖν.

Ωδὴ, γ'. Οὐρανίας ἄψιδας.

Η περίδοξος πόλις, καὶ λογικὴ Δέσποινα, τοῦ παμβασιλέως δυσώπει Θέοχαρίτωτε, τῆς ἄνω πόλεως, οἰκήτορά με γενέσθαι, καὶ μὴ καταισχύνῃσμε τῆς προσδοκίας μου.

Καταφύγιον κόσμου, Χριστιανῶν καύχημα, σκέπη καὶ ἀντίληψίς πάντων τῶν ἐλπιζόντων εἰς σὲ, τὸν πεποιθότα σον μὴ οὖν εκάμες ὑπερίδης, ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου Δέσποινα σῶσόν με.

Απορία καὶ γνόφος, καὶ λογισμῶν σύγχυσιν, τοὺς τὸν ἀνερμῆνευτον τόκον σου ἔρμηνεύοντας, καλύπτει Δέσποινα, ὃν Μωυσῆς γάρ προεἶδε, γνόφῳ καλυπτόμενος, τοῦτον ἐγένητας.

Ιεροῦ παραδείσου, καὶ ζωηροῦ χώρου με, βρώσει δελεάσας δολίᾳ, ὅφις ὁ δόλιος, μακρὰν ἔξωρισέ, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ χωρίον, τῆς Ἐδέμι ἀλλάξασθαι, φθόνῳ παρέπεισεν.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακόκοα Κύριε.

Η κοιλία σου ἄχειντε, εύρυχωροτέρα οὐρανῶν γέγονεν, τὸν ἀχώρητον χωρήσασα· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Δωρεάν με ἐλέησον, νόσων τε παντοίων Κόρη ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ἔξαρπασον, ἡ καταφυγὴ καὶ προστασία μου.

Επὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεγχαριτωμένη ἀειπάρθενε.

Η ἐλπίς μου καὶ καύχημα, ἡ καταφυγὴ ζωὴ καὶ ἀντίληψίς προστασία καὶ παράκλησις, σύ ὑπάρχεις Κόρη πανσεβάσμιε.

Ωδὴ, ε'. Όρθριζοντες.

Σωτῆρα καὶ φιλάνθρωπον Κύριον ἡ τεκοῦσα, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, τῆς σωτηρίας τρίβον μοι γνώρισον.

Ιλέωσου ἐν ὅμικτι Δέσποινα Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἐμὴν ἴδε καὶ σῶσόν με.

Στ εφάνωσον ὡς ὅπλῳ Πανύμνητε εὔδοκίας, ἐν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, τὴν κεφαλήν μου φρουροῦσά με.

Ο ὑψιστος σαρκοῦται ἐν μήτρᾳ σου, καὶ γεννᾶται Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ κενουργεῖ τὸ ἀνθρώπινον.

Ωδὴ, σ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Γαληνῆς ἡ μῆσασα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν

μου δυσωπῶ σε ἡμέρωσον.

Δραμεῖν Θεοῦ δδὸν τῶν ἐντολῶν, τὴν ἐστενωμένην μου καρδίαν τοῖς πάθεσι, πλατυτέρα οὐρανῶν Κόρη πλάτυνον.

Οὐ κέκτημαι δακρύων ὄχετούς, ἵνα ἀποπλύνω μου τὰ ἅπειρα πταισμάτα, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή τούτων ῥῦσαι με.

Η Μήτηρ τοῦ ὑψίστου προσλαβοῦ, ἐκ πολλῶν ὑδάτων με παθῶν εἰς μετάνοιαν, ἀποστείλασσα, ἐξ ὑψους τὴν χάριν σου.

Καθίσμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Η νεφέλη ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τοῦ νοός μου τὰ νέφη τὰ σκοτεινὰ, διάλυσσον Δέσποινα, τῷ φωτὶ τοῦ πρεσώπου σου, καὶ μετανοίας φέγγει, τὰ ὅμιλα τὰ φώτισσον, τῆς ζωφερᾶς ψυχῆς μου, παθῶν ἀμαυρότητι, τὰ πεπηρωμένα, καὶ τυφλώττοντα πάντη, τῶν φαύλων μου πράξεων, θολεραῖς ἐπιχύσεσιν, ἵνα πόθῳ χραυγάζωσι· πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι· τὴν ἀφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὃ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ωδὴ. Ζ. Παῖδες ἑβραίων.

Πίστει καὶ πόθῳ σοι προστρέχω, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος, διὰ σπλάγχνα ἑλέους, λῦσόν με βοῶντα, εὐλογημένος Πάναγνε, δικαρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ρεῖθρον ἴάσεως μοι βλῦσον, καὶ κατάσθεσον τὴν κάμινον Παρθένε, ἥδονῶν καὶ παθῶν, πταισμάτων τε καὶ νόσων· σὺ γὰρ πηγὴ βλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺν ἔειθρον.

Ελαφρὸς διατετρωμένος, Παναμώμητε βολίσιν ἰοβόλοις, τοῦ ἑλέους τοῦ σοῦ, διψῶ πιεῖν ρχνίδα, ώς τὸν ἴὸν ἐκκρούσωμαι, τὸν ποτέ θανατηφόρον.

Ηᾶσαν εἰς σέ τὴν προσδοκίαν, ἀνατίθημι Παρθένε τῆς ζωῆς μου· μὴ παρίδης διὸ, ἀλλ' οἴκτειον καὶ σῶσον, καὶ τῆς ἔκει με λύτρωσαι, αἰωνίου καταδίκης.

Ωδὴ, η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Εν τῇ νηδύῃ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομῆτορ ἄγγραντε Μαρία, τέτοκας ἀσφάστως, Χριστὸν τὸν βασιλέα.

Ινα δοξάζω καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους, σοῦ τὸ πάντεπτον ὄνομα Κόρη, θλίψέως με πάστις, ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

Φέρεις ως βρέφος, ἐν ταῖς ἀγίαις χερσὶ σου, τὸν τὰ πάντα φέροντα τῷ λόγῳ· οἶν σὺν αὐτῷ σε, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ως ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχων, καθικετεύω, ἀμαρτιῶν καὶ κανδύνων, ἄγγραντε Μαρία, ἐκλύτρωσάι με τάχει.

Ωδὴ, θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, οἰκτείρησον Παρθένε, ἀνιαροῦ τε παντὸς ἑλευθερῶσον, ἐπιφορὰς ἐπιούσας ἀναγκαιτίζουσα.

Ιλάσθητι σωτήρ μου, πᾶσι τοῖς τῷποι, τὴν ὑπερένδοξον ὄντως Μητέρα σου, καὶ παρα-

δείσου τῆς δόξης, δεῖξον οἰκήτορας.

Οδὸν κακίας πάσης, ἔδραμον εύτόνως, τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν δὲ παρέδραμον· ὁδόν μοι γνώρισον Κόρη, ἐν τῇ πορεύσομαι.

Τυμονος σοι τελευταῖον, πρῶτον τε καὶ μέσον, τοῦτο Αρχαγγέλου τὸ χαῖρε προσφέρω σεμνὴ· σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλλον, εὑρεῖν οὐ δύναμαι.

Στιγμὴ Προσόμοια. Σὲ οὐ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε θανάτου καθαίρεσις, Παρθενομῆτορ ἀγνή· χαῖρε αἴδου ἡ νέκρωσις· τοῦ Αδὰμ ἡ ἔγερσις· καὶ τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις· Χαῖρε Μαρτύρων σθένος ἀνίκητον· Χαῖρε Οσίων, στολὴ Θεότευκτος· Χαῖρε διάσωσμα, κόσμου Παναμώμητε· Χαῖρε χαρὰ, πάντων τῶν ἐν ολίψει, συνεχομένων σεμνή.

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπὶς· Χαῖρε τεῖχος ἀκράδαντον· Χαῖρε πόλις ἐμψυχε, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως· τὸ τῶν μητέρων χαῖρε ὥραϊσμα· καὶ τῶν παρθένων κάλλος παμπόθητον· Χαῖρε πανθαύμαστον, οἰκουμένης καύχημα· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐγδιαίτημα· Χαῖρε Θεόνυμφε.

Χαῖρε ἀπάντων ἐπίλογε, τῶν λόγων Κόρη σεμνὴ· πάσης βίβλου τελείωσις, παλαιᾶς τε νέας τε· μελωδῶν τὸ συμπέρασμα· στοιχείον πάντων, γραμμάτων κρύφιον· "Αλφα" Ωμέγα, ἀρχὴ καὶ τέλος τε, μετὰ τὸν τόκον σου, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα· οὗτον τῷ σῇ, δεινάμει τὰ ἄσματα, ταῦτα τετέλεσται.

Πρόσθεξαι τοῦτον τὸν πόνον μου, τὸν εὔτελη ἀγαθὴν· οὐ ἐγώ αἱ προσέφερον, ἀσθενέσις σώματος, καὶ σῷ πούθι κρατούμενος, τοῦ πόθου ταύτην ὑπερικήσαντος· καὶ σωτηρίας με καταξίωσον· ἵνα τὸν ὑστατὸν, καὶ μέσον καὶ πρῶτόν τε, ὅμνον ἀγνή, τοῦ Αγγέλου καάζωσον· Χαῖρε ἡ μήτηρ Θεοῦ.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος εἰς πᾶσαν θλίψιν.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ωδὴ, α', ἥχος ἀδ'. ἕγραν διοδεύσας.

ΜΥΡΙΑΙΣ βαλλόμεθα συμφοραῖς, σφοδρὰς τὰς ὁδύνας, ὑφιστάμενοι ἐν αὐταῖς· ἀλλ' ἔδη σὺ τούτων Θεομῆτορ, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας ἐξάρπασον.

Τὰ λίαν ταράττοντα νῦν πολλὰ, πληροῦντα θορύβων, τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν. Γαλήνην οὖν δίδου σὺ Παρθένε, τοῖς σὲ προστάτιν πλουτήσασιν ἄμαχον.

Νευροῦσα καὶ φρένας καὶ λογισμούς, ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἀναξίων τε δούλων σῶν, ἐνίσγυσον Κόρη σαῖς πρεσβείαις, τὰ δυσχερῆ εὐχερῶς ἀποκρούσασθαι.

Η σώζουσα πάντας τοὺς γηγενεῖς, ἀεί τε κινδύνων, λυτρουμένη τῶν χαλεπῶν σῶζε νῦν ἐκ βλάβης σοὺς οἰκέτας, καταχρατούσης ἡμᾶς Θεονύμφευτε.

Ωδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καταιγίς ἀθυμίας, νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἔπνευσε, Δέσποινα παράκλησις κόσμου, ταύτην κατεύνασον, ὅρμῳ προσάγουσα, πάντας ἡμᾶς εὐθυμίας, κυθεροῦσα χάριτι σῆς ἀντιληψεως,

Επηρείαις δαιμόνων, ὡς τὰ πολλὰ πάσχομεν· ὅθεν καὶ κατάδυνον ὅλην ζωὴν ἀνύσμεν· σὺ οὖν βοήθησον, θείας χαρᾶς ἡ αἰτία, τὰ λυποῦντα τάχιστα διαποιεδάζουσα.

Μητρικαῖς ικεσίαις, τὸν τῶν δεινῶν κλύδωνα, τὸν καταλαβόντα σοὺς δούλους παῦσον· Πανάμωμε, καταχοιμίζουσα, τὰς πονηρὰς ἀντιπνεύσεις, ἐναντίαν ζάληγ τε πόρρῳ ἐλαύνοντα.

Σὸν υἱὸν δυσωποῦσα, τὸν εὔμενη Κύριον, λύσιν σοῖς οἰκέταις παράσγου πάσης κακώσεως, μόνῳ τῷ νεύματι, τὰ λυπηρὰ ἐκδιώκειν, τὴν ίσχὺν ὡς ἔχουσα Θεογεννήτρια.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακτίκοα Κύριε.

Τὰ δεινῶς νῦν χειμάζοντα, κύματα τῆς λύπης σὺ καταπράϋνον, ή τὸν εῦδιον κυήσασα, τῆς χαρᾶς λιμένα Μητροπάρθενε.

Αλγηδόνων ἀπάλλαξον, ἐπικαμπτομένη οἰκτρᾶς δεήσεσι· πᾶσαν ἄχραντε ἐπάγγειαν, ἐπιοῦσαν ἄφνω ἀναστέλλουσα.

Αυπηραῖς περιστάσει, κάμνομεν ἐσχάτως ταλαιπωρούμενοι· ἀλλὰ τούτων τὴν δυσχέρειαν, εὔμαρῶς Παρθένε μεταποίησον.

Τὴν ἀδύνην θεράπευσον, τὴν νῦν κατασχοῦσαν ἡμᾶς τὸς δούλους σου, ἢ ὀδῖνας ἐν τῷ τόκῳ σου, μητρικὰς φυγοῦσα Θεονύμφευτε.

Ωδὴ, ε'. Φώτισση ἡμᾶς.

Σκέδασον ἀχλῦν, ἀθυμίας τελεώτατα, τῷ σῷ φωτίζουσα φωτὶ τὰς ψυχὰς, τῶν σοὶ προθύμως προσφευγόντων Παναμώμητε.

Ρῶσον κραταιῶς, τὰς καρδίας τῶν τιμώντων σε, ὡς ἀλγεινῶν τῶν ἐπιόντων βολαῖς, ἀτρώτους μένειν σκεπομένους θείᾳ χάριτι.

Φρίν σκολιὸν, σοῖς οἰκέταις ἐπειδίδαίνοντα, ἐπιβουλάς τε συσκευάζοντα, παντοίῳ τρόπῳ διολέσασα θανάτωσον.

Απαντα ἔχθρὸν, δυσμενῶς ἐπιτιθέμενον, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου Πανάμωμε, θείῳ σου κατέται, συμπατοῦσα ἔξαρσάνισον.

Ωδὴ, ζ'. Τὴν δέκτειν ἐκχεῖ.

Επέθεντο κραταιοὶ ἐπέθεντο, τοῖς σοῖς δούλοις Θεομῆτορ Παρθένε, οἱ ἔχθρωδῶς ἡμῖν ἔγοντες φύσει, ἐκπολεμοῦντες καὶ θλίβοντες ἄμετρα· σὺ οὖν ἐλπὶς ἡ κραταιὰ, ἐπηρμένην δῷρον τούτων σύστειλον.

Οἱ μώλωπες προσῆνῶς ὡς ἔσικεν, ἀνιάτρευτοι ἡμῖν συντηροῦνται· διὸ καὶ νῦν ἀνιάτως νθεσοῦσι, πρὸς θεραπείαν πληγαὶ ἐπιφέρονται, μαστίζουσαι ὁδυνηρῶς· ἀλλὰ τούτων ἀγνή σὺ ἀπάλλαξον.

Τοῦ βίου ταῖς ἡδοναῖς δουλεύοντες, ἀπωθούμενοι ἐγκράτειαν πᾶσαν, κρίσει Θεοῦ ὅντως δικαιοτάτη, ἀνιαροῖς τοῖς παροῦσιν ἐάλομεν· ἀλλ' ἀξιοσον τὴν κακῶν, νικησάτω χερ-στότης ἡ ἀπειρος.

Εξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὴν δργὴν αὐτοῦ εὔθεια τῇ ψήφῳ· ὡς γάρ δργῆς χρηματίσαν-τας τέκνα, καὶ ὁ θυμὸς τῆς δργῆς αὐτοῦ ἔλαθε, κατάβρευμα δεινῶς παιῶν· ἀλλ' αὐτὸν ἡμῖν σὺ ἔξιλέωσαι.

Ωδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἱερᾶς.

Ζαῖς λιταῖς Θεοτόκε, σὸν οὐλὸν ἐκδυσώπει οἴκτον ἐνδεξασθαι, εἰς πταιοντας οἰκέτας, θερμῶς δὲ ἐκδιωκτας, καὶ ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεῖκον νῦν ἐλέους, διὰ σοῦ προσδοκῶντες τεύξασθαι Πάνσαγνε, φωνὰς τὰς ἴκεσίους, προσά-γομεν ἐμπόνως, τὰς δεήσεις πληθύνοντες, καὶ σοῦ εἰκόνι σεπτῇ ὡς ζώσῃ προσλαλοῦντες.

Φησαυρὸν σε εἰδότες, μὴ κένθυμενον ὅλως καὶ ἀδαπάνητον, προστρέγομεν ἀντλῆσαι, δαψιλοῦς εὔποιας, πλουτισμὸν ἀναφαίσετον· μὴ οὖν ἐλπίδων ἡμᾶς τοιούτων νῦν στερήσῃς.

Ποὸς μικροψυχία, κατεβάσυνεν ὅλως ἡμᾶς Πανάμωμε, εἰς θλίψεις ἐνεγκοῦσα, καὶ δά-κρυα καὶ πόνους· ἀλλ' αὐτὴ νῦν ἀνέλκυσσον, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ, η'. Τὸν Βασιλέα.

Τὰς κατηρείας τῶν καρδιῶν τίς ισχύει, διαλύειν εὐκάλως! Παρθένε; εἰ μὴ ὅντως μόνη, ἡ θεία σου πρεσβεία.

Πικράς ὁδύνας σῶν οἰκετῶν τίς νῦν παύσει; εἰ μὴ μόνη σὺ Θεοχυῆτορ,· ἡ τὸν ἕλπῆσα ψυχῶν ἀποτεκοῦσα.

Περιωδύνους ἡμῶν ψυχὰς θεραπεύοις, πειρασμῶν τε ἀγλήν ἀπελαύνοις, ἄγραντε ἀκτῖσι σεπτῆς σου μεσιτείας.

Τὰς περιστάσεις τὰς χαλεπὰς μεταβάλοις, εἰς γαρὰν ἡ χαρὰν τέτοκυῖα, Δέσποινα τοῦ κόσμου πιστῶν ἡ προστασία.

Αἶνοῦμεν.   Οἱ Βίρμοι:

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων.

Ωδὴ θ'.   Κυρίως Θεοτόκου.

Σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, Κύριον ἀπάντων, ἐλευθερίαν δεινῶν ἡμῖν χάρισαι, σαῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις θείαις ἐντεύξεσιν.

Οἰκτείρησον Παρθένε, σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, ἀνιαροῦ τε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπιχειρὰς ἐπιούσας ἀναχαιτίζουσα.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρωσον σοὺς δούλους, εἰλικρινῶς σοι προσφεύγοντας ἀγραντε, τῶν χαρδιῶν τὰς ὁδύνας ἀπορράπιζουσα.

Θεὸν τὸν εὐεργέτην, πάντων καὶ σωτῆρα, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς ἔκδυσώπησον, βύεις πάντας κινδύνων ἀγνή τοὺς δούλους σου.

ΚΑΝΩΝ ΕΤΕΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Οὐ η ἀκροστιχίς.

Τὰς ἀσθενείας ιάτρευσόν μου Κόρη· μοναχῶν Ἰωάννου.

Ωδὴ, α'. ἦχος Λδ'.   Αρματιλάτην.

ΤΑΣ ἀσθενείας μου καὶ νόσους ἵασαι, Θεογεννήτρια, ὡς τὸν Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ κυήσασα, τὸν τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τὰς ἡμῶν μαλακίας, καὶ νόσους πάντων βαστάσαντα, καὶ τὰς ἀσθενείας ιώμενον.

Αγεν ὡδίνων ἡ τεκοῦσα Δέσποινα, τὰς ἀλγηδόνας μου, καὶ τὸν βαρεῖς πόνους, καὶ

τὰς πιεζούσας με, καὶ συνθλιβούσας πάντοθεν, δριψυτάτας ὁδύνας, ἐλάφρουνον ἐπικούριον, καὶ ἐπισχεπῆ σου θεράπευσον.

Στρέψον ἐμοὶ τὸν κωπετὸν τῆς νότου μου, εἰς ὑγείας γχράν· τὸν σκοτεινὸν σάκκον, τὸν τῆς καχεξίας μου, Παρθένε διαδρήξασα, τὴν φαιδράν εὐεξίας, περίζωσον εὔθροσύνην με, καὶ ἀγαλλιάσεως πλήρωσον.

Aναπτόμενη τῶν παθῶν ἡ κάμινος, σπειθῆρας καίοντας, φθροποιῶν νόσων, καὶ πυρφόρους ἀνθρακας, ἔξηψε καὶ φλογίζει με, πυρετοῖς λαυροτάτοις· ἀλλ' εἰ δροσίσεις με Δέσποινα, ἵμα τὴ σὴ δρόσος ἔσται μοι.

Ωδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

Θαυμαστὸν ἐν ἀγίοις, Κόρη Θεὸν τέτοκας· ὅθεν ἐπ' ἐμὲ τὰ ἐλέη τὰ σὰ θαυμάστωσον, ὑπεραγία σεμνὴ, καὶ ἀφορήτως ὁδύνας, ηδη νεκρωθέντα με ζώωσον δέομαι.

Eπὶ κλίνης ὁδύνης ὁδυνηρῶς κείμενος, σὲ ἐπικαλοῦμαι· Παρθένε· κλίνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ· σπεῦσον τοῦ σῶσαι με· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι, πυρὸς ὑποσμύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Nηπιόφρονα παιδία, νέον υἱὸν ἀτακτον, ῥάβδῳ σιωφρονίζει· παιδεύων πατὴρ φιλόστοργος· οἶδα φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἵκανῶς με τυφέντα, διὰ τῆς τεκούσης σε πάλιν ἐλέησον.

Iσχυράν σε κρηπίδα καὶ ἱερὰν ἄγκυραν, καὶ ἀρρυγεστάτην ἐλπίδα Δέσποινα κέκτημαι· διό με κύμασι, κλυδωνιζόμενον νόσων, εἰς ὑγείας ἴθυνον λιμένα εῦδιον.

Ωδὴ, δ'. Σύμου ἰσχύς.

Sὺ τὴν πηγὴν, τῶν ἱαμάτων ἐπίγασσας, νασημάτων ἀβύσσον ἔηραίνουσαν, παρεχουένην τε δωρεὰν, ῥῶσιν τοῖς νοσοῦσιν, ὑγείαν τοῖς κακῶς πάσχουσι· διὸ τὸν δαμασθέντα, γκλεπαῖς ἀρρωστίας, καὶ πικραῖς ἀσθενείας με ἵσται.

Iνα τὰ σὰ, ἐκδιηγῶμαι θυμαστια, Θεοτόκε, καὶ τὰ μεγαλεῖα σου ἵνα ἀνθρώπων ἐν τοῖς νιοῖς, ἔξομολογῶμαι, τὰ σὰ ἐλέη Πανύμνητε, ἐπίθλεψον εὔσπλαγχνως, ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσοῦντα, καὶ ὑγείαν τελείαν μοι δώρησαι·

Aπαλλαγὴ, τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, καὶ ὑγεία, πρόχειρος καὶ ἵσται, μεταβολὴ καὶ ἀναψυχὴ, τῶν ἐν ἀθυμίαις, καὶ συμφοραῖς τε καὶ θλίψειν· ὁδύνας πικροτάταις, ἀνενδότοις με πάνοις, δαπανάμενον σίκτειρον Δέσποινα.

Tὸ ἀσθενές· τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας Χριστὲ, δο φορέσας, διὰ ἀγαθότητα· τὰς ἀσθενείας μου τὰς πολλὰς, καὶ τὰς ἀρρωστίας, εὔσπλαγχνως ἵσται εὔσπλαγχνε, εἰς τοῦτον δυστωπούσαν, τὴν ἀγνῶς σε τεκοῦσαν, κεκτημένος ἀγνήν Θεομήτορα.

Ωδὴ, ε'. Ήτατί με ἀπώσω.

Pαντισμοῖς οἰκτιρμῶνσου, τὸν τῆς ἀσθενείας μοι βόρεον πλύνασα, καθαρᾶς ὑγείας, ἀπολαῦσαι παράσχου μοι Δέσποινα· καὶ γὰρ τὴ ζωὴ μου, κατὰ μικρὸν προσδαπανᾶται, καὶ ἐλπίς σωτηρίας οὐκ ἔστι μοι.

Eν ὁδύνῃ τὰ ἔτη, καὶ ἐν στεναγμοῖς τὴ ζωὴ μου ἐξέλιπον· καὶ γροθένησέ μου, τὴ σῶματος Δέσποινα· καὶ γὰρ ἐταξάχθη, πολυτρέψω κατακλίσει, τὰ ὄστα μου διά με ἐλέησον.

Σὲ θερυὴν προστασίαν, καὶ ἐπικουρίαν ἐτοίμην ἐν θλίψει, κεκτημένος Κόρη, πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω ἀντίληψιν, τὰς πικρὰς ὁδύνας, τὰς ἀφορήτους ἀλγηδόνας, τὸ θαρύτατον ἄλγος μου κούφισον.

Ωδὴ, ᷂. Αἴσυσσος ἀμαρτιῶν.

Μείζονα πυρκαϊάν, τῆς πικρᾶς βαθύλωνίας καμίνου, καυστικωτέραν φλόγα, ἐμπιπρῶσαν καὶ τήκουσαν, πυρετοὺς διακαῖς, ἔνδον ἀνάπτουσαν τῆς καρδίας, ἀμαρτιῶν μου τῇ υἱῃ ἔξηψέ μα.

Ομβρησόν μοι φωτεινὴ, χαριτόροχε νεφέλη Παρθένε, τῶν ιαμάτων ρέθρα, καὶ ταχέντα μοι καύσων, πυρετῶν διακαῶν, δρόσισον δέομαι, καὶ πρὸς τὴν πρώτην παλινδρομῆσαι ὑγείαν παράσχου μοι.

Υδατος ζῶντος πηγὴ, τὸ πικρὸν καὶ ἀνυπόστατον ὅδωρ, τῶν ὕδυνῶν καὶ πόνων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος, τὸ χειμάζον με δεινῆς, πράγματος εὔνασον στῆσον ψυξὸν, καὶ τὴν καρδίαν γαληνίασον.

Κοίμισον τῶν ὕδυνῶν, ἀκοιμήτῳ σου πρεσβείᾳ Παρθένε, τὰ συνεχῆ καὶ λίαν ἀγριαίνοντα, περιόδους πυρετῶν, καὶ τὰ σφοδρότατα τούτων ρίγη παῦσον· καὶ γὰρ τὰ ὄστα καταθλῶσί μου.

Ωδὴ, ᷃. Παῖδες Ἐβραίων.

Ολην ἐν σοὶ τὴν προσδοκίαν, τὴν ἐλπίδα τε τῆς σωτηρίας ὅλην, ἐπιφρίπτω διὸ, ὅλη τὴν κοίτην στρέψον, τῆς ἀξέωστίας Δέσποινα, τῆς ἐμῆς εἰς εὐρήωστίαν.

Ρεῖθρον ιάσεώς μοι βλῦσον, καὶ παφλάζουσαν τὴν κάμινον Παρθένε, τῶν σφοδρῶν πυρετῶν κατάσθεσον εἰς τέλος· σὺ γὰρ πηγὴ βλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺν ρέθρον.

Ηγειρεν ἀσπετόν μοι φλόγα, ἡ τοῦ σώματος πολλὴ κακοχυμία, ἥ καὶ τὴν φυσικὴν ἐπέφρωσεν ἴκμάδα, δίκην δαλοῦ ἔχραντασα, τὴν ἀθλίαν μου καρδίαν.

Μόνη γαρὰ τῶν θλιβομένων, ὅτι θλιβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες μου τῇ ψυχῇ, καὶ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς, τὸ τοῦ ἐλέους πρόσωπον, ἀπ' ἐμοῦ Θεογεννῆτορ.

Ωδὴ, ᷄. Ἐπταπλασίως.

Νέος τελῶν παράλυτος· νεκρὸς ἐμπνους ἡμίθινητος, καταβεβλημένος, ἐπὶ κλίνης βέβλημαι· καμὸι γὰρ ἐγένετο, τύμβος ἡ κλίνη Δέσποινα, χεῖρας παρειμένω, γόνατα τοὺς πόδας· καὶ ἀλλ' ὅμως ἐὰν θέλῃς, λόγῳ με σώσεις μόνῳ, ὡς μόνη Θεοῦ Μήτηρ καὶ ἄγραντος Παρθένος.

Ανιαροῖς νοσήμασι, χαλεποῖς ἀρέωστήμασι, καὶ ἀλλεπαλλήλοις, ἀνιάτοις πάθεσι, δεινῶς χειμαζόμενος, ὥσπερ εἰς ὅρμον εὑδίον, εἰς τὸν γαληνὸν τοῦ σοῦ ἐλέους λιμένα, προσώρμισα Παρθένε· κόπασον ὕδυνῶν μου, τὸν κλύδωνα καὶ παῦσον τὰ κύματα τῶν πόνων.

Χαῖρε πηγὴ γρηγορότητος· ἀγαθότητος πέλαγος· καὶ φιλανθρωπίας, καὶ ἐλέους ἀΐσυσσες· τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον· καὶ τῆς κατεχούσης με, καὶ κατατρυχούσης, ἐσχάτης ἀσθενείας, εὐσπλαγχνίας ριχνίδι, τῆς σῆς Θεοκυνῆτορ ἀπάλλαξον ἐν τάχει.

Ω ποταμὸς τῆς χάριτος, ὁ λουτήρ τῶν ιάσεων· ὁ τῆς εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως, κρα-

τὴρ ἀνεξάντλητος, Θεογεννητορ Δέσποινα, ἵσται καμέ, τὸν ἐπὶ κλίνης ὁδύνης, οὐκτρῶς παρεργότιμόν, ὥσπερ ἄψυχον φόρτον· καὶ κέρασόν μοι πόμα παρεκτικὸν ὑγείας.

Ωδὴ, θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιάτρευσον νοσοῦντά με χαλεπῶν, ὡς Θεὸν Θεοτόκε κυήσασα, ἀνευ σπορᾶς, νόσους τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, νεύματι τὸν ἴωμενον· ὅπως ἐν ὑγείᾳ διατελῶν, ὑμνῶ σε γηθοσύνως, γεραίρω χαρμοσύνως· καὶ εὐφροσύνως μεγαλύνω σε.

Ως Μήτηρ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, συντριβέντα με ὅλου ἀνάπλασον, εἰς χοῦν παθῶν, καὶ καταρράγέντα με πρὸς τὴν γῆν, ὡς ἀγαθὴ ἀνόρθωσον· πάντα γάρ ἰσχύεις ὡς δυνατὸν, Δεσπότην ἐν ἰσχύi, γεννήσασα Παρθένε, καὶ ὅσα θέλεις πάντα δύνασαι..

Ανόρθωσις πεσόντων καὶ ἀσθενῶν, ἡ ἰσχὺς καὶ ὑγεία καὶ ἔασις, τὸν ἀσθενῆ, καὶ πολυαμάρτυτον ἀληθῶς, καὶ καταπεπτωκότα με, σώματι καὶ πνεύματι καὶ ψυχῇ, ἀνόρθωσον Παρθένε· ἀξίωσον ὑγείας, καὶ σωτηρίαν μοι πρυτάνευσον.

Νοσοῦντῶν ὀξυτάτη ἀπαλλαγὴ· ἀσθενούντων ἐτοίμη παράκλησις, ἀναψυχὴ, τῶν κακοπαθούντων ἐν συμφοραῖς, εἰς τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν κακοπάθειαν τὴν πολλὴν, ἐπίθλεψον εὐσπλάγχνως, καὶ πρόσχεις φιλανθρώπως, ἐν ἱλαρῷ σου Κόρῃ ὅμματι.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μετὰ τὴν νόσον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ωδὴ, α'. ἦχος Λδ'. Γῆραν διοδεύσας.

Η ΠΥΛΗ τῆς θείας ἀνατολῆς, ἡνοιξάς μοι πύλας, συμπαθείας καὶ ἐξ ὁδοῦ, εἰς αὖτην φερούσης ἐλυτρώσω· διὸ αὖτις εὐχαρίστως δοξάζωσε.

Καρδίᾳ καὶ πνεύματι καὶ νοῇ, τεταπεινωμένῳ, ἀνθρώπῳ ἐτυχον τῆς ἐκ σοῦ, ἀγία Παρθένε βοηθείας, εὐχαριστῶ σοι ἀπαύστως ὁ δοῦλός σου.

Τὸ πένθος μετῆλθέ μοι εἰς χαρὰν· ἴδού γάρ ὁρῶμαι, ὑγιαίνων χάριτι σῇ· διὸ Παναμώμητε Μαρία, εὐχαριστῶ σοι καὶ πίστει δοξάζω σε.

Ναῷ σου τῷ θείῳ προσπερευγόλε, ὁδύναις παντοίαις, χειμαζόμενος χαλεπῶς, ὁ δοῦλός σου ἐτυχε γαλήνης· καὶ διὰ τοῦτο Παρθένε δοξάζει σε.

Ωδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμαρτίας βυθός με, εἰς ἀγαγές πέλαγος, ὥθησεν ἀγνὴ ἀσθενείας· ἀλλὰ προσέδραμον, εἰς

γαληνότατον τῶν οἰκτιρμῶν σου λιμένα, καὶ τυχὼν ἵάσεως πόθῳ δοξάζω σε.

Τὴς ἐμῆς ἀσθενείας, ἀναψυχὴ γέγονας, καὶ τῆς συνεχούσης ὁδύνης θᾶττον ἀπήλλαξας, Θεοχαρίτωτε· εὐχαριστίας φωνάς σοι, διὰ τοῦτο φέγγουμαι πίστει ὁ δοῦλός σου.

Τὴν ἐμὴν οὐ παρεῖδες, ὁδυνηρὰν δέησιν· βρύεις γὰρ τηγὴν συμπαθείας, εὔπλαγχνε Δέσποινα· ὅθεν τὸ ἄλγος μου, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ὁδύνην, Θείᾳ ἐπισκέψει σου θᾶττον ἔκαυφισας.

Απὸ κλίνης ὁδύνης, ἀπὸ πυλῶν ὁδουμε, ἀπὸ στενωτάτης κακώσεως ἐπάνηγαγες, πρὸς θῶς ἀνέσεως· εἰς πλατυσμὸν εὐρέρωστίας· ἀνθ' ὅν μεγαλύνω σε ἀχραντε Δέσποινα.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακῆκος Κύριε.

Τοῦ συνέχοντος καύσωνος, δρόσω τοῦ ἑλέους σου ἡλευθέρωσας, τὴν πυρέττουσαν καρδίαν μου· διὰ τοῦτο Κόρη μακαρίζωσε.

Επ' ἐμοὶ ἐθαυμάστωσας, ἀχραντε Θεόνυμφε τὰ ἑλέη σου, ῥυσαμένη με κακώσεως, καὶ τῆς κατεχούσης ἀπογνώσεως.

Τὴς φωνῆς μου ἀκούσασα, πᾶσαν ἀπ' ἐμοῦ ὀφεῖλες δυσχέρειαν· διὸ πάντοτε δοξάζω σε, τὴν δεδοξασμένην ἀειπάρθενε..

Συμπαθείας ἡξίωσας, τὸν ἀσυμπαθῆ με καὶ ἐπισκέψω με, περιστάσεσι κλονούμενον, Θεότοκε ὅθεν μεγαλύνω σε.

Ωδὴ, ε'. Ἰνα τίμε απώσω.

Ο συνέχων με ζόφος, τῇ ἐπισκοπῇ σου ἀγνὴ ἀπελήλατο· αἱ πολλαι· ὁδύναι, καυφισμὸν ἀοράτως ἐδέξαντο· ὑπὲρ ὅν δοξάζων, εὐχαριστῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν θερμήν σου Παρθένε ἀντίληψιν.

Ταπεινώσει καρδίας, ὑμνον χαριστήριον ἀνγὴ προσάγω σοι, ὁ πιστός σου δοῦλος, λυτρωθεὶς τῶν θλιβόντων Πανάχραντε, καὶ βοῶ σοι χαῖρε, καταφυγὴ τῶν ἐν ἀνάγκαις· χαῖρε μόνη ἀνθρώπων βοήθεια.

Τὸν ζοφώδη χιτῶνα, τῆς παρενοχλούσης με νέσου ἀπέδυσας, καὶ τὸν τῆς ὑγείας, ὃντεινὸν παρ' ἐλπίδα ἐνέδυσας· διὸ νῦν χορεύε, περιγαρῶς ἐν τῷ ναῷ σου, ἀνυμνῶν σου Παρθένε τὰ θαύματα.

Ακοιμήτῳ πρεσβείᾳ, μέλλοντα εἰς θάνατον ὑπνοῦν με ἡγειρας· καὶ τοῖς πόνοις πέρας, ἐπισκέψει σου θείᾳ ἐπέθηκας· καὶ ἀνήγαγές με, ἀπὸ βυθοῦ πολλῆς ὁδύνης· διὰ τοῦτο Παρθένε δοξάζω σε.

Ωδὴ, σ'. Ἰλάσθητίμος Σωτήρ,

Τὸν κοπετὸν εἰς χαρὰν, μετέστρεψες τοῦ οἰκέτου σου· διέρρηξας γὰρ ἐμοῦ, τὸν σάκκον πανάριμωμε, τῆς πολλῆς κακώσεως· καὶ τὴν τῆς ὑγείας, εὐφροσύνην περιέζωσας.

Παράλυτον ὡς τὸ πρῖν, ὁ σὸς υἱὸς ἔξανέστησε, Θεοκυτορ ἀγνὴ, οὕτω με τὸν δοῦλόν σου, ἐκ νόσου ἐξήρπασας, θάνατον γεννώστης· διὰ τοῦτο μεγαλύνω σε.

Τὰ τέλη μου τῆς ζωῆς, ἡλέησας οχνταζόμενον· καὶ νῦν Παρθένε ὄγνη, ναόν σου τὸν ὄγιον, χαίρων περιέργωμα, εὐχαρίστῳ γλώσσῃ, καὶ καρδίᾳ μακαρίζων σε.

Φυγῆς μου τὰς ἐκτροπὰς, θεράπευσον φειπάρθενε, ώς ἐπαυσας τὰς δεινὰς, ὁδύνας τοῦ σώματος· ὅπως ἀμφοτέρωθεν, ὑγιαίνων αἶνον, χαριστήριον προσάξω σοι.

Ωδὴ, ζ'. Παιδεῖς ἐβραίων.

Χαῖρε χαρὰ τῶν θλιβομένων· καὶ ἀντίληψίς, τῶν καταπονουμένων· χαῖρε σκέπη γυμνῶν· καὶ δόξα τῶν βοῶντων· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ιαμα βρύεις τοῖς νοσοῦσιν, ἐκ παλάμης σου Μαρία Θεοτόκε· τὸν σὸν δοῦλον ἐξ οὗ, ἐπότισας βοῶντα· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ποίαις φωναῖς σε ἀνυμνήσω; πάίᾳ γλώσσῃ σε Παρθένε μεγαλύνω; ὅτι νόσου πικρᾶς, καὶ πόνων βαρυτάτων, δὶς εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐλυτρώσω τὸν σὸν δοῦλον.

Εἰδες τὴν θλίψιν μου Παρθένε· καὶ προσέσχες φωνῆς μου καὶ ἐρρύσω, χαλεπῶν με παθῶν, καὶ νόσων καὶ κινδύνων· εὐχαριστῶ σοι· Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου ἡ βεβαία.

Πδὴ, η'. Ἐπταπλασίας

Τοῖς ἀλγεινοῖς στενούμενοῖς· πυρετοῖς τε φλεγόμενοῖς· καὶ τῇ τοικυμίᾳ, τῶν δεινῶν δενούμενος· προσῆλθόν σοι Δέσποινα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ὡς συμπαθής, οὐκ ἐξδελγέω με ὅλως· ἀλλ' ἔσωσας βοῶντα· ιερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερψύκουτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς συνεγέσιοι πόνοις με, χαλεπῶς συντριβόμενον, καὶ τῇ ἀπογνώσει, τῆς ζωῆς στενούμενον, ἐπέβλεψας ἀχραντε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ ἀνεκαλέσω, πρὸς ὑγείαν βεβαίαν, βοῶντα ἐκ καρδίας· Ιερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερψύκουτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν ἐμὴν ἐπέβλεψας, Θεοῦτορ ἀσθένειαν· καὶ δὶς εὐσπλαγχνίαν, παρ' ἐλπίδα ἔσωσας, τὸν δοῦλόν σου Δέσποινα· καὶ εὐφροσύνης ἐπλησσας, ῥώσεως ἐνθέου, καὶ χαρᾶς μελῳδούντος· οἱ παιδεῖς εὐλογεῖτε· Τερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύκουτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επιτυχὼν ιάσεως, Ἐζεκίας τὸ πρότερον, εἰς οἶκον Κυρίου, ταχέως ἀνέδραμε, Θεῷ Παντοκράτορι, εὐχαριστήσων Δέσποινα· ἐγὼ δὲ τυχὼν, τῆς παρὰ σοῦ θεραπείας, τῷ οῷ ναῷ προσῆλθον, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, εὐχαριστῶν σοι Κόρη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Ἐφοίτε πᾶσα.

Ποῖόν σαι αἶνον ἀγαθὴ, κατ' ἀξίαν ἀναπέμψω ὁ δοῦλός σου; ἀνθ' ὅν τοιαύτης με, εὔργεσίας ἀγνὴ τίξισσας· καὶ ἐλυτρώσω με παθῶν, τῶν παραπεμπόντων με, εἰς ἄδου βάρος, μεσιτείᾳ σου θεραπή· Παντευλόγητε.

Αγιον σκήνωμα Θεοῦ· χαῖρε μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα· ναὲ πανάγιε, τοῦ βασιλέως καὶ θρόνε πύρινε· ἐν τῇ εὐσπλαγχνῷ σου ῥόπῃ, τὸ βάρος ἐκούσισας τῆς ἀσθενείας μου, καὶ ὑγείας καὶ ζωῆς με τίξισσας.

Δεῦτέ μοι πάντες ἀδελφοί, συνευρέανθητε κοινῇ μεγαλύνοντες, τὴν ὑπεράμυναν, Θεοῦ Μητέρα, πηγὴν τὴν ἀφθονον, ἐξ οἵτινος διαυγές, ιάσεως ἐβλυσε, καὶ τὸν φλογῆὸν τῶν ἐμῶν, ἀλγηδόνων παντελῶς ἐξηφάνισεν.

Αχραντε Δέσποινα ἀγνὴ, τῆς καρδίας μου τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ τῆς μελλούσας με,

Ζωῆς ἐνθέου μέτοχον ποίησον· καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, πρεσβείαις σου λύτρωσαι· ἵνα
δοξάζω σε, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Κανὼν ιαυθικὲς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Οὐ οὐ ακροστιγίς.

Λιτήν δέχου Πάναγνε, τῶν σῶν προσφύγων.

Ωδὴ, α'. ἦχος α'.

Ἐσωες λαόν.

ΛΟΓΟΙΣ ΣΕ σεμνὴ τὴν ὑπέρ λόγον μόνην,

Θεὸν τεκοῦσαν τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον,

Οὐδεὶς ἀνυμνεῖν Ἀγγέλων, ηγηγενῶν,

Σθένει· δέχου δὲ δῶρον ἡμῶν τὸν πόθον,

Λύσουσα πασῶν, συμφορῶν καὶ θλίψεων.

Ιδε κραταιὰ τῶν ἀπωσμένων σκέπη,

Ἡμῶν τὸν ὄγκον τῆς ἀθυμίας ὅτι,

Τοῖς ἐξ ἀναγκῶν οὐ πάρεστι θλιβεροῖς,

Θυμηδίας τις ἐλπὶς οὐ σωτηρία,

Οἰκτειρον ἡμᾶς· λύτρον γάρ εἰ θλίψεων.

Τρέμουσι τὸν σὸν τῆς βρεφουργίας τρόπον,

Χοροὶ ἀυλῶν δημαγωγοὶ τῶν ἀνω·

Τὸν φύντα γάρ πρὸν, ἀχρόνως ἐκ τοῦ Πατρὸς,

Μόνη φέρεις ὡς υἱὸν· φέντε καὶ συντόνως,

Πρέσβευε σεμνὴ· λύτρον γάρ εἰ θλίψεων.

Ηστραψεν ησὴ παμφαεστάτη χάρις,

Καὶ πᾶν ζοφῶδες τῆς ἀμαρτίας νέφος,

Ἄφειλεν ἀγνὴ, καὶ πόνων ἀπαλλαγὴν,

Ξένην ἔδειξας, πᾶσι καὶ νῦν φωτί σου,

Ἀπασαν ἡμῶν, λῦσον ἀγλῦν θλίψεων.

Ωδὴ, γ'. Νεῦσον πρὸς θύμανος.

Νῦν τῇ δεήσει μητρικῆ σου Παντάναξ,

Ἐγθρῶν ὁρατῶν καὶ νοητῶν προσβολῶν,

Φέλαττε πάντας· ἔστι γάρ αὕτη μόνη,

Τεῖχος τε καὶ καύγημα καὶ θεία σκέπη·

· Ήν ώς ἀληθῆ προστάτιν δοξάζομεν.

Δέχει τὸν ὄμνον εύμενῶς ὡς Παρθένε,
Καὶ παῖσσον ἔχθρῶν τὴν ἀπειλὴν δυσμενῶν,
· Ήν τοῖς σὲ προσκυνοῦσι βλασφήμοις λόγοις,
· Υψαυχενοῦντες προσφέρουσιν ἀθέως,
Αέπτυνον αὐτῶν, ώς κόνιν τὸ φρύαγμα.

Εργῷ Προφῆται τὸν Πανάχραντον Λόγον,

Ἐκ σοῦ θεαυγῶς Μητρὸς ἀπειροζύγου,

Πάλαι προκατήγγειλαν ἀγνὴ Παρθένε.

Σὺ γὰρ μεσιτεύσασα τῷ θείῳ τόκῳ.

Δέδωκας τῷ μὲν πταισμάτων λυτήριον.

Χριστοῦ δοχεῖον καὶ πυράφλεκτον βάτον,

Ναόν τε σεπτὸν καὶ νοητὴν λυχνίαν.

· Ράβδον τε καὶ τράπεζαν ἐξ ἡς ὁ τρέφων,

· Απαντας ἐβλάστησεν ὡς Θεοτόκε,

Σὲ τῶν θεοπτῶν ἐσκόπει ὄμηγυρις.

Ωδὴ, δ'.   Γένους βροτεῖου.

Οἰς ἔστι γλῶσσα βίτορεύειν ἐνθέως,

Τοῖς σοῖς ἑαυτοῦς τρανοποιοῦντες κρότοις,

· Ολην σε δεικνύουσι Χριστοῦ πλησίον,

· Αμωμὸν ὥραίαν τε σεμνὴν Παρθένον,

Πάντων ιλασμὸν, πρὸς Θεὸν σωτήριον.

Υπονον ἀφεῖλες τῆς ἐμῆς βαθυμίας,

· Αγρυπνος οὖσα πρὸς τὸ σώζειν Παρθένε.

· Εχθροὺς γὰρ ὅντως ἡ ζοφουργὸς αἰτία,

Κόρας ἔμυσε καρδίας μου παγκάκως.

· Ανύκτερον φῶς, σαῖς λιταῖς μοι προξένει.

Ιπρόστηθι πάντων τῶν τελούντων ἐν πόνοις,

Σκέπουσσα πάσης προσβολῆς ἐναντίας.

· Ιδοὺ γὰρ ὥσπερ ἐν πολυκλύστῳ ζάλη,

Συνεσχέθημεν ἐκ βρόχων ἀμαρτίας,

Γενοῦ βοηθὸς ἀφαλῆς σοῖς οἰκέταις.

Ανανδρε Μῆτερ, πῶς ἀπότορα κύεις;

· Αμωμε νύμφη πῶς λοχεύεις ἐν τόκῳ;

Θεὸς κενωθεὶς εἰς βροτησίαν φύσιν,

Σὰρξ νῦν πέφηνεν, ἐξ ἐμοῦ τῆς Παρθένου.

· Ιν' εἰς ἑαυτὸν τοὺς βροτοὺς ἀνελκύσῃ.

Ωδὴ, ε'.   Έκ γυναικός.

Νέον τὸν ὄντα καὶ πρὸ πάντων ἀγρόνως,

"Ηνεγκας ἀγνὴ ὡς βρέφος σαις ἀγκάλαις,
"Ον ἐκδυσώπει ταις ἀκοιμήτοις ὅλαις,
Παρέρησίαις σου μητρόθεν κινουμένη,
Ταχεῖαν ἡμῖν προξενεῖν σωτηρίαν.

Αγνὴ τὸν αἰνον ὁσπερ αἴτησιν δέχου,
Θραύουσα τόξα καὶ βολὰς τῶν τῆς "Αγαρ·
Ἐν σοὶ γὰρ ὅντως τὴν ἑαυτῶν ἐλπίδα,
Ως εἰς κρατίστην καὶ μόνην σωτηρίαν,
Τεθείκαμεν νῦν σῶζε πάντας Παρθένε.

Γνωσθέν μοι ὥφθη τὸ πρὶν ἡγνοημένον,
Ἐκ νηδύος σου φρικτὸν ἔργον Παρθένε.
Νῦν γὰρ προῆλθε, πάντας ὁ πλάστας Λόγος,
Καὶ τὴν πεσοῦσαν ἔξανέπλασεν φύσιν.
Αὗθις δ' ἀνῆλθεν εἰς πόλον σελασφόρον.

Νενευκότας νῦν εἰς ἀπόγνωσιν μόνη,
Ἡλευθέρωσας ἐκ χάους ψυχοφθόρου.
Σὺ γὰρ τὸ πάντων ὄφος ἀγνὴ Μαρία,
Πέφυκας ὅντως καὶ προπύργιος σκέπη,
Δι τῆς ἀπηλλάγημεν ἐθνικῆς βλάβης.

Ωδὴ, 5'.   Ναΐων Ιωνᾶς.

Εν παντὶ πιστοὶ τῆς ἀμαρτίας σάλω,
Κεκτημένοι σε πυρσὸν ὡς φαεσφόρον,
Κλύδωνα πάντα καὶ ζάλην τρικυμίας,
Ἐργω περῶσι καὶ πρὸς ὄρμον εὔδίσις,
Ψυχὰς ἀπευθύνοντας εὐλογημένη.

Τρέφουσα μαζοῖς οὐρανοῦ τὸν Δεσπότην,
Τρυφὴν γλυκαίνεις τὴν πάλαι βροτοκτόνον.
Ἐμοῦ πικρὰν δὲ τῆς ἀμαρτίας πάσιν,
Τῇ σῇ γλυκείᾳ πρὸς βροτοὺς εὔσπλαγχνίᾳ,
Πάναγνε δεῖξον ἡδονὴν σωτηρίας.

Ωφθης ἀληθὴς ἀσφαλῶς μοι προστάτις.
Δεινῶν τε λύτρον καὶ παράνλησις πόνων,
Καὶ νῦν γενοῦ μοι ψυχικῶν συντειμμάτων,
Δεσμὸς χορηγῶν τῶν παθῶν μου τὴν λύσιν,
Δέσποινα Μῆτερ τοῦ Θεοῦ Λόγου μόνη.

Νέφος λογισμῶν ἐκταράττει με ζάλης,
Βυθῷ καθέλκων καὶ κλύδωνι πταισμάτων.
Ἀλλ' ὡ γαλήνη καὶ λιμὴν εὔσπλαγχνίας,
Ἄχλην πονηρὰν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων,

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΗΧΟΣ ΚΔ'.

Διασκέδασον ώς ἀσύγχριτον φάος.

Ωδὴ, ζ.: Τῷ παντάγχατος.

Σὺ τοῦ παλαιοῦ τῆς προμήτορος χρέους,
Χριστὸν τεκοῦσα λύτρον ὥφθης Παρθένε,
Καὶ νῦν χρεῶν μοι τῆς ἀμαρτίας δίδου,
Ἄγνη δυσωπῶ πρὸς Θεὸν τὴν ἐγγύην.
Σὺ γὰρ μεσίτις εὐδιάλλακτος μόνη.

Ως τὸν πλάσαντα συλλαβοῦσα νηδύῃ,
Ἐδειξας ὁ Δέσποινα τῆς πρὶν εἰκόνος,
Οντως τὸ κάλλος αὗθις ὥραιοσμένον.
Ως φῶς ἀληθῶς γνώσεως σεβασμία,
Λάμψασα τοῖς ζητοῦσι τὴν σωτηρίαν.

Νύμφη Πάναγνος οὐ προηλθεν ἐκ τόκου,
Πατρὸς σπορᾶς ἀνευθεν οὐδαμῶς πάλαι,
Βρέφος τὰ κλεῖθρα λῦσαν ὥφθη Παρθένου.
Ω πᾶς ἀγνὴ σὺ τῶνδε νῦν Θεοδόχε,
Δέσποινα πειραθεῖσα σώζη Παρθένος!

Πρὸς τὸν σὸν οἰὸν μητρικὴ παρέησία,
Αεὶ κεχρημένη τε καὶ λυτρουμένη,
Πάντας βαράθρων, μὴ παρόψῃ Παρθένε,
τοὺς πάντοθεν νῦν θλίψεις κυκλουμένους,
Οπως σε προσκυνῶμεν οἱ σεσωθμένοι.

Ωδὴ, η.: Μήτραν ἀφλέκτως.

Ρεῖθρον φανεῖσα ψυχικῶν μολυσμάτων·
Πλῦνον μολυσμὸν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων,
Ων μοι κακῶς προτῆψεν ὁ φθορεὺς δράκων,
Ἄγραντε Μῆτερ θαυματουργὲ τῶν ὅλων,
Ἡ προξενοῦσα τὴν καθάρσιον χάριν.

Ολγὴν πεσοῦσαν ἔξ 'Αδὰμ ἐμὴν φύσειν,
Ολος κενωθεὶς ὁ προάναρχος Λόγος,
Θεανδρικῆς ἐκ σοῦ με σώζει Παρθένε,
Ον περ δυσώπει μητροκινήτῳ σχέσει,
Καὶ νῦν με πάντων δυσχερῶν ἀφαρπάσαι..

Σοὶ τὰς δεήσεις ἐκ τελείας καρδίας.
Φέροντες ἡμεῖς ὡς βροτῶν τῇ ἐλπίδι,
Τὰς τῶν παθῶν ὄδινας ἡμῶν Παρθένε.
Πάσας γυμνοῦμεν τῇ παναλκῆ σου σκέπη.
Γενοῦ μεσίτις σωστικὴ σοῖς οἰκέταις.

Φάνηθι φέγγος, οἵς ζοφώδης αἰτία,

”Ωδινεν ἡμῖν ψυχικὴν ἀθλεψίαν,
Σὺ γὰρ τὸ φῶς τεκοῦσα λόμπεις Παρθένε,
”Ἄχραντε πᾶσι τοῖς βροτοῖς σωτηρίαν.
Διὶ ἡς περῶμεν εἰς αἰείφωτον τρίβον.

Ωδὴ θ'.

Τυμον μὲν οὐδεὶς ὡς ἐπάξιον φέρει,
Σοὶ Μῆτερ ἀγνή καὶ γὰρ ἴσχὺς οὐ σθένει,
Πάντων ἀυτῶν καὶ γένους βροτησίου·
Σιγὴν δὲ λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὑμνων δέχου·
Λόγον γάρ ἔστιν ἡ προαιρεσίς πλέον.

Γλῶσσαι πονηρῶν ἐκμανεῖσαι πρὸς δόλον,
Λόγους καθ' ἡμῶν ἐκχέουσιν ὡς βέλη·
Ταύτας ἐρήμους, ἀνθράκων ἐπομβρίαις,
Δεῖξον κραταιῶς ἐκτεφρουμένας Λόγε,
Πληρῶν δέησιν Μητρικήν σου Παντάναξ.

Ω Χριστιανῶν παντελῆς σωτηρία.

”Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν αἰτία δωρημάτων·
Τὴν ἀνάγνων μου χειλέων ὑμνῳδίαν,
Πεμφεῖσαν εἰς σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ προσδέχου,
Λύσιν Πάναγνε προξενοῦσα πταισμάτων.

Nικην κατ' ἔχθρῶν δυσμενῶν καὶ βαρβάρων,
”Ἐχεισε λαὸς Παντάνασσα καὶ κράτος,
”Απας ὁ λάτρις τοῦ τόκου σου Παρθένε·
Καὶ νῦν βοηθὸς ἀρραγεστάτη μόνη,
Τούτῳ γένοιο, δυσγερῶν λυτρουμένη.

ταῦτα ζητεῖν τὸν τεταρτόν Δ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ε
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ζ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Η
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ι
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Κ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Λ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Μ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ν
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ο
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ρ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Σ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Τ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Υ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ψ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ω

τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Δ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ε
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ζ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Η
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ι
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Κ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Λ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Μ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ν
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ο
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ρ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Σ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Τ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Υ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ψ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ω

τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Δ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ε
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ζ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Η
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ι
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Κ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Λ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Μ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ν
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ο
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ρ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Σ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Τ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Υ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ψ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ω

τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Δ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ε
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ζ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Η
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ι
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Κ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Λ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Μ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ν
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ο
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ρ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Σ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Τ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Υ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ψ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ω

τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Δ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ε
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ζ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Η
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ι
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Κ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Λ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Μ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ν
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ο
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ρ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Σ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Τ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Υ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ψ
τερόν τοι προτίμητον τὸν τεταρτόν Ω

ΚΑΝΩΝ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ψαλλόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

•Οὗτοι ἀκροστιχίσ.

Χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη· Ιωσήφ.

Ωδὴ, α'. ἦχος δ'. Άνοιξα τὸ στόμα μου.

ΧΡΙΣΤΟΥ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος ἀγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι τῆς προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Αδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· τοῦ ἄδου η νέκρωσις χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε η μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον χαῖρε η τέξασα, τὸ ὄσφραδίον τοῦ πάντων βχαιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε κόσμου διάσωσμα.

Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι τῆς ἐκ τοῦ πτώματος, ήμῶν ἔξανέστημεν χαῖρε ηδύπνεον, χρῖνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὔοσμον μῆρον πολύτιμον.

Ωδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στάχυν η βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χῶρα ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἀρτὸν ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον η τεκοῦσα, τὸν ἀμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

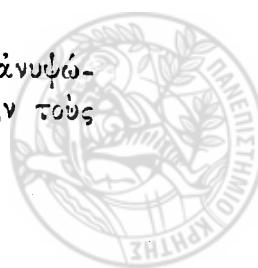
Ορθος φαεινὸς χαῖρε η μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστὸν· φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὄλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ην ὁ λόγος, διώδευσε μόνος η μοχλοὺς, καὶ πύλας ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε η θεία εἰσοδος, τῶν σωζομένων Πανύμηντε.

Ωδὴ, δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βιῶμεν Πανύμηντε· χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἀγαντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε η γέρουρα ὅντως η μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς

ὑμνοῦντάς σε.

Ούραγῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, ἄχραντε ἀκόπως βαστάσα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἰμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἔξαλει- φοντα· ἀκατανόητον βάθος ὑψος ἀρρήτον, ἀπειρόγαμε, διὶ τῆς ἡμεῖς ἔθεωθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρε σοι Παρ- θένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ιερὸν καταφύγιον.

Ωδὴ, ε'. Εἴσεστη τὰ σύμπαντα.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε· ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσ- μον χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν· χαῖρε ἐνδιαιτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

Ισχὺς καὶ ὁγύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις ἀδου νυμφῶν ὄλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆ· χαῖρε ἡ βούθεια, τῶν πιστῶς δεο- μένων σου.

Πυρίμορφον ὅχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων, ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ρειννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμέ- να καὶ ἀξιάκουστα, περὶ τῆς λελάληνται σαφῶς, ὅρος ἀλατόμητον· χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὔρυχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προα- γαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε.

Ωδὴ, σ'. Τὴν θείαν ταύτην

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἵτία τῆς τῶν πάντων θεφσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

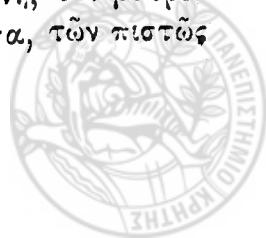
Εκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογὺ�ὸν πολυθεῖας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὁ πό- κος ὁ ἐνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.

Ιδού σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ πε- λάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἵτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἄφλεκτος, βά- τος νεφέλη ὄλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Ωδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες χαῖρε ὅχημα, ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βέτρυν τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ιατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστικὴ, ἀνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἔξανθησασα· χαῖρε Δέσποινα, δὶ η̄ς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα τὸν βασιλέα Χριστὸν· ὃν ίκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εύφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· χαῖρε ὁ τόμος ἐν ὦ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται Πατρὸς ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ίκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ικετεύομεν, οἱ δοῦλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή· καὶ σῶσον τοὺς θλίψεις βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάστης ἔχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν ποίησην Θεοτόκε.

. Ωδὴ, η'. Παιδίας εὐαγεῖς.

Νηδοῦ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν ἀγνή ὡ ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέτον πυρὸς ιστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε Αγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῷγχην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε βροτῶν ἡ σωτηρία.

Εἴ κόσμῳ τεκοῦσα Σωτηρίαν· δὶ η̄ς ὀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἥρθημεν· χαῖροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταιώμα, τεῖχος καὶ ὄχυρωμα τῶν μελῳδούντων ἀγνή· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Ἄπας γηγενής.

Ινα σοι πιστοί, τὸ χαῖρε κραυγάζωμεν οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρθαρικῆς ἀλώσεως καὶ πάσης ἀλλης πληγῆς, διὰ πληθύος Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

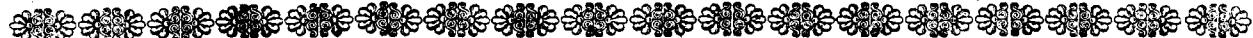
Φερθῆς φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ἀστρον ἀδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον· χαῖρε Ἐδέμ. ἀνοίξασσα τὴν κεκλεισμένην ἀγνή· χαῖρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἷκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε Κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἀμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλῇ· χαῖρε σκεῦος μῦζον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ τὸν οὐρανὸν εἰσδεξάμενον.

Η περιστερά, ή τὸν ἐλεήμονα ἀποκυῆσασα· χαῖρε ἀειπάρθενε· ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα· τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν δικαίων, θεῖον ἐγκαλλόπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῦσαι ὁ Θεὸς, τῆς κληρονομίας σου τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυνοφορήσασαν, διὰ μέγα ἐλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

ΔΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ αὐτῷ Σαββατῷ τῆς Ἀκαθίστου παρὰ ταῖς
Σεβασμίαις Μονᾶς τοῦ Ἅγίου Ὁρούς.

Οὐ η ἀκρεστιχίς.

· Η βασιλίς τὰ σῷστρα σοὶ τῇ Παρθένῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Νικολάου. καταλιμπάνονται δὲ τὰ ἐν τῷ Τριψόδῳ
Μαρτυρικὰ καὶ νεκρώσιμα διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἑορτάσιμον.

Θδὴ, α'. ἦχος δ'. Ἄνοιξα τὸ στόμα μου.

ΗΡΕΤΙΣΑΣ Ἀχραγτε, λαὸν καὶ πόλιν βασίλειον, οἰκεῖν ὡς βασίλισσα, καὶ βασιλεύειν
αὐτῆς, ἦν ἀλόσεως, βαρβάρων ἀνωτέραν, φυλάττοις γεραίρουσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

Παβαὶ τῶν ἀπείρων σου, περὶ τὸν κλῆρόν σου Πάναγνε, θαυμάτων πῶς ἀτρωτον, ἀκα-
ταπόντιστον, διετήρησας αὐτὸν ὡς ἐν πελάγει, βαρβάρων κυκλαύμενον ταῖς ἀντιπενεύσεσιν.

Αδέτω σοι Δέσποινα, Δαβὶδ ὁ θεῖος προπάτωρ σου, φωνὴν τὴν χαριόσυνον, Θύγατερ ἀ-
κουσον, ἐπικλίνασα, τὸ οὖς ἐπὶ λαόν σου, ἐτήσιον ἀδοντα σοὶ χαριστήριον.

Συνέσεισας Δέσποινα, καὶ συνετάραξας θάλασσαν, καὶ ἀρδην ἐπόντωσας, στόλον μισόγρι-
στον, Σκύθην ὄλεθρον, καθάπερ τοὺς τῆς Ἀγαρ· λαὸς σεσωμένος δέ, ἀδει τὰ θαύματα.

Νομὴν πολυχρόνιον, κατατρεχόντων σῆς πόλεως, Παρθένε ἀνέστειλας, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ
δεινῶν, ἐπιτρίψασα, τὸ στράτευμα τὸ τούτων, καὶ τέλος βιθίσασα οἶκαδε φεύγοντας.

Θδὴ, γ'. Τοὺς σὸν διμολόγους.

Ιδοὺ τῶν ἐθνῶν ἐν πονηρίᾳ, τὰ ὄδατα ἥγησαν Ἀγνὴ, τῇ πόλει σου τὸν ὄλεθρον, αὐτῶν
ἐν κραταιότητι ἀλλ' ἐμφανῆς τῇ ἡρῷῃ σου, παρὰ τὸν ἀδην διεσπάργαν.

Λαὸν περιούσιον Παρθένε, καὶ ἄγιον ἐθνος σοι σαρῶς, καὶ θεῖον ἴεράτευμα, βασίλειον ἐ-
ξαίρετον, τὴν βασιλίδα δέδωκεν, ὃ σὸς οὐδὲ εἰς περιποίησιν.

Ισόρροπον κίνησίν οἱ Πέρσαι, τοῖς Σκύθαις ἐνθέμενοι τῇ σφῶν, καρδία δίκην λαίλαπος,
καὶ καταιγίδας Ἀχραντε, τῇ σῇ πόλει προσέρρηζαν ἀλλ' ὥσει γνοῦν αὐτοὺς ἐλέκμησας.

Ιάθη τὸ σύντριμμα Παρθένε, τῆς σῆς θυγατρὸς καὶ συντριβὴν, ἀλάστωρ ὁ καὶ βλάσφημος, δέξιας καθηπέμεινεν· ἵππον γὰρ καταβέβληκας, καὶ ἀναβάτην ἐνδικώτατα,

οδὴ, δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Σήμερον παράδοξα εἶδεν Ἀγνὴ, πόλις ἡ ἔξαρχουσα πόλεων, σοῦ τῆς Παρθένου, στρατηγίστης κατ' ἔχθρῶν, παρ' ἐκατέραν ἥπειρον, πάχος ὥσει γῆς διερράγησαν.

Τί σοι ἀνταπόδομα Μῆτερ Θεοῦ, νῦν ἀνταποδοίημεν ἀξίον, ἀχρεῖοι δοῦλοι, ἀντὶ πάντων ὃν ἡμᾶς, Ἀγνὴ προσευηργέτησας; ὅθεν ἐκ ψυχῆς σε γεραίρουμεν.

Αγαροὶ ἀπόγονοι, οἵσι συστοιχεῖ, πόλις ἡ δουλεύουσα Δέσποινα, λήξει τῇ κάτω, προσβάλοντες ὡς σκηπτὸς, τῇ ἐλευθέρᾳ πόλει σου, λίθος οἴκα πόντῳ κατέδυσαν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς μορφῆς, ἐν εἰκονικοῖς ἐκτυπώμασιν, ὁ Ιεράρχης, καὶ ἡ σύμπασα πληθῦν, ἰκετικῶς κατέχοντες, νίκην κατ' ἔχθρῶν ἀνεστήσαντο.

Κόσμου σε βασίλισσαν ἡ βασιλίς, πόλεων πασῶν βασιλεύουσα, καίπερ εἰδυῖα, σὺντος Δέσποιναν αὐτῆς, ἔξοχως σε πλουτήτασα, μένει πολεμίοις ἀνάλωτος.

οδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Θεράθη τὸ λόγιον, αἰσῖως περατούμενον, εἳς γὰρ κατεδίωξε χιλίους, καὶ δύω αὖθις μετεκινήσαντο, ὅλας μυριάδας εἰς φυγὴν, δύναμιν φραξάμενοι, τῆς Παρθένου τὴν ἄμαχον.

Συνέκοψεν Ἀγγελος· ὡς ἐν ἑκστάσει πρότερον, τοῦ Σεναχηρείμ τὰς μυριάδας, φραξάμενου κατὰ τοῦ ζεντος Θεοῦ· νῦν δὲ τὰς ἀπείρους τῶν ἔθνῶν, ὑφ' ἐν ἐθνάστωσε, μυριάδας ἡ Δέσποινα.

Τηκόμενοι πάθεσι, τοῖς ἀνηκέστοις βάρβαροι, πάντες ἐπιθέμενοι τῷ χλιδήρῳ, τῷ σῷ Ιλαρθένε, λιμῷ καὶ βράστει πτηνῶν, καὶ ἐκδειματούμενοι φρικτῶς, ἐμαθον αἷς ἐπαθον, ὡς εἰς σὲ κατεφρόνησαν.

Οτε δὴ ὁ ὑψίστος, τὰ ἔθνη διεμέριζεν, ὡς ἐπιτροπεύδιντο Ἀγγέλοις, αἷματι θείῳ, οὓς ἔξηγόρασε, σγοίνισμα μερίδας τῇ Μητρὶ, πόλιν ὑπεξείλετο, ἦν φυλάττοις ἀπόρθητον.

οδὴ, σ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομαίαν, ὅπλον, καὶ πόλεμον, ἔχθρῶν ἐπεμβαινόντων Θεόνυμφες, τῇ κληρουγίᾳ σου, κενὰ καὶ ἀπρακτα ἥλεγχας, ὡς πολιούχος ταύτης ὑπέρασπίσασσα.

Αδίκως ἐπιτραπεύσασα, περσὶς τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, δουλείαν ἐνδικον, κατεδικάσθη τῷ ἀνακτὶ, ὑπεριμαγγύστης τούτῳ τῆς Θεομήτορος.

Σωροὺς ἔξερατε θύλασσα, καθάπερ Αἰγυπτίους τὸ πρότερον, Ἀγαρηνῶν τοὺς νεκροὺς, οὓς θεηλάτως ἐδύθισεν, ἐπιθέμενους κλέρω τῆς Θεομήτορος.

Ο σοὶ τὴν πόλιν δειμάμενος, ἀγάντορον Παρθένε περίπυστον, ἀναξ ἀγάλλεται, ταύτην ἀμφέπιπταν βλέπων σε, καὶ τὸν ψιλῶς καλοῦντα ἔχθρὸν συντρίψασαν.

Λαὸς καὶ πόλις φιλόχριστος, ρύθμέντες φιδεῖς καταπόσεως, ὑπερμαχούσης σου, νῦν χαρῆστήριον πάννυχον, ἐν ἀκαθίστῳ στάσει τελεῖ δοξάζων σε.

Ωδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ικετηριόν σοι δέησιν προσάγομεν, οἱ σεσωμένοι φρικτῆς, αἰχμαλωσίας Ἀγνὴ; ρύθμηναι δεόμενοι καὶ ἀφέτων ἔχθρῶν, ὃν ὁ πόλεμος, οὐκ ἐν σαρκὶ καὶ αἷματι, τῷ νοὶ δὲ ἀντιπίπτει.

Τόξα πάντα συνετρίβῃ καὶ γήθενησε, τῶν δυνατῶν ἐν αὐτοῖς οἱ ἀσθενεῖς δὲ σαφῶς, ἴσχύν τε καὶ δύναμιν περιεζώσαντο, ὡς τὴν ἀμαχον, πεπλουτηκότες δύναμιν, πεποιθήσει σου Ηχοθένε.

Η παλίμφημος, ἀπέσθη, καὶ ἥφαντιστο, γλῶσσα τοῦ κήρυκος, τῆς μυσαρᾶς τελετῆς· ἐξ ὕψους γὰρ ἐρδίπτο πτῶμα ἐξαίσιον, μὴ κραυγάζων σοι, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς Κοιλίας.

Ἀνοιγέσθωσαν, αἱ πύλαι σου βασίλισσα, πασῶν τῶν πόλεων, καὶ προεργέσθωσαν, ἐν ἐλευθέρῳ ποδὶ, οἱ πρώην σου δέσμιοι, καὶ ἐγκατάκλειστοι· ὁ τοῦ παίοντος, καὶ γὰρ ζυγὸς συντέτριπται, στρατηγούσης τῆς Παρθένου.

Ωδὴ, η'. Παιδας εὐαγεῖς.

Πέρσαι τε, καὶ Μῆδοι, καὶ τῶν Οὔνων τὰ ἔχθιστα φῦλα συνελάλησαν, δεῦτε καὶ κατάσχωμεν, κλῆρον τὸν ἀπόλεκτον, ἐν γὰρ αὐτοῖς οὐδείς ἐστιν, ὁ βασιλεὺς τὰ νῦν, γίλεγθησαν δὲ φρύαγμα μόνον· πάντας γὰρ ἐξῆρεν, ὡς χλόην ἡ Παρθένος.

Ἀνασσά σοι πόλις Θεοτόκε, παρ' ἡς ἡ εὔσέβεια κρατύνεται, πάννυχον ἐτήσιον, αὖτε τὸ κατόρθωμα, καὶ ἑορτάζει χαίρουσα τῆς βασιλίδος σαφῶς, τὰ ρύσια, καὶ σῶστρα Παρθένε, ἀνυμνολογοῦσα τὸν τόκον σου τὸν ξένον.

Ράγνυται τὰ σκάφη τῶν ἀθέων, ἀλλήλοις ἐν συσσεισμῷ, καὶ καταιγίδι φρικτῇ, βίᾳ προσαράξαντα, ἀλλα τε βεβέθισται, πάντα δ' ὑπὲν ἀπόλωλε καὶ ἐξηφάνισται· θρηνεῖ δὲ καὶ ὁ φύλαρχος βλέπων, ἔργον γενομένους καὶ τοὺς λοιποὺς μαχαίρας.

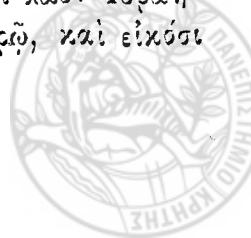
Οἰωλε τὰ ἔθνη παραδέξως, σῇ κληρονομίᾳ ἐπιθέμενα· ἔθεντο τὸ στόμα γὰρ, ὕψος πρὸς οὐράνιον, καὶ τὴν αὐτῶν ὑδρίστριαν γλῶσσαν διήγαγον, εἰς γῆν μεγαλαυχοῦσαν Παρθένε, ὅπερ ὁ ράψάκης, σὺν ὧ καὶ διεφθάρη.

Ωδὴ, θ'. Ως ἐμψύχῳ Θεῷ.

Θαυμαστή σου ἐστιν ἡ σκηνὴ, παλάτιον τοῦ πάντων βασιλέως· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ ἐπισκιάσαν Θεοτόκε, φρικτὸν κατεσκεύασέ σε θάλαμον· νῦν δὲ ἡ πόλις σου αὗτη κλῆσος, ἀλλὰ σώζεις ταύτην, ἔχθρῶν βαρβάρων ἀσινῆ.

Ἐνεδρεύονται Θεοτόκε Ἀγνὴ, ἀδίκως οἵς ἐνήδρευσαν δικαίων, πόλιν καὶ λαὸν οἱ ἐκ Περσίδος ἐπιστάντες· αὐτοῖς ἐπιστάντος τοῦ ὄλεθρου φρικτῶς, καταστρατηγούσης σου· Κόρη τούτων, καὶ συστρατηγούσης ἐκεῖ τῷ πιστῷ βασιλεῖ.

Νομοθέτης τὸ πρὶν Μωϋαῆς, τυπούμενος παλάμαις σταυροτύπως, ρύεται λαὸν· Ισραηλίτην παλαμαίας, χειρὸς Ἀμαλὴν τοῦ πολεμήτορος· νῦν δὲ τῷ Σταυρῷ, καὶ εἰκόσι

θείαις, τοὺς ἐγέρουντις ἡττῶσι χεῖρες ἀνδρῶν Ἱερῶν.

Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, λυτρούμεθα ἐν σοὶ Θεογεννῆτορ, ἄρδην κατακλύζοντος πολέμου ἐξ ὑδάτων, ἔθνῶν καλυπτόντων γῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέρ θεουνῶν ὑψουμένων, σοῦ δὲ ἀφανιζομένων τῇ θάλψει πρὸς τάχος ἀγνή.

Υπερπταται Θεομῆτορ τὰ σὰ, Θαυμάσια τὴν δύναμιν τῶν λόγων· σθένει γὰρ σῷ ἀμάχῳ ἐρήμουσα ἀλλοφύλων, ἐπιδρομῆς ἀγνὴ κληρουχίαν σου· ὅθεν εὐχαρίστως βοᾷ σοι, σύ μου Θεοτόκε ῥύστις, Προστάτις, καὶ καταφυγή.

„ Τὴν εὐχάριστον, σοὶ φέρω φωνὴν Λόγε,
„ Ἰδὼν ποθειγῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

